

A.No. 17676

Q:23

2

பன்னிரண்டாம் திருமுறை

பெரிய புராணம்

மூலமும் உரையும்

தமிழ் நிலையம்

சிவ மயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சேக்கிழார் பெருமான் அருளிய
திருத்தொண்டர் புராணம்
என்னும்
பெரிய புராணம்
மூலமும் தெளிவுரையும்
இரண்டாம் தொகுதி
(831 - 1694)

உரையாசிரியர் :
புலவர் அ. மாணிக்கனார் M.A.
தமிழ்ப் பேராசிரியர் (ஓய்வு)
அமா. ஜெயின் கல்லூரி, சென்னை - 114

தமிழ் நிலையம்
ஏ.ஆர்.ஆர். காம்ப்ளெக்ஸ்
141, உஸ்மான் சாலை,
தியாகராயநகர், சென்னை - 600 017

இரண்டாம் பதிப்பு : 1995

உரிமை பதிப்பகத்திற்கே.

ஆறு தொகுதிகள் விலை ரூ. 400.00

திருத்தொண்டர் புராணம்.

என்னும்

பெரிய புராணம்

பன்னிரண்டாம் திருமுறை

முதற் காண்டம்

1. திருமலைச் சருக்கம்
2. தில்லை வாழந்தணர் சருக்கம்
3. இலைமலிந்த சருக்கம்
4. மும்மையால் உலகாண்ட சருக்கம்
5. திருநின்ற சருக்கம்

இரண்டாம் காண்டம்

6. வம்பறாவரி வண்டுச் சருக்கம்
7. வார் கொண்ட வன முலையாள் சருக்கம்
8. பொய்யடிமை இல்லாத புலவர் சருக்கம்
9. கறைக்கண்டன் சருக்கம்
10. கடல் சூழ்ந்த சருக்கம்
11. பத்தராய்ப் பணிவார் சருக்கம்
12. மன்னிய சீர்ச்சருக்கம்
13. விவள்ளானைச் சருக்கம்

தனியடியார்

1. அதிபத்த நாயனார்
2. அப்பூதி அடிகள் நாயனார்
3. அமர்நீதி நாயனார்
4. அரிவாட் டாய நாயனார்
(அரிவாள் தாய நாயனார்)
5. ஆனாய நாயனார்
6. இசைஞானியார்
7. இடங்கழி நாயனார்
8. இயற்பகை நாயனார்
9. இளையாங்குடி மாற நாயனார்
10. உருத்திர பசுபதி நாயனார்
11. எறிபத்த நாயனார்
12. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார்
13. ஏனாதி நாயனார்
14. ஐயடிகள் காடவன்கோன் நாயனார்
15. கணம் புல்ல நாயனார்
16. கணநாத நாயனார்
17. கண்ணப்ப நாயனார்
18. கலிக்கம்ப நாயனார்
19. கலிய நாயனார்

20. கழற்சிங்க நாயனார்
21. காரி நாயனார்
22. காரைக்கால் அம்மையார்
23. குங்குலியக் கலய நாயனார்
24. குலச்சிறை நாயனார்
25. கூற்றுவ நாயனார்
26. கோச்செங்கண் சோழநாயனார்
27. கோட்புலி நாயனார்
28. சடைய நாயனார்
29. சண்டேசுர நாயனார்
30. சத்தி நாயனார்
31. சாக்கிய நாயனார்
32. சிறப்புலி நாயனார்
33. சிறுத்தொண்ட நாயனார்
34. சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்
35. செருத்துணை நாயனார்
36. சேரமான் பெருமாள் நாயனார்
37. சோமாசி மாற நாயனார்
38. தண்டியடிகள் நாயனார்
39. திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார்
40. திருஞான சம்பந்த நாயனார்

41. திருநாவுக்கரசு நாயனார்
42. திருநாளைப் போவார் நாயனார்
43. திருநீலகண்ட நாயனார்
44. திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார்
45. திருநீல நக்க நாயனார்
46. திருமூல நாயனார்
47. நமிநந்தியடிகள் நாயனார்
48. நரசிங்க முனையரைய நாயனார்
49. நெடுமாற நாயனார்
50. நேச நாயனார்
51. புகழ்ச் சோழ நாயனார்
52. புகழ்த் துணை நாயனார்
53. பூசலார் நாயனார்
54. பெருமிழலைக் குறும்ப நாயனார்
55. மங்கையர்க் கரசியார்
56. மானக் கஞ்சாற நாயனார்
57. முருக நாயனார்
58. முனையடுவார் நாயனார்
59. மூர்க்க நாயனார்
60. மூர்த்தி நாயனார்
61. மெய்ப்பொருள் நாயனார்
62. வாயிலார் நாயனார்
63. விறல் மிண்ட நாயனார்

தொகையடியார்

1. தில்லை வாழ்ந்தணர் (சிதம்பரத்தில் வாழ்ந்த
அந்தணர்)
2. பொய்யடிமை இல்லாத புலவர்
3. பத்தராய்ப் பணிவார்
4. பரமனையே பாடுவார்
5. சித்தத்தைச் சிவன் பாலே வைத்தார்
6. திருவாரூர்ப் பிறந்தார்
7. முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார் (ஆதிசைவர்)
8. முழுநீறு பூசிய முனிவர்
9. அப்பாலும் அடிசார்ந்தார்

பொருளடக்கம்

எண்	தலைப்பு	பக்கம்
17.	குங்குலியக் கலய நாயனார் புராணம்	18
18.	மானக்கஞ்சாற நாயனார் புராணம்	34
19.	அரிவாட்டாய நாயனார் புராணம்	52
20.	ஆனாய நாயனார் புராணம்	62

மும்மையால் உலகாண்ட சருக்கம்

21.	மூர்த்தி நாயனார் புராணம்	82
22.	முருக் நாயனார் புராணம்	102
23.	உருத்திர பசுபதி நாயனார் புராணம்	108
24.	திருநாளைப் போவார் நாயனார் புராணம்	112
25.	திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார் புராணம்	130
26.	சண்டேசுர நாயனார் புராணம்	196

திருநின்ற சருக்கம்

27.	திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம்	228
-----	--------------------------------	-----

திருத்தொண்டர் புராணம்

(கதைச் சுருக்கம்)

17. குங்குலியக் கலய நாயனார்

சோழ நாட்டில் உள்ள ஊர் திருக்கடவூர். அல்லூரில் 'கலயர்' என்ற சிவனடியார் ஒருவர் வாழ்ந்து வந்தார். அவர் இறைவர்க்கு இடம் தூபத்துக்குக் குங்குலியத்தை அளித்து வந்தார். அதனால் அவர் 'குங்குலியக் கலயர்' என அழைக்கப் பெற்றார்.

இறைவன் அருளால் அவருக்கு வறுமை உண்டாயிற்று. தம்மிடம் இருந்த ஆடு, மாடு, வீடு முதலானவற்றை விற்றுத் தாம் மேற்கொண்டிருந்த தொண்டைத் தவறாது செய்து வந்தார். ஒருகால் அவரை நாடி வந்தனர் உறவினர். அவர்களும் மனைவியும் பசியால் வாட்ட முற்றனர். அப்போது அவருடைய மனைவி தம் தாலியை விற்று நெல் வாங்கி வரும்படி சொன்னார். அந்தத் தாலியைப் பெற்றுக்கொண்டு குங்குலியக் கலயர் சென்றார். அப்போது அவர் எதிரே ஒரு வணிகன் குங்குலிய மூட்டையுடன் வந்தான். அதைக் குங்குலியம் என்று அறிந்து கொண்டதும் தாலியைத் தந்து அதைப் பெற்றுக் கொண்டார் கலயர். வீட்டைப் பற்றி அவர் அறவே மறந்து விட்டார்.

ஆனால் இறைவர் குங்குலியக் கலயரின் வீட்டின் நிலையை மறப்பாரா? இறைவர் அருளால் குங்குலியக் கலயரின் வீட்டில் செல்வம் நிரம்பியது. இறைவர் குங்குலியக் கலயரின் மனைவியரின் கனவில் தோன்றி வீட்டில் செல்வம் நிறைந்திருப்பதை உணர்த்தினார். உறக்கத்தினின்றும் விழித் தெழுந்து, அம்மையார், தம் கணவர்க்கும் உறவினர்க்கும் உணவு சமைக்கலானார். இறைவர் வீட்டில் செல்வம் நிறைந்திருப்பதை நாயனார்க்கும் உணர்த்தி வீட்டில் சென்று பசியாறுமாறு உரைத்தார். தம் இல்லத்துக்குச் சென்று உணவு உண்டு பசியாறினார் குங்குலியக்கலயர்.

திருப்பனந்தாள் என்ற தலத்தில் இறைவரின் திருமேனி சற்றுச் சாய்ந்த வாறிருந்தது. அம்மேனியை நிமிர்த்தி வணங்க வேண்டும் என்று மன்னன் எண்ணினான். புல யானைகளைப் பூட்டி நிமிர்த்த எண்ணினான். எண்ணம் நிறைவேறவில்லை. அந்நிகழ்ச்சியைக் குங்குலியக்கலயர் அறிந்தார். தாமும் இறைவர் மேனியை நிமிர்த்த ஈடுபட எண்ணினார். தம் உடலில் கயிற்றின் ஒரு முனையை கட்டி மற்றொரு முனையை இறைவரின் திருமேனியில் கட்டினார்; இறைவரைத் துதித்து இழுத்தார். அன்பெனும் பிடியுள் அகப்படும் இறைவர், குங்குலியர் இழுத்த அளவில் திருமேனி நிமிரப் பெற்றார்.

மன்னனும் மக்களும் மற்றவரும் மகிழ்ந்தனர். மன்னன் குங்குலியக் கலய நாயனாரை வணங்கினான். சில நாட்கள் அங்குத் திருப்பணி செய்து பின்பு திருக்கடவூர்க்குச் சென்றார். அவ்வூர்க்குத் திருநாவுக்கரசரும், திருஞான சம்பந்தரும் வந்தனர். அவர்க்குத் திருவமுது செய்துவித்துக் குங்குலியக்கலயர் மகிழ்ந்தார். அவரது தொண்டு பற்றி, இறைவர் தம் அடியில் அவர் சேர, அருள் செய்தார்.

18. மானக் கஞ்சாற நாயனார்

சோழ நாட்டின் தலங்களுள் ஒன்று கஞ்சாறார். அவ்
வூரில் வேளாளர் குடியில் மானக் கஞ்சாறர் தோன்றினார்.
அந்தக் குடியானது மன்னர் படைக்குத் தலைமை தாங்கும்
இயல்புடையது. அக்குடியில் தோன்றிய கஞ்சாறர் தம்
வருமானத்தைச் சிவனடியார்க்காகச் செலவிட்டார். இறை
வரின் அருளால் அவர்க்குப் பெண்குழந்தை ஒன்று பிறந்தது.

அக்குழந்தை வளர்ந்து மணப்பருவத்தை அடைந்தது.

அந்தப் பெண்ணை ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனா
ருக்கு மணம் முடிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

நல்ல நாளில் திருமணம் செய்யக் குறிக்கப்பட்டது. அந்
நாளில் தக்கவாறு மாளிகை அழகு செய்யப்பட்டது.

கலிக்காமர் அம்மங்கையை மணம் செய்து கொள்ளும்
பொருட்டு வந்தார். அவருடைய உறவினரும் வந்தனர்.

மானக் கஞ்சாறரின் மனநிலையை உலகுக்கு அறிவிக்க
இறைவர் எண்ணினார். மாவிரத வடிவத்துடன் இறைவர்
மானக்கஞ்சாறரிடம் வந்தார். 'இங்கு என்ன நிகழ்கின்றது?'
என வினவினார். அதைக் கேட்ட மானக் கஞ்சாறர்
'என் மகளின் திருமணம் நிகழ்கின்றது' என்றுரைத்தார்.
உரைத்து உள்ளே சென்று தம் மகளை அழைத்து வந்து
இறைவரை வணங்கச் சொன்னார். தம்மை வணங்கிய அம்
மங்கையின் கூந்தலைப் பார்த்து 'இந்த மங்கையின் கூந்தல்
எமக்குப் பஞ்சவடியாகும் (மயிரால் ஆகிய பூணூல் ஆகும்.)
என்றார். இவர் இவ்வாறு கேட்க "நான் புண்ணியம் செய்
தேனோ!" என்று கூறி அரிவாளால் அம்மங்கையின்

கூந்தலை அரிந்து மகாவிரதியாரான இறைவரிடம் நீட்டினார். விரதியார் அங்கு இல்லை! இறைவர் உமையொருபாகராகக் காட்சியளித்துத் தம் திருவருள் நிறைந்த திருமுன்பு தம் கருணையைத் துதிக்கும் பெரும் பேற்றை அவர்க்கு அளித்தார்.

“கலிக்காம! நீ மனம் தளர வேண்டா! இப்பெண்ணுக்கு மீண்டும் கூந்தலைத் தந்தோம்” என்று இறைவர் அருள் செய்தார்.

மானக்கஞ்சாறரின் மகள் கூந்தல் முன்போல் வளர்ந்தது.

கலிக்காமர் அம்மங்கையை மணந்து கொண்டு தம் ஊர்க்குத் திரும்பினார்.

19. அரிவாட்டாய நாயனார்

சோழ நாட்டில் உள்ள ‘கணமங்கலம்’ என்ற ஊரில் வேளாளர் குடியில் ‘தாயனார்’ என்பவர் ஒருவர் தோன்றினார். அவர் இறைவர்க்குச் செந்நெல் அரிசியும் செங்கீரையும் மாவடுவும் நாள்தோறும் தந்து வந்தார்.

அவரது இயல்பை உலகத்துக்கு உணர்த்த இறைவர் எண்ணினார். அதனால் அவர் வறுமையடையுமாறு செய்தார். எனினும் அவர் தாம் மேற்கொண்டிருந்த பணியைக் கைவிடவில்லை. கூலி வேலை செய்து தம் கடமையை நிறைவேற்றி வந்தார். கூலியாய்ச் செந்நெல் கிடைக்குமானால் அதனை இறைவர்க்குத் தந்து, கார் நெல் கிடைக்குமானால் அதைத் தம் உணவுக்கு வைத்துக் கொள்வார். இவ்வாறு

இருக்கும் நாளில் அவ்வூர் வயலில் எல்லாம் செந்நெல்லே விளையும்படி அருள் செய்தார். எனவே அவர்க்குச் செந்நெல்லே கிடைக்க அதை இறைவர் திருவமுதுக்குத் தந்து வந்தார். அதனால் அவரது மனைவியார் தோட்டத்தில் உள்ள கீரையைப் பறித்து வந்து உணவாய்ப் படைத்தார். நாயனார் அதை உண்டு முன் போல் கடமையை செவ்வனே செய்து வந்தார்.

இவ்வாறாக அவர் பணியைச் செய்து வந்த நாள்களில் ஒருநாள் செந்நெல் அரிசி, மாவடு, செங்கீரை என்பன வற்றை எடுத்துக் கொண்டு கோயிலுக்குச் சென்றார். அவருடைய மனைவியார் ஒரு மட்கலத்தில் பஞ்ச கவ்வியத்தை எடுத்துக் கொண்டு பின்னால் போனார். தாயனார், பசியால் வாட்டம் அடைந்திருந்ததால் தளர்ந்து விழப் போனார். அப்போது அவருடைய மனைவியார் பஞ்சகவ்வியத்தை முடியிருந்த தம் கையால் அவரை அணைத்தார். அவ்வாறு அணைத்ததும் கூடையில் இருந்த செந்நெல்லரிசி, மாவடு, செங்கீரை முதலியவை நில வெடிப்பில் விழுந்து விட்டன. தாயனார் அதைக் கண்டு, 'இனிக் கோயிலுக்குச் செல்வதில் பயனில்லை' எனத் தளர்ந்தார். "யான் கொணரும் இவற்றை இறைவர் உண்டருளும் பேற்றைப் பெற்றேனில்லையே!" என்று வருந்தி 'அரிவாளால் என் கழுத்துடன் ஊட்டியை அரிவேன்' என்று அரியத் தொடங்கினார். (அரிவாளால் ஊட்டியை அரிந்த தாயனார் ஆதலால் 'அரிவாள் தாயனார்' ஆனார்) ஊட்டியை அரியும் அவரது கையைத் தடுக்கும் இறைவரது கையும், மாவடுவைக் கடிக்கின்ற விடேல் விடேல் என்ற ஓசையும் நில வெடிப்பினின்று எழுந்தன. இறைவரது திருக்கை தம்மைப் பற்றிக் கொண்டதால் தாயனார் மகிழ்ந்தார். "நீ செய்த செயல் நன்று".

நின் மனைவியுடன் என் உலகத்துக்கு வருக'' என்று இறைவர் அருள் செய்தார்.

20. ஆனாய நாயனார்

மழநாட்டில் மங்கலம் என்ற ஊரில் ஆயர் குலத்தில் ஆனாயர் என்பவர் தோன்றினார். அவர் தம் ஏவலருடன் கூடிப் பசுக் கூட்டத்தைக் காட்டுக்குக் கொண்டு சென்று மெய்த்தும், இசை நூலில் கூறியபடி திருவைந்தெழுத்தைக் குழலில் இசைத்தும் வந்தார்.

காரி காலத்தில் ஒருநாள் அவர் பசுக் கூட்டங்களை ஓட்டிக் கொண்டு காட்டுக்குக் சென்றார். அங்கு ஒரு கொன்றை மரம். அது பூங் கொத்துகளை உடையதாய்ச் சிவபெருமானைப் போன்ற தோற்றம் உடையதாய் விளங்கியது. அதைப் பார்த்தார். ஆனாயர் மனம் உருகினார். திருவைந்தெழுத்தைக் குழலிசையில் இசைத்தார். அந்த இசை உயிர்களின் செவிகளில் தேவதாருவின் தேனை அமிழ்த்துடன் கலந்து வார்த்ததைப் போல் விளங்கியது. புற்களை மேய்ந்த பசுக் கூட்டங்கள் அசை போடாமல் அவரை அடைந்து மெய்தும் மறந்து நின்றன. பாலைக் குடித்துக் கொண்டிருந்த கன்றுகள் எல்லாம் பால் குடித்தலை விட்டு இசையைக் கேட்டு நின்றன. எருதுகளும் மான் முதலான விலங்குகளும் உடல் புளகித்து வந்து சேர்ந்தன. ஆடும் மயில் கூட்டங்களும் தம் ஆடலை மறந்து அவர் பக்கத்தில் வந்து சேர்ந்தன. மற்றப் பறவை இனங்களும் அவரது இசையால் உருகி நின்றன. மாடுகளை மேய்த்துக் கொண்டிருந்த இடையர் எல்லாம் தம் தொழிலை மறந்து இசையைக் கேட்டனர். வித்தியாதரர். சாரணர், கின்னரர்.

தேவர் முதலானவர் இசை கேட்க, விமானங்களில் ஏறி வந்தனர். தேவ மகளிர் தம் கையால் அமுது ஊட்டும் பவள வாய்க் கிளிகளுடன் விமானங்களிலிருந்து ஏழிசையைப் பாடுகின்றனர். பாம்பு, மயில், சிங்கம், யானை, புலி என்பவை தம் தம் பகையை மறந்து இசை கேட்டு ஒன்று சேர்ந்திருந்தன.

அந்த இசையைக் கேட்ட இறைவர் உமையொரு பாக் ராய்க் காட்சியளித்து “நீ உள்ள இந்த நிலையிலேயே எம் உலகத்தை அடைவாயாக!” என்று அருள் செய்தார்.

21. மூர்த்தி நாயனார் புராணம்

பாண்டிய நாட்டின் தலை நகரம் மதுரை. அம் மதுரை நகரத்தில் தோன்றிய வணிகர் மூர்த்தி நாயனார். அவர் பற்றற்றான் தாளினைப் பற்றியவர்; மற்றப் பற்றை அறுத்தவர். நாள்தோறும் இறைவரின் திருமஞ்சனத்துக்கும் மெய்ப் பூச்சுக்கும் சந்தனம் அளித்து வருவது அவரது வழக்கம்.

ஒருகால், கருநாட மன்னன் பாண்டிய நாட்டின் மீது படை தொடுத்து வந்தான். வெற்றியும் உற்று ஆளவும் செய்தான். அவன் சமண சமயத்தில் உள்ளத்தைச் செலுத்தி நாட்டின் நலத்தைத் துறந்தான். சிவனடியார்க்குத் துன்பத்தைச் செய்தான். மூர்த்தி நாயனாரைச் சமணராக்கப் பெரிதும் முயன்றான். அம்முயற்சி வெற்றி பெறவில்லை.

மூர்த்தி நாயனாருக்குச் சந்தனக் கட்டையை விற்கக் கூடாது என்று ஆணை பிறப்பித்தான். மூர்த்தியார் காட்டினின்று சந்தனக் கட்டையை எடுத்து வராதபடியும் தடுத்தான். அதனால் மூர்த்தியார் பெரிதும் துன்புற்றார். “இக்

கொடிய மன்னன் இறக்க வேண்டும். சைவ சமயம் தழைக்க வேண்டும். இந்நாடு அறநெறி தவறாத மன்னனைப் பெற வேண்டும். அந்நாள் எந்நாளோ!" என்று ஏங்கினார்.

ஒருநாள் அவர் பகற் பொழுதெல்லாம் சந்தனக் கட்டையைத் தேடினார். கிடைக்கவில்லை. "இன்று சந்தனக் கட்டைக்கு முட்டு உண்டாயிற்று, ஆனால் என் கை முட்டுக்குத் தடை வராது!" எனத் துணிந்து, தன் முழங்கையைச் சந்தனக் கல்லில் தேய்த்தார். கையில் புறத்தோல் தேய்ந்தது; நரம்புகள் தேய்ந்தன; எலும்பு தேய்ந்தது. என்றாலும் அவரது உள்ளம் தேயவில்லை! அவரது அரிய செயலைக் கண்ட இறைவர் கனவில் தோன்றி "இனி இச் செயலை நீ செய்யாது ஒழிவாயாக! அன்பு இந்நாட்டு மன்னன் இறப்பான். பின் நீ அரசன் ஆவாய்! பிறகு நின் எண்ணப்படி திருத்தொண்டு செய்து என் உலகத்தை அடைவாயாக!" என்றருள் செய்தார்.

அன்று இரவே மதுரையை ஆண்ட கருநாட மன்னன் மறைந்தான். அமைச்சர் மன்னனுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமையைச் செய்தனர். அவனுக்கு மைந்தன் இல்லை. ஆதலால் அரியணை மன்னன் இன்றிக் கிடந்தது. அவர்கள் "யானை ஒன்றைக் கண் கட்டி விடுவோம்! அது யாரைத் தன் மீது அழைத்துக் கொண்டு வருகிறதோ அவரே மன்னர்! என்று கூறிக் கொண்டனர். அவர்கள் எண்ணியபடியே யானை ஒன்றைக் கண் கட்டி விடுத்தனர். அந்த யானை திருக்கோயில் புறத்தில் நின்று கொண்டிருந்த மூர்த்தி நாயனாரை எடுத்துத் தன் முதுகின் மீது வைத்துக் கொண்டு வந்தது. அதனைக் கண்ட அமைச்சர் மூர்த்தி நாயனாருக்கு முடியைச் சூட்டலாயினர், "சமண சமயம்

நீங்கிச் சைவ சமயம் ஒங்குமானால் நான் இந்நாட்டை ஆள இசைவேன்" என்றார். அமைச்சர் அதற்கு இசைந்தனர்.

"நான் மன்னனாயின் திருவெண்ணீரே மகுடமாகவும், உருத்திராட்சமே அணிகலனாகவும், சடையே அரச முடியாகவும் இருக்கும்!" என்றார். அதற்கும் அமைச்சர் இசைந்தனர். அவர் கூறியபடியே முடிசூட்டு விழா நடை பெற்றது. திருநீறு, உருத்திராட்சம், சடை என்னும் இவற்றால் உலகத்தை ஆண்டார். சைவம் தழைக்க ஆண்ட பின்னர்க் சிவபதத்தை அடைந்தார்.

22. முருக நாயனார்

திருப்பூம்புகலூர் என்பது சோழநாட்டில் உள்ள ஊராகும். அத்தலத்தில் அந்தணர் குலத்தில் முருகநாயனார் தோன்றினார். விடியற்காலையில் அவர் எழுந்து கோட்டுப் பூ முதலான பூக்களைப் பறித்து வந்து மாலை தொடுத்து இறைவனுக்குச் சாத்தி உள்ளம் மகிழ்வார். ஐந்தெழுத்தை எப்போதும் வழுத்துவது அவரது வழக்கம். சீகாழியில் தோன்றிய ஞானசம்பந்தருக்கு அவர் நண்பராக விளங்கினார். அவரது திருமணத்துக்குச் சென்று பிறவா நிலையைப் பெற்றார்.

23. உருத்திர பசுபதி நாயனார்

சோழ நாட்டில் உள்ள திருத்தலையூர் என்ற ஊரில் அந்தணர் குலத்தில் 'பசுபதி' என்பவர் தோன்றினார். 'இறைவரின் அடிகளில் பூதிந்த அன்பே செல்வம்' என அவர் எண்ணியிருந்தார்.

அவர் தாமரைப் பொய்கையில் கழுத்தளவு நீரில் நின்று, இரண்டு கைகளையும் தலைமீது குவித்து, வேதத் தின் பயனான உருத்திர மந்திரத்தை ஓதினார். இரவும் பகலுமாக அவ்வாறு இருந்து வந்தார். ஆதலால் இறைவர்

அவர்க்குத் திருவருள் செய்து தம் உலகத்தைச் சார்ந்திடச் செய்தார். 'உருத்திரத்தை' ஓதியதால் 'உருத்திர பசுபதி நாயனார்' என்று அழைக்கப் பெற்றார்.

24. திருநாளைப் போவார் புராணம்

சோழ மண்டலத்தின் 'மேற்கா நாட்டைச்' சேர்ந்த 'ஆதனூரில்' புலையர் குலத்தில் நந்தனார் என்பவர் தோன்றினார். அவர் பிறந்து உணர்வு தோன்றிய நாள் முதல் சிவபெருமானை அன்றிப் பிறவற்ற நினையாதவர். சிவன் கோயிலில் உள்ள பேரிகை முதலானவற்றுக்குத் தோல், விசிவார் முதலானவற்றை அளித்து வந்தார்; வீணையாழ் முதலானவற்றுக்கு நரம்புகள் தந்து வந்தார்.

திருப்புன்கூருக்குச் சென்று இறைவனை வணங்க வேண்டும் என்று எண்ணி அவர் திருப்புன்கூருக்குச் சென்றார். வெளியே நின்றபடியே இறைவனை நேரே கண்டு வணங்க வேண்டும் என்று ஆவல் ஏற்பட்டது. ஆனால் இறைவரின் திருமுன்பு இருந்த நந்தி மறைத்தது. அதனால் அவர் வருந்த இறைவர் நந்தியை விலகியிருக்கச் செய்தார். நந்தனார்க்கு இறைவரை நேரே கண்டு வணங்கும் நிலை ஏற்பட்டது. ஆடிப்பாடி மகிழ்ந்தார்.

பின் அக்கோயிலின் பின் பக்கத்தில் இருந்த பள்ளத்தைத் தோண்டிக் குளமாக்கினார்.

பல தலங்களுக்கும் போய் இறைவரை வணங்கவேண்டும் என்ற அவா அவருக்கு ஏற்பட்டது. தில்லையில் கூத்தப் பெருமானை வணங்க வேண்டும் என எண்ணுவார். ஆனால் அது தம் குலத்துக்குப் பொருந்தாது என்று கைவிடுவார். பின் மறுபடியும் தில்லைக்குப் போக வேண்டும் என ஆசை எழும். 'நாளைப்போவேன்' என்பார். (இவ்வாறு 'நாளைப் போவேன்' என்றதால் அவர் 'நாளைப்போவார்' என்று அழைக்கப்பட்டார்.)

இறைவர் அவருக்காக இரங்கி அவரது கனவில் தோன்றி "இப்பிறவி ஒழிய எரியில் மூழ்கித் தில்லை

யந்தணருடன் பொன்னம்பலத்துள் வருக'' என்றான் செய்தார். பின் தில்லையந்தணரின் கனவில் தோன்றி, நந்தனார்க்குத் தீயை மூட்டித் தரும்படி யுரைத்தார்.

அந்தணர் தீயை மூட்டித் தாம் தீயை மூட்டியிருப்பதை நந்தனார்க்குக் கூறினர். 'நான் கடைத் தேறினேன்' எனத் தெளிந்து கூத்தப் பெருமானின் அடிகளை நினைந்த வண்ணம், தீயுள் புகுந்தார். அவரது பழம் பிறவி ஒழிந்தது. மார்பில் பூணூலும் தலையில் சடையும் விளங்கத் தீயினின்று வெளிப்பட்டார்.

விண்ணவர் மலர் மழை பெய்தனர். மண்ணவர் மகிழ்ந்து துதித்தனர். அந்தணர் யாவரும் அவரது அடிமை வணங்கினர்.

நந்தனார் பொன்னம்பலத்துள்புகுந்தார். அதன்பின்னர் அவரை எவரும் காணவில்லை! தம் திருவடியைத் தொழுது கொண்டிருக்குமாறு கூத்தப் பெருமான் அருள் செய்தார்.

25. திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார்

தொண்டை நாட்டில் உள்ள காஞ்சியம்பதியில் வண்ணார் குலத்தில் திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார் என்பவர் தோன்றினார். அவர் அடியாரின் உள்ளக் குறிப்பை அறிந்து தொண்டு செய்தார். ஆதலால் 'திருக் குறிப்புத் தொண்டர்' என்ற பெயரைப் பெற்றார்.

சிவனடியார்களுக்கு அவர் துணியை வெளுத்துத் தருவதை விருப்புடன் செய்து வந்தார்.

ஒரு குளீர்காலம். சிவபெருமான் ஒரு சிவனடியார் கோலம் கொண்டு திருக்குறிப்புத் தொண்டரிடம் சென்றார். அவர் தம் பொன்னார் மேனியின் மேல் கண்ணாயிரம் கொண்ட ஆடையை உடுத்திருந்தார். அதுவும் அழக்கேறிய தாய் விளங்கியது. திருக்குறிப்புத் தொண்டர் அவர்

அடியில் விழுந்து வணங்கினார். அவரது ஆடையைத் தரின் தாம் வெளுத்துத் தருவதாக உரைத்தார். மாலைக் கதிரவன் மறைவதற்குள் வெளுத்துத் தருவதானால் அந்த ஆடையைத் தருவதாகச் சிவபெருமானான அடியார் உரைத்தார். அங்ஙனமே மாலைக்குள் வெளுத்துத் தருவதற்குத் திருக்குறிப்புத் தொண்டர் ஒப்புக் கொண்டார். அவரிடமிருந்து ஆடையை வாங்கி வெளுத்தார்; உலர்த்தத் தொடங்கினார். அப்போது பெரு மழை நிற்காது தொடர்ந்து பெய்யத் தொடங்கிற்று திருக்குறிப்புத் தொண்டர்க்கு மிகவும் வருத்தம் உண்டாகியது. கதிரவனும் மேற்கே மறைந்தான். அதனால் தாம் அடியார்க்கு அளித்த வாக்குறுதி தவறிவிட்டதே எனக் கலங்கித் தற்கொலை செய்து கொள்ளத் துணி வைக்கும் கல்லில் தலையை மோதினார். அப்போது இறைவரின் திருக்கை அக்கல்லி னின்று நீண்டு தொண்டரின் தலையைப் பிடித்துக் கொண்டது.

நீர் மழை நின்றது.

மலர் மழை பெய்தது!

விண்ணில் சிவபெருமான் எழுந்தருளி, "உன் அன்பை மூவுலகறியவே ஜீவ்வாறு செய்தேன். நீ என் பேரின்ப உலகில் வாழ்க!" என்று அருள் செய்தார்.

26. சண்டேசுர நாயனார்

மண்ணியாறு என்ற ஆற்றின் கரையில் சேய்ஞலூர் என்னும் ஓர் ஊர் உண்டு. அந்த ஊரில், மறையைக் கற்ற அந்தணர் பலர் வாழ்ந்தனர்.

அவ்வூரில் வாழ்ந்த எச்சதத்தன் என்பவனுக்கும் பவித்திரை என்பவனுக்கும் 'விசார சருமன்' என்பவர் தோன்றினார். அவருக்கு, இளமையிலேயே முன்வினைப் பயனால் மறை ஓதும் அறிவு மலர்ந்திருந்தது. அவரது

அறிவைக் கண்டு ஆசிரியரே வியந்தார். 'இவ்வுலகத்தில் அழியாப் பொருள் அருட்பெருஞ்சோதி' என்று அவர் உறுதிப்பட எண்ணினார்.

அவர், அவ்வூர் இடையன் பசு ஒன்றை அடிப்பதைப் பார்த்து வருந்தித் தாமே பசுக்களை மேய்ப்பதாகச் சொன்னார். இடையன் அவரிடம் பசுக்களை விட்டான். அந்தணர் சிறுவரான அவர் மாடுகளை மேய்த்தார். அவர் மேய்க்கத் தொடங்கியபின் பசுக்கள் வளமான உடலுடன் விளங்கின. அப்பசுக்கள் அவரிடம் அன்பு காட்டின. அவர்மீது கொண்ட அன்பால் பால் சொரிந்து நின்றன. அப் பால் இறைவரின் திருமஞ்சனத்துக்கு ஆகும் என்பதை நினைத்தார். நினைந்து, சிவபெருமானுக்கு வழிபாடு செய்வதில் ஆர்வம் கொண்டார். மண்ணியாற்றின் கரையில் திருவாத்தி மரத்தின் கீழ் மணலால் ஒரு சிவலிங்கத்தை நிறுவினார். பசுக்கள் தாமாகக் கறக்கும் பாலை அச்சிவலிங்கத்திற்கு மஞ்சனமாட்டினார். அவரது வழிபாட்டை இறைவர் ஏற்றுக் கொண்டார். இது பல நாட்கள் நிகழ்ந்தது.

விசார சருமனின் வழிபாட்டைத் தீயவன் ஒருவன் கண்டான். அவனுக்கு அது தீயதாகப் பட்டது. அந்தணர் அவையில், 'விசார சருமன் பசுவின் பாலை வீணே மணல் மேட்டில் ஊற்றி கம்பம் போல் நிற்கின்றான்' என்று உரைத்தான்.

அந்தணர் விசார சருமனின் தந்தை எச்ச தத்தனை அழைத்துச் செய்தியை உரைத்தனர். அவன் தன் மகன் இனி அவ்வாறு செய்ய மர்ட்டான் என்று உறுதி கூறினான். தன் மகன் செயலை அவன் மறைந்திருந்து பார்க்கலானான். நிகழ்ந்தது எதனையும் அறியாத விசாரசருமன் வழக்கம் போல சிவலிங்கத்துக்குப் பாலை ஊற்றி முழுக்காட்டுச் செய்யத்தொடங்கினார். அதனைப்பார்த்த எச்சதத்தன் தன் மகனைப் பல முறை அடித்தான். ஆனால் அதனை விசார சருமன் அறிந்து கொள்ளவில்லை. அதனால் எச்ச தத்தன்

விசார சருமன் வைத்திருந்த பாற்குடத்தைக் காலால் உதைத்து உருட்டினான். அதனைப் பார்த்த விசார சருமன் சினந்து அங்குக் கீழே கிடந்த கோலை எடுத்தார். அது மழு என்ற ஆயுதமாக ஆயிற்று. அதனால் தம் தந்தையின் காலை வெட்டினார். அவன் கீழே விழுந்தான். பின் தாம் சிவ வழிபாட்டைத் தொடர்ந்தார்.

சிவபெருமான் அவர்க்குக் காட்சி தந்தார். விசார சருமன் அவர் அடிகளில் விழுந்தார். இறைவர் அவரைத் தழுவிக்கொண்டார். அவர் தழுவிக்கொண்டதால் அவரது உடல் சிவமயமாய் விளங்கியது. “நீ எம் பொருட்டு உம் தந்தையின் காலை வெட்டினாய்! இனி நாமே உமக்குத் தந்தை. யாம் உண்ட பரிகலங்கள், உடுக்கும் உடைகள் எல்லாம் உனக்கே ஆகும்படி சண்டிசர் என்ற பதவியையும் தந்தோம்” என்று சொல்லி இறைவர் தாம் அணிந்திருந்த கொன்றை மாலையை அவர்க்குச் சூட்டினார். சண்டிசன் என்ற பதவியைப் பெற்றதால் விசார சருமர் ‘சண்டேசுர நாயனார்’ என்று அழைக்கப் பெற்றார். சண்டேசுவரரால் தண்டிக்கப் பட்டதால் குற்றம் நீங்கி எச்ச தத்தனும் சிவ லோகத்தை அடைந்தான்.

27. திருநாவுக்கரசர்

திருமுனைப் பாடி நாட்டின் திருவாமூரில் புகழனார் என்பவருக்கும் மாதினியாருக்கும் மகனாகத் திருநாவுக்கரசர் தோன்றினார். அத்தம்பதியர்க்கு முதலில் தோன்றியது பெண்குழந்தை. அதற்குத் ‘திலகவதியார்’ எனப் பெயர் சூட்டினர். திருநாவுக்கரசரின் இளமைப் பெயர் ‘மருள் நீக்கியார்’.

மருள் நீக்கியார் கற்க வேண்டுவனவற்றைப் பழுதின்றிக் கற்றார். கலைகள் பல அவர்பால் தழைத்தன.

கலிப்பகையார் என்பவர் திலகவதியாரை மணக்க விரும்பினார். அவர் மன்னரின் படைத்தலைவர். வீரத்தில்

ஆண் சிங்கம். ஈரத்தில் கார்மேகம். சிவபெருமானிடத்துப் பக்தி பூண்டவர். அவர்க்குத் தம் மகளைத் தருவதில் திலகவதியாரின் பெற்றோர் பெரு விருப்புடையராய் இருந்தனர். ஆனால் மன்னருக்காகப் போர் மேல் சென்ற கலிப்பகையார் பலரை விண்ணுலகத்துக்கு அனுப்பினார். ஆயினும் திபார்க்கணத்தில் அவர் உயிர்விட நேர்ந்தது. அவர் போர் செய்யச் சென்றிருந்தபோது புகழனார் நோயால் வருத்தமுற்று இறந்தார். அவர் இறந்த பின் வாழ விரும்பாத மனைவி மாதினியாரும் உயிர் விட்டார்.

கலிப்பகையார் இறந்ததைத் திலகவதியார் செவியேற்றார். திடுக்கிட்டார். தந்தையையும் தாயையும் இழந்தார். மணக்க இருந்த கலிப்பகையாரையும் இழந்தார். அதனால் திலகவதியார் தாமும் உயிர் துறக்க எண்ணினார். ஆனால் தம்பியிருக்கின்றாரே! அவருக்காக வாழ்ந்தாக வேண்டுமே என எண்ணி அம்முயற்சியைக் கைவிட்டார்.

மருள் நீக்கியார் உலக நிலையாமையை உணர்ந்தார். எனவே உலகப்பற்றைத் துறந்து அறச் செயல்கள் பல செய்யலானார். பின் சிவபெருமான் நல்ல சமயம் இது என அருளாததால் பாடலிப் புத்திரம் சென்றார். அங்குச் சமணர் பள்ளியிருந்தது. அந்தச் சமண சமயமே வீட்டு நெறி அளிப்பது என அதில் புகுந்தார். அச்சமய உண்மைகளைக் கற்று வல்லவராய் விளங்கியதால் அவரைத் தம் சமயத் தலைவராகச் சமணர் ஏற்றுக் கொண்டனர். அவருக்குத் 'தருமசேனர்' என்ற மேலான பட்டப் பெயரையும் சூட்டினர்.

திலகவதியார் தம் தம்பியரின் போக்கையுணர்ந்து வருந்தி இறைவரிடம் தம்பியைச் சமண சமயத்தினின்று மீட்டுத்தரும்படி அருள் செய்யுமாறு வேண்டிக் கொண்டார். இறைவர் அவர்தம் கனவில் தோன்றிச் சூலை நோய் தந்து ஆட்கொள்வதாய்க் கூறினார்.

சிவபெருமான், அருள் செய்த படியே தரும சேனருக்குச் சூலை நோயைத் தந்தார். பெரிதும் வருத்தும் அந்நோயைச் சமணர்களால் போக்க இயலவில்லை. ஆதலால் நோயுற்று வருந்தும் நிலையைத் தம் தமக்கையார்க்குச் சொல்லி வரும்படி ஆட்களை ஏவினார் தரும சேனர். தமக்கையார் தம் தம்பியைத் தமது இருப்பிடத்துக்கு வரும்படி சொல்லியனுப்பினார்.

தருமசேனர் திவகவதியாரைக் கண்டு அடிகளில் விழுந்து வணங்கினார். அவர் திருநீற்றைத் தந்து திருவதிகை வீரட்டானக் கோயிலுக்கு அழைத்துச் சென்றார். அங்கே நாவுக்கரசர் பாடல்பாடும் அருள் பெற்றுத் தம் நோய் நீங்கிடக் 'கூற்றாயினவாறு விலக்ககலீர்' என்னும் தொடக்கம் கொண்ட பதிகத்தைப் பாடினார். கொடிய சூலை நோய் அவரை விட்டு நீங்கியது. இறைவர், "நீ அரிய பதிகம் பாடினாய். ஆதலால் உனக்கு நாவுக்கரசு என்ற பெயர் வழங்குவதாகு!" என்று அருள் செய்தார்.

இறைவரின் கருணை திருநாவுக்கரசர்க்கு வியப்பையூட்டியது. மனம் வாக்கு காயம் என்னும் மூன்றாலும் தூயராய்த் தொண்டு செய்யத் தொடங்கினார். உழவாரப் படை கொண்டு கோயிலில் பணியைச் செய்யலானார். நாவுக்கரசரின் போக்கை அறிந்த சமணர் பொறாமை கொண்டு பல்லவ மன்னனிடம் போய் அவர்க்குத் தக்க தண்டனையைத் தர வேண்டும் என்று உரைத்தனர். அதனால் அம்மன்னன் நாவுக்கரசரை அழைத்து வரும்படி தன் அமைச்சரை அனுப்பினான். அவர்கள் கூற்றைக் கேட்ட நாவுக்கரசர் 'நாமார்க்கும் குடியல்லோம்' என்ற மறுமாற்றத் திருத்தாண்டகத்தைப் பாடி, வர மறுத்தார். பின் சிவபெருமான் அருள் தமக்கு இருப்பதால் அஞ்ச வேண்டியதில்லை எனத் தெளிந்து அமைச்சருடன் பல்லவ மன்னனிடம் சென்றார். மன்னன் அவரை நீற்றறையில் இடும்படி சொன்னான். அவர்கள் நாவுக்கரசரை வெப்ப

முடைய நீற்றரையில் இட்டுக் கதவைப் பூட்டினார். உள்ளே இடப்பட்ட அவர் இறைவனை நினைந்து 'மாசில் வீணையும்' எனத் தொடங்கும் பதிகத்தைப் பாடினார். அந்த நீற்றறை இறைவனின் திருவடி நிழலாக எண்ணிய அவர்க்கு வீணையின் இசையும் சந்திரனும் தென்றலும் இளவேனிலும் போல் குளிர்ந்து விளங்கியது.

ஏழுநாட்கள் சென்றபின் அந்த நீற்றறையைச் சமணர் திறந்து பார்க்க, அவர் ஊறு இன்றி இருந்ததைக்கண்டனர். அவர் தம்மிடத்தில் கற்ற மந்திரத்தால் துன்பமின்றித் தப்பித்தார் என்று கூறி மேலும் வேறு தண்டனையை அளிக்க வேண்டும் என்றனர். அவர்க்கு நஞ்சு ஊட்டுவது என்று முடிவு செய்தனர். நஞ்சுண்ட அவரை யானையின் காலில் இட்டுக் கொல்ல வேண்டும் என முடிவு செய்தனர். யானை அவர் எதிரே வந்தபோது 'சுண்ணவெண்' எனத் தொடங்கும் பதிகத்தைப் பாடினார். யானை அவரை வணங்கிவிட்டுச் சென்று தம்மை ஏவியவரைக் கொன்றது.

அதுகண்ட சமணர் மேலும் அச்சம்கொண்டு அரசனிடம் அவரைக் கல்லில் கட்டிக் கடலில் பாய்ச்ச வேண்டும் என்றனர். கருங்கல்லில் கட்டப்பட்டுக் கருங்கடலில் அவர் விடப்பட்டார். அப்போது அப்பெருமான் 'சொற்றுணை' எனத் தொடங்கும் பதிகத்தைப் பாடினார். நமச்சிவாயம் அவர்க்கு நற்றுணையாயது. கல்லே தெப்பமாகிக் கரை சேர்த்தது; கரையேற விட்ட குப்பம் என்ற இடத்தில் அவர் கரையேறினார். திருப்பாதிரிப் புலியூருக்குச் சென்று இறைவர் திருமுன்பு 'சுன்றாளுமாய்' எனத் தொடங்கும் பதிகத்தைப் பாடினார்,

நாவுக்கரசரின் ஆற்றலையும் அதற்குக் காரணமான சைவ மேம்பாட்டையும் மன்னன் உணர்ந்தான். சைவன் ஆனான். கேடு செய்த சமணர் அடங்கினர். மன்னன் நாவுக்கரசரிடம் வந்து வணங்கித் தன் குற்றங்களைப் பெற்றுக்க வேண்டும் என்றான். அவர் சமணரின் பள்ளி

களையும் பாழிகளையும் இடித்து விட்டு அவற்றின் கற்களைக் கொண்டு சென்று திருவதிகைப்பதியில் சிவபெருமானுக்குக் குணதர வீச்சரம் என்ற கோயிலை எடுப்பித்தான்.

நாவுக்கரர் அதன்பின் திருவெண்ணெய் நல்லூர், திருவாமாத்தூர், திருக்கோவலூர் முதலிய பதிகளுக்குச் சென்று இறைவரை வணங்கினார். அவர் திருத்தூங்கானை மாடம் என்ற பதியுள் சென்று இறைவரை வணங்கி "சமண சமயத்துடன் தொடர்புடைய உடலுடன் நான் வாழப் பொறேன். நான் உயிர் வாழ உம் முத்திரையான சூலத்தையும் காளையும் ஆகிய சின்னத்தை என் தோளில் பொருத்திடல் வேண்டும்!" என்று வேண்டினார். ஒரு சிவபூதம் ஒரு வரும் அறியாமல் வந்து அவருடைய தோளில் சூலம், காளை ஆகிய சின்னங்களைப் பொறித்துச் சென்றது.

அதன் பின் நாவுக்கரசர் திருவரத்துறை, திருமுதுகுன்றம் முதலான தலங்களை வணங்கிச் சிதம்பரத்தை அடைந்தார். தில்லைப் பொன்னம்பலத்தில் இறைவரை வணங்கினார். அங்கு உழவாரப் பணியைச் செய்தார். பின் திருவேட்களம் சென்று இறைவரைப் பாடித் திருக்கழிப் பாலையை அடைந்தார். அங்கு அவர் 'வனபவளவாய்' எனத் தொடங்கும் பதிகத்தைப் பாடினார். பின் மறுபடியும் சிதம்பரத்தை அடைந்தார்.

அங்கு இறைவி அளித்த ஞானப்பாலையுண்ட ஞானசம்பந்தரைப்பற்றிக் கேள்வியுற்றார். அவரைக் காண வேண்டும் என நினைத்தார். சீகாழி நோக்கிச் செல்லலானார். அவருடையவருகையை ஞானசம்பந்தர் அறிந்து அடியார்கள் பின்தொடர்ந்து வர எதிர் கொண்டு வரவேற்று வணங்கினார். நாவரசரும் அவரை வணங்கினார். வணங்க, ஞானசம்பந்தர் நாவரசரின் கைகளைப் பற்றி 'அப்பரே!' என்றார். நாவுக்கரசர் 'அடியேன்' என்றார். அதனைக் கண்ட அடியவர் மகிழ்ந்து 'அரகர!' என்றனர்.

அங்கு ஞானசம்பந்தரின் மடத்தில் நாவுக்கரசர் தங்கியிருந்தார். அப்போது இருவரும் சில பதிகளுக்குச் சென்று வணங்கினர். பின் நாவரசர் திருக்கருப்பறியலூர், திருப்புன்கூர், திருநீடூர், திருக்குறுக்கை, திருநின்றியூர், திருநனிபள்ளி, திருச்செம்பொன் பள்ளி திருமயிலாடுதுறை, திருத்துருத்தி, திருவேள்விக்குடி, திருவெதிர் கொள்பாடி, திருக்கோடிகா, திருவாவடுதுறை, திருவிடைமருதூர், திருநாகேச்சரம், திருப்பழையாறை முதலான தலங்களை வணங்கித் திருச்சத்தி முற்றத்தை அடைந்தார். அங்கு 'கோவாய்முடுகி' எனத் தொடங்கும் பதிகத்தில் இறைவர் திருவடியைத் தம் முடியிது பொறித்தருள வேண்டினார். இறைவர் அவரை நல்லூருக்கு வா!' என்றார். அங்கு இறைவர் அவரது முடியின் மீது தம் அடிகளைப் பொறித்தார். அதனால் மகிழ்ந்து நாவரசர் அச்செயலைத் தம் பதிகத்தில் பொறித்தருளினார். அங்குச் சில நாட்கள் தங்கியிருந்தார்.

பின்பு அவர் திருப்பழனத்தை வணங்கித் திங்கனூர் வழியாய்ச் சென்றார். அவ்வூரில் வாழும் அப்பூதியடிகள் தம் மகன், கிணறு, குளம் முதலியவற்றிற்கு நாவுக்கரசரின் பெயர் குட்டப்பட்டிருப்பதைக் கண்டார். அங்கு அப்பூதியடிகளைக் கண்டு தாம் இன்னார் எனத் தெரிவித்தார். அவர் பெரிதும் மகிழ்ந்து தம் இல்லத்தில் உணவு உண்டருளுமாறு வேண்டினார். அப்பூதியடிகளின் மகன் வாழையிலையை அரிந்திடச் சென்றபோது பாம்பு தீண்டப் பெற்று இறந்தான். அச் செய்தியை அப்பூதி அடிகள் மறைத்து விட்டு உணவு கொள்ள நாவரசரை அழைக்க அவர் அதனை அறிந்து அவனது சடலத்தை அவ்வூர் கோயிலுக்குக் கொணரச் செய்து 'ஒன்று கொலாம்' என்ற பதிகத்தைப் பாட அம்மகன் உயிர் பெற்றெழுந்தான். அப்பூதியடிகள் பெரிதும் மகிழ்ந்தார், நாவரசர் அங்கு உணவு உண்டருளி சில நாட்கள் தங்கியிருந்தார். பின்பு சில பதிகளுக்கும் சென்று இறைவனை வணங்கிடலானார்.

சில நாட்கள் சென்ற பின் நல்லூருக்குச் சென்றார். அங்குச் சில நாட்கள் தங்கியிருந்தார். பின் பழையாறை, திருவலஞ்சுழி, குட்பகோணம், நாலூர், திருச்சேறை, திரு, குடவாசல், திருநறையூர், திருவாஞ்சியம், பெருவேளூர், திருவிளமர் முதலான தலங்களை வணங்கித் திருவாரூரை அடைந்தார். திருவாரூர்த்தியாகேசரை வணங்கிப் பதிகம் பாடினார். அங்குத் தங்கியிருந்த நாட்களில் திருவலிவலம் முதலான பல தலங்களைச் சென்று வணங்கினார். சில நாட்கள் அங்குத் தங்கியிருந்த பின்பு 'திருப்புகலூர்' இறை வரை வணங்க நினைந்தார். அப்போது திருஞானசம்பந்தர் திருப்புகலூரில் முருகநாயனார் மடத்தில் தங்கியிருந்தார். அவரை நாவரசர்கண்டு திருவாரூர் திருவாதிரை விழாவைப் பற்றி 'முத்துவிதானம்' என்ற பதிகத்தின் மூலம் விளக்கினார். அதனால் ஞானசம்பந்தர் திருவாரூர்க்குச் செல்ல விரும்பினார். தனியாகச் சென்ற ஞானசம்பந்தர் திருவாரூரை வணங்கிப் பின்னர்த் திருப்புகலூருக்கு வந்தார். இருவரும் அங்கு தங்கியிருந்தனர். அப்போது சிறுத் தொண்டனாரும் திருநீலநக்க நாயனாரும் அவர்களுடன் தங்கியிருந்தனர்.

சிலநாட்கள் சென்றன. திருஞானசம்பந்தரும் திருநாவுக்கரசரும் புறப்பட்டுப் பல தலங்களுக்கும் செல்லப் புறப்பட்டனர். திருக்கடலூர் என்னும்தலத்தில் குங்குலியக் கலய நாயனார் அவ்விருவரையும் உபசரித்தார். பின் திருக்கடலூர் மயானத்தை வணங்கித் திருவீழி மிழலையை அடைந்தனர்.

அக்காலத்தில் வறுமை வந்தது. அதனால் சிவனடியார்கள் பெரிதும் துன்புற்றனர். அதனால் சிவபெருமான் ஞானசம்பந்தரின் கனவிலும் திருநாவுக்கரசரின் கனவிலும் தோன்றிப் படிக்காசு நாள்தோறும் தருவதாக உரைத்தார். அவ்விருவருக்கும் கோயிலின் கிழக்குப் பீடத்திலும் மேற்குப் பீடத்திலும் படிக்காசை வைத்தருளினார். அக்காசுகளால் சிவனடியார்க்கு உணவு அளித்தனர். ஞானசம்பந்தருக்குத்

தரப்பட்ட காசு வட்டம் தந்து மாற்றக் கூடியதாகவும் நாவுக்கரசருக்குத் தரப்பட்டது வட்டமில்லா முழுமதிப் புடையதாகவும் விளங்கின. பின் மழை பெய்து வளம் வாய்ந்து வறுமை அகன்றது.

அவ்விருவரும் பல தலங்களை வணங்கிய வண்ணம் வேதாரணியத்தை அடைந்தனர். அங்குக் கதவுகள் அடைக்கப்பட்டிருந்தன. பக்கவாயில் ஒன்றின் மூலம் அடியார்கள் உள்ளே சென்று வந்தனர். 'அவை முன் காலத்தில் வேதங்களால் பூசிக்கப்பட்டுக் காப்பிடப்பட்டன' என்பதை அவர்கள் அறிந்தனர்.

'இக்கதவுகள் திறக்கப்பட்டு நாம் நேரே வணங்குதல் வேண்டும். ஆதலால் இவை திறக்கும்படி, நாவரசே, பாடுக!' என்றார் ஞானசம்பந்தர். நாவரசர் 'பண்ணினேர் மொழியாள்' என்ற பதிகத்தைத் தொடங்கிப் பத்துப் பாடல்கள் பாடியும் கதவுகள் திறக்கப்படவில்லை. அப்பர் பாடலின் இனிமையில் இறைவர் மூழ்கியிருந்தார். அதனால் கதவு திறக்கக் காலம் தாழ்த்தது. 'எண்ணீர் இரக்கம் ஒன்றிலீர்' என்று ஒரு பாடலை நாவரசர் பாடினார். மணிக்கதவம் திறந்தது. உள்ளே சென்று இறைவனை வணங்கி வெளியே வந்தனர்.

அக்கதவுகள் திறக்கவும் மூடவும் இருத்தல் வேண்டும் என நாவரசர் எண்ணினார். எனவே கதவை மூடும்படி பாடவேண்டும் என ஞானசம்பந்தரைப் பார்த்து உரைத்தார். அவர் 'சதுரம் மறைதான்' எனத் தொடங்கும் பதிகத்தைப் பாடினார். பாடத் தொடங்கிய முதல் பாடலிலே கதவம் மூடியது. அன்று முதல் அக்கதவங்கள் திறக்கவும் மூடவுமாய் அமைந்தன. தமக்குக் கதவம் எளிதில் திறக்கவில்லையே என்ற மனநிலையுடன் உறங்கினார் நாவரசர். அவரது கனவில் இறைவர் வெண்ணீற்றுப் பொலிவுடன் தோன்றி 'திருவாய்முருக்கு வா!' என்றார். நனவில், கனவில் தோன்றிய கோலத்துடன் இறைவர் தோன்றினார். அவர் பின்னர் நாவுக்கரசர் சென்றார்.

வழியில் பொன்மயமான கோயில் ஒன்றைத் தோற்றுவித்து அதில் இறைவர் மறைந்தார். 'எனக்குத் திருவாய்முருக்கு வா எனப் பணித்து மறைந்தீர். வலியக் கதவைத் திறக்கச் செய்த எனக்கு மறையலாம். ஆனால் எளிதில் முடிய இவருக்கு (சம்பந்தருக்கு) மறையலாமோ?' எனப் பாடினார் நாவரசர். இறைவர் ஞானசம்பந்தருக்குக் காட்சியளித்தார்.

நாவுக்கரசர் பழையாறை என்ற தலத்துக்குச் சென்றார். அங்குச் சமணர், சிவலிங்கத்தை மறைத்துத் தம் கோயிலாகச் செய்திருந்தனர். மறுபடியும் அக்கோயிலில் சிவபெருமான் இருக்கக் கண்டு வணங்கினால் அன்றி அங்கிருந்து செல்ல மாட்டேன் என்று அவர் உண்ணாநோன்பை மேற்கொண்டார். உடனே இறைவர் மன்னன் மூலமாக அங்கிருந்த சமணரை நீங்கிடுமாறு செய்தார். மன்னன் அந்தப் பழையாறை வடதளியை முன்போல் சிவன் கோவிலாக்கினான். நாவுக்கரசர் 'தலையின் மயிரைப் பறித்துண்ணும்' என்ற திருக்குறுந்தொகைப் பதிகத்தைப் பாடினார்.

அதன்பின் அவர் பல தலங்களையும் வழிபாடு செய்து கொண்டு திருப்பெஞ்ஞிலிக்குவந்தார். அவர்க்கு அப்போது பசியும் தாகமும் உண்டாயின. அவரது பசியைப் போக்க இறைவர் கட்டுச்சோற்றைத் தந்து களைப்பாறும்படி செய்தார். அவருடனே பைஞ்ஞிலிக்கு மறையவராய் வந்த இறைவர் சென்றார். அங்கு மறைந்தார். இறைவர் அருளை எண்ணி நாவரசர் பதிகம் பாடினார். அங்கிருந்து நீங்கித் திருவண்ணாமலைக்குச் சென்றார். திருவோத்தூர், முதலான தலங்களை வணங்கிக் காஞ்சியை அடைந்தார். இறைவரை வணங்கித் திருக்கழுக்குன்றம், திருவான்மியூர், மயிலாப்பூர், திருவொற்றியூர், திருப்பாகூர், திருவாலங்காடு, திருக்காரிக்கரை என்ற தலங்களையும் வணங்கிக் காளத்தியை அவர் அடைந்தார். வணங்கினார்.

காளத்தி மலையிலிருந்து கயிலையைச் சென்று இறைவரை வணங்க எண்ணினார். பல பதிகளையும்

வணங்கிக் காசியை அடைந்தார். அங்கிருந்து தம்முடன் வந்த அடியார்களை விட்டுவிட்டுத் தாம் மட்டும் தனியாய்க் கயிலைக்குச் செல்லத் தொடங்கினார். அடர்ந்த காட்டில் தனியாய்க் காய் கனி கிழங்கு முதலியவற்றை உண்ட வண்ணம் சென்றார். அவரைக் கண்டு கொடிய விலங்குகள் அஞ்சி விலகின. இரவு பகலாக அரிய வழியில் சென்றார். கால் பரடு தேய்ந்து குருதி வடிந்தது. கைகளை ஊன்றிச் சென்றார். அவையும் தேய்ந்தன. மார்பினால் தவழ்ந்து சென்றார். மார்பும் தேய்ந்தது. ஆயினும் அவர் மனம் தளரவில்லை. அவ்வளவில் இறைவர் குளிர் பொய்கையை யுண்டாக்கி முனிவர் கோலத்துடன் அப்பர் எதிரே போனார். “இப்படி உம் உடல் எல்லாம் தேய இங்கு வந்த தேன்?” என்று இறைவர் வினவினார், “கயிலாயத்தில் சிவ பெருமானைக் காண வந்தேன்!” என்றார். “அதனைக் காணல் அரிது. மீண்டு செல்வதே தக்கது!” என்றார் இறைவர். நாவரசர் ‘இறைவர் வீற்றிருக்கும் கோலத்தைக் கண்டன்றி மீளேன்!’ என்றார்.

அவ்வளவில் முனிவராய் வந்த இறைவர் மறைந்தார். அசரீரியாக, “நாவரசே! எழுந்திரு!” என்றார். நாவரசர் தேய்ந்த உறுப்புகள் எல்லாம் வளரப் பெற்றவராய் எழுந்து நின்றார். “நீ இப்பொய்கையில் முழுகின் திருவையாற்றில் எழுந்திருப்பாய். அங்கு நாம் கயிலையில் வீற்றிருக்கும் காட்சியைக் காணலாம்!” என்றார் இறைவர். இறைவர் பணித்தவண்ணமே அப்பொய்கையில் முழுகித் திருவையாற்றில் உள்ள குளத்தில் எழுந்தார். இறைவர் திருக் கயிலாயக் கோலத்தை அவர் காணும்படி காட்டியருளினார். அக்கோலத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்த நாவரசர் ‘மாதர் பிறைக் கண்ணியானை’ என்ற பதிகத்தைப் பாடினார்,

பின்னர் அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திருநெய்த்தானம், திருமழபாடி, முதலான பதிகளை வணங்கித் திருப்பூந்துருத்தியை அடைந்தார். அங்கு மடம் ஒன்றைக் கட்டி அதில்

தங்கியிருந்தார். அப்போது ஞானசம்பந்தர் சமணரை வாதிட வென்றபின் திருப்பூந்துருத்திக்கு வந்தார். அவருடன் அளவு கடந்த அடியார் கூட்டம் வந்தது. அப்போது ஞானசம்பந்தர் அமர்ந்து வந்த பல்லக்கை நாவுக்கரசர் சுமந்தார். திருப்பூந்துருத்தியை அடைந்ததும் 'நாவுக்கரசர் எங்கே உள்ளார்?' என்று வினவினார். 'அடியேன் இங்குள்ளேன் என்று நாவுக்கரசர், சொல்லக் கேட்டு ஞானசம்பந்தர் மனம் பதைத்துப் பல்லக்கினின்று இறங்கினார். நாவுக்கரசரை வணங்கினார். அவரும் ஞானசம்பந்தரை வணங்கினார். இருவரும் இறைவரின் கோயிலுள் சென்று வணங்கினர். நாவுக்கரசர் வேண்டிக் கொண்டபடி ஞானசம்பந்தர் தொண்டை நாட்டுக்குச் சென்றார். நாவரசர் மதுரையை அடைந்தார். அங்கு மங்கையர்க்கரசியார், பாண்டியன், குலச்சிறையார் முதலியவர் நாவுக்கரசரை வணங்கினர். ஐவ நாடாள் அங்குத் திருப்பணிகளைச் செய்தார் நாவரசர்.

அங்கு நாவரசர் உழவாரப் படையினால் கோயிலைச் சுற்றியுள்ள புல்லைச் செதுக்கிக் கொண்டிருந்தார். அங்குப் பொன்னும் மணியும் கிடக்குமாறு இறைவர் அருள் செய்தார். அவையெல்லாவற்றையும் வலம் வரும் அடியார்கள் களின் கால்களை வருத்தும் என்று உழவாரப் படையால் ஓதுக்கி எடுத்துப் பொய்கைக்குள் எறிந்தார். இந்நிகழ்ச்சி அவர்க்குப் பொன்னாசை இல்லாமையைப் புலப்படுத்தும்,

பின் 'அவர் பெண்ணாசை அற்றவர்' என்பதைப் புலப்படுத்த நினைத்தார் இறைவர். வானத்தினின்று அரம்பை முதலான தெய்வப் பெண்கள் அவருக்கு முன் தோன்றினர். பாடி ஆடத் தொடங்கினர். அதனால் நாவரசரின் மனம் சலனப்படவில்லை. அவர்களை நோக்கி 'உங்களால் எனக்கு ஆகக் கூடியது ஏதும் இல்லை. திருவாரூர் அம்மானுக்கு ஆளானேன். வீணை அலைய வேண்டா!' என்றார்.

அதன்பின் இறைவரைக் குறித்துப் பல விருத்தங்கள் பாடிப் பின் 'எண்ணுவேன்' என்ற திருத்தாண்டகம் பாடி அடைவதற்கரிய சிவானந்தத்தை அடைந்தார், நாவரசர்.

பெரிய புராணம்

என்னும்

திருத்தொண்டர் புராணம்

மூலமும் தெளிவுரையும்

இரண்டாம் தொகுதி

118 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

17. குங்குலியக் கலய நாயனார் புராணம்

831 வாய்ந்தநீர் வளத்தால் ஓங்கி மன்னிய பொன்னி
நாட்டின்
ஏய்ந்தசீர் மறையோர் வாழும் எயிற்பதி எறி நீர்க்
கங்கை
தோய்ந்தநீள் சடையார் பண்டு தொண்டர் மேல்
வந்த கூற்றைக்
காய்ந்தசே வடியார் நீடி இருப்பது கடலூர் ஆகும்.

832 வயலெல்லாம் விளைசெஞ் சாலி வரம்பெலாம்
வளையின் முத்தம்
அயலெலாம் வேள்விச் சாலை அணையெலாங்
கழுநீர்க் கற்றை
புயலெலாங் கமுகின்காடு அப் புறமெலாம் அதன்
சீர்போற்றல்
செயலெலாந் தொழில்கள் ஆறே செழுந்திருக்
கடலூர் என்றும்

833 குடங்கையின் அகன்ற உண்கட் கடைசியர் குழுமி
ஆடும்
இடம் படும் பண்ணை தோறும் எழுவன மருதம்
பாடல்
வடம்புரி முந்நூல் மார்பின் வைதிக மறையோர்
செய்கைச்
சடங்குடை இடங்கள் தோறும் எழுவன சாமம்
பாடல்.

17. குங்குலியக்கலய நாயனார் புராணம் □ '19

17. குங்குலியக் கலய நாயனார் புராணம்

831. நீர் உள்ளதால் உண்டான வளத்தால் சிறந்து ஒங்கி நிலைபெற்ற காவிரியாறு பாய்கின்ற சோழ நாட்டில் சிறந்த வேதியர்கள் வாழ்கின்ற மதிலையுடைய ஊர், அனை வீசும் நீர் பொருந்திய கங்கையை அணிந்த நீண்ட சடையை யுடையவரும், தொண்டரான மார்க்கண்டேயர் மீது உயிர் கொள்வதற்காக வந்த கூற்றுவனை உதைத்த சிவந்த திருவடியினையுடையவருமான இறைவன் நிலைபெற வாழ்வ தான 'திருக்கடவூர்' என்பதாகும்.

832. செழிப்பும் வளமும் கொண்ட அந்தத் திருக் கடலூரில் எக்காலத்தும் வயல்களில் எல்லாம் விளைகின்ற நெற்பயிர் விளங்கும். வயல் வரப்புகளில் எங்கும் சங்குகளும் அவை ஈன்ற முத்துகளும் விளங்கும். வயல்களின் பக்கங் களில் எல்லாம் வேள்விச் சாலைகள் விளங்கும். அணைகளில் எங்கும் செங்கழுநீர் மலர்க் கூட்டம் விளங்கும். காட்டைப் போன்ற பாக்கு மரங்களின் உச்சிகளில் எல்லாம் மேகங்கள் விளங்கும்; அவற்றின் வெளியிடங்கள் எல்லாம் அதன் சிறப்பைப் போற்றுவர். அங்குச் செய்பவையெல்லாம் ஆறு தொழில்களே ஆகும்.

833. உள்ளங்கை போன்ற அகலமான மைபூசப் பெற்ற விழிகளையுடைய பள்ளப் பெண்கள் கூடி ஆடுவதற்கு இடமான அகன்ற இடத்தை உடைய பண்ணைகள் தோறும் மருதப் பண்பாடும் ஓசை எழுந்து ஒலிக்கும். வடமாகப் புரித்து முறுக்கிய பூணூல் அணிந்த மார்க்பையுடைய மறைய வர் வேதச் சடங்குகள் செய்யும் இடங்கள் தோறும் சாம வேதத்தின் பாடல் ஓசை ஒலிக்கும்.

20 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

834 துங்கநீள் மருப்பின் மேதி படிந்துபால் சொரிந்த
வாவிச்
செங்கயல் பாய்ந்து வாசக் கமலமுந் தீம்பால்
நாறும்
மங்குல்தோய் மாடச்சாலை மருங்கிறை ஒதுங்கும்
மஞ்சும்
அங்கவை பொழிந்த நீரும் ஆகுதிப் புனைப்பால்
நாறும்.

835 மருவிய திருவின் மிக்க வளம்பதி அதனில்
வாழ்வார்
அருமறை முந்நூல் மார்பின் அந்தணர் கலயர்
என்பார்
பெருநதி அணியும் வேணிப் பிரான்கழல் பேணி
நாளும்
உருகிய அன்பு கூர்ந்த சிந்தையார் ஒழுக்கம்
மிக்கார்.

836 பாலனாம் மறையோன் பற்றப் பயங்கெடுத்
தருளும் ஆற்றால்
மாலுநான் முகனும்காணா வடிவுகொண்டெதிரே
வந்து
காலனார் உயிர்செற்றார்க்குக் கமழ்ந்தகுங் குலியத்
தூபம்
சாலவே நிறைந்து விம்ம இடும்பணி தலைநின்
றுள்ளார்.

837 கங்கைநீர் கலிக்குஞ் சென்னிக் கண்ணுதல் எம்பி
ராற்குப்
பொங்குருங் குலியத் தூபம் பொலிவுறப் போற்றிச்
செல்ல
அங்கவர் அருளி னாலே வறுமைவந் தடைந்த
பின்னும்
தங்கன்நா யகர்க்குத் தாம்முன் செய்பணி
தவாமை உய்த்தார்.

'17. குங்குலியக்கலய நாயனார் புராணம் □ 21

834. சிறந்த நீண்ட கொம்புகளையுடைய எருமைகள் தோய்ந்து பால் சொரிந்த நீர் நிலைகளில் செங்கயல் மீன்கள் பாய்தலால் அந்த நீர் தெறித்த மணம் கமழும் தாமரை மலர்களும் அந்த இனிய பாவின் மணமே உடையனவாக இருக்கும். மேகம் தவழும் உயர்ந்த மாளிகைகளையுடைய வேள்விச் சாலைகளின் பக்கத்தில் சிறிது ஒதுங்கும் மேகங்களும், அவை பெய்தநீரும், ஆகுதிப் புகையின் மணம்கொண்டதாக விளங்கும்.

835. பொருந்திய செல்வத்தால் மிக்க வளம் கொண்ட அந்த நகரத்தில் வாழும் அரிய மறை விதிப்படி பூனூல் அணிந்த மார்பையுடைய அந்தணர் 'கலயர்' என்று அழைக்கப்படுபவர். அவர், கங்கையாற்றை அணியும் சடையை யுடைய சிவபெருமானின் திருவடிகளைப் போற்றி நாளும் உருகிய அன்பு மிக்க உள்ளத்தையுடையவரும் சைவ ஒழுக்கம் மிக்கவரும் ஆவார்.

836. அந்தணர் சிறுவரான மார்க்கண்டேய முனிவர் தழுவிக்கொண்டதால், அவரது அச்சம் முழுவதையும் அழித்து அருள் செய்த முறையால், திருமாலும் நான்முகனும் காணாத வடிவத்தைக் கொண்டு வெளிப்பட்டுக் காலனை உதைத்து உருட்டி அக்கூற்றுவனின் உயிரைப் போக்கிய சிவபெருமானுக்கு, மணம் மிகுந்த குங்குலியத் தூபத்தை மிகவும் நிறைந்து வீசும்படியாக இடும் திருப்பணியில் சிறந்து நின்றவர் ஆனார். (குங்குலியம்— ஒருவகை மரப்பிசின்; இதனைத் தூளாக்கித் தீயில் இட்டுப் புகைத்தால் நல்ல மணம் உண்டாகும். இறைவனுக்குத் தூபமாகப் பயன்படுவது.)

837. அவர், கங்கையாற்றின் நீர் ஒலிப்பதற்கு இடமான திருமுடியையும் நெற்றிக் கண்ணையும் உடைய எம்பெருமானுக்கு, மேன்மேலும் செறிந்து பரந்து கிளம்பும் குங்குலியத் தூபத்தை சிறப்புற்று விளங்குமாறு செலுத்தி வந்தார். அத்தகைய காலத்தில், இறைவரது திருவருளால் அவருக்கு வறுமை வந்து சேர்ந்தது. அதன் பின்னும் தம் இறைவனுக்குத் தாம் அந்த வறுமை வருவதற்கு முன்னம் செய்து வந்த திருப்பணியினின்று தவறாது அதைச் செய்து வந்தார்.

22 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

838 இந்நெறி ஒழுகு நாளில் இலம்பாடு நீடு செல்ல
நன்னிலம் முற்றும் விற்பும் நாடிய அடிமை
விற்பும்
பன்னெடுந் தனங்கள் மாளப் பயில்மனை
வாழ்க்கை தன்னில்
மன்னிய சுற்றத் தோடு மக்களும் வருந்தி
னார்கள்.

839 யாதொன்றும் இல்லையாகி இருபகல் உணவு
மாறிப்
பேதுறு மைந்த ரோடும் பெருகுசுற் றத்தை
நோக்கிக்
காதல்செய் மனைவி யார்தம் கணவனார் கலய
னார்கைக்
கோதில்மங் கலநூல் தாலி கொடுத்து நெற்
கொள்ளும் என்றார்.

840 அப்பொழு ததனைக் கொண்டு நெற்கொள்வான்
அவரும் போக
ஒப்பில்குலியங் குலியங் கொண்டோர் வணிகனும்
எதிர்வந்துற்றான்
இப்பொதி என்கொல் என்றார்க் குள்ளவா
றியம்பக் கேட்டு
முப்புரி வெண்ணூல் மார்பர் முகமலர்ந் திதனைச்
சொன்னார்.

841 ஆறுசெஞ் சடைமேல் வைத்த அங்கணர் பூசைக்
கான
நாறுகுங் குலியம் ஈதேல் நான் இன்று பெற்றேன்
நல்ல
பேறுமற் றிதன் மேல் உண்டோ பெறாப்பேறு
பெற்று வைத்து
வேறினிக் கொள்வ தென் என் றுரைத்தெழும்
விருப்பின் மிக்கார்.

'17. குங்குலியக்கலய நாயனார் புராணம் □ 28

838. இங்ஙனம் கலயர் ஒழுகி வந்த காலத்தில். வறுமை மிகவும் அதிகமானது. ஆதலால் தம் நல்ல நிலங்களை யெல்லாம் விற்றும், நாடியுள்ள அடிமைகளை விற்றும் (தாம் மேற்கொண்ட பணி செய்தார்;) இங்ஙனம் அவர் தம் பெரிய செல்வங்கள் எல்லாம் தீர்ந்து போயின. அதனால் பொருந்திய இல் வாழ்க்கையில் சுற்றத்தாருடனே மக்களும் வருந்தினர்.

839. உணவுக்குரிய வழி ஒன்றும் இல்லாது போயிற்று! இரண்டு பகல் உணவு இல்லாது வருந்தும் மைந்தர்களோடும் பெருகிய சுற்றத்தாரையும் பார்த்து, நாயனாரின் மனைவியார், தம் கணவரான கலயனாரின் கையில் குற்றமற்ற மங்கலக் கயிற்றில் உள்ள பொன்தாலியைத் தந்து "இதற்கு நெல்லை வாங்கி வாருங்கள்!" என்றார்.

840. அப்போது அந்தத் தாலியைக் கொண்டு, நெல்லை வாங்குவதற்காகக் குங்குலியக்கலயர் சென்றார். அப்போது அவர் எதிரே ஒரு வணிகன் குங்குலியப் பொதியுடன் (மூட்டையுடன்) எதிரே வந்து சேர்ந்தான். "இந்த மூட்டை யாது?" என்று கேட்ட அக்கலயருக்கு, அவ்வணிகன் உள்ளபடி சொன்னான். அதைக் கேட்டுப் பூனூல் அணிந்த மார்பையுடைய அவர் முகமலர்ச்சியுடன் சொல்வாரானார்:

841. கங்கையைச் சிவந்த சடை மீது வைத்த அங்கண்ணரான சிவபெருமானின் பூசைக்கு ஏற்ற நறுமணம் உள்ள குங்குலியம் இதுவாயின், நான் பெரும் பேற்றைப் பெற்றவன் ஆவேன். பெறுவதற்கரிய இப்பேற்றைப் பெற்ற பின்பும், இனிப் பெறத்தக்க வேறு பேறு யாதுளது?" என்று எழும் விருப்பத்தில் மிக்கவராய்,

24 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

842 பொன்தரத் தாரும் என்று புகன்றிட வணிகன்
தானும்
என்தர இசைந்ததது என்னத் தாலியைக் கலயர்
ஈந்தார்
அன்றவன் அதனை வாங்கி அப்பொதி கொடுப்பக்
கொண்டு
நின்றிலர் விரைந்து சென்றார் நிறைந்தெழு
களிப்பி னோடும்.

843 விடையவர் வீரட்டானம் விரைந்துசென் றெய்தி
என்னை
உடையவர் எம்மை யானும் ஒருவர்தம் பண்டா
ரத்தில்
அடைவுற ஒடுக்கி எல்லாம் அயர்த்தெழும் அன்பு
பொங்கச்
சடையவர் மலர்த்தாள் போற்றி இருந்தனர்
தமக்கொப் பில்லார்.

844 அன்பர் அங் கிருப்ப நம்பர் அருளினால் அளகை
வேந்தன்
தன்பெரு நிதியந் தூர்த்துத் தரணிமேல் நெருங்க
எங்கும்
பொன்பயல் குவையும் நெல்லும் பொருவில்பல்
வளனும் பொங்க
மன்பெருஞ் செல்வம் ஆக்கி வைத்தனன்
மனையில் நீட.

845 மற்றவர் மனைவி யாரும் மக்களும் பசியால் வாடி
அற்றை நாள் இரவு தன்னில் அயர்வுறத் துயிலும்
போதில்
நற்றவக் கொடிய னார்க்குக் கனவிடை நாதன்
நல்கத்
தொற்றென உணர்ந்து செல்வங் கண்டபின்
சிந்தை செய்வார்.

17. குங்குலியக்கலய நாயனார் புராணம் □ 25

842. கலயர், அவ்வணிகனைப் பார்த்து, “நான் உமக்குப் பொன்னைத் தர நீர் எமக்கு இந்தக் குங்குலியத்தைத்தாரும்” என்று சொன்னார். அவ்வணிகனும் “தாங்கள் எதனைக் கொடுக்க எண்ணியுள்ளீர்?” என்றான். கலயர் தம்மிடம் இருந்த பொன் தாலியைத் தந்தார். அப்போதே அவன் அந்தத் தாலியை வாங்கிக் கொண்டு குங்குலியமூட்டையைத்தந்தான். அதைப் பெற்றுக்கொண்ட கலயர், அங்கே சற்றும் நில்லாமல் உள்ளத்தில் நிறைந்த மகிழ்ச்சியுடன் விரைவாகச் சென்றார்.

843. தமக்கு ஒப்பில்லாத கலயர், காளையூர்தியை யுடைய சிவபெருமானின் வீரட்டானத் திருக்கோயிலுக்கு விரைவாய்ச் சென்று என்னை அடிமையாக உடையவரும் நம்மை ஆள்கின்ற ஒருவருமாகிய இறைவரின் பண்டாரத்தில் அந்தக் குங்குலிய மூட்டையை அளித்துச் சேமித்துப் பின்பு எல்லாவற்றையும் மறந்து எழுகின்ற அன்பு மிக்கு எழ. அந்தச் சடையரின் மலர் போன்ற அடிகளைத் துதித்த வண்ணம் அங்கே இருந்தார்.

844. இறைவரிடம் அன்பு கொண்ட கலயர் அங்கே வீரட்டானத்தில் இருந்தார். அச்சமயத்தில், இறைவரது திருவருளால், குபேரன் தன் பெருஞ்செல்வத்தைப் பூமியில் நெருங்கும்படி கொண்டு வந்து, கலயரது திருமனையில் எங்கும் நீடியிருக்கும்படி பொன் நிரம்பிய குவைகளும் நெல்லும் ஒப்பில்லாத பிற வளங்களும் மேன்மேல் பொங்க நிலைத்த பெரிய செல்வமாக வைத்தான்.

845. இங்ஙனம் இருந்த கலயரின் மனைவியாரும் மக்களும் பசியால் வாட்டம் அடைந்து அன்று இரவு அயர்ந்து உறங்கினர். அப்போது நல்ல தவத்தின் கொடி போன்ற மனைவியாருக்குக் கனவில் இறைவர் இவ்விளைவுகளை உணர்த்தியருளினார். அம்மனைவியார் எழுந்து கனவில் கண்டவாறு அங்கிருந்த செல்வங்களை யெல்லாம் பார்த்தபின் பின்வருமாறு எண்ணலானார்.

26 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

846 கொம்பனார் இல்லம் எங்கும் குறைவிலா நிறைவிற்
காணும்
அம்பொனின் குவையும் நெல்லும் அரிசியும் முதலா
யுள்ள
எம்பிரான் அருளாம் என்றே இருகரங் குவித்துப்
போற்றித்
தம்பெருங் கணவ னார்க்குத் திருவமு தமைக்கச்
சார்ந்தார்.

847 காலனைக் காய்ந்த செய்ய காலனார் கலய னாராம்
ஆலும் அன்புடைய சிந்தை அடியவர் அறியும்
ஆற்றால்
சாலநீ பசித்தாய் உன்றன் தடநெடு மனையில்
நண்ணிப்
பாவின் இன் அடிசில் உண்டு பருவரல் ஒழிக
என்றார்.

848 கலையனார் அதனைக் கேளாக் கைதொழு
திறைஞ்சிக் கங்கை
அலைபுனற் சென்னி யார்தம் அருள்மறுத் திருக்க
அஞ்சித்
தலைமிசைப் பணிமேற் கொண்டு சங்கரன்
கோயில் நின்று
மலைநிகர் மாட வீதி மருங்குதம் மனையைச்
சார்ந்தார்.

849 இல்லத்திற் சென்று புக்கார் இருநிதிக் குவைகள்
ஆர்ந்த
செல்வத்தைக் கண்டு நின்று திருமனை யாரை
நோக்கி
வில்லொத்த நுதலாய் இந்த விளைவெலாம் என்
கொல் என்ன
அல்லொத்த கண்டன் எம்மான் அருள்தர வந்த
தென்றார்.

'17. குங்குலியக்கலய நாயனார் புராணம் □ 27

846. கொம்பு போன்ற அந்த அம்மையார் 'தம் இல்லம் முழுவதும் குறைவற்ற நிறைவினால் காணப்பட்ட அழகிய பொற் குவியலும், நெல்லும், அரிசியும் முதலான எல்லாம் எம் பெருமானின் திருவருளே ஆகும்' என்று எண்ணி, இரு கைகளும் தலை மீது குவித்துத் துதித்து, தம் நாயகரான ஒப்பில்லாத பெரிய கணவர்க்கு உணவு சமைக்கச் சமையல் அறையை அடைந்தார்.

847. கூற்றுவனை உதைத்து உருட்டிய சிவந்த காலையுடைய இறைவர் கலயனாராகிய, திருவடியில் நிறைந்த அன்பு பூண்ட உள்ளமுடையவர் அறியுமாறு, 'நீ மிகவும் பசித்தாய்! உன் அகன்ற பெரிய வீட்டில் சேர்ந்து பாலுடன் கலந்த இனிய உணவை உண்டு பசித்துன்பம் நீங்குவாயாக!' என்று அருளினார்.

848. அங்ஙனம் இறைவர் அருளியதைக் கலயனார் கேட்டுக் கைகளால் தொழுது, கங்கையைக் கூடிய தலையையுடைய எம்பெருமானின் திருவருளை மறுத்துத் தம் இல்லத்துக்குச் செல்லாது கோயிலில் தங்கியிருக்க அஞ்சிய வராய், அவ்விறைவரின் பணியைத் தலை மேற்கொண்டு, இறைவரின் கோயிலினின்று வெளிப்பட்டுப் போந்து மலை டோன்ற மாடங்கள் நிறைந்த வீதியை அடைந்து, அங்குத் தம் இல்லத்தைச் சேர்ந்தார்.

849. கலயனார் தம் இல்லத்தை அடைந்து உள்ளே புகுந்தார். பெரிய செல்வக் குவியல்களுடன் மற்றச் செல்வங்கள் எல்லாவற்றையும் பார்த்து, 'வில் போன்ற நெற்றியையுடைய பெண்ணே! இவையெல்லாம் எவ்வாறு இங்கு வந்தன?' என வினவினார். அவர், 'கரிய இருள் போன்ற நிறம் கொண்ட நீலகண்டரான எம்பெருமான் தர இச்செல்வம் எல்லாம் வந்தன!' என்று உரைத்தார்.

28 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 850 மின்னிடை மடவார் கூற மிக்கசீர்க் கலயனார்தாம்
மன்னிய பெருஞ்செல் வத்து வளமலி சிறப்பை
நோக்கி
என்னையும் ஆளும் தன்மைத் தெந்தை எம்
பெருமான் ஈசன்
தன்னருள் இருந்த வண்ணம் என்றுகை தலைமேற்
கொண்டார்.
- 851 பதுமநற் றிருவின் மிக்கார் பரிகலந் திருத்திக்
கொண்டு
கதுமெனக் கணவ னாரைக் கண்ணுதற் கன்ப
ரோடும்
விதிமுறை தீபம் ஏந்தி மேவும்இன் அடிசில் ஊட்ட
அதுநுகர்ந் தின்பம் ஆர்ந்தார் அருமறைக்கலய
னார்தாம்.
- 852 ஊர்தொறும் பலிகொண் டுய்க்கும் ஒருவன தருளி
னாலே
பாரினில் ஆர்ந்த செல்வம் உடையராம் பண்பில்
நீடிச்
சீருடை அடிசில் நல்ல செழுங்கறி தயிர்நெய்
பாலால்
ஆர்தரு காதல் கூர அடியவர்க் குதவும் நாளில்.
- 853 செங்கண்வெள் ளேற்றின் பாகன் திருப்பனந்
தாளில் மேவும்
அங்கணன் செம்மை கண்டு கும்பிட அரசன் ஆர்வம்
பொங்கித்தன் வேழம் எல்லாம் பூட்டவும் நேர்
நில் லாமைக்
கங்குலும் பகலும் தீராக் கவலையுற் றழுங்கிச்
செல்ல.
- 854 மன்னவன் வருத்தங் கேட்டு மாசறு புகழின் மிக்க
நன்னெறிக் கலய னார்தாம் நாதனை நேரே
காணும்
அந்நெறி தலைநின் றான்என் றரசனை விரும்பித்
தாழும்
மின்னெறித் தனைய வேணி விகிர்தனை வணங்க
வந்தார்.

850. மின்னை ஓத்த இடைகொண்ட அந்த அம்மையார் இவ்வாறு கூறினார். சிறப்புமிக்க கலயனார் நிலைபெற்ற பெருஞ் செல்வங்களின் வளம் மிக்க சிறப்பைப் பார்த்து, “என்னையும் ஆட் கொண்டருளும் தன்மைக்கு எந்தையும் எம் பெருமானும் ஈசனுமான சிவபெருமானின் திருவருள் இருந்தவாறு தான் எண்ணே!” எனக் கைகளைத் தலைமேற் கொண்டு துதித்தார்.

851. தாமரையில் வீற்றிருக்கும் நல்ல இலக்குமியை விடச் சிறந்த அம்மையார், உண்கலமான வாழைக் குருத்தைத் திருத்தி அமைத்துக் கொண்டு விரைவாகத் தம் கணவரைச் சிவபெருமானின் அன்பருடனும் விதிப்படி தீபம் முதலியவை ஏந்திப் பூசை செய்து, இனிய அமுதைப் படைத்தார். அரிய வேதத்தில் வல்ல அவரும் அதனை உண்டு இன்பம் அடைந்தார்.

852. கலயர், ஊர்கள் தோறும் போய்ப் பிச்சை ஏற்ற வரான சிவபெருமானின் திருவருளால் இந்தவுலகம் நிறைந்த செல்வம் உடைய தன்மையில் மிகுந்து, சிறந்த அமுதினை நல்ல கறி, தயிர், நெய், பால் என்னும் இவற்றுடன் மிகுந்த அன்புடன் சிவனடியார்களுக்கு உதவி வந்தார். அந்நாளில்,

853. சிவந்த கண்ணையுடைய வெள்ளை எருதின் பாகரான திருப்பனந்தாள் என்ற தலத்தில் வீற்றிருந்தருளுகின்ற இறைவரை ‘நேரே நிற்க வைத்து வணங்க வேண்டும்’ என்ற அரசனின் ஆசை பொங்கித், தம் யானை முதலியவை எல்லாம் பூட்டவும் இறைவரின் திருமேனி நேராக நில்லாததால், அம்மன்னன் இரவும் பகலும் நீங்காத கவலை அடைந்துள்ளம் வருந்த,

(திருப்பனந்தாளில் உள்ள இலிங்க வடிவம் சாய்ந்திருந்தது. அதை நேரே நிற்க வைக்க வேண்டும் எனச் சோழ மன்னன் நினைத்தான்.)

854. அந்தச் சோழ மன்னனின் வருத்தத்தைக் கேள்விபட்டுக் குற்றம் இல்லாத புகழையுடைய நல்ல நெறியில் ஒழுகுகின்ற கலயனார், ‘இறைவனை நேரே காண வேண்டும் என்ற நெறியில் நின்றான்’ என்று அம்மன்னனை விரும்பி, மின்னலானது நெறியும் செறியும் கொண்டது போன்ற சடை முடியையுடைய விகிர்தரான சிவபெருமானை வணங்குவதற்கு வந்தார்.

30 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

855 மழுவுடைச் செய்ய கையர் கோயில்கள் மருங்கு
சென்று
தொழுதுபோந்தன்பி னோடுந் தொன்மறைநெறிவ
முழுதுல னினையும் போற்ற முன்றெரி புரப்போர்
வாழும்
செழுமலர்ச் சோலை வேலித் திருப்பனந் தாளிற்
சேர்ந்தார்.

856 காதலால் அரசன் உற்ற வருத்தமுங் கவிற்றி
னோடும்
நீதிலாச் சேனை செய்யும் திருப்பணி நோர்ப டாமை
மேதினி மிசையே எய்த்து வீழ்ந்திளைப் பதுவும்
நோக்கி
மாதவக் கலயர் தாமும் மனத்தினில் வருத்தம்
எய்தி.

857 சேனையும் ஆனை பூண்ட திரளும்எய்த் தெழமை
நோக்கி
யானும்இவ் விளைப்புந் றெய்க்கும் இதுபெற
வேண்டும் என்று
தேனலர் கொன்றை யார்தம் திருமேனிப் பூங்கச்
சேய்ந்த
மானவன் கயிறு பூண்டு கழுத்தினால் வருந்த
லுற்றார்.

858 நண்ணிய ஒருமை அன்பின் நாரூபாசத் தாலே
திண்ணிய தொண்டர் பூட்டி இளைத்தபின்
திறம்பி நிற்க
ஒண்ணுமோ கலய னார்தம் ஒருப்பாடு கண்ட
போதே
அண்ணலார் நேரே நின்றார் அமரரும் விசும்பில்
ஆர்த்தார்.

17. குங்குலியக்கலய நாயனார் புராணம் □ 31

855. கலயனார், மழு என்ற படைக்கலத்தையுடைய கையினரான இறைவர் எழுந்தருளிய பக்கத்தில் உள்ள கோயில்களுக்குச் சென்று வணங்கினார். மேற்போந்தார்; எல்லாவுலகங்களையும் காத்தற் பொருட்டு மறைவிதியினின்று தவறாது ஆகவனியம் முதலானமூன்று தீக்களையும் வளர்த்துக் காத்து வரும் மறையோர்வாழ்கின்ற செழுமையான மலர்ச் சோலை சூழ்ந்த திருப்பனந்தாள் என்ற தலத்தை அடைந்தார்.

856. சோழ மன்னன் தான் கொண்ட ஆசையினால் எய்திய வருத்தத்தையும் யானைகளுடன் குற்றம் அற்ற படைகளும் தாம் செய்யும் திருப்பணி முடிவு பெறாமையால் நிலத்தில் களைத்து விழுந்து இளைப்பதையும், மாதவரான கலயனார் பார்த்து மனத்தில் வருத்தம் கொண்டார்.

857. கலயனார், படைகளும் யானைகளைக் கொண்ட கூட்டமும் இளைத்து மேல் எழமாட்டாது இருக்கின்ற நிலையைப் பார்த்து “நானும் இத்தகைய இளைப்பினைப் பொருந்தி மெலிகின்ற இப்பேற்றைப் பெறவேண்டும்” என்று மனத்தில் எண்ணினார். தேன் நிறையப் பெற்று மலர்கின்ற கொன்றை மலரைச் சூடிய சிவபெருமானின் திருமேனியில் பூண்ட பூங்கச்சில் பொருந்திய பெரிய வலிய கயிற்றைப் பூட்டித் தம் கழுத்தினால் வருந்தி இழுக்கத் தொடங்கினார்.

858. ஒருமை பொருந்திய அன்பு நாரால் இயன்ற கயிற்றால் திண்மையுடைய தொண்டர் பூட்டி இளைப்படைந்த பின்பும், அக்கருத்துக்கு மாறுபட்டு, முன்போலவே சாய்ந்து நிற்பது என்பது இறைவர்க்கு முடியுமோ? கலயனாரின் உள்ளத்தில் எழுந்த ஒருமைப் பாட்டைக் கண்ட அப்போதே பெருமையுடைய இறைவர் நேரே நின்றார். வானவரும் வானத்தில் மகிழ்ச்சியினால் ஆரவாரம் செய்தனர்.

82 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 859 பார்மிசை நெருங்க எங்கும் பரப்பினர் பயில்பூ மாரி
தேர்மலி தானை மன்னன் சேனையும் களிறும்
எல்லாம்
கார்பெறு கானம் போலக் களித்தன கைகள் கூப்பி
வார்கழல் வேந்தன் தொண்டர் மலரடி தலைமேல்
வைத்து
- 860 விண்பயில் புரங்கள் வேவ வைதிகத் தேரில் மேருத்
திண்சிலை குனிய நின்றார் செந்நிலை காணச்
செய்தீர்
மண்பகிர்ந் தவனுங் காணா மலரடி இரண்டும்
யாரே
பண்புடை அடியார் அல்லால் பரிந்துநேர் காண
வல்லார்.
- 861 என்றுமெய்த் தொண்டர் தம்மை ஏத்தியங்
கெம்பிரானுக்கு
ஒன்றிய பணிகள் மற்றும் உள்ளன பலவுஞ் செய்து
நின்றவெண் கவிகை மன்னன் நீங்கவும நிகரில்
அன்பர்
மன்றிடை ஆடல் செய்யும் மலர்க்கழல் வாழ்த்தி
வைகி.
- 862 சிலபகல் கழிந்த பின்பு திருக்கட லூரில் நண்ணி
நிலவுதம் பணியில் தங்கி நிகழுநாள் நிகரில் காழித்
தலைவராம் பிள்ளை யாரும் தாண்டகச் சதுர
ராகும்
அலர்புகழ் அரசங்கூட அங்கெழுந் தருளக் கண்டு.
- 863 மாறிலா மகிழ்ச்சி பொங்க எதிர்கொண்டு மனையில்
எய்தி
ஈறிலா அன்பின் மிக்கார்க் கின்னமு தேற்கும்
ஆற்றால்
ஆறுநறி சுவைகள் ஓங்க அமைத்தவர் அருளே அன்றி
நாற்பூங் கொன்றை வேணி நம்பர்தம் அருளும்
பெற்றார்.

17. குங்குலியக்கலய நாயனார் புராணம் □ 33

859. தேவர்கள் பூமியின் மீது எங்கும் நெருங்கும்படி கற்பக மலர் மழையைப் பரப்பிப் பொழித்தனர். தேர்கள் மிக்க மன்னனின் படைகளும் யானைகளும் ஆகிய அவையெல்லாம் மேகத்தைக் கண்ட சோலை போல மகிழ்ந்தன. கட்டிய வீரக்கழலையுடைய மன்னன் கைகளைக் கூப்பித் தொழுது கலயனாரின் மலர் போன்ற அடிகளைத் தலை மேற்கொண்டு வணங்கினான்.

860. “வானத்தில் பறக்கும் திரிபுரங்களும் வேகுமாறு வேதக் குதிரைபூண்ட தேரில் மேருமலையை வன்மையுடைய வில்லாகக் கொண்டு வளைத்து நின்ற சடையப்பரின் (இறைவரின்) நேராக நிமிர்ந்து நிற்கும் நிலையை அடியேன் கண்டு வணங்கும்படி செய்தருளினீர்! மண்ணைத்தோண்டிக் கொண்டு சென்ற திருமாலும் தேடிக் காண முடியாத (இறைவரின்) மலர் போன்ற திருவடிகளைப் பண்புமிக்க அடியவர்களல்லாமல், வேறு எவரே அன்பால் நேர் காண வல்லவர் ஆவார்?”

861. என இங்ஙனம் சோழ மன்னன் உண்மையான செவ்விரான குங்குலியக் கலய நாயனாரைத் துதித்து, அத்தலத்தில் இறைவர்க்குப் பொருந்திய மற்றத் திருப்பணிகள் பலவற்றையும் செய்தான். பின்னர் நிலைத்த வெண் கொற்றக் குடையையுடைய அம்மன்னன் தன் நகரத்துக்குச் சென்றான். அதன் பின்பும் ஒப்பில்லாத கலயனாரும் பொன்னம்பலத்தில் ஆடுகின்ற மலர் போன்ற அடிகளை வாழ்த்தி வணங்கி அங்குத் தங்கி

862. சில நாட்கள் கழிந்த பின்னர், அங்கு நின்று சென்று திருக்கடவுரை அடைந்து, நிலையான தம் பணியில் ஒழுகி வரும் நாளில், ஒப்பில்லாத சீர்காழியில் தோன்றிய தலைவரான திருஞான சம்பந்தரான ஆளுடைய பிள்ளையாரும் தாண்டக வேந்தரான மிக்க புகழைக் கொண்ட ஆளுடைய அடிகளும் அங்கு ஒன்றாக எழுந்தருளுவதை அறிந்து,

863. ஒப்பில்லாத மகிழ்ச்சி பொங்க, அவ்விருவரையும் எதிர்கொண்டு அழைத்து வந்து, தம் இல்லத்தை அடைந்து, அளவில்லாத அன்பின் மிக்க ஆறு சுவைகளும் பொருந்த அமைத்து உண்ணச் செய்து, அவர்களின் திருவருளைப் பெற்றார். அவ்வாறு பெற்றதே அல்லாமல், மணமுடைய அழகிய கொன்றை மலர் அணிந்த சிவபெருமானின் திருவருளையும் பெற்றார்.

34 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

864 கருப்புவில் லோனைக் கூற்றைக் காய்ந்தவர் கடலூர்
மன்னி
விருப்பறும் அன்பு மேன்மேல் மிக்கெழும் வேட்கை
கூர
ஒருப்படும் உள்ளத் தன்மை உண்மையால் தமக்கு
நேர்ந்த
திருப்பணி பலவுஞ் செய்து சிவபத நிழலிற்
சேர்ந்தார்.

865 தேனக்க கோதை மாதர் திருநெடுந் தாலி மாறிங்
கூனல்தண் பிறையினார்க்குக் குங்குலியங்
கொண்டய்த்த
பான்மைத்திண் கலய னாரைப் பணிந்து அவர்
அருளினாலே
மானக்கஞ் சாறர் மிக்க வண்புகழ் வழுத்த
லுற்றேன்.

குங்குலியக்கலய நாயனார் புராணம் முற்றிற்று

18. மானக்கஞ்சாற நாயனார் புராணம்

866 மேலாறு செஞ்சடைமேல் வைத்தவர்தாம்
விரும்பியது
நூலாறு நன்குணர்வார் தாம்பாடும் நோன்மையது
கோலாறு தேன்பொழியக் கொழுங்கனியின்
சாறொழுகும்
காலாறு வயற்கரும்பின் கமழ்சாறார் கஞ்சாறார்.

18. மானக்கஞ்சாற நாயனார் புராணம். □ 35

864. கலயனார் கரும்பை வில்லாக உடைய மன் மதனையும் கூற்றுவனையும் தண்டித்த சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் திருக்கடலூரில் நிலைபெற வாழ்ந்து, விருப்பத் துடன் கூடிய மேன்மேலும் மிகுந்து எழும் ஆன அதிகப் படவே, ஒருமைப்பட்ட உள்ளநிலை உண்டானதால் தமக்குப் பொருந்திய திருப்பணிகள் பலவற்றையும் செய்து, சிவபெருமானின் திருவடி நிழலை அடைந்தார்.

865. தேன்சிந்தும் மலர் மாலை சூடிய மனைவியின் தாலியைத் தந்து வளைந்த குளிர்ந்த பிறைச் சந்திரனைச் சூடிய இறைவர்க்கு ஏற்ற குங்குலியத் தூபத் திருப்பணி யானது முட்டுப்படாது செய்த பான்மையையும் திண்மையையும் உடைய கலயனாரைப் பணிந்து, அவரது அருளின் துணையால், மானக்கஞ்சாற நாயனாரின் மிக்க வன்மையுடைய திருத்தொண்டை இனித் துதிக்கத் தொடங்குகின்றேன்.

குங்குலியக் கலய நாயனார் புராணம்
முற்றுப்பெற்றது

18. மானக்கஞ்சாற நாயனார் புராணம்

(மானம்—பெருமை. கஞ்சாறு—ஊர்ப் பெயர்)

866. தேன் கூடுகளில் கட்டப்பட்ட தேன் கொம்புகளின் வழியே பாய, கொழுத்து விளைந்த பழங்களின் சாறு ஒழுக, இரண்டும் கூடி வாய்க்கால் போல் ஆன ஒழுக்கு, வயலில் விளைந்த கரும்பின் சாறானது பெருகிய ஆற்றைச் சேர்ந்து, அதனை மணம் செய்கின்ற ஊரானது 'கஞ்சாறு' என்பதாகும். அது, வான் கங்கையாற்றைச் சடையில் அணிந்த சிவபெருமான் விரும்பி எழுந்தருளியிருப்பதும், தமிழ் நூல்களைக் கற்றவர்களால் பாடிப் புகழப்படும் விருப்பமுடையதும் ஆகும்.

(தேனும் கனிச் சாறும் ஆகிய வாய்க்கால் கரும்புச் சாறான ஆற்றில் கலக்கும் 'கஞ்சாறு' என்பது கருத்து.)

36 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

867 கண்ணீலக் கடைசியர்கள் கடுங்களையிற்
பிழைத்தொ துங்கி
உண்ணீர்மைப் புணர்ச்சிக்கண் உறைத்துமலர்க்
கண்ணிவக்கும்
தண்ணீர்மென் கழுநீர்க்குத் தடஞ்சாவி
தலைவணங்கும்
மண்ணீர்மை நலஞ்சிறந்த வளவயல்கள் உள
அயல்கள்.

868 புயல்காட்டுங் கூந்தல்கிறு புறங்காட்டப்
புனமயிலின்
இயல்காட்டி இடைஒதுங்க இனங்காட்டும்
உழத்தியர்கண்
முயல்காட்டும் மதிதோற்கும் முகங்காட்டக்
கண்முரிக்க
கயல்காட்டுந் தடங்கள்பல கதிர்காட்டுந்
தடம்பனைகள்.

869 சேறணிதன் பழனவயல் செழுநெல்லின்
கொழுங்கதிர்போய்
வேறருகு மிடைவேலிப் பைங்கமுகின் மிடறுரிஞ்சி
மாறெழுதிண் குலைவளைப்ப வண்டலைதண்
டலையுழுவர்
தாறரியும் நெடுங்கொடுவாள் அனையயுள
தனிஇடங்கள்.

870 பாங்குமணிப் பலவெயிலும் சுலவெயிலும்
உளமாடம்
ஞாங்கரணி துகிற்கொடியும் நுகிற்கொடியும் உள
அரங்கம்
ஓங்குநிலைத் தோரணமும் பூரணமும் பழம்உளவால்
பூங்கணைவீ தியில்அணைவோர் புலமறுகுஞ்
சிலமறுகு.

867. கருங்குவளை மலர் போன்ற கண்களையுடைய உழவப் பெண்களால் பறித்துக் களையப்படுகின்ற களைகளில் தப்பி ஒரு பக்கத்தில் ஒதுங்கி, நீர் உள்ளே புருந்ததால் செழித்து நின்று பூவின் சிவப்பு மிகுந்து காட்டும் தண்ணீர்ப் பூவான மென்மையான செங்கமுநீர்ப் பூக்களுக்கு, பெரு நெற்கதிர்கள் வணங்குகின்ற, மண்ணும் நீரும் என்ற இரண்டு வகைப்பட்ட வளமும் சிறந்து விளங்கும் வளமை மிக்க வயல்கள் அங்கு எங்கும் விளங்கும்.

868. பிடரியானது மேகங்களைப் போன்ற கூந்தலைக் காட்டவும், இடையானது காட்டில் உள்ள மயிலின் இயலைக் காட்டி ஒருபக்கம் அசையக், கூட்டமாய் அங்குப் பயிலும் உழக்தியருடைய முயல் கறையைக் காட்டும் சந்திரனைத் தோற்கச் செய்கின்ற முகங்களைக் காட்ட, கொழுத்த கயல் மீன்கள் அவர்களின் கண்களைக் காட்டுவதற்கு இடமான நீர் நிலைகள், நெற்கதிர்களை மேலே காட்டி நிற்கின்ற பெரிய வயல்களில் உள்ளன.

(வயல்களில் பல நீர் நிலைகள் உள்ளன என்பது கருத்து.)

869. சேற்றையுடைய அழகிய குளிர்ந்த மருத நிலத் தைச் சார்ந்த வயல்களில் விளைந்த செழிப்பையுடைய நெல்லின் கொழுத்த கதிர் மேலே சென்று, அந்த வயலின் பக்கத்தில் வேறாக அடுத்துள்ள நெருங்கியுள்ள வேலிப் பக்கம் பசிய பாக்கு மரத்தின் கழுத்து வரை வளர்ந்து மாறாய் எழுந்த அவற்றின் குலையை வளைத்தன. அவை வண்டுகள் உள்ள சோலையில் வாழ்கின்ற உழவர் குலைகளை அரிகின்ற நீண்ட அரிவாள்களைப் போன்றனவாய் ஒவ்வோர் இடங்களில் விளங்கின.

870. பக்கங்களில் மாளிகைகள் பல மணி நிறங்களும் குழந்த மதில்களும் உடையனவாய் உள்ளன. அவற்றின் பக்கங்களில் மேடைகள் அழகான துணியால் ஆன கொடிகளும் நகிலையுடைய கொடி (போன்ற பெண்)களும் பெற்றனவாய் உள்ளன. வீதி வழியே செல்பவரின் புலன்களைப் பூங்கணைகள் மயங்கச் செய்யும் சில தெருக்கள் மிகவும் உயர்ந்த தோரணங்களும் நிறைகுடங்களும் உள்ளன வாக உள்ளன. (பூங்கணைகள்—மன்மத பாணங்கள்)

38 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 871 மனைசாலும் நிலையறத்தின் வழிவந்த
வளம்பெருகும்
வினைசாலும் உழவுதொழில் மிக்கபெருங்
குடிதுவன்றிப்
புனைசாயல் மயிலனையார் நடம்புரியப்
புகல்முழுவம்
கனைசாறு மிடைவீதிக் கஞ்சாறு வீளங்கியதால்.
- 872 அப்பதியில் குலப்பதியாய் அரசர்சே னாபதியாம்
செப்பவருங் குடிவிளங்கத் திருஅவதாரஞ் செய்தார்
மெய்ப்பொருளை அறிந்துணர்ந்தார் விழுமியவே
ளாண் குடிமை
வைப்பனைய மேன்மையினார் மானக்கஞ்
சாறனார்.
- 873 பணிவுடைய வடிவுடையார் பணியினொடும்
பணிமதியின்
அணிவுடைய சடைமுடியார்க் காளாகும்பதம்
பெற்ற
தணிவில்பெரும் பேறுடையார் தம்பெருமான்
கழல்சார்ந்த
புதுணிவுடைய தொண்டர்க்கே ஏவல்செயுந்
தொழில் பூண்டார்.
- 874 மாறில்பெருஞ் செல்வத்தின் வளம்பெருக
மற்றதெலாம்
ஆறுலவுஞ்சடைக்கற்றை அந்தணர்தம் அடியாராம்
ஈரில் பெருந் திருவுடையார் உடையாரென்
றியாவையு நேர்
கூறுவதன் முன் அவர்தங்குறிப்பறிந்து
கொடுத்துள்ளார்.
- 175 விரிகடல்குழ் மண்ணுலகை விளக்கியஇத்
தன்மையராம்
பெரியவர்க்கு முன்சிலநாட் பிள்ளைப்பே
றின்மையினால்
அரியறியா மலர்க்கழல்கள் அறியாமை அறியாதார்
வருமகவு பெறற்பொருட்டு மனத்தருளால்
வழுத்தினார்

16. மானக்கஞ்சாற நாயனார் புராணம் □ 39

871. அணிகளை அணிந்த சாயலால் மயில் போன்ற பெண்கள் நடமாட, அதற்கு ஏற்ப ஒலிக்கும் முழவுகள் முழங்கும் விழாச் சிறப்புகளையுடைய வீதிகளையுடையது கஞ்சாறார். அது பொருந்திய நிலைத்த இவ்வறத்தின் வழியிலே வந்த வளங்கள் எல்லாம் உடையவையும் உழவுத் தொழிலான நல்வினை பூண்ட பெருமையுடையனவுமாகிய குடிகள் நிறைந்து விளக்கம் பெற்று விளங்கியது.

872. மெய்ப்பொருளை அறிந்து அதனை எப்போதும் சிந்தித்து உணர்வில் கொண்டவரும், மேலான வேளாள மரபின் சேம வைப்பைப் போன்ற மேன்மை கொண்டவருமான 'மானக் கஞ்சாறனார்', அந்தப் பதியில் வழிவழி வாழ்கின்ற மேன்மை கொண்டவராய், மன்னரின் படைத் தலைவராகிய சுட்டிச் சொல்லத்தக்க குடி விளங்குமாறு திருவவதாரம் செய்தார்.

873. அவர் பணிவுகொண்ட வடிவத்தை உடையவர்; பாம்புடன் குளிர் சந்திரனைச் சூடிய சடைமுடியையுடைய இறைவர்க்கு ஆளாகும் தகுதியுடைய குறைவற்ற பெரும் பேற்றை யுடையவர். தம் பெருமான் திருவடிகளைச் சார்பாக வுடைய துணிவு கொண்ட தொண்டர்களுக்குப் பணிசெய்யும் தொழிலை மேற்கொண்டவர்.

874. ஒப்பில்லாத பெருஞ் செல்வத்தின் வளங்கள் எல்லாம் பெருக அவை யாவும், கங்கையாற்றைச் சூடிய சடைமுடியுடைய இறைவரின் அடியவர்களான முடிவற்ற பெருஞ்செல்வம் உடையவர்களே உடையவர்கள் ஆவார்கள் என்று மனத்தில் எண்ணி, அவற்றையெல்லாம் அவர்கள் தம்மிடம் கூறுவதற்கு முன்பே, அவர்களின் உள்ளக் கருத்தினை அறிந்து தந்து வந்தார்.

875. பரந்த கடலால் சூழப்பட்ட இவ்வுலகத்தில் விளங்கிய இத்தன்மையுடையவரான அந்தப் பெரியவர்க்கு முன் சில காலம் பிள்ளைப் பேறு இல்லாதிருந்தது. அதனால் திருமாலும் அறியாத மலரடிகளை அறியாமையை அறியாதாரான (அறிந்தவரான) அவர், பிள்ளைப் பேற்றை முன்னிட்டுத் திருவருள் தூண்டுதலால் உள்ளத்தால் (இறைவரின் அக்கழல்களைத்) துதித்தார்.

40 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 876 குழைக்கலையும் வடிகாடில் கூத்தனார் அருளாலே
மழைக்குதவும் பெருங்கற்பின் மனைக்கிழத்தி
யார்தம்பால்
இழைக்கும்வினைப் பயன்குழந்த இப்பிறவிச்
கொடுஞ் சூழல்
பிழைக்குநெறிநீ தமக்குதவப் பெண்கொடியைப்
பெற்றெடுத்தார்.
- 877 பிறந்தபெரு மகிழ்ச்சியினால் பெருமுதூர்
களிசிறப்பச்
சிறந்தநிறை மங்கலதூ ரியம்முழங்கத் தேவர்பிராண
அறந் தலைநின் றவர்க்கெல்லாம் அளவில்வளந்
தருள்பெருக்கிப்
புறந்தருவார் போற்றிசைப்பப் பொற்கொடியை
வளர்க்கின்றார்.
- 878 காப்பணியும் இளங்குழவிப் பதநீங்கிக் கமழ்
சூரும்பின்
பூப்பயிலுஞ் சூருட்குழலும் பொலங்குழையும்.
உடன்தாழ
யாப்புறுமென் சிறுமணிமே கலையணிசிற் றாடை
யுடன்
கோப்பமைகிண் கிணியசையக் குறுந்தளிர்மெல்
லடியொதுங்கி.
- 879 புனைமலர்மென் கரங்களினால் போற்றியதா
தியர் நடுவண்
மனையகத்து மணிமுன்றில் மணற்சிறறில் இழைத்து
மணிக்
கனைகுரல்நூ புரம் அலையக் கழன்முதலாப்
பயின்று முலை
நனைமுகஞ்செய் மு தற்பருவம் நண்ணினள் அப்
பெண் அமுதம்.

18. மானக்கஞ்சாற நாயனார் புராணம் □ 41

876. குழையை அணிந்து அசையும் வடிந்த காதையுடைய நடராசப் பெருமானின் திருவருளால், மழை பெய்தற்கு உதவி செய்யும் பெருங் கற்பையுடைய மனைவியிடமாக, செய்வினைப் பயன்களால் சூழப்பட்ட இந்தப் பிறவீ என்ற கொடிய சூழலினின்றும் பிழைக்கும் வழியைத் தமக்கு உதவக், கொடியைப் போன்ற பெண் சூழந்தையைப் பெற்றெடுத்தார்.

877. பெண் பிறந்த பெரிய மகிழ்ச்சியினால், பெரிய அந்தப் பழலூர் களிப்பில் மிகவும் சிறக்கச், சிறப்பையும் இசையின் நிறைவையும் கொண்ட மங்கள வாத்தியங்கள் ஒலிக்க, சிவநெறியில் நின்ற அடியார்களுக்கெல்லாம் அளவற்ற வளமான கொடைகளைப் பெருகச் செய்து, சூழந்தையைப் பாதுகாக்கும் செவிலியர்கள் வாழ்த்த, பொன் கொடி போன்ற அக்குழந்தையை வளர்க்கலானார்.

878. காப்பை அணிகின்ற இளங்குழந்தைப் பருவத்தைக் கடந்து வண்டுகள் மொய்க்கின்ற மணமுடைய பூக்களை முடிக்கும் சுருண்ட கூந்தலும் பொன் குண்டலமும் ஒருங்கு கூடித் தாழ்ந்து தொங்க, கட்டிய மென்மையான சிறிய மணிகளையுடைய மேகலை அணிந்த சிற்றாடையுடன் கோக்கப்பட்ட கிண்கிணி அசையச் சிறிய தளிர் போன்ற மென்மையான அடிகளால் ஒதுங்கி நடந்தது,

879. பெண் அமுதமான அவள். தம்மை வளர்க்கும் செவிலியர் குழ அவர்களுக்கிடையில் வீட்டின் அழகிய, முற்றத்தில், மலர் போன்ற மென்மையான கையால், சிறிய மணல் வீடு கட்டியும், பரல் மணிகள் ஒலிக்கும் அடிச்சிலைபுகள் அசைந்து ஓசை செய்யும்படி கழல் ஆடுதல் முதலான விளையாடல்களைச் செய்தும், முலைகள் அரும்பைப் போல் அரும்பும் பேதைப் பருவத்தை அடைந்தாள்,

42 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

880 உறுகவின்மெய்ப் புறம்பொலிய ஒளி நுகப்பை
முலை வருத்த
முறுவல்புற மலராத முகிண்முத்த நகையென்னும்
நறுமுகை மென் கொடி மருங்குல் நளிர்ச்சுருள் அந்
தளிர்ச் செங்கை
மறுவில்குலக் கொழுந்தினுக்கு மணப்பருவம்
வந்தணைய.

881 திருமகட்கு மேல்விளங்கும் செம்மணியின் தீபம்
எனும்
ஒருமகளை மண்ணுலகில் ஓங்குசூல மரபினராய்க்
கருமிடற்று மறையவனார் தமராய கழல்ஏயர்
பெருமகற்கு மகட்பேச வந்தணைந்தார் பெரு
முதியோர்.

882 வந்தழு தறிவோரை மானக்கஞ் சாறனார்
முந்தைமுறை மையின் விரும்பி மொழிந்தமணத்
திறங்கேட்டே
எந்தமது மரபினுக்குத் தரும் பரிசால் ஏயும் எனச்
சிந்தைமகிழ் புறவுரைத்து மணநேர்ந்து செல
விட்டார்.

883 சென்றவருங் கஞ்சாறர் மணம் இசைந்த படி
செப்பக்
குன்றனைய புயத்தேயர் கோனாரும் மிகவிரும்பி
நின்றநிலை மையின் இரண்டு திறத்தார்க்கும்
நேர்வாய
மன்றல்வினை மங்கலநாள் மதிநூல் வல்லவர்
வகுத்தார்.

884 மங்கலமாஞ் செயல்விரும்பி மகட்பயந்த வள்ளலார்
தங்குலநீள் சுற்றமெலாந் தயங்குபெருங் களிசிறப்பப்
பொங்கியவெண் முளைப்பெய்து பொலங்கலங்க
ளிடை நெருங்க
கொங்கலர்தண் பொழில்முதூர் வதுவைமுகங்
கோடித்தார்.

18. மானக்கஞ்சாற நாயனார் புராணம் □ 43

880. பொருந்தும் அழகு திருமேனியின் வெளிப் பக்கத்தில் விளங்க, மின்னல் போன்ற இடையைப் பெருத்த முலைகள் வருத்த, புன் சிரிப்பு வெளியே புலப்படாதனவும் தோன்றிய முத்தைப் போன்றனவும் ஆகிய பற்கள் என்ற நல்ல அரும்பினையும் மென்மையான கொடி போன்ற இடையையும் சுருண்ட கூந்தலையும் அழகான தனிர் போன்ற சிவந்த கையையும் உடைய, குற்றம் இல்லாத குலத்தில் உண்டான கொழுந்தைப் போன்ற அப்பெண்ணுக்கு மணம் செய்யும் பருவம் வந்து பொருந்தியது. பொருந்த,

881. இலக்குமிக்கு மேலாய் விளங்கும் செம்மணி விளக்கைப் போன்ற ஒப்பில்லாத அந்தப் பெண்மணியாரை, இந்த உலகத்தில் ஒங்கும் வேளாண் குலத்தில் ஒத்த மரபில் வந்தவராய், நிலகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானுக்கு அன்பரான வீரக் கழல் அணிந்த ஏயர்கோன் கலிக்காமருக்கு மணம் பேசப் பெரியோர் வந்தனர்.

882. அங்ஙனம் மணம் பேசதற்கு வந்த முதிர்ந்த அறிவுடையவர்களை மானக் கஞ்சாறனார் முந்தையோரின் முறைப்படி விருப்பத்துடன் வரவேற்று, அவர்கள் பேசிய மணத்திறம் பற்றிய பேச்சுக்களைக் கேட்டு “எம்மரபுக்குத் தக்க தன்மையினால் இது பொருந்துவதாகும்” என்று உள்ளம் மகிழும்படி கூறித், தம் மகளை மணம் செய்து கொடுக்கச் சம்மதித்து அவர்களைச் செல்ல விடுத்தார்.

883. சென்ற முதியவரும் மானக் கஞ்சாறனார் மணத்துக்குச் சம்மதம் தெரிவித்தார் என்ற செய்தியைச் சொல்ல, குன்று போன்று உயர்ந்த தோள்களையுடைய ஏயர் கோன் நாயனாரும், அதைக் கேட்டு மிக்க விருப்பம் கொண்டு நின்றார். நிற்க, இந்நிலையில் இருதிறத்த வருக்கும் பொருத்தமான மணம் செய்வதற்குரிய மங்கை நாளைச் சோதிட நூலில் வல்லவர் குறித்தனர்.

884. மணமகளைப் பெற்ற வள்ளலாரான மானக் கஞ்சாறனார், மங்கலத்துக்குரிய செயல்களைச் செய்ய விரும்பித், தம் குலத்தில் உள்ள மிக்க உறவினர் எல்லாரும் பெருமகிழ்ச்சி கொள்ளப் பொங்கிய வெண்முளை சாத்தி, பொற்கலங்களிடையே நெருங்க, மணம் மிக்க குளிர்த் த சோலைகளையுடைய அந்தப் பழைமையான நகரத்தைத் திருமணக் கோலம் பொருந்துமாறு, அணி செய்தனர்.

44 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 885 கஞ்சாறர் மகட்கொடுப்பக் கைப்பிடிக்க வருகின்ற
எஞ்சாத புகழ்ப்பெருமை ஏயர்குலப் பெருமானும்
தஞ்சால்பு நிறைசுற்றம் தலைநிறைய முரசியம்ப
மஞ்சாலும் மலர்ச்சோலைக் கருஞ்சாற்றின்
மருங்கணைய.
- 886 வள்ளலார் மணம் அவ்வூர் மருங்கணைய முன்
மலர்க்கண்
ஒள்ளிழையைப் பயந்தார்தந் திருமனையில்
ஒருவழியே
தெள்ளுதிரை நீருலகம் உய்வதற்கு மற்றவர்தம்
உள்ளநிலைப் பொருளாய உட்பர்பிரான் தாம்
அணைவார்.
- 887 முண்டநிறை நெற்றியின்மேல் முண்டித்த திரு
முடியில்
கொண்டசிகை முச்சியின்கண் கோத்தணிந்த எற்பு
மணி
பண்டொருவன் உடல்அங்கம் பரித்தநாள் அது
கடைந்த
வெண்டரளம் எவக்காதின் மிசை அசையுங்
குண்டலமும்.
- 888 அவ்வென்பின் ஒளிமணிகோத் தணிந்த திருத் தாழ்
வடமும்
பைவன்பேர் அரவொழியத் தோளில் இடும்
பட்டிகையும்
மைவந்த நிறக்கேச வடப்பூணு நூலும் மனச்
செவ்வன்பர் பவமாற்றுந் திருநீற்றுப் பொக்கணமும்.
- 889 ஒருமுன்கைத் தனிமணிகோத் தணிந்தஒளிர்
சூத்திரமும்
அருமறைநூற் கோவணத்தின் மிசை அசையுந்
திருவுடையும்
இருநிலத்துன் மிசைதோய்ந்த எழுதரிய திருவடியும்
திருவடியில் திருப்பஞ்ச முத்திரையும் திகழ்ந்
திலங்க.

18. மானக்கஞ்சாற நாயனார் புராணம் □ 45

885. மானக் கஞ்சாறனார் தம் மகளைக் கொடுக்க. அப்பெண்ணை மனைவியராக ஏற்றுக் கைப்பற்ற வருகின்ற குறையாத புகழையும் பெருமையையும் உடைய ஏயர் குலத் தலைவரான கல்க்காமரும், அவர் தம் சுற்றத்தார் எல்லாரும், நெருங்கி நிறைய, இன்னியங்கள் எல்லாம் இசைப்ப, மேகங்கள் பொருந்திய சோலைகள் சூழ்ந்த கஞ்சாறாரின் அண்மையில் வர,

886. வள்ளலாரின் மண எழுச்சி அந்தக் கஞ்சாறாரின் பக்கத்தில் வந்து சேர்வதற்கு முன்னம், பூப்போன்று விழியுடைய ஒளி பொருந்திய அணிகளை அணிந்த பெண்ணைப் பெற்றவரின் இல்லத்தில், ஒருவழியாய், தெளிவான நீர் அலைகளையுடைய நீரால் சூழப்பட்ட உலகம் உய்வதன் பொருட்டாக அவருடைய மனத்தின் நிலைப் பொருளான சிவபெருமான் தாம் அணைவாராய்.

887. திரிபுண்டரமாக வெண்ணீற்றை அணிந்த நெற்றியின் மீது, மழித்த திருமுடியில் வைத்த சிகையின் நுனியில் கோத்து அணிந்திட்ட எலும்பு மணியும், முன்காலத்தில் திருமாலின் உடலின் முழு எலும்பைக் கொண்ட நாளிலே, அந்த எலும்பைக் கடைந்தெடுத்த வெண்மையான முத்துக்களைப் போல் விளங்கும் காதில் அசையும் குண்டலமும்,

888. அந்த எலும்பால் ஆன ஒளியுடைய மணிகளைக் கோத்து அணிந்த தாழ்வடமும், படத்தையுடைய வலிய பாம்பு நீங்கத் தோளில் இடுகின்ற யோகப் பட்டையான உத்தரியமும், கருமயிரால் கயிறாய் முறுக்கப்பட்ட பூனூலும், செம்மையான மனத்தை உடைய அடியவர்களின் பிறவியைப் போக்குகின்ற வெண் நீற்றுப்பையும்

(மயிரால் ஆன கயிறு அணிவது சைவர்க்குச் சிறப்புடையதாம்).

889. ஒரு முன் கையில் ஓர் எலும்பு மணியைக் கோத்து அணிந்து கொண்டுள்ள கயிறும், அரிய வேதனால் களான கோவணத்தின் மேல் கட்டிய திருவுடையும், பெரிய நிலத்தில் தோய்ந்த எழுதுதற்கரிய திருவடியும். திருவடியில் பஞ்ச முத்திரையும் மிக விளங்க,

46 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 890 பொடிமுடு தழல்என்னத் திசுமேனி தனிற்ஊபாலிந்த
படிநீடு திருநீற்றின் பரப்பணிந்த பான்மையராய்க்
கொடிநீடு மறுகணைந்து தம்முடைய குளிர்கமலத்
தடிநீடும் மனத்தன்பர் தம்மனையின் அகம்
புகுந்தார்.
- 891 வந்தணைந்த மாவிரத முனிவரைக்கண் டெது
ரெழுந்து
சிந்தைகளி கூர்ந்துமகிழ் சிறந்தபெருந் தொண்ட
னார்
எந்தைபிரான் புரிதவத்தோர் இவ்விடத்தே எழுந்
தருள
உய்ந்தொழிந்தேன் அடியேன் என் றுருகிய அன்
பொடு பணிந்தார்.
- 892 நற்றவராம் பெருமானார் நலமிகும்அன்
பரைநோக்கி
உற்றசெயல் மங்கலம்இங் கொழுகுவதென் என
அடியேன்
பெற்றதொரு பெண்கொடிதன் வதுவை எனப்
பெருந்தவரும்
மற்றும்க்குச் சோபனம்ஆ குவ தென்று
வாய்மொழிந்தார்.
- 893 ஞானசெய் தவரடிமேற் பணிந்துமனை யகம்நண்ணி
மானக்கஞ் சாறனார் மணக்கோலம் புனைந்திருந்த
தேனக்க மலர்க்கூந்தல் திருமகளைக்
கொண்டணைந்து
பானற்கந் தரமறைத்து வருமவரைப் பணிவித்தார்.
- 894 தஞ்சரணத் திடைப்பணிந்து தாழ்ந்தெழுந்த மடக்
கொடிதன்
மஞ்சுதழைத் தெனவளர்ந்த மலர்க்கூந்தல்
புறம்நோக்கி
அஞ்சலிமெய்த் தொண்டரைப்பார்த் தணங்
கிவள்தன் மயிர்நமக்குப்
பஞ்சவடிக் காம் என்றார் பரவஅடித்
தலங்கொடுப்பார்.

890. நெருப்பின் மேல் மூடிய சாம்பலைப் போல், திருமேனியின் மீது விளங்கிய அழிவற்ற இயல்பையுடைய வெண்ணீற்றை நிறையப் பூசிய தன்மையுடையவராகி, மிகுந்த கொடிகள் விளங்கிய தெருவை அடைந்து, தம் குளிர்ந்த தாமரை போன்ற திருவடிகள் நிலையாய்த் தங்குவதற்கு இடமான மணத்தையுடைய அன்பரான மானக்கஞ்சாற நாயனாரின் இல்லத்தில் புகுந்தார்.

891. வந்து சேர்ந்த மா விரதரான முனிவரை (இறைவரை)க் கண்டு, அவர் முன்பு எழுந்து நின்று, உள்ளம் களித்து மகிழ்ந்த தொண்டரான மானக்கஞ்சாறனார், “எம் தலைவரான செய்யும் தவமுடைய எம் பெருமான் இங்கு எழுந்தருளுவதால் அடியேன் உய்ந்தேன்” என்று உள்ளம் உருகிய அன்புடன் அவரை வணங்கினார்.

892. நல்ல தவத்தவராய் வந்த இறைவர் நன்மை மிகும் அன்பரான மானக்கஞ்சாறனாரைப் பார்த்து, இங்கு மங்கலம் அமைய நிகழ்கின்ற செயல் யாது?” என்று வினவினார். அதற்கு நாயனார், “அடியேன் பெற்ற ஒரு பெண்ணின் மணநிகழ்ச்சி இதுவாகும்” என்று விடையிறுத்தார்.

893. ஞான வடிவுடையவராய்ச் செய்யும் தவக் கோலம் தாங்கியவரின் அடியில் விழுந்து வணங்கி, தம் இல்லத்துள் சென்று, மணக்கோலம் பூண்டிருந்த, தேன் பொருந்திய புதிதாய் மலர்ந்த பூக்கள் அணிந்த மகளை உடன் அழைத்துக் கொண்டு வந்து நீலகண்டத்தை மறைத்துக் கொண்டு வந்த இறைவரின் திருவடியில் விழுந்து வணங்கச் செய்தார்.

894. தம்மை வணங்குபவர்க்குத் தம் திருவடியைக் கொடுப்பவரான சிவபெருமான், தம் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கி எழுந்து நின்ற இளமையுடைய ஞாபி போன்ற மேகம் தழைத்ததைப் போல் தழைத்து வளர்ந்த பூவணிந்த கூந்தலின் பக்கத்தைப் பார்த்து, வணங்கி நின்ற உண்மையான தொண்டரான மானக்கஞ்சாறனாரைப் பார்த்து “அணங்கைப் போன்ற இவளது தலைமயிர் நமக்குப் பஞ்சவடிக்கு ஆகும்” என்றார். (பஞ்சவடி—மயிர் கயிற்றால் அமைந்த பூனூல் வடம்.)

48 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

895 அருள்செய்த மொழிகேளா அடற்கூரிகை
தனைஉருவிப்
பொருள்செய்தாம் எனப்பெற்றேன் எனக்கொண்டு
பூங்கொடிதன்
இருள்செய்த கருங்கூந்தல் அடியில் அரிந்
தெதிர்நின்ற
மருள்செய்த பிறப்பறுப்பார் மலர்க் கரத்தி
னிடையீட்ட.

896 வாங்குவார் போல்தின்ற மறைப்பொருளாம் அவர்
மறைந்து
பாங்கின்மலை வல்லியுடன் பழையமழ விடையேறி
ஒங்கியவிண் மிசைவந்தார் ஒளிவீசும்பின் நிலன்
நெருங்கத்
தூங்கியபொன் மலர்மாரி தொழும்பர்தொழு
தெதிர்விழுந்தார்.

897 விழுந்தெழுந்த மெய்மறந்த மெய்யன்பர்
தமக்குமதிக்
கொழுந்தலைய விழுங்கங்கை குதித்தசடைக்
கூத்தனார்
எழும்பரிவு நம்பக்கல் உனக்கிருந்த பரிசிந்தச்
செழும்புவனங் களில்ஏறச் செய்தோம் என்
றருள்செய்தார்.

898 மருங்குபெருங் கணநாதர் போற்றிசைப்ப
வானவர்கள்
நெருங்கவிடை மேற்கொண்டு நின்றவர்முன்
நின்றவர் தாம்
ஒருங்கியநெஞ் சொடுகரங்கள் உச்சியின்பேற்
குவித்தையர்
பெருங்கருணைத் திறம்போற்றும் பெரும் பேறு
நேர்பெற்றார்.

'18. மானக்கஞ்சாற நாயனார் புராணம் □ 49

895. இங்ஙனம் இறைவர் கூறியதைக் கேட்ட மானக் கஞ்சாறர் வன்மையுடைய தம் உடைவாளை உருவி, "இதனைப் பொருட்படுத்தி (இது) பஞ்சவடிக்கு உதவும் எனக் கூறப்பெற்றேன்!" என்று உள்ளத்தில் எண்ணி, பூங்கொடியைப் போன்ற மகளின் இருள் போன்ற கரிய கூந்தலை அரிந்து, எதிரேநின்ற, மயக்கம் செய்யும் பிறப்பை அறுப்பவரின் மலர் போன்ற கையில் அளிக்க,

896. அதனை வாங்குவதைப் போல் நின்ற மறை பொருளான இறைவர் மறைந்தருளினார், பக்கத்தில் நின்ற பார்வதியம்மையாருடன், தம் பழைய காளையின் மீது ஏறி, மேல் ஓங்கிய வானத்தின் மேல் வெளிப்பட்டுத் தோன்றியருளினார். ஒளி பொருந்திய வானமும் நிலமும் நிறைய அழகிய கற்பக மலர் மழை பெய்தது. மானக் கஞ்சாறர் வணங்கி நேரே நிலத்தில் பொருந்த விழுந்தார்.

897. கீழே விழுந்து எழுந்து மெய்ம் மறந்து நின்ற மெய்யன்பருக்குப் பிறைமதி அலையும்படி பெருகி விழுகின்ற கங்கையாறு பெருகிய சடையையுடைய கூத்தனார், "உனக்கு எம்மிடம் எழும் அன்பின் தன்மையை இந்தச் செழும்புவனத்தில் பொருந்துமாறு செய்தோம்" என்று அருள் செய்தார்.

898. பக்கங்களில் உள்ள கணநாதர் போற்றவும், தேவர்கள் நெருங்கி வரவும், காளையூர்தியின் மீது அமர்ந்து வந்து நின்ற பெருமான் முன் நின்ற மானக் கஞ்சாறனார் ஒன்றுபட்ட மனத்துடன், கைகளை உச்சி மீது கூப்பிக் கொண்டு, இறைவனின் பெரிய அருள் திறத்தை எந்நாளும் துதிக்கும் பெரும் பேற்றினைப் பெற்றார்.

50 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

899 தொண்டனார் தமக்கருளிச் சூழ்ந்திமையோர் துதி
செய்ய
இண்டைவார் சடைமுடியார் எழுந்தருளிப்
போயினார்
வண்டுவார் குழற்கொடியைக் கைப்பிடிக்க
மணக்கோலங்
கண்டவர்கள் கண்களிப்பக் கலிக்காம
னார்புகுந்தார்.

900 வந்தணைந்த ஏயர்குல மன்னவனார் மற்றந்தச்
சிந்தைநினை வரியசெயல் செறிந்தவர்பால்
கேட்டருளிப்
புந்தியினில் மிகஉவந்து புனிதனார் அருள்போற்றிச்
சிந்தைதளர்ந் தருள்செய்த திருவாக்கின்
திறங்கேட்டு.

901 மனந்தளரும் இடர்நீங்கி வானவர்நா யகர்அருளால்
புனைந்தமலர்க் குழல்பெற்ற பூங்கொடியை
மணம்புணர்ந்து
தனம்பொழிந்து பெருவதுவை உலகெலாத்
தலைசிறப்ப
இனம்பெருகத் தம்முடைய எயின்முதூர்
சென்றணைந்தார்.

902 ஒருமகள் கூந்தல் தன்னை வதுவைநாள் ஒருவர்க்
கீந்த
பெருமையார் தன்மை போற்றும் பெருமைஎன்
அளவிற் றாமே
மருவிய கமரிற் புக்க மாவடு விடேல் என்
னோசை
உரிமையால் கேட்க வல்லார் திறம்இனி உரைக்க
லுற்றேன்.

மானக்கஞ்சாற நாயனார் புராணம் முற்றிற்று

18. மானக்கஞ்சாற நாயனார் புராணம் □ 51

899, தம் அன்பரான மானக்கஞ்சாறருக்கு இவ்வாறு அருள் செய்த பின்பு, தேவர்கள் சூழ்ந்து துதிக்க, இண்டை மாலையணிந்த நீண்ட சடையையுடைய சிவபெருமானை மறைந்தருளினார். வண்டுகள் மொய்த்தற்கு இடமான கூந்தலையுடைய மகளை மணம் செய்து கொள்ளும் பொருட்டு, மணக் கோலத்தைக் கண்டவரின் கண்கள் களிப்படையுமாறு ஏயர்கோன் கலிக்காமர் வந்து சேர்ந்தார்.

900. வந்து சேர்ந்த ஏயர்கோன் கலிக்காமர் உள்ளத் தாலும் நினைப்பதற்கு அரியதான அச்செயலை அங்குக் கூடியிருந்தவர்களின்பால் கேட்டறிந்து உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சியடைந்து, இறைவர் செய்த திருவருளைப் போற்றித் துதித்துப் பின்பு உள்ளம் தளர்ந்து அருள் செய்த திருவாக் கின் திறத்தைக் கேட்டு,

901. மணம் தளர்ந்ததால் உண்டான துன்பம் நீங்கிய வராய்த் தேவ தேவரின் திருவருளால் முன் அணிந்திருந்த வண்ணமே பூக்கள் அணிந்த கூந்தலை வளர்ப்பெற்ற பூங்கொடி போன்ற மகளை மணம் செய்து செல்வத்தை எல்லார்க்கும் தந்து திருமண மகிழ்ச்சி உலகு எங்கும் ஓங்கிச் சிறக்கச் செய்து, சுற்றத்தவர் கூடிப் பெருகத் தம் மதில் சூழ்ந்த பழைய லூரைப் போய் அடைந்தார்.

902. ஒரு மகளின் கூந்தலை அவரது திருமண நாளில் மாவிரதியாரிடம் அரிந்து நீட்டிய பெருமையுடைய மானக் கஞ்சாறரின் திறத்தை வியந்து துதிக்கும் பெருமை என் அளவில் அடங்குவதோ? அடங்காது. பொருந்திய நிலத்தின் வெடிப்பில் சிதறிய மாவடுவினை இறைவர் ஏற்றுக்கொண்ட 'விடீடல்' என்னும் ஓசையினை உரிமையால் கேட்க வல்லவரான அரிவாட்டாய நாயனாரின் சரிதத்தை இனிப் பேசத் தொடங்குகின்றேன்.

மானக் கஞ்சாற நாயனார் புராணம் முற்றிற்று

52 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

19. அரிவாட்டாய நாயனார் புராணம்

- 903 வரும்பு னற்பொன்னி நாட்டொரு வாழ்பதி
சுரும்பு வண்டொடு சூழ்ந்துமுரன்றிட
விரும்பு மென்க னுடையவாய் விட்டுநீள்
சுரும்பு தேன்பொழி யுங்கண மங்கலம்.
- 904 செந்நெல் லார்வயல் கட்டசெந் தாமரை
முன்னர் நந்துமிழ் முத்தஞ் சொரிந்திடத்
துன்னு மள்ளர்கைம் மேற்கொண்டு தோன்றுவார்
மன்னு பங்கய மாநிதி போன்றுளார்.
- 905 வளத்தின் நீடும் பதியதன் கண்வரி
உளர்த்தும் ஐம்பால் உடையோர் முகத்தினும்
களத்தின் மீதும் சுயல்பாய் வயலயல்
குளத்தும் நீளும் குழையுடை நீலங்கள்.
- 906 அங்கு லப்பதி தன்னில் அறநெறித்
தக்க மாமனை வாழ்க்கையில் தங்கினார்
தொக்க மாநிதித் தொன்மையில் ஓங்கிய
மிக்க செல்வத்து வேளாண் தலைமையார்.
- 907 தாய னார்எனும் நாமம் தரித்துளார்
சேய காலந் தொடர்ந்துந் தெளிவிலா
மாய னார்மண் கிளைத்தறி யாதஅத்
தூய நாண்மலர்ப் பாதந் தொடர்ந்துள்ளார்.

19. அரிவாட்டாய நாயனார் புராணம்

903. நீர் ஓடி வருகின்ற காவிரி ஆறு பாயும் நாட்டில் வாழ்வுடைய ஒரு பதி, சுரும்புகள் வண்டுகளுடன் சூழ்ந்து ஒலிக்க விரும்பப்படும் மென்மையான கணுக்களையுடைய வாய் விட்டு நீளும் சுரும்பு தேனைச் சொரிவதற்கு இடமானது கண்ணமங்கலம் என்ற ஊராகும்.

904. செந்நெல் பயிர்கள் நிறைந்த வயல்களில் களை என்று எண்ணிப் பறித்து எறியப்பட்ட தாமரை மலர்களை, அவற்றில் முன்பு சங்கு ஈன்ற முத்துக்களைச் சொரியும்படி நெருங்கிய உழவர்கள் கையில் எடுத்துக் கொண்டு தோன்றலால், அவ்வுழவர்கள் பங்கய மாநிதி (பதுமதிதி) என்ற நிதியை ஏந்திய தேவர்களைப் போல் விளங்கினர்.

905. வளமையால் மிக்க அந்த லூரில் வண்டுகள் குடையும் கூந்தலையுடைய பெண்களின் முகத்திலும், காதணியை எட்டுகின்ற நீல மலர் போன்ற கண்கள் நீண்டு விளங்கும்; அவர்களின் கழுத்தின் மேலும் குழைவாய்ச் செய்யப்பட்ட நீல மணி அணிகள் விளங்கும். கயல் மீன்கள் பாய்வதற்கு இடமான வயல்களின் பக்கத்தில் உள்ள நீர் நிலையிலும் குழைகளையுடைய நீல மலர்கள் நீளப் படர்ந்து பூக்கும்.

906. அந்த நல்ல ஊரில் தகுதியுடைய பெருமையுடைய இல்வாழ்வில் தங்கியவர் பழைமையாகக் கூடிய பெருநிதியால் மிக்க செல்வம் நிறைந்த வேளாண்மையில் தலைவர் ஆகியவர்.

907. அவர் தாயனார் என்ற பெயரை பூண்டவர். நீண்டகாலம் தொடர்ந்திருந்தும் தெளிவில்லாத திருமால் மண்ணைத் தோண்டிச் சென்று தேடியும் அறியாத அந்தத் தூய புதிய மலர் போன்ற திருவடிகளைத் தொடர்ந்துள்ளவர் ஆவார்.

54 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 908 மின்னு செஞ்சடை வேதியர்க் காமென்று
செந்நெல் இன்னமு தோடுசெங் கீரையும்
மன்னு பைந்துணர் மாவடு வுங்கொணர்ந்
தன்ன என்றும் அமுதுசெய் விப்பரால்.
- 909 இந்த நன்னிலை இன்னல்வந் தெய்தினும்
சிந்தை நீங்காச் செயலின் உவந்திட
முந்தை வேத முதல்வர் அவர்வழி
வந்த செல்வம் அறியாமை மாற்றினார்.
- 910 மேவு செல்வம் களிறுண் விளங்கனி
ஆவ தாகி அழியவும் அன்பினால்
பாவை பங்கர்க்கு முன்பு பயின்றஅத்
தாவில் செய்கை தவிர்ந்திலர் தாயனார்.
- 911 அல்லல் நல்குர வாயிடக் கூலிக்கு
நெல்அ றுத்துமெய்ந் நீடிய அன்பினால்
நல்ல செந்நெலிற் பெற்றன நாயனார்க்கு
ஒல்லை இன்னமு தாக்கொண் டொழுதுவார்.
- 912 சாலிதேடி அறுத்தவை தாம்பெறும்
கூலி எல்லாம் திருஅழு தாக்கொண்டு
நீல நெல்லரி கூலிகொண் டுண்ணுநாள்
மால யற்கரி யாரது மாற்றுவார்.

'19. அரிவாட்டாய நாயனார் புராணம் □ 55

908. தாயனார், விளங்கும் சிவந்த உடையையுடைய வேதியரான சிவபெருமானுக்கு ஆகும் என்று செந்நெல் அரிசியின் இனிய சோற்றுடன் செங்கீரையும், நிலைத்த பசுங் கொத்தான மாவடுவையும் கொண்டு அவற்றை ஒவ்வொரு நாளும் நியதியாய் அமுது செய்விப்பார்.

909. இந்த நல்ல திருத்தொண்டைத் துன்பம் வந்த காலத்திலும் உள்ளத்தில் விடாது பற்றிச் செய்து முடிப்பதைத் தாம் மகிழ்ந்து மேற்கொண்டிருந்த அவரைத் தம்மிடத்தே வைக்க, வேதங்களின் முதல்வரான சிவபெருமான், அவர்க்கு வழிவழி உண்டான மிகுந்த செல்வங்களை, அவை சென்ற வழி காண இயலாத வண்ணம் மாற்றியருள் செய்தார்.

910. தம்மிடம் பொருந்தியிருந்த செல்வங்கள் யாவும் யானை உண்ட விளங்கனி போல அழியவும், உமையம்மையை ஒரு பாகத்தில் கொண்டவர்க்கு அன்பினால் முன்னம் செய்து பழகிய அந்தக் குற்றம் இல்லாத தொண்டைத் தாயனார் கைவிட்டாரல்லர்.

911. துன்பத்தை அளிக்கும் வறுமை ஏற்படவே, கூலிக்கு நெல்லறுத்தும், உண்மையின் நீடிய அன்பினால், அந்தக் கூலி கொண்டு நல்ல செந்நெல்லில் பெற்றவற்றைச் சிவபெருமானுக்கு ஷீரைவில் இனிய திருவமுதாக ஆக்கி ஒழுகலானார்.

912. செந்நெல் தேடிச் சென்று அறுத்துக் கூலியாகப் பெற்ற செந்நெல்லை எல்லாம் இறைவனுக்குத் திருவமுதாக அமைத்து, கார் நெல்லை அரிந்து பெற்ற கூலியான கார் நெல்லால் தாம் உணவாக்கிக் கொண்டு வாழ்ந்து வந்தார். அக்காலத்தில், திருமாலுக்கும் நான்முகனுக்கும் அரியவரான இறைவர் அதை மாற்றுபவராய்,

56 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 913 நண்ணிய வயல்கள் எல்லாம் நாடொறும் முன்னங்
காண
வண்ணவார் கதிர்ச்செஞ் சாலி ஆக்கிட மகிழ்ந்து
சிந்தை
அண்ணலார் அறுத்த கூலிகொண்டு இஃதடியேன்
செய்த
புண்ணியம் என்று போத அமுதுசெய் விப்பார்
ஆனார்.
- 914 வைகலும் உணவி லாமை மனைப்படப் பையினிற்
புக்கு
நைகரம் இல்லா அன்பின் நங்கைகை அடகு
கொய்து
பெய்கலத் தமைத்து வைக்கப் பெருந்தகை
அருந்தித் தங்கள்
செய்கடன் முட்டா வண்ணந் திருப்பணி செய்யும்
நாளில்.
- 915 மனைமருங் கடகு மாள வடநெடு வான மீனே
அனையவர் தண்ணீர் வார்க்க அமுதுசெய் தன்ப
னாரும்
வினைசெயல் முடித்துச் செல்ல மேவுநாள் ஒருநாள்
மிக்க
முனைவனார் தொண்டர்க் கங்கு நிகழ்ந்தது
மொழியப் பெற்றேன்.
- 916 முன்புபோல் முதல்வனாரை அமுதுசெய்விக்க
முளும்
அன்புபோல் தூய செந்நெல் அரிசிமா வடுமென்
கிரை
துன்புபோம் மனத்துத் தொண்டர் கூடையிற்
சுமந்து போகப்
பின்புபோம் மனைவியார் ஆன் பெற்றஅஞ் சேந்திச்
சென்றார்.

913. (இறைவர்) பொருந்திய வயல்களில் எல்லாம் நாள்தோறும் முன் காணுமாறு அழகிய நீண்ட கதிர்களைக் கொண்ட செந்நெல் மட்டும் விளைவதாய் ஆக்கிட, அதைக் கண்டு பெருமையுடைய தாயனார், 'இது நான் செய்த புண்ணியமேயாகும்' என்று மனம் மகிழ்ந்து, அதை அறுத்த கூலியான செந்நெல்லைக் கொண்டு இறைவரை நிரம்ப அமுது செய்விப்பார் ஆனார்.

914. நாள்தோறும் உணவு இல்லாததால் குறையாத அன்பையுடைய மனைவியார், வீட்டின் கொல்லையில் புகுந்து கையால் பறிக்கும் இலைகளைப் பறித்துச் சமைத்து உண்கலத்தில் இட, அதை யுண்டு, தாங்கள் நியதியாய்ச் செய்து வந்த திருத்தொண்டின் கடமை தவறாதபடி திருப்பணி செய்து வந்தார். அந்நாளில்,

915. வீட்டின் பக்கத்தில் இருந்த இலைக்கறிகள் இல்லாது போயின. அருந்ததி போன்ற கற்பினையுடைய மனைவியார், தண்ணீரை வார்க்க அதனையே நாயனார் உண்பார். உண்டு, தம் திருத்தொழிலையும் செயலையும் செய்து முடித்து வந்தார். இவ்வாறு கழிந்த நாட்களுள் ஒரு நாள், இறைவரின் தொண்டரான நாயனார்க்கு அங்கு நிகழ்ந்ததை இனி எடுத்துச் சொல்லும் பேறு பெற்றேன்.

916. முன்போல் இறைவரை அமுது செய்விக்க மூண்டு எழுகின்ற அன்பு போலவே, செந்நெல் அரிசியினையும் மாவடுவையும் மென்மையான செங்கீரையையும் துன்பம் நீங்கிய மனத்தைக் கொண்ட தொண்டரான தாயனார், கூடையில் வைத்துச் சுமந்து கொண்டு போக, அவரது பின்னால் போகும் மனைவியார் 'ஆன் ஐந்து' என்ற பஞ்சகவ்வியத்தை மண்கலத்தில் கொண்டு கையில் எடுத்துக் கொண்டு பின்னால் சென்றார்.

58 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 917 போதரா நின்ற போது புலர்ந்துகால் தளர்ந்து
தப்பி
மாதரார் வருந்தி வீழ்வார் மட்கல மூடுகையால்
காதலால் அணைத்தும் எல்லாம் கமரிடைச் சிந்தக்
கண்டு
பூதநா யகர்தந்தொண்டர் போவதங் கினியேன்
என்று.
- 918 நல்லசெங் கீரை தூய மாவடு அரிசி சிந்த
அல்லல் தீர்த் தாள வல்லார் அமுதுசெய் தருளும்
அப்பேறு
எல்லையில் தீமையேன்னிங் கெய்திடப் பெற்றி
லேன் என்று
ஒல்லையில் அரிவாள் பூட்டி ஊட்டியை அரிய
லுற்றார்.
- 919 ஆட்கொளும் ஐயர் தாமிங் கமுதுசெய் திலர்
கொல் என்னாப்
பூட்டிய அரிவாள் பற்றிப் புரையற விரவும்
அன்பு
காட்டிய நெறியின் உள்ளந் தண்டறக் கழுத்தி
னோடே
ஊட்டியும் அரியா நின்றார் உறுபிறப் பரிவார்
ஓத்தார்.
- 920 மாசறு சிந்தை அன்பர் கழுத்தரி அரிவாள் பற்றும்
ஆசில்வண் கையை மாற்ற அம்பலத் தாடும் ஐயர்
வீசிய ுசெய்ய கையும் மாவடு விடேல் விடேலென்
னோசையும் கமரில் நின்றும் ஒக்கவே எழுந்த
அன்றே.
- 921 திருக்கைசென் றரிவாள் பற்றும் திண்கையைப்
பிடித்த போது
வெருக்கொடங் கூறு நீங்க வெவ்வினை விட்டு
நீங்கிப்
பெருக்கவே முகிழ்ச்சி நீடத் தம்பிரான் பேணித்
தந்த
அருட்பெருங் கருணை நோக்கி அஞ்சலி கூப்பி
நின்று.

917. இங்ஙனம் தாயனார் சென்றபோது உடல் வாடியிருந்ததால் கால் தளர்ந்து தப்பி, வருந்திவீழலானார். அத்தகையவரை ஆனைந்து கொண்ட மண்கலத்தை மூடும் கையினால் விழாமல் காக்கும் ஆசையால் மனைவியார் அவரை அணைத்ததும் செந்நெல் அரிசி மாவடு செங்கிரை ஆகிய எல்லாம் தரைப்பிளவிலே வீழ்ந்தன. அதைக் கண்டு, சிவ பெருமானின் தொண்டரான தாயனார், “இனி ஏன் அங்குப் போக வேண்டும்?” என்று,

918. “நல்ல செங்கிரையும் தூய மாவடுவும் அரிசியும் சிந்திவிட்டதால் துன்பத்தை நீக்கி ஆட்கொள்பவரான சிவ பெருமான் அவற்றை அமுது செய்து அதற்கு அருள்கின்ற அப்பேற்றை அளவற்ற தீமையுடைய நான் பெறவில்லையே! என்று விரைவில் அரிவாளைப் பூட்டித் தம் கழுத்தின் முன்பகுதியை அரியத் தொடங்கியவராய்,

919. “என்னை ஆட்கொள்ளும் இறைவர்தம் இங்கு அமுது செய்தாரிலையே!” என்று கழுத்தில் பூட்டிய அரிவாளைப் பிடித்துக் கொண்டு, பொருந்திய பிறப்பை அரிவார் போல, குற்றம் நீங்கிப் பொருந்தும் அன்பு காட்டிய வழியில் நெஞ்சங் குழல் பிளவுபட்டு அறுமாறு கழுத்துடன் மிடற்றை அரியாலனார்.

(கழுத்து — பொது; ஊட்டி — முன்கழுத்து; மிடறு — பின்கழுத்து).

920. குற்றத்தை அறுக்கும் உள்ளம் உடைய தாயனார் தம் கழுத்தை அரிகின்ற அரிவாளைப் பற்றும் குற்றம் அற்ற வன்மையுடைய கையினது செயலைத் தடுக்க அம்பலத்தில் ஆடும் இறைவரின் வீசிய செய்ய இடக்கையும், மாவடுவினது ‘விடேல், விடேல்’ என்ற ஓசையும் நில வெடிப்பினின்று அப்போதே, ஒரு சேர எழுந்தது.

(விடேல் — மாவடு கடித்தலால் எழும் விடேல் என்ற ஓசை)

921. அங்ஙனம் எழுந்த இறைவரின் திருக்கை சென்று, அரிவாளைப் பிடித்த நாயனாரின் வலிய கையைப் பிடித்தது. அப்போது, அவர் அஞ்சினார்; அப்போதே அரிவாளால் உண்டான பூண்நீங்கிக் கொடிய வினையும் விட்டு நீங்கி, மிகுதியான மகிழ்ச்சி நீடத், தம் பெருமானார் தம்மைக் காத்த அருட்பெருங்கருணையை நோக்கிக் கைகளை அஞ்சலியாகக் குவித்து நின்று,

60 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

922 அடியனே அறிவி லாமை கண்டும்என் அடிமை
வேண்டிப்
படிமிசைக் கமரில் வந்திங் கமுதுசெய் பரனே
போற்றி
துடியிடை பாக மான தூயநற் சோதி போற்றி
பொடியணி பவள மேனிப் புரிசடைப் புராண
போற்றி.

923 என்றவர் போற்றி செய்ய இடபவா கனராய்த்
தோன்றி
நன்றுநீ புரிந்த செய்கை நன்னுத லுடனே கூட
என்றும்நம் உலகில்வாழ்வாய் என்றவர் உடனே
நண்ண
மன்றுளே ஆடும் ஐயர் மழவிடை உகைத்துச்
சென்றார்.

924 பரிவுறு சிந்தை அன்பர் பரம்பொருளாகி யுள்ள
பெரியவர் அமுது செய்யப் பெற்றிலேன் என்று
மாவின்
வரிவடு விடேலெ னாமுன் வன்கழுத் தரிதாள்
பூட்டி
அரிதலால் அரிவாட் டாயர் ஆயினார் தூய
நாமம்.

925 முன்னிலை கமரே யாக முதல்வனார் அமுது
செய்யச்
செந்நெலின் அரிசி சிந்தச் செவியுற வடுவின்
ஓசை
அந்நிலை கேட்ட தொண்டர் அடியிணை
தொழுது வாழ்த்தி
மன்னும்ஆ னாயர் செய்கை அறிந்தவா வழத்த
லுற்றேன்.

அரிவாட்டாய நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

19. அரிவாட்டாய நாயனார் புராணம் □ 61

922. “அடியேனின் அறிவில்லாத தன்மையைக் கண்டும் என் அடிமையை வேண்டிப் பொருட்படுத்தி நிலத்தின் மேல் வெடிப்பிலே வந்து இங்கு அமுது செய்கின்ற இறைவனே, போற்றி! துடி போன்ற இடையையுடைய உமாதேவியாரை ஒரு பக்கத்தில் கொண்ட தூய சோதியே போற்றி! திருநீற்றினை அணிந்த பவளம் போன்ற மேனியையும், புரிசடையையும் உடைய பழையவனே, போற்றி!

923. என்று தாயனார் துதிக்க, காளைவாகனராய் வெளிப்பட்டுக் காட்சி தந்து, “நீ செய்த செயல் நன்று! நல்ல நெற்றியையுடைய மனைவியுடன் என்றும் நீங்காமல் நம் உலகத்தில் வாழ்வாயாக!” என்று அருள் செய்து, அம்பலத்தில் ஆடும் இறைவர், அவர் தம் முடனே நண்ண, தம் இளைய விடையை இவர்ந்து சென்றருளினார்.

(அவர் உடனே நண்ண — தாயனாரும் அவருடைய மனைவியாரும் உடன்வர)

924. அன்பு பொருந்திய உள்ளத்தை உடைய தாயனார், “பரம் பொருளான இறைவர் இங்கு அமுது செய்தருளும் பேற்றை நான் பெறவில்லை!” என்று கொண்டு வரியையுடைய மாவடுவின் ‘விடேல்’ என்ற ஓசையைக் கேட்பதற்கு முன்பு, தம் வன் கழுத்தை அரிவாளைப் பூட்டி அரிதலால் ‘அரிவாள் தாயர்’ என்ற தூய பெயரை உடையவர் ஆனார்.

925. செந்நெல் அரிசி முதலியவை சிந்த, அவை சிதறிய அந்தக் கமரே முன்னிலையாய் இறைவர் அமுது செய்தருள, அந்நிலையில் மாவடுவினது விடேல் என்ற ஓசையைக் கேட்டதாகிய பேறு பெற்ற தொண்டரான தாயனாரின் திருவடியை வணங்கித் துதித்து, நிலைபெற்ற ஆனாயரின் செயலை அறிந்தவாறு துதிக்கத் தொடங்குகின்றேன். (கமர்—நில வெடிப்பு)

அரிவாட்டாய நாயனார் புராணம் முற்றுப் பெற்றது.

62 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

20. ஆனாய நாயனார் புராணம்

926 மாடு விரைப்பொலி சோலையின் வாண்மதி
வந்தேறச்
சூடு பரப்பிய பண்ணை வரம்பு சுரும்பேற
ஈடு பெருக்கிய போர்களின் மேகம் இளைத்தேற
நீடு வளத்தது மேன்மழ நாடெனும் நீர்நாடு.

927 நீவி நிதம்ப உழத்தியர் நெய்க்குழல் மைச்சுழல்
மேவி உறங்குவ மென்சிறை வண்டு விரைக்கஞ்சப்
பூவில் உறங்குவ நீள்கயல் பூமலி தேமாவின்
காவின் நறுங்குளிர் நீழல் உறங்குவ கார்மேதி.

928 வன்னிலை மள்ளர் உகைப்ப எழுந்த மரக்கோவை
பன்முறை வந்தெழும் ஓசை பயின்ற முழக்கத்தால்
அன்னம் மருங்குறை தண்டுறை வாவி அதன்
பாலைக்
கன்னல் அடும்புகை யால்முகில் செய்வ கருப்பாலை.

929 பொங்கிய மாநதி நீடலை உந்து புனற்சங்கம்
துங்க இலைக்கத விப்புதல் மீது தொடக்கிப்
போய்த்
தங்கிய பாசடை சூழ்கொடி யூடு தவழ்ந்தேறிப்
பைங்குழ கின்தலை முத்தம் உதிர்க்குவ பாளை
யென.

20. ஆனாய நாயனார் புராணம்

926. 'மேல் மழ நாடு' எனக் கூறப்படும் நீர் வளம் மிக்க நாடு, பக்கங்களில் பரவும் மணமுடைய அழகிய சோலைகளில் வான் சந்திரன் வந்து ஏறவும், சூடு அடிக்கும் நெல்லரிகள் பரப்பப்பட்ட பண்ணையின் வரம்புகளில் வண்டுகள் ஏறவும், மேன் மேல் அடுக்கப்பட்டு உயர்ந்துள்ள வைக்கோற் போர்களில் மேகங்கள் இளைத்து ஏறவும், நிலை பெற்ற வளத்தை உடையதாகும். (இளைத்து—மெல்ல)

927. கொய்சகம் வைத்த ஆடையை மேலே உடுத்திய அல்குலையுடைய உழத்தியரின் நெய் பூசப்பட்ட கரிய கூந்தலைப் பொருந்திய, மென்மையான சிறகையுடைய வண்டுகள் உறங்கும். மணமுடைய தாமரைப் பூவில் நீண்ட கயல் மீன்கள் உறங்கும். தேமாஞ் சோலையினது நறிய மணமும் குளிர்ச்சியுமுடைய நிழலில் கரிய எருமைகள் உறங்கும்.

928. கரும்பு ஆலைகள் வன்மையால் உழவர் செலுத்த எழுந்த இணை மரங்கள் பலமுறையும் சுற்றி வருவதால் எழும் ஓசை பயின்ற முழக்கத்தாலும், பக்கங்களில் அன்னங்கள் தங்கும் குளிர்ந்த துறையை உடைய நீர் நிலைகளின் பக்கத்தில் கருப்பஞ்சாறு காய்ச்சும் புகையினாலும் மேகத்தின் தோற்றம் போன்ற தன்மையுடையனவாய் விளங்கும். (முழக்கம்—பல ஓசை கூடிய பேரொலி).

929. பெருகிய பெரிய ஆற்றில் நீண்ட அலைப் புனல் செலுத்திய சங்குகள், பெரிய இலைகளையுடைய வாழைப் புதரின் மேலே தொடர்ந்து போய், அந்த வாழையின் பசுமையான இலைகளைச் சுற்றியிருக்கும் கொடிகளின் வழியே தவழ்ந்து பசிய பாக்கு மரத்தின் உச்சியில் ஏறிச் சேர்ந்து அவ்விடத்தில் அவற்றின் பாளைகள் பூவை உதிர்ப்பதைப் போன்று முத்துக்களை உதிர்க்கும்.

64 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

930 அல்லி மலர்ப்பழ னத்தயல் நாகிள ஆன்ஈனும்
ஒல்லை முழுப்பை உகைப்பின் உழக்கு குழக்கன்று
கொல்லை மடக்குல மான்மறி யோடு குதித்
தோடும்
மல்கு வளத்தது முல்லை யடுத்த மருங்கோர்பால்.

931 கண்மலர் காவிசுள் பாய இருப்பன கார்முல்லைத்
தண்ணகை வெண்முனக மேவு சுரும்பு தடஞ்
சாலிப்
பண்ணை எழுங்கயல் பாய இருப்பன காயாவின்.
வண்ண நறுஞ்சினை மேவிய வன்சிறை
வண்டானம்.

932 பொங்கரில் வண்டு புறம்பலை சோலைகள்
மேலோடும்
வெங்கதிர் தங்க விளங்கிய மேன்மழ நன்னாடாம்
அங்கது மண்ணின் அருங்கல மாக அதற்கேயோர்
மங்கல மானது மங்கல மாகிய வாழ்முதூர்.

933 ஒப்பில் பெருங்குடி நீடிய தன்மையில் ஓவாமே
தப்பில் வளங்கள் பெருக்கி அறம்புரி சால்போடும்
செப்ப உயர்ந்த சிறப்பின் மலிந்தது சீர்மேவும்
அப்பதி மன்னிய ஆயர் குலத்தவர் ஆனாயர்.

20. ஆனாய நாயனார் புராணம் □ 65

930. உள்ளிதழ் நிறைந்த மலர்களையுடைய வயல் களின் அருகில் ஒரு பக்கத்திலே முல்லைப் பகுதி சூழ்ந்த பக்க நிலம் விளங்கும் மிக்க இளமையுடைய பசு ஈன்ற, அசைத்தவால் முல்லை நிலத்தில் உள்ள மரம் செடி கொடிகளின் தலையினை விரைவில் உழக்கும் இளங்கன்று, கொல்லையில் உள்ள கூட்டமான மான் கன்றுகளுடன் கூடிக் குதித்து ஓடும் நில வளத்தையுடையது.

(முல்லை நிலம் பக்கத்தே சூழ்ந்த மருத நிலத்தின் ஒரு பகுதியில் ஈனப்பட்ட பசுங்கன்று, முல்லை நிலத்து மான் கன்றுடன் கூடி விளையாடும் என்க. முழுப்பை—முழுப்பு—முகடு; உச்சிப் பரப்பு. உகைத்தல்—அசைத்தல்)

931. கார் காலத்தில் மலரும் முல்லைக் கொடியின் குளிர்ந்த பல்போன்ற வெண்மையான மலர்களில் உள்ள வண்டுகள், கண்களைப் போல் மலரும் மலர்களில் பாய்வன போல் இருந்தன. காயா மரத்தின் அழகிய செழித்த கிளைகளில் உள்ள நாரைகள், பெரிய நெற்பயிரையுடைய வயல்களினின்றும் மேல் எழுந்து துள்ளும் கயல் மீன்களின் மீது பாய்வனபோல் இருந்தன.

932. மரக் கொம்பின் பக்கத்தில் வண்டுகள் அலை வதற்கு இடமான சோலைகளில் மேலே வான வீதியில் செல்லும் கதிரவனின் வெம்மை வாய்ந்த கிரணங்கள் தங்கு மாறு விளங்கிய நன்மையுடைய மேல் மழநாடு என்னும் அந்த நாடு இம்மண் உலகத்துக்கு அணியாய் விளங்கியது! நல்வாழ்வு அளிக்கின்ற திருமங்கலம் என்ற பெரிய பழைய ஊரானது அந்த நாட்டுக்கு ஒப்பில்லாத மங்கலமாக விளங்கியது.

933. அந்தப் பழமையான ஊர் ஒப்பில்லாத பெருங் குடிகள் நீண்ட காலமாய் இருந்து வருகின்ற தனமையினால் ஒரு காலத்திலும் நீங்காமல், தவறாத வளங்கள் எல்லாம் பெருகச் செய்து அறங்களைச் செய்கின்ற ஐயல்புடனே எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்லும்படி உயர்ந்த சிறப்பால் மிக்கதாகும். அங்ஙனம் சிறப்புப் பொருந்திய அந்தப் பதியில் நிலைத்த ஆயர் குலத்தைச் சார்ந்தவர் ஆவாயர்.

66 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

934 ஆயர் குலத்தை விளக்கிட வந்துத யஞ்செய்தார்
தூய சுடர்த்திரு நீறு விரும்பு தொழும்புள்ளார்
வாயினின் மெய்யின் வழத்து மனத்தின்
வினைப்பாலிற்
பேயுட னாடு பிராணடி அல்லது பேணாதார்.

935 ஆவிரை கூட அகன்புற விற்கொடு சென்றேறிக்
கானுறை தீய விலங்குறு நோய்கள் கடிந்தெங்கும்
தூநறு மென்புல் அருந்தி விரும்பிய தூநீருண்டு
ஊனமில் ஆயம் உலப்பல பல்க அளித்துள்ளார்.

936 கன்றொடு பால்மறை நாகு கறப்பன பாலாவும்
புன்றலை மென்சினை ஆனொடு நீடு புனிற்றாவும்
வென்றி விடைக்குல மோடும் இனந்தொறும்
வெவ்வேறே
துன்றி நிறைந்துள சூழ லுடன்பல தோழங்கள்.

937 ஆவின் நிரைக்குலம் அப்படி பல்க அளித்தென்றும்
கோவலர் ஏவல் புரிந்திட ஆயர் குலம்பேணும்
காவலர் தம்பெரு மானடி அன்புறு கானத்தின்
மேவு துளைக்கரு விக்குழல் வாசனை
மேற்கொண்டார்.

9-8 முந்தைமறை நூன்மரபின் மொழிந்தமுறை
எழுந்தவேய்
அந்தமுதல் நாவிரண்டில் அரிந்துநரம் புறுதானம்
வந்ததுளை நிரையாக்கி வாயுமுதல் வழங்குதுளை
அந்தமில்சீர் இடையீட்டின் அங்குவிஎண் களின்
அமைத்து.

934. அவர், ஆயர் குலத்தை விளக்கம் செய்ய இந்த வலகத்தில் தோன்றியவர் ஆவார். தூய்மையான ஒளி வீசுகின்ற திருநீற்றினை விரும்பும் திருத்தொண்டில் நின்றார். வாக்காலும் உண்மைபெறத் துதிக்கும் உள்ளத் தாலும் செயல் வகையாலும் பேயுடன் ஆடுகின்ற சிவ பெருமான் திருவடிகளையே அல்லாமல் வேறொன்றையும் போற்றார்.

935. ஆனாயர் பசுக் கூட்டங்களை, அகன்ற முல்லை நிலக் காட்டுக்கு ஒன்றாய்க் கொண்டு போய்க் காட்டில் உள்ள கொடிய விலங்குகளாலும் பொருந்தும் நோய்களாலும் வரும் துன்பங்களை நீக்கிக் காத்து, எவ்விடத்தும் தூய்மையான நல்ல மென்மையான புல்லை மேய்ந்து விரும்பும் தூய நீரைக் குடித்துக் குற்றம் இல்லாதவாறு பசுக் கூட்டங்கள் அளவில்லாமல் பெருகும்படி காத்து வந்தார்.

936. கன்றுகளுடனே பால் கறத்தல் மாறிய இளம் பசு, பால் கறக்கும் பசு, சிறிய மயிர் உள்ள தலையையும் மென்மையையும் உடைய சினைப் பசு, ஈன்றணிமையுடைய பசு என்ற இவையும், வெற்றியுடைய காளைகளின் கூட்டத்துடன் இவ்வாறு இனங்கள் தனித் தனியாக நெருங்கி நிறைந்துள்ள இடங்களுடன் கூடிய பல தொழுவங்கள் விளங்கின.

937. பசுக்களின் தொகுதிகள் அங்ஙனம் பெருகுமாறு காப்பாற்றி, கோவலர்களாகிய இடையர்கள் என்றும் தட சொல்லின்படியே நடந்து தம் ஏவல்களைச் செய்து நிற்க ஆயர் குலத்தைக் காக்கும் சான்றோரான ஆனாயர், சிவ பெருமானின் திருவடிகளில் அன்பு பொருந்திய இசையுடனே துளைக்கருவிக்குழல் இசைப்பதை மேற்கொண்டார்.

938. பழைமையான இசைக் கலை வேத நூல்களில் சொன்ன மரபின்படி எழுந்து வளர்ந்துள்ள மூங்கிலில், நுனியில், நான்கு பங்கிலும், அடியில் இரண்டு பங்கிலும் அரிந்து இடைப்பட்ட பகுதியை எடுத்து, சுரங்கள் எழும் தானங்களின் வந்த துளைகளின் வரிசையை ஏற்படுத்தி முதலில் காற்று உண்டாக்கும் துளையையும் கேடில்லாத சிறப்பையுடைய இடைவெளி ஒவ்வொரு அங்குல அளவிலே துளைகள் செய்து,

68 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

939 எடுத்தகுழற் கருவியினில் எம்பிரான் எழுத்தஞ்சும்
தொடுத்தமுறை ஏழிசையின் சுருதிபெற வாசித்துத்
தடுத்தசரா சரங்களெலாந் தங்கவருந் தங்கருணை
அடுத்தஇசை அமுதளித்துச்செல்கின்றார்
அங்கொருநாள்.

940 வாசமலர்ப் பிணைபொங்க மயிர் நுழுதி
மருங்குயர்ந்த
தேசுடைய சிகழினையிற் செறிகண்ணித் தொடை
செருகிப்
பாசிலைமென் கொடியின்வடம் பயிலநறு
விலிபுனைந்து
காசுடைநாண் அதற்கயலே கருஞ்சுருளின்
புறங்கட்டி.

941 வெண்கோடல் இலைச்சுருளிற் பைந்தோட்டு
விரைத்தோன்றித்
தண்கோல மலர்புனைந்த வடிகாதின் ஒளி தயங்கத்
திண்கோல நெற்றியின்மேல் திருநீற்றின் ஒளி
கண்டோர்
கண்கோடல் நிறைந்தாராக் கவின்விளங்க
மிசையணிந்து.

942 நிறைந்தநீ றணிமார்பின் திரைமுல்லை
முகைசுருக்கிச்
செறிந்தபுனை வடந்தாமுத் திரள்தோளின் புடை
அலங்கல்
அறைந்தசரும் பிசைஅரும்ப அரையுடுத்த மரவுரியின்
புறந்தழையின் மலிதானைப் பூம்பட்டுப்
பொலிந்தசையு

939. இவ்வாறு அமைக்கப்பட்ட வேயங்குழலான ஸ்ருளை இசைக்கருவியில், எம்பெருமானின் திருஐந்தெழுத்தையும் தொடுத்த முறையில் வரும் ஏழிசை சுருதி பெறுமாறு இசைத்து, அதனால் வேறு வழியில் செல்லாமல் இசையால் தடுக்கப்பட்ட சராசரங்கள் எல்லாம் பொருந்த வரும் தம் கருணையோடு கூடிய இசையமுதத்தை அளிப்பவரானார் ஆனாய நாயனார், அங்கு ஒருநாளில்,

940. மணம் கமழும் மலர் மாலை விளங்கிக் காட்ட மயிரைக் கோதிப் பக்கத்தில் மேல் உயருமாறு விளக்கமாய் எடுத்து முடித்திட்ட சிகை முடியில், நெருக்கமாகத் தொடுக்கப்பட்ட மலர் மாலையைச் சூடி, பசுமையான இலையுடைய மென்மையான கொடியாலான மாலையில் நறு விலியைப் புனைந்து, பொன் காசுகள் கட்டிய கயிற்றாறே கரிய மயிர் முடியின் புறத்தைக் கட்டி,

941. வெண்காந்தள் இலைச் சுருளில் பச்சை இதழும் மணமும் கொண்ட செங்காந்தளின் குளிர்ச்சியான அழகிய மலரைச் சூடிய காதின் ஒளி விளங்கித் திண்மையான அழகான நெற்றியின்மீது பூசிய வெண்ணீற்றின் ஒளியானது பார்ப்பவரின் கண்களைக் கொள்ளும்படி அழகு விளங்க உடலின் மேலே அணிந்து,

942. நிறைவாய்த் திருநீற்றினைப் பூசிய மார்பில் வரிசையாய் முல்லை அரும்பைச் சுருக்கி நெருக்கமாகக் கட்டப்பட்ட மாலையானது தாழ்ந்து தொங்க, பருத்த தோள்களின் மீது அணிந்த மாலையின் மலர்கள், அவற்றில் மொய்த்து வண்டுகள் பாடிய இசையினால் மலர, அரையில் உடுத்த மரவுரி ஆடையின் வெளிப்பக்கத்தில் தழைகளால் ஆன பட்டைப் போன்று விளங்கும் மேலாடை அழகாக அசைய,

70 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

943 சேவடியில் தொடுதோலும் செங்கையினில்
வெண்கோலும்
மேவும்இசை வேய்ங்குழலும் மிகவிளங்க
வினைசெய்யும்
காவல்புரி வல்லாயர் கன்றுடைஆன் நிரைகுழப்
பூவலர்தார்க் கோவலனார் நிரைகாக்கப்
புறம்போந்தார்.

944 நீலமா மஞ்ஞை ஏங்க நிரைக்கொடிப் புறவம்
பாடக்
கோலவெண் முகையேர் முல்லை கோபம் வாய்
முறுவல் காட்ட
ஆலுமின் னிடைகூழ் மாலைப் பயோதரம்
அசைய வந்தாள் ஞாலநீ டரங்கி லாடக்
காரெனும் பருவ நல்லாள்.

945 எம்மருங்கு நிரைபரப்ப எடுத்தகோ லுடைப்
பொதுவர்
தம்மருங்கு தொழுதணையத் தண்புறவில்
வருந்தலைவர்
அம்மருங்கு தாழந்தசினை அலர்மருங்கு மதுவுண்டு
செம்மருந்தண் சுரும்புகழல் செழுங்கொன்றை
மருங்கண்ணந்தார்.

946 சென்றணைந்த ஆனாயர் செய்தவிரைத் தாம
மென
மன்றல்மலர்த் துணர்தூக்கி மருங்குதாழ் சடையார்
போல்
நின்றநறுங் கொன்றையினை நேர்நோக்கி
நின்றுருகி
ஒன்றியசிந் தையில் அன்பை உடையவர் பால்
மடைதிறந்தார்.

943. சிவந்த திருவடியில் செருப்பும், சிவந்த கையிலே வெண்மையான கோலும் பொருந்திய இசையை அளிக்கின்ற வேய்ங்குழலும் விளக்கம். செய்ய, தம் ஏவலின்படி தொழில் செய்கின்ற காவலை மேற்கொண்ட ஆயர்களும் கன்று களுடன் கூடிய பசுக் கூட்டங்களும் தம்மைச் சூழ்ந்து வர, அரும்புகள் மலர்கின்ற மாலையை அணிந்த ஆனாயர் ஆனிரையை மேய்ப்பதற்கு வெளியே வந்தார்.

944. நீல நிறம் கொண்ட பெரிய மயில்கள் அகவவும், வரிசையான கொடிகளில் உள்ள வண்டுகள் முல்லைப் பண்ணைப் பாடவும், இந்திர கோபமான வாயில் வெண்மையான அழகிய முல்லையரும்புகள் புன்முறுவல் செய்யவும், அசையும் மின்னலான இடையும், சூழ்கின்ற மாலைப்பொழுதான கொங்கையும் அசையவும், உலகம் என்ற பெரிய அரங்கத்தில் ஆடுவதற்குக் காலம் என்ற பருவத்தையுடைய மங்கையானவள் வந்தாள்.

945. எல்லாப் பக்கங்களிலும் பசுக்கூட்டங்களைப் பரவியிருக்கச் செய்து, மேய்ப்பதற்காக எடுத்த கோலையுடைய ஆயர்கள் தம் பக்கத்தில் தொழுதபடிவர, முல்லைக் காட்டில் வரும் தலைவரான ஆனாயர் அங்குக் கீழே தாழ்ந்த மரக்கிளைகளில் பூத்த பூக்களில் தேனைக் குடித்து மிக்க களிப்பைப் பொருந்தும் வண்டுகள் சுழன்று சுற்றிக் கொள்ளும் செழுமையான கொன்றை மரத்தின் பக்கத்தை அடைந்தார்.

946. அவ்வாறு அங்குச் சேர்ந்த ஆனாயர் கையால் செய்யப்பட்ட மலர் மாலையைப் போல மணம் கமழும் மலர்களாகிய கொத்தைத் தொங்க விட்டு, பக்கங்களில் தாழ்ந்து விளங்குகின்ற சடைகளையுடைய சிவபெருமானைப் போன்று நிறை மணம் கொண்ட கொன்றை மரத்தை நேராகப் பார்த்து உள்ளம் உருகி, தம்மவரான சிவபெருமானிடத்தில் ஒன்றுபட்ட உள்ளத்தினின்று எழும் அன்பின் மடையைத் திறந்தார்.

72 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 947 அன்பூறி மிசைப்பொங்கும் அமுதஇசைக் குழ
வன்பூதப் படையாளி எழுத்தைந்தும் வழுத்தித்
முன்பூதி வருமளவின் முறைமையே எவ்வுயிரும்
என்பூடு கரைந்துருக்கும் இன்னிசைவேய்ங்
கருவிகளில்.
- 948 ஏழுவிர் லிடையிட்ட இன்னிசைவங் கியம்எடுத்துத்
தாமுமலர் வரிவண்டு தாதுபிடிப் பன போவச்
சூழுமுரன் நெழநின்று தாயபெருந் தனித்துளையில்
வாழியநந் தோன்றலார் மணிஅதரம் வைத்தூத.
- 949 முத்திரையே முதலனைத்தும் முறைத்தானஞ்
வைத்ததுளை ஆராய்ச்சி வக்கானை வழிபோக்கி
ஒத்தநிலை உணர்ந்ததற்பின் ஒன்றுமுதல் படி
முறையாம்.
அத்தகைமை ஆரோசை அமரோசை களின் அமைத்
தார்.
- 950 மாறுமுதற் பண்ணின்பின் வளர்முல்லைப்
ஏறியதா ரமும்உழையும் கிழமைகொள இடுந்
ஆறுலவுஞ் சடைமுடியார் அஞ்செழுத்தின்
கூறியபட் டடைக்குரலாங் கொடிப்பாலையினில்
நிறுத்தி.
951. ஆயஇசைப் புகல்நான்கின் அமைந்தபுகல் வகை
மேயதுளை பற்றுவன விடுப்பனவாம் விரல்நிரையிற்
சேயவொளி யிடையலையத் திருவாளன் எழுத்
தஞ்சுந்
தூயஇசைக் கிளைகொள்ளுந் துறையஞ்சின்முறை
வீளைத்தார்.

947. அன்பின் உள்ளே ஊறி மேலே எழும் அமுதமான இசையை அளிக்கின்ற குழல்ன் ஓசையால், வன்மையான பூதகணப் படைகளை ஆள்கின்ற இறைவரின் திருவைந்தெழுத்தையும் துதித்து, தாம் முன் இசைத்து வரும் முறைப் படியே எவ்வுயிர்களையும் எலும்பையும் உருக்க வல்லதான இனிய ஓசை தரும் வேய்ங் குழற் கருவிகளில்,

948. ஏழு விரல்கள் இடையீடு உண்டாகத் துளை செய்யப்பட்ட இனிய இசைக் கருவியை எடுத்துத் தாழ்கின்ற மலர்களில் வண்டுகள் மகரந்தத்தைப் பிடிப்பதைப் போல் குழ் துளைகளிலும், முரலுதல் எழுதல் நின்றல் என்பன செய்து, தூய பெரிய துளையில், நம் ஆனாயர் அழகிய உதட்டை வைத்து ஊத,

949. முத்திரைத் துளை முதலாக முறையான தானங்களை ஆராய்ந்து. இசை நூல்களில் விதித்த அளவிலே அமைத்திட்ட மற்றத் துளைகளை ஆராய்ச்சி செய்வதான வக்கரணையின் வழிப்பட விரல்களை முறைப்படி. செலுத்தி இசை ஒத்திருப்பதைக் கண்ட பின்னர், சட்சம் முதலாக நிடாதம் வரைக்கும் வரிசையாக அத்தன்மையாய் எச்சம் தக்கும் ஆகிய ஓசைகளில் அமைத்து,

950. மாறி வரும் சுரங்களையுடைய குறிஞ்சிப் பண்ணின் பின் முல்லைப் பண்ணை ஆக்கி, பாலையாழுக்குப் பொருந்திய தாரமும் உழையும் கிழமை கொள்ளும்படி, இடும் தானங்களிலே, கங்கையாறு பொருத்துதற்கு இடமான சடை முடியுடைய சிவபெருமானின் திருவைந்தெழுத்தின் இசை பெருகுமாறு கூறப்பட்ட இனியைக் குரலாக உடைய கொடிப் பாலையில் நிறுத்தி,

951. இசையில் உள்ள புகல் நான்கிலும் கொடிப் பாலைக்கு அமைந்த திறத்தை எடுத்துச் சுரம் எழும்பும் ஏழுதுளைகளில் விரல்களை மூடுவதும் எடுப்பதுமாகிய செயல்களால் இசையின் செவ்விய ஒளி இடையிலே சஞ்சரித்து விளங்கச் சிவபெருமானின் திருவைந்தெழுத்தும் தூய இசையின் ஏற்ற பகுப்பைக் கொள்ளும் ஐந்து துறைகளின் ஏற்ற முறையை விளைத்தவராய்,

74 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

952 மந்தரத்தும் மத்திமத்தும் தாரத்தும்
வரன்முறையால்
தந்திரிகள் மெலிவித்தும் சமங்கொண்டு வலிவித்தும்
அந்தரத்து விரற்றொழில்கள் அளவுபெற
அசைத்தியக்கிச்
சுந்தரச்செங் கனிவாயும் துளைவாயும்
தொடக்குண்ண.

953 எண்ணியநூற் பெருவண்ணம் இடைவண்ணம்
வனப்பென்னும்
வண்ணஇசை வகையெல்லாம் மாதுரிய நாதத்தில்
நண்ணியபா ணியும்இயலும் தூக்குநடை முதற்
கதியில்
பண்ணமைய எழும்இசை எம்மருங்கும் பரப்பினார்.

954 வள்ளலார் வாசிக்கும் மணி த்துளைவாய் வேய்ங்
குழலின்
உள்ளுறை அஞ் செழுத்தாக ஒழுகி யெழு மதுர
வொலி
வெள்ளநிறைந் தெவ்வுயிர்க்கும் மேலமரர் தரு
விளைதேன்
[தெள்ளமுதின் உடன்கலந்து செவிவார்ப்ப தெனத்
தேக்க.

955 ஆனிரைகள் அறுகருந்தி அசைவிடா தணைந்
தயரப்
பானுரைவாய்த் தாய்முலையில் பற்றும்இளங்
கன்றினமும்
தானுணவு மறந்தொழியத் தடமருப்பின் விடைக்
குலமும்
மான் முதலாம் கான் விலங்கும் மயிர்முகிழ்த்து
வந்தணைய.

20. ஆனாய நாயனார் புராணம் □ 75

952. மந்தரத்தும் மத்திமத்தும் தாரத்தும் (மெலிவு, சமன், வலிவு என்ற மூன்று வகையான சுருதியிலும்) சுரதானத்துக் குரிய துளைகளை முறையே மென்மையாகவும் சமமாகவும் வன்மையாகவும் மூடி இடையிட்ட துளைகளை உரிய அளவைப் பெறுமாறு அசைத்தும் இயக்கியும், சிவந்த கனி போன்ற உதடும் குழலின் துளை வாயும் ஒன்றுபட்டுக் கூடி இயங்க,

953. இசை நூல்களில் அளவுபடுத்திய பெருவண்ணம், இடைவண்ணம், வனப்பு வண்ணம் என்ற இசை வகைகள் எல்லாம் மதுரத்தையுடைய ஒலியில் அமைந்த தாளமும் இசையும் தூக்கும் நடை முதலிய கதிகளோடு பண்பொருத்த முற எழும் ஓசையை எல்லாப் புறத்திலும் பரவச் செய்தார்.

954. ஆனாயர் வாசிக்கும் அழகிய துளையையுடைய வேயங்குழலில் இறைவனின் திருநாமமான திருவைந் தெழுத்தினை உள்ளுறையாய்க் கொண்டு ஒழுக்கு எடுத்து எல்லாப் பக்கங்களிலும் பெருகி எழும் இனிய இசை ஒலியின் வெள்ளமானது நிறைந்த எல்லா உயிர்களிடமும், மேன்மை வாய்ந்த தேவரின் கற்பக மரத்தில் விளைந்த தேனைத் தெளிவான அமுதத்துடன் கலந்து செவி வழியாய் வார்ப் பதைப் போல் விளங்கியது.

955 முன்பு புல்லை மேய்ந்த பசுக் கூட்டங்கள் பின் அசை போடாமல் இவரது பக்கமாகச் சேர்ந்து தம்மை மறந்து நின்றன. தாய் முலையைப் பற்றிப் பால் குடித்துக் கொண்டிருந்ததால் பால் நுரையுடன் கூடிய வரையையுடைய பசுங்கன்றின் கூட்டமும், பால் குடிக்கும் செயலைத் தாம் மறந்தன. கொம்புகளையுடைய எருதுக் கூட்டமும், மான் முதலிய காட்டு விலங்குகளும் மயிர்க் கூச்செறிந்து வந்து பக்கத்தில் சேர்ந்து நின்றன.

76 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 956 ஆடுமயில் இனங்களும்அங் கசைவயர்ந்து மருங்
கணுக
ஊடுசெவி இசைநிறைந்த உள்ளமொடு புள்ளினமும்
மாடுபடிந் துணர்வொழிய மருங்குதொழில் புரிந்
தொழுகும்
கூடியவண் கோவலரும் குறைவ் னையின் துறை
நின்றார்.
- 957 பணிபுவனங் களிலுள்ளார் பயில்பிலங்கள்
வழியணைந்தார்.
மணிவரை வாழ் அரமகளிர் மருங்கு மயங்கினர்
மலிந்தார்.
தணிவில்ஒளி விஞ்சையர்கள் சாரணர்கின் னரர்
அமரர்
அணிவிசும்பில் அயர்வெய்தி விமானங்கள் மிசை
அணைந்தார்.
- 958 சுரமகளிர் கற்பகப்பூஞ் சோலைகளின் மருங்கிருந்து
கரமலரின் அமுதூட்டுங் கனிவாய்மென் கிள்ளை
யுடன்
விரவுநறுங் குழல் அலைய விமானங்கள் விரைந்
தேறிப்
பரவிய ஏழிசை அமுதம் செவிமடுத்துப் பருகினார்.
- 959 நலிவாரும் மெலிவாரும் உணர்வொன்றாய்
நயத்தலினால்
மலிவாய்வெள் ளெயிற்றரவம் மயில்மீது மருண்டு
விழும்
சலியாத நிலைஅரியும் தடங்கரியும் உடன்சாரும்
புலிவாயின் மருங்கணையும் புல்வாய புல்வாயும்.
- 960 மருவியகால் விசைத்தசையா மரங்கள்மலர்ச்
சினைசலியா
கருவரை வீழ் அருவிகளும் கான்யாறும் கலித்
தோடா
பெருமுகிலின் குலங்கள்புடை பெயர்வொழியப்
புனல்சோரா
இருவிசும்பி னிடைமுழங்கா எழுகடலும்
இடைதுளும்பா

20. ஆனாய நாயனார் புராணம் □ 77

956. ஆடும் இயல்புடைய மயில் கூட்டமும் அசைவில்லாது அங்கு பக்கத்தில் வந்து கூடின; காதுகளின் வழியே சென்ற இசை நிறைந்த உள்ளத்துடன் பறவைக் கூட்டங்களும் பக்கத்தில் பொருந்தி வந்து தம் உணர்வு நீங்கின. பக்கத்தில் ஏவல் செய்து வரும் கூட்டமான வலிய ஆயர்களும் தாம் செய்து வந்த ஏவல் தொழில்களை முழுதும் செய்யாமல் (ஆனாயரின்) இசை கேட்ட அளவில் தாம் மேற் கொண்டிருந்த செயலைக் குறையாய் விட்டு வந்தனர்.

957. ஆனாயரின் இசையைக் கேட்டதால் நாகர் உலகத்தில் உள்ளவர்கள் தாம் முன்னம் வந்து பழக்கப் பட்ட பாதலப் பிலங்களின் வழியாய் இங்கு வந்து சேர்ந்தனர். அழகிய மலைகளில் வாழ்கின்ற தெய்வ மகளிர் அந்த இசையால் மயங்கிப் பக்கத்தில் வந்து நெருங்கினர். குறை வற்ற ஒளியையுடைய வித்தியாதரர்களும் சாரணர்களும், கின்னரர்களும், தேவர்களும் தாங்கள் வாழும் வான் நிலைகளிலிருந்து இசைக்கு வயப்பட்டவராய்த் தம்மை மறந்து விமானங்களில் வந்து சேர்ந்தனர்.

958. தேவ மங்கையர் கற்பகப் பூஞ்சோலைகளின் பக்கத்திலிருந்து தாமரை மலர் போன்ற தம் கைகளால் அழுது ஊட்டும் கனியுடைய வாய் பொருந்திய மென்மையான கிளிகளுடன் தம் கூந்தல் அலையுமாறு தங்கள் தங்கள் விமானங்களில் விரைந்து ஏறி வந்து பரந்து பட்டுச் சென்ற ஏழிசை அமுதத்தை அருந்தினர்.

959. வருத்துகின்றவரும் அதனால் வருத்தப்படுபவரும் உணர்ச்சி ஒன்றான அந்த இசையை விரும்பியதால் வாயில் மிக்க பற்களையுடைய பாம்பு அந்த இசையினால் மயங்கித் தன் பகையான மயிலின் மேல் விழும். சலியாத நிலையுடைய சிங்கமும் பெரிய யானையுடன் கூடின. புலியினது வாயின் பக்கத்தில், புல்லை வாயில் கொண்ட மாணும் சேர்ந்தது.

960. அந்த இசை காரணமாக, கண்ணுக்குப் புலனாகாத காற்றானது விசையுடன் இயங்காது, மரங்களில் உள்ள மலர்களுடன் கூடிய கிளைகளும் அசையாமல் இருந்தன. கரியமலையினின்று விழும் அருவிகளும் காட்டாறுகளும் ஒலித்து ஓட வில்லை! பெரிய முகில் கூட்டங்களும் இயக்கம் இல்லாது மழை நீரைப் பெய்யவில்லை! அவை வானில் ஒலியை எழுப்பா! ஏழுக்கடல்களும் துளும்பா!

78 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

961 இவ்வாறு நிற்பனவும் சரிப்பனவும் இசைமயமாய்
மெய்வாமும் புலன்கரண மேவிவொன் றாயினவால்
மெழாச நறுங்கொன்றை முடிச்சடையார்
ராய் அடித் தொண்டர்
செவ்வாயின் மிசைவைத்த திருக்குழல்வா
சனையுருக்க.

962 மெய்யன்பர் மனத்தன்பின் விளைந்த இசைக்
குழலோசை
வையந்தன் னையும்நிறைத்து வானம்தன்
வயமாக்கிப்
பொய்யன்புக் கெட்டாத பொற்பொதுவில்
நடம்புரியும்
ஐயன்றன் திருச்செவியின் அருகணையப்
பெருகியதால்.

963 ஆனாயர் குழலோசை கேட்டருளி அருட்கருணை
தானாய திருவுள்ளம் உடையதவ வல்லியுடன்
கானாதி காரணராம் கண்ணுதலார் விடையுகைத்து
வானாறு வந்தணைந்தார் மதிநாறுஞ் சடைதாழ்.

964 திசைமுழுதுங் கணநாதர் தேவர்கட்கு முன்நெருங்கி
மிசைமிடைந்து வரும்பொழுது வேற்றொலிகள்
விரவாமே
அசையஎழுங் குழல்நாதத் தஞ்செழுத்தால்
தமைப்பரவும்
இசைவிரும்பும் கூத்தனார் எழுந்தருளி
எதிர்நின்றார்

961. பொருந்திய மணம் கொண்ட நறு மணம் உடைய கொன்றை மலரைச் சூடிய முடிச்சடையைக் கொண்ட சிவபெருமானின் அடித் தொண்டரான ஆனாய நாயனார் சிவந்த வாயில் வைத்து இசைத்த திருக்குழல் ஒலி உள்ளே புகுந்து உருக்குவதால், இங்ஙனம் இயங்காத பொருள்களும் இயங்கும் உயிர்களும் இசைமயமேயாகித் தம் உடலும் அதில் வாழும் புலன்களும் கரணங்களும் இசையான ஒரு தன்மையை அடைந்தன.

(வாசனை - வாசித்தல்)

962. மெய்யன்பரான ஆனாயரின் அன்பால் விளைந்த குழலின் இசை ஒலியானது இந்த உலகத்தை நிறைத்தது. வான் உலகத்தையும் தன்வயமாக்கியது. பொய் அன்பினுக்கு எட்டாதவரும் பொன்னம்பலத்தில் திருக்கூத்து ஆடுபவருமாகிய எம்பெருமானது திருச்செவியின் பக்கத்தில் அணையுமாறு அந்த இசை பொருந்தியது.

963. ஆனாய நாயனாரின் குழலோசையைக் கேட்டு அருள் பொதிந்த திருவுள்ளத்தினைக் கொண்ட தவ வல்லியான உமையம்மையாருடனே இசைக்கெல்லாம் முதற்காரணரான சிவபெருமான் காளையூர்தியின் மீது இவர்ந்து எழுந்தருளி, பிறைமதி இருத்தற்கு இடமான சடையானது தாழும்படி, வான் வீதி வழியே வந்து சேர்ந்தார்.

964. எல்லாத் திசைகளிலிருந்தும் தேவர்களுக்கு முன்னம் மேல் நெருங்கிச் சென்ற சிவகணநாதர்கள் வரும் போது, குழலின் ஓசைக்கு மாறான பிற ஒலிகள் இடையில் புகுந்து கலவாமல், ஒலியலையாக அசைய எழுகின்ற குழலின் இசையில் அமைத்த திருவைந்தெழுத்தால் தம்மைப் பரவித் துதிக்கின்ற அருட்கூத்தனாரான சிவபெருமான் முன்கூறிய வண்ணம் எழுந்தருளி எதிரே நின்றருளினார்.

80 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

965 முன்னின்ற மழவிடைமேல் முதல்வனார்
எப்பொழுதும்
செந்நின்ற மனப்பெரியோர் திருக்குழல்வா
சனனகேட்க
இந்நின்ற நிலையேநம் பாலணைவாய் என
அவரும்
அந்நின்ற நிலைபெயர்ப்பார் ஐயர்திரு
மருங்கணைந்தார்.

966 விண்ணவர்கள் மலர்மாரி மிடைந்துலக
மிசைவிளங்க
எண்ணிலரு முனிவர்குழாம் இருக்குமொழி
எடுத்தேத்த
அண்ணலார் குழற்கருவி அருகிசைத்தங் குடன்
செல்லப்
புண்ணியனார் எழுந்தருளிப் பொற்பொதுவி
னிடையுக்கார்.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் துதி

967 தீதுகொள் வினைக்கு வாரோம் செஞ்சடைக்
கூத்தர் தம்மைக்
காதுகொள் குழைகள் வீசும் கதிர்நிலவு இருள்
கால் சீப்ப
மாதுகொள் புலவி நீக்க மனையிடை இருகால்
செல்லத்
தூதுகொள் பவராம் நம்மைத் தொழும்பு கொண்
டுரிமை கொள்வார்.

ஆனாய நாயனார் புராணம் முற்றிற்று

20. ஆனாய நாயனார் புராணம் □ 81

965. அங்ஙனம் ஆனாயர் முன்னம் எழுந்தருளி நின்ற இளமையாகிய விடையின் மீது வந்த முதல்வரான சிவபெருமான், செம்மையுடைய உள்ளத்தையுடைய சான்றோரான ஆனாயரின் திருக்குழல் ஒலியை எப்போதும் தாம் கேட்டுக் கொண்டிருப்பதற்காக, “இங்கு நின்ற நிலைமையிலேயே எம்மிடத்தில் நீ வருவாயாக!” என்றருளிச் செய்தனர். ஆனாயரும் அப்படியே அங்கு நின்ற அந்த நிலையினின்று நீங்கி இறைவனின் திருமருங்கில் சேர்ந்தார்.

966. வானவர் பொழிந்த கற்பக மலர் மழை நெருங்கி உலகத்தில் விளங்கவும், எண்ணில்லாத அரிய முனிவர் கூட்டங்கள் மறைகளால் துதிக்கவும், பெருமையுடைய ஆனாயர் குழலிசையை இசைத்தபடி பக்கத்திலே செல்லவும், புண்ணியரான சிவபெருமான் அங்கு நின்று எழுந்தருளிப் பொன்னம்பலத்தில் புகுந்தருளினார்.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் துதி

967. பரவை நாச்சியார் கொண்டிருந்த ஊடலைப் போக்குதற்காகச் சிவந்த சடையையுடைய சிவபெருமானை, செவியில் அணிந்த குழைகள் வீசுகின்ற நிலவு ஒளி இருளைப் போக்க, பரவை நாச்சியாரின் திருமாளிகைக்கு இரண்டு முறை போகுமாறு, அவரைத் தூதராய் ஏவல் கொள்பவரான ஆளுடைய நம்பியான சுந்தரர், நம்மை அடிமையாகக் கொள்வதற்கு உரியவர் ஆவர். எனவே, தீமையுடைய வினையின் வழியதான பிறவியில் யாம் சேர மாட்டோம்.

ஆனாய நாயனார் புராணம் முற்றிற்று

இலைமலிந்த சருக்கம் முற்றிற்று

82 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

21. மூர்த்தி நாயனார் புராணம்

- 968 சீர்மன்னு செல்வக் குடிமல்கு சிறப்பின் ஓங்கும்
கார்மன்னு சென்னிக் கதிர்மாமணி மாடவைப்பு
நார்மன்னு சிந்தைப் பலநற்றுறை மாந்தர்
போற்றும்
பார்மன்னு தொன்மைப் புகழ்பூண்டது பாண்டி
நாடு.
- 969 சாயுந்தளிர் வல்லி மருங்குல் நெடுந்த டங்கண்
வேயும்படி தோளியர் பண்பாடும் இன்சொற் செய்ய
வாயும்படும் நீள்கரை மண்பொருந் தண்பொ
ருந்தம்
பாயுங்கட லும்படும் நீர்மை பணித்த முத்தம்.
- 970 மொய்வைத்த வண்டின் செறிகுழல் முரன்ற சந்தின்
மைவைத்த சோலை மலயந்தர வந்த மந்த
மெய்வைத்த காலுந் தரும் ஞாலம் அளந்த
மேன்மைத்
தெய்வத்தமி மூம்தருஞ் செவ்வி மணஞ்செ யீரம்.
- 971 குழு மிதழ்ப்பங்கய மாகஅத் தோட்டின் மேலாள்
தாழ்வின்றி என்றும் தனிவாழ்வதத் தையல்
ஒப்பார்
யாழின் மொழியிற் குழலின் னிசை யுஞ்சு ரும்பும்
வாழும் நகரம் மதுராபுரி என்ப தாகும்.

21. மூர்த்தி நாயனார் புராணம் □ 83

4. மும்மையால் உலகாண்ட சருக்கம்

இச்சருக்கத்தில் மூர்த்தியார், முருகர், உருத்திர பசுபதியார், திருநாளைப் போவார்; திருக்குறிப்புத் தொண்டர், சண்டசர் என்னும் அறுவரின் வரவாறு உரைக்கப்படும்.

21. மூர்த்தி நாயனார் புராணம்

968. பாண்டிய நாடு, சிறப்பால் நிலையான செல்வத் தையுடைய குடிகள் நிறைந்த சிறப்பால் உயர்ந்து விளங்கும் முகில்கள் நிலையாகத் தங்கும் உச்சிகளையுடைய ஒளியுடைய மணிகள் பதிக்கப்பெற்ற மாளிகைகளை உடையது. அன்பு கெழுமிய உள்ளத்தையுடைய பல நல்ல துறைகளிலே வாழ்கின்ற மக்கள் துதிக்கும் வண்ணம் உலகத்தில் நிலைத்த பழமையான புகழைக் கொண்டதாகும்.

969. தளீர்களையுடைய சாயும் கொடி போன்ற இடையையும் நீளமான பெரிய கண்களையும் கொண்ட மூங்கில் போன்ற தோள்களையுடைய பெண்களின் பணி இசைக்கும் இச்சொற்கள் பொருந்திய சிவந்த வாயிலும் அன்புத் தன்மையினால் கொள்ளப்படும் முத்தய உள்ளன. நீண்ட கரையின் மண்ணை மோதி ஓடும் குளிர்த் தாமிர பரணியாறு பாயும் கடலிலும் நீரோட்டம் என்ற தண்ணிய ஒளிமிக்க முத்துகள் உண்டாகும்.

970. நெருங்கிய வண்டுகளின் கூட்டம் ஒலிக்கும் இருண்ட சந்தனச் சோலை குழந்த பொதிய மலை தர வந்த மென்மையாக உலவும் சிறிய தென்றல் காற்றும் நறுமணம் கமழும் ஈரத்தைத் தரும். உலகத்தை அளந்த மேன்மையும் தெய்வத் தன்மையும் உடைய தமிழும் நல்ல மணம் செய்வதற்குரிய அன்பைத் தரும்.

971. குழந்த இதழ்களையுடைய தாமரை மலர் போல அத்தாமரை மலர் மீது உறையும் இலக்குமி தாழ் வில்லாது எக்காலத்திலும் சிறப்பாய் வாழப் பெறுவது. அந்த இலக்குமியைப் போன்ற பெண்களின் யாழின் சொல்லிலும், கூந்தலிலும் முறையே இனிய இசையும் வண்டும் வாழ்கின்ற நகரம் 'மதுராபுரி' (மதுரை) என்ற பெயரால் அழைக்கப்படுவதாகும்.

84 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

972 சால்பாய மும்மைத் தமிழ்தங்கிய அங்கண் மூதூர்
நூல்பா யிடத்தும் உள நோன்றலை மேதி பாயப்
பால்பாய் முலைதோய் மதுப்பங்கயம் பாய எங்குஞ்
சேல்பாய் தடத்தும் உள செய்யுள்மிக் கேறு
சங்கம்.

973 மந்தாநிலம் வந்தசை பந்தரின் மாடமுன் றில்
பந்தாடிய மங்கையர் பங்கயச் செங்கை தாங்கும்
சந்தார்முலை மேலன தாழ்குழை வாள்மு கப்பொற்
செந்தாமரை மேலன நித்திலஞ் சேர்ந்த கோவை.

974 மும்மைப் புவனங்களின் மிக்கதன் றேஅம் மூதூர்
மெய்மைப் பொருளாந் தமிழ்நூலின் விளங்கு
வாய்மைச்
செம்மைப் பொருளுந் தருவார்திரு வால வாயில்
எம்மைப் பவந்தீர்ப் பவர்சங்கம் இருந்த தென்றால்.

975 அப்பொற் பதிவாழ் வணிகக்குலத் தான்ற
தொன்மைச்
செப்பத் தகுசீர்க் குடிசெய்தவஞ் செய்ய வந்தார்
எப்பற் றினையும் அறுத்து ஏறுகைத் தேறு
வார்தாள்
மெய்ப்பற் றெனப்பற்றி விடாத விருப்பின்
மிக்கார்.

972. செய்யுள் சிறந்து அரங்கேறுவதற்கு இடமான சங்கங்கள் மேன்மையை உண்டாக்குகின்ற முத்தமிழும் நிலை பெற்றுத் தங்கிய அழகிய இடம் அகன்ற அந்தப் பழைய நகரில் நூல்கள் கற்கப்படுகின்ற இடங்களிலும் உள்ளன. (செய்யினுள்) வயலுள் மிக்கு ஏறுகின்ற சங்குகள், பெருந்தலைகளையுடைய எருமைகள் பாய்ந்திட, அவற்றின் பால் சொரியும் முலைகள் தோய்ந்திட்ட, தாமரைகளினின்றும் தேன் பாயச் சேல்மீன்கள் எங்கும் பாய்வதற்கான நீர் நிலைகளும் உள்ளன.

973. முத்துகளை ஒன்றாய்ச் சேர்த்துக் கோத்த கோவையான மாலைகள், தென்றல் காற்று வந்து மென்மையாய் அசையும் மாளிகைகளின் முன் பக்கத்தில் பந்து ஆடுகின்ற மங்கையரின் செங்கை தாங்குகின்ற சந்தனம் பொருந்திய முலைகள் மேல் இருக்கின்றன. முத்துக்களைப் போன்ற வியர்வையின் கோவை, பந்தாடும் பெண்களின் தாழும் காதணியுடைய ஒளியுடைய முகமான அழகிய தாமரை மலர் மீது உள்ளன.

974. அந்தப் பழையமான நகரம் உண்மைப் பொருள்கள் கண்ட தமிழ் நூல்களுள் வாய்மையுடன் விளங்கும் செம்மைப் பொருளைத் தருபவரான இறைவர் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவால வாயில், எம்மைப் பிறவிக்குக் காரணமான பசுத்துவத்தைப் போக்கி ஆள்பவரான அந்த இறைவர் தலைவராக வீற்றிருந்த செய்தி நிகழ இடமாய் இருந்ததென்று பார்ப்போமானால், அது மூன்று உலகங்களிலும் மேலாய் விளங்குவதன்றோ!

975. அந்த அழகிய மதுராபுரி நகரத்தில் வாழ்கின்ற வணிகர் குலத்தில் மிக்க நிறைவுடைய பழமையான எல்லாராலும் உயர்வாய் எடுத்துக் கூறத்தக்க சிறப்பையுடைய குடியுள்ளார் செய்த தவத்தின் பயனாய்த் தோன்றினார். அவர் யாவர் என்றால், எல்லாப் பற்றுகளையும் முழுதும் அறுத்து, காளையை ஊர்தியாகக் கொண்ட சிவபெருமானின் திருவடிகளையே உண்மையான ஆதரவாகப் பற்றி, விடாப் பிடியாய்க் கொண்ட விருப்பத்திலே மிக்கவர் ஆவார்.

86 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

976 நாளும்பெருங் காதல் நயப்புகும் வேட்கை யாலே
கேளும் துணையும் முதற்கேடில் பதங்க

ளெல்லாம்

ஆளும்பெரு மான்அடித் தாமரை அல்ல தில்லார்
மூளும்பெரு கன்பெனும் மூர்த்தியார் மூர்த்தி
யார்தாம்.

977 அந்திப் பிறைசெஞ் சடைமேலணி ஆல வாயில்
எந்தைக் கணிசந் தனக்காப்பிட என்றும் முட்டா
அந்தச் செயலின் நிலைநின் றடியா |ருவப்பச்
சிந்தைக் கினிதாய திருப்பணி செய்யும் நாளில்.

978 கானக் கடிசூழ் வடுகக்கரு நாடர் காவல்
மானப் படைமன்னன் வலிந்து நிலங்கொள்
வானாய்
யானைக் குதிரைக் கருவிப்படை வீரர் திண்டேர்
சேனைக் கடலுங் கொடுதென் றிசை நோக்கி
வந்தான்.

979 வந்துற்ற பெரும்படை மண்புதை யப்ப ரப்பிச்
சந்தப்பொதி யில்தமிழ் நாடுடை மன்னன் வீரம்
சிந்தச்செரு வென்றதன் னாணை செலுத்து
மாற்றால்
கந்தப்பொழில் சூழ்மது ராபுரி காவல்
கொண்டான்

980 வல்லாண்மையின் வண்டமிழ் நாடு வளம்ப டுத்தி
நில்லாநிலை ஒன்றிய இன்மையின் நீண்ட மேரு
வில்லான்அடி மைத்திற மேவிய நீற்றின் சார்பு
செல்லாதருக்கந்தர் திறத்தினிற் சிந்தை
தாழ்ந்தான்

976. நாள்தோறும் மிக்க காதல் கூர்ந்து பொருந்த வரும் ஆசை பெருகி, வேட்கையாகி விளைந்ததால் சுற்றமும் துணையும் முதலான கெடுதல் இல்லாத பதங்கள் எல்லாம் ஆளும் பெருமானான சிவபெருமானின் திருவடித் தாமரைகளே அல்லாது வேறு இல்லாதவர்; மூண்டு எழும் அன்பு என்பதையே தம் உருவமாகக் கொண்டவர். அவர் தாம் மூர்த்தியார் என்ற பெயர் கொண்டவர்.

977. அவர் மாலையில் தோன்றி விளங்கும் பிறைச் சந்திரனைச் சிவந்த சடையின் மீது அணிந்த திருவால வாயுடையாரான எம் தலைவருக்குச் சாத்துகின்ற சந்தனக் குழம்பினை இடையில் ஒருநாளும் பிறழாத அந்தச் செயலில் நிலைத்து நின்று சிவனடியார் மகிழும்படி உள்ளத்துக் கினிய திருப்பணியைச் செய்து வந்தார். அந்நாளில்

(இறைவர்க்குச் சந்தனக் குழம்பினை நாள்தோறும் அளித்து வந்தார்.)

978. காடான அரணையுடைய வடுகக் கரு நாடர் களின் காவல் பொருந்திய பெரிய படையையுடைய மன்னன் தனது 'படைப் பலத்தால் வலியவனாய் நிலத்தைக் கைப்பற்ற எண்ணி யானைகளும் குதிரைகளும் வீரர்களும் திண்மையான தேர்களும் உடைய கடல் போன்ற படையைச் செலுத்திக் கொண்டு தெற்குத் திக்கு நோக்கி வந்தான்.

979. வந்த பெரும்படையைத் தரையானது தெரியாத வண்ணம் பரவியிருக்கச் செய்து, சந்தனச் சோலைகள் சூழ்ந்த பொதிய மலையையுடைய தென் நாட்டை ஆள்கின்ற பாண்டிய மன்னனின் வீரம் அழியுமாறு போரில் வெற்றி பெற்றுத் தன் ஆணையைச் செலுத்துகின்ற வழியால் மணமுடைய பூஞ்சோலைகள் சூழ்ந்த மதுரை நகரத் தினைத் தன் நகராகக் கொண்டு ஆண்டு வந்தான்.

980. வலிய ஆண்மையால் வன்மையுடைய தமிழ் நாட்டை வளப்படுத்தி நில்லாத தன்மையுடைய இல்லாமை யாலே அந்த அரசன் பெரிய மேருமலையை வில்லாய் உடைய சிவபெருமானின் அடிமைத் திறம் பொருந்திய திருநீற்றுச் சார்பில் (சைவசமய நெறியில்) செல்லாது மணர் திறத்திலே (சமணர் சமயத்தில்) உள்ளம் தாழ்ந் தான்.

88 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 981 தாமுஞ்சமண் கையர் தவத்தைமெய் யென்று
சார்ந்து
வீழுங்கொடி யோன் அது வன்றியும் வெய்ய
முன்னைச்
குழும்வினை யால்அர வஞ்சுடர்த் திங்களோடும்
வாமுஞ்சடை யான்அடி யாரையும் வன்மை
செய்வான்.
- 982 செக்கர்ச்சடை யார்விடை யார்திரு வால வாயுள்
முக்கட்பர னார்திருத் தொண்டரை மூர்த்தி
யாரை
மைக்கற்புரை நெஞ்சடை வஞ்சுகன் வெஞ்ச
மண்பேர்
எக்கர்க்குட னாக இகழ்ந்தன செய்ய எண்ணி.
- 983 அந்தம்இல வாமிறை செய்யவும் அன்ப னார்தாம்
முந்தைம்முறை மைப்பணி முட்டலர் செய்து
வந்தார்
தந்தம் பெருமைக் களவாகிய சார்பில் நிற்கும்
எந்தம் பெருமைக் களையாவர் தடுக்க வல்லார்.
- 984 எள்ளஞ்செயல் வன்மைகள் எல்லையில்லாத
செய்யத்
தள்ளஞ்செய வில்லவர் சந்தனக் காப்புத் தேடிக்
கொள்ளுந்துறையும் அடைத்தான் கொடுங்
கோன்மை செய்வான்
தெள்ளம்புனல் வேணியர்க் கன்பருஞ் சிந்தை
நொந்து.
- 985 புன்மைச் செயல்வல் அமண்குண்டரிற் போது
போக்கும்
வன் மைக் கொடுப்பா தசன்மாய்ந்திட வாய்மை
வேத
நன்மைத் திருநீற் றுயர்நன்னெறி தாங்கு
மேன்மைத்
தன்மைப் புவிமன் னரைச்சார்வதென்று என்று
சார்வார்.

981. தாழ்ந்த சமணர்களான வஞ்சரின் பொய்யான தவங்களை மெய் என்று கொண்டு, அந்த நெறியில் சேர்ந்து விழும் கொடியவனான அந்த அரசன், தான் அச் சமயத்தில் வீழ்ந்ததே அல்லாது, பாம்பு பிறைச் சந்திரனுடன் வாழ்வதற்கு இடமான சடையைக் கொண்ட சிவபெருமானின் அடியார்களையும் கொடிய முன்வினைப் பயனால் வன்மை செய்வானாய்.

982. சிவந்த வானம் போன்ற சடையையுடையவரும் காளையூர்தியையுடையவரும், திருவாலவாயுள் எழுந்தருளிய மூன்று கண்களையுடைய வருமான் சிவபெருமானின் திருத் தொண்டரான மூர்த்தியாரை அந்தக் கரிய கல் போன்ற மனமுடைய வஞ்சகன், கொடிய சமணர் என்ற பேர் கொண்ட ஈனர்களுக்கு உடம்படச் செய்து, இகழ்ந்த செயல்களைச் செய்ய நினைத்து,

983. அம்மன்னன் முடிவில்லாத கொடுமைகளைச் செய்யவும், மூர்த்தியார் தாம் செய்து வந்த முன்னை முறையான சந்தனத் திருப்பணியைத் தவறாமல் செய்து வந்தார். தங்கள் தங்கள் பெருமைக்கு அளவான சார்பிலே ஒழுகி நிற்கின்ற எம் பெரு மக்களை அவர்களின் நல்லொழுக்கத்தில் செல்ல ஒட்டாமல் தடுத்து நிறுத்த வல்லவர் யார்?

984. எல்லையில்லாத இகழ்வான வலிந்த செயல்களைச் செய்யவும், தம் திருப்பணியினின்றும் தவறாத செயலையுடைய மூர்த்தி நாயனார். சந்தனக் காப்பைத் தேடிப் பெறும் வழியையும் கொடுங்கோன்மை செய்பவனான அந்தக் கொடிய பாதகனான மன்னன் அடைத்து விட்டான். கங்கையாற்றைச் சூடிய சடையையுடைய சிவபெருமானின் அடியாரான மூர்த்தி நாயனாரும் அதனால் உள்ளம் (வருந்தினார்) வருந்தி,

985. கீழ்மையான செயலில் வல்ல சமணர்களுடனே பொழுதைக் கழிக்கின்ற கொடிய பாதகன் இறந்துவிட, “உலாமையான வேதங்களிலே கூறப்பட்ட நன்மையை அளிக்கும் திருநீற்றின் உயர்ந்த சைவ நன்னெறியைத் தாங்கும் மேன்மை பொருந்திய மன்னரை, இந்த நாடு அடைவது எந்த நாளில் கூடுவதோ?” என்று மூர்த்தியார் தம் மனத்துள் நினைத்து,

90 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 986 காய்வுற்ற செற்றங்கொடு கண்டகன் காப்ப
வுஞ்சென்று
ஆய்வுற்ற கொட்பிற் பகலெல்லை அடங்க நாடி
ஏய்வுற்ற நற்சந் தனமெங்கும் பெறாது சிந்தை
சாய்வுற்றிட வந்தனர் தம்பிரான் கோயில் தன்னில்.
- 987 நடட்டம்புரி வாரணி நற்றிரு மெய்ப்பூசு சின்று
முட்டும்பரி சாயினுந் தேய்க்குங்கை முட்டாதென்று
வட்டந்திகழ் பாறையின் வைத்து முழங்கை
தேய்த்தார்
கட்டும்புறந் தோல்நரம் பென்பு கரைந்து தேய.
- 988 கல்லின்புறந் தேய்ந்த முழங்கை கலுழ்ந்து சோரி
செல்லும்பரப் பெங்கணும் என்பு திறந்து முளை
புல்லும்படி கண்டு பொறுத்திலர் தம்பி ரானார்
அல்லின்கண் எழுந்தது உவந்தருள் செய்த வாக்கு.
- 989 அன்பின் துணி வால்இது செய்திடல் ஐய உன்
பால்
வன்புன்கண் விளைத்தவன் கொண்டமண்
எல்லாங் கொண்டு
முன்பின்னல் புகுந்தன முற்றவும் நீத்துக் காத்துப்
பின்புன் பணிசெய்துநம் பேருல கெய்து கென்ன.
- 990 இவ்வண்ணம் எழுந்தது கேட்டெழுந் தஞ்சி முன்பு
செய்வண்ணம் ஒழிந்திடத் தேய்ந்தபுண் ஊறு
தீர்ந்து
கைவண்ணம் நிரம்பின வாசமெல் லாங்க லந்து
மொய்வண்ண விளங்கொளி எய்தினர் மூர்தி
யார்தாம்.

986. காயும் தன்மையுடைய சினத்தையுடைய கொடிய கண்டகனான அந்தக் வடுகக் கருநாட மன்னன். சந்தனம் பெறும் வழி கிடைக்காது போக அடைத்து விடவும் போய் ஆராய்கின்ற மனச் சுழற்சியில் அந்நாள் பகல் கழியும் அளவும், திருவாலவாயில் சிவபெருமானுக்குப் பூசத் தக்க நல்ல சந்தனம் எங்கும் கிடைக்காது மனம் தளர்ந்து வருந்தித் தம் இறைவரின் கோயிலுக்கே வந்தார்.

987. “நடனம் செய்யும் எம் இறைவர் அணியும் நல்ல திருமெய்ப்பூச்சுத் திருப்பணிக்கு இன்று முட்டுப்பாடு வந்து சேரும் தன்மையுடையதாயினும், அந்தச்சந்தனத்தைத் தேய்க்கும் என் கைக்கு முட்டு உண்டாகாது” எனத் துணிந்து வட்டமாய் விளங்கிய சந்தனக் கல்லில் தம் முழங்கையினை வைத்து, அதனைக் கட்டிப் போர்த்த வெளித் தோலும், நரம்பும், எலும்பும் குறுகித் தேயுமாறு தேய்த்தார்.

988. இவ்வாறு மூர்த்தி நாயனார் சந்தனக் கல்லின் மீது வைத்துத் தேய்த்த முழங்கையானது குருதி சிந்தி, தேய்க்கும் இடம் எங்கும் எலும்பு திறந்து அதனுள்ளே உள்ள முனைப் பகுதியும், பொருந்தக் கண்டு தம் இறைவர் பொறுக்கவில்லை. அந்த இரவிலே இறைவரின் அருள் வாக்கு எழுந்தது.

989. “ஐயனே! அன்பின் துணிவால் இந்தச் செயலைச் செய்ய வேண்டா! உன்னிடம் வலியக் கொடுமை இழைத்தவன் வலிந்து கொண்ட நாடு முழுமையும் நீ பெற்று முன்னம் புகுந்த துன்பங்கள் எல்லாவற்றையும் போக்கித் காத்து, பின் நியதியான திருப்பணியைச் செய்து, முடிவில் நம் பேருலகத்தை அடைவாயாக!” என்று இறைவரின் திருவாக்கு அருளியது.

990. இவ்வாறு இறைவரின் அருள் வாக்கு எழுந்ததை மூர்த்தியார் செவியால் கேட்டு, எழுந்து, முன்னர்ச் செயலைத் திரும்பவும் செய்யவே, தேய்ந்த புண்ணான துன்பம் நீங்கி, நன் மணம் எல்லாம் கலந்து பொருந்த அவரது கையின் வண்ணம் அழகாய் நிரம்பியது. மூர்த்தி யாரும் ஒன்று கூடிப் பொருந்திய விளக்கமானதோர் ஒளியைப் பொருந்தினார்.

92 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 991 அந்நாள்இர வின்கண் அமண்புகல் சார்ந்து வாழும்
மன்னாகிய போர்வடு கக்கரு நாடர் மன்னன்
தன்னாளும் முடிந்தது சங்கரன் சார்பி லோர்க்கு
மின்னாமென் நீடிய மெய்ந்நிலை யாமை வெல்ல.
- 992 இவ்வா றுலகத்தின் இறப்ப உயர்ந்த நல்லோர்
மெய்வா முலகத்து விரைந்தணை வார்க ளேபோல்
அவ்வா றரனார் அடியாரை அலைத்த தீயோன்
வெவ்வாய் நிரயத் திடைவீழ விரைந்து வீந்தான்.
- 993 முழுதும்பழு தேபுரி மூர்க்கன் உலந்த போதின்
எழுதுங்கொடி போல்பவ ரூட்பட ஏங்கு சுற்றம்
முழுதும் புலர் வற்றது மற்றவன் அன்ன மாலைப்
பொழுதும்புலர் வற்றது செங்கதிர் மீது போதா.
- 994 அவ்வேலையில் அங்கன் அமைச்சர்கள் கூடித்
தங்கள்
கைவேறுகொள் ஈம அருங்கடன் காலை முற்றி
வைவேலவன் றன்குல மைந்தரும் இன்மை யாலே
செய்வேறுவி னைத்திறஞ் சிந்தனை செய்து
தேர்வார்.
- 995 தாமுஞ்செய வின்றொரு மன்னவன் தாங்க
வேண்டும்
கூழும்புடி யும்முத லாயின கொள்கைத் தேனும்
குழும்படை மன்னவன் தோளிணைக் காவ வின்றி
வாழுந்தகைத் தன்றிந்த வையகம் என்று
சொன்னார்.

21. மூர்த்தி நாயனார் புராணம் □ 93

991. மின்னல் தோன்றி நிற்கும் கால அளவே நீண்டிருக்கும் உடல் சிவபெருமானின் சார்வை அடையாத வருக்கு அந்த அளவுங்கூட நிலைக்காததாகும் என்ற உண்மையையும் மேற்பட்டு விளங்க, சமணரின் புகலில் சார்ந்து வாழ்கின்ற மன்னனான வடுகக் கருநாடர் அரசனின் வாழ்வும் அந்நாள் இரவே முடிந்தது.

992. இங்ஙனம், உலகத்தில் அடியவருக்குத் தொண்டு செய்து மிக்க உயர்வுடைய நல்லோர்கள் சிவனது உலகத்தில் விரைவாய்ச் சேர்வரே, அதுபோல, சிவபெருமானின் அடியவரை மேற்கூறியபடி துன்புறுத்திய தீயவன் கொடிய நரகத்தில் விரைவாய் விழும் பொருட்டு இறந்தனன்.

993. முழுவதும் குற்றமே செய்த மூர்க்கன் இறந்து விட்டதால், எழுதப்படும் கொடி போன்ற அவனுடைய மனைவி உட்பட ஏங்கும் சுற்றம் முழுவதும் வருந்தி வாட்டம் அடைந்தனர். அக்கொடியவனைப் போன்ற மாலைப் பொழுதுக்குப் பின் வருகின்ற யாமப் பொழுதும் கதிரவன் மேலே வர விடியற்போது உண்டாகியது.

994. அச்சமயத்தில் உரிய அமைச்சர்கள் ஒன்று கூடித் தாம் கடமையாய்ச் செய்து கழிக்க வேண்டிய அரிய ஈமக் கடனைக் காலையில் முடித்தனர். கூர்மையான வேலையுடைய அந்த மன்னனுக்கு மைந்தரும் இல்லை. ஆதலால் வேறு செயல் செய்யும் திறத்தைச் சிந்தித்து ஆராய்பவராகி,

995. “இந்த நாடு தாழ்வான செயல் இல்லாது ஒரு மன்னனால் காக்கப்படுதல் வேண்டும். ஏனென்றால், நாடு, கூழ் குடி முதலான மற்ற உறுப்புகளையும் கொண்டதே யாயினும், நாடு காவலின் சூழ்ச்சியுடைய வன்மை பெற்ற மன்னவனின் இருதோள் காவல் பெற்றாலன்றி வாழ்வு பெறும் தகுதியுடையதாகாது!” என்று உரைத்தனர்.

94 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

996 பன்முறை உயிர்கள் எல்லாம் பாவித்து ஞாலங்
காப்பான்
தன்னெடுங் குடைக்கீழ்த் தத்தம் நெறிகளில்
சரித்து வாழும்
மன்னரைஇன்றிவைகும் மண்ணுல கெண்ணுங்
காலை
இன்னுயிர் இன்றி வாழும் யாக்கையை ஒக்கும்
என்பார்.

997 இவ்வகை பலவும் எண்ணி இங்கினி அரசர் இல்லை
செய்வகை இதுவே என்று தெளிபவர் சிறப்பின்
மிக்க
மைவரை அனைய வேழம் கண் கட்டி விட்டால்
மற்றக்
கைவரை கைக்கொண் டார்மண் காவல்கைக்
கொள்வார் என்று.

998 செம்மாண்வினை அர்ச்சனை நூன்முறை செய்து
தோளால்
இம்மாநிலம் ஏந்தலூர் ஏந்தலை ஏந்து கென்று
பெய்ம்மாமுகில் போல்மதம் பாய்பெரு கோடை
நெற்றிக்
கைம்மாவை நறுந்துகில் கொண்டுகண் கட்டி
விட்டார்.

999 கண்கட்டி விடுங்களி யானைஅக் காவல் முதூர்
மண்கொட்டபுற வீதி மருங்கு திரிந்து போகித்
திண்பொற்றட மாமதில் சூழ்திரு வால வாயின்
விண்பிற்பட ஓங்கிய கோபுரம் முன்பு மேவி.

1000 நீங்கும்இர வின்கண் நிகழ்ந்தது கண்ட தொண்டர்
ஈங்கெம்பெரு மான்அரு ளாம்எனில் இந்த
வையம்
தாங்கும்செயல் பூண்பன் என்றுள்ளம் தளர்வு
நீங்கிப்
பூங்கொன்றை மிலைந்தவர் கோயிற் புறத்து
நித்ப.

21. மூர்த்தி நாயனார் புராணம் □ 95

996. “பல முறையாலும் எல்லா உயிர்களையும் போற்றி உலகத்தைக் காப்பதற்காகத் தன் பெருங் குடையின் கீழ் உயிர்கள் தத்தமக்குரிய நெறிகளில் ஒழுகி, வாழச் செய்கின்ற அரசரை இல்லாது இருக்கும் மண்ணுலகத்தை எண்ணிப் பார்க்கும்போது, அது, இனிய உயிர் இன்றி வாழும் உடலை ஒத்ததாகும்” என்பவராகி,

997. இப்படிப்பட்ட பலவற்றையும் நினைத்து “இங்கு இனி மன்னர் இல்லை! அதற்குச் செய்யத்தக்கது இதுவே யாகும்,” எனத் “தெளிவு கொள்பவராய்ச், சிறந்த கரிய மலை போன்ற யானையைக் கண்கட்டி விடுத்தால், அந்த யானையால் கைக் கொள்ளப்பட்டவரே, இந்த நாட்டைக் காக்கும் காவலை மேற்கொள்வார்”, எனத் துணிந்து,

998. நூல்களில் விதித்தபடி சிறந்த பெருமை கொண்ட சடங்குகளுடன் இறைவரை வழிபட்டு, மழை பொழியும் பெருமுகில் போன்று மதநீர் பாயும் பட்டம் அணிந்த நெற்றியையுடைய யானையை, நறுமணம் கொண்ட துணியால் கண்ணைக் கட்டி, “இந்தப் பெரிய வுலகத்தின் அரசாட்சியைத் தன் தோள்வன்மையால் தாங்குவதற்கு ஓர் அரசனை நீ எடுத்து ஏந்தி வருக!” என்று சொல்லி அனுப்பினர்.

999. கண்ணைக் கட்டி விடப்பட்ட களிப்புடைய அந்த யானை, அக்காவலையுடைய முதுரின் தலம் எங்கும் மண் சுழன்று எழ, வீதிகளின் பக்கம் திரிந்து போய்த் திண்ணிய அழகிய பெரிய மதில் சூழ்ந்த திருவால வாயில் வானமும் தாழ ஒங்கி யுயர்ந்த கோபுரத்தின் முன் சென்று நின்றது.

1000. கழிந்து விட்ட இரவில் நிகழ்ந்த செய்தியை அறிந்த மூர்த்தியார், “இங்கு எம் இறைவரின் செயல் இது வென்றால் இந்த நிலம் தாங்கும் ஆட்சியை மேற்கொள்வேன்!” எனத் துணிவு கொண்டு, முன் தம் உள்ளத்தில் கொண்ட தளர்ச்சி நீங்கப் பெற்று, கொன்றை மலரைச் சூடிய சிவபெருமானின் கோயிலின் பக்கத்தில் வந்து (நின்றார்.) நிற்க,

96 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1001 வேழத் தரசங்கண் விரைந்து நடந்து சென்று
வாழ்வுற் றுலகஞ்செய் தவத்தினின் வள்ள லாரைச்
சூழ்பொற் றுடர்மாமணி மாநிலந் தோய முன்பு
தாழ்வுற் றெடுத்துப் பிடர்மீது தரித்த தன்றே.
- 1002 மாதங்கம் எருத்தினில் வைத்தவர் தம்மைக்
காணா
ஏதங்கெட எண்ணிய திண்மை அமைச்சர்
எல்லாம்
பாதங்களின் மீது பணிந்தெழுந் தார்கள் அப்போது
ஓதங்கிளர் வேலையை ஒத்தொலி மிக்க தவ்வூர்.
- 1003 சங்கங்கள் முரன்றன தாரைகள் பேரி யோடும்
எங்கெங்கும் இயம்பின பல்லியம் எல்லை யில்ல
அங்கங்கு மலிந்தன வாழ்த்தொலி அம்பொற்
கொம்பின்
பங்கன்அரு ளால்உல காள்பவர் பாங்கர் எங்கும்.
- 1004 வெங்கட்களிற் றின்மிசை நின்றும் இழிச்சி வேரித்
தொங்கற்சுடர் மாலைகள் சூழ்முடி சூடு சாலை
அங்கட்கொடு புக்கரி யாசனத் தேற்றி ஒற்றைத்
திங்கட்குடைக் கீழ்உரி மைச்செயல் சூழ்ந்து
செய்வார்.
- 1005 மன்னுந் திசைவேதியில் மங்கல ஆகு திக்கண்
துன்னுஞ் சுடர்வன்னி வளர்த்துத் துதைந்த
நூல்கூழ்
பொன்னின் கலசங்கள் குடங்கள் பூரித்த தூநீர்
உன்னுஞ் செயல்மந் திரயோகர் நிறுத்தினார்கள்.

1001. பட்டத்து யானையானது அங்கு விரைவாக நடந்துபோய், உலகம் வாழ்வுற்றுச் செய்கின்ற தவப்பயனாய் உள்ளவரான மூர்த்தியாரைத் தன் பட்டத்தினது மெய் ஒளியுடைய மணிகள் நிலத்தில் தோயும்படி முன்பு வணங்கி எடுத்து அப்போதே தன் பிடரியின் மீது வைத்துக் கொண்டது.

1002. நாட்டுக்கு வந்த தீமை கெடுமாறு நினைத்த திண்மையுடைய அமைச்சர் எல்லாம், தாம் விடுத்த யானையால் எடுத்துப் பிடரியில் வைத்துக் கொள்ளப்பட்ட மூர்த்தியாரைப் பார்த்து, அவர் அடிகளில் விழுந்து வணங்கி எழுந்தனர். அச்சமயத்தே அந்த ஊரானது நீர் நிறைந்த கடல் போல் ஆரவாரம் மிக்கு விளங்கியது.

1003. அழகிய பொற்கொடி போன்ற உமையம்மை யாரை ஒரு பாகத்தில் கொண்ட சிவபெருமானின் திரு வருளால் உலகு ஆள்பவரான மூர்த்தியாரின் பக்கம் எங்கும் தாரைகள், சங்குகள் ஆகியவை முழங்கின. பேரிகையுடன் அளவில்லாத பலவகை வாத்தியங்கள் எங்கும் ஒலித்தன. அங்கங்கும் வாழ்த்தொலிகள் மிக்கன.

1004. கொடிய கண்ணையுடைய பட்டத்து யானையினின்றும் மூர்த்தியாரை இறங்கச் செய்து, தேன்மிக்க மலர் மாலைகளும், ஒளியுடைய மணி மாலைகளும் சூழ்ந்துள்ள முடியைச் சூடும் மண்டபத்திறகு அழைத்துச் சென்று சேர்த்து, (அவரை) அரியணையில் வீற்றிருக்கச் செய்து, ஒப்பில்லாத சந்திர வட்ட குடையினது கீழ், அரசரிமைக்கு ஏற்றவாறு முடிசூடுவதற்குரிய சடங்குகளை ஆராய்ந்து செய்பவர்களாகி,

1005. உலைபெறும் திக்கில் இடப்பட்ட வேதிகையில் சில மந்திரங்களால் ஆகிய ஆகுதிக் குண்டத்தில் சுடருடன் பொருந்தி வரும் தீயை வளர்த்து, முப்புரி நூல் நெருக்கமாகச் சுற்றப்பட்ட பொற் கலசங்களையும், குயங்களையும் நிறைத்து வைத்து, தூய கங்கை முதலிய தீர்த்தங்களை மந்திரத்தில் வல்லவர் கொண்டு வந்து வைத்தனர்.

98 □ திருத்தொண்டர் புராணிம்

- 1006 வந்துற்றெழு மங்கல மாந்தர்கள் தம்மை நோக்கிச்
சிந்தைச்சிவ மேதெளி யுந்திரு மூர்த்தியார்தாம்
முந்தைச்செய லாம்அமண் போய்முதற் சைவம்
ஒங்கில்
இந்தப்புவி தாங்கிலு வின்னர சாள்வான்
என்றார்.
- 1007 அவ்வாறு மொழிந்தது கேட்ட அமைச்ச ரோடு
மெய்வாழ்தரு நூலறி வின்மிகு மாந்தர் தாமும்
எவ்வாறஞ் செய்தன மற்றவை யன்றி யாவர்
செய்வார் பெரியோய் எனச்சேவடி தாழ்ந்து செப்ப.
- 1008 வையம் முறைசெய் குவனாகில் வயங்கு நீறே
செய்யும் அபிடே கமுமாக செழுங்க லன்கள்
ஐயன் அடையா ளமுமாக அணிந்து தாங்கும்
மொய்புன் சடைமா முடியேமுடி யாவ தென்றார்.
- 1009 என்றிவ்வுரை கேட்டலும் எல்லையில் கல்வி
யோரும்
வந்திண்மதி நூல்வளர் வாய்மை அமைச்சர் தாமும்
நன்றிங்கருள் தான் என நற்றவ வேந்தர் சிந்தை
ஒன்றும்அர சாள்உரி மைச்செய லான உய்த்தார்.
- 1010 மாடெங்கும் நெருங்கிய மங்கல ஓசை மல்கச்
சூடுஞ்சடை மௌலி அணிந்தவர் தொல்லைஏனம்
தேடுங்கழ லார்திரு வாலவாய் சென்று தாழ்ந்து
நீடுங்கனிற் றின்மிசை நீள்மறு கூடு போந்தார்.

1006. தம் உள்ளத்தில் சிவபெருமானையே வைத்து தெளிவுடையராய் விளங்கும் மூர்த்தியாரும், தம்மிடம் வந்து வணங்கி எழும் மங்கலச் செயல் வல்லவரைப் பார்த்து, “முன் செயலான சமணம் வீழ, முழுமுதற் சைவம் ஒங்குவதால் இந்த வுலகம் தாங்கி இனிய அரசாட்சியைச் செய்வேன்” என மொழிந்தார்.

1007. அவ்வாறு மூர்த்தியார் கூறியதைக் கேட்டு, அமைச்சர்களுடன் உண்மை நூலறிவில் மிக்கவர்களும், “பெரியோய்! நீ எவ்வாறு கூறினாயோ, அவ்வாறின்றி வேறு செய்பவர் யார்?” என அவருடைய அடிகளில் விழுந்து கூற,

1008. அப்போது மூர்த்தியார், “உலகத்தை நான் ஆட்சி செய்வேனானால் சிவபெருமானின் திருமேனியில் விளங்கும் திருநீறே எனக்குச் செய்யும் முடிசூட்டாகவும், அப்பெருமானின் அடையாளமான உருத்திராக்கமே நான் அணியும் நல்ல அணிகலன்களாகவும், இறைவனின் அடையாளமான மொய்த்த சடையே அரச முடியாகவும் இருக்கத் தக்கனவாகும்” என்று உரைத்தார்.

1009. மூர்த்தியார் இங்ஙனம் உரைத்ததைக் கேட்டதும், எல்லையில்லாத கல்வி அறிவுடையவரும், வலிய திண்ணிய மதியையும் நூலறிவையும் வளரும் வாய்மையையும் உடைய அமைச்சர்களும் “இங்குக் கூறியருளிய செய்தி நன்று” என எண்ணிக்கொண்டு, நல்ல தவ வேந்தரின் உள்ளத்தில் பொருந்தும் அரசாள்வதற்கு உரிமைச் செயலான சடங்குகளையெல்லாம் செய்து தந்தனர்.

1010. பக்கங்களில் எங்கும் நெருங்கிய மங்கல ஓசை ஒலிக்க, ஆடும் முடியான சடையையே பூண்டு வேந்தராய் விளங்கிய மூர்த்தியார் முன்னம் பன்றி வடிவம் எடுத்து திருமாலானவர் தேடுகின்ற திருவடியுடைய இறைவரின் திருவாலவாய்க் கோயிலில் சென்று வணங்கிப் பின்னர், நீடும் யானையின் மீது ஏறி நீண்ட வீதி வழியில் அரச உலாப் போந்தவராகி,

'100 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1011 மின்னும்மணி மாளிகை வாயிலின் வேழ மீது
தன்னின்றும் இழிந்து தயங்கொளி மண்ட பத்திற்
பொன்னின் அரி மெல்லணைச் சாமரைக் காமர்
பூங்கால்
மன்னுங்குடை நீழல் இருந்தனர் வையம் தாங்கி.
- 1012 குலவுந்துறை நீதி அமைச்சர் குறிப்பின் வைகக்
கலகஞ்செய் அமண்செய லாயின கட்டு நீங்கி
நிலவுந்திரு நீற்று நெறித்துறை நீடு வாழ
உலகெங்கும் நிரட்பிய சைவம் உயர்ந்து மன்ன.
- 1013 நுதலின்கண் விழித்தவர் வாய்மை நுணங்கு நூலின்
பதமெங்கும் நிறைந்து விளங்கப் பவங்கள் மாற
உதவுந்திரு நீறுயர் கண்டிகை கொண்ட வேணி
முதன்மும்மையினால் உலகாண்டனர் மூர்த்தியார்
தாம்.
- 014 ஏலங்கமழ் கோதையர் தந்திறம் என்றும் நீங்கும்
சிலங்கொடு வெம்புலன் தெவ்வுடன் வென்று நீக்கி
ஞாலந்தனி நேமி நாடாத்தி நலங்கொள் ஊழிக்
காலம்உயிர் கட்கிட ரான கடிந்து காத்து.
- 1015 பாதம்பர மன்னவர் சூழ்ந்து பணிந்து போற்ற
ஏதம்பிணி யாவகை இவ்வுல காண்டு தொண்டின்
பேதம்புரி யாஅருட் பேரரசு சாளப் பெற்று
நாதன்கழற் சேவடி நண்ணினர் அண்ண லாரே.
- 1016 அகல்பா றையின் வைத்து முழங்கையை அன்று
தேய்த்த
இகலார்களிற் றன்பரை ஏத்தி முருக னாராம்
முகில்குழ் நறுஞ்சோலையின் மொய்யொளி மாட
வீதிப்
புகலூர்வரும் அந்தணர் தந்திறம் போற்ற
லுற்றாம்
மூர்த்தி நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

21. மூர்த்தி நாயனார் புராணம் □ 101

1011. (மூர்த்தியார்) ஒளிரும் மணி மாளிகையின் வாயிலில் யானையின் மேலிருந்து இறங்கி, விளங்கும் ஒளியுடைய கொலு மண்டபத்தில் வந்து, பொன்னால் ஆன அரியணை மீது, அழகான சாமரைகள் மென்மையான காற்று வீசப் பெற்ற வெண்குடை நிழலில் உலகக் காவலை மேற்கொண்டு அரசு நடத்தி வந்தார்.

1012. பொருந்திய பல துறைகளிலும் நீதியை நடத்தும் அமைச்சர்களும் தம் குறிப்பின் படி நிற்கவும், கலகம் செய்த சமணர் செயல்களான கட்டானது நீங்கி, நிலவும் திருநீற்று நெறியும் துறையும் நீடு வாழவும், உலகம் முழுதும் நிரம்பிய தன்மை கொண்ட சைவசமயம் ஒங்கி நிலை பெற்றிடவும்,

1013. நெற்றியில் விழியுடைய சிவபெருமானது வாய்மையான நுண் பொருள் எவ்விடத்தும் நிறைந்து விளங்கவும், பாவங்கள் மாற உதவும் திருநீறும், உயர்ந்த உருத்திராக்கமான கண்டிகையும், கொண்ட சடையும் என்னும் முதன்மை பெற்ற மூன்றினால் (மும்மையால்) மூர்த்தியார் உலகத்தை ஆண்டு வந்தார்.

1014. மயிர்ச்சாந்து மணம் கமழ்கின்ற கூந்தலையுடைய பெண்களின் தொடர்பை என்றும் நீங்கிய துறவு ஒழுக்கமான சிலத்தை மேற்கொண்டவராய், கொடிய ஐந்து புலன் இன்பங்களைப் பகைவர்களுடன் வென்று நீக்கி, உலகைத் தனி ஆணையால் ஆட்சி செலுத்தி நன்மை கொள்ளும் ஊழிக் காலம், உயிர்களுக்குத் துன்பம் வாராமல் காத்து.

1015. தம் அடிகளை மாற்றரசர்கள் சூழ்ந்து பணிந்து போற்ற, துன்பங்கள் உண்டாகாத வகையிலே இவ்வுலகத்தை ஆண்டார். திருத்தொண்டினின்று விலகாத அருள் பேரரசும் ஆளப்பெற்று, இறைவனின் கழல் அணிந்த திருவடிகளைப் பெருமையுடைய மூர்த்தியார் அடைந்தார்.

1016. அன்று அகன்ற சந்தனக் கல்லான பாரையில், வைத்து, தம் முழங்கையினை எலும்புதிறந்து முளை காணும் படியாய்த் தேய்த்த, போரில் வல்ல யானைமீது அமர்ந்த அன்பரான மூர்த்தியாரை வணங்கி, மேகம் சூழ்ந்த மணமுடைய சோலைகள் நெருங்கிய ஒளிமிக்க மாட வீதிகளையுடைய திருப்புகலூரில் தோன்றிய முருகனாரான அந்தணரிடம் இயல்பைக் சொல்லத் தொடங்குகின்றேன்.

மூர்த்தி நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

102 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

22. முருக நாயனார் புராணம்

1017 தாது குழும் குழல்மலையான் தளிர்க்கை குழும்
 திருமேனி
 மீது குழும் புனற்கற்றை வேணி நம்பர் விரும்புபதி
 சோதி குழ மணிமௌலிச் சோழர் பொன்னித்
 திருநாட்டுப்
 போது குழுந் தடஞ்சோலைப் பொய்கை குழும்
 பூம்புகலூர்.

1018 நாம மூதூர் மற்றதனுள் நல்லோர் மனம்போல்
 அவரணிந்த
 சேம நிலவு திருநீற்றின் சிறந்த வெண்மைத்
 திருந்தொவியால்
 யாம இருளும் வெளியாக்கும் இரவே அல்ல விரை
 மலர் மேல்
 காமர் மதுவுண் சிறைவண்டும் களங்கம் இன்றி
 விளங்குமால்

1019 நண்ணும் இசைதேர் மதுகரங்கள் நனைமென்
 சினையின் மருங்கலைய
 வண்ண மதுரத் தேன்பொழிவ வாச மலர் வாயே
 யல்ல
 தண்ணென் சோலை எம்மருங்கும் சாரும் மட
 மென் சாரிகையின்
 பண்ணின் கிளவி மணிவாயும் பதிகச் செழுந்தேன்
 பொழியுமால்.

1020 வண்டு பாடப் புனல்தடத்து மலர்ந்து கண்ணீர்
 அரும்புவன
 கொண்ட வாசமுதை அவிழ்ந்த குளிர்நங் கயங்களே
 யல்ல
 அண்டர் பெருமான் திருப்பாட்டின் அமுதம்
 பெருகச் செவிமடுக்கும்
 தொண்டர் வதன பங்கயமும் துளித்த கண்ணீர்
 அரும்புமால்

22. முருக நாயனார் புராணம்

1017. மகரந்தத்தையுடைய பூக்கள் பொருந்திய கூந்தலையுடைய உமையம்மையாரின் தளிர் போன்ற கைகளால் சுற்றித் தழுவித் கொள்ளப்பட்ட திருமேனியையும், மேல் கங்கையணிந்த கற்றையான சடையையும் உடைய சிவபெருமான் விரும்பி வீற்றிருக்கின்ற பதியானது, ஒளி பொருந்திய மணிமுடி சூடிய சோழர்களின் காவிரியாறு பாய்கின்ற திருநாட்டில் உள்ள மலர்கள் நிறைந்த பூஞ்சோலைகள் பொருந்திய நீர் நிலைகளால் சூழப்பட்ட 'திருப்பூம் புகலூர்' என்பதாகும். உயிர்கள் புகலாக (அடைக்கலமாக) அடையத் தக்கது. ஆதலால் புகலூர் எனப் பெயர் பெற்றது.)

1018. புகழ் பொருந்திய பழைமையான அத்திருப் பதியுள் நல்ல அடியவரின் உள்ளங்களைப் போல் அவர்களின் திருமேனியை அணிந்த காவலுடைய திருநீற்றின் வெண்மையான திருத்திய ஒளியால், நடுயாமத்து இருளையும் வெளியாக்கும் இரவுமட்டுமன்றி, மணம் கமழும் மலர்களின் மீது தங்கும் அழகான தேன் குடிக்கும் சிறகைக் கொண்ட கரிய வண்டுகளும் கரிய நிறம் இல்லாமல் விளங்கும்.

1019. பொருந்திய இசையைத் தேர்ந்து பாடும் வண்டுகள் மலரும் பருவத்தையுடைய அரும்புகள் கொண்ட மன்மையான கிளைகளின் பக்கங்களிலே பறக்க, நிறமும் இனிமையும் கொண்ட தேனைப் பொழிவன மணம் பொருந்திய மலர்களின் அலர்ந்த வாய்கள் மட்டும் அல்ல; குளிர்ந்த சோலைகளில் எல்லாப் பக்கங்களிலும் சேர்கின்ற இளமையும் மென்மையும் உடைய நாகணவாய்ப் பறவைகளின் பண்ணுடைய இனிய மொழியைக் கூறுகின்ற வாயும் திருப்பதிகங்களான தேனைப் பொழியும். (திருஞான சம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் முதலியவர் பதிகங்களை மக்கள் பாட அவற்றைக் கேட்டு நாகணவாய்ப்பறவைகள் பாடின என்பது கருத்து.)

1020. அப்புகலூரில் வண்டுகள் பாட அதனால், நீர் பொருந்திய நீர்நிலையுள் மலர்ந்து கள் நீர் அரும்புவன, நிறைவு கொண்ட மணமுடைய அரும்புகள் விரிந்து மலர்ந்த குளிர்ந்த தாமரை மலர்கள் மட்டும் அல்ல, தேவர் தலைவரான சிவபெருமானைத் துதிக்கும் திருப்பதிகங்களான தேவாரங்களின் அமுதம் பெருக அதனைக்காதால் உண்ணும் அடியார்களின் உள்ளமாகிய தாமரைகளும் துளிகளாய்த் துளித்து விழும் கண்ணீர் அரும்புவனவாம்.

104 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1021 ஆன பெருமை வளஞ்சிறந்த அத்தண் புகலூர் அது
தன்னில்
மான மறையோர் குலமரபின் வந்தார் முந்தை
மறை முதல்வர்
ஞான வரம்பின் தலைநின்றார் நாகம் புனைவார்
சேவடிக்கீழ்
ஊனம் இன்றி நிறை அன்பால் உருகு மனத்தார்
முருகனார்.
- 1022 அடைமேல் அலவன் துயிலுணர அலர்செங் கமல
வயற்கயல்கள்
மடைமேல் உகனும் திருப்புகலூர் மன்னி
வாழுந் தன்மையராய்
விடைமேல் வருவார்க் காளான மெய்ம்மைத்
தவத்தால் அவர்கற்றைச்
சடைமேல் அணியத் திருப்பள்ளித் தாமம் பறித்துச்
சாத்துவார்.
- 1023 புலரும் பொழுதின் முன்னெழுந்து புனித நீரில்
முழ்கிப் போய்
மலரும் செவ்வித் தம்பெருமான் முடிமேல் வான்நீர்
ஆறுமதி
உலவு மருங்கு முருகுயிர்க்க நகைக்கும் பதத்தின்
உடன்பறித்த
அலகில் மலர்கள் வெவ்வேறு திருப்பூங் கூடை
களிலமைப்பார்.
- 1024 கோட்டு மலரும் நிலமலரும் குளிர்நீர் மலரும்
கொழுங் கொடியின்
தோட்டு மலரும் மாமலரும் சுருதி மலருந்
திருவாயில்
காட்டு முறுவல் நிலவலரக் கனக வரையிற்
பன்னகநாண்
பூட்டும் ஒருவர் திருமுடிமேல் புனையலாகும்
மலர்தெரிந்து.

22. முருக நாயனார் புராணம் □ '105

'1021. இத்தகைய பெருமையும் வளமும் சிறந்து விளங்கும் அழகிய குளிர்ச்சியுடைய புகலூர் என்னும் அந்தப் பதியில், பெருமை பொருந்திய வேதியர் குலத்தில், பாம்பை அணியாய்ப் பூண்ட சிவ பெருமானின் திருவடியின் கீழ்க் குற்ற மில்லாமல் நிறைந்த அன்பால் உருகும் உள்ளத்தை உடைய முருகனார் எனப்படுபவர் தோன்றினார். அவர் முந்தையான வேத முதல்வர்; ஞானத்தின் முடிந்த எல்லையில் சிறந்தவர்.

'1022. அவர், இலைகளின் மீது உறங்கிய நண்டுகள் அவ்வுறக்கத்தினின்று விழித்து எழ, மலரும் செந்தாமரைகள் மலரும் வயலில் கயல் மீன்கள் மடைகளின் மீது பாய்வதற்கு இடமான திருப்புகலூரில் நிலை பெற்று வாழும் இயல்பு உடையவராய் விளங்கினார். காளையின் மீது வரும் சிவ பெருமானுக்கு ஆளாயின மெய்த்தவத்தால், அப்பெருமானின்கற்றையான சடையின் மீது அணியத் திருப்பள்ளித் தாமம் பறித்துச் சாத்துவராய்,

1023. அவர் விடிவதற்கு முன்னம் எழுந்து, தூய நீரில் முழுகி விட்டுச் சென்று, தம் இறைவரின் முடியின் மேல் கங்கையாறும் பிறைச்சந்திரனும் உலவுகின்ற பக்கத்தில், மலர்கின்ற பருவத்தில் மணம் கமழத்தக்கதாக மலரும் பருவம் நோக்கிப் பறித்தெடுத்த அளவில்லாத மலர்களை வெவ்வேறாகக் கூடைகளில் சேர்ப்பவராய்,

'1024. கொம்பில் பூக்கும் கோட்டுப் பூக்களும், நிலத்தில் பூக்கும் நிலப்பூக்களும், குளிர்ந்த நீரில் மலரும் நீர்ப் பூக்களும், கொழுமையான கொடியில் மலரும் கொடிப் பூக்களும் என்ற இந்த நான்கு வகைப்பட்ட மலர்களும் மறைகள் வெளிப்படுகின்ற திருவாயில் காட்டும் சிறு முறுவலின் ஒளி வெளிப்படும்படி மேரு மலையான வில்லில் பாம்பான நாணினைப் பூட்டிய ஒப்பற்ற சிவ பெருமானின் திருமுடியில் அணியக் கூடிய மலர்களாய்த் தேர்ந்தெடுத்து,

'106 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1025 கொண்டு வந்து தனியிடத்தில் இருந்து கோக்கும்
கோவைகளும்
இண்டைச் சுருக்கும் தாமமுடன் இணைக்கும் வாச
மாலைகளும்
தண்டில் கட்டும் கண்ணிகளும் தாளிற் பிணைக்கும்
பிணையல்களும்
நுண்டா திறைக்கும் தொடையல்களும் சமைத்து
நுடங்கு நுன்மார்பர்.

1026 ஆங்கப் பணிக ளானவற்றுக் கமைத்த காலங்களின்
அமைத்துத்
தாங்கிக் கொடுசென் றன் பினொடுஞ் சாத்தி
வாய்ந்த அர்ச்சனைகள்
பாங்கிற் புரிந்து பரிந்துள்ளார் பரமர் பதிகப்
பற்றான
ஒங்கிச் சிறந்த அஞ்செழுத்தும் ஓவா நாவின்
உணர்வினார்.

1027 தள்ளும் முறைமை ஒழிந்திடஇத் தகுதி ஒழுகும்
மறையவர்தாம்
தெள்ளு மறைகள் முதலான ஞானஞ் செம் பொன்
வள்ளத்தில்
அள்ளி அகிலம் ஈன்றளித்த அம்மை முலைப்பா
லுடனுண்ட
பிள்ளை யார்க்கு நண்பருமாம் பெருமை யுடையா
ராயினார்.

1028 அன்ன வடிவும் ஏனமுமாய் அறிவார் இருவர்
அறியாமல்
மன்னும் புகலூர் உறைவாரை வர்த்தமான வீச்சு
நன்னர் மகிழ்ச்சி மனங்கொள்ள நாளும் பூசை
வழுவாமே
பன்னும் பெருமை அஞ்செழுத்தும் பயின்றே
பணிந்து பரவினார்.

'1025. அசையும் பூனூல் அணிந்த மார்பையுடைய முருகனார் கொண்டு வந்து தனியான (பூ கட்டும்) இடத்தில் அமர்ந்து அவற்றைக் கோக்கும் கோவைகளும், இண்டைச் சுருக்கும், தாமங்களுடன் இணைக்கும் மணம் பொருந்திய மாலைகளும், தண்டைப் போல் கட்டும் கண்ணிகளும், தாளில் பிணைக்கும் பிணையல்களும் நுட்பமான தாதுக்களைச் சிந்தும் தொடையல்களுமாகக் கட்டி,

(கோவை, இண்டை, மாலை, கண்ணி, பிணையல் தொடையல் என்பவை மாலையின் வகைகள்)

1026. அங்கு அத்தகைய பூத்திருப்பணிகளை அவற்றுக்கு விதிக்கப்பட்ட காலங்களில் கட்டி, எடுத்துச் சென்று, அன்புடன் சாத்தி, பொருந்திய வழிபாட்டை விதிப்படி செய்து விரும்பி அன்பு செய்தார். சிவபெருமானின் திருப்பதிகப் பற்றான உயர்ந்து சிறந்த திருவைந்தெழுத்தையும் விடாது நாக்கிற் கொண்ட உணர்வை உடையவராக விளங்கினார்.

'1027. நூல்களினால் விலக்கப்பட்டவை நீங்க, இங்ஙனம் நல்லொழுக்கத்தில் நின்ற மறையவரான திருமுருகனார் மறைகளில் முதலாக எடுத்துக் கூறப்பட்ட சிவஞானத்தைச் செம்பொன் கிண்ணத்தில் அள்ளி எடுத்து எல்லா வுலகங்களையும் ஈன்று காக்கும் உமையம்மையாரின் முலைப்பாலை உண்ட திருஞான சம்பந்தருக்கு நண்பராக ஆகும் பெருமையுடையவராய் விளங்கினார்.

(ஆளுடைய பிள்ளை— திருஞான சம்பந்தர்)

'1028. அன்னப் பறவையின் வடிவமும் பன்றியின் வடிவமும் எடுத்து அறியப் புகுந்த நான்முகன் திருமால் என்ற தேவர்கள் இருவராலும் அறியப்படாது நிலைபெற்ற திருப்புகலூரில் வீற்றிருந்தருளும் சிவபெருமானை 'வர்த்தமான ஈச்சரம்' என்ற திருக்கோயிலில் நல்ல மகிழ்ச்சியை உள்ளம் கொள்ள, ஒவ்வொரு நாளும் வழிபாடு ஆற்றுவதில் தவறாமல், சொல்லத் தக்க பெருமையுடைய திருவைந்தெழுத்தினையும் கூறிப் பணிந்து வழிபாடாற்றி வந்தார்.

(வர்த்தமான ஈச்சரம்— திருமுருகனார் ஆத்மார்த்தமாக வழிபட்ட கோயில். இது திருப்புகலூர் ஆலயத்தில் வடகிழக்குப் பக்கம் உள்ளது.)

108 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1029 அங்கண் அமருந் திருமுருகர் அழகார் புகலிப்
பிள்ளையார்
பொங்கு மணத்தின் முன்செய்த பூசை அதனால்
புக்கருளிச்
செங்கண் அடலே றுடையவர்தான் சிறந்த
அருளின் பொருள் அளிக்கத்
தங்கள் பெருமான் அடிநீழல் தலையாம் நிலைமை
சார்வுற்றார்.

1030 அரவம் அணிந்த அரையாரை அருச்சித் தவர்தங்
கழல் நிழற்கீழ்
விரவு புகலூர் முருகனார் மெய்ம்மைத் தொண்டின்
திறம்போற்றிக்
கரவி லவர்பால் வருவாரைக் கருத்தில் உருத்தி
ரங்கொண்டு
பரவும் அன்பர் பசுபதியார் பணிந்த பெருமை
பகர்வுற்றேன்.

முருக நாயனார் புராணம் முற்றிற்று

23. உருத்திர பசுபதி நாயனார் புராணம்

1031 நிலத்தின் ஓங்கிய நிவந்தெழும் பெரும்புனல்
நீத்தம்
மலர்த்த டம்பணை வயல்புகு பொன்னிநன்
னாட்டுக்
குலத்தின் ஓங்கிய குறைவிலா நிறைகுடி குழுமித்
தலத்தின் மேம்படு நலத்தது பெருந்திருத்
தலையூர்.

1032 வான ளிப்பன மறையவர் வேள்வியின் வளர்தீ
தேன ளிப்பன நறுமலர் செறிசெழுஞ் சோலை
ஆன ளிப்பன அஞ்சுகந் தாடுவார்க்கு அவ்வூர்
தான ளிப்பன தருமம் நீதியுஞ் சால்பும்.

1029. அவ்வாறு இருந்து வந்த திருமுருகனார், அழகான புகலியில் தோன்றிய ஆளுடைய பிள்ளையாரான திருஞானசம்பந்தரின் சிவம் பெருகும் திருமணத்தில் முன் செய்த பூசையின் பயனாலே புகுந்து, சிவந்த கண்ணையுடைய வலிய காளையையுடைய சிவபெருமான் சிறந்த அருளான இனிய பொருளை அளிக்கத், தம் இறைவரின் திருவடி நிழலில் நிலைபெற்ற தன்மையை அடைந்தவர் ஆனார்

(புகலி—சீகாழி.)

1030. பாம்பை அணிந்து கொண்ட அரையையுடைய சிவபெருமானை வழிபட்டு அதன் பயனாக அவருடைய திருவடிகளின் கீழே பொருந்தும் திருப்புகலூர் முருக நாயனாரின் உண்மைத் திருத்தொண்டின் திறத்தை வழிப்பட்டுத் துதித்து, இனி வஞ்சம் இல்லாதவரிடம் வரும் சிவபெருமானை உள்ளத்தில் எண்ணித் திருவுருத்திரத் தினால் துதித்த அன்பரான பசுபதியார் சிவபெருமானை வழிபட்ட நிலையைச் சொல்லப் புகுகின்றேன்.

முருக நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

23. உருத்திர பசுபதி நாயனார் புராணம்

1031. உயர்ந்து பரவி எழுகின்ற வெள்ளமானது பூந்தடங்களிலும் பெரிய வயல்களில் புகும் நல்ல நிலத்தில், பொன்னி நாட்டில், குலத்தில் ஒங்கியனவாயும் குறைவற்ற நிறைவை உடையனவாயும் உள்ள குடிமக்கள் நெருங்கியிருப்பதால் ஊர்களுள் மேம்பட்ட நன்மையுடையது 'திருத்தலையூர்'.

1032. வேதியர் வளர்க்கும் வேள்வித் தீக்கள் மழையை அளிப்பனவாகும். நறுமணம் கமழும் சோலைகள் தேனை அளிப்பனவாகும். பசுக் கூட்டங்கள் அளிக்கும் ஐந்தையும் (பஞ்சகவ்வியம்) மகிழ்ந்து ஆடும் சிவபெருமானுக்கு அந்த லூர் அறமும் நீதியும் சால்பும் என்ற இவற்றை அளிப்பன.

(அந்த லூர் இறைவர்க்கு அறம், நீதி, சால்பு என்பன வற்றை அளிக்கும் என்க.)

110 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1033 அங்கண் மாநக ரதனிடே அருமறை வாய்மைத்
துங்க வேதியர் குலத்தினில் தோன்றிய தூயோர்
செங்கண் மால்விடை யார்செழும் பொன்மலை
வல்லி
பங்க னாரடி மைத்திறப் புரிபக ப்தியார்.
- 1034 ஆய அந்தணர் அருமறை உருத்திரங்கொண்டு
மாய னாரறி யமலர்ச் சேவடி வழுத்தும்
தூய அன்பொடு தொடர்பினில் இடையறாச் சுருதி
நேய நெஞ்சின ராகி அத்தொழில் தலை நின்றார்.
- 1035 கரையில் கம்பலை புள்ளொலி கறங்கிட மருங்கு
பிரச மென்சுரும் பறைந்திடக் கருவரால் பிறழும்
நிரைநெ டுங்கயல் நீரிடை நெருப்பெழுந் தனைய
விரைநெ கிழ்ந்தசெங் கமலமென் பொய்கையுள்
மேவி.
- 1036 தெள்ளு தண்புனல் கழுத்தள வாயிடைச் செறிய
உள்ளு றப்புக்கு நின்றுகை உச்சிமேற் குவித்துத்
தள்ளு வெண்டிரைக் கங்கைநீர் ததும்பிப் சடையார்
கொள்ளும் அன்பினில் உருத்திரங் குறிப்பொடு
பயின்றார்.
- 1037 அரும றைப்பய னாகிய உருத்திரம் அதனை
வருமு றைப்பெரும் பகலும்எல் வியும்வழு வாமே
திரும லர்ப்பொருட் டிருந்தவன் அனையவர்
சிலநாள்
ஒருமை உய்த்திட உமைஇடம் மகிழ்ந்தவர்
உவந்தார்.

23. உருத்திர பசுபதி நாயனார் புராணம் □ 111

1033. அருளுடைய அந்தப் பெரிய நகரத்தில் அரிய மறைகளின் வாய்மையில் நிற்கும் உயர்ந்த மறையவர் மரபில் தோன்றிய தூயோர், சிவந்த கண்ணையுடைய பெரிய காளையையூர்ந்து வருபவரும் இமவானின் மகளான கொடி போன்ற பார்வதியம்மையாரை ஒரு பங்கில் கொண்டவருமான சிவபெருமானின் அடிமைத் திறத்தை விரும்பும் 'பசுபதியார்' என்னும் பெயர் பூண்டவர் ஆவார்.

1034. திருமாலும் அறியாத மலர் போன்ற திருவடிகளை அந்த அந்தணர் அரிய மறையின் உருத்திர மந்திரத்தைக் கொண்டு துதிக்கும் தொடர்பினால், இடையறாத தூய அன்புடனே சுருதியில் பதிந்த நேயம் கொண்ட உள்ளத்தை உடையவராகி, அதையே ஒதித் துதிக்கின்ற செயலில் சிறந்து விளங்கினார்.

(உருத்திரம்— அரிய வேதங்களின் ஒரு கூறாயும் அதன் நடுவே இருப்பதாயும் அதன் இதயமாயும் பயனாயும் விளங்குவது.)

1035. பறவைகளின் ஒலிகள் அளவில்லாத ஒலியாய் ஒலிக்க, அம்மருங்கிலே மெல்லிய தேன் வண்டுகள் பாட, கரிய வரால் மீன்கள் பிறழ்கின்ற வரிசையாய் நீண்ட கயல் மீன்கள் செல்கின்ற நீருள் தீயெழுந்ததைப் போன்ற மணத்துடன் மலர்ந்த செந்தாமரை மலர்களையுடைய மென்மையான நீர் நிலையில் சென்று,

1036. தெளிவான குளிர்ந்த பொய்கையின் நீர் கழுத்தளவு இருக்க உள்ளே பொருந்தப் புகுந்து நின்று, வழியும் வெண்மையான அலைகளையுடைய கங்கை நீர் ததும்பும் சடையையுடைய சிவபெருமான் உவந்து கொள்ளும் அன்புடன் திருவுருத்திரத்தை (அவரது அடிமைத் திறத்தை மனத்தில் கொண்ட) குறிப்போடு சொன்னார்.

1037. அரிய வேதத்தின் பயனான உருத்திரத்தை நியதிப்படி பெரும் பகலிலும் மாலையிலும் வழுவாமல் தாமரையின் பொகுட்டில் உள்ள நான்முகனைப் போன்ற பசுபதியார், சில நாள் ஒன்றுபட்ட வுணர்வுடன் இங்ஙனம் ஒதி வந்தபோது உமையம்மையை இடப் பக்கத்தில் கொண்ட சிவபெருமான் மகிழ்ந்தார்.

1038 காதல் அன்பர்தம் அருந்தவப் பெருமையும் கலந்தி
வேத மந்திர நியதியின் மிகுதியும் விரும்பி
ஆதி நாயகர் அமர்ந்தருள் செய்யமற் றவர்தாம்
தீதி லாநிலைச் சிவபுரி எல்லையிற் சேர்ந்தார்.

1039 நீடும் அன்பினில் உருத்திரம் ஓதிய நிலையால்
ஆடு சேவடி அருகுற அணைந்தனர் அவர்க்குப்
பாடு பெற்றசீர் உருத்திர பசுபதி யாராம்
கூடு நாமமும் நிகழ்ந்தது குவலயம் போற்ற.

1040 அயில்கொள் முக்குடு மிப்படை யார்மருங்
கருளால்
பயில் உருத்திர பசுபதி யார்திறம் பரசி
எயிலு டைத்தில்லை எல்லையில் நாளைப்போ
வாராம்
செயலு டைப்புலத் திருத்தொண்டர் திறத்தினை
மொழிவாம்.

உருத்திர நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

24. திருநாளைப் போவார் நாயனார் புராணம்

1041 பகர்ந்துலகு சீர்போற்றும் பழைய வளம் பதி
யாகும்
திகழ்ந்தபுனற் கொள்ளிடம்பொன் செழுமணிகள்
திரைக்கரத்தால்
முகந்துதர இருமங்கும் முளரிமலர்க் கையேற்கும்
அகன்பணைநீர் நன்னாட்டு மேற்காநாட்டு
ஆதனார்.

24. திருநாளைப்போவார் நாயனார் புராணம் □ 113

1038. விருப்புடைய அன்பரின் அரிய தவத்தின் பெருமையையும், அந்தத் தவத்துடன் கலந்த வேதமந்திரத்தின் ரிபதியின் அளவு கடந்த மிகுதியையும் ஏற்று, ஆதித்தலைவரான சிவபெருமான், விரும்பி அருள் செய்யவே, பசுபதியார் துமை இல்லாத சிவன் உலகத்தின் எல்லையை அடைந்தார்.

1039. பசுபதியார் மிக்க அன்புடனே திருவுத்திரத்தை ஓதிய நிலைமையினால் இறைவரின் ஆடும் அருகில் பொருந்திச் சேர்ந்தார். ஆகவே, அவருக்குப் பெருமை பெற்ற சிறந்த 'உருத்திர பசுபதியார்' என்று கூறும் பெயரும் உலகம் போற்ற வழங்குவதாயிற்று.

1040. கூரிய துரிதலத்தை உடைய சிவபெருமானின் அருகில் பொருந்திய உருத்திர பசுபதியாரின் திறத்தைத் துதித்து, மதிலுக்குமிடம் தில்லையின் எல்லையில் நாளைப் போவாரான செயலுடைய புறத்திருத் தொண்டரின் திறத்தை இனிக் கூறுவோம்.

உருத்திர பசுபதி நாயனார் புராணம் முற்றிற்று

24. திருநாளைப் போவார் நாயனார் புராணம்

தில்லைக்கு 'நாளைப் போவேன்' 'நாளைப் போவேன்' என்று கூறிபதால் இவர் திருநாளைப் போவார் என்று பெயர் பெற்றார்.

1041. தீர்மிக்க கொள்ளிடம் என்ற ஆறானது பொன்னையும் நல்ல மணிகளையும் தன் அலைகளாகிய கைகளால் எடுத்துத் தர, தம்மிடம் படர்ந்துள்ள தாமரை மலர்களான கைகளால் ஏற்றுக் கொள்கின்ற அகன்ற வயல்களையுடைய நீர்வளம் வாய்ந்த சோழ நாட்டில் உள்ள மேற்காநாடு என்ற பகுதியில் உள்ளது ஆதனூர் என்பது. அது உலகத்தவர் சொல்லிக்கொண்டாடத் தக்க சிறப்பையுடைய பழைய பதியாகும்.

1114 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1042 நீற்றலர்பே ரொளிநெருங்கும் அப்பதியின் நிறை
கரும்பின்
சாற்றலைவன் குலைவயலில் தகட்டுவரால் எழப்
பகட்டேர்
ஆற்றலவன் கொழுக்கிழித்த சால்வழிபோய்
அசைந்தேறிச்
சேற்றலவன் கருவுயிர்க்க முருகுயிர்க்குஞ் செழுங்
கமலம்.

1043 நனைமருவுஞ் சினைபொதுளி நறுவிரைகூழ் செறி
தளிரில்
தினகரமண் டலம்வருடுஞ் செழுந்தருவின் குலம்
பெருகிக்
கனமருவி அசைந்தலையக் களி வண்டு புடைகூழ்ப்
புனல் மழையோ மதுமழையோ பொழிவொழியா
பூஞ்சோலை.

1044 பாளைவிரி மணங்கமழும் பைங்காய்வன் குலைத்
தெங்கின்
தாளதிர மிசைமுட்டித் தடங்கிடங்கின் எழப்
பாய்ந்த
வாளைபுதை யச்சொரிந்த பழமிதப்ப வண்பலவின்
நீளமுதிர் கனிகிழிதேன் நீத்தத்தில் எழுந்துகளும்.

1045 வயல்வளமும் செயல்படுபைந் துடவையிடை
வருவளமும்
வியலிடமெங் கணும்நிறைய மிக்கபெருந் திருவின்
வாம்
புயலடையும் மாடங்கள் பொலிவெய்த மலிவுடைத்
தாய்
அயலிடவே றடிநெருங்கக் குடிநெருங்கி
உளதவ் லூர்.

24. திருநாளைப்போவார் நாயனார் புராணம் □ 115

1042. திருநீற்றின் பெரிய ஒளி நெருங்கி விளங்கும் அந்த ஊரில் வளர்ந்த கரும்பின் சாற்றால் அலைகின்ற வலிய குலைகளையுடைய வயல்களிலே, தகட்டைப் போன்ற வரால் மீன்கள் எழுமாறு எருமைகள் பூட்டிய ஏர்கள் செல்லும் அந்த வழியில், கலப்பையானது வன்மையான கொழுவினால் கிழித்த படைச்சாலின் வழியில், மெல்ல அசைந்து மேலே ஏறிச் சென்று, சேற்றில் வாழும் நண்டுகள் கருவை ஈனும். அந்தக்கரு உண்ணுமாறு செழுமையான தாமரை மலர்கள் தேனைச் சொரியும்.

1043. பூஞ்சோலைகள், அரும்புகள் நிறைந்த கொம்புகள் செறிந்து மிக்க மணம் கமழும் தளிர்களால் ஞாயிற்று மண்டலத்தைத் தடவம் செழுமையான மரங்களின் கூட்டம் பெருகி, மேகங்களும் பொருந்தி, அசைந்து அலைவதால், தேன் வண்டுகள் பக்கங்களில் எல்லாம் சூழ, நீர் மழையோ அல்லது தேன் மழையோ, ஒழியாமல் பெய்த வண்ணம் விளங்கும்,

1044. வாளை மீன்கள் இளைய பாளைகள் விரிந்து மணம் வீசுவனவும், பசுமையான காய்களையுடைய வளமான குலைகளையுடையனவுமான தென்னை மரங்களின் அடிப்பகுதியில் மரம் அசையும்படி முட்டிப் பெரிய நீர்ப்பள்ளங்களினின்றும் மேலே எழுந்து பாய்ந்து, சீழே சேற்றில் புதையுமாறு விழுந்த தென்னையின் நெற்றுக்கள் மிதக்கும்படி வலிய பலா மரங்களின் நீண்ட முதிர்ந்தகனிகள் கிழிந்து வழிந்து பெருகிய தேன் வெள்ளத்தில் எழுந்து குதிக்கும்,

1045. வயலில் உண்டாகும் வளங்களும் கைவினையால் விளைவிக்கப்படும் பசிய தோட்ட நிலங்களினின்றும் வரும் வளங்களும் அகன்ற இடம் எங்கும் நிறைந்திட, அவற்றால் மிக்க செல்வங்களையுடையனவாகி, முகில் தவழும் அளவும் உயர்ந்த அளவற்ற மாளிகைகள் விளங்க, பக்க இடங்களில் நெருங்கி மேலும் குடிகள் தழைக்கும்படியாகக் குடிகளின் நெருக்கத்தைக் கொண்டது அந்த ஆதனூர்,

116 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1046 மற்றவ்வூர்ப் புறம்பணையின் வயல்மருங்கு பெருங்
குலையில்
சுற்றம்வீரும் பியகிழமைத் தொழில்உழவர் இளை
துவன்நிப்
பற்றியபைங் கொடிச்சுரைமேற் படர்ந்தபழங்
கூரையுடைப்
புற்குரம்பைச் சிற்றில்பல நிறைந்துளதோர்
புடைப்பாடி.

1047 கூருகிர்மெல் லடியளகின் குறும்பார்ப்புக் குழுச்
சுழலும்
வார்பயின்முன் றிலில்நின்ற வள்ளுகிர்நாய்க்
துள்ளுபறழ்
காரிரும்பின் சரிசெறிகைக் கருஞ்சிறார் கவர்ந்தோட
ஆர்சிறுமென் குரைப்படக்கும் அரைக்கசைத்த
இருப்புமணி.

1018 வன்சிறுதோல் மிசையுழத்தி மகவுறக்கும் நிழல்
மகுதும்
தன்சினைமென் பெடையொடுங்குந் தடங்குழிசிப்
புதை நீழல்
மென்சினைய வஞ்சிகளும் விசிப்பறைதூங் கிள
மரவும்
புன்றலைநாய்ப் புனிற்றுமுழைப் புடைத்தெங்கும்
உடைத்தெங்கும்.

1049 செறிவலித்திண் கடைஞர்வினைச் செயல்புரியை
கறையாமக்
குறியளக்க உளைக்குஞ் செங் குடுமிவா. ரணச்
செக்கை
வெறிமலர்த்தண் சினைக்காஞ்சி விரிநீழல் மகுங்
கெல்லாம்
நெறிமுற்புன் புலைமகளிர் நெற்குறுபாட்
டொலிபரக்கும்.

24. திருநாளைப்போவார் நாயனார் புராணம் □ 117

1046. அந்த ஆதனூரின் வெளியே உள்ள மருத நிலத் தைச் சேர்ந்த வயல்களின் பக்கத்தில் உள்ள வெளிநிலத்தில் புலைச்சேரி ஒன்று இருந்தது. சுற்றம் தழுவுதலை விரும்பிய உரிமையுடைய தொழிலாளரான உழவ மாக்களின் கூட்டம் நிரம்பி, பற்றிய சுரைக் கொடி மேலே படர்ந்த பழைய கூரையை உடைய புல்லால் வேயப்பட்ட சிறிய இல்லங்கள் பல நிலைகளாக நெருங்கி விளங்கப் பெற்றது.

1047. அந்தச் சேரியில் உள்ள வீடுகளில் கூர்மையான நகங்களையும் மென்மையான அடிகளையும் கொண்ட பெட்டைக் கோழியின் சிறிய குஞ்சுகள் தாயுடன் சுற்றிக் கொண்டிருக்கும். முற்றங்களில் நாய்க்குட்டிகள் விளையாடும். அவற்றைக் கரிய இரும்புக் காப்புகளை நெருக்கமாக அணிந்த கரிய சிறுவர் கவர்ந்து ஓடுவர். அதனால் அக்குட்டிகளின் மென்மையான நிறைந்த குரைப்பு ஓசையை அந்தச் சிறுவர் இடையில் கட்டிய இரும்பு மணியின் சதங்கைகள் அடக்கி விடும். (சரி-காப்பு)

1048. அந்தப் புலைப்பாடியில் மருத மரநிழலில் உழத்தியர் தம் குழந்தைகளை உறங்கச் செய்வர். வஞ்சிமர நிழலில் புதைக்கப்பட்ட பெரிய பாணைகளில் பெட்டைக் கோழிகள் தம் முட்டைகளை அடைகாத்துக் கொண்டு ஓடுங்கிக் கிடக்கும். மாமரங்களில் வார்களால் இழுத்துக் கட்டப்பட்ட பறை மேளங்கள் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும். தென்னை மரங்களின் அடியில் உள்ள பொந்துகளில் நாய்க் குட்டிகள் தங்கும்.

1049. மிக்க வன்மையுடைய திண்மையான பள்ளர்கள் உழவுத் தொழிலுக்கான செயல்களைச் செய்ய வேண்டிய காலமான விடியற்காலத்தை அளந்து காட்டி அவர்களைத் தொழிலில் புகுத்த அழைக்கின்ற, சிவந்த உச்சிக் கொண்டையை உடைய கோழிகள் தங்குவதற்கு இடமானது மணம் கமழும் குளிர்ந்த கிளைகளையுடைய காஞ்சி மரநிழல். அதன் பக்கங்களில் எல்லாம் சுருண்ட கூந்தலையுடைய புலை மகளிர் நெல்லைக் குற்றுவர். அப்பாட்டின் ஒலி எங்கும் ஒலிக்கும்.

118 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1050 புள்ளுந்தண் புனற்கலிக்கும் பொய்கையுடைப்
புடை எங்கும்
தள்ளுந்தாள் நடையசையத் தளையவிழ்பூங்
குவளைமது
விள்ளும் பைங் குழற்கதிர்நெல் மிலைச்சிய புன்
புலைச்சியர்கள்
கள்ளுண்டு களிதூங்கக் கறங்குபறை யுங்கலிக்கும்.
- 1051 இப்படித்தா கியகடைஞர் இருப்பின்வரைப்
பினின் வாழ்வார்
மெய்ப்பரிவு சிவன்கழற்கே விளைத்தஉணர்
வொடும் வந்தார்
அப்பதியில் ஊர்ப்புலைமை ஆன்றதொழில்
தாயத்தார்
ஒப்பிலவர் நந்தனார் எனஒருவர் உளரானார்.
- 1052 பிறந்துணர்வு தொடங்கியபின் பிறைக்கண்ணிப்
பெருந்தகைபால்
சிறந்தபெருங் காதலினால் செம்மைபுரி சிந்தை
யராய்
மறந்தும்அயல் நினைவின்றி வருபிறப்பின் வழி
வந்த
அறம்புரிகொள் கையராயே அடித்தொண்டின்
நெறிநின்றார்.
- 1053 ஊரில்விடும் பறைத்துடவை உணவுரிமை
யாக்கொண்டு
சார்பில்வருந் தொழில்செய்வார் தலைநின்றார்
தொண்டினால்
கூரிலைய முக்குடுமிப் படையண்ணல் கோயில்
தொறும்
பேரிகையே முதலாய முகக்கருவி பிறவினுக்கும்.
- 1054 போர்வைத்தோல் விசிவார்என் றினையளவும்
புகலும் இசை
நேர்வைத்த வீணைக்கும் யாமுக்கும் நிலை வகையில்
சேர்வுற்ற தந்திரியும் தேவர்ப்பரான அரச்சையைகட்டு
ஆர்வத்தி னுடன்கோரோ சனையும்இவை
அளித்துள்ளார்.

24. திருநாளைப்போவார் நாயனார் புராணம் □ '119

1050. அப்புலைப் பாடியில் உள்ள பொய்கையின் பக்கங்களில் எல்லாம் பறவைகளும் குளிர்ந்த நீரில் ஒலிக்கும். தள்ளாடிச் செல்லும் காலின் நடை அசைதலால் தளை அவிழ்ந்து மலர்ந்த குவளை மலர்கள் தேனைச் சிந்துவதற்கு இடமான பசிய கூந்தலில் புலைச்சியர் நெற்கதிர்களைச் சூடிக்கொண்டு கள்ளினை உண்டு ஆடுவர். அவர்களின் ஆட்டத்திற்கு ஏற்பப் பறைகளுள் ஒலிக்கும்.

1051. இத்தகைய இயல்புடையதாய் விளங்கும் புலைப்பாடியில், தம் உண்மை அன்பைச் சிவபெருமானின் திருவடிக்கே விளைவித்தலால் உண்டான முன் உணர்ச்சி யோடு இவ்வுலகத்தில் நந்தனார் என்ற பெயரையுடைய ஒருவர் இருந்தார். அவர் அவ்வூரின் வெட்டிமைத் தொழிலைத் தாயமாக உடையவர். அவர் தமக்கு ஒப்பில்லாத வராகச் சிறந்து விளங்கினார்.

1052. அவர் இந்த உலகத்தில் வந்து தோன்றி உணர்வு தெரியத் தொடங்கிய பின்பு, அந்த நாள் முதலாய், பிறைமதியான கண்ணி மாலை சூடிய பெருந்தகையாம் சிவபெருமானிடத்தில் சிறப்புடைய பெரிய விருப்பால் பேரன்பு கொண்ட மனத்தை உடையவராய் விளங்கினார். மறந்தும் வேறு தெய்வங்களிடத்தும் தீய தொழில்களிலும் மனத்தைச் செலுத்தாது, தம் குலத்துக்குரிய சிவ தருமங்களைச் செய்து கொண்டு, சிவனடிக்கீழ் அடிமை செய்து வாழ்ந்து வந்தார்.

1053. ஊரில் விடப்பட்ட வெட்டிமைத் தொழிலுக் கான மானிய நிலத்தின் வருவாயைத் தம் உணவுக்கு ஆதாரமாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வந்தார். தம் பிறப்பினால் வரும் தொழிலைச் செய்து வந்த அவர் இறைவனின் திருத் தொண்டில் தலை நின்றார். கூர்மையான மூன்று தலைகளையுடைய சூலத்தை ஏந்திய சிவபெருமானின் கோயில் தோறும் பேரிகை முதலான முகக்கருவிகளுக்கும்,

1054. போர்வைத் தோலும், கட்டப்படும் வாரும் தந்து வந்தார். மற்றும் இவ்வாறான மற்றச் சாதனங்களும், இசைக்கின்ற நேர்மையுடைய வீணைக்கும் யாழுக்கும் அவற்றுக்கு ஏற்ற வகையில் பொருத்தமான நரம்பும் தந்து வந்தார். அன்புடனே தேவர் பெருமானான சிவபெருமானின் அர்ச்சனைக்கு வேண்டிய கோரோசனை முதலான பொருள்களும் அவர் தந்து வந்தார்.

120 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1055 இவ்வகையால் தந்தொழிலின் இயன்றவெலாம்
எவ்விடத்தும்
செய்வனவும் கோயில்களில் திருவாயிற் புற நின்று
மெய்விரவு பேரன்பு மிகுதியினால் ஆடுதலும்
அவ்வியல்பில் பாடுதலு மாய்நிகழ்வார் அந்நாளில்
- 1056 திருப்புன்கூர்ச் சிவலோகன் சேவடிகள் மிகநினைந்து
விருப்பினொடுந் தம்பணிகள் வேண்டுவன
செய்வதற்கே
அருத்தியினால் ஒருப்பட்டங் காதனூர் தனில்
நின்றும்
வருத்தமுறுங் காதலினால் வந்தவ்வூர்
மருங்கணைந்தார்.
- 1057 சீரேறும் இசைப்பாடித் திருத்தொண்டர்
திருவாயில்
நேரேகும் பிடவேண்டும் எனநினைந்தார்க்
கதுநேர்வார்
காரேறும் எயிற்புன்கூர்க் கண்ணுதலார் திருமுன்பு
போரேற்றைவிலங்க அருள் புரிந்தருளிப்
புலப்படுத்தார்
- 1058 சிவலோகம் உடையவர்தம் திருவாயில் முன்னின்று
பவலோகங் கடப்பவர் தம் பணிவிட்டுப்
பணிந்தெழுந்து
சுவலோடு வாரலையப் போவார்பின் பொருகுமல்
அவலோடும் அடுத்ததுகண்டு ஆதரித்துக்
குளந்தொட்டார்.
- 1059 வடங்கொண்ட பொன்னிதழி மணிமுடியார்
திருவருளால்
தடங்கொண்ட குளத்தளவு சமைத்ததற்பின் தம்
பெருமான்
இடங்கொண்ட கோயில்புறம் வலங்கொண்டு
பணிந்தெழுந்து
நடங்கொண்டு விடைகொண்டு தம்பதியில்
நண்ணினார்

24. திருநாளைப்போவார் நாயனார் புராணம் □ 121

1055. இங்ஙனம் தம் தொழிலில் முடிந்த அளவு எல்லாவற்றையும் எங்கும் நந்தனார் செய்தார். திருக்கோயிலின் திருவாயிலின் வெளியே நின்று, உண்மை பொருந்திய பேரன்பின் மிகுதியால் ஆடுவதும் பாடுவதுமாய் இருந்து வந்தார். அக்காலத்தில்,

'1056. திருப்புன்கூர் என்ற தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவலோகநாதரின் செம்மையான திருவடிகளை மிகவும் எண்ணி விருப்பத்துடனே, தாம் வேண்டிய திருப்பணிகளைச் செய்வதற்கு உண்டான ஆசையால் உள்ளம் ஒருமைப்பட்டவராய், தம் ஆதனூரினின்றும் புறப்பட்டு, வருத்தமுறும் காதலால், அந்தத் திருப்புன்கூர் தலத்தின் பக்கத்தை வந்து அடைந்தார்.

1057. சிறப்புடைய இசையைப் பாடி நந்தனார் திருப்புன்கூர் வாயிலில் நிற்குகொண்டு இறைவனை நேரே கண்டு வணங்க வேண்டும் என்று நினைந்தார். அவ்வாறு நினைந்த அவர்க்கு, அவ்வாறே இறைவன் அருள் செய்பவராய், மேகங்கள் தவழ்ந்து செல்லும் மதில் சூழ்ந்த திருப்புன்கூரில் வீற்றிருக்கும் சிவலோகநாதர், தம் திருமுன்பு இருக்கும் போர் வல்ல ஏற்றை விலகி இருக்கும்படி ஆணையிட்டுத், தம்மை நந்தனார்க்கு நேரான காட்சி புலப்படும்படி செய்தருளினார்.

'1058. சிவலோக நாதரின் கோயிலின் திருவாயில் முன்னம் நின்று, இவ்வுலகத்தில் பிறவியைக் கடக்கும் சிவ நெறியில் நின்ற நந்தனார், இறைவனை வழிபடுகின்ற பணியை முடித்துக்கொண்டு பணிந்து எழுந்து செல்லலானார். அவ்வாறு செல்பவர் அந்தக் கோயிலை அடுத்துள்ள பின்பக்கம் ஓர் இடம் பள்ளமாய் இருத்தலைப் பார்த்து அதனைக் குளமாகத் தோண்டினார்.

'1059. மாலை போல் மலர்கின்ற பொன் நிறம் கொண்ட கொன்றை மலரைச் சூடிய திருமுடியைக் கொண்ட சிவபெருமானின் திருவருளால், இடம் அகன்ற குளத்துக்கு ஏற்றவாறு தோண்டினார். பின்னர்த் தம் இறைவர் எழுந்தருளியிருக்கும் கோயிலை வெளியே வலமாகச் சூழ்ந்து வந்து பணிந்து எழுந்து கூத்தாடி, அவரிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு, தம் ஊரைப் போய் அடைந்தார்.

122. □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1060 இத்தன்மை ஈசர்மகிழ் பதிபலவுஞ் சென்றிறைஞ்சி
மெய்த்ததிருத் தொண்டுசெய்து வீரவுவார்
மிக்கெழுந்த

சித்தமொடுந் திருத்தில்லைத் திருமன்று
சென்றிறைஞ்ச
உய்த்தபெருங் காதலுணர்வு ஒழியாது வந்துதிப்ப.

1061 அன்றிரவு கண்துயிலார் புலர்ந்ததற்பின் அங்கெய்த
ஒன்றியணை தருதன்மை உறுகுலத்தோ டிசை
வில்லை
என்றிதும் எம்பெருமான் ஏவல் எனப் போக்கொழி
வார்
நன்றுமெழுங் காதல்மிக நாளைப்போ வேன்
என்பார்.

1062 நாளைப்போ வேன் என்றி நாள்கள்செலத் தரியாது
பூளைப்பூ வாய்பிறவிப் பிணிப்பொழியப் போவா
ராய்ப்
பாளைப்பூங் கமுகுடுத்த பழம்பதியின் நின்றும்
போய்
வாளைப்போத் தெழும்பழனஞ் சூழ்தில்லை
மருங்கணைவார்.

1063 செல்கின்ற போழ்தந்தத் திருவெல்லை பணிந்
தெழுந்து
பல்குஞ்செந் திவளர்த்த டயில்லேள்வி எழும்
புகையும்
மல்குபெருங் கிடையோது மடங்கள்நெருங்
கினைவுங்கண்டு
அல்குந்தம் குலநினைந்தே அஞ்சி அணைந்
திலர்நின்றார்.

24. திருநாளைப்போவார் நாயனார் புராணம் □ '123

'1060. சிவபெருமான் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் பதிகள் பலவற்றுக்கும் போய் இவ்வாறு வணங்கி உண்மையான திருத்தொண்டைச் செய்து வாழ்ந்து வந்தார் நந்தனார். அவர் அன்பானது மேல் மேல் எழுந்த உள்ளத்துடன் திருத் தில்லையில் உள்ள திருவம்பலத்தைக் கண்டு வணங்குவதற்கு உண்டான பெருங் காதல் உணர்வானது நீங்காது வந்து தோன்ற,

1061. அன்றைய இரவு கண் உறங்காதவர் ஆனார். விடிந்த பின், "அந்தத் தில்லையில் சேரும் தன்மை என் குலத்துக்குப் பொருந்துவதில்லை" என்று எண்ணினார். "எனக்குத் தோன்றிய இந்த எண்ணமும் எம்பிரானது ஏவலே!" எனவும் அவர் எண்ணினார். அங்குச் செல்லும் முயற்சியை ஒழித்திட்டார்; அதன்பின் மேன்மேலும் எழும் ஆசை அதிகரிக்க "நாளைப் போவேன்!" என்று கூறினார்.

'1062. இங்ஙனம் அவர் 'நாளைப் போவேன்!' என்று சொல்லிப் பல நாட்களும் கழிந்தன. பின் அவர் மனம் பொறாமல், பூளைப் பூப்போன்ற பிறவியான கட்டு நீங்கப் போவதற்குத் துணிவு கொண்டவராய், பாளைகளில் பூக்கள் நிறைந்துள்ள பாக்கு மரங்கள் சூழ்ந்த அந்தப் பழமையான ஊரின்னிறு புறப்பட்டுச் சென்று, ஆண் வாளை மீன்கள் எழுந்து பாய்வதற்கு இடமான வயல்கள் சூழ்ந்த தில்லையின் பக்கத்தை அடைவார் ஆனார்.

1063. அங்ஙனம் நந்தனார் செல்லும்போது, அந்தத் தில்லையின் எல்லையினை வணங்கினார். எழுந்து பெருகும் சிவந்த தீயை வளர்க்கும் வேள்விகளில் எழும் புகையையும், பெரிய அந்தணச் சிறுவர் மறைகளை ஒதுகின்ற மடங்கள் இருப்பதனையும் கண்டார்; அவற்றைக் கண்டதும் தம் கீழான தம் குலத்தை எண்ணி அஞ்சி மேலே செல்லாதவாறு நின்றார்.

124 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1064 நின்றவர் அங் கெய்தரிய பெருமையினை நினைப்
பார் முன்
சென் றிவையுங் கடந்தூர் சூழ் எயிற்றிருவா
யிலைப் புக்கார்
குன்றனைய மாளிகைகள் தொறுங்குலவும் வேதி
கைகள்
ஒன்றியமு வாயிரம்அங் குளஎன்பார் ஆகுதிகள்.
- 1065 இப்பரிசா யிருக்கவெனக் கெய்தல் அரிதென்றஞ்சி
அப்பதியின் மதிற்புரத்தின் ஆராத பெருங்காதல்
ஒப்பரிதாய் வளர்ந்தோங்க உள்ளருகிக் கை
தொழுதே
செப்பரிய திருவெல்லை வலங்கொண்டு செல்
கின்றார்.
- 1066 இவ்வண்ணம் இரவுபகல் வலஞ்செய்தங் கெய்தரிய
அவ்வண்ணம் நினைந்தழிந்த அடித்தொண்டர்
அயர் வெய்தி
மைவண்ணத் திருமிடற்றார் மன்றில்நடங்
கும்பிடுவ
தெவ்வண்ணம் எனநினைந்தே ஏசுறவினொடுந்
தூயில்வார்.
- 1067 இன்னல்தரும் இழிபிறவி இதுதடை என் றேதுயில்
வார்
அந்நிலைமை அம்பலத்துள் ஆடுவார் அறிந்தருளி
மன்னுதிருத் தொண்டரவர் வருத்தமெலாந் தீர்ப்
பதற்கு
முன்னணைந்து கனவின்கண் முறுவலொடும் அருள்
செய்வார்.
- 1068 இப்பிறவி போய்நீங்க எரியினிடை நீழும்கி
முப்பிறிநூல் மாப்பருடன் முன்னணைவாய் என்ன
மொழிந்து
அப்பரிசே தில்லைவாழ் அந்தணர்க்கும் எரியமைக்க
மெய்ப் பொருளா னார் அருளி அம்பலத்தே
மேவினார்.

24. திருநாளைப் போவார் நாயனார் புராணம் □ 125

1064. அங்ஙனம் நின்ற நந்தனார், அத்தில்லையில் தாம் சென்று சேர்வதற்கு அரிய பெருமையை எண்ணினார். “இதற்கு மேல் முன் சென்று இவற்றையும் கடந்து ஊரைச் சுற்றிச் சூழ்ந்த மதிலின் வாயிலில் புருந்தால் அங்கு மலை போன்ற மாடங்கள் தோறும் பொருந்திய வேதிகைகளுடன் பொருந்திய மூவாயிரம் ஆகுதிகள் இருக்கின்றன எனக் கூறுவர்.”

1065. “இங்ஙனம் இருத்தலால் நான் அங்குச் சென்று சேர்தல் எனக்கு அரியதாகும்” என்று அஞ்சி, அந்தத் தலத்தின் மதிலின் வெளிப் பக்கத்தில் அடங்காத பெருங்காதல் ஒப்பில்லாததாய் மேல்மேல் வளர்ந்து பெருக, உள்ளம் உருகிக் கைகளால் தொழுது, கூறுவதற்கரிய அந்த நகரத்தை எல்லையிலே வலமாக வரலானார்.

1066. இங்ஙனம் இரவும் பகலும் அத்தல்லையை வலமாக வந்து, அந்நகரத்தினுள் சென்று சேர்வதற்கரிய அத்தன்மையை எண்ணி மனம் வருந்திய தொண்டர் நந்தனார் அயர்ந்து, “மைபோல் கரிய திருமிடற்றை யுடைய இறைவரின் திருவம்பலத்தின் நடவத்தைக் கண்டு வணங்குவது எப்படி?” என எண்ணி வருத்தத்துடன் உறங்கலானார்.

1067. “துன்பத்தைத் தரும் இந்தப் பிறவியானது தடையாய் உள்ளது!” என்று மனத்தில் எண்ணி நந்தனார் உறங்கினார். அந்த நிலைமையினை அம்பலத்துள் ஆடும் அம்பலவாணர் அறிந்தருளினார். நிலைபெற்ற அந்தத் தொண்டரின் வருத்தம் எல்லாவற்றையும் போக்குவதற்காக அவர்க்கு முன்பு கனவில் புன்சிரிப்புடன் அருள் செய்ய லானார்.

1068. “இந்தப் பிறவி போய் நீங்குவதற்காகத் தீயிடத்து நீ முழுகிப் பூனூல் அணிந்த மார்பையுடைய அந்தணர்களுடன் என் முன் வருவாயாக!” எனக் கூறி மெய்ப் பொருளான இறைவர், அவ்வாறே, தில்லையில் வாழும் அந்தணர்க்கும் கனவிலே தோன்றி நந்தனார் முழுகுவதற்குத் தீ அமைததுக் கொடுக்கும்படி அருள் செய்து, பின் கம் சிற்றம்பலத்தை அடைந்தார்.

126 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1069 தம்பெருமான் பணிகேட்ட தவமறையோர்
எல்லாரும்
அம்பலவர் திருவாயின் முன்பு அச்சமுடன் ஈண்டி
எம்பெருமான் அருள்செய்த பணிசெய்வோம்
என்றேத்தித்
தம்பரிவு பெருகவருந் திருத்தொண்டர் பாற்சார்ந்
தார்.

1070 ஐயரே அம்பலவர் அருளால்இப் பொழுதனைந்
தோம்
வெய்யஅழல் அமைத்துமக்குத் தரவேண்டி என
விளம்ப
நையுமனத் திருத்தொண்டர் நான்உய்ந்தேன்
எனத் தொழுதார்
தெய்வமறை முனிவர்களும் தீயமைத்த படி
மொழிந்தார்.

1071 மறையவர்கள் மொழிந்ததற்பின் தென்றிசையின்
மதிற்புறத்துப்
பிறையுரிஞ்சுந் திருவாயின் முன்னாகப் பிஞ்ஞ
கர்தம்
நிறையருளால் மறையவர்கள் நெருப்பமைத்த
குழி எய்தி
இறையவர்தாள் மனங்கொண்டே எரிசூழ வலங்
கொண்டார்.

1072 கைதொழுது நடமாடுங் கழலுன்னி அழல்புக்கார்
எய்தியஅப் பொழுதின்கண் எரியின்கண் இம்மாயப்
பொய்தகையும் உருவொழித்துப் புண்ணியமா
முனிவடிவாய்
மெய்திகழ்வெண் ணூல்விளங்க வேணிமுடி
கொண்டெழுந்தார்.

24. திருநாளைப் போவார் நாயனார் புராணம் □ 127

1069. தம் இறைவனின் கட்டளையைக் கேட்ட தவ மறையவரான தில்லைவாழ் அந்தணர் யாவரும், அம்பல வாணரின் கோயில் திருவாயில் முன்னம் அச்சத்துடன் வந்து கூடி, “நம் இறைவர் அருளிய பணியை நாம் செய்வோம்!” என்று ஏத்திச் சென்று, தம் அன்பு பெருக வருகின்ற திருநாளைப் போவாரிடம் வந்தனர்.

1070. “தலைவரே! கூத்தப் பெருமான் கொடிய தீயை உமக்கு அமைத்துத் தருமாறு அருள் செய்ததால், இப்போது உம்மிடம் வந்தோம்!” என்று உரைத்தனர். வருந்தும் மனத்தையுடைய திருத்தொண்டரான நந்தனார் “நான் உய்ந்தேன்!” என்று வணங்கினார். அவரது இசைவைப் பெற்ற தெய்வ மறை முனிவர்களும் அவ்வாறே தீ அமைத்து, அமைத்த அச்செய்தியைத் திரும்ப வந்து அவர்க்குத் தெரிவித்தனர்.

1071. மறையவர் அங்ஙனம் அறிவித்த பின்பு தென் திசை மதில் புறத்தில் உள்ள சந்திரனைத் தொடுமாறு உயர்ந்த திருவாயிலின் முன் சிவபெருமானின் நிறைந்த பேரருளால், மறையவர் தீயை வளர்த்த தீக்குழியினை அடைந்து, இறைவரின் திருவடிகளை மனத்தில் கொண்டு நந்தனார் அந்தத் தீயினைச் சுற்றி வலமாக வந்தார்.

1072. நந்தனார் கைகளைக் கூப்பித் தொழுது, ஐந்து தொழில் திருக்கூத்து இயற்றுகின்ற திருவடியை எண்ணித் தீயுள் புகுந்தார். அப்போது தீயில் இந்த மாயா காரிய மாகிய பொய் பொருந்திய வடிவை ஒழித்துப், புண்ணிய வடிவம் உடைய முனிவர் கோலம் பூண்டு, மார்பில் பூணூல் விளங்க, சடைமுடியும் கொண்டு அவர் அத்தீயினின்று வெளிப்பட்டார்.

128 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1073 செந்திமேல் எழும்பொழுது செம்மலர்மேல்
வந்தெழுந்த
அந்தணன் போல் தோன்றினார் அந்தரதுந் துபி
நாதம்
வந்தெழுந்தது இருவிசும்பில் வானவர்கள் மகிழ்ந்
தார்த்துப்
பைந்துணர்மந் தாரத்தின் பனிமலர்மா ரிகள்
பொழிந்தார்.

1074 திருவுடைய தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் கை
தொழுதார்
பரவரிய தொண்டர்களும் பணிந்துமனம் களி
பயின்றார்.
அருமறைகூழ் திருமன்றில் ஆடுகின்ற கழல்வணங்க
வருகின்றார் திருநாளைப் போவாராம் மறை
முனிவர்.

1075 தில்லைவாழ் அந்தணரும் உடன்செல்லச்
சென்றெய்திக்
கொல்லைமான் மறிக்கரத்தார் கோபுரத்தைத்
தொழுதிறைஞ்சி
ஒல்லைபோய் உட்புகுந்தார் உலகுய்ய நடமாடும்
எல்லையினைத் தலைப்பட்டார் யாவர்களும்
கண்டிலரால்.

1076 அந்தணர்கள் அதிசயித்தார் அருமுனிவர்
துதிசெய்தார்
வந்தணைந்த திருத்தொண்டர் தம்மைவினை
மாசறுத்துச்
சுந்தரத்தா மரைபுரையுந் துணையடிகள்
தொழுதிருக்க
அந்தமிலா ஆனந்தப் பெருங்குத்தர் அருள்புரிந்தார்.

24. திருநாளைப் போவார் நாயனார் புராணம் □ 129

1073. அங்ஙனம் அவர் செந்தியின் மீது வந்து எழுந்த போது, செந்தாமரை மலர்மீது வந்து எழுந்த அந்தணனான நான்முகன்போல் தோன்றினார். அப்போது உயர்ந்த வானத்தில் துந்துபி முரசின் முழக்கமானது ஒலித்தது. தேவர்கள் மகிழ்ந்து ஆரவாரம் செய்து புதிய இதழ்கள் கொண்ட மந்தாரப்பு து மலர் மழை பெய்தனர்.

1074. இறைவன் அருளான திருவுடைய தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் கைகூப்பி வணங்கினர். போற்றுவதற்கு அரிய சிறப்புடைய திருத்தொண்டர்கள் பணிந்து மனம் மிகவும் களிப்படைந்தனர். அரிய வேதங்கள் சூழ்ந்து துதிக்கும் அம்பலத்தில் அருட் பெருங் கூத்து ஆடும் திருவடையை வணங்குவ தற்காகத் திருநாளைப் போவாரான மறை முனிவர் செல்லலானார்.

1075. தில்லை வாழ் அந்தணர்களும் உடன் வரப் போய்த் திருநகரத்தின் உள்ளே புகுந்து, கொல்லை வாழும் இயல்புடைய மாணைக் கொண்ட கையைபுடைய சிவபெருமானின் திருக்கோபுரத்தைத் தொழுது வணங்கி விரைவாய்ப் போய் உள்ளே புகுந்தார். உலகெல்லாம் உய்வதற்காக அருட் கூத்து ஆடுகின்ற எல்லையைக் கூடினார். அதன் பின்பு அவரை எவரும் பார்க்கவில்லை.

1076. அங்கு நிகழ்ந்ததைக் கண்டு அந்தணர்கள் வியப்புக் கொண்டனர். அரிய முனிவர் துதித்தனர். தம்மை வந்தடைந்த திருத் தொண்டரை வீணை மாசு அறுத்து அழகான தாமரை போன்ற அடிகளை வணங்கித் தொழுத வண்ணம் இருக்குமாறு, எல்லை இல்லாத ஆனந்தக் கூத்தரான அம்பலவாணர் அருள் செய்தார்.

130 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1077 மாசுடம்பு விடத்தீயின் மஞ்சனஞ்செய்
தருளியெழுந்து
ஆசில்மறை முனியாகி அம்பலவர் தாளடைந்தார்
தேசுடைய கழல்வாழ்த்தித் திருக்குறிப்புத்
தொண்டர் வினைப்
பாசமற முயன்றவர்தம் திருத்தொண்டின்
பரிசுரைப்பாம்.

திருநாளைப் போவார் புராணம் முற்றிற்று

25. திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார் புராணம்

- 1078 ஏயு மாறுபல் உயிர்களுக் கெல்லையில் கருணைத்
தாய னாள்தனி யாயின தலைவரைத் தழுவ
ஆயு நான்மறை போற்றநின் றருந்தவம் புரியந்
தூய மாதவம் செய்தது; தொண்டைநன் னாடு.
- 1079 நன்மை நீடிய நடுநிலை ஒழுக்கத்து நயந்த
தன்மை மேவிய தலைமைசால் பெருங்குடி.
தழைப்ப
வன்மை ஓங்கெயில் வளம்பதி பயின்றது வரம்பின்
தொன்மை மேன்மையில் நிகழ்பெருந்
தொண்டைநன்னாடு.
- 1080 நற்றி றம்புரி பழையனூர்ச் சிறுத்தொண்டர்
நவைவந்து
உற்ற போதுதம் உயிரையும் வணிகனுக் கொருகால்
சொற்ற மெய்ம்மையுந் தூக்கிஅச் சொல்லையே
காக்கப்
பெற்ற மேன்மையில் நிகழ்ந்தது பெருந்தொண்டை
நாடு.

25. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம் □ 131

1077. குற்றம் பொருந்திய உடலை விடுவதற்காகத் தீயிலே குளித்து மேல் எழுந்து குற்றம் இல்லாத முனிவராகி, அப்பலவாணரின் திருவடியை அடைந்திட்ட நந்தனாரின் தேசுடைய திருவடிகளை வாழ்த்தி, அதன் மேல் 'திருக் குறிப்புத் தொண்டர்' என்ற வினைப் பாசம் போக்க முயன்றவரின் திருப்பணியின் தன்மையினை இலிக் கூறுவோம்.

திருநாளைப் போவார் புராணம் முற்றிற்று

25. திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார் புராணம்

1078. பொருந்துமாறு பல உயிர்களுக்கும் எல்லை யற்ற கருணைத் தாய் போற்ற உமையம்மையார் தனிப் பட்டுள்ள தம் தலைவரை (சிவபெருமானை)த் தழுவுவதற் காக, நான்கு வேதங்களும் போற்ற, ஆகமத்தின் வழியில் நின்று, தன்னிடம் அரிய தவம் செய்யும்படியான பெருந் தவத்தைக் கொண்டது தொண்டைநாடு.

1079. அப்பெருந் தொண்டை நாடு நன்மை யிக்க நடுநிலை ஒழுக்கத்தில் விருப்பம் உடைய தலைமையுடைய பெருங்கடிகள் தழைத்து ஒங்க வலிய பெரிய மதிகளை யுடைய வளம் உடைய நகரங்கள் பாவற்றைத் தன்னிடம் கொண்டது. எல்லை இல்லாத பழைய மேம்பாடுகளுடன் விளங்குவது.

1080. அப்பெருந் தொண்டை நாடானது, நல்ல திறத்தையே விரும்பிய பழையனார் வேளாளர்கள் தம்மிது குற்றம் வந்தபோது, தம் உயிரையும், வணிகன் ஒருவனுக்கு ஒருகால் தாம் சொல்லிய உண்மைச் சொல்லையும் சீர் தூக்கிப்பார்த்து, உயிரைவிட அந்த உண்மைச் சொல்லையே காத்த மேன்மை கொண்டதாகும்.

132 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1081 ஆணை யாமென நீறுகண்டு அடிச்சேரன் என்னும்
சேனு லாவுசீர்ச் சேரனார் திருமலை நாட்டு
வாணி லாவுபூண் வயவர்கள் மைத்துனக் கேண்மை
பேண நீடிய முறையது பெருந்தொண்டை நாடு.

1082 கறைவி ளங்கிய கண்டர்பாற் காதல்செய்
முறைமை
நிறைபு ரிந்திட நேரிழை அறம்புரிந் ததனால்
பிறையுரிஞ்சு எயிற்பதிபயில் பெருந்தொண்டை
நாட்டு
முறைமையாமென உலகினில் மிகுமொழி
உடைத் தால்.

1083 தாவில் செம்மணி அருவியா நிழிவன சாரல்
பூவில் வண்டினம் புதுநறவு அருந்துவ புறவம்
வாவி நீள்கயல் வரம்பிற உகைப்பன மருதம்
நீவி நித்திலம் பரத்தியர் உணக்குவநெய்தல்.

1084 குறவர் பன்மணி அரித்துஇதை விதைப்பன
குறிஞ்சி
கறவை ஆன்றிறை மானுடன் பயில்வன கானம்
பறவை தாமரை யிருந்திற வருந்துவ பழனம்
சுறவ முள்மருப் பணங்கயர் வனகழிச் சூழல்

25. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம் □ 133

1081. அந்தத் தொண்டை நாடு, சிவபெருமானின் திருவருளின் வடிவமே திருநீறாகும் என்று கொண்டு திருநீற்றை வணங்கும் வகையினால் "அடியேன் அடிச்சேரன்" என (திருநீற்றைப் போல் வெண்மையான உவர் மண் ஊறிய உடலைக் கொண்ட வண்ணானை) வணங்கும் நெடுந்தொலைவு பரந்த புகழ் மிக்க சேரமானின் மலை நாட்டில் வாழ்கின்ற ஒளிவிசும் அணிகள் அணிந்த வெற்றி வீரர்கள், மைத்துனர் என்ற முறையைப் பாராட்டும் நீடித்த முறைமையுடையதாகும்.

1082. கரிய நிறம் விளங்கும் கழுத்தையுடைய சிவபெருமானிடம் அன்பு செய்யும் முறைமையின் நிறைவை விரும்ப உமாதேவியார் அறத்தைச்செய்ததால், சந்நிரனைத் தொடுமளவு உயர்ந்த மதிலையுடைய ஊர்கள் பொருந்திய பெருந்தொண்டை நாடு, சிவநெறியின் நியதியை உடையது என்று உலகத்தார் போற்றும் சிறப்பை உடையதாகும்.

1083. மலைச் சாரல் என்ற குறிஞ்சியிடங்கள் குற்றம் இல்லாத அருவியிலும் ஆற்றிலும் செம்மணிகள் இழிந்து வருவதற்கு இடமாய் விளங்கின. புறவம் என்ற முல்லை யிடங்கள் மலர்களிலே வண்டுக் கூட்டங்கள் புதிய தேனை அருந்துவதற்கு இடமாய் விளங்கின. மருத நீர்நிலைகளில் நீண்ட கயல் மீன்கள் வரப்புகள் உடையுமாறு துள்ளுதற்கு இடமாய் விளங்கின. நெய்தல் இடங்கள் பரதப் பெண்கள் முத்துக்களைக் கழுவி உலர்த்துவதற்கு இடமாய் விளங்கின.

1084. குறிஞ்சி இடங்கள், குறவர் பல மணிகளையும் அரித்து எடுத்து விலக்கிக் காரா மணிகளை விதைத்தற்கு இடமாய் விளங்கின. காட்டின் இடங்கள், பசுக் கூட்டங்கள் மான்களுடன் பழகுவதற்குரிய இடமாய்விளங்கின. வயல்கள், பறவைகள் தாமரை மலரிலிருந்து கொண்டு இறால் மீன்களைத் தின்பதற்கு இடமாய் விளங்கின. நெய்தல் நிலக் கழியிடங்கள், சுறாமீனின் முட்களையுடைய கொம்புகளைத் தெய்வ வடிவாக வைத்து விழாக் கொண்டாடுவதற்கு இடமாய் விளங்கின.

134 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1085 கொண்டல் வானத்தின் மணிசொரி வனகுல
வரைப்பால்
தண்டு ணர்க்கொன்றை பொன்சொரி வனதள
வயற்பால்
வண்டல் முத்தநீர் மண்டுகால் சொரிவன வயற்பால்
கண்டல் முன்துறைக் கரிசொரி வனகலங் கடற்பால்

1086 தேனி றைந்தசெந் தினையிடி தரும்லைச் சீறார்
பானி றைந்தபுற் பதத்தன முல்லைநீள் பாடி
தூநெ லன்னநெய் கன்னலின் கனியதண் டுறையூர்
மீனி றைந்தபே ருணவின வேலைவைப் பிடங்கள்

1087 குழல்செய் வண்டினங் குறிஞ்சியாழ் முரல்வன
குறிஞ்சி
முழவு கார்கொள முல்லைகள் முகைப்பன முல்லை
மழலை மென்கிளி மருதமர் சேக்கைய மருதம்
நிழல்செய் கைதைகுழ் நெய்தலங் கழியன நெய்தல்

1088 மல்கும் அப்பெரு நிலங்களில் வரைபுணர் குறிஞ்சி
எல்லை எங்கணும் இறவுளர் ஏனல்முன் விளைக்குப்
பல்பெ ரும்புனம் பயில்வன படர் சிறைத் தோகை
சொல்லும் அப்புனங் காப்புஞ் சுரிசுழல் தோகை

25. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம் □ 135

1085. மலையிடங்களில் மேகங்கள் வானத்தினின்று முத்துக்களைச் சொரியும்; முல்லையின் அயல் இடங்களில், குளிர்ந்த கொத்துக்களையுடைய கொன்றை மரங்கள் பொன் சொரியும். நீர் மிக்க கால்வாய்கள் வயல் இடங்களில் உள்ள வண்டலில் முத்துக்களைச் சொரியும் கடல் பக்கத்தில் தாழைகளை முன் இடங்களில் கொண்ட துறைகளில் கலங்கள் யானைகளைக் கொணர்ந்து இறக்கும்.

1086. அத்தொண்டை நாட்டில், குறிஞ்சி நிலத்துக் குரிய சிறிய லூர்கள், தேன் நிறையக் கலக்கப் பெற்ற தினை மாவை உடையவை. முல்லை நிலத்துக்குரிய பாடிகளான ஊர்கள், பால் கூட்டிச்சமைக்கப்பட்ட புல் அரிசிச் சோற்றை உடையவை. மருத நிலத்தின் குளிர்ந்த துறைகளைக் கொண்ட ஊர்கள், தூய்மையான நெல்லரிசி அன்னமும் நெய்யும் கரும்பும் இன்கனிகளும் என்ற இவற்றை உடையவை. நெய்தற் பகுதியான கடலைச் சார்ந்த இடங்கள், மீன்கள் நிறைந்த பேருணவைக் கொண்டவை.

1087. அத்தொண்டை நாட்டில், குறிஞ்சி நிலத்தில் குழல் போல் ஒலிக்கும் வண்டுக் கூட்டங்கள் குறிஞ்சிப் பண்களைப் பாடிடும். முல்லை நிலத்தில், முழா என்ற வாத்தியங்கள் மேகம் போல் முழங்க முல்லைக் கொடிகள் அரும்புகளை அரும்பும். மருத நிலத்தில், மழலையைப் பேசும் மென்மையான இயல்புடைய கிளிப் பிள்ளைகள் மருத மரங்களைத் தாம் உறங்கும் இடங்களாகக் கொள்ளும். நெய்தல் நிலங்கள், நிழலை அளிக்கும் தாழைகள் சூழ்ந்த நெய்தல் மலர்கள் பூத்திருக்கின்ற நீர்க்கழிகளைப் பெற்றிருக்கும்.

1088. வளங்கள் மிக்க முற்கூறப்பட்ட அந்நான்கு வகைப்பட்ட பெருநிலங்களில் மலையைச் சார்ந்த குறிஞ்சி நிலத்தின் இடங்கள் எங்கும், குறிஞ்சி நில மக்கள் தினைப் பயிரை முன் விளைவிக்கும் பல பெரிய தினைப் புனங்களில் எல்லாம் படரும் இறகையும் தோகையையும் உடைய மயில்கள் உலவும். கூறப்படும் அத்தினைப் புனங்களைக் காப்பவர், சுருண்ட கூந்தலையுடைய மயில் போன்ற சாயலையுடைய குறமங்கையர் ஆவார்.

136 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1089 அங்கண் வான்மிசை அரம்பையர் கருங்குழற்
சுரும்பு
பொங்கு பூண்முலைக் கொடிச்சியர் குழல்முழ்கிப்
போகாச்
செங்கண் மால்விடை யார்திருக் காளத்தி என்னும்
மங்குல் சூழ்வரை நிலவிய வாழ்வினால் மல்கும்.

1090 பேறு வேறுகூழ் இமையவர் அரம்பையர் பிறந்து
மாறில் வேடரும் மாதரு மாகவே வணங்கும்
ஆறு சூழ்சடை அண்ணலார் திருவிடைச் சுரமும்
சூறு மேன்மையின் மிக்கதந் நாட்டுவண் குறிஞ்சி.

1091 அம்பொன் வார்குழற் கொடிச்சிய ருடன் அர
மகளிர்
வம்பு லாமலர்ச் சுனைபடிந் தாடுநீள் வரைப்பின்
உம்பர் நாயகர் திருக்கழக் குன்றமும் உடைத்தால்
கொம்பர் வண்டுசூழ் குறிஞ்சிசெய் தவங்குறை
உளதோ?

1032 கோல முலையையும் குறிஞ்சியும் அடுத்தசில்
லிடங்கள்
நீல வாட்படை நீலிதோட் டங்களும் நிரந்து
கால வேனிலிற் கடுப்பகற் பொழுதினைப் பற்றிப்
பாலை யுஞ்சோல லாவன உளபரல் முரம்பு.

25. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம் □ 137

1089. அழகிய இடம் அகன்ற வான் உலகத்தில் வாழ்கின்ற தேவ மங்கையரின் கரிய கூந்தலில் உள்ள வண்டுகள், ஒளி விளங்கும் அணிகளை அணிந்த குற மங்கையரின் கூந்தலுள் முழுகி அங்கிருந்து நீங்காது இருத்தற்கு இடமான, சிவந்த கண்ணையுடைய திருமாலை காணையூர்தி யாய்க் கொண்ட சிவபெருமானின் திருக்காளத்தி என்ற மேகம் சூழ்ந்த திருமலையைத் தன்னுள் நிலவப்பெற்ற வாழ்வுடைமையால் அக்குறிஞ்சி நிலம் சிறப்பு மிக்கதாகும்.

1090. அந்நாட்டின் உண்மையுடைய குறிஞ்சி நிலமானது, வேறான தனிப் பேற்றை எண்ணித் தவம் செய்த வானவர்களும், அரம்பையர்களும் இங்கு ஒப்பில்லாத வேடர்களும் வேட மங்கையர்களுமாகப் பிறந்து வணங்குவதற்கு இடமான, கங்கை பொருந்திய சடையுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளிய 'திருவிடைச்சுரமும்' பொருந்திய வாழ்வுடையது என்று கூறத் தக்க மேன்மையால் சிறந்ததாகும்.

1091. அக்குறிஞ்சி, அழகிய பொன் நிறம் கொண்ட மலர்களை அணிந்த, வளர்ந்து முடித்த கூந்தலையுடைய குறவ மங்கையருடன் தெய்வ மங்கையர், மணம் கமழும் மலர்கள் மலர்ந்துள்ள சனைகளில் படிந்து முழுகும் நீண்ட இடங்களையுடைய தேவர் தலைவனான சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் திருக்கழுக்குன்றத்தையும் தன்னிடத்தில் கொண்டதாகும். ஆதலால் மரக் கொம்புகளின் மலர்களில் வண்டுகள் மொய்ப்பதற்கு இடமான குறிஞ்சி நிலம் செய்த 'தவம் குறவுடையதாகுமோ? ஆகாது.

1092. அழகான முல்லை நிலத்தையும் குறிஞ்சி நிலத்தையும் அடுத்துள்ள பருக்கைக் கற்களுடன் கூடிய மேட்டு நிலங்களாய் உள்ள சில இடங்கள், கரிய நிறம் கொண்டவளான வாளை ஏந்திய துர்க்கையின் கோயில் களை உடையனவாய்ப் பெரும் பொழுதான வேனிற் காலத்தில் கடும் பகல் பொழுதைப் பற்றிப் பாலை நிலம் எனக் கூறும்படியாயும் விளங்கின.

(நீலி— நீல நிறமுடைய துர்க்கை)

138 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1093 சொல்லும் எல்லையின் புறத்தன துணர்ச்சரும்
பலைக்கும்
பல்பெ ரும்புனற் கானியா றிடையிடை பரந்து
கொல்லை மெல் ிணர்க் குருந்தின் மேற் படர்ந்த
பூம் பந்தர்
முல்லை மென்புதல் முயலுகைத் தடங்குநீள்
முல்லை.

1094 பிளவு கொண்டதன் மதிநுதற் பேதையர்
எயிற்றைக்
களவு கொண்டது தளவெனக் களவலர் தூற்றூம்
அளவு கண்டவர் குழல்நிறங் கனியும்அக்
களவைத்
தளவு கண்டெதிர் சிரிப்பன தயக்குமுண் டென்று.

1095 மங்கை யர்க்குவாள் விழியிணை தோற்றமான்
குலங்கள்
நங்கும் மற்றவ றிடைக்கிடை மலர்க்கொடி எங்கும்
அங்கண் முல்லையின் தெய்வ மென் றருந்தமிழ்
உரைக்கும்
செங்கண் மால்தொழுஞ் சிவன்மகிழ் திருமுல்லை
வாயில்.

1096 நீறுசேர்திரு மேனியர் நிலாத்திகழ் முடிமேல்
மாறில் கங்கைதான் அவர்க்கு மஞ் சனந்தர
அணைந்தே
ஊறு நீர்தரும் ஒளிமலர்க் கலிகைமா நகரை
வேறு தன்பெரு வைப்பென விளங்குமா முல்லை.

25. திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார் புராணம் □ 139

1093. மலர்க் கொத்துகளை அலைத்துக் கொண்டு வருகின்ற மிக்க நீரையுடைய காட்டாறுகள், இடையிடையே ஓடிப் பரந்து, கொல்லை நிலத்தில் உள்ள மென்மையான இலைகளையுடைய குருந்த மரத்தின் மேல் படர்ந்த பந்தல் போன்ற முல்லைக் கொடிகளின் மெல்லிய புதர்களில் பதுங்கியிருந்த முயல்களைத் துரத்திப் பின், அடங்குவதற்கு இடமான முல்லை நிலங்கள் மேற் கூறப்பட்ட எல்லையின் புறத்தே விளங்கின.

1094. பிளவுடைய குளிர்ந்த பிறைச் சந்திரனைப் போன்ற நெற்றியையுடைய இடைச்சியரின் பற்களின் அழகை முல்லை அரும்புகள் களவு செய்தன என்று களாச் செடிகள் பழி தூற்றுகின்றன. அதைக் கருதல் அளவையால் முல்லை அறிந்து, அந்த இடைச்சியரின் கூந்தல் நீளம் போலக் கனிந்த அந்தக் களவை அறிந்து (களாப்பழத்தை) 'தமக்கும் அக்களவு உண்டு' என்று சிரிப்பது போல் விளங்கியது.

1095. அத்தகைய முல்லை நிலத்தில், இடைச்சியரின் வாள் போன்ற இருகண்களுக்குத் தோல்வி அடைந்த மான் கூட்டங்கள் எங்கும் இருந்தன. அந்த இடைச்சியரின் இடைகளுக்குத் தோற்ற முல்லைக் கொடிகள் எங்கும் விளங்கின. முல்லை நிலத்துக்குரிய தெய்வம் என்று அரிய தமிழ்ப் பொருள் இலக்கணத்தில் சொல்லப்படும் சிவந்த கண்ணையுடைய திருமால் வழிபாடு இயற்றிய சிவபெருமான் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் 'திரு முல்லை வாயில்' என்ற தலம் அத்தொண்டைநாட்டில் உள்ளது.

1096. திருநீறு அணிந்து விளங்கும் திருமேனியையுடைய சிவபெருமானின் பிறை விளங்கும் திருமுடியின் மீது உள்ள நிகரற்ற கங்கையாறானது, அவர்க்குத் திருமஞ்சன நீரைத் தரும் பொருட்டாக இவ்வுலகத்தில் வந்து சேர்ந்து, ஊறும் நீரை அளிக்கும் ஒளியுடைய மலர்களையுடைய 'கலிகை மாநகர்' என்ற திருவூறல் என்கின்ற பதியை வேறாகத்தனது பெரிய சேம வைப்பு எனக் கூறும்படி கொண்டு பெரிய முல்லை நிலம் விளங்கும்.

'140 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- '1097 வாச மென்மலர் மல்கிய மூல்லைகுழ் மருதம்
வீச தெண்டிறை நதிபல மிக்குயர்ந் தோடிப்
பாச டைத்தடந் தாமரைப் பழனங்கள் மருங்கும்
பூசல் வன்கரைக் குளங்களும் ஏரியும் புகுவ.
- '1098 துங்க மாதவன் சுரபியின் திருமுலை சொரிபால்
பொங்கு தீர்த்தமாய் நந்திமால் வரைமிசைப்
போந்தே
அங்கண் நித்திலம் சந்தனம் அகிலொடு மணிகள்
பங்க யத்தடம் நிறைப்பவந் திழிவது பாலி.
- '1099 பிள்ளை தைவரப் பெருகுபால் சொரிமுலைத்
தாய்போல்
மள்ளர் வேனிலின் மணல்திடர் பிசைந்துகை வருட
வெள்ள நீரிரு மருங்குகால் வழிமிதந் தேறிப்
பள்ள நீள்வயல் பருமடை உடைப்பது பாலி.
- '1100 அனைய வாகிய நதிபரந் தகன்பணை மருங்கில்
கணைநெ டும்புனல் நிறைந்துதிண் கரைப்பெருங்
குளங்கள்
புனையி ருங்கடி மதகுவாய் திறந்திடப் புறம்போய்
வினைஞ ரார்ப்பொலி எடுப்பநீர் வழங்குவ
வியன்கால்.
- '1101 மாறில் வண்பகட் டேர்பல நெருங்கிட வயல்கள்
சேறு செய்பவர் செந்நெலின் வெண்முளை சிதறி
நாறு வார்ப்பவர் பறிப்பவர் நடுபவ ரானு
வேறு பல்வினை யுடைப் பெருங் கம்பலை
மிகுமால்.

25. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம் □ 141

1097. மணம் சுமழும் மென்மையான மலர்கள் நிறைந்த முல்லைக் கொடிகளையுடைய முல்லை நிலத்தை அடுத்துள்ள மருத நிலத்தில் வீசும் தெளிந்த அலைகளையுடைய பலஆறுகள், மிக்கு உயர்ந்து ஓடிய பசிய இலைகளையுடைய பெரிய தாமரைகள் மலர்வதற்கிடமான வயல்களின் பக்கங்களிலும், பறவைகளின் ஒலி மிகுதியாய்க் கொண்ட வலிய கரைகளையுடைய குளங்களிலும் ஏரியிலும் புகும்.

1098. உயர்ந்த தவமுடைம வசிட்ட முனிவனிடமிருக்கும் காமதேனுவின் முலை சொரிந்த பாலானது, பெருகும் தீர்த்தமாக உருப்பட்டு நந்தி மலையினின்றும் இறங்கி, அங்குள்ள முத்துகளையும் சந்தனம் அகில் முதலானவற்றுடன், மணிகளையும் கொணர்ந்து தாமரைக் குளங்களை நிறைக்குமாறு கீழ் நோக்கி ஓடி வருவது பாலாறு எனப்படும்.

1099. குழந்தை தன் கையால் தடவவும் பெருகும் பால் சொரிகின்ற முலையையுடைய தாயைப் போல், உழவர்கள் வேணிற் காலத்தில் மணல் மேடுகளைப் பிசைந்து கால்வாய் உண்டாக்கி ஒழுங்குபடுத்த, ஊறிப்பெருகும் நீர் இரண்டு பக்கங்களிலும் கால்வாய்களின் வழியே மிதந்து ஏறிச் சென்று, பள்ளமான நிலத்தில் உள்ள நீண்ட வயல்களின் பருத்த மடைகளை உடைக்கும்.

1100. அத்தகைய இயல்புடைய ஆறுகள் பரவதலால் வயல்களின் பக்கங்களில் எல்லாம் ஒலி செய்கின்ற பெரிய நீர் நிறைந்து, திண்மையான கரையையுடைய பெரிய குளங்களுள் சேரும். அவற்றில் சுட்டப்பட்ட மதகுவாய்கள் திறந்துவிட, அவ்வாய்களின் மூலமாக வெளியே போய், மக்கள் நீர் வருகை கண்டு ஆரவாரம் செய்யும் ஒலி மிகுமாறு கால்வாய்களின் வழியே நீரை அளிக்கும்.

1101. நிகர் இல்லாத வளத்தை அளிக்கும் எருமைக் கடாக்களைப் பூட்டிய பல ஏர்கள் நெருங்க வயல்களைச் சேறு செய்பவர், செந்நெல்லின் வெண்மையான முளைகளை விதைத்து நாற்று விடுபவர்கள், நாற்றைப் பறிப்பவர், நாற்றை நடுபவர் என்ற வெவ்வேறு பல செயல்களைச் செய்பவரின் பெரிய ஆரவாரம் எங்கும் மிகுந்து காணப்படும்.

142 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1102 வரும்பு னற்பெருங் கால்களை மறித்திட வாளை
பெருங்கு லைப்பட விலங்குவ பிறங்குநீர்ப் பழனம்
நெருங்கு சேற்குவ முயர்த்துவ நீள்கரைப் படுத்துச்
சுருங்கை நீர்வழக் கறுப்பன பருவரால் தொகுதி.

1103 தளைத்த டம்பணை எழுந்தசெந் தாமரைத்
தவிசின்
இளைத்த குழுவளை கண்படுப் பனஇடை எங்கும்
விளைத்த பாசொளி விளங்குநீள் விசம்பிடை
ஊர்கோள்
வளைத்த மாமதி போன்றுள மருதநீர் வைப்பு.

1104 ஓங்கு செந்நெலின் புடையன உயர்கழைக்
கரும்பு
பூங்க ரும்பயல் மிடைவன பூகம் அப் பூகப்
பாங்கு நீள்குலைத் தெங்குபைங் கதலிவண் பலவு
தூங்கு தீங்கனிச் சூதநீள் வேலிய சோலை.

1105 நீடு தண்பணை உடுத்தநீள் மருங்கின நெல்லின்
கூடு துன்றிய இருக்கைய விருந்தெதிர் கொள்ளும்
பீடு தங்கிய பெருங்குடி மனையறம் பிறங்கும்
மாடம் ஓங்கிய மறுகின மல்லல்லு தூர்கள்.

25. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம் □ 143

1102. வருகின்ற நீரையுடைய பெரிய வாய்க்கால்களை வாளை மீன்கள் குறுக்காகத் தடுக்க, அதனால் அந்த நீர் வாய்க்கால்கள் விலகிச் செல்லும். விளங்கும் நீரையுடைய வயல்களில் நெருங்கியுள்ள சேல் மீன்களின் கூட்டம் பள்ளமான வயல்களை நீண்ட கரையாக உயர்த்திவிடும். மதகுகளுள் புகுந்து நீர் வரும் வழியைப் பெரிய வரால் மீன்கள் அடைத்து விடும்.

1103. நீர் வளம் உடைய மருதநிலப் பகுதிகளில் வரப்பையுடைய பெரிய வயல்களில் வளைந்த செந்தாமரைப் பூ என்ற இருக்கையில் கருக் கொண்டு இளைத்த சங்குகள் உறங்கும். அவை, அந்த இடம் எங்கும் பச்சை நிறம் பெற்று விளங்கும் வானத்தில் பரிவேடத்தினால் வளைக்கப்பட்ட நிறைமதி போல விளங்கும்.

[பசிய பயிர் வானமாகவும், தாமரை மதியைச் சுற்றிய பரிவேடமாகவும், அதில் உள்ள சங்குகள் நிறைமதியாகவும் உருவகம் செய்யப்பட்டுள்ளது]

1104. உயர்ந்து வளர்ந்த செந்நெற்பயிரின் பக்கத்தில் உயரமான கரும்புகள் வளர்ந்திருக்கும். அந்த அழகிய கரும்பின் பக்கத்தில் நெருங்கிய பாக்கு மரங்கள் வளர்ந்திருக்கும். அந்தப் பாக்கு மரங்களின் அருகில் நீண்ட குலைகளைக் கொண்ட தென்னை மரங்களும் பசிய வாழை மரங்களும் வளமையுடைய பலாமரங்களும், தொங்கும் இனிய கனிகளையுடைய மாமரங்களும் பொருந்திய நீண்ட வேலையைக் கொண்ட சோலைகள் விளங்கும்.

1105. வளமை வாய்ந்த பழைய ஊர்கள், குளிர்ந்த பெரிய வயல்களால் சூழப்பட்ட நீண்ட பக்கங்களை உடையன; நெற்கூடுகள் நெருங்கிய இல்லங்களை உடையன; விருந்தினரை வரவேற்று உபசாரம் செய்யும் பெருமையில் நிலைத்த பெரிய குடிகள் இல்லறத்தால் விளங்குவதற்கு இடமான மாடங்கள் ஓங்கிய தெருக்களைப் பெற்றிருந்தன.

144 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1106 தொல்லை நான்மறை முதற் றெட்டி கலையொலி
துவன்றி
இல்ல றம்புரிந் தாகுதி வே லில் எழுந்த
மல்கு தண்புகை மழைதரு ள் கிற்குலம் பரப்பும்
செல்வம் ஒங்கிய திருமறை யவர்செழும் பதிகள்.

1107 தீது நீங்கிடத் தீக்கனி யாம் அவு ணற்கு
நாதர்தாம் அருள் புரிந்தது நல்வினைப் பயன்செய்
மாதர் தோன்றிய மரபுடை மறையவர் வல்லம்
பூதி சாதனம் போற்றிய பொற்பினால் விளங்கும்.

1108 அருவி தந்தசெம் மணிகளும் புறவில் ஆய் மலரும்
பருவி ஓடைகள் நிறைந்திழி பாலியின் கரையின்
மருவு கங்கைவாழ் சடையவர் மகிழ்ந்த மாற்
பேறாம்
பொருவில் கோயிலும் சூழ்ந்ததப் பூம்பணை
மருதம்.

1109 விரும்பு மேன்மையென் பகர்வது விரிதிரை நதிகள்
அருங்க ரைப்பயில் சிவாலயம் அனேகமும்
அணைந்து
பருங்கை யானையை உரித்தவர் இருந்த அப்
பாகூர்
மருங்கு சூழ்தவம் புரிந்ததன்றோ மற்ற மருதம்.

25. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம் □ 145

1106. மறையவர்களின் ஊர்கள், பழையமையான நான்கு மறைகள் முதலான பெருமை பொருந்திய கலைகளை ஒதுகின்ற ஒலி மிகக் குடில்லறத்தில் செய்த ஆகுதிகளுடன் கூடிய வேள்விகளில் எழுந்த திடமான புகையானது மழையைப் பெய்விக்கும் முகில் கூட்டங்களைப் பரப்புகின்ற செல்வத்தால் மிக்கவையாய் விளங்கின.

(வேள்விப் புகை மழை உண்டாகக் காரணம் என்பது குறிப்பு.)

1107. தீமை நீங்குமாறு 'திக்காலி' என்ற அவுணனுக்கு இறைவன் அருள் செய்திட்டதும் நல்வினையின் பயனைச் செய்யும் மங்கையர் தோன்றிய மரபையுடைய அந்தணரின் ஊரானதும் ஆனது 'திருசெல்வம்' என்ற தலம். அத்தலமானது திருநீற்றையும் அதனுடன் கூடிய சிவச் சின்னமான உருத்திராக்கத்தையும் போற்றிய அழகோடு விளங்குவதாகும்.

(திக்காலி என்ற அவுணன் வழிபட்டுப் பேற்றைப் பெற்றதால் 'திக்காலி வல்லம்' எனவும் இவ்வூர் வழங்கும்.)

1108. அந்தப் புறம் பணை மருதநிலமானது, குறிஞ்சியின் மலைச்சாரலிலிருந்து வரும் அருவிகள் கொழித்து வரும் சிவந்த மணிகளும், குறிஞ்சி நிலத்தை அடுத்த முல்லை நிலத்தினின்றும் வாரிக் கொண்டு வந்த பூக்களும் கலந்து ஓடைகளில் நிறைந்து கீழே இழிந்து வரும் பாலாற்றின் கரையில் பொருந்திய கங்கை வாழும் சடையையுடைய சிவபெருமான் மகிழ்வுடன் வீற்றிருக்கும் திருமாற்பேறு என்ற ஒப்பில்லாத திருக்கோயிலை உடையது.

1109. ஷீரிந்த அலைகளையுடைய ஆறுகளின் அரிய கரைகளில் பொருந்திய பல சிவாலயங்களையும் சேரப் பெற்று, பெரிய கையையுடைய யானையை உரித்த தோலையுடைய சிவபெருமான் விரும்பி வீற்றிருந்த 'திருப்பாசூர்' என்பதையும் பக்கத்தில் பொருந்தும் தவத்தைச் செய்த தன்றோர் அந்த மருத நிலம்! ஆதலின் எல்லாவற்றையும் விரும்புகின்ற அதன் மேன்மையைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியது யாது உள்ளது? ஏதும் இல்லை.

146 திருத்தொண்டர் புராணம்

1110 பூம ரும்புனல் வயற்களம் பாடிய பொருநர்
தாம ருங்கிளை யுடன் தடமென்மலர் மிலைந்து
மாம ருங்குதண் ணீழலின் மருதயாழ் மூரலும்
காமர் தண்பணை புறத்தது கருங்கழி நெய்தல்.

1111 தூய வெண்டுறைப் பரதவர் தொடுப்பன வலைகள்
சேய நீள்விழிப் பரத்தியர் தொடுப்பன செருந்தி
ஆய பேரளத் தளவர்கள் அளப்பன உப்பு
சாயன் மெல்லிடை அளத்தியர் அளப்பன தரளம்.

1112 கொடுவி னைத்தொழில் நுளையர்கள் கொடுப்பன கொழுமீன்
படும ணற்கரை நுளைச்சியர் கொடுப்பன பவளம்
தொடுக டற்சங்கு துறையவர் குளிப்பன அவர் தம்
வடுவ கிர்க்கண்மங் கையர்குளிப் பனமணற் கேணி.

1113 கழிப்பு னற்கடல் ஓதமுன் சூழ்ந்து கொண்டணிய புண்ணை
வழிக்க ரைப்போதிப் பொன் னவிழ்ப் பனமலர்ப் புண்ணக்
விழிக்கு நெய்தலின் விரைமலர்க் கட்சரும் புண்ணக்
கழிக்க ரைப் போதி சோறவிழ்ப் பனமடற் கைதை.

1114 காயல் வன்கரைப் புரைநெறி அடைப்பன கனிமுட் அன்னம்
சேய தண்ணறுஞ் செழுமுகை செறியுமுண் டகங்கள்
ஆய நுண்மணல் வெண்மையை மறைப்பன
தாய முன்றுறைச் சூழல்குழ் ஞாமலின் தாது.

25. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம் □ 147

1110. மலர்கள் பொருந்தும் நீர் மிக்க வயல் களத்தைக் குறித்து மருதப் பண்ணைப்பாடும் பொருநர்கள் தம் அரிய சுற்றத்தாருடன் கூடி நீர்நிலைகளில் பூத்த மென்மையான பூக்களைச் சூழிக் கொண்டு மாமரங்களின் அருகில் குளிர்ந்த நிழலிலிருந்து மருத யாழை ஒலிக்கின்ற அழகிய குளிர்ந்த வயல் நிலத்தின் புறத்தில் கரிய கழிகளை யுடைய நெய்தல் நிலம் விளங்கும்.

1111. தூய வெண்மையான மணல் கறையைக் கொண்ட கடற்கரையில் வாழும் பரதவரால் மீன் வலைகள் தொடுக்கப்படுகின்றன. சிவந்த நீண்ட கண்களையுடைய பரத்தியரால், செருந்தி மலர் மாலைகள் தொடுக்கப்படு கின்றன. அங்குப் பெரிய உப்பு அளங்களி் உப்பு அளக்கப்படு கின்றன. மயில் அன்ன சாயலையும் அன்னப் பறவை போன்ற நடையையும் உடைய அளத்தியரால் முத்துக்கள் அளக்கப்படுகின்றன.

1112. கொடிய கொலையால் கொணரப்பட்ட கொழு விய மீன்கள் நுளையரால் தரப்படுகின்றன. மணல் கரையில் தோன்றுகின்ற பவளங்கள் நுளைச்சியரால் விற்கப்படு கின்றன. நெய்தல் நில ஆண்களால் கடலில் சங்குகள் குளித்தெடுக்கப்படுகின்றன. அவர்களின் மாவடுவின் பிளவு போன்ற வடிவம் உடைய கண்களைக் கொண்ட பெண் களால் மணல் கேணிகள் நீராடப்படுகின்றன.

1113. சுழிகளுடன் கூடிய நீரையுடைய கடல் நீரால் சூழப்பட்ட பக்கத்தில் உள்ள வழிக்கரையில் உள்ளே பொதிந்த பொன் போன்ற மகரந்தத்தைப் புண்ணைமரங்கள் கட்டவிழ்த்துத் தரும். மலர்கின்ற நெய்தல் மலரில் தங்கிய வண்டுகள் உண்ணுமாறு உப்பங்கழியின் கரையில் நீண்ட மடல்களையுடைய தாழை, பொதி சோற்றை அவிழ்த்துத் தரும்.

1114. கழிக் கானல்களின் வளமையுடைய கரை களில் குற்றம் பொருந்திய சிறிய வழிகளை, முதிர்ந்த முட்கள் கொண்ட குளிர்ந்த மணம் பொருந்திய செழித்த அரும்புகள் மிக்க முள்ளிச் செடிகள் அடைக்கும். அங்கு உள்ள நுண்மையான மணலின் வெண்மையினை, அன்னப் பறவைகள் தாவி விளையாடுகின்ற முன் கரையின் சுற்றுப் புறத்தைச் சூழ்ந்து முளைத்த ஞாழல் மலர்களின் பூந்தா துக்கள் மறைக்கும்.

1116 மருட்கொ டுந்தொழில் மன்னவன் இறக்கிய வரியை
நெருக்கி முன் திருவொற்றியூர் நீங்கவென்
றெழுதும்
ஒருத்தர் தம்பெருங் கோயிலின் ஒருபுறஞ் சூழ்ந்த
திருப்ப ரப்பையும் உடையதத்திரைக்கடல் வரைப்பு.

1117 மெய்த ரும்புகழ்த் திருமயிலாபுரி விரைசூழ்
மொய்த யங்குதண் பொழிஸ்திரு வான்மியூர்
முதலாப்
பைத ரும்பணி அணிந்தவர் பதியெனைப் பலவால்
நெய்தல் எய்தமுன் செய்தஅந் நிறைதவம்
சிறிதோ?

1118 கோடு கொண்டெடும் திரைக்கடற் பவளமென்
கொழுந்து
மாடு மொய்வரைச் சந்தனச் சினைமிசை வளரும்
நீடு நெய்தலும் குறிஞ்சியும் புணர்நிலம் பலவால்
ஆடு நீன்கொடி மாடமா மல்லையே அனைய.

26. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம் □ '149

'1115. தாவுகின்ற பெரிய அலைகள் பொருந்திய இடத்தின் முன் குடிகளின் இந்நிபிடங்களில் மூங்கிலைப் போன்ற தோள்களையுடைய பரத்தியர் பரப்பிய கயல் மீன்களுள், கண்களான கயல் மீன்கள் தவிர, நீர்க்கழியின் கயல் மீன்களை விற்கின்ற இனிமை மிக்க சிறிய மழவை மொழிகளின் இனிமையை, அந்த நிலத்திற்குரிய செவ்வழியாழ் பெற்றுள்ளது,

(மீன்களை விற்கும் பரத்தியரின் மொழியின் இனிமையை யாழ் பெற்றுள்ளது எனச் சிறப்பித்தார்.)

'1116. மயக்கத்தால் கொடுத்தொழில் செய்யும் மாந்தாதா என்று அரசன் கோயிலுக்குரிய படித்திட்டங்களைக் குறைத்து எழுதிய திட்டம் வரையப்பட்ட எழுத்து வரியை நெருக்கி வரிப்பிளந்து 'திருவொற்றியூர் நீங்கலாக' என்று எழுதிய ஒருவரான சிவபெருமானின் பெரிய கோயிலின் ஒரு பக்கத்தில் சூழ்ந்த பரப்பினை உடையது அந்த நெய்தல் நிலத்தின் ஒரு பகுதியாகும்.

(மாந்தாதா என்ற மன்னர் மற்றவர் தீய ஆலோசனையால் கோயிலுக்குரிய அறச்செயலைப் பாதியாய்க் குறைத்து எழுதினான். அதில் 'திருவொற்றியூர் நீங்கலாக' என்று இறைவனால் எழுதப்பட்டது. இத்தகைய சிறப்புடையது திருவொற்றியூர். இறக்கிய வரியை முன் நெருக்கி எல்லாக் 'கோயில்களிலும் குறைக்க' எனத் தொடங்க எழுதிய ஏட்டின் வரியை முதலில் பிளந்து 'திருவொற்றி நகர் நீங்கலாக எல்லாக் சிவாலயங்களிலும்' என்று குறைத்து நெருக்கி எழுதியது)

1117. எலும்பை உடலாக ஆக்கும் புகழைக் கொண்ட 'திருமயிலையும்' மணம் கமழ்கின்ற மலர்கள் நெருங்கிய குளிர்ந்த சோலைகள் சூழ்ந்த 'திருவான்மியூரும்' முதலான படம் பொருந்திய பாம்பையுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் திருப்பதிகள் அந்நெய்தலில் பலவாகும். இவற்றை எல்லாம் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்க அந்நெய்தல் நிலம் செய்த நிறைந்த தவம் தான் என்னே!

1118. சங்குகள் தன்னிடம் பொருந்தக் கொண்டு மேல் எழும் அலைகளையுடைய கடலில் படரும் பலளக் கொடியின் மெல்லிய கொழுந்துகள் பக்கத்தே நெருங்கியுள்ள சந்தன மரங்களின் கிளைகளில் வளர்வதற்கு இடமான நீண்ட நெய்தலும் குறிஞ்சியும் சேர்ந்து திணை மயங்கும் புணர் நிலங்களும், அசையும் நீண்ட கொடிகளையுடைய மாளிகைகள் விளங்கும் மாமல்லை நகரத்தினைப் போன்ற நகரங்களும் அந்நெய்தல் நிலத்தில் பலவாகும்.

150 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1119 மலைவிழிப்பன் எனவயற் சேல்வரைப் பாறைத்
தலையு கைப்பவும் தளைச்செறு விடை நெடுங்
கருமான்
கலைகு திப்பன் கரும்பகட் டேர்நிகர்ப் பவுமாய்
அலைபு னற்பணை குறிஞ்சியோ டணைவன
அனேகம்.

1120 புணர்ந்த ஆனிரைப் புறவிடைக் குறுமுயல்
பொருப்பிச்
அணைந்த வான்மதி முயலினை இனமென
அணைந்து
மணங்கொள் கொல்லையில் வரகுபோர் மஞ்சன
வரைக்கார்
இணைந்து முல்லையுங் குறிஞ்சியுங் கலப்பன
எங்கும்.

1121 கவரும் மீன்குவை கழியவர் கானவர்க் களித்துச்
சிவலும் சேவலும் மாறியும் சிறுகழிச் சியர்கள்
அவரை ஏனலுக் கெயிற்றியர் பவளமுத் தளந்தும்
உவரி நெய்தலும் கானமும் களந்துள ஒழுக்கம்.

1122 அயல்ந றும்புற வினில்இடைச் சியர்அணி நடையும்
வியன்நெ டும்பணை உழத்தியர் சாயலும் விரும்பி
இயலும் அன்னமும் தோகையும் எதிர்எதிர் பயில
வயலும் முல்லையும் இயைவன பலவுள மருங்கு.

1123 மீளும் ஓதமுன் கொழித்தவெண் தரளமும் சுமுகின்
பாளை உக்கவும் விரவலிற் பரத்தியர் பணைமென்
தோளு முத்தியர் மகளிர்மா றாடிமுன் தொகுக்கும்
நீளு நெய்தலும் மருதமும் கலந்துள நிலங்கள்.

25. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம் □ '151

1119. மலைகள் கண்களைத் திறந்து பார்ப்பன எனக் கூறுமாறு வயல்களில் உள்ள சேல் மீன்கள் மலையில் உள்ள பாறைகளின் மீது பாய்ந்து புரளும். வரப்புக்களைக் கொண்ட வயல்களிடையே ஏரில் பூட்டப்பட்ட கரிய எருமைகள் செல்கின்றன எனக் கூறுமாறு கரிய கலைமான்கள் குதித்துச் செல்லும். இத்தகைய இயல்புகள் கொண்டதாய் அலைகள் பொருந்திய நீரையுடைய வயல்கள் குறிஞ்சி நிலத்துடன் கூடிய இடங்கள் பல.

1120. பசு மந்தையையுடைய முல்லைக் காட்டில் இருந்த குறுமுயல் மலைபுச்சியில் சேர்ந்த முழு மதியிடம் உள்ள முயல்கறையைப் பார்த்து அக்கறை தன் இனமாகும் என எண்ணி அங்குச் சேரும். மணம் கமழும் முல்லை நிலத்தில் உள்ள வரகு போர்களை, மலைகளை நீராடச் செய்கின்ற மேகங்கள் சேரும். இவ்வாறான தன்மைகளால் முல்லையும் குறிஞ்சியும் கலந்துள்ள நிலங்கள் அங்குப் பலவாகும்.

1121. பரதவர்கள், தாம் பிடிக்கும் மீன் குவியல்களை இடையர்க்குத் தந்து, பண்ட மாற்று வகையால் அவர்களிடமிருந்த கவுதாரியையும் சேவலையும் தாம் கொள்கின்றனர். நெய்தல் நிலச் சிறுமியர் தாம் இடைச்சியரிடம் கொள்ளும் அவரைக்கும் திணைக்கும் ஈடாகப் பவளத்தையும் முத்துக்களையும் அளந்து கொடுக்கின்றனர். இவற்றால் கடலைச் சார்ந்த நெய்தல் நிலமும் முல்லை நிலமும் என்ற இரண்டும் ஒழுக்கத்தினால் கலந்தவையாய் உள்ளன.

1122. ஒன்றை ஒன்று அடுத்திருக்கும் மணம் வீசும் முல்லைக் காட்டில் வாழ்கின்ற இடைச்சியரின் அழகிய நடையையும், அகன்ற பெரிய வயல்களையுடைய மருத நிலத்தில் வாழ்கின்ற உழத்தியரின் சாயலையும் விரும்பி இயல்கின்ற அன்னப் பறவையும் (மருதம்) மயிலும் (முல்லை) எதிர் எதிராகப் பழகுவதால் மருதமும் நெய்தலும் ஒன்றாகக் கூடுகின்ற பல நிலங்கள் அங்கு உள்ளன.

1123. அலைகள் கரையில் புரண்டு வந்து பின்பு மீண்டுபோகின்ற கடலால் முன்னே கொழிக்கப்பட்ட வெண்மையான முத்துக்களும் பாக்கின் உதிர்ந்த பாளையினின்று உதிர்ந்த மலர்களும் ஒன்று கலக்கின்றன. அதனால் பரத்தியரும் பருத்த மூங்கில் போன்ற தோள்களையுடைய உழத்தியர்களும் மாறுபட்டு அவற்றை முன் வாரிச் சேர்க்கின்ற நீண்ட நெய்தல் நிலமும் மருத நிலமும் என்னும் இரண்டும் கலந்துள்ளன.

152 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1124 ஆய நானிலத் தமைதியில் தத்தமக் கடுத்த
மேய செய்தொழில் வேறுபல் குலங்களின் விளங்கித்
தீய என்பன கனவிலும் நினைவிலாச் சிந்தைத்
தூய மாந்தர் வாழ் தொண்டை நாட்டியல்
சொல் வரைத்தோ?

1125 இவ்வ ளந்தரு பெருந்திரு நாட்டிடை என்றும்
மெய்வ ளந்தரு சிறப்பினால் உலகெலாம் வியப்ப
எவ்வு கங்களும் உள்ளதென் றியாவரும் ஏத்தும்
கைவி ளங்கிய நிலையது காஞ்சிமா நகரம்.

1126 ஆன தொல்நகர் அம்பிகை தம்பெரு மானை
மான அர்ச்சனை யாலொரு காலத்து வழிபட்டு
ஊன மில்அறம் அனேகமும் உலகுய்ய வைத்த
மேன்மை பூண்டஅப் பெருமையை அறிந்தவா
விளம்பில்.

1127 வெள்ளி மால்வரைக் கயிலையில் வீற்றிருந்
தருளித்
துள்ளு வார்புனல் வேணியார் அருள்செயத்
தொழுது
தெள்ளு வாய்மையின் ஆகமத் திறனெலாந்
தெரிய
உள்ள வாறுகேட் டருளினாள் உலகைஆ
ருடையாள்.

1128 எண்ணில் ஆகமம் இயம்பிய இறைவர்தாம்
விரும்பும்
உண்மை யாவது பூசனை எனவுரைத் தருள
அண்ண லார்தமை அர்ச்சனை புரியஆ தரித்தாள்
பெண்ணின் நல்லவ ளாயின பெருந்தவக்
கொழுந்து.

25. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம் □ 153

1124. இத்தகைய குறிஞ்சி முதலான நான்கு வகைப் பட்ட நிலங்களிலும் அமைதிகளிலும் தம் தமக்குப் பொருந்திய செய்தொழிலால் பலவான வேறு குலங்களால் விளங்கித், தீயவை எனப்படுபவற்றைக் கணவிலும் எண்ணாத உள்ளத்தையுடைய தூய மக்கள் வாழ்கின்ற தொண்டை நாட்டின் இயல்பு எம் சொல் அளவில் அடங்குவதோ? அடங்காது!

1125. இத்தகைய வளங்களையுடைய தொண்டை நாட்டில் பெருமையுடைய காஞ்சி நகரமானது உண்மையான வளங்களை அளிக்கின்ற சிறப்பால், உலகங்கள் எல்லாம் வியக்க எல்லா வுலகங்களிலும் அழியாமல் நிலை பெற்றது என்று எல்லாரும் துதிக்கும்படி. ஒழுக்கத்தால் விளங்கிய இயல்பைக் கொண்டது.

1126. இத்தகைய பழையையுடைய காஞ்சி நகரம், உமாதேவியார் ஒரு காலத்தில் தம் கணவரான சிவபெருமானைப் பெருமையுடைய பூசையால், வழிபட்டு உலகம் உய்யும்படி குற்றம் அற்ற பல அறங்களையும் நிலைபெற வைத்த மேன்மை கொண்ட அந்தப் பெருமையை அறிந்த வாறு சொல்லப் புகுந்தால்,

1127. வெள்ளி மலையில் திருக்கயிலாயத்தில் எழுந்தருளியிருந்து, குதி கொள்ளும் பெருநீரான கங்கையைச் சூடிய சடையையுடைய சிவபெருமான் கூறி அருள், உலகையாள்கின்ற உமாதேவியார் வணங்கித், தெளிந்த உண்மையைச் சொல்லும் ஆகமங்களின் திறங்களையெல்லாம் தெரியுமாறு உள்படி கேட்டறிந்தருளினார்.

1128. எண் இல்லாத ஆகமங்களை யெல்லாம் கூறியருளிய சிவபெருமான், 'தாம் விரும்பும் உண்மையாவது வழிபாடே ஆகும்' எனச் சொல்லியருளினார்; பெண்ணாகியவருள் சிறந்த பெருந்தவக் கொழுந்து போன்ற உமையம்மையார் அதைச் செவியேற்று, இறைவரை வழிபாடு செய்ய வீருப்பம் கொண்டார்.

154 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1129 நங்கை உள்நிறை காதலை நோக்கி
நாய கன்திரு உள்ளத்து மகிழ்ந்தே
அங்கண் எய்திய முறுவலுந் தோன்ற
அடுத்த தென்கொல் நின் பால்என வினவ
இங்கு நாதநீ மொழிந்தஆ கமத்தின்
இயல்பி னால்உனை அர்ச்சனை புரியப்
பொங்குகின்ற தென் ஆசை என்றிறைஞ்சிப்
போக மார்த்தபூண் முலையினாள் போற்ற.
- 1130 தேவ தேவனும் அதுதிரு புள்ளஞ்
செய்து தென்றிசை மிக்கசெய் தவத்தால்
யாவ ருந்தனை அடைவது மண்மேல்
என்றும் உள்ளது காஞ்சி மற்றதனுள்
மா அமர்ந்தநம் இருக்கையில் அணைந்து
மன்னுபூசனை மகிழ்ந்துசெய் வாய் என்று
ஏவ எம்பெருமாட்டியும் பிரியா
இசைவு கொண்டெழுந் தருளுதற் கிசைந்தாள்.
- 1131 ஏத மில்பல யோனியெண்பத்து
நான்குநூ றாயிரந்தனுள் வைத்த
பேத மும்புரந் தருளும்அக் கருணைப்
பிராணமொழிந்தஆ கமவழி பேணிப்
போது நீர்மையில் தொழுதனள் போதப்
பொருப்பில் வேந்தனும் விருப்பில் வந்தெய்தி
மாத வம்புரிந் தருளுதற் கமைந்த
வளத்தொடும்புரி சனங்களை வீடுத்தான்.
- 1132 துன்னு பல்லுயிர் வாணவர் முதலாச்
சூழ்ந்து டன் செலக் காஞ்சியில் அணையத்
தன்னை நேர்வரும் பதுமமா நாகம்
தம்பி ராட்டிதாள் தலைமிசை வைத்தே
அன்னையாயுல கனைத்தையும் ஈன்றாய்
அடிய னேன்உறை பிலமத னிடையே
மன்னு கோயில்கொண் டருளுவாய் என்ன
மலைம டந்தைமற் றதற்கருள் புரிந்து.

25. திருக்குறிப்புத் தொண்டநாயனார் புராணம் □ 155

1129. உமா தேவியாரின் உள்ளத்தின் நிறைந்த விருப்பத்தை நோக்கி இறைவர் தம் உள்ளத்தில் மகிழ்வுகொண்டு, அப்போது உண்டான புன்முறுவலுடன், “உன் மனத்தில் பொருந்தியது யாது?” என வினவினார். போகமார்ந்த பூண் முலையாரான உமா தேவியார், “தலைவரே! தாங்கள் அருளிய ஆகமத்தின் முறைப்படியே உம்மைப் பூசிக்க என் ஆசை பெருகுகின்றது” என்று சொல்லியருளினார்.

1130. தேவ தேவரான சிவபெருமானும் உமையம்மையார் கூறியவற்றை உள்ளத்தில் கொண்டு, “தெற்குத் திக்கானது செய்த மிக்க தவப்பயனால் யாவரும் தன்னிடம் வந்து அடையத் தக்கதும், நிலவுலகத்தில் எக்காலத்தும் அழியாது நிலை பெற்றிருப்பதும் காஞ்சி நகரம் ஆகும். அதில் மாமரத்தின் அடியில் நாம் விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கும் இருப்பிடத்தைச் சேர்ந்து நிலையான வழி பாட்டை மகிழ்ந்து செய்து வருவாயாக!” என்று ஆணையிட்டருளினார். எம்பெருமாட்டியும் கணவரை விட்டுப் பிரியக்கூடாத நிலைமையில், விடை பெற்றுக் கொண்டு அங்கிருந்து எழுந்தருளுவதற்குச் சம்மதித்தார்.

1131. குற்றம் இல்லாத பலவகையான யோனி பேதமான எண்பத்து நான்கு நூறாயிர வகைகளள்ளும் வைக்கப் பட்ட உயிர்களை எல்லாம் காப்பாற்றியருளுகின்ற கருணையுடைய சிவபெருமான், உபதேசித்த அந்த ஆகமங்களில் கூறப்படும் நெறிப்படி பூசை செய்ய விரும்பிச் செல்லும் தன்மையால் தொழுது கொண்டு உமையம்மையார் சென்றார். மலையரசனும் விருப்பத்துடன் வந்து அவ்வம்மையார் தவத்தைச் செய்வதற்கு ஏற்ற வளங்களுடன் ஏவல் மகளிரை அனுப்பி வைத்தான்.

1132. நெருங்கிய பலவுயிர்களும் தேவர்களும் முதலாய்த் தம்மைச் சூழ்ந்து உடன்போக, அம்மையார் காஞ்சி நகரத்தை அடைந்தார். அப்போது ஒப்பில்லாத ‘பதுமன்’ என்ற மாநாகமானது தம் தலைவியான இறைவியின் திருவடிகளைத் தலைமேற்கொண்டு, “உலகங்களை யெல்லாம் ஈன்றருளிய எம் தலைவியே! அடியேன் வாழ்கின்ற பிலத்திடையே நிலைபெற்ற திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்க வேண்டும்” என்று வேண்ட, அதற்கு அருள் புரிந்து இசைந்து,

(பிலம்—இது காஞ்சி காம கோட்டத்தில் உள்ளது)

156 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1133 அங்கு மண்ணுல கத்துயிர் தழைப்ப
 அளவில் இன்பத்தி னருட்கரு விருத்திக்
 திங்கள் தங்கிய புரிசடை யார்க்குத்
 திருந்து பூசனை விரும்பினள் செய்ய
 எங்கும் நாடவுந் திருவினை யாட்டால்
 ஏக மாமுதல் எதிர்ப்படா தொழியப்
 பொங்கு மாதவஞ் செய்து காண்பதற்கே
 புரிவு செய்தனள் பொன்மலை வல்லி.
- 1134 நெஞ்சம் ஈசனைக் காண்பதே விரும்பி
 நிரந்த ரத்திரு வாக்கினில் நிகழ்வது
 அஞ்செ முத்துமே ஆகஆ னுடைய
 அம்மை செம்மலர்க் கைகுவித் தருளித்
 தஞ்சமாகிய அருந்தவம் புரியத்
 தரிப்ப ரேஅவள் தனிப்பெருங் கணவர்
 வஞ்சம் நீக்கிய மாவின்மு லத்தில்
 வந்து தோன்றினார் மலைமகள் காண.
- 1135 கண்ட போதிலப் பெருந்தவப் பயனாம்
 கம்பம் மேவிய தம்பெரு மாணை
 வண்டு லாங்குமுற் கற்றைமுன் தாழ
 வணங்கி வந்தெழும் ஆசைமுன் பொங்கக்
 கொண்ட காதலின் விருப்பன வின்றிக்
 குறித்த பூசனைக் கொள்ளை மேற்கொண்டு
 தொண்டை யங்கனி வாயுமை நங்கை
 தூய அர்ச்சனை தொடங்குதல் புரிவாள்.
- 1136 உம்பர் நாயகர் பூசனைக் கவர்தாம்
 உரைத்த ஆகமத் துண்மையே தலைநின்று
 மெபி ராட்டி டர்ச் சனைபுரி வதனுக்
 கியப்பில் வாழ்திருச் சேடியரான
 கொம்பனார்கள் பூம் பிடகைகொண்டனையக்
 குலவு மென்தளிர் அடியினை ஒதுங்கி
 அம்பி காவணமாந்திரு வனத்தி
 லான தூநறும் புதுமலர் கொய்தாள்.

25. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம் □ 157

1133. அங்கு, இம்மண் உலகத்தில் உள்ள எல்லா வயிர்சனும் தழைக்கும் பொருட்டு, அளவில்லாத இன்பத்தை யுடைய அருளையே மனத்தில் கொண்டு, பிறைச் சந்திரன் தங்கிய திரித்த சடையை யுடைய சிவபெருமானுக்குத் திருந்திய பூசனைகளைச் செய்ய விரும்பினார். அப்பெருமானின் இருப்பிடத்தை எங்கும் தேடினார்: அப்போது ஒப்பில்லாத முதல்வரான சிவபெருமான், திருவிளையாட்டினால், எதிர்ப்படாமல் மறைந்திருந்தார். அதனால் சிறந்த மாதவத்தைச் செய்து அவரைக் காண்பதற்கே பொன்மலை வல்லியான உமையம்மையார் விருப்பம் கொண்டார்.

1134. உமையம்மையார் தம் மனம் இறைவனைக் காண்பதையே விரும்ப, வாக்கில் எப்போதும் நிகழ்வது ஐந்தெழுத்துகளையாகச் செந்தாமரை போன்ற கைகளைக் குவித்து வணங்கி அரிய பெருந்தவத்தைச் செய்தார். செய்ய, அவருடைய ஒப்பில்லாத கணவர் பொறுப்பாரா? பொறாதவராய்க் குற்றம் நீங்கிய மாமரத்தின் அடியில் மலைமகளான உமையம்மையார் காணும்படி வந்து சிவலிங்கத் திருமேனியுடன் வெளிப்பட்டு விளங்கினார்.

1135. அவ்வாறு இறைவர் வெளிப்பட்டுக் காணப்பட்டபோதில், கொவ்வைக் கனி போன்ற உதட்டையுடைய உமையம்மையார், தாம் செய்த பெருந்தவத்தின் பயனாகிய ஏகம்பத்தில் பொருந்திய தம் இறைவரை, வண்டுகள் மொய்க்கும் கூந்தலானது முன்னால் தாழும்படி வணங்கி, மனத்தில் எழுகின்ற ஆசையானது மேன்மேலும் எழ, மேற்கொண்ட பெருங்காதலால் வந்து எழுகின்ற விருப்பமானது அளவில்லாததாக ஆக, தாம் எண்ணிய பூசனைக் கொள்கையை மேற்கொண்டு, தூய அர்ச்சனையைத் தொடங்கலானார்.

1136. இறைவரின் பூசைக்கு, அவர் தாமே உரைத்தருளிய ஆகமங்களின் உண்மையையே தலை நின்று, எம்பெருமாட்டியார், அர்ச்சனை செய்வதற்காக, இயல்பில் வாழும் திருத் தோழியர்களான கொம்பைப் போன்ற பெண்கள் பூக்கூடையுடன் வர, பொருந்திய மென்மையான தளிர் போன்ற அடிகளால் மெல்ல நடந்து 'அம்பிகாவனம்' என்ற சோலையில் சிவபெருமானுக்கு ஏற்ற தூய மணமுடைய மலர்களைக் கொய்தார்.

158 □ திருத்தொண்டர் புராணம்.

- 1137 கொய்த பன்மலர் கம்பைமா நதியிற்
 குலவு மஞ்சனம் நிலவுமெய்ப் பூச்சு
 நெய்த ருங்கொழுந் தூபதி பங்கள்
 நிறைந்த சிந்தையில் நீடிய அன்பின்
 மெய்த ரும்படி வேண்டின எல்லாம்
 வேண்டும் போதினில் உதவமெய்ப் பூசை
 எய்த ஆகம விதியெலாஞ் செய்தாள்
 உயிர்கள் யாவையும் ஈன்றளம் பிராட்டி.
- 1138 கரந்த ரும்பயன் இதுவென உணர்ந்து
 கம்பம் மேவிய உம்பர்நா யகர்பால்
 நிரந்த காதல்செய் உள்ளத்த ளாகி
 நீடு நன்மைகள் யாவையும் பெருக
 வரந்த ரும்பொரு ளாம்மலை வல்லி
 மாறி லாவகைமலர்ந்தபேரன்பால்
 சிரம்ப ணிந்தெழு பூசை நாடோறும்
 திருவு ளங்கொளப் பெருகிய தன்றே.
- 1139 நாத ரும்பெரு விருப்பொடு நயந்து
 நங்கை யர்ச்சனை செய்யும்அப் பொழுதில்
 காதல் மிக்கவோர் திருவிளை யாட்டில்
 கனங்கு ழைக்கருள் புரிந்திட வேண்டி
 ஓத மார் கடல் ஏழுமொன் றாகி
 ஓங்கி வானமும் உட்படப் பரந்து
 மீது செல்வது போல்வரக் கம்பை
 வெள்ள மாந்திரு வுள்ளமுஞ் செய்தார்.
- 1140 அண்ண லார்அருள் வெள்ளத்தை நோக்கி
 அங்க யற்கண்ணி தம்பெரு மான்மேல்
 விண்ண லாங்கொள வரும்பெரு வெள்ளம்
 மீதுவந்துறும் எனவெருக் கொண்டே
 உண்ணி லாவிய பதைப்புறு காத
 லுடன்தி ருக்கையால் தடுத்தும் நில் லாமை
 தண்ணி லாமலர் வேணி யினாரைத்
 தழுவிக் கொண்டனள் தன்னையே ஒப்பாள்.

25. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம் □ '159

'1137. பறித்த பல மலர்களும், கம்பை என்ற ஆற்றின் நீரால் குலவும் நீராட்டும் நீரும், நிலவும் மெய்ப்பூச்சும், நெய்யையுடைய தூய தீபங்களும் முதலான ஆசை நிறைவான உள்ளத்தில் பெருகும் அன்புடன் உண்மையான பூசைக்குரிய சாதனங்களை எல்லாம் உமை அம்மையார் வேண்டியபோது தோழியர் கொண்டு வந்து தர, மெய்யான பூசைக்குரியனவாய் ஆகமங்களில் விதித்தவற்றையெல்லாம் உலகங்களையெல்லாம் பெற்ற எம்பெருமாட்டி தவறாது செய்து வந்தார்.

'1138. உயிர்களுக்கு வரம் அளிக்கும் பேரருளான மலையரசன் மகள், 'கைகளைப் பெற்றதால் உண்டான பயன் சிவ பூசை செய்தலே ஆகும்' என்று அறிந்து, திரு ஏகாம்பத்தில் எழுந்தருளிய இறைவரிடத்தில் பரந்த விருப்பத்தைச் செய்கின்ற மனம் கொண்டவராகி, மிக்க நன்மைகள் எல்லாம் பெருக, ஒப்பில்லாத வகையில் விரிந்து எழுந்த பேரன்பினால், தலையால் வணங்கி எழுந்து செய்யும் பூசை நாள்தோறும் இறைவரின் திருவுள்ளத்துக்கு ஏற்றவாறு அன்றே பெருகியது.

1139. பெருவிருப்புடன் மகிழ்ந்து உமையம்மையார் தம்மைப் பூசை செய்கின்றபோது, இறைவரும் அவரிடம் காதல் கொண்ட ஒரு திருவிளையாட்டினால், கனமான காதணிகளை அணிந்த அவர்க்கு அருள் செய்யும் பொருட்டாக, ஒதப் பெருக்குடைய மூன்று கடல்களும் ஒன்றாய்ப் பொங்கி வானமும் உள் அடங்கும்படி மேலே உயர்ந்து போவதைப் போல், கம்பை ஆற்றில் வெள்ளமானது பெருகி வருமாறு நினைந்தருளினார்.

1140. இறைவனார் அருளிய வெள்ளத்தை அழகிய கயல் போன்ற கண்களை உடைய உமையம்மையார் பார்த்தார்; வானமும் உட்பட பெருகி வளர்ந்து வரும் பெரு வெள்ளமானது மேல் வந்து அடங்கும் என அஞ்சினார்; தம் உள்ளத்தில் எழுந்த பதற்றத்துடன் கூடிய காதலுடன் திருக்கையினால் அதை மேலே வாராதபடி தடுத்தார். அது நிற்கவில்லை. ஆதலால் தம்மைத் தாமே ஒத்த அம்மையார் குளிர்ந்த பிறைச் சந்திரன் பொருந்துவதற்கு இடமான சடையையுடைய இறைவரைத் தழுவிக்கொண்டார்.

'160 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1141 மலைக்கு லக்கொடி பரிவுறு பயத்தால்
 மாவின் மேலிய தேவநா யகரை
 முலைக்கு வட்டொடு வளைச்சையால் நெருக்கி
 முறுகு காதலால் இறுகிடத் தழுவச்
 சிலைத்த னித்திரு நுதல்திரு முலைக்கும்
 செந்த ளிர்க்கரங் களுக்கும் மெத் தெனவே
 கொலைக்க ளிற்றுரி புனைந்ததம் மேனி
 குழைந்து காட்டினார் விழைந்த கொள்
 கையினார்.

1142 கம்பர் காதலி தழுவமெய் குழையக்
 கண்டு நிற்பவுஞ் சரிப்பவு மான
 உம்ப ரேழுதல் யோனிகள் எல்லாம்
 உயிரும் யாக்கையும் உருகியொன் றாகி
 எம்பி ராட்டிக்கு மெல்லிய ரானார்
 என்றும் ஏகம்பர் என்றெடுத் தேத்த
 வம்பு லாமலர் நிறையவிண் பொழியக்
 கம்பை யாறுமுன் வணங்கிய தன்றே.

1143 பூதி யாகிய புனிதநீ றாடிப்
 பொங்கு கங்கைதோய் முடிச்சடை புனைந்து
 காதில் வெண்குழை கண்டிகை தாழக்
 கலந்த யோகத்தின் மருவிய கருத்தால்
 ஆதிதேவனா ராயு மா தவஞ்செய்
 அவ்வ ரங்கொலோ அகிலமீன் றளித்த
 மாது மெய்ப்பயன் கொடுப்பவே கொண்டு
 வளைத்த மும்புடன் முலைச்சுவ டணிந்தார்.

25. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம் □ 161

1141. மலையரசனின் மகளான உமா தேவியார் அன்பு மிகுதியால் கொண்ட அச்சத்தால், மாமரத்தின் அடியில் முளைத்துத் தோன்றிய இறைவரை. முலையான மலையோடு வளையணிந்த கைகளால் நெருக்கி முதிரும் ஆசையுடன் இறுக்கமாகத் தழுவித் கொண்டார். திருவிளையாட்டை விரும்பிய சிவபெருமான், வில்லைப் போன்ற நெற்றியையுடைய அவருடைய முலைகளுக்கும், சிவந்த தளிர் போன்ற கைகளுக்கும் மென்மையாய் இருக்கும்படி, கொலை யாணையின் தோலை உரித்துப் போர்த்துக் கொண்ட தம் வன்மையான மேனியைக் குழைந்து காட்டினார்.

1142. தம் மனைவியார் தழுவித் கொள்ள ஏகம்பர் உடல் குழைந்ததைக் கண்டு, நிற்பனவும் அசைவனவுமாக உள்ள தேவர் முதல் ஏழு வகைப்பட்ட உயிர் இனங்கள் யாவும் உயிரும் உடலும் உருகி ஒன்றாகி, ‘‘என்றும் இறைவர், எம் பிராட்டிக்குத் தழுவக் குழைந்த மேனியையுடைய வரானார்’’ என்று புகழ்ந்து துதிக்க, மணம் கமழும் புதிய மலர்களைத் தேவர் நிறையப் பொழிந்தனர். அப்போதே கம்பையாறு வணங்கித் தன் வெள்ளம் குறையப் பெற்றது.

1143. தூய்மையான திருநீற்றைத் திருமேனி முழுதும் அணிந்து, பெருகி வரும் கங்கை ஆறு அணிந்த சடையை முடியாகக் கட்டிக் கொண்டு, செவியில் வெண்மையான சங்குக் குழையும் உருத்திராக்கக் கண்டிகையும் பொருந்த, கூடிய யோகத்தில் (கூட்டத்தில்) கருத்து கொண்ட காரணத்தால், ஆதி தேவரான சிவபெருமான், அறிஞர்களால் ஆராயத் தக்க மாதவம் செய்யும் அந்த மேனமைதானோ? எல்லா உலகங்களையும் பெற்ற அம்மையார் மெய்ப்பயன் தரவே அதனைக் கொண்டு, அவரது திருமேனியில் அடையாளங்களான வளைத்தழும்புடன் முலை அடையாளத்தையும் உடையவர் ஆனார்.

(ஆயும் மாதவம் — அறிஞர் இத்தவத்தின் காரணத்தை ஆராயுமாறு நின்றது.)

'162 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1144 கோதி லாவமு தனையுவுள் முலைக்குக்
குழைந்த தம் மணவாளநற் கோலம்
மாது வாழுவே காட்டிமுன் நின்று
வரங்கள் வேண்டுவ கொள்களன் றருள
வேத காரண ராயஏ கம்பர்
விரைம லர்ச்செய்ய தாமரைக் கழற்கீழ்
ஏதம் நீங்கிய பூசனை முடிந்த
தின்மை தானறிவிப்பதற் கிறைஞ்சி.

1145 அண்டர் நாயகர் எதிர்நின்று கூறும்
அளவி னால் அஞ்சி அஞ்சலி கூப்பிக்
கொண்ட இற்றைஎன் பூசனை இன்னும்
குறைநி ரம்பிடக் கொள்களன் றருள
வண்டு வார்குழல் மலைமகள் கமல
வதனம் நோக்கிஅம் மலர்க்கண்நெற் றியின்மேல்
முண்ட நீற்றர் நின் பூசனை என்றும்
முடிவ தில்லைநம் பால்என மொழிய.

1146 மாறி லாதஇப் பூசனை என்றும்
மன்ன எம்பிரான் மகிழ்ந்து கொண்டருளி
ஈறி லாஇப் பதியினுள் எல்லா
அறமும் யான்செய அருள்செய வேண்டும்
வேறு செய்வினை திருவடிப் பிழைத்தல்
ஒழிய இங்குளார் வேண்டின செயினும்
பேறு மாதவப் பயன்கொடுத் தருளப்
பெறவும் வேண்டும்என் றனள் பிறப்பொழிப்
பாள்.

25. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம் □ 163

1144. இறைவர், குற்றத்தைப் போக்கும் அமுதம் போன்ற அம்மையாரின் முலைக்குக் குழைந்த தம் நல்ல மணவாளத் திருக் கோலத்தை உமை அம்மையார் வாழவே காட்டி, முன்னே நின்று, “வேண்டிய வரங்களைப் பெற்றுக் கொள்க” என்றருளிச் செய்தார். குற்றம் நீங்கிய பூசை இன்னமும் முடிவு பெறாமையை, அறிவிக்க அம்மையார், வேதகாரணரான, ஏகம்பரின் மணம் கமழும் தாமரை மலர் போன்ற அடிகளில் வீழுந்து வணங்கி,

1145. தேவர்களின் தலைவரான இறைவரின் எதிரே நின்று சொல்லும் அளவில் அஞ்சி, கைகளைக் கூப்பி வணங்கி, “இறைவ! தாங்கள் ஏற்றுக் கொண்ட இன்றைய நாளின் பூசையில் இன்னும் எஞ்சி நின்ற பகுதியையும் நிரம்புமாறு நான் செய்ய இருப்பதையும் ஏற்றுக் கொள்ளல் வேண்டும்” என வேண்டிக் கொண்டார். வண்டுகள் மொய்க்கும் கூந்தலையுடைய மலை மகளின் தாமரை போன்ற திருமுகத்தைப் பார்த்து, அந்த மலர் போன்ற கண்ணையுடைய நெற்றியின்மீது திரிபுண்டரமாகத் தரித்த திருநீற்றையுடைய இறைவர் “நம்மிடம் உமக்கு என்றும் பூசை முடிவதில்லை!” என்று உரைத்தார்.

1146. “எம் தலைவ, முடிவற்ற இந்தப் பூசை என்றும் நிலையாக நிகழத் தாங்கள் ஏற்றுக் கொண்டருளி, இறுதியில்லாத இந்தத் தலத்தினுள் எல்லா அறங்களையும் நான் செய்யுமாறு அருளுதல் வேண்டும். இங்குள்ளவர்கள், திருவடிப் பிழைத்தலான சிவ அபராதம் ஒன்றைத் தவிர, மற்ற எந்தச் செயலையும் தாம் வேண்டுவனவற்றை வேண்டி யபடியே செய்தாலும், அவற்றுக்குப் பேறு மாதவப் பயனாக அருளுதல் வேண்டும்” என்று உயிர்களின் பிறப்பை ஒழிப்பதையே உள்ளத்துள் கொண்ட அம்மையார் வரம் வேண்டினார்.

(காஞ்சியில் வாழ்பவர் சிவ அபாரம் தவிர மற்ற எந்தச் செயலைச் செய்யினும் அதற்குத் தவப் பயனை இறைவர் அளித்தல் வேண்டும் என உமையம்மையார் வேண்டினார்.)

164 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1147 விடையின் மேலவர் மலைமகள் வேண்ட
 விரும்பு பூசனை மேவிவீற் றிருந்தே
 இடையறா அறம் வளர்க்கும்வித் தாக
 இகபரத்திரு நாழிநெல் அளித்துக்
 கடையராகியும் உயர்ந்தவ ராயும்
 காஞ்சி வாழ்பவர் தாஞ்செய்தி வினையும்
 தடைய டாதுமெய்ந் நெறியடை வதற்காம்
 தவங்க ளாகவும் உவந்தருள் செய்தார்.
- 1148 எண்ண ரும்பெரு வரங்கள்முன் பெற்றங்
 கெம்பி ராட்டிதம் பிரான்மகிழ்ந் தருள
 மண்ணின் மேல்வழி பாடு செய் தருளி
 மனைய றம்பெருக் குங்கரு ணையினால்
 நண்ணும் மன்னுயிர் யாவையும் பல்க
 நாடு காதலின் நீடிய வாழ்க்கைப்
 புண்ணி யத்திருக் காமக்கோட் டத்துப்
 பொலிய முப்பதோ டிரண்டறம் புரக்கும்.
- 1149 அலகில் நீள்தவத் தறப்பெருஞ் செல்வி
 அண்ட மாம்திரு மனைக்கிடுந் தீபம்
 உலகில் வந்துறு பயனறி விக்க
 ஒங்கும் நாண் மலர் மூன்றுடன் ஒன்று
 நிலவ ஆண்டினுக் கொருமுறை செய்யும்
 நீடு தொன்மையால் நிறைந்தபே ருலகம்
 மலர்பெ ருந்திருக் காமக்கோட் டத்து
 வைத்த நல்லறம் மன்னவே மன்னும்.
- 1150 தீங்கு தீர்க்குநல் தீர்த்தங்கள் போற்றுஞ்
 சிறப்பி னால் திருக் காமக்கோட் டத்தின்
 பாங்கு மூன்றுல கத்தினுள் ளோரும்
 பரவு தீர்த்தமாம் பைம்புனற் கேணி
 வாங்கு தெண்டிறை வேலைமே கலைகுழ்
 வைய கந்தனக் கெய்திய படியாய்
 ஒங்கு தவ்வடி வாய்நிகழ்ந் தென்றும்
 உள்ளதொன்றுஉல காணியென் றுளதால்

25. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம் □ 165

1147. மலையரசனின் மகள் இங்ஙனம் வேண்ட காணையுர்பவரான இறைவர், அவர் விருப்பிய பூசையில் பொருந்தி வீற்றிருந்து அறங்களை எல்லாம் எக்காலத்திலும் இடையறாமல் வளர்க்கும் வித்தாக, இகபரங்களுக்கு உரித்தான இரண்டு நாழி நெல்லை அளித்தருளினார்; கடையவராகியும் உயர்ந்தவராகியும் காஞ்சி மாநகரில் வாழ்பவர் செய்யும் தீவினைகளும் தடையில்லாமல் மெய்நெறியை அடைவதற்குத் துணை செய்யும் மாதவங்களாக ஆகவும் மகிழ்ந்து வரம் தந்தருளினார்.

1148. இங்ஙனம் எண்ணுவதற்கு அரிய பெரிய வரங்களைப் பெற்றவராய், அங்கு எம்பெருமாட்டியார், தம்கணவர் மகிழ்ந்தருளும்படி. இவ்வுலகத்தில் வழிபாட்டைச் செய்து அப்பயனை உபிர்களுகது அளித்தார்; அதனுடன் இல்லற ஒழுக்கத்தை உலகத்தில் பெருச் செய்யும் கருணையால், நிலை பெற்ற உயிர்கள் எல்லாம் பெருகும்படி விரும்பியதனால், நீடிய வாழ்க்கைக் குரியதான புண்ணியத்திருக்கோட்டம் என்ற கோயிலில் எழுந்தருளியிருந்து முப்பத்திரண்டு அறங்களையும் வளர்க்கலானார்.

1149. அளவு அற்ற பெருந்தவத்தைச் செய்யும், அறச் செல்வியரான உமையம்மையார், பெரிய தம் திருமனைக்கு இடம் பெரு விளக்குகளான முச்சுடர்களுமே, அந்த அம்மையார் உலகத்திற்கு வந்ததால் உறும் பயனை அறிவிக்குமாறு வந்தது போல், ஒங்கிய புதிய நீலமலர் மூன்றுடன் கூடியதான ஒரு பூ நிலவும்படியாக ஓர் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை மலரும் நீடிய பழைமையால், உலகத்தில் விளங்கும் பெரிய காம கோட்டக் கோயிலில் வைத்த நல்ல அறங்கள் நிலை பெறுமாறு வீற்றிருந்தருளுவார்.

1150. காம கோட்டத்தின் பக்கத்தில் மேல் நடு கீழ் என்னும் மூன்று உலகங்களில் உள்ளவரும் துதிக்கும் தீர்த்தமான குளிர்ந்த நீரைக் கொண்ட ஒரு குளம், வளைந்த அலைகளை வீசுகின்ற கடலான மேகலையால் சூழப்பட்ட நிலவுலகத்தார்க்கு மோட்ச நிலை அடைவதற்கு ஏற்ற படி களையுடைய ஏனியைப் போல் உயர்ந்த வடிவாய் நிறைவுற்று, எக்காலத்தும் இருப்பதாய், தன்னில் மூழ்குபவர்களின் பாவங்களை எல்லாம் போக்குகின்ற தீர்த்தங்கள் எல்லாம் போற்றுகின்ற சிறப்பால் 'உலகாணி' என்று பெயர் பெற்ற தீர்த்தமாக உள்ளது.

(உலகாணி — நீர்நிலையின் பெயர்)

166 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1151 அந்த மின்றிநல் லறம்புரித் துளிக்கும்
 அன்னை தன் திருக் காமக் கோட்டத்தில்
 வந்து சந்திர சூரியர் மீது
 வழிக்கொ ளாததன் மருங்குபோ தலினால்
 சந்த மாநிர மயங்குஎம் மருங்கும்
 சாயை மாறிய தன்றிசை மயக்கம்
 இந்த மாநிலத் தவரெலாம் காண
 என்றும் உள்ளதொன் றின்றும்அங் குளதால்.

1152 கன்னி நன்னெடுங் காப்புடை வரைப்பில்
 காஞ்சி யாந்திரு நதிக்கரை மருங்கு
 சென்னி யிற்பிறை அணிந் தவர் விரும்பும்
 திருப்பெரும்பெய ரிருக்கையில் திகழ்ந்து
 மன்னு வெங்கதிர் மீதெழும் போதும்
 மறித்து மேற்கடல் தலைவிழும் போதும்
 தன்னி முற்பிரி யாதவண் காஞ்சித்
 தானம் மேவிய மேன்மையும் உடைத்தால்.

1153 மறைக ளால்துதித் தருந்தவம் புரிந்து
 மாறி லாநிய மந்தலை நின்று
 முறைமை யால்வரும் பூசனை செய்ய
 முனிவர் வானவர் முதல்உயி ரெல்லாம
 நிறையும் அன்பினால் அர்ச்சனை செய்ய
 நீடுகாமங்கள் அவரவர்க் கருளி
 இறைவர் தாம்மகிழ்ந் தருளிய பதிகள்
 எண்ணி றந்தஅத் திருநகர் எல்லை.

25. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம் □ 167

1151. எல்லை இல்லாமல் அறங்களைச் செய்து உயிர்களைக் காப்பாற்றும் உமையம்மையாரின் காமக் கோட்டத்தில் சந்திர சூரியர் வந்து (அக் கோட்டத்தின்) மேலாக வான்வழியில் செல்லாது பக்கத்தில் ஒதுங்கிச் செல்வதால் நேர்த்திக்குகள் மாறுபட்டு, அதனால் எங்கும் நிழல்கள் மாறி இருப்பதால் ஆன திசை மயக்கம், இந்தப் பெரிய நிலவுலகத்தவர் எல்லாரும் காணுமாறு என்றும் இருக்கின்றது. ஆதலால் அது இக்காலத்திலும் உள்ளது.

1152. காளிதேவியின் நல்ல பெருங்காவல் பொருந்திய அந்தக் காஞ்சி நகர எல்லைக்குள் காஞ்சி என்ற பெயரையுடைய ஆற்றினது சூரையின் பக்கத்தில், தலையில் பிறையை அணிந்த சிவபெருமான் விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கும் 'திருப் பெரும் பெயர் இருக்கை' என்ற பெயர் கொண்ட கோயிலுள், விளங்கி நிலை பெற்ற வெம்மையான கதிர்களையுடைய கதிரவன் மேலே எழும் போதும் மீண்டும் மேற்குக்கடலில் விழும் போதும் தன் நிழல் தன்னிடத்தினின்றும் பிரியாத வளம் கொண்ட காஞ்சித் தானம் பொருந்திய மேன்மைபையும் அந்நகரம் பெற்றிருப்பதாகும்.

(கன்னி — காளி. திருப்பெயர் இருக்கை — கோயிலின் பெயர். காஞ்சித் தானம் — காஞ்சி மரம் உள்ள இடம். சூரியன் உதயமாகும் போதும் அத்தமனமாகும் போதும் இம் மரத்தின் நிழல் அதனைப் பிரியாமல் அதன் அடியிலேயே அடங்கிக் கிடக்கும்.)

1153. வேதங்களால் துதி செய்து, அரிய தவத்தைச் செய்து, மாறுபாடு இல்லாத நியமத்தில் சிறந்து, முனிவர் முறைப்படி வருகின்ற பூசை செய்யவும், வானவர் முதலான எல்லா உயிர்களும் உள்ளத்தில் நிறைந்த அன்பால் அருச்சனை செய்யவும், அவரவர் விரும்பும் பெரு விருப்பங்களை அவரவர்க்குத் தந்த சிவ டெருமான் மகிழ்ந்து எழுந்தருளிய தலங்கள் அந்தக் காஞ்சி நகரத்தின் எல்லைக்குள் அளவில்லாமல் உள்ளன.

168 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- '1154 மன்னு கின்ற அத்திருநகர் வரைப்பின்
மண்ணில் மிக்க தோர் நன்மையி னாலே
துன்னும் யானையைத் தூற்றில் வாழ் முயல்முன்
துரக்க எய்திய தொலைவில் ஊக்கத்தால்
தன்னிலத்துநின் றகற்றுதல் செய்யும்
தானம் அன்றியும் தனுவெழுந் தரணி
எந்நி லத்தினுங் காண்பரும் இறவாத்
தானம் என்றிவை இயல்பினில் உடைத்தால்.
- '1155 ஈண்டு தீவினை யாவையும் நீக்கி
இன்ப மேதரும் புண்ணிய தீர்த்தம்
வேண்டி னார்தமக்கு இட்டசித்தியதாய்
விளங்கு தீர்த்தம் மங்கல தீர்த்தம்
நீண்ட காப்புடைத் தீர்த்தம் முன்றுலகில்
நிசழ்ந்த சாருவ தீர்த்தமு முதலா
ஆண்டு நீடிய தீர்த்தம் எண்ணிலவும்
அமரர் நாட்டவர் ஆடுதல் ஒழியார்.
- '1156 தாள தொன்றினில் மூன்றுபூ மலரும்
தமனி யச்செழுந் தாமரைத் தடமும்
நீள வார்புனல் குடதிசை யாடி
நீர்க ரக்குமா நதியுடன் நீடு
நாள லர்ந்துசெங் குவளைபைங் கமலம்
நண்ப கல்தரும் பாடலம் அன்றிக்
காள மேகம்ஒப் பாள் உறை வரைப்பில்
கண்படாத காயாப்புளி உளதால்.
- '1157 சாயை முன்பிணிக் குங்கிண றொன்று
தஞ்ச முண்ணின் நஞ்சாந்தடம் ஒன்று
மாயை இன்றிவந் துள்ள டைந் தார்கள்
வான ரத்துரு வாய்பிலம் ஒன்று
மேய அவ்வுரு நீங்கிடக் குளிக்கும்
விளங்கு பெய்கையும் ஒன்று விண்ணவரோ
டாய இன்பம் உய்க் தம்பிலம் ஒன்றோ
டனைய ஆகிய அதிசயம் பலவால்.

25. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம் □ '169

'1154. நிலைத்த தன்மையுடைய அந்தக் காஞ்சி நகரத்தின் எல்லையுள், இந்த உலகத்தில் மிக்க நன்மையினால், தன்னிடம் நெருங்கிய யானையைப் புதரில் வாழ்கின்ற ஒரு முயலானது ஓடிமாறு கெடாத ஊக்கத்தால் தன்னிடத்தினின்றும் அகன்று செல்லச் செய்யும் இடமும், அதுவன்றியும் உயிர் நீங்கிய உடல்கள் மீளவும் உயிர் பெற்று எழுகின்ற இடமும், எந்த நிலத்திலும் காண்பதற்கு அரிய இறவாத்தானம் என்ற இடமும் என்ற இவற்றை அந்த நகரம் இயல்பாய்க் கொண்டதாகும்.

'1155. மலையைப் போன்று குவிந்த பாவங்களை யெல்லாம் நீக்கி இன்பத்தையே அளிக்கும் 'புண்ணிய தீர்த்தமும்,' வேண்டியவர்க்கு வேண்டியவற்றை அளிக்கும் 'இட்டசித்தி' தீர்த்தமும், நன்மையைத் தரும் மங்கல தீர்த்தமும், தேவர்களின் பெருங் காவலையுடைய தீர்த்தமும், மூன்று உலகங்களிலும் உள்ள தீர்த்தங்கள் எல்லாம் ஒன்று கூடிய 'சருவ தீர்த்தமும்' என்னும் இவை முதலாக அந்த நகரத்தில் உள்ள எண்ணற்ற தீர்த்தங்களிலும் தேவர்கள் வந்து நீராடுவர்.

'1156. ஒரு காம்பில் மூன்று தாமரை மலர்கள் மலரும் பொன் தாமரையுடைய நீர் நிலையும், மிகுதியாய்ப் பெருகி வரும் நீரானது மேற்கு முகமாக ஓடிப் பின் மறைந்து விடும் ஆறும், அதனுடனே, நீண்ட பகற் காலத்தில் மலர்ந்த செங்குவளையும், இரவிலே மலரும் தாமரை மலரும் நண்பகலில் மலரும் பாதிரியும் அன்றிக் கரிய மேகம் போன்ற நிறமுடைய திருமேனியுடைய அம்மையார் வீற்றிருக்கும் அந்த எல்லையிலே (இரவில்) உறங்காத காய்க்காத புளிய மரமும் உண்டு,

'1157. தன்னுள் ஆடியவரின் நிழலைப் புலப்படாத படி தனக்குள் அடக்கிக் கொள்கின்ற கிணறு ஒன்றும், சிறிதேயுண்டாலும் நஞ்சாகிக் கொல்லுகின்ற நீரையுடைய நீர்நிலை ஒன்றும், ஒருவஞ்சமும் இல்லாது வந்து உள்ளே புகுந்தவர்கள் குரங்கின் வடிவத்தை அடையும் ஒரு பிலமும், பொருந்திய அந்தக் குரங்கின் வடிவமும் நீங்கு மாறு நீராடத் தக்க பொய்கை ஒன்றும், தேவர்களுடன் கலப்பதால் உண்டாகும் இன்பத்தைத் தரும் பிலம் ஒன்று மாக இத்தன்மை கொண்ட அதிசயம் அந்நகரத்தில் பல ஆகும்.

170 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1158 அஞ்ச வான்கரத் தாறிழி மதத்தோர்
 ஆனை நிற்கவும் அரையிருட் டிரியும்
 மஞ்ச நீள்வது போலுமா மேனி
 மலர்ப்ப தங்களில் வண்சிலம் பொலிப்ப
 நஞ்சு பில்கெயிற் றரவவெற் றரையின்
 நாம மூன்றிலைப் படையுடைப் பிள்ளை
 எஞ்ச லின்றிமுன் திரியவும் குன்றம்
 எறிந்த வேலவன் காக்கவும் இசையும்.

1159 சத்தி தற்பர சித்தயோ கிகளும்
 சாதகத் தனித் தலைவரும் முதலா
 நித்தம் எய்திய ஆயுள்மெய்த்தவர்கள்
 நீவொழ் திருப்பாடியும் அனேகம்
 சித்தர் விஞ்சையர் இயக்கர்கந் தருவர்
 திகழ்ந்து மன்னுவார் செண்டுகை ஏந்தி
 வித்த கக்கரி மேற்கொளுங் காரி
 மேவு செண்டணை வெளியும்ஒன் றுளதால்.

1160 வந்த டைந்தவர் தம்முரு மாய
 மற்று ளாரைத்தாங் காண்பிடம் உளது
 சிந்தை யோகத்து முனிவர்யோ கினிகள்
 சேரும் யோக பீடமும் உள தென்றும்
 அந்த மில் அறம் புரப்பவள் கோயில்
 ஆன போக பீடமும் உளதாகும்
 எந்தையார் மகிழ் காஞ்சிநீ டெல்லை
 எல்லை இல்லன உள்ள ஆரறிவார்.

25. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம் □ 171

1158. ஐந்து பெரிய கைகளையும், ஆறு போல் பாய்கின்ற மத்தத்தையும் கொண்ட நிகரில்லாத யானை முக முடைய விநாயகக் கடவுள் நின்று காக்கவும், மலர் போன்ற அடிகளில் வண்மையுடைய சிவம்புகள் ஒலிக்க, நள்ளிரவிலே திரியும் மேகம் நீள்வதைப் போன்ற கரிய (கஞ்சகம் போர்த்திய) திருமேனியையும் நஞ்சு ஒழுகும் பற்களைக் கொண்ட பாம்பைக் கச்சாக அணிந்த வெற்று அரையையும் உடைய அச்சத்தைத் தருகின்ற முன்று இலை வடிவு கொண்ட சூலப்படைபையுடைய மகனான வைரவக் கடவுள் இடைவிடாது முன்னே திரிந்து காக்கவும், கிரௌஞ்ச மலையை இரண்டு பிளவாகப் பிளந்து வெல் படையையுடைய முருகப் பெருமான் காத்திடவும் விளங்கியது அந்து நகரம்.

1159. சக்தியை வழிபட்டுச் சித்தி அடைந்த சத்தி யோகியரும், சிவயோக சாதகமுடைய தனித் தலைவரான சிவயோகியரும் முதலான அழிவில்லாமையுடைய ஆயுளைக் கொண்ட மெய்த்தவர்கள் நிலைத்து வாழ்கின்ற பாடிகளும் பல அங்கு உள்ளன. சித்தர்கள், விஞ்சையர்கள், இயக்கர்கள், கந்தருவர்கள் என்ற இவர்கள் விளக்கம் பெற்றுப் பொரு ந்துமாறு, நீண்ட செண்டினைக் கையில் ஏந்திச் சிறந்த யானையின் மீது ஏறிச் செல்கின்ற ஐயனார் உலாவரும் 'செண்டனை வெளியும்' அங்கு ஒன்று உண்டு.

'160. அக்காஞ்சி நகரத்திலே, தன்னிடம் வந்து சேர்ந்தவர் தன் வடிவம் மற்றவர்க்குத் தெரியாது மறையத் தாம் அவர்களைக் காணும்படியுள்ள ஓர் இடம் உண்டு. சிந்தையை யோக இறைவர் பால் கூட்டும் முனிவர், யோகினியர் சேர்ந்திருக்கும் யோக, பீடமும் உள்ளது. அழிவில்லாத அறங்களை என்றும் காக்கின்ற காமாட்சி அம்மையாரா விரும்பி எழுந்தருளியுள்ள கோயிலான போக பீடமும் அங்கு உண்டு. எம் பெருமானான ஏகாம்பர நாதர் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் காஞ்சிபுரத்தில் இவ்வாறு நீண்ட அளவில்லாத அதிசயங்கள் பல உள்ளன. அவற்றை யாவர் அறிவார்? எவரும் இவர்.

'172 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

'1161 தூண்டு சோதியொன் றெழுந்திருள் துரக்கும்
சுரர்கள் வந்ததும் உருத்திர சோலை
மீவண்டி னார்கள்தம் பிறப்பினை ஒழிக்கும்
மெய்ந்நெ றிக்கணின் றார்கள்தாம் விரும்பித்
தீண்டிப் பாவையுஞ் செம்பொன்னாக் குவதோர்
சிலையும் உண்டுரை செய்வதற் கரிதால்
ஆண்ட நாயகி சமயங்கள் ஆறும்
அகில யோனியும் அளிக்கும் அந்நகரம்.

'1162 என்றும் உள்ளஇந் நகர்கலி யுகத்தில்
இலங்கு வேற்கரி காற்பெரு வளத்தோன்
வன்றிற்புலி இமயமால் வரை மேல்
வைக்க ஏகுவேபன் தனக்கிதன் வளமை
சென்று வேடன்முன் கண்டுரை செய்யத்
திருந்து காதநான் குட்பட வகுத்துக்
குன்று போலுமா மதில்புடை போக்கிக்
குடியிருத்தின கொள்கையின் விளங்கும்.

1163 தண்காஞ்சி மென்சினைப்பூங் கொம்ப ராடல்
சார்ந்தசைய அதன்மருங்கு சுரும்பு தாழ்ந்து
பண்காஞ்சி இசைபாடும் பழனவேலிப்
பணைமருதம் புடையுடைத்தாய்ப் பாரில்நீடும்
தண்காஞ்சி நகர் நொச்சி இஞ்சி சூழ்ந்த
செழுங்கிடங்கு திருமறைகள் ஒலிக்குந் தெய்வ
உண்காஞ்சி அல்லுல்மலை வல்லி காக்க
வளர்கருணைக் கடலுலகஞ் சூழ்ந்தால் மானும்.

'1161. இறைவரால் தூண்டப்பட்டு விளங்கும் ஒளிப் பிழம்பு ஒன்று தோன்றி இருளை நீங்குவதற்கு இடமாகியும், தேவர்கள் வந்து சூழ்ந்து கொள்வதற்கு இடமாகியும் உள்ள 'உருத்திர சோலை' என்ற பூங்கா வனமும், விரும்பி வேண்டியவர்க்கு அவர்களின் பிறவினும் ஒழிக்கமெய்ஞ்ஞான நெறியில் நின்றவர் விரும்பித் தீண்டும்படி செய்தால், ஒரு முதலான எவ்வகைப் பொருள்களையும் பொன்னாய்ச் செய்கின்ற ஒரு கல்லும் உண்டு. எம்மை ஆட்கொள்ளும் காமாட்சி அம்மையார் தாம் ஆறு சமயங்களையும் எல்லா உயிர்களையும் காப்பாற்றும் அந்தத் திரு நகரத்தில் உள்ள இத்தகைய பெருமைகள் சொல்வதற்கு அரியவாகும்,

'1162. என்றும் அழியாது நிலைபெற்ற இந்தக் காஞ்சி - கரமானது, வலிய ஆற்றலுடைய புலிக் கொடியைப் பெரிய இமயமலையின் மீது நாட்டுமாறு செல்கின்றவனான கலியுகத்தில் விளங்கும் கரிகாற் பெருவளத்தான் என்னும் சோழ மன்னனுக்கு, முன்னே இந்த இடத்தைக் கண்டு, சிந்து மேதன் என்ற ஒரு வேடன் போய் இதன் சிறப்பைச் சொல்ல, திருத்தம் செய்யப்பட்ட நான்கு காததொலைவு சுற்றெல்லையையுடைய ஒரு நகரமாய் அமைத்தான். மலையைப் போன்ற பெரிய மதிவை நான்கு பக்கங்களிலும் சூழ்ந்திருக்கச் செய்தான்; பல குடிகளை அங்குக் குடியிருக்கு மாறு செய்தான். இத்தகைய பெருமையுடன் இது விளங்குகின்றது.

(கரிகாற் சோழன் வட நாடு நோக்கிச் செல்லும்போது சிந்து மேதன் என்னும் வேடன் ஒருவன் காஞ்சியின் வளத்தைச் சொல்ல, அம்மன்னன் இந்நகரத்தை ஏற்படுத்தினான்)

1163. ஸ்ரீரீர்த மரத்தின் மெல்லிய கிளைகளான பூங்கொத்துகளையுடைய கொம்புகள் காற்றால் ஆடி அசைய, அதன் பக்கத்தில் வண்டுகள் விரும்பி வந்து காஞ்சிப்பண்ணைப் பாடும் மாஞ் சோலையைத் தனக்கு வேலியாய்க் கொண்ட வயல்களுடன் கூடிய மருதநிலத்தை அருகில் கொண்டதாய், உலகத்தில் நிலைபெற்ற காஞ்சி நகரத்தின் வன்மையான நொச்சியான மந்திரைச் சூழ்ந்த அகழியானது, சிறந்த வேதங்கள் ஒலிக்கின்ற தெய்வத் தன்மையுடைய வண்மை என்ற அணியை அணிந்துள்ள இடையையுடைய உமையம்மையார் காக்கின்றாராதலால், வளர்கின்ற கருணைக் கடலானது இந்த உலகத்தைச் சூழ்ந்திருந்தால் எவ்வாறு இருக்குமோ அவ்வாறு இருக்கும்,

(காஞ்சி (மென் சினை) - மாமரம். காஞ்சிப்பண் - இசை. காஞ்சி - மருத நிலங்களுள் ஒன்று. திண் காஞ்சி நகர் - காஞ்சி நகரம். வண் காஞ்சி- மேகலை.)

174 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1164 கொந்தலர்பூங் குழல்இமயக் கொம்பு கம்பர்
கொள்ளும்பூ சனைகுறித்த தானங் காக்க
மந்திரமா மதில்அகழி அவர்தாந்தந்த
வாய்மைஆ கமவிதியின் வகுப்புப் போலும்
அந்தமில்சீர்க் காஞ்சியைவந் தடைந்தார்க் கன்றி
அடைகளங்கம் அறுப்பரிதென் றறிந்து குழ
வந்தணைந்து தன்கறுப்பும் உவர்ப்பும் நீக்கும்
மாகடலும் போலும் மலர்க் கிடங்கு மாதோ.
- 1165 ஆங்குவளர் எயிலினுடன் விளங்கும் வாயில்
அப்பதியில் வாழ்பெரியோர் உள்ளம் போல
ஓங்குநிலைத் தன்மையவாய் அகிலம் உய்ய
உமைபாகர் அருள்செய்த ஒழுக்க மல்லால்
தீங்குநெறி அடையாத தடையுமாகிச்
செந்நெறிக்கண் நிகழ்வாய்மை திருந்து மார்க்கட
தாங்குலவ நிலவிவளர் ஒளியால் என்றும்
தடநெடுவான் அளப்பனவாம் தகைய வாசும்
- 1166 மாறுபெறல் மாடம் நீடு
மணிமறுகும் நெடுந்தெருவும் வளத்தில் வந்த
ஆறுபயில் ஆவணவீ திகளும் மற்றும்
அமைந்தநகர் அணிவரைகள் நடுவு போக்கிக்
கூறுபடு நவகண்ட மன்றி மல்கக்
கொண்டஅனே கங்கண்ட மாகி அன்ன
வேறொருமண் னுலகுதனில் உளதாம் என்ன
விளங்கிய மாலோகநிலை மேவிற் றன்றே.

25. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம் □ 175

1164. நீர்ப் பூக்கள் நிறைய பூப்பதற்கு இடமான அகழியானது, கொத்துக்களாய்ப் பூத்த பூக்களைச் சூடிய கூந்தலை யுடைய பார்வதி அம்மையார் இறைவர் விருப்பத்துடன் ஏற்கும் பூசைத் தானத்தைக் காப்பதற்காக, சிவ பெருமானால் அருளப் பெற்ற உண்மையான ஆகமங்களில் வகுத்துச் சொல்லப்பட்ட மந்திரத்தால் அமைந்த மதில் களுடன் கூடிய அகழிகளைப் போல் விளங்கும். அதுவன்றியும் அந்த அகழியானது கெடுதல் இல்லாத சிறப்பையுடைய காஞ்சி நகரை வந்து புகலாக அடைந்தவர்க்கே அல்லாமல் தம்மைப் பற்றிய குற்றங்களைப் போக்கிக் கொள்ளல் அரிது என்று அறிந்து அந்தக் காஞ்சி நகரத்தைச் சூழ்ந்து தன்கூறுப்பு நிறத்தையும் உப்புத் தன்மையையும் போக்கிக் கொள்ளும் பெரிய கடலையும் போல் விளங்கும்.

1165. அங்கு மதிலுடன் விளங்கும் வாயில்கள், அந்நகரத்திலே வாழ்கின்ற பெரியோரின் உள்ளங்கள் போல் ஓங்குதலும் நிலைத்தலும் ஆகிய தன்மை கொண்டவை. உலகத்தவர் உய்யும் பொருட்டு உமை பாகரான சிவபெருமான் அருளிய நல்ல ஒழுக்கமே அல்லாது தீங்கு நெறிகள் அடையாத தடைகளாகவும் அவை விளங்குவன. செம்மையான நெறியில் நிகழும் வாய்மையுடன் விளங்குகின்ற ஆகம விதிகள் தாம் பொருந்த நிலவி வளர்கின்ற ஒளியால் என்றும் பெரிய நீண்ட வானத்தை அளப்பவை போன்ற இயல்பையும் அவை உடையனவாகும்.

1166. நிகர் இல்லாத அரிய பொன் மயமான மாளிகைகள் மிகுதியாய் உள்ள அழகிய வீதிகளும், நீண்ட தெருக்களும், பல வகையாய் வந்த வளங்களும் பொருந்தி விற்கப்படும் அங்காடி தெருக்களும், மற்றும் உள்ளவையும் அமைந்திருக்கின்ற அந்த நகரமானது, அழகிய மலைகளை நடுவில் அமைத்து வெவ்வேறாகப் பிரிந்திருக்கும் நவகண்டங்களே அல்லாமல், நெருக்கமான பல கண்டங்களை யுடைய வேறொரு பூமண்டலத்தைத் தன்னிடத்தில் கொண்டுள்ளது எனக் கூறும்படி விளங்கும் மகா லோகத்தின் தன்மையை உடையதாகும்.

(மகாலோகம் — மேலே உள்ள ஏழ் உலகங்களுள் ஒன்று.)

176 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1167 பாகமருங் கிருபுடையும் உயர்ந்து நீண்ட
படரொளி மாளிகை நிரைகள் பயில்மென்
கூந்தல்

தோகையர்தங் குழாம்அலையத் தூக்கு முத்தின்
சுடர்க்கோவைக் குளிர் நீர்மை துதைந்தவீதி
மாகமிடை ஒளிதழைப்ப மன்னி நீடு
மருங்குதா ரகைஅலைய வரம்பில் வண்ண
மேகமிடை கிழித்தொழுகும் தெய்வக்கங்கை
மேல்நதிகள் பலமண் மேல் விளங்கி ஒக்கும்

1168 கிளரொளிச்செங் கனகமயந் தானாய் மாடு
கீழ்நிலையோர் நீலச்சோ பாணம பூணக்
கொள அமைத்து மீதொருபாற் கன்னசாலை
குலவயிரத் தாலமைத்த கொள்கை யாலே
அளவில்சுடர்ப் பிழம்பானார் தம்மைத் தேடி
அகழ்ந்தேனம் ஆனானும் அன்னமாகி
வளர்விசும்பில் எழுந்தானும் போல நீடு
மாளிகையும் உளமற்று மறுகு தோறும்.

1169 மின்பொலிபன் மணிமிடைந்த தவள மாட
மிசைப்பயில் சந்திரகாந்தம் விசும்பின் மீது
பொன்புரையும் செக்கர் நிறப் பொழுது தோன்றும்
புனிற்றுமதி கண்டுருகிப் பொழிந்த நீரால்
வன்புலியின் உரியாடைத் திருஏகம்பர்
வளர் சடையும் இளம்பிறையும் கண்டு கும்பிட்
டன்புருகி மெய் பொழியக் கண்ணீர் வாரும்
அடியவரும் அனையவுள அலகி லாத.

25. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம் □ 177

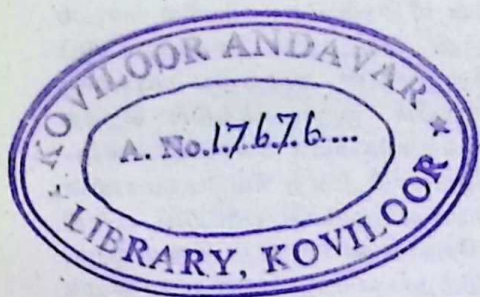
1167. இரண்டு பக்கங்களிலும் உயர்ந்து நீண்ட ஒளியை வீசும் மாளிகைகளின் வரிசைகளில் பயிலும் மென்மையான கூந்தலையுடைய மங்கையர் கூட்டம் அவங்காரத்தின் பொருட்டு அசையுமாறு தொங்கவிட்ட குளிர்ந்த தன்மையுடைய முத்து மாலையின் ஒளிக் கோவை மிகுந்து வீசும் நெருவானது, வானத்தில் நெருங்கிய ஒளி தழைக்கு மாறு நிலையாய் விளங்குகின்ற பக்கத்தில் எல்லை இல்லாத நிறங்களைக் கொண்ட விண்மீன்கள் அலையுமாறு மேகங்களை இடையிலே கிழித்து ஒழுகி வருகின்ற தெய்வக் கங்கை முதலான மேல் உலகத்தில் உள்ள ஆறுகள் பலவும் இவ்வுலகத்தில் விளங்குவதுபோல் தோன்றும்.

1168. அந்த நகரத்தின் வீதிகள் தோறும் சில மாடங்கள், ஒளி திகழும் செம்பொன் மயமாய்ச் செய்யப்பட்டுப் பக்கத்துக் கீழ் நிலையில் நீலமணிகள் அழுத்திய படிகளை உடையனவாய், மேல் நிலையில் ஒரு பக்கத்தில் சிறந்த வயிர மணியால் அமைத்த பலகணிகளைக் கொண்டுள்ளன. அதனால், அளவற்ற ஒளிப்பிழம்பாகி நின்ற சிவபெருமானின் அடினையும் முடியையும் தேடிச் காணும் பொருட்டுப் பன்றி வடிவம் எடுத்து நிலத்தைத் தோண்டிச் சென்ற திருமாலும், அன்னப் பறவை வடிவம் எடுத்துப் பறந்து சென்ற நான்முகனும் போல அவை விளங்கின.

1169. ஒளி திகழும் பல மணிகள் நெருங்கிய வெண்மையான மாடங்களின் மீது மேல் பதித்த சந்திர காந்தக் கற்கள் வானத்தில் பொன்னைப் போன்ற சிவந்த நிறத்தையுடைய மாலைக் காலத்தில் தோன்றுகின்ற பிள்ளை மதியான மூன்றாம் பிறைச் சந்திரனைக் கண்டு உருகிச் சொரிந்த நீரால், வன்மையான புலியாடையை உடுத்த ஏகம்பரின் வளர்ந்து நீண்ட சடையையும் அவர் அந்தச் சடைமீது சூடிய பிறைச் சந்திரனையும் பார்த்து வணங்கி, அன்பால் உருகி, உடல் எல்லாம் கண்ணீர் வடிய நிற்கும் அடியார்களையும் ஒத்துள்ள மாளிகைகள் அளவில்லாதவை.

1178 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1170 முகிலுரிஞ்சங் கொடி தொடுத்த முடிய வாகும்
 முழுப் பளிங்கின் மாளிகைகள் முற்றுஞ் சுற்றும்
 நிகரில்சரா சரங்களெல்லாம் நிழலி னாலே
 நிறைதலினால் நிறைதவஞ்செய் இமயப் பாவை
 நகில்உழுதசு வடும்வளைத் தழும்பும் பூண்ட
 நாயகனார் நான்முகற்குப் படைக்க நல்கும்.
 அகிலயோ னிகளெல்லாம் அமைத்து வைத்த
 அரும்பெரும் பண் டர நிலை அனைய வாகும்.

1171 பொற்களப மாளிகைமேல் முன்றில் நின்று
 பூங்கழங்கு மணிப்பந்தும் போற்றி ஆடும்
 விற்புருவக் கொடிமடவார் கலன்கள் சிந்தி
 விழுவனவும் கெழுவுதுணை மேவு மாதர்
 அற்புமுதிர் கலவியினிற் பரிந்து சிந்தும்
 அணிமணிச்சே டியர்தொகுக்கும் அவையும் ஆகி
 நற்கனக மழையன்றிக் காஞ்சி எல்லை
 நவமணிமா ரியும்பொழியும் நாளும் நாளும்.

25. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம் □ 179

1170. முகில்கள் உராய்கின்ற கொடிகள் கட்டப்பட்ட உச்சிகளைக் கொண்ட, முழுதும் பளிங்குக் கற்களால் ஆன மாளிகைகளை வெளிப் பக்கத்தில் சுற்றுகின்ற சரங்களும் அசரங்களும் ஆகிய எல்லாம், நிழல் படுவதால் உண்டான பிரதி பிம்பங்கள் மூலமாக நிறைதலால், மிகுந்த தவத்தைச் செய்யும் பார்வதி அம்மையாரின் முலைச் சுவடும் வளைத் தழும்பும் கொண்ட ஏகம்பர், நான்முகனுக்குப் படைப்புத் தொழிலுக்காகக் கொடுக்கும்படியான எல்லா உயிர்களை யும் ஒருங்கே சேர்த்து வைத்துள்ள அரிய பெரிய கருவூலத் தின் நிலையுடையன போல் விளங்கின.

(மாளிகைகளைச் சுற்றித் திரியும் சரங்கள் அசரங்கள் ஆகியவற்றின் பிரதி பிம்பங்கள் பளிங்குக் கற்களில் பிரதி பலிக்கின்றன. அவை நான்முகனுக்குப் படைப்புத் தொழிலுக்குக் கொடுக்க சேர்த்து வைத்துள்ள உயிர்களின் கருவூலம்போல் உள்ளன.)

1171. அந்த நகரத்தில், பொன் மயமான களபச் சாந்தையுடைய மாளிகைகளின் மீது முன்றிலில் நின்று மென்மையான கழங்குகளையும் அழகான பந்துகளையும் இறைவரின் புகழைப் பாடிக்கொண்டு ஆடும் வில் போன்ற புருவமும் கொடி போன்ற இடையும் உடைய மடவாரின் அணிகலன்கள் சிதறி வீழும் பொன் அணிகலன்களும், தழுவும் கணவருடன் கூடிய பெண்கள் அன்பு முதிரும் க்லவியில் அன்பு மிகுந்த செயல்களால் சிந்தும் அணிகளினின்றும் விழுந்து தோழியரால் கூட்டிச் சேர்த்த மணிகளுமாகி இவ்வகையில் நல்ல பொன் மழையே அல்லாது நவமணி மழையும் பல நாட்களும் பெய்யும்.

(ஆடும் பெண்களின் பொன் அணிகள் உதிர்கின்றன. கணவரைப் புணரும் மங்கையரின் மணி அணிகள் உதிர்கின்றன. இவ்விரண்டால் பொன் மழையும் மணி மழையும் அங்குப் பொழியும் என்க.)

180 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1172 பூமகனாக் குறையுள்ளுந் தகைய வான
பொன்மாடத் தரமியங்கள் பொலிய நின்று
மாமகரக் குழைமகளிர் மைந்த ரங்கண்
வந்தேறு முன்றறுநீர் வண்ட லாடத்
தூமணிப்பொன் புனைநாளத் துருத்திவிசுஞ்
சுடர்விடுசெங் குங்குமநீர்த் துவலை தோய்ந்த
காமர்மணி நாகிகையின் மருங்கு தங்குங்
கருமுகில்கள் செம்முகில்க ளாகிக் காட்டும்.
- 1173 இமம்மலிய எடுத்தநெடு வரைகள் போல
இலங்கு சுதைத் தவளமா ளிகைநீள் கோட்டுச்
சிமையடையுஞ் சோபான நிரையும் விண்ணும்
தெரிவரிய தூய்மையினால் அவற்றுட் சேர்ந்து
தமர்களுடன் இழிந்தேறு மைந்தர் மாதர்
தங்களையும் விசும்பிடைநின் றிழியா நிற்கும்
அமரரையும் அரமகளிர் தமையும் வெவ்வே
றறிவரிதாந் தகைமையன அனேகம் அங்கண்.
- 1174 அரவநெடுந் தேர்வீதி அருகு மாடத்
தணிமணிக்கோ புரத்தயலே வியல்வாய் நீண்ட
விரவுமர கதச்சோதி வேதித் திண்ணை
விளிம்பின்ஒளி துளும்பு முறைப் படிம்தேறும்
குரவமருங் குழல்மடவார் அடியில ஊட்டுங்
குழம்படுத்த செம்பஞ்சின் சுவட்டுக் கோலம்
பரவைநெடுந் தரங்கமிசை விளங்கித் தோன்றும்
பவளநறுந் தளிர்னைய பலவும் பாங்கர்.

25. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம் □ 181

1172. இலக்குமிக்கு இருப்பிடமானது என்று கூறப் படுகின்ற தன்மையுடைய பொன் மாளிகைகளின் மீது நிலா முற்றங்கள் அழகுடன் விளங்க நின்று, மகர குண்டலங்களை அணிந்த மங்கையர், தம் கணவர் அங்கு வந்து ஏறுவதற்கு முன்னம், நல்ல மணம் கொண்ட நீரினால் விளையாடுவதற்காகத் தூய்மையான மணிகள் இழைத்த அழகாகச் செய்யப் பட்ட உள் துளைகளைக் கொண்ட நீர் தூவும் துருத்தி யினின்றும் வீசுகின்ற செங்குங்குமக் குழம்பு கலந்த பனிநீர்க் துளிகள் தோய்ந்த அழகிய மணிகள் கட்டிய கோபுர நாசிகையின் பக்கத்தில் தங்கும் கரிய மேகங்கள் செந்நிற மேகங்களாய்த் தோன்றும்.

(பெண்கள் தம் கணவர் மீது வீசும் செங்குங்குமக் குழம்பு மேகத்தில் பட்டு அதைச் செந்நிறமாக்கியது.)

1173. பனி வந்து மூடுமபடி உயர்ந்த மலைகளைப் போல் விளங்கும் சுண்ணச் சாந்து பூசிய வெண்மையான மாளிகையின் உச்சியைச் சேர்வதற்காக அமைக்கப்பட்ட படி களின் வரிசையையும், மேல் உள்ள வான் உலகத்தையும் வெவ்வேறாகப் பிரித்து அறிய இயலாதவாறு உள்ள தூய்மையால், அந்தப் படி வரிசைகளுள் சேர்ந்து தம்மவர் களுடன் இறங்கியும் ஏறியும் ல்ரும் ஆடவரும் பெண்டிரும் ஆகிய இவர்களையும், வான் உலகத்தினின்று இறங்கி வரும் தேவர்களும் தேவ மகளிர் என்ற இவர்களையும் வேறு வேறாகப் பிரித்து அறிய இயலாதவாறு அரிய தன்மை கொண்ட மாளிகைகள் அங்குப் பல உண்டு.

1174. ஒளி பொருந்திய நீண்ட தெருவின் அருகில் உள்ள மாடத்தின் அழகிய மணிகள் பதித்த கோபுரத்தின் பக்கத்தில் உள்ள அகன்ற நீண்ட மரகத மணிகள் ஒளியுடைய திண்ணைகளின் ஓரத்தில், ஒளி வெளிப்பட அந்தப் படிகளின் மீது ஏறுகின்ற குரவமலர்களைச் சூடிய கூந்தலையுடைய பெண்களின் ஆடிகளில் பூசிய செம்பஞ்சக் குழம்பினது அடையாளம் பதிந்த தோற்றம், கரிய கடலின் நீண்ட அலைகளின் மேல் விளங்கித் தோன்றுகின்ற பவளத்தின் துளிகளைப் போன்று விளங்குவதற்கு இடமான பல மாளிகைகள் அங்கு உள்ளன.

182 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 175 வெம்புசினைக் களிற்றதிர்ப்பும் மாவின் ஆர்ப்பும்
 வியன் நெடுந்தேர்க் காலிசைப்பும் விழவ றாத
 அம்பொன்மணி வீதிகளில் அரங்கி லாடும்
 அரிவையர்நூ புரவொலியோ டமையும் இம்பர்
 உம்பரின்திந் திரன்களிற்றின் முழக்குத் தெய்வ
 உயர்இரவி மாக்கலிப்பும் அயனூர் தித்தேர்
 பம்பிசையும் விமானத்துள் ஆடுந் தெய்வப்
 பாவையர்நூ புரஅரவத் துடனே பல்கும்.
- 176 அருமறையந் தணர் மன்னும் இருக்கை யான
 ஆகுதியின் புகை அடுத்த அம்பொன் மாடப்
 பெருமறுகு தொறும்வேள்விச் சாலைஎங்கும்
 பெறும் அவிப்பாகங் கொடுக்கும்
 பெற்றிமேலோர்
 வருமுறைமை அழைக்கவிடு மந்திரம்எம் மருங்கும்
 வானவர் நாயகர்திருவே கம்பர் முன்றில்
 திருமலிபொற் கோபுரத்து நெருங்கும் எல்லாத்
 தேவரையும் அணித்தாகக் கொண்டு செல்லும்.
- 177 அரசர்குலப் பெருந்தெருவும் தெற்றி முற்றத்
 தாயுதங்கள் பயிலும்வியல் இடமும் அங்கண்
 புரசைமதக் கரிகளொடு புரவிஏறும்
 பொற்புடைய வீதிகளும் பொலிய எங்கும்
 விரைசெய்நறுந் தொடைஅலங்கல் குமரர் செய்யும்
 வியப்புறுசெய் தொழில்கண்டு விஞ்சை
 விண்ணோர்
 நிரைசெறியும் விமானவூர்திகளின் மேலும்
 நிலமிசையும் பலமுறையும் நிரந்து நீங்கார்.

25. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம் □ '183

'1175. அந்நகரம் மிக்க சினம் கொண்ட யானைகளின் அதிர்வும், குதிரைகளின் ஆரவாரமும். அகன்ற பெருந் தேர் களின் சக்கர ஒலியும், (விழா நீங்காத காரணத்தால்) பொன் அணிந்த வீதிகளில் உள்ள ஆடல் அரங்குகளில் ஆடும் ஆடல் பெண்களின் காற் சிலம்பு ஒலியுடன் கூடி விளங்கும். மேலும், தேவேந்திரனது ஐராவதம் என்னும் யானையின் முழக்கமும், சூரியனுடைய தேரில் பூட்டிய குதிரையின் கனைப்பொலியும், பிரமனுடைய தேர் ஒலியும், அரம்பையரின் கால் சிலம்பு ஒலியும் அந்நகரில் மிக்கிருக்கும்.

'1176. அரிய வேதங்களில் வல்ல அந்தணர் வாழ்கின்ற இருப்பிடங்களான, வேள்விப் புகை நிரம்பிய அழகிய பொன் மாளிகைகள் நிறைந்த பெரிய தெருக்கள் தோறும், ஆகுதியின் புகை பொருந்திய வேள்வி செய்கின்ற இடங்கள் எங்கும், அவ்வத் தேவர்கள் பெற்றுக்கொள்ளும் அவிக்கைத் தரும் தன்மையுடைய மேலோர் கூறும், அந்தத் தேவர்களை வருகின்ற முறையினால் அழைப்பதற்கு உரிய மந்திரங்கள், தேவர்களின் தலைவரான இறைவர் திருமுன்றிலில் செல்வம் மலிவதற்கு இடமான பொன் கோபுர வாயிலில் நெருங்கியுள்ள எல்லாத் தேவர்களையும் தம் பக்கங்களுக்கு (யாகம் செய்யும் இடங்களுக்கு) அழைத்துக் கொண்டு போகும்.

1177. அரச குலத்தவர் வாழும் பெரிய வீதிகளிலும் திண்ணையையுடைய முற்றங்களில் ஆயுதப் பயிற்சி செய்கின்ற அகன்ற இடங்களிலும், அங்குக் கயிற்றையுடைய யானைகளையும் குதிரைகளையும் ஏறிச் செலுத்தும் வீதிகளிலும், எங்கும் பொலிவு அடையுமாறு, மணம் கமழ்கின்ற பூக்களையும் மணி மாலைகளையும் குடிய அரசினை ஞர்கள் செய்கின்ற வியக்கத் தக்க வில் - வாள் முதலான வித்தைகளைப் பார்த்து, வித்தியாதரர்களான தேவர்கள் வரிசையாய் நெருங்கிய தேவ விமானங்களின் மேலும் நிலத்தின் மேலும் பல முறையும் கூடி நீங்காமல் இருப்பர்.

184 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1178 வெயிலுமிழும் பன்பணிப்பூண் வணிக மாக்கள்
 வீரவுநிதி வளம்பெருக்கும் வெறுக்கை மிக்க
 வயின் நிலவு மணிக் கடைமாநகர்கள் எல்லாம்
 வனப்புடைய பொருட்குலங்கள் மலிதலாலே
 கயிலைமவை யார்கச்சி ஆலயங்கள்
 சம்பமுமே வியதன்மை கண்டு போற்றப்
 பயிலுமுருப் பலகொண்டு நிதிக்கோன் தங்கப்
 பயில்அளகா புரிவகுத்த பரிசு காட்டும்.

1179 விழவுமலி திருக்காஞ்சி வரைப்பின் வேளாண்
 விழுக்குடிமைப் பெருஞ்செல்வர் விளங்கு வேணி
 மழஇளவெண் திங்கள்புனை கம்பர் செம்பொன்
 மலைவல்லிக் களித்தவரு ஞ்ணவின் மூலம்
 தொழவுலகு பெறுமவள்தா னருளப் பெற்றுத்
 தொன்னிலத்து மன்னுபயிர் வேத வாய்மை
 உழவுதொழி லாற்பெருக்கி உயிர்களெல்லாம்
 ஓங்கவருந் தரும்வினைக் குளரால் என்றும்.

1180. ஓங்கியநாற் குலத்தொவ்வாப் புணர்வில் தம்மில்
 உயர்ந்தனவும் இழிந்தனவும் ஆன சாதி
 தாங்குமும்ப் பிறந்தகுலபேதம் எல்லாம்
 தம்தகைமைக் கேற்றதனி இடங்கள் மேவி
 ஆங்குநிறை கிளைபயின்று மரபின்ஆற்ற
 அடுத்தவினைத் தொழின் முறைமை வழாமை
 நீடு
 பாங்கு வளர் இருக்கை நிலை பலவும் எல்லாம்
 பண்புநீ டியவுரி மைப் பால அன்றே.

25. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம் □ 185

1178. ஒளி விளங்கும் பல மணிகளையுடைய அணி களை அணிந்த வாணிகர் செல்வ வளங்களைப் பெருகச் செய்யும் செல்வம் நிறைந்த இடத்தில் மிக்க மணிகள் பதித்த முதல் வாயிலையுடைய மாளிகைகள் எல்லாம், பொன்னும் நவ மணிகளும் முதலான செல்வக் கூட்டங்கள் நிறைவதால் கயிலாய மலைப்பதியான சிவபெருமான் காஞ்சியில் இருக்கும் பல கோயில்களிலும் திருவேகம் பத்திலும் எழுந்தருளியிருக்கும் சிறப்பை அறிந்து குபேரன் வந்து, தரிசித்துத் தங்கியிருப்பதற்காக அளகாபுரியைப் பாடின பல உருவங்களுடன் அமைத்து வைத்த தன்மை யாய் விளங்கும்.

1179. விழாக்கள் மிகுந்த காஞ்சி நகரத்தின் எல்லையில், வேளாளரான பெருஞ் செல்வர்கள், ஒளி விளங்கும் சடையில் மிக இளைய பிறையைச் சூடிய இறைவர், செம் பொன் மலையில் அவதரித்த காமாட்சி யம்மையாருக்குத் தந்து அருள் வடிவு பெற்ற உணவின் மூலம் என்ற இருநாழி நெல்லையும், தம்மை வழிப்பட்ட தால், உலகங்களைபெல்லாம் ஈன்ற தாயான உமையம்மை யார் அளித்தருள், அதைப் பெற்றுப் பழமையான இந்த உலகத்தில் நிலைத்த பயிர்களை வேதத்தில் புகழப்படும் உழவுத் தொழிலால் பெருகச் செய்து, எல்லாவுயிர்களும் தழைக்குமாறு வரும் தருமச் செயல்களுக்கு உரியவராய்த் தழைத்து விளங்கினர்,

(உமையம்மையார் இருநாழி நெல்லைத் தந்தார். வேளாளர் அதைப் பெற்று வேளாண் தொழிலைப் பெருக் கினர் என்பது கருத்து.)

1180. உயர்ந்த நான்கு குலங்களிலும் பொருந்தாத புணர்ச்சியால், அவற்றுள் உயர்ந்தனவும் தாழ்ந்தனவும் ஆகிய சாதிகள் தபக்குள் கூடலால், குல பேதங்கள் எல்லாம் தம் தம் தகுதிக்கு ஏற்ப அமைந்த தனியிடங் களில் பொருந்தி, அங்கு நிறைந்த தம் கிளைஞர்களுடன் கலந்து தம் தம் மரபுக்கு ஏற்ற தொழில் முறையில் தவறாது இயல்புடன் வாழ்ந்திருக்கும் பல இருக்கைகள் எல்லாம் நல்ல பண்பு பொருந்தியனவாக விளங்கின.

186 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1181 ஆதி மூதெயில் அந்நகர் மன்னிய
சோதி நீள்மணித் தூபமுந் தீபமும்
கோதில் பல்லிய முங்கொடி யும்பயில்
வீதி நாளும் ஒழியா விழாவணி.

1182 வாயில் எங்கணுந் தோரணம் மாமதில்
ஞாயில் எங்கணுஞ் சூழ்முகில் நாண்மதி
தோயில் எங்கணும் மங்கலம் தொண்டர்சூழ்
கோயில் எங்கணும் உம்பர் குலக்குழாம்.

1183 வேத வேதியர் வேள்வியே தீயன
மாத ரோதி மலரே பிணியன
காதல் வீதிவி லக்கே கவலைய
சூத மாதவி யேபுறஞ் சூழ்வன.

1184 சாய லார்கள் நுகப்பே தளர்வன
ஆய மாடக்கொடியே அசைவன
சேய ஓடைக் களிதே திகைப்பன
பாய சோலைத் தருவே பயத்தன.

25. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம் □ '187

1181. ஆதி தலைவரான சிவபெருமானின் பழைமையான் மதில் சூழ்ந்த அந்தக் காஞ்சி நகரத்தில் உள்ள தெருக்கள், நீண்ட ஒளியையுடைய தூப தீபங்களையும், குற்றங்களைப் போக்கும் பல இயங்களையும், கொடிகளையும் உடையனவான விழாக்களின் சிறப்புகளை எப்போதும் நீங்காமல் இருந்தன,

'1182. அக்காஞ்சி நகரத்தின் மாளிகையின் வாயில் தோறும் தோரணங்கள் விளங்கின; பெரு மதில் உறுப்பான ஞாயில்களில் எல்லாம் மேகங்கள் விளங்கின. ஒளி விளங்கும் சந்திரன் தோயுமாறு உயர்ந்த வீடுகளில் எங்கும் மங்கலச் செயல்கள் விளங்கின. தொண்டர்கள் கூடி வலம் வரும் கோயில்களில் எல்லாம் தேவர்களின் மிக்க கூட்டங்கள் விளங்கின,

'1183. வேதத்தை ஒதும் வேதியர்கள் செய்யும் வேள்விகளே தீயினைக் கொண்டவை; மக்கள் தீயவற்றை எண்ணுவதில்லை. பெண்களின் கூந்தலில் உள்ள பூக்களே பிணிப்புக் கொண்டவை; (நோய்கள் இல்லை). விருப்பம் தரும் வீதிகளில் விலக்குகளான வழிகளே கவலை கொண்டவை; (மக்களுக்குக் கவலை இல்லை) மாமரங்களும் குருக்கத்தி மரங்களுமே வெளியில் சூழப் பெற்றவை (மக்களிடம் புறங்கூறுதல் இல்லை) (கவலை — சந்து, முடுக்கு)

'1184. மயிலைப் போன்ற சாயலையுடைய மங்கையரின் இடைகளே தளர்வன. (மக்கள் துன்பம் முதலிய வற்றால் தளர்வதில்லை) அம்மங்கையர் கூட்டங்கள் பொருந்திய மாடங்களின் மேல் கட்டப்பட்ட கொடிகளே அசைவன. (மக்கள் மனம் ஒரு நிலையினின்று பெயர்தல் இல்லை) சிவந்த பொன் நிறமான நெற்றிப் பட்டங்கள் கொண்ட யானைகளே திகைப்பவை (எட்டுத் திக்குகளில் உள்ளவையாகும்) (மக்கள் உள்ளம் திகைப்பது இல்லை) பரவியுள்ள சோலைகளில் உள்ள மரங்களே பயத்தை (பழத்தை) உடையன! மக்கள் அச்சம் கொள்வதில்லை.

'188 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

'1185 அண்ண லார் அன்பர் அன்பேமுன் ஆர்த்த
தண்ண றுஞ்செழுந் தாதே துகள்வன
வண்ண நீன்மணி மாலையே தாழ்வன
எண்ணின் குங்குமச் சேறே இழுக்கின.

'1186 வென்றி வானவர் தாம்வினை யாடலும்
என்றும் உள்ளவர் வாழும் இயற்கையும்
நன்றும் உள்ளத்து நண்ணினர் வேட்கைகள்
ஒன்றும் அங்கொழி யாவகை உய்ப்பது.

'1187 புரங்க டந்தவர் காஞ்சி புரம்புகழ்
பரம்பு நீன்புவ னம்பதி னான்கினும்
வரம்பில் போக வனப்பின் வளமெலாம்
நிரம்பு கொள்கலம் என்ன நிறைந்ததால்.

'1188 அவ்வகைய திருநகரம் அதன்கண்ணொரு மருங்குறை
வார்
இவ்வுலகிற் பிறப்பினால் ஏகாலிக் குலத்துள்ளார்
செவ்வியஅன் புடைமனைத்தார் சிலத்தின் நெறி
நிறைநார்
மைவிரவு கண்டரடி வழித்தொண்டர் உளரானார்.

'1189 மண்ணின் மிசை வந்ததற்பின் மனமுதலா யின
முன்றும்
அண்ணலார் சேவடியின் சார்வாக அணைவிப்பார்
புண்ணியமெய்த் தொண்டர் திருக் குறிப்பறிந்து
போற்று நிலைத்
திண்மையினால் திருக்குறிப்புத் தொண்டர் எனுஞ்
சிறப்பினார்.

15. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம் □ 189

1185. சிவபெருமானின் அடியாரது அன்பே ஆரவாரம் உடையதாகும். (மக்கள் துன்பத்தால் அஞ்சி ஆரவாரம் செய்வது இல்லை.) குளிர்ந்த மணம கமழும் மலர்களின் பூந்தாதுக்களை மூகன் உடையன (தூட்டில் உள்வாவிடம் குற்றம் இல்லை,) அழகிய நீண்ட மணிமாலைகளே தாழ்வன (மக்களும் உயர்களும் தம் நிலையினின்றி தாழ்வதில்லை.) எவ்விலாத குங்குமக்குழம்பே இழுக்கை (வழுக்குதலை) உடையன. (மக்கள் அறிநெறியினின்று இழுக்குவதில்லை.)

1186. வேற்றினையுடைய வானவர்களைப் போல் வினையாடுதலும், காய சித்திப்பெற்று மற்றவர்போல் உடல் அழியாமல் செய்து நீடித்துள்ள சித்தர் போல் எக்காலத்தும் வாழ்ந்திருக்கின்ற தன்மைமையும், மற்ற எல்லா நன்மைகளையும் பெற எண்ணித் தம் மனத்தில் விருப்பம் கொண்டு சேர்ந்தவர் அவாவிய பொருள்களுள் ஒன்றும் தவறாதபடி தருவது அந்தக் காஞ்சி நகரம்.

1187. மூன்று புரங்களையும் எதிர்த்த சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற காஞ்சி நகரம் தன் புழை பரவிய நீண்ட பதிலான்கு உலகங்களிலும் உள்ள எல்லையில்லாத எல்லாப் பொருள்களின் சிறப்புக்குக் காரணமான வளங்கள் எல்லாம் நிரம்பியுள்ள ஒரு கொள்கலம் போல் நிறைந்து விளங்குவது.

1188. அத்தகைய இயல்பு கொண்ட காஞ்சி நகரத்தின் ஒரு பக்கத்தில் வாழ்பவரும், இந்த உலகத்தில் பிறப்பினால் ஏகாலியர் குலத்தில் உதித்தவரும், செம்மையான அன்பு நிரம்பிய மனத்தை உடையவரும், நஞ்சு உண்ட கண்டரான சிவபெருமானின் திருவடிகளில் வழி வழியாய்த் தொண்டு செய்பவருமான ஒருவர் வாழ்ந்து வந்தார். (ஏகாலி — வண்ணான்)

1189. அவர் இந்த உலகத்தில் வந்து தோன்றிய பின்பு, யனம் முதலான மூன்று ஏரணங்களையும் சிவபெருமானின் திருவடிச் சார்பாகவே சேர்ப்பவரானார்; சிவபுண்ணியம் உடைய அடியாரின் உள்ளத்தின் திருக்குறிப்பையுணர்ந்து அவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்யும் தன்மையில் நிலைத்த மேன்மையால், 'திருக் குறிப்புத் தொண்டர்' என்று வழங்கப்படும் சிறப்புப் பெயரை உடையவரானார்.

190 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1190 தேரொலிக்க மாவொலிக்கத் திசையொலிக்கும்
புகழ்க் காஞ்சி
ஊரொலிக்கும் பெருவண்ணார் எனவொண்ணார்
உண்மையினார்
நீரொலிக்க அராஇரைக்க நிலாமுகிழ்க்குந் திரு
முடியார்
பேரொலிக்க உருகுமவர்க் கொலிப்பர் பெரு
விருப்பினோடும்.
- 1191 தேசுடைய மலர்க்கமலச் சேவடியார் அடியார்தம்
துசுடைய துகள்மாசு கழிப்பார்போல் தொல்லை
வினை
ஆசுடைய மலமுன்றும் அணையவரும் பெரும்
பிறவி
மாசுதனை விடக்கழித்து வருநாளில் அங்கொரு
நாள்.
- 1192 பொன்னிமயப் பொருப்பரையன் பயந்தருளும்
பூங் கொடிதன்
நன்னிலைமை அன்றளக்க எழுந்தருளும் நம்
பெருமான்
தன்னுடைய அடியவர்தம் தனித்தொண்டர்
தம்முடைய
அந்நிலைமை கண்டன்பர்க் கருள்புரிவான்
வந்தணைவார்.
- 1193 சீதமலி காலத்துத் திருக்குறிப்புத் தொண்டர்பால்
ஆதுலராய் மெலிந்துமிக அழுக்கடைந்த கந்தையுடன்
மாதவவே டந்தாங்கி மாலறியா மலரடிகள்
கோதடையா மனத்தவர்முன் குறுநடைகள் கொளக்
குறுகி.
- 1194 திருமேனி வெண்ணீறு திகழ்ந்தொள்ளுங் கோலத்துக்
கருமேக மென அழுக்குக் கந்தையுடன் எழுந்தருளி
வருமேனி அருந்தவரைக் கண்டுமனம் மகிழ்ந்தெதிர்
கொண்டு
உருமேவும் மயிர்ப்புளகம் உளவாகப்
பணிந்தெழுந்தார்.

25. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம் □ 191

'1190. தேர்கள் ஒலி செய்யவும், குதிரைகள் ஒலிசெய்யவும், எல்லாத் திக்குகளிலும் போய் பரவும் புகழுடைய காஞ்சி மாநகரத்தின் ஊரில் உள்ளவர்க்குத் துணியை வெளுக்கும் வண்ணார் இவர், என்று சொல்ல இயலாத தன்மையுடைய இவர், கங்கையாறு ஒலிக்கவும் பாம்புகள் இரைக்கவும், சந்திரன் தோன்றுகின்ற சடையுடைய சிவ பெருமானின் அடியார்களுக்குப் பெரு மகிழ்வுடன் துணிகளை வெளுத்துத் தந்து வருவார் ஆனார்.

'1191. ஒளி பொருந்திய தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளையுடைய சிவபெருமானின் அடியவரின் துணிகளில் துகளால் ஆன அழுக்கினைப் போக்குபவர் போல்தம் பழவினையால் உண்டாகும் குற்றங்களான மும்மலங்களும் சேர்வதால் வரும் பெரும் பிரிவு என்னும் அழுக்கை விடுமாறு போக்கி வந்தார். அத்தகைய நாள்களில் ஒரு நாளில்,

'1192. பொன் நிறமான இமயமலையின் மன்னன் ஈன்ற மகளான பூங்கொடி போன்ற உமையம்மையாரின் தவ நிலையை உலகம் அறிய விளக்கும் பொருட்டாக முன் நாளில் எழுந்தருளிய சிவபெருமான், தம் அடியவரின் ஒப்பில்லாத தொண்டரின் அந்த நிலைமையைப் பார்த்து அடியார்க்கு அருள் செய்யும் பொருட்டு வந்து அணைபவராகி,

1193. குளிர் மிக்க காலத்தில் திருக்குறிப்புத் தொண்டரிடத்தில் ஏழையாய் மெலிவடைந்து மிகவும் அழுகடைந்த கந்தையுடனே மாதவ வேடமான சிவன் அடியார் வேடம் கொண்டு, திருமாலும் அறியாத மலர் போன்ற அடிகள், குற்றம் அணுகாத உள்ளம். கொண்ட அன்பர் முன்னே, குறுகிய நடை கொள்ளும்படி வந்து அடைந்து,

'1194. வெண்ணீறு மிகவும் விளங்கும் கோலத்தையுடைய திருமேனி மேல் கரிய மேகம் போர்த்ததைப் போல் அழுக்குடைய கந்தையுடன் வரும் மேனிப் பொலிவுடைய அறிய தவரை (சிவபெருமானை)த் திருக்குறிப்புத் தொண்டர் கண்டு, உள்ளம் மகிழ்ந்து, எதிர் கொண்டு, தம் உடல் மயிர்ப்புளகம் ஏற்பட, அவரைப் பணிந்து எழுந்தார்

192 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1195 எய்துமவர் குறிப்பறிந்தே இக்மொழிகள்
பலமொழிந்து
செய்தவத்தீர் திருமேனி இளைத்திருந்த தென்
என்று
கைதொழுது கந்தையினைத் தந்தருளும் கழுவ என
மைதிகழ்கண் டங்கரந்த மாதவத்தோர்
அருள்செய்வார்.
- 1196 இக்கந்தை அழக்கேறி எடுக்கவொணா தெனி
னும்யான்
மெய்க்கொண்ட குளிர்க்குடைந்து விடமாட்டென்
மேல்கடற்பால்
அக்குன்றம் வெங்கதிரோன் புனைவதன்முன்
தருவிரேல்
கைக்கொண்டு போபொலித்துக் கொடுவாகுமகடி
தென்றார்.
- 1197 தந்தருளும் இக்கந்தை தாழாதே
ஒலித்துமக்கின்(று)
அந்திபடு வதன்முன்னத் தருகின்றேன் எனஅவரும்
கந்தைஇது ஒலித்துணக்கிக் கடிதின்றே தாரிரேல்
இந்தவுடற கிடர்செய்தீர்" என்றுகொடுத்தே
தேகினார்.
- 1198 குறித்தபொழு தேஒலித்துக் கொடுப்பதற்குக்
கொடுபோந்து
வெறித்தடநீர்த் துறைபின்னண் மாசெறிந்து மிகப்
புழுக்கிப்
பிறித்தொலிக்கப் புகும்அளவில் பெரும்பகல்
போய்ப் பின்பகலாய்
மறிக்கரத்தார் திருவருளால் மழைமூந்து
பெர்ழிந்தோமால்

25. திருக்குறிப்புத் தொண்டநாயனார் புராணம் 12 193

'1195. தம்மிடம் வந்த அவரது திருவுள்ளக் குறிப்பினை அறிந்தே, "செய் தவத்தீர்! தங்கள் திருமேனி இளைத்திருந்த காரணம் யாது?" என்று, இனிய மொழிகள் பலவும் கூறிக் கைகளால் வணங்கி, "கந்தையைத் தோய்த்து வெளுத்தற் பொருட்டு என்னிடம் தாரும்" என்று சொல்ல, திருநீல கண்டத்தை மறைத்து வந்தவரான மாதவத்தோர் சொல்வாராய்,

'1196. "இந்தக் கந்தையானது அழுக்கு மிகுதியால் உடுக்க ஒண்ணாது என்றாலும், நான், என் மேனியில் கொண்ட குளிருக்கு அஞ்சி அதனைக் கைவிடமாட்டேன், மேற்குக் கடல் இடத்து அத்தமன மலையான அந்த மலையைச் குரியன் சேர்வதற்கு முன் தருவீராயின் எடுத்துக் சென்று வெளுத்துக்கொண்டு விரைவில் வாரும்" என்று கூறினார்,

'1197. அடியவரைப் பார்த்துத் திருக்குறிப்புத் தொண்டர், "தருவீராக! இதனைச் சற்றும் காலம் தாழ்த்தாது இன்று மாலை மறைவதன் முன்பு வெளுத்துத் தருவேன்" என்று சொல்ல, அவரும் "இந்தக் கந்தையை உலர வைத்து இன்றைக்கே தாராது போனால் இந்த உடலுக்குத் துன்பம் செய்தவர் ஆவீர்!" எனக் கூறிக் கொடுத்து விட்டுச்சென்றார்.

'1198. சிவனடியார் குறிப்பிட்ட காலத்துக்குள், வெளுத்துக் கொடுப்பதற்காகத் திருக்குறிப்புத் தொண்டர் கந்தையைக் கொண்டு போய், மணம் கமழும் மலர்கள் நிறைந்துள்ள நீர் நிலைத்துறையில் அதனை அழுக்குப்போகு மாறு தோய்த்துப் பின்பு மிகவும் புழுங்க வைத்துப் பின்பு வெளுக்கப் புகும்போது பெரும் பகலின் எல்லை கழிந்து, பிற்பகலாகிட, மானைக் கையில் ஏந்திய கையினரான சிவ பெருமான் திருவருளால் மழை எழுந்து பொழியலாயிற்று.

194 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

'1199 திசைமயங்க வெளியடைத்த செறிமுகிலின்
குழாம்மிடைந்து
மிசைசொரியும் புனல்தாரை விழிநுழையா
வகைமிடைய
அசையுடைய மனத்தன்பர் அறிவுமறந்
தருந்தவர்பால்
இசைவுநினைந் தமிழ்(து) இனியான்
என்செய்கேன் எனநின்றார்.

1200 ஓவாதே பொழியுமழை ஒருகால்விட்
டொழியும் எனக்
காவாலி திருத்தொண்டர் தனிநின்றார்
விடக்காணார்
மேவார்போற் கங்குல்வர மெய்குளிரும்
விழுத்தவர்பால்
ஆ ஆ என் குற்றவேல் அழிந்தவாஎன விழுந்தார்.

'1201 விழுந்தமழை ஒழியாது மெய்த்தவர்சொல்
லியஎல்லை
கழிந்தது முன் பொலித்துமனைக் காற்றேற்க
அறிந்திலேன்
செழுந்தவர்தந் திருமேனி குளர்காணுந்
தீங்கிழைத்த
தொழும்பனைந் கினியிதுவே செயல்என்று
துணிந்தெழுவார்.

'1202 கந்தைபுடைத் திட எற்றுங் கற்பாறை
மிசைத்தலையைச்
கிந்தஎடுத் தெற்றுவன்என் றணைந்துசெழும்
பாறைமிசைத்
தந்தலையைப் புடைத்தெற்ற அப்பாறை
தன்மருங்கு
வந்தெழுந்து பிடித்ததணி வளைத்தழும்பர்
மலர்ச்செங்கை

25. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம் □ '195

'1199. திக்குகள் எல்லாம் ஒளியைப் பெறாது மயங்கும்படி, வெளி எங்கும் அடைந்த திரண்ட மேகக் கூட்டங்கள் நெருங்கி மேலே போய் நின்று பெய்யும் மழையின் தாரை, கண்ணின் பார்வை செல்லக் கூடாதவாறு நெருங்கிட, துன்பம் கொண்ட உள்ளத்தையுடைய அன்பர்தம் அறிவு மயங்க, அரிய தவத்தவரிடத்தில் தாம் கொடுத்த வாக்குறுதியை எண்ணி, மனம் உடைந்து, "இனி நான் என்ன செய்வேன்?" என்று திகைத்து நின்றார்.

'1200. இடை விடாது பெய்யும் மழை ஒருவேளை பெய்யாமல் நிற்கும் என்று எண்ணிக், கபாலியான சிவ பெருமானின் திருத்தொண்டர் தனியாய் நின்றார். ஆனால் மழை நிற்கவில்லை. பகைவரைப் போல இரவு வரவே "குளிரால் உடல் வருந்தும் தூய துறவியரிடத்தில் ஆ, ஆ! என் குற்றேவல் தவறி விட்டதே!" என்று கீழே விழுந்தார்.

1201. பெய்யும் மழை நிற்காததால், "உண்மைத் துறவியார் கூறிய கால அளவு கடந்து விட்டது! இதனை முன்பே வெளுத்து மனையுள் காற்று ஏற்கச் செய்து உலர்த்தும் தந்திரம் அறியாது போனேன்! செழுமையான தவத்தையுடைய திருமேனியானது குளிரால் வருந்தும் தீமையைச் செய்த கடையான தொண்டனுக்கு இனிச் செய்யக் கூடிய செயல் இதுவாகும்" எனத் துணிந்து எழுவாராய்,

1202. "கந்தையைத் தோய்ப்பதற்கு எற்றும் பாறையின் மீது என் தலை சிதையுமாறு மோதுவேன்!" எனத் துணிந்து அணைந்து, பாறையின் மேல் தம் தலையை முட்டி, மோதிய அளவில் அந்தப் பாறையின் பக்கத்திலிருந்து அழகிய வளையின் தழும்பு பூண்ட ஏகம்ப நாதரின் மலர் போன்ற செம்மையுடைய கையானது வந்து எழுந்து அவரது தலையைப் பிடித்துக்கொண்டது.

'196 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1203 வானிறைந்த புனல்மழைபோய் மலர்மழையா
யிடமருங்கு
தேனிறைந்த மலரிதழித் திருமுடியார் பொரு
விடையின்
மேனிறைந்த துணைவியொடும் வெளிநின்றார்
மெய்த்தொண்டர்
தானிறைந்த அன்புருகக் கைதொழுது
தனிநின்றார்.
- 1204 முன்னவரை நேர்நோக்கி முக்கண்ணர் முவுலகும்
நின்னிலைமை அறிவித்தோம் நீயும்இனி நீடியநம்
மன்னுலகு பிரியாது வைகுவாய் எனஅருளி
அந்நிலையே எழுந்தருளி அணிஏ காம் பரம்
அணைந்தார்.
- 1205 சீர்நிலவு திருக்குறிப்புத் தொண்டர்திருத் தொழில்
போற்றிப்
பார்குலவத் தந்தைதாள் அறஎறிந்தார்
பரிசுரைக்கேன்
பேரருளின் மெய்த்தொண்டர் பித்தன் எனப்.
பிதற்றுதலால்
ஆருலகில் இதனுண்மை அறிந்துரைக்க
இசைந்தெழுவார்?

திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார் புராணம் முற்றிற்று

26. சண்டேசுர நாயனார் புராணம்

- 1206 பூந்தண் பொன்னி எந்நாளும்
பொய்யா தளிக்கும் புனல்நாட்டு
வாய்ந்த மண்ணித் தென்கரையில்
மன்ன முன்னாள் வரைகிழிய
ஏந்தும் அயிலவேல் நிலைகாட்டி
இமையோர் இகல்வெம் பகைகடக்கும்
சேந்தன் அளித்த திருமறையோர்
மூதூர் செல்வச் சேய்ஞலூர்

26. சண்டேசுர நாயனார் புராணம் □ '197

1203. வானத்தில் நிறைந்து பொழிந்த நீர் மழை போய்ப் பூமழையாகிடப் பக்கத்தில், தேன் நிறைந்த கொன்றைப் பூ மாவை குடிய திருமுடியைக் கொண்ட சிவபெருமான் காணையின் மீது கம்முடன் நிறைந்த துணைவியரான உமையம்மையாரோடு வானத்தில் வெளிப் பட்டு தின்றார். திருக்குறிப்புத் தொண்டர் அன்பால் உள்ளம் உருகக் கை கூப்பி வணங்கியபடி தனியே நின்றார்.

1204. இறைவர் தம் முன் நின்ற அவரை நேர் நோக்கி மூன்று கண்களையுடைய ஏலம்ப நாதர், “உன் அன்பின் நிலையை மூன்று உலகங்களுக்கும் அறியுமாறு செய்தோம்! நீயும் இனி நீடிய நம் நிலை பெற்ற உலகத்தில் பிரியாதிருப்பாயாக!” என்று அருள் செய்து, அந்நிலையினின்று எழுந்தருளி அழகிய ஏகாம்பரத்தை அடைந்தார்.

1205. சிறப்புப் பொருந்திய திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனாரின் திருத்தொழிலைத் துதித்து, உலகம் விளங்குமாறு தம் தந்தையின் கால்கள் அறுமாறு வெட்டிய சண்டேச நாயனாரின் இயல்பைச் சொல்லத் தொடங்குகிறேன். பேரருளையுடைய மெய்த் தொண்டர் இறைவரைப் பித்தன், என்று பிதற்றுதலால், இதன் உண்மைத் தன்மையை முழுதும் அறிந்து சொல்லச் சம்மதித்து எழுபவர் யார்? யாருமில்லை.

திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார் புராணம் முற்றும்

26. சண்டேசுர நாயனார் புராணம்

(இவரது இயற்பெயர் விசாரசுருமர். சண்டேசர் என்பது சிவபெருமானால் அருளப்பட்ட சண்டேசப் பதவியில் வந்த பெயர்.)

1206. அழகிய குளிர்ச்சியையுடைய காவிரியாறு எக் காலத்தும் பொய்க்காமல் நீரை அளிக்கும் நாடான சோழ நாட்டில், வாய்ப்புடைய மண்ணியாற்றின் தென்கரையில் நிலை பெறுமாறு, முன் நாளில் கிரௌஞ்ச மலை பிளக்கும் படி எடுத்த கர்மையான வேலின் நிலை பெற்ற தன்மையைக் காட்டிப், பின்னர், தேவர்களின் பகையாகிய சூரபன் பன் முதலியவர்களை வெல்ல நின்ற முருகப் பெருமான் ஆணையால், அனிககப்பட்ட அந்தணர்களு நெருங்கிய பழைய ஊர் செல்வம் மிக்க சேய்ஞலூர் என்பதாகும்.

198 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1207 செம்மை வெண்ணீர் றொருமையினார்
 இரண்டு பிறப்பின் சிறப்பினார்
 மும்மைத் தழலோம் பியநெறியார்
 நான்கு வேதம் முறைபயின்றார்
 தம்மை ஐந்து புலனும் பின்
 செல்லும் தகையார் அறுதொழிலின்
 மெய்ம்மை ஒழுக்கம் ஏழுலகம்
 போற்றும் மறையோர் விளங்குவது
- 1208 கோதில் மான்தோல் புரிமுந்நூல்
 குலவு மார்பிற் குழைக்குடுமி
 ஒது கிடைக்கும் சிறுவர்களும்
 உதவும் பெருமை ஆசானும்
 போதின் விளங்குந் தாரகையும்
 மதியும்போலப் புணர்மடங்கள்,
 மீது முழங்கு முகிலொதுங்க
 வேத ஒலிகள் முழங்குவன.
- 1209 யாகம் நிலைவும் சாலைதொறும்
 மறையோர் ஈந்த அவியுணவின்
 பாகம் நுகர வருமாலும்
 அயனும் ஊரும் படர்சிறைப்புள்
 மாகம் இகந்து வந்திருக்கும்
 சேக்கை எனவும் வானவர்கோன்
 நாகம் அணையும் கந்தெனவும்
 நாட்டும் யூப ஈட்டமுள
- 1210 தீம்பா லொழுகப் பொழுது தொறும்
 ஓம தேனுச் செல்வனவும்
 தாம்பா டியசா மங்கணிப்போர்
 சமிதை இடக் கொண்டனைவனவும்
 பூம்பா சடைநீர்த் தடம்முழ்கி
 மறையோர் மகளிர் புகுவனவும்
 ஆம்பான் மையினில் விளங்குவன
 அணிநீள் மறுகு பல்வுமுள.

1207. அந்த ஓரானது, திருவெண்ணீற்றில் ஒன்று பட்ட மனம் உடையவராய், இருபிறப்பின் சிறப்பை உடையவராய், மூன்று தீக்களை வளர்க்கும் நெறியிலே நிற்பவராய், நான்கு மறைகளையும் முறையாய்க் கற்பவராய் ஐந்து புலன்களும் தம்மைப் பின் செல்லும் இயல்பு கொண்டவராய்த் தாம் செய்யும் ஆறு தொழிலின் மெய்யான ஒழுக்கத்தை ஏழு உலகங்களும் போற்றத் தக்கவராய் உள்ள மறையவர் வாழ்வதாகும்.

1208. குற்றம் இல்லாத மான் தோல் உடைய முப்புரி நூல் அணிந்த மார்பையும், குழைந்த மெல்லிய மயிர்க் குடுமியையும் உடைய வேதம் ஒதும் கூட்டமாக நிறைந்த சிறு மாணவர்களும், அவர்களுக்கு வேதத்தைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியனும், இரவுப் பொழுதில் விளங்கும் விண்மீன்களும் சந்திரனும் போலப் பொருந்தும் மடங்களில், அவற்றின் மேல் ஒலிக்கும் முகில்கள் தங்குமாறு வேத ஒலிகள் முழங்கும்.

1209. வேள்விகள் செய்யப்படுகின்ற சாலைகள் தோறும் வேதியர் தந்த அவிப்பாகத்தை உண்பதற்கு வரும் திருமாலும் நான்முகனும் ஏறி வருகின்ற படரும் இறகுகளையுடைய கருடனும் அன்னமுமான பறவைகள் வானத் தினின்று வந்து தங்குவதற்குரிய இருப்பிடம் போலவும், அங்ஙனமே தேவேந்திரனின் வாகனமான ஐராவதம் என்ற யானையைக் கட்டும் கட்டுத்தறி போலவும், நாட்டப்படும் வேள்வித் தூண்களின் கூட்டம் அந்நகரில் உள்ளன.

1210. ஓமங்களுக்குப் பஞ்ச கவ்வியத்தின் பொருட்டாய் வளர்க்கப்படுகின்ற பசுக்கள் இனிய பால் ஒழுகுமாறு வேளைதோறும் செல்வனவும், தாம் கற்ற வேத சாகைகளைக் கணித்துக் கொள்வோராய் மாணவர் ஓமத்துக்குரிய சமிதைகளைக் கொண்டு அணைவனவும், மலர்கள் நிரம்பிய நீர் நிலைகளில் மூழ்கி மறையவரின் மங்கையர் புகுவனவுமான தன்மையில் விளங்கும் நீண்ட தெருக்கள் பலவும் அந்நகரத்தில் விளங்கின.

200 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1211 வாழ்பொற் பதிமற் றதன்மருங்கு
மண்ணித் திரைகள் வயல்வரம்பின்
தாழ்வில் தரளம் சொரிகுலைப்பால்
சமைத்த யாகத் தடஞ்சாலை
சூழ்வைப் பிடங்கள் நெருங்கியுள
தொடங்கு சடங்கு முடித்தேறும்
வேள்வித் தலைவர் பெருந்தேர்கள்
விண்ணோர் ஏறும் விமானங்கள்.
- 1212 மடையில் கழு நீர் செழுநீர்க்கும்
வயலில் சாலிக் கதிர்க் கற்றைப்
புடையில் சுரும்பு மிடைகமுரு
புனலில் பரம்பு பூம்பாளை
அடையில் பயிலுந் தாமரைநீள்
அலரில் துயிலுங் கயல்கள் வழி
நடையில் படர்மென் கொடிமௌவல்
நனையில் திகழுஞ் சினைக்காஞ்சி.
- 1213 சென்னி அபயன் குலோத்துங்கச்
சோழன் தில்லைத் திருவெல்லை
பொன்னின் மயமாக் கியவளவர்
போரே(று)என்றும் புவிகாக்கும்
மன்னர் பெருமான் அநாபய
வருந்தொல் மரபின் முடிகுட்டுந்
தன்மை நிலவு பதிஐந்தின்
ஒன்றாய் நீடும் தகைத்தவ்வூர்.
- 1214 பண்ணின் பயனாம் நல்லிசையும்
பாலின் பயனாம் இன்கவையும்
கண்ணின் பயனாம் பெருகொளியும்
கருத்தின் பயனாம் எழுத்தஞ்சும்
விண்ணின் பயனாம் பொழிமழையும்
வேதப் பயனாம் சைவமும்போல்
மண்ணின் பயனாம் அப்பதியின்
வளத்தின் பெருமை வரம்புடைத்தோ.

1211. சிறந்த வாழ்வுடைய அந்த நகரத்தின் பக்கத்தில், மண்ணியாற்றின் அலைகள் வரப்புகளின் அடியில் முத்துக்களைச் சொரியும் கரையின் பக்கம் அமைக்கப்பட்ட இடமகன்ற வேள்விச் சாலைகளைச் சூழ்ந்த வெளியிடங்களில், அங்குத் தொடங்கிய வேள்விச் சடங்குகளை முடித்துச் செல்லும் வேள்வித் தலைவரின் பெருந் தேர்களும், அங்கு வந்து அவிப்பாகம் உண்டு செல்கின்ற தேவர்களின் விமானங்களும் நெருங்கி விளங்கும்.

1212. நீர் மடையில் செங்குவளை மலர்களும், நீர் சூழ்ந்த வயவில் செந்நெற் சுற்றைகளும், பக்கத்தில் வண்டுகள் மொய்க்கும் பாக்கு மரத்தில் பூத்த நீர்ச் செழிப்பால் மிக்க பாக்கு மரப் பாளைகளும், இலைகள் மிகுந்த தாமரைகளின் நீண்ட பூக்களில் உறங்கும் கயல் மீன்களும், நடக்கும் வழியில் பந்தல்போல் படர்ந்த மெல்லிய முல்லைக் கொடிகளும் அரும்புகளால் விளங்கும் கிளைகளையுடைய காஞ்சி மரங்களும் இருந்தன.

1213. அந்தச் சேய்ஞலூர், சோழர் மரபில் 'அபயன்' எனவும், 'குலோத்துங்கச் சோழர்' எனவும் பெயருடைய வராய்த் தில்லையின் எல்லையில் பொன்வேய்ந்த சோழர் போர் ஏறாய் விளங்கிய அநபாயச் சோழர் அவதரித்த பழைமையான மரபில் முடிசூட்டிக் கொள்கின்ற தன்மையில் பொருந்திய ஐந்து பதிகளில் ஒன்றாய் விளங்கும் பண்டையுடையது.

(இதனைப் பாடச் செய்த அநபாயச் சோழரைச் சேக்கிழார் இங்கு நினைவு கூர்கின்றார்)

1214. பண்ணுக்குப் பயனான நல்ல இசையையும், பாலுக்குப் பயனாகும் இனிய சுவையையும், கண் பெற்ற தற்குப் பயனாகும் ஒளியையும், கருத்துக்குரிய பயன் ஆகும் அஞ்செழுத்தினையும், விண்ணிற்குப் பயனாகும் மழையையும், பேதத்துக்குப் பயனான சைவத்தையும் போல மண்ணுக்குப் பயனாகும் அத்தப் பதியின் வளத்தின் பெருமை அளவு கொண்டதாகுமோ? ஆகாது!

302 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1215 பெருமை பிறங்கும் அப்பதியின்
 மறையோர் தம்முள் பெருமனைவாழ்
 தருமம் நிலவு காசிபகோத்
 திரத்துத் தலைமை சால்மரபில்
 அருமை மணியும் அளித்ததுமே
 நஞ்சும் அளிக்கும் அரவுபோல்,
 இருமை வினைக்கும் ஒரு வடிவம்
 எச்ச தத்தன் உளனானான்.
- 1216 மற்றை மறையோன் திருமனைவி
 வாய்ந்த மரபின் வந்துதித்தாள்
 சுற்றம் விரும்பும் இல்வாழ்க்கைத்
 தொழிலாள் உலகில் துணைப்புதல்வர்
 பெற்று விளங்குந் தவஞ்செய்தாள்
 பெறும்பே நெல்லைப் பயன்பெறுவாள்
 பற்றை எறியும் பற்றுவரச்
 சார்பா யுள்ள பவித்திரையாம்
- 1217 நன்றி பரியும் அவர்தம்பால்
 நன்மை மறையின் துறைவிளங்க
 என்றும் மறையோர் குலம்பெருக
 ஏழு புவனங்களும்உய்ய
 மன்றில் நடஞ்செய் பவர்சைவ
 வாய்மை வளர மாதவத்தோர்
 வென்றி விளங்க வந்துதயம்
 செய்தார் விசார சருமனார்.
- 1218 ஐந்து வருடம் அவர்க்கணைய
 அங்கம் ஆறும்உடன் நிறைந்த
 சந்த மறைகள் உட்படமுன்
 தலைவர் மொழிந்த ஆகமங்கள்
 முந்தை அறிவின் தொடர்ச்சியினால்
 முகைக்கு மலரின் வாசம்போல்
 சிந்தை மலர உடன் மலரும்
 செவ்வி உணர்வு சிறந்ததால்.

1215. பெருமையுடன் விளங்கும் அந்தப் பதியில் அந்தணர்களுள் சிறந்த இல்வாழ்க்கைக்குரிய அறங்களில் நிலைத்த காசிப கோத்திரத்தில் தலைமையான குடியில், அரிய மணியையும் தந்து அதுவே நஞ்சையும் அளிக்கும் பாம்பைப்போல, நல்வினை தீவினை என்ற இரண்டு வினைகளையும் செய்ய ஒரு வடிவாய் வந்தவனான 'எச்ச தத்தன்' என்பவன் ஒருவன் வாழ்ந்து வந்தான்.

1216. அந்த மறையவனின் மனைவியார், அவன் மணம் செய்வதற்குரிய நல்ல மரபில் தோன்றியவர். சுற்றம் தழுவுதலை விரும்பும் தன்மையில் இல்வாழ்வு நடத்தும் செயலையுடையவர். உலகின் துணையாய் உள்ள மகப் பேற்றைப் பெற்று அதனால் விளங்கும் தவத்தை முன் செய்தவர். எல்லாரும் மகப்பேற்றால் பெறும் பேறுகளுக்கெல்லாம் எல்லையாய் உள்ள பயனைப் பெறுபவர். உலகப் பற்றுக்களையெல்லாம் அறுப்பதற்குக் கருவியான சிவனிடம் பற்று வைத்தற்குச் சார்பான குணதையுடையவர்.

1217. நன்மையை விரும்பிச் செய்யும் அவர்களிடம், நன்மை அளிக்கும் மறைகளின் துறைகள் விளங்கவும், எக்காலத்தும் மறையவரின் குலம் பெருகவும், ஏழ் உலகங்களும் உய்யவும், திருவம்பலத்தில் கூத்தாடுகின்ற சிவபெருமானின் சைவ உண்மைத் திறம் வளரவும், மாதவத்தவரின் வெற்றி விளங்கவும், 'விசார சருமனார்' தோன்றினார்.

1218. அவருக்கு ஐந்து வயது நிரம்ப, ஆறு அங்கங்களுடன் கூடியவராகிச் சந்தசுகளையுடைய மறைகள் உட்படத் தலைவரான சிவபெருமான் முன்னே மொழிந்தருளிய சிவாகமங்களில் முன்னைய அறிவின் தொடர்ச்சியால், அரும்பாகி முதிர்கின்ற மலரில் தோன்றும் மணம்போல உள்ளம் மலர அதன் உடனே மலர்கின்ற பக்குவமுள்ள உணர்ச்சி சிறக்க உள்ளதாயிற்று.

204 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1219 நிகழும் முறைமை ஆண்டெழும்
நிரம்பும் பருவம்வந் தெய்தப்
புகழும் பெருமை உபநயனப்
பொருவில் சடங்கு முடித்தறிவின்
இகழு நெறிய அல்லாத
எல்லாம் இயைந்த எனினும் தம்
திகழு மரபின் ஒதுவிக்கும்
செய்கை பயந்தார் செய்வித்தார்.
- 1220 குலவு மறையும் பலகலையும்
கொளுத்து வதன்முன் கொண்டமைந்த
நிலவும் உணர்வின் திறங்கண்டு
நிறுவும் மறையோர் அதிசயித்தார்
அலகில் கலையின் பொருட்கெல்லை
ஆடுங் கழலே எனக்கொண்ட
செலவு மிகுந்த சிந்தையினில்
தெளிந்தார் சிறிய பெருந்தகை யார்.
- 1221 நடமே புரியுஞ் சேவடியார்
நம்மை உடையார் எனும் மெய்மை
உடனே தோன்றும் உணர்வின்கண்
ஒழியா தூறும் வழியன்பின்
கடனே இயல்பாய் முயற்றி வருங்
காதல் மேன்மேல் எழுங்கருத்தின்
திடம்நேர் நிற்குஞ் செம்மலார்
திகழு நாளில் ஆங்கொருநாள்.
- 1222 ஓது கிடையி னுடன்போவார்
ஊர்ஆன் நிரையி னுடன் புக்க
போது மற்றங் கொருபுனிற்றா போற்றும்
அவன்மேல் மருப்போச்ச
யாதும் ஒன்றுங் கூசாதே எடுத்த
கோல்கொண் டவன்புடைப்ப
மீதுசென்று மிகும்பரிவால்
வெகுண்டு விலக்கி மெய்யுணர்ந்து.

26. சண்டேசுர நாயனார் புராணம் □ 205

1219. வயது நிகழும் முறைமையால் ஏழு ஆண்டுகள் நிரம்பவும், புகழும் பெருமையும் உடைய உபநயனம் என்ற ஒப்பில்லாத சடங்கினை முடித்த பின்பு, இசுழப்படும் நெறியல்லாதவை எல்லாமும் அவர் அறிவில் பொருந்தியிருந்தன என்றாலும், அவரைப் பெற்றவர், தம் மரபின்படி வேதம் ஒதும் செயலைச் செய்வித்தார்கள்.

1220. அறிவு விளங்குவதற்குக் காரணமான வேதங்களையும் அவற்றை உள்ளிட்ட பல கலைகளையும் ஆசிரியர்கள் சற்பிப்பதற்கு முன்னமேயே தம் உள்ளத்தில் கொண்டு அமைந்து நிலவும் அவரது அறிவின் ஆற்றலைக் கண்டு, அவற்றைப் போதிக்கும் ஆசிரியர் வியப்புக் கொண்டனர். அந்தச் சிறிய பெருந்தகையாளர் அளவில்லாத கலைகளில் குறிப்பிடும் பொருள்களுக்கெல்லாம் எல்லையாய் உள்ள பொருள், அருட்பெருங் கூத்து இயற்றும் திருவடியே யாகும் எனக் கொண்ட உறுதிமிக்க தம் உள்ளத்தால் தெரிந்து கொண்டார்.

1221. "அருட் கூத்தினைச் செய்யும் திருவடியை உடையவர் நம்மை ஆளுடைய தலைவர்" என்னும் உண்மை எண்ணுந்தோறும் உடனே தோன்றும் உணர்வில் ஒழியாது ஊறுகின்ற அன்பின் வழியே கடமையாக இயல்பாய் முயற்சி செய்யுமாறு வரும் காதலானது மேல்மேலும் எழும் கருத்தின் உறுதி பிறழாமல் நேர் நிற்கின்ற விசார சருமர் விளங்கினார். அத்தகைய நாட்களுள் ஒருநாள்,

1222 வேதத்தை ஒதும் மாணவர் கூட்டத்துடன் செல்பவர், ஊராரின் பசுக் கூட்டத்துடன் போனபோது, அப்பசு மந்தையுள் ஈன்றணிமையுடைய பசு தன்னை மேய்ப்பவனின்மீது கொம்பால் முட்டச் சென்றது. அவன் சற்றும் கூச்சம் இன்றிக் தான் எடுத்த கொம்பால் அதை அடித்தான். அதைக் கண்ட அவர் மேற்சென்று மிக்க அன்பினால் அவன்மீது சினம்கொண்டு அவனது செயலை விளக்கி, உண்மையை உணர்ந்தவராய்,

206 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1223 பாவுங் கலைகள் ஆகமநூல்
பரப்பின் தொகுதிப் பான்மையினால்
மேவும் பெருமை அருமறைகள்
மூல மாக விளங்குலகில்
யாவுந் தெளிந்த பொருள்நிலையே
எய்த உணர்ந்த உள்ளத்தால்
ஆவின்பெருமை உள்ளபடி
அறிந்தார் ஆபற் கஞள் செய்வார்.
- 1224 தங்கும் அகில யோனிகட்கும்
மேலாம் பெருமைத் தகைமையன
பொங்கு புனித தீர்த்தங்கள்
எல்லாம் என்றும் பொருந்துவன
துங்க அமரர் திருமுனிவர்
கணங்கள் சூழ்ந்து பிரியாத
அங்கம் அனைத்துந் தாமுடைய
அல்ல வோ நல் ஆனினங்கள்.
- 1225 ஆய சிறப்பி னாற்பெற்ற
அன்றே மன்றுள் நடம் புரியும்
நாய னார்க்கு வளர்மதியும்
நதியும் நகுவெண் டலைத்தொடையும்
மேய வேணித் திருமுடிமேல்
விரும்பி ஆடி அருளுதற்குத்
தூய திருமஞ் சனம்ஐந்தும்
அளிக்கும் உரிமைச் சுரபிகள் தாம்.
- 1226 சில முடைய கோக்குலங்கள்
சிறக்குந் தகைமைத் தேவருடன்
கால முழுதும் உலகனைத்துங்
காக்கும் முதற் காரணராகும்
நீலகண்டர் செய்யசடை
நிருத்தர் சாத்து நீறுதரும்
மூலம் அவதா ரஞ்செய்யும்
மூர்த்தம் என்றால் முடிவென்னோ.

1223. பிரிந்த கலைகளும் ஆகம நூல்களின் பரந்த தொகுதியும், உண்மைப் பகுதியால் பெருமை பொருந்திய அரிய வேதங்களும் என்ற இவற்றின் மூலமாக, உலகத்தில் எல்லாம் தெளிந்துணர்ந்து பொருள் நிலை தெளிய உணர்ந்த உள்ளத்தால் பசுக்களின் பெருமையை உள்ளவாறு அறிந்தவராகி ஆயனுக்கு அருள் செய்பவராய்,

1224. உயிர்கள் தங்கும் எல்லா யோனிகளுக்கும், மேலான பெருமைத் தன்மையுடையன; பொங்கும் தூய தீர்த்தங்கள் எல்லாம் என்றும் பொருந்தியுள்ளன; தேவர்களும் முனிவர் கூட்டங்களும் சூழ்ந்து இருக்கை கொண்டு பிரியாத அங்கங்களை உடையன பசுக்கள் அல்லவோ?

1225. அத்தகைய சிறப்பால் ஈன்ற அன்றே திருவம் பலத்தில் கூத்தாடும் நாயனாருக்கு வளர் பிறையும் கங்கையும் வெண்மையான தலை மாலையும் பொருந்திய சடையையுடைய திருமுடியின் மீது, அவர் விரும்பி ஆடிய ருளுதற்கேற்ற தூய திருமஞ்சனமான ஆன்ஐந்தையும் அந்தப் பசுக்கள் கொடுப்பவையாகும்.

1226. சிறப்பாம் தன்மையுடைய தேவருடன் காலம் முழுவதும் எல்லா உலகங்களையும் காக்கின்ற முதல் காரணராகும் திரு நீல கண்டரான சடையையுடைய கூத்தையுடைய பெருமான் சாத்தும் திருநீற்றைத் தரும் கோமயம் என்னும் மூலத்தைத் தருகின்ற மூர்த்தங்கள், சீலமுடைய இந்தப் பசுக்களே யாகும் எனின் முடிவு வேறு என்னவுள்ளது?

208 □ திருத்தொண்டர் புராணம் !

- 1227 உள்ளுந் தகைமை இனிப்பிறவே
 றுளவே உழை மான் மறிக்கன்று
 துள்ளுங் கரத்தார் அணிபணியிள்
 சுடர் சூழ் மணிகள் சுரந்திழீர்
 தெள்ளுஞ் சடையார் தேவர்கள் தம்
 பிராட்டி யுடனே சேரமிசைக்
 கொள்ளுஞ் சினமால் விடைத்தேவர்
 குலமன்றோ இச் சுரபிகுலம்.
- 1228 என்றின் னனவே பலவும்நினைந்து
 இதத்தின் வழியே மேய்ந்திந்தக்
 கன்று பயில்ஆன் நிரைகாக்கும்
 இதன்மேல் இல்லை கடன் இதுவே
 மன்றுள் ஆடுஞ் சேவடிகள்
 வழுத்து நெறியா வதும் என்று
 நின்ற ஆயன் தனைநோக்கி
 நிரை மேய்ப்பொழிக நீ என்பார்.
- 1229 யானே இனிஇந் நிரைமேய்ப்பன்
 என்றார் அஞ்சி இடைமகனும்
 தானேர் இறைஞ்சி விட்டகன்றான்
 தாமும் மறையோர் இசைவினால்
 ஆனே நெருங்கும் பேராயம்
 அளிப்பா ராகிப் பைங்கூழ்க்கு
 வானே என்ன நிரை காக்க
 வந்தார் தெய்வ மறைச்சிறுவர்.
- 1230 கோலும் கயிறும் கொண்டு குழைக்
 குடுமி அலையக் குலவுமான்
 தோலும் நூலும் சிறுமார்பில்
 துவள அரைக்கோ வணஞ் சுடரப்
 பாலும் பயனும் பெருகவரும்
 பசுக்கள் மேய்க்கும் பான்மையினால்
 சாலும் புல்லின் அவை வேண்டுந்
 தனையும் மிசையுந் தலைச்சென்று.

1227. “நினைக்கத் தக்க இனி வேறும் உள்ளனவோ, உழைமான் கன்று துள்ளி ஆடுவதற்கு இடமான திருக் கையையுடையவரும், அணியும் பாம்புகளின் ஒளியுடைய மணிகளைக் கங்கை நீரானது தெள்ளுகின்ற சடையை உடையவருமான சிவபெருமான் தேவரின் பெரு மாட்டி யுடனே எழுந்தருளும் சினமால் விடைத் தேவரின் குலமன்றோ இந்தப் பசுக் குலம்?

1228. என இவ்வாறு பல எண்ணங்களையும் அவர் நினைத்து, “கன்றுகளுடன் கூடிய ஆன்றிரைகளை இன்பம் தரும் வழியே மேய்த்துக் காக்கும் இதன்மேல் செய்யத் தக்க கடமை வேறில்லை! இதுவே நடராசப் பெருமானின் திருவடிகளைப் போற்றும் நெறியுமாகும்” என்று கொண்டு, தம் எதிரே நின்ற ஆயனைப் பார்த்து, ‘நீ இப்பசுக்களை மேய்க்கும் தொழிலை ஒழிக’ என்று கூறி,

1229. “இனி இந்தப் பசுக் கூட்டத்தை நானே மேய்ப்பேன்” என்று அவர் உரைத்தார். ஆயனும் அஞ்சி அவர் முன் வணங்கி, மேய்த்தல் தொழிலை விட்டு நீங்கினான். தாமும் மறையோரின் சம்மதத்தைப் பெற்றுப் பசுக்கள் நெருங்கும் பேராயத்தைக் காப்பராய்ப், பசிய பயிர்களுக்கு மழையைப் போல், பசுக் கூட்டங்களைக் காக்கத் தெய்வமறைச் சிறுவர் முற்பட்டு வந்தார்.

1230. பசுவை மேய்க்கும் கோலையும் கயிற்றையும் கொண்டு, சிறிய புல்லிய குடுமியானது அசைய, விளக்கமான மான் தோலும் அதனுடன் பூணூலும் சிறிய மார்பில் துவளத் திருவரையில் கோவணம் விளங்க, பாலும் கன்று களும் பெருகுமாறு வரும் பசுக்களை மேய்க்கும் தன்மையில், புல்லை வேண்டுமளவும் விரும்பி உண்ணும்படி மேற் சென்று,

210 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1231 பதவு காலங் களில்மேய்த்தும்
 பறித்தும் அளித்தும் பரிவகற்றி
 இதம்உண்து றையுள் நற்றண்ணீர்
 ஊட்டி அச்சம் எதிர்நீக்கி
 அதர்நல லனமுன் செலநீழல்
 அமர்வித் தழுத மதுரப்பால்
 உதவும் பொழுது பிழையாமல்
 உடையோர் டுல்லத தொறும்உய்த்தார்.
- 1232 மண்ணிக கரையின் வளர்புறவின்
 மாடும் படுகர் மருங் கினிலும்
 தண்ணீத் திலநீர் மருதத்தண்
 டலைகுழ் குலையின் சார்பினிலும்
 எண்ணிற் பெருகு நிரைமேய்த்துச்
 சமிறை யுடன்மேல் எரிகொண்டு
 நண்ணிக் கங்குல் முன்புதந்தும்
 நன்னாள் பலவாம் அந்நாளில்.
- 1233 ஆய நிரையின் குலமெல்லாம்
 அழகின் விளங்கி மிகப்பல்கி
 மேய இனிய புல்லுணவும்
 விரும்பு புனலும் ஆர்தலினால்
 ஏயமனங்கொள் பெருமகிழ்ச்சி
 எய்தி இரவும் நண்பகலும்
 தூய தீம்பால் மடிபெருகிச்
 சொரிய முலைகள் சுரந்தனவால்.
- 1234 பூணுந் தொழில்வேள் விச்சடங்கு
 புரிய ஓம தேனுக்கள்
 காணும் பொலிவின் முன்னையினும்
 அனேக மடங்கு கறப்பனவாய்ப்
 பேணுந் தகுதி அன்பால் இப்
 பிரம சார மேய்த்ததற்பின்
 மாணுந் திறத்த வான என
 மறையோர் எல்லாம் மன மகிழ்ந்தார்.

26. சண்டேசுர நாயனார் புராணம் □ 211

1231. புல் அதிகமாகவுள்ள காலங்களில் பசுக்களை மேய்த்துப் புல் உண்ணச் செய்தும், கையால் பறித்துத் தந்து காப்பாற்றியும், அவற்றின் துன்பம் போக்கி, இதமாக நீர் உண்ணத் தக்க நீர்த்துறையுள் நல்ல குளிர்ந்த நீரைக் குடிக்கச் செய்து, அச்சங்களை வராமல் காத்து, நல்ல வழிகளில் அவை முன்னே செல்லுமாறு விட்டு நிழலிலே இளைப்பாறுமாறு செய்து, அமுதம் போன்ற சுவையுள்ள பாலைத் தரும் நேரத்தில் அவற்றை உடையவரான மறையவர்களின் மனைகள் தோறும் செலுத்தினார்.

1232. மண்ணியாற்றுக் கடையில் வளரும் முல்லைக் காட்டின் பக்கத்திலும் படுகர்களிலும் குளிர்ந்த முத்துக் களைக் கொழிக்கின்ற மருத நிலச்சோலைகள் சூழ்ந்த கரைகளின் பக்கத்திலும், மேன்மேல் வளர்ந்து பெருகும் பசுக்கூட்டத்தை மேய்த்துச் சமிதையுடன் தீக்கடைகளோலும் கொண்டு பொருந்தி, இரவு வருவதற்கு முன்னம் புகும் நல்ல நாட்கள் பலவாகும். அத்தகைய நாட்களில்,

1233. அவ்வாறான அவரது செயலால் பசுக்கூட்டம் எல்லாம் அழகுடன் விளங்கிப் பெருகி, பொருந்திய இனிய புல்லும் தண்ணீரும் உண்ட காரணத்தால், எய்திய உன்னத்தில் கொண்ட பெருமகிழ்ச்சி பொங்கி இரவிலும் நண்பகலிலும் தூய்மையான இனிய பாலை மடிகள் பெருகிச் சொரியுமாறு காம்புகள் சுரந்தன.

1234. வேதியா எல்லாரும் தாம் மேற்கொள்ளும் தொழிலான வேள்விச் சடங்கு செய்ய உதவுகின்ற ஓம்ப பசுக்கள், கண்ணால் நேரே பார்க்கும்படி மிக அழகுடன் விளங்கி முன்னைய விடப் பல மடங்கு பால் தருவனவாய், பசுவைக் காக்கும் முறையில் தக்கவாறு அன்புடன் இவ்வாறு அந்தப் பிரமசாரி மேய்த்த தன் பின்பு, சிறந்த வாய் ஆயின என்று உள்ளம் மகிழ்ந்தனர்.

(ஓம்பபசு - வேள்விக்குப் பால் தரும் பசு)

212 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1235 அனைத்துத் திறந்தும் ஆனினங்கள்
அனைந்த மகிழ்ச்சி அளவின்றி
மனைக்கண் கன்று பிரிந்தாலும்
மருவுஞ் சிறிய மறைக்கன்று
தனைக்கண் டருகு சார்ந்துருகித்
தாயாந் தன்மை நிலைமையவாய்க்
கனைத்துச் சுரந்து முலைக்கண்கள்
கறவா மேபால் பொழிந்தனவால்.
- 1236 தம்மை அனைந்த ஆன்முலைப்பால்
தாமே பொழியக் கண்டுவந்து
செம்மை நெறியே உறுமனத்தில்
திருமஞ் சனமாங் குறிப்புணர்ந்தே
எம்மை. யுடைய வள்ளலார்
எய்த நினைந்து தெளிந்ததனில்
மெய்மமைச் சிவனார் பூசனையை
விரும்பும் வேட்கை விரைந்தெழலும்.
- 1237 அங்கண் முன்னை அர்ச்சனையின்
அளவின் தொடர்ச்சி விளையாட்டாய்ப்
பொங்கும் அன்பால் மண்ணிமணற்
புளினக் குறையில் ஆத்தியின் கீழ்ச்
செங்கண் விடையார் திருமேனி
மணலால் ஆக்கிச் சிவாலயமும்
துங்க நீடு கோபுரமும்
சுற்றா லயமும் வகுத்தமைத்தார்.
- 1238 ஆத்தி மலரும் செழுந்தனிரும்
முதலா அருகு வளர் புறவில்
பூத்த மலர்கள் தாந்தெரிந்து
புனிதர் சடிவத் திரு முடிமேல்
சாத்த லாகுந் திருப்பள்ளித்
தாமம் பலவுந் தாங்கொய்து
கோத்த இலைப்பூவ் கூடையினிற்
கோணர்ந்து மணற்கூட சிடைத்தார்.

26. சண்டேசுர நாயனார் புராணம் □ 318

1235. எல்லா வகையினராலும் பசுக்கள் கொண்ட உள்ள மகிழ்ச்சி அளவில்லாமல் பெருக, வீட்டில் உள்ள தம் கன்றுகளைப் பிரிந்தாலும், தம் முன் மருவிய சிறிய வேதக் கன்றான விசாரசருமரைப் பார்த்து அருகே அடைந்து உருகி அக் கன்றுக்குத் தாம் தாயான தன்மையுள்ள நிலையை அடைந்தவையாய்க் கனைத்துக் கொண்டு மடி சுரந்து கரம்புகளினின்றும் கறக்காமலேயே பாலைப் பொழிந்தன.

1236. தம்மைச் சேர்ந்த பசுக்கள் பாலைக் கறவாமலேயே சொரிவதைக் கண்டு மகிழ்ந்து செம்மை நெறியிலே பொருந்திய திருமணத்தில் அந்தப் பால் சிவபெருமானுக்குத் திருமஞ்சனமாகும் குறிப்பையுணர்ந்தே, எம்மை ஆளுடைய விசாரசருமர், பொருந்த எண்ணித் தெளிந்து, அத்தெளிவினுள் சிவபெருமானது பூசையை விரும்பும் வேட்கை உண்டாகி எழுவே,

1237. அங்கு அர்ச்சனை முன் நாளில் செய்த தொடர்ச்சியால் வினையாட்டாக வடிவு கொண்டு பொங்கும் அன்பினால், மண்ணியாற்றின் மணல் திடரில், ஆத்தி மரத்தின் அடியில், சிவந்தகண் உடைய காளையை வாகனமாக உடையவரின் திருமேனியான சிவலிங்கத்தை மணவால் உருவாக்கிக் கோயிலும் பெரிய நீண்ட கோபுரமும் சுற்றாலயமும் அமைத்தார்.

1238. ஆத்தி மலர் செழுந்தளிர் முதலாகப் பக்கத்தில் வளரும் முல்லைக் காட்டில் பூத்த பூக்களுள் தாமே தெரிந்து தூயவரான சிவபெருமானின் சடையுடைய திருமடியின் மீது சாத்துதற்குரிய திருப்பள்ளித் தாமங்கள் பலவற்றையும் தாம் கொய்து இலைகளால் கோத்துப் பூங்கூடையில் கொண்டு வந்து மணம் வெளியே செல்லாது தங்கியிருக்க வைத்தார்.

- 1239 நல்ல நவகும் பங்கள்பெற
நாடிக் கொண்டு நாணற் பூங்
கொல்லையிடத்தும் குறைமறையும்
மேவுங் கோக்கள் உடன்கூட
ஒல்லை அணைந்து பாலாக்கள்
ஒன்றுக் கொடுகா லாகனதீர்
செல்ல அவையும் கனைத்து முலை
தீண்டச் செழும்பால் பொழிந்தனவால்.
- 1240 கொண்டு மடுத்த குடநிறையக்
கொணர்ந்து விரும்புங் கொள்கையினால்
அண்டர் பெருமான் வெண்மணல்ஆ
வயத்தள் அவைமுன் தாபித்து
வண்டு மருவுந் திருப்பள்ளித்
தாமங் கொண்டு வரன்முறையே
பண்டைப் பரிவால் அருச்சித்துப்
பாலின் திருமஞ்சனம் ஆட்டி.
- 1241 மீள மீள இவ்வண்ணம்
வெண்பால் சொரிமஞ் சனம் ஆட்ட
ஆள உடையார் தம்முடைய
அன்பர் அன்பின் பாலுளதாய்
முள அமர்ந்த நயப்பாடு
முதிர்ந்த பற்று முற்றச் சூழ்
கோளம் அதனில் உள்நிறைந்து
குறித்த பூசை கொள்கின்றார்.
- 1242 பெருமை பிறங்குஞ் சேய்ஞலூர்ப்
பிள்ளையார் தம் உள்ளத்தில்
ஒருமை நினைவால் உம்பர்பிரான்
உவக்கும் பூசை உறுப்பான
திருமஞ் சனமே முதலவற்றில்
தேடா தனஅன் பினில் நிரப்பி
வரும்அந் நெறியே அர்ச்சனை
செய் தருளி வணங்கி மகிழ்கின்றார்.

1239. நல்ல நவகும்பங்கள் பெறுவதற்கு நாடி எடுத்துக் கொண்டு நாணங்கள் நெருங்கிய அழகான கொல்லையிலும் ஆற்றிடைக்குறை மறைவிலும் மேயும் பசுக்களுடன் விரைவில் சேர்ந்து பால் பசு ஒன்றுக்கு ஒரு காலாக எதிரே செல்ல, அவையும் மடியைத் தீண்டிய வுடன் கனைத்து நல்ல பாலைப் பொழிந்தன.

(ஒருகாலாக—ஒரு முறையாக)

1240. சொரிந்த அந்தப் பாலைக் குடங்கள் நிறைய ஏற்றுக் கொண்டு, கொணர்ந்து, விரும்பும் கொள்கையால், இறைவரின் வெண் மணலான கோயிலுள் அவற்றை வைத்து வண்டுகள் மொய்க்கும் பூக்களால் வரன் முறையால் முன்னைத் தொடர்ச்சியான அன்பினால் அருச்சனை செய்து, பாலால் திருமஞ்சனம் ஆட்டி,

1241. திரும்பத் திரும்ப இவ்வாறு வெண்மையான பாலைச் சொரியும் திருமஞ்சனத்தை நீராட்ட, ஆட் கொண்டருளுதற்கு உடையாரான சிவபெருமான் தம் அன்பரின் அன்பால் உளதாகி மேன்மேல் உள் நின்று பெருக விரும்பிய ஆசை முதிர்ந்ததான அன்பு முதிர்ச்சுமும் கோளத்தில் (இலிங்கத்தில்) உள்ளே நிறைந்து நின்று அவர் குறிப்பில் கொண்ட பூசையை ஏற்றுக் கொள்கின்றாராம். (கோளம்—சிவக்குறி)

1242. பெருமையுடைய சேய்ஞலூர்ப் பிள்ளையார் தம் உள்ளத்தில் ஒன்றுபட்ட எண்ணத்தால் தேவர்க்குத் தலைவர் சிவபெருமான் மகிழும் பூசையின் உறுப்புக்களான திருமஞ்சனம் முதலானவற்றில் தாம் தேடிக் கொள்ளாத வற்றை அன்பால் நிரப்பிக் கொண்டு வருகின்ற அம்முறையில் அருச்சனை செய்து வணங்கி மகிழலானார்.

(அன்பால் நிரப்புதல்—கற்பனையாய் நிரப்பிக் கொள்ளுதல்.)

216 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1243 இறையோன் அடிக்கீழ் மறையவனார்
எடுத்துத் திருமஞ்சனம் ஆட்டும்
நிறைபூ சனைக்குக் குடங்கள்பால்
நிரம்பச் சொரிந்து நிரைக்குலங்கள்
குறைபா டின்றி மடிபெருகக்
குவிந்த முலைப்பால் குறைவின்றி
மறையோர் மனையின் முன்புதரும்
வளங்கள் பொலிய வைகுமால்.

1244 செயல்படியே பலநாளுஞ்
சிறந்த பூசை செய்வதற்கு
முயல்வுற் றதுவே திருவிளையாட்
டாக முந்நூல் அணி மார்பர்
இயல்பில் புரியும் மற்றிதனைக்
கண்டித் திறத்தை அறியாத
அயல் மற்றொருவன் அப்பதியில்
அந்த ணாளர்க் கறிவித்தான்.

1245 அச்சொற் கேட்ட அருமறையோர்
ஆயன் அறியான் என்றவற்றின்
இச்சை வழியே யான்மேய்ப்பேன்
என்றெம் பசுக்கள் தமைக்கறந்து
பொச்சம் ஒழுகு மாணவகன்
பொல்லாங் குரைக்க அவன்தாதை
எச்ச தத்தன் தனையழைமின்
என்றார் அவையில் இருந்தார்கள்.

1246 ஆங்கு மருங்கு நின்றார்கள்
அவ்வந் தணன்தன் திருமனையின்
பாங்கு சென்று மற்றவனை
அழைத்துக் கொண்டு வரப்பரந்த
ஒங்கு சபையோர் அவனைப்பார்த்து
ஊரானிரை மேய்த்து உன்மகன் செய்
தீங்கு தன்னைக்கேள் என்று
புகுந்த பரிசு செப்புவார்.

26. சண்டேசுர நாயனார் புராணம் □ 217

1243. விவபெருமானின் திருவடிகளில் விசாரசருமர் எடுத்துத் திருமஞ்சனம் ஆட்டும் நிறைந்த பூசைக்கு, அன்பு நிறைதலால் குடங்களில் பால் சொரிந்தும், பசுக்கூட்டங்கள், குறைவில்லாது மடி பெருக, அதனால் பாலின் அளவு குறைவில்லாது அந்தணர்களின் வீடுகளில் முன்பு தரும் வளங்கள் எல்லாம் விளங்கும்படியாகவே அமைந்திருந்தன.

1244. இத்தகைய செய்கையால், பின்னும் பல நாட்களும் சிறந்த பூசை செய்வதற்கு முயன்று, அதுவே விளையாட்டாய் நிகழ்ந்தது. நிகழ், பூணூல் அணிந்த மார்ப்பையுடைய விசார சருமர், இயல்பாய்ச் செய்யும் இதைப் பார்த்து இதன் உண்மைத் திறத்தை அறியாத ஒருவன் அந்த ழூரில் வாழ்ந்த அந்தணர்களுக்கு 'இதை அறிவித்தான்.

1245. அவன் உரைத்தவற்றைக் கேட்ட, அவையில் இருந்த வேதியர்கள், "ஆயன் பசுக்களை மேய்க்க அறியான். சூதலால் அவற்றின் விருப்பை அறிந்து நான் அவற்றை மயம்பேன்" என்று கூறி, அழைத்துச் சென்று பசுக்களைக் கறந்து வஞ்சனையால் ஒழுகும் சிறுவனின் பொல் ாங்கைச் சொல்வதற்காக, அவனுடைய தந்தையான ச்ச தத்தனை அழையுங்கள்" என்று கூறினர்.

1246. அங்குப் பக்கத்தில் நின்றவர்கள் அந்தணனின் மனையில் போய், எச்சதத்தனை அழைத்துக் கொண்டு வந்தனர். அந்தச் சபையினர் அவனைப் பார்த்து, "உன் மகன் ஊராரின் பசுக்களை மேய்த்துச் செய்யும் தீமையைக் கேட்பாயாக!" எனத் தொடங்கி, நிகழ்ந்ததைச் சொல்லத் தொடங்கி,

218 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1247 அந்தண் மறையோர் ஆகுதிக்குக்
கறக்கும் பசுக்கு ளானவெலாம்
சிந்தை மகிழ்ந்து பரிவினால்
திரளக் கொடுபோய் மேய்ப்பான் போல்
கந்தம் மலிபூம் புனல் மண்ணி
மணலிற் கறந்து பாலுகுத்து
வந்த பரிசே செய்கின்றான்
என்றான் என்று வாய்மொழிந்தார்.
- 1248 மறையோர் மொழியக் கேட்டஞ்சி
சிறுமா ணவகன் செய்திது
இறையும் நான்முன் பறிந்திலேன்
இதற்கு முன்பு புகுந்ததனை
நிறையும் பெருமை அந்தணர்காள்
பொறுக்க வேண்டும் நீங்கள் எனக்
குறைகொண் டிறைஞ்சி இனிப் புகுதிற்
குற்றம் எனதேயாம் என்றான்.
- 1249 அந்த ணாளர் தமைவிடைகொண்
டந்தி தொழுது மனை புகுந்து
வந்த பழியொன்று எனநினைந்தே
மகனார் தமக்கு வாய்நேரான்
இந்த நிலைமை அறிவேன் என்
றிரவு கழிந்து நிரை மேய்க்க
மைந்த னார்தாம் போயின பின்
மறைந்து சென்றான் மறைமுடியோன்.
- 1250 சென்ற மறையோன் திருமகனார்
சிறந்த ஊர்ஆன் நிரைகொடுபோய்
மன்றல் மருவும் புறவின்கண்
மேய்ப்பார் எண்ணி மணற்குறையில்
அன்று திரளக் கொடு சென்ற
அதனை அறிந்து மறைந்தப்பால்
நின்ற குரவின் மிசையேறி
நிகழ்வ தறிய ஒளித்திருந்தான்.

1247. அந்தணர், “யாகத்துக்குப் பால் கறக்கும் பசுக் களையெல்லாம் மணம் மகிழ்ந்து அன்பினால் திரட்டி கொண்டுபோய் மேய்ப்பவனைப் போன்று, மணம் கமழும் மலர்கள் பொருந்திய நீர் மிக்க மண்ணியாற்றங்கரை மணலில் கறந்து பாலைக் கீழே ஊற்றித் தன் உள்ளத்துக்கு வந்த தன்மையாகவே செய்கின்றான்,” என்று கூறினர்.

1248. மறையவர் சொல்வதைக் கேட்டு, எச்சதத்தன் அஞ்சி, “சிறுவன் செய்து வரும் இச்செயலை நான் முன்பு அறியேன்! நிறையும் பெருமையுடைய அந்தணர்களே! இதற்கு முன்பு நிகழ்ந்த இதனைப் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும்!” என வேண்டி வணங்கிக் கேட்டுக் கொண்டு, “இனி இச்செயல் நிகழ்ந்தால் குற்றம் என்னுடையதே ஆகும்” என்று சொன்னான்.

1249. எச்ச தத்தன், அந்தணர்களிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு, மாலைச் சந்திக் கடன் முடித்து, வீட்டுக்குள் புகுந்து, “இந்த மகனால் வந்த பழி இதுவாகும்” என்று எண்ணிக் கொண்டு, மகனிடம் இதனைச் சொல்லாமல், “இந்த நிலைமையை யானே நாளை நேரில் பார்த்தறிவேன்” நின நினைத்து, அஹைய இரவு நீங்கிய பின்பு, மைந்தனார் பசுக்கூட்டங்களை மேய்க்கச் சென்ற பின்பு, அவன் மறைவாகப் பின்னால் சென்றான்.

1250. அவ்வாறு சென்ற வேதியனான எச்ச தத்தன், தன் மகனாரான விசாரசருமர் சிறந்த ஊரவர் பசுக் கூட்டத்தைக் கொண்டு சென்று, மணம் கமழும் காட்டில் மேய்ப்பவராய் மண்ணியாற்றங்கரையின் மணல் திட்டில் அன்று திரட்டிக் கொண்டு போன அச்செயலை அறிந்து, மறைந்து அயலில் நின்ற ஒரு குராமரத்தின் மேல் ஏறி மேல் நிகழ்வதை அறிவதற்காக ஒளிந்திருந்தான்.

220 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1251 அன்பு புரியும் பிரபசா

ரிகளும் முழுநீ அரனார்க்கு
முன்பு போல மணற்கோயில்
ஆக்கி முகைமென் மலர் கொய்து
பின்பு வகுமஆன் முலைபொழிபால்
பெருகுங் குடங்கள் பேணுமிடந்
தன்பாற் கொணர்ந்து தாபித்துப்
பிறவும் வேண்டு வனசமைத்தார்.

1252 நின்ற விதியின் வினையாட்டால்
நிறைந்த அரும்பூசனை தொடங்கி
ஒன்றும் உள்ளத் துண்மையினால்
உடைய நாதன் திருமுடிமேல்
மன்றல் விரவுந் திருப்பள்ளித்
தாமஞ் சாத்தி மஞ்சனமா
நன்று நிறைதீம் பாற்குடங்கள்
எடுத்து நயப்புற் நாட்டுதலும்.

1253 பரவ மேன்மேல் எழும்பரிவும்
பழைய பான்மை மிகும் பண்பும்
விரவ மேதக் கவர்தம்பால்
மேவும் பெருமை வெளிப்படுப்பான்
அரவ மேவுஞ் சடைமுடியார்
அருளாம் என்ன அறிவழிந்து
குரவ மேவு முதுமறையோன்
கோப மேவும் படிசுண்டான்.

1254 கண்ட போதே விரைந்திழிந்து
கடிது சென்று கைத்தண்டு
கொண்டு மகனார் திருமுதுகில்
புடைத்துக் கொடி தாம் மொழிகூறத்
தொண்டு புரியஞ் சிறியபெருந்
தோன்ற லார்தம் பெருமான்மேல்
மண்டு காதல் அருச்சனையின்
வைத்தார் மற்றொன் றறிந்திலரால்.

1251. அன்புச் செயலைச் செய்யும் பிரமசாரியான விசாரசுமார், நீரில் முழுதிப் பின்பு, சிவபெருமானுக்கு முன்னை நாட்களில் போல மணலால் கோயிலும், சுற்றாலயமும் செய்து, அன்று மலரும் அரும்புகளையும் மென்மையான மலர்களையும் கொய்து, பின்வரும் பசுவின் மடி பொழியும் பால் பெருகும் குடங்களைப் பேனும் இடத்தில் கொண்டு போய் நிறுவிப் பிற வேண்டியவற்றையும் அமைத்துக் கொண்டு,

1252. நின்ற விதியின் விளையாட்டினால், நிறைந்த அரிய பூசையைத் தொடங்கி ஒன்றிய மனத்து உண்மையினால் சிவபெருமானின் முடிமீது மணம் பொருந்திய மலர்களைச் சாத்தி அருச்சித்து, நன்கு நிறைந்த இனிய பாற் குடங்களை எடுத்து ஆசையுடன் திருமஞ்சனமாய் சூட்டவும்,

1253. பரவுமாறு மேன்மேல் எழுகின்ற அன்பும் முன்பிறவியின் பண்பும் பொருந்த, மேன்மையுடைய அவரிடம் உள்ள பெருமையை வெளிப்படுத்தற்காக, பாம்பை அணிந்த சடை முடியுடைய சிவபெருமானின் அருளே யாகும் இது என்று கூறும்படி, அறிவு இழந்து, குராமரத்தின் மேல் இருந்த அந்தணனான எச்சதத்தன், சினம் பொங்க அதனைப் பார்த்தான்.

1254. பார்த்தவுடனே விரைவில் இறங்கி விரைந்து சென்று கையில் உள்ள தண்டால் மகனின் முதுகில் புடைத்துக் கொடிய சொற்களைச் சொன்னார். திருத்தொண்டு செய்யும் சிறிய பெரிய தோன்றலான், தம் பெருமான் மீது அருச்சிணையில் முதிர்ந்த அன்பில் ஊன்றியிருந்தாராதலால் அவர் வேறொன்றையும் அறியாதவர் ஆனார்.

222 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1255 மேலாம் பெரிபார் பல காலும்
வெகுண்டோன் அடிக்க வேறுணரார்
பாலார் திருமஞ் சனம்ஆட்டும்
பணியிற் சலியாதது கண்டு
மாலா மறையோன் மிகச் செயிர்த்து
வைத்த திருமஞ்சனக் குடப்பால்
காலால் இடறிச் சிந்தினான்
கையாற் கடமைத் கலைநின்றான்.
- 1256 சித்தும் பொழுதில் அதுநோக்குஞ்
சிறுவர் இறையில் தீயோனைத்
தந்தை எனவே அறிந்தவன்தன்
தாக்கன் சித்தும் தகுதியினால்
முந்தை மருங்கு கிடந்தகோல்
எடுத்தார் கதுவே முறைமையினால்
வந்த மயுவாயிட எறிந்தார்
மண்கமல் வீழ்ந்தான் மறையோனும்.
- 1257 எறிந்த அதுவே அர்ச்சனையில்
இடையூறு நகற்றும் படையாக
மறிந்த தாதை இருதானும்
துணித்த மைந்தர் பூசனையில்
அறிந்த இடையூறு நகற்றினராய்
முன்போல் அஞ்சித் திடப்புகழும்
செறிந்த சடைநீள் முடியாரும்
தேவி யோடும் விடையேறி.
- 1258 பூதகணங்கள் புடைகுழப்
புராண முனிவர் புத்தேளிர்
வேத மொழிகள் எடுத்தேத்த
விமல மூர்த்தி திருவுள்ளம்
காதல் கூர வெளிப்படலும்
கண்டு தொழுது மனங்களித்துப்
பாத மலர்கள் மேல்விழுந்தார்
பத்தி முதிர்ந்த பாலகனார்.

1255. சினம் கொண்ட எச்சதத்தன் பல தடவையும் அடித்தான்; மேலோரான பெரியோர் (விசாரசருமர்) அதனை உணராமல் பாலால் நிறைந்த திருமஞ்சன மாட்டும் திருப்பணியில் சலியாதிருப்பதைச் கண்டான்; அறிவு இழந்து, மயக்கம் அடைந்து, மிகவும் சினம் கொண்டு, செயலால் கீழான தொழில் நின்றவனாதலால் அம் மறையவன், அங்கு வைத்திருந்த குடப்பாலைக் காலால் இடறிக் கவிழ்த்தான்.

1256. அவ்வாறு அவன் குடப்பாலைச் சிந்தச் செய்த போது, 'அவ்வாறு செய்தவன் தம் தந்தை' என்று அறிந்து, அவனுடைய கால்கள் இறைவர்க்குரிய பாலைச் சிந்திய காரணத்தால், விசாரசருமர் அதைத் தண்டிக்க நினைத்து, முன்னம் பக்கத்தில் கிடந்த கோலை எடுக்க, அதுவே அவர்க்கு மழு என்ற படைக்கலமாய் மாற, அந்த மழுவைக் கொண்டு அந்த எச்ச தத்தனின் கால்களை வெட்டினார். அதனால் அந்த வேதியனும் தரையில் விழுந்தான்.

1257. வீசிய அந்தப் படைக்கலமே அருச்சனையில் நேர்ந்த இடையூற்றைப் போக்கும் படையாய் உதவத், தம் தந்தையின் துரண்டு கால்களையும் வெட்டிய மகனார், தம் பூசையில் உண்டான இடையூற்றைப் போக்கி, முன் போல வழிபாடு நடத்தத் தொடங்கினார். அப்போது, நெருங்கிய நீண்ட சடையுடைய சிவபெருமானும் உமையம்மையாருடன் விடையின் மீது ஏறி,

1258. பூத கணங்கள் பக்கத்தில் சூழ்ந்து வரவும், பழைய முனிவர்களும் தேவர்களும் மறைமொழிகளால் துதித்து வரவும், குற்றமற்றவரான சிவபெருமான் தம் உள்ளத்தில் கருணை மிக்கு வெளிப்பட்டருளவும், பக்தி முற்றிய விசாரசருமனார், இறைவரைக் கண்டு தொழுது உள்ளம் மிகக் களிப்படைந்து அவருடைய திருவடித் தாமரைகளில் விழுந்தார்.

224 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1259 தொடுத்த இதழி சூழ்சடையார்
துணைத்தாள் நிழற்கீழ் விழுந்தவரை
எடுத்து நோக்கி நம்பொருட்டால்
ஈனற தாதை விழஎறிந்தாய்
அடுத்த தாதை இவியெனக்கு
நாம் என்றருள்செய்து அணைத்தருளி
மடுத்தகருணை யால் தடவி
உச்சிமோந்து மகிழ்ந்தருள.
- 1260 செங்கண் விடையார் திருமலர்க்கை
திண்டப் பெற்ற சிறுவனார்
அங்கண் மாயை யாக்கையின் மேல்
அளவின் றுயர்ந்த சிவமயமாய்ப்
பொங்கி எழுந்த திருவருளின்
முழ்கிப்பூமேல் அயன்முதலாம்
துங்க அமரர் துதிசெய்யச்
சூழ்ந்த ஒளியில் தோன்றினார்.
- 1261 அண்டர் பிரானுந் தொண்டர்தமக்
கதிப னாக்கி அனைத்துநாம்
உண்ட கலழம் உடுப்பனவும்
சூடு வனவும் உனக்காகச்
சண்டசனுமாம் பகந்தந்தோம்
என்றங் கவர் பொற்றடமுடிக்குத்
துண்ட மதிசேர் சடைக் கொன்றை
மாலை வாங்கிச் சூட்டினார்.
- 1262 எல்லா உலகும் ஆர்ப்பெடுப்ப
எங்கும் மலர்மா ரிகள் பொழியப்
பல்லா யிரவர் கணநாதர்
பாடி ஆடிக் களி பயிலச்
சொல்லார் மறைகள் துதிசெய்யச்
சூழ்பல் வியங்கள் எழச்சைவ
நல்லா றோங்க நாயகமாம்
நங்கள் பெருமான் தொழுதணைந்தார்.

26. சண்டேசுர நாயனார் புராணம் □ 225

1259. தொடுக்கப்பட்ட கொன்றை மாலை சூழ்ந்த சடையையுடைய சிவபெருமான், தம் திருவடித் தாமரைகளில் விழுந்தவரை எடுத்து நோக்கி, “எம் பொருட்டாக உன்னை ஈன்ற தந்தை விழும்படி நீ அவரை எறிந்தாய்! இனி உனக்கு நாமே அடுத்த தந்தையாவோம்!” என்று அருள் செய்து, அவரை அணைத்தருளி, நிறைந்த கருணையால் தடவி, உச்சிமேல் ந்து மகிழ்,

1260. சிவந்த கண்ணையுடைய காளைபூர்தியினரான சிவபெருமான் மலர் போன்ற திருக்கையால் தீண்டப் பெற்ற விசாரசருமர் என்ற அச்சிறுவர், அங்குத் தம் மாய உடலின் மேல் அளவில்லாமல் உயர்ந்த சிவ மயமாய்ப் பொங்கி எழுந்த திருவருளில் முழுகித் தாமரை, மலரில் வீற்றிருக்கும் நான்முகன் முதலான பெருந் தேவர்களும் வழிபடத் தம்மைச் சூழ்ந்து விளங்கிய சிவ ஒளியுள்ளே கலந்து தோன்றினார்.

1261. தேவர் தலைவரான சிவபெருமானும் விசார சருமரைத் தொண்டர்களுக்கெல்லாம் தலைவராய் ஆக்கி, “நாம் உண்ட பரிகலமும் உடுக்கும் உடைகளும், சூடும் மாலை அணிகள் முதலானவையும் ஆகிய எல்லாம் உனக்கே உரியாதாகும்படி ‘சண்டேசன்’ ஆகும் பதவியை அளித்தோம்” எனக் கூறி, அவரது அழகிய பெரிய திருமுடிக்குத் தம் பிறைச் சந்திரன் இருக்கும் சடையில் அணிந்துள்ள கொன்றை மலர் மாலையை எடுத்துச் சூட்டினார்.

1262. எல்லா உலகங்களில் உள்ளவரும் மகிழ்ச்சியால் ‘அரகர’ என்று ஆரவாரம் செய்தனர்; எங்கும் பூமழை பெய்தது, பற்பல ஆயிரம் சிவ கண நாதர்கள் பாடியும் ஆடியும் களிப்படைந்தனர்; வேதங்கள் மந்திரச் சொற்களால் துதித்தன; நான்கு பக்கங்களும் சூழ்ந்த பலவகை வாத்தியங்கள் ஒலித்தன; சைவ நன்னெறியானது ஒங்கி வளரும்படியாய்ச் சிவபெருமானை வணங்கித் தலைவராய்த் தம் சண்டேசர் பதவியில் விசார சருமர் அமர்ந்தார்.

226 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1263 ஞர்லம் அறியப் பிழைபுரிந்து
நம்பர் அருளால் நான் மறையின்
சிலந் திகழுஞ் சேய்ஞலூர்ப்
பிள்ளை யார்தந் திருக்கையில்
கோல மழுவால் ஏறுண்டு
குற்றம் நீங்கிச் சுற்றமுடன்
மூலமுதல்வர் சிவலோகம்
எய்தப் பெற்றான் முதுமறையோன்.

1264 வந்து மிகைசெய் தாதைதாள்
மழுவால் துணித்த மறைச் சிறுவர்
அந்த உடம்பு தன்னுடனே
அரனார் மகனார் ஆயினார்
இந்த நிலைமை அறிந்தாரார்
ஈறிலாதார் தமக்கன்பு
தந்த அடியார் செய்தனவே
தவமாம் அன்றோ சாற்றுங்கால்.

சண்டேசுர நாயனார் புராணம் முற்றிற்று

சுந்தர மூர்த்தி நாயனார் துதி

1265 நேசம் நிறைந்த உள்ளத்தால்
நீலம் நிறைந்த மணி கண்டத்து
சசன் அடியார் பெருமையினை
எல்லா உயிரும் தொழ எடுத்துத்
தேசம் உய்யத் திருத்தொண்டத்
தொகைமுன் பணித்த திருவாளன்
வாச மலர்மென் கழல்வணங்க
வந்த பிறப்பை வணங்குவாம்.

மும்மையால் உலகாண்ட சருக்கம் முற்றிற்று.

26. சண்டேசுர நாயனார் புராணம் □ 227

1263. வயதால் முதிர்ந்த அந்தணனான எச்சதத்தன் உணகம் அறியச் சிவ அபராதம் செய்தும், சிவபெருமானின் திருவருளால், நான்மறையின் நல்ல ஒழுக்கம் விளங்கும் சேய் ஞாலூர்ப் பிள்ளையாரின் திருக்கையில் ஏந்திய அழகான மழுவினால் எறியப்பட்ட காரணத்தால், அந்தப் பிழையினின்று நீங்கித், தன் சுற்றத்துடன் மூல முதல்வரின் சிவலோகத்தில் சேரும் பேற்றைப் பெற்றார்.

1264. தன்னிடம் வந்து தகாத செயலைச் செய்த தந்தையின் கால்களை மழுவினால் வெட்டி வீழ்த்திய அந்தணச் சிறுவர் அந்த உடலுடனே சிவபெருமானின் திருமகனாக ஆனார். யாவரே இந்த நிலைமையை அறிந்தவர்? சொல்லப் புகுந்தால் எக்காலத்தும் ஈறு இவ்வாத சிவபெருமானாக அன்பு செய்த அடியார் செய்தவை எவையோ அவையே தவமாகும் அல்லவோ!

சண்டேசுர நாயனார் புராணம் முற்றுப் பெற்றது.

சுந்தர மூர்த்தி நாயனார் துதி

1265. நஞ்சு பொருந்திய அழகிய கழுத்தை உடைந் இறைனீவன் அடியாரது பெருமையை அன்பு நிறைந்த உள்ளத்தினால், எல்லாவுயிர்களும் அறிந்து வணங்கி ஏத்தத் தேசம் எல்லாம் உய்யுமாறு திருத்தொண்டத் தொகையால் முன் அருளிச் செய்த திருவாளரான ஆளுடைய நம்பியின் மணம் பொருந்திய மலர் போன்ற மென்மையான திருவடிகளை வணங்குவதற்குப் பேறு கிடைக்கப் பெற்ற இந்தப் பிறவியினை வணங்குவோம்.

மும்மையால் உலகாண்ட சருக்கும் முற்றிற்று.

228 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

5. திருநின்ற சருக்கம்

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம்

1266 திருநாவுக் கரசுவளர் திருந்தொண்டின் நெறிவாழ
வருஞானத் தவமுனிவர் வாசீசர் வாய்மைதிகழ்
பெருநாமச் சீர்பரவ லுறுகின்றேன் பேருலகில்
ஒருநாவுக் குரைசெய்ய ஒண்ணாமை உணராதேன்.

1267 தொன்மைமுறை வருமண்ணின் துகளன்றித்
துகனில்லா
நன்மைநிலை ஒழுக்கத்து நலஞ்சிறந்த குடிமல்கிச்
சென்னிமதி புனையவளர் மணிமாடச் செழும்
பதிகள்
மன்னிநிறைந் துளதுதிரு முனைப்பாடி வளநாடு.

1268 புனப்பண்ணை மணியினொடும் புறவின் நறும்
புது மலரின்
கனப்பெண்ணில் திரைசுமந்து கரைமருங்கு பெரும்
பகட்டேர்
இனப்பண்ணை உழுப்பண்ணை எறிந்துலவி
எவ்வுலகும்
வவப்பெண்ண வரும்பெண்ண மாநதிபாய் வளம்
பெருகும்.

5. திருநின்ற சருக்கம்

“திருநின்ற செம்மையே செம்மையாக் கொண்ட
திருநாவுக் கரையன்தன் அடியார்க்கும் அடியேன்”

இச்சருக்கத்தில், திருநாவுக்கரசர், குலச்சிறையார், பெருமிழலைக் குறும்பர், பேயார் (காரைக்காலம்மையார்), அப்பூதியார், நீலநக்கர், நமிநந்தியார் என்னும் ஏழு பேர் வரலாறு கூறப்படும்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம்

1266. ‘திருநாவுக்கரசு’ எனவும், சிவபெருமானின் திருத்தொண்டு வளர்வதற்குக் காரணமான நெறியில் நின்று உலகம் வாழும் பொருட்டு வரும் ஞானத்தவ முனிவரான ‘வாசீசர்’ எனவும், வாய்மை விளங்குதற்கு ஏதுவான பெருமையுடைய திருப்பெயரின் சிறப்புகளைப் பெரிய வுலகில் அதை எடுத்துக் கூறுவதற்கு ஒருநாவுக்கும் உணராதயான் சொல்ல முயல்கின்றேன்.

1267. ‘திருமுனைப்பாடி’ என்றும் வளமைபொருந்திய நாடு, பழைய முறைப்படி வருகின்ற மண்ணின் துகளான புழுதியே அல்லாது வேறு துகள் என்னும் குற்றம் இல்லாத ஒழுக்கத்தின் நன்மையால் சிறந்த குடிமக்கள் பெருகி உச்சியில் சந்திரன் தவமுமாறு உயர்ந்த அழகிய மாளிகைகளையுடைய செழும்பதிகள் நிலைத்து நிறைந்து உள்ளதாகும்.

1268. குறிஞ்சிநிலத்தின் முங்கில்களில் உள்ள முத்துக் களுடன் முல்லைப் புறவத்தினின்று மணம் பொருந்தியபுதிய மலர்களின் தொகுதியை, அளவில்லாத அலைகளால் சுமந்து (அவற்றை) இரண்டு பக்கக் கரைகளில் பெரிய எருமைகள் பூட்டிய அளவொத்த கூட்டமான உழவுத் தொழில் செய்வதற்கு இடமான வயல்களிலே எங்கும் பரவி, உலவி, எல்லா உலகங்களிலும் தன் அழகை மேம்பாடாக நினைக்கத் தக்கதாக ஓடி வரும் ‘பெண்ணை’ என்கின்ற பெரிய ஆறு பாய்தலால் அந்நாட்டிலே வளமானது பெருகும்.

230 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1269 காலெல்லாந் தகட்டு வரால் கரும்பெல்லாங் கண்
பொழிதேன்
பாலெல்லாங் கதிர்ச்சால் பரப்பெல்லாங் குலைக்
கமுகு
சாலெல்லாந் தரளநிரை தடமெல்லாஞ் செங்கமுநீர்
மேலெல்லாம் அகிறுநாபம் விருந்தெல்லாந்
திருந்துமனை.
- 1270 கடைஞர்மிடை வயற்குறைத்த கரும்புகுறை
பொழிகொழுஞ்சாறு
இடைதொடுத்த தேன்கிழிய இழிந்தொழு கு
நீத்தமுடன்
புடைபரந்து ஞிமிறொலிப்பப் புதப்புனல் போல்
மடையுடைப்ப
உடைமடையக் கரும்படுகட் டியிடைப்ப ஊர்கள்
தொறும்
- 1271 கருங்கதலிப் பெருங்குலைகள் களிற்றுக்கைம் முகங்
காட்ட
மருங்குவளர் கதிர்ச்செந்நெல் வயப்புரவி முகங்
காட்ட
பெருஞ்சகடு தேர்காட்ட வினைஞர் ஆர்ப்
பொலிபிறங்க
நெருங்கியசா துரங்கபல நிகர்ப்பனவாம் நிறை
மருதம்.
- 1272 நறையாற்றுங் கமுகுநவ மணிக்கமுத்தினுடன்
கந்தல்
பொறையாற்றா மகளிரெனப் புறம்பலைதன்
டலைவேலித்
துறையாற்ற மணிவண்ணச் சுரும்பிறைக்கும் பெரும்
பெண்ணை
நிறையாற்று நீர்க்கொழுந்து படர்ந்தேறு நிலை
மையதால்.

1269. நீர்வாய்க் கால்களில் எங்கும் தகட்டு வரால் மீன்கள் காணப்படும். கரும்புகளில் எங்கும் கணுக்களால் பொழியும் தேன் விளங்கும். பக்கங்களில் எங்கும் கதிர்களையுடைய நெற்பயிர்கள் விளங்கும். இடம் அகன்ற நிலம் எங்கும் குலைகளையுடைய பாக்கு மரங்கள் வளர்ந்திருக்கும். ஏர் உழுத படைச்சால்களில் எங்கும் முத்துக்களின் கூட்டம் பொருந்தியிருக்கும். பொய்கைகளில் எங்கும் செங்கழுநீர் மலர்கள் மலர்ந்திருக்கும். எப்போதும் விருந்துள்ள மனைகளின் மேல் இடம் எங்கும் அகில் தூபம் எழும்.

1270. ஊர்களில் எல்லாம் உழவர்களால் வெட்டப் படுவதால் வெட்டப்பட்ட நெருங்கிய கரும்புகள் பொழிகின்ற சாறு. அந்த கரும்புகளின் இடையிலே கட்டப்பட்டிருந்த தேன் கூடுகள் அழிவதால் ஒழுதும் தேனின் பெருக்குடனே கூடிப், பக்கங்களில் பரவி, வண்டுகள், மொய்த்து ஒலிக்கப், புதிய லெள்ள நீரைப் போல் மடையை உடைக்கவே, அவ்வாறு உடைக்கப்பட்ட மடைகளை அந்தக் கரும்புச் சாற்றினால் காய்ச்சப்பட்ட வெல்லக் கட்டிகளால் அடைப்பர்.

1271. கருங்கதலி என்ற வாழையின் பெருங்குலைகள் யானைகளின் நீண்ட துதிக்கையுடைய முகத்தைப் போன்று விளங்க, அதன் பக்கத்தில் வளரும் கதிர்களையுடைய நெற்பயிர்கள் வெற்றியுடைய குதிரைகளின் முகம் போல் தோன்ற. பெருகிய வண்டுகள் தேர்களைப் போல் திகழ, உழவர்களின் ஆரவார ஒலிபொலிய, இவ்வாறுள்ள காட்சி நிறையும் மருத நிலத் தோற்றங்கள், நெருங்கிய நான்கு வகைப்படகளைப் போன்றன வாய்த் திகழ்ந்தன.

1272. நவ மணிகள் பதித்த அணிகள் அணிந்த கழுத்துடன் கூந்தலின் சுமையைப் பொறுக்க இயலாது அலைகின்ற மகளிரைப் போல், மணம் மிகவுடைய பாக்கு மரங்கள் வெளியே அலைகின்ற சோலைகள் சூழ்ந்துள்ள இடங்களில், மிகுந்த அழகுடைய மேனியையுடைய வண்டுகள் ஒலிக்கும் பெண்ணையின் நிறைந்த ஆற்று அலை மேலே படர்ந்து ஏறுகின்ற தன்மை உடையதாகும்.

232 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1273 மருமேவு மலர்மேய மாகடலி னுட்படியும்
உருமேகம் எனமண்டி உகைத்தகருங் கன்றுபோல்
வருமேனிச் செங்கண்வரால் மடிமுட்டப் பால்
சொரியும்
கருமேதி தனைக்கொண்டு கரைபுரள்வ திரைவாவி.
- 1274 மொய்யளிசூழ் நிரைநீல முழுவலயங் களின்
அலையச்
செய்யதளிர் நறுவிரலிற் செழுமுகையின் நகஞ்சிறப்ப
மெய்யொளியின் நிழற்காணும் ஆடியென வெண்
மதியை
வையமகள் கையணைத்தாற் போலுயர்வ மலர்ச்
சோலை.
- 1275 எயில்குலவும் வளம்பதிகள் எங்குமணந் தங்கும்
வயந்
பயிர்க்கண்வியல் இடங்கள்பல பரந்துயர்நெற்
கூடுகளும்
வெயிற்கதிர்மென் குழைமகளிர் விரவியமா
டமும்மேவி
மயிற்குலமும் முகிற்குலமும் மாறாட மருங்குடும்.
- 1276 மறந்தருதீ நெறிமாற மணிகண்டர் வாய்மைநெறி
அறந்தருநா ஷக்கரசும் ஆலால சுந்தரரும்
பிறந்தருள ளதானால் நம்மளவோ பேருலகிச்
சிறந்ததிரு முனைப்பாடித் திறம்பாடுஞ் சீர்ப்பாடு.
- 1277 இவ்வகைய திருநாட்டில் எனைப்பவலூர் களு
மென்றும்
மெய்வளங்கள் ஒங்கவரும் மேன்மையன ஆங்க
வற்றுள்
சைவநெறி ஏழுவகும் பாலிக்குந் தன்மையினால்
தெய்வநெறிச் சிவம்பெருக்குந் திருவாமூர்
திருவாமூர்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 233

1273. கரிய கடலில் படியும் வடிவுடைய மேகங்கள் போல் மணம் கமழும் மலர்களை மேய்வதற்காகக் கரிய எருமைகள் உள்ளே புக, நெருங்கிக், கரிய கன்றுகள் போல் வரும் பெருவண்ணமும் சிவந்த கண்ணும் கொண்ட வரால் மீன்கள் மடியில் முட்டியதால், பாலைச் சொரியும் கரிய எருமைகளால் நீர்நிலைகள் அலையுடன் கரையில் புரளும்.

1274. மொய்த்த வண்டுகள் சூழ்ந்த வரிசைகள், முழு நீல மணிகள் பதித்த வளையல்கள் போல் அலைய, சிவந்த தளிர்களாகிய விரல்களும், செழிப்பான அரும்புகளான நகங்களும் கொண்ட கையால், மண்மகள், தன் மெய் ஒளியின் நிழலைக் காணும் கண்ணாடி இது வாசும் என்று, வெண்மையான பிறையை அண்ணத்தாற் போல் மலர்ச் சோலைகள் வானிலே உயர்ந்து விளங்கும்.

1275. மதில்கள் பொருந்தி விளங்கும் நகரங்களில் எங்கும், மணம் உடைய வயல்களில் பயிர் செய்யப்பட்ட அகன்ற இடங்கள் பல்வற்றிலும், பரந்து உயரும் நெல் கூடுகளிலும், ஒளியுடைய காதணி அணிந்த மென்மையான மகளிர் உள்ள மாடங்களிலும், பொருந்தி, மயில் பறவைகளும் மேகங்களும் எதிர் எதிராக ஒன்றை ஒன்று விஞ்சுவன போல் பக்கங்களிலே ஆடும்.

1276. பாவத்தை உண்டாக்கும் தீய நிறியானது மாறுமாறு, நீல கண்டத்தைக் கொண்ட சிவபெருமானின் மெய்மையான சிவ நெறியைத் தருகின்ற 'திருநாவுக்கரசு நாயனாரும்,' 'ஆலால சுந்தர நாயனாரும்' தோன்றியருளியது இந்நாடு என்றால், இப்பெரிய உலகத்தில், சிறந்த திருமுனைப்பாடி நாட்டின் திறத்தைப் பாடும் சிறப்பின் இயல்பு நம் திறமை அளவில் அடங்குவதோ? அடங்காது!

1277. இத்தகைய திருமுனைப்பாடி நாட்டில் பல வான எல்லா ஊர்களும் எக்காலத்தும் உண்மையைத் தரும் வளங்கள் பெருகும் மேன்மையைக் கொண்டவை. அங்கு, அவற்றுள் சிவநெறியை ஏழ் உலகங்களுக்கும் அளிக்கும் தன்மையினால் தெய்வ நெறியில் வீளையும் சிவத்தைப் பெருக்கும் அருளான திரு ஆகின்ற ஊர், 'திருவாமூர்.'

234 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1278 ஆங்குவன முலைகள்கமந் தணங்குவன மகளிரிடை
ஏங்குவன நாபுரங்கள் இரங்குவன மணிக்காஞ்சி
ஒங்குவன மாடநிறை ஒழுகுவன வழுவில்அறம்
நீங்குவன தீங்குநெறி நெருங்குவன பெருங்குடிகள்.
- 1279 மலர்நீலம் வயல்காட்டும் மைஞ்நீலம் மதிகாட்டும்
அவர்நீடு மறுகாட்டும் அணியூசல் பலகாட்டும்
புலர்நீளம் இருள்காட்டும் பொழுதுழவர்
ஒலிகாட்டும்
கலநீடு மனைகாட்டும் கரைகாட்டாப்
பெருவளங்கள்.
- 1280 தலத்தின்கண் விளங்கியஅத் தனிப்பதியில்
அனைத்து வித
நலத்தின்கண் வழுவாத நடைமரபிற் குடிநாப்பண்
விலக்கின்மனை ஒழுக்கத்தின் மேதக்க
நிலைவேளாண்
குலத்தின்கண் வரும்பெருமைக் குறுக்கையர்தங் குடி
விளங்கும்.
- 1281 அக்குடியின் மேல்தோன்ற லாயபெருந்
தன்மையினார்
மிக்கமனை அறம்புரிந்து விருந்தளிக்கும்
மேன்மையினார்
ஒக்கல்வளர் பெருஞ்சிறப்பின் உளரானார்
உளரானார்.
திக்குநில வும்பெருமை திகழவரும் புகழனார்.
- 1282 புகழனார் தமக்குரிமைப் பொருவில்குலக்
குடியின்கண்
மகிழவரு மணப்புணர்ந்த மாதினியார் மணி
வயிற்றில்
நிகழமலர்ச் செங்கமல நிரையிதழின் அகவயினில்
திகழவருந் திருவனைய திலகவதி யார்பிறந்தார்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 235

1278. அந்தத் திருவாமூரில் அழகான கொங்கைகளைச் சுமந்து வருத்தப்படுவன மகளிரின் இடைகளாகும். அவர்கள் அணிந்த நூபுரங்கள் என்னும் காலணிகளே ஏங்குவன (ஒலிப்பன). அவர்கள் அணிந்த மணிகள் பதித்த காஞ்சியே இரங்குவன. மாளிகை வரிசைகளே ஒங்குவன. குற்றம் இல்லாத அறங்களே ஓங்குவன. தீமையுடைய நெறிகளே நீங்குவன. பெருங்குடிகளே நெருங்குவன.

1279. வயல்கள் நீல மலர்களைப் பெற்று விளங்கும். மை பூசப் பெற்ற நீலம் போன்ற கண்களையும் பிறைச் சந்திரன் போன்ற நெற்றியையும் உடைய தாமரை மலர் போலும் முகமுடைய மங்கையர் நெருங்கியிருக்கும் தெருக்கள் அவர்கள் ஏறி உந்தும் மணிகள் பதித்த பல ஊசல்களைக் காட்டும். இருள்கள் புலர்வதற்குரிய நீல நிறம் காட்டும் வைகறைப் பொழுதானது உழவுத் தொழிலில் செல்வோரின் ஆரவாரத்தைப் புலப்படுத்தும். பல பண்டங்களும் நிறைந்த மனைகள் அளவற்ற வளங்களை உடைய தாய் விளங்கும்.

1280. உலகத்தில் விளங்கும் அந்த ஒப்பற்ற பதியில், எத்தகைய நன்மையினின்றும் வழுவாத ஒழுக்கத்தில் நிற்கும் குடிகளுள், குற்றம் இல்லாத இல்லறத்தில் மேம்பட்ட நிலையிலே உள்ள வேளாளர் குலத்துள் வரும் பெருமையுடைய குறுக்கையர் குடியானது விளங்கியிருந்தது.

1281. எல்லாத் திக்குகளிலும் நிலை பெற்ற பெருமை விளங்கும் 'புகழனார்' என்ற சான்றோர் அந்தக் குடியின் பெருந்தலைவரான பெருந்தன்மை உடையவர். நன்மை உடையவர். மேன்மை மிக்க இல்லறத்தை நடத்தி விருந்து அளிக்கும் மேன்மை உடையவர். சுற்றத்தார் வளரும் பெருஞ் சிறப்பில் உள்ளவரானார். ஆதலால் அவரே உள்ளவர் ஆனார்.

(புகழனார் - இயற் பெயர்)

1282. அந்தப் புகழனார்க்கு உரிமையான ஒப்பில்லாத குலமும் குடியும் கூடிய மரபில் மகிழ்ச்சித் தரத்தக்க திருமணம் செய்து கொண்ட மாதிரியார் என்னும் அம்மையாரின் மணியவயிற்றில், செந்தாமரையின் ஒழுங்குபட்ட இதழ்களினிடையே உள்ள பொகுட்டில் விளங்க வரும் திருமகனாப் போன்று 'திலகவதியார்' என்பவர் பிறந்தருவினார்,

236 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1283 திலகவதி யார் பிறந்து சிலமுறையாண்
டகன் றதற்பின்
அலகில்கலைத் துறைதழைப்ப அருந்தவத்தோர்
நெறி வாழ
உலகில்வரும் இருள்நீக்கி ஒளிவிளங்குகதிர்போற்
பின்
மலருமரு ணீக்கியார் வந்தவதா ரஞ்செய்தார்.
- 1284 மாதினியார் திருவயிற்றின் மன்னியசீர்ப் புகழனார்
காதலனார் உதித்ததற்பின் கடன்முறைமை
மங்கலங்கள்
மேதகுநல் வினைசிறப்ப விரும்பியபா ராட்டினுடன்
ஏதமில்பல் கிளைபோற்ற இளங்குழவிப்
பதங்கடத்தார்.
- 1285 மருணீக்கி யார்சென்னி மயிர்நீக்கும் மணவினையும்
தெருணீர்ப்பன் மாந்தரெலாம் மகிழ்சிறப்பச்
செய்ததற்பின்
பொருணீத்தங் கொளவீசிப்புலன்கொளுவமன
முகிழ்த்த
கருணீக்கி மலர்விக்கும் கலைபயிலத் தொடங்கு
வித்தார்.
- 1286 தந்தையார் களிமகிழ்ச்சி தலைசிறக்க முறைமை
யினால்
சிந்தைமலர்ந் தெழும்உணர்வில் செழுங்கலையின்
திறங்களெல்லாம்
முந்தைமுறை மையிற்பயின்று முதிர அறி
வெதிரும்வகை
மைந்தனார் மறுஒழித்த இளம்பிறை போல்
வளர்கின்றார்.
- 1287 அந்நாளில் திலகவதி யாருக்காண் டாறிரண்டின்
முன்னாக ஒத்தகுல முதல்வேளாண் குடித்தலைவர்
மின்னார்செஞ் சடைஅண்ணல் மெய்யடிமை
விருப்புடையார்
பொன்னாரும் மணிமௌலிப் புரவலன்பால்
அருளுடையார்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 237

1283. இந்தத் திலகவதியார் பிறந்த பின் முறையாய் சில ஆண்டுகள் கழிந்த பின்பு, அளவில்லாத கலைகளின் ஞானைகள் தழைக்கவும். அரிய தவத்தவர் நெறி வாழவும், உலகத்தில் வெளி இருளை நீக்கிவருகின்ற ஒளியுடைய கதிர் போல் பின் மலரும் அக இருளை நீக்கும் 'மருள் நீக்கியார்' தோன்றியருளினார்.

1284. மாதினியாரின் வயிற்றில் தோன்றிய பின்னர், செய்கடன் முறைமையால் வரும் மங்கலச் செயல்கள் எல்லாவற்றையும் மேம்பட்ட நல்வினை சிறக்கும்படி விரும்பிய பாராட்டுடன் குற்றமில்லாத உறவினர் செய்திட, புகழனாருக்கு மகனாரான 'மருணீக்கியார்' இளம் குழலிப் பருவத்தைக் கடந்தார்

1285. 'மருணீக்கியார்' என்று பெயர் சூட்டப்பட்ட அவருக்குத் தலை மயிரை நீக்குதலான 'சௌளம்' என்ற மணவினையும் அறிவுடைய மக்கள் பலரும் மகிழ்ச்சி மிகும் படி செய்த பின்பு, நற் பொருள்களை வெள்ளம் போல் பெருக உதவி அறிவைப் பெருக்கச் செய்தலால் உள்ளம் சுருண்டிருந்த நிலையை நீக்கி மலரச் செய்கின்ற கலைகளைப் பயிலத் தொடங்குதலான சடங்கையும் ஆற்றினார்,

1286. தந்தையாரான புகழனார் கொண்ட பெரு மகிழ்ச்சி மேன்மேலும் வளர, முறைமையால், சிந்தை மலர்ந்து எழும் உணர்வால், செழுமையான கலைகள் யாவும் முன்னைய தொடர்பினால், எளிதில் கற்று, முதிர்ந்த அறிவு வெளிப்படும் தன்மையால் மைந்தர் - மருணீக்கியார் - களங்கம் நீங்கப் பெற்ற இளம் பிறை போல் வளர்கின்றவர் ஆனார்.

1287. அந்த நாளில் திலகவதி அம்மையாருக்குப் பன்னிரண்டு வயதாக, ஒப்புடைய முதன்மையான வேளாண் குலத்திலும் குடியிலும் வந்த தலைவரும், மின்பால் ஒளி வீசும் சிவந்த சடையையுடைய அண்ணலாரான வபெருமானிடம் மெய் அடிமைத் திறம் செய்வதில் விருப்பம் உடையவரும் பொன்னால் ஆகிய மணிகள் பதிக்கப் பட்ட முடி தாங்கிய மன்னனிடம் அருள் உடையவரும்,

238 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1288 ஆண்டகைமத் தொழிலின்கண் அடலரியே நென
வுள்ளார்
காண்டகைய பெருவனப்பிற் கலிப்பகையார்
எனும்பெயரார்
பூண்டகொடைப் புகழனார் பாற்பொருவின
மகட்கொள்ள
வேண்டிஎழுங் காதலினால் மேலோரைச்
செலவிட்டார்.
- 1289 அணங்கனைய திலகவதி யார்தம்மை ஆங்கவர்க்கு
மணம்பேசி வந்தவரும் வந்தபடி அறிவிப்பக்
குணம்பேசிக் குலம்பேசிக் கோதில்சீர்ப் புகழனார்
பணங்கொளர வகல்அல்குல் பைந்தொடியை
மணமநேர்ந்தார்.
- 1290 கன்னிதிருத் தாதையார் மணம்இசைவு கலிப்பகை
யார்
முன்அணைந்தார் அறிவிப்ப வதுவையினை முடிப்
பதன்முன்
மன்னவற்கு வடபுலத்தோர் மாறேற்க மற்றவர்
மேல்
அன்னவர்க்கு விடைகொடுத்தான் அவ்வினைமேல்
அவர் அகன்றார்.
- 1291 வேந்தற்குற் றுழிவினைமேல் வெஞ்சமத்தில்
விடைகொண்டு
போந்தவரும் பொருபடையும் உடன்கொண்டு
சிலநாளில்
காய்ந்தசினப் பகைப்புலத்தைக் கலந்துகட்டுஞ்
சமர்க்கடனை
நீந்துவார் நெடுநாள்கள் நிறைவெம்போர்த்
துறைவிளைத்தார்.
- 1292 ஆயநா ளிடைஇப்பால் அணங்கனையாள்
தனைப்பயந்த
தூயகுலப் புகழனார் தொன்றுதொடு நிலையாமை
மேயவினைப் பயத்தாலே இவ்வுலகை விட்டகலத்
தியஅரும் பிணையுழந்து விண்ணுவகிற்
சென்றடைந்தார்.

1288. வீரத்தன்மை கொண்ட போர்த் தொழிலில் வலிய ஆண் சிங்கத்தைப் போன்ற வரும் பார்க்க ஆசையுண்டாகத் தக்க பேரழகுடையவரும் ஆன 'கலிப்பகையார்' என்னும் பெயர் உடையவர், கொடையறம் பூண்ட புகழ்னாரிடம் அவருடைய ஒப்பில்லாத மகளாரைத் தாம் மணமகளராய்க் கொள்ளும் பொருட்டாக விரும்பி எழும் காதலால் பெரியார்களை அனுப்பினார்.

1289. அங்ஙனம் மணம் பேச வந்த மேலோர் திருமகளைப் போன்ற திலகவதியாரை அவகு அந்தக் கலிப்பகையாருக்கு மணம் செய்யும் திறத்தைப் பேசின தாம் வந்த செய்தியைத் தெரிவிக்க, குணங்களைப் பேசியும் குற்றமற்ற சிறப்புடைய புகழ்னார், பாம்பின் படத்தைப் போன்ற அல்குலையுடைய பசுமையான வளையலை அணிந்த தம் மகளாரை மணம் செய்து தர இசைவு அளித்தார்.

1290. கன்னியான திலகவதியாரின் தந்தையார் இங்ஙனம் மணம் பேச இசைந்ததை முன் வந்தவர் சென்று கலிப்பகையாரிடம் அறிவித்தனர். அறிவிக்க, அங்ஙனமே மணச் சடங்கை முடிப்பதற்கு முன்னமே, மன்னனுடன் வட நாட்டரசர்கள் பகையை மேற்கொண்டு போர் செய்ய வந்தனர். வர, அந்தப்பகைவருடன் போர்செய்யும் பொருட்டாகக் கலிப்பகையாருக்கு விடை தந்து அனுப்பினான். அக்கலிப்பகையாரும் அதைச் செய்யச் சென்றார்.

1291. மன்னனுக்கு இவ்வாறு போர் செய்ய நேர்ந்ததால், அதைப் போகும் பொருட்டுப் போரின்மேல் போக விடை பெற்றுக்கொண்டு சென்ற கலிப்பகையாரும், போர் ஆற்றும் படைகளையும் உடன் கொண்டு சென்று, சில நாட்களில் சினத்துடன் அடாத்து வந்த பகைவரை அடைந்து, அவர்களுடன் பெரிய போராக கடலை நீந்தி, அவற்றி பெறும் எண்ணத்தினராய், நெடுநாள்கள் நிறைவான கொடிய போரைச் செய்தார்.

1292. அத்தகைய நாள்களில், இங்குத் திருமகளைப் பெற்ற தூய குலத்தையுடைய புகழ்னார், தொன்று தொட்டு வரும் நிலையாமையுடைய வினையின் பயனால், இவ்வுலகத்தை விட்டு நீங்குமாறு, தீய அருந்தாயினால் பீடிக்கப்பட்டு விண்ணுலகத்தைப் போய் அடைந்தார்.

240 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1293 மற்றவர்தம் உயிர்நீப்ப மனைவியார் மாதிரியார்
சுற்றமுடன் மக்களையுந் துகளாக வேறீத்துப்
பெற்றிமையால் உடன்என்றும் பிரியாத
உலகெய்தும்
கற்புநெறி வழுவாமல் கணவனா ருடன்சென்றார்.
- 1294 தாதையா ரும்பயந்த நாயாரும் இறந்ததற்பின்
மாதரார் திலகவதி யாரும்அவர் பின்வந்த
காதலனார் மருணீக்கி யாரும்மனக் கவலையினால்
பேதுறுநற் சுற்றமொடும் பெருந்துயரில்
அழுந்தினார்.
- 1295 ஒருவாறு பெருங்கிளைஞர் மனந்தேற்றத்
துயரொழிந்து
பெருவானம் அடைந்தவர்க்குச் செய்கடன்கள்
பெருக்கினார்
மருவார்மேல் மன்னவற்கா மலையப்போங்
கலிப்பகையார்
பொருவாரும் போர்க்களத்தில் உயிர்கொடுத்துப்
புகழ் கொண்டார்.
- 1296 வெம்முனை மேற் கலிப்பகையார் வேல்வேந்தன்
ஏவப்போய்
அம்முனையில் பகைமுருக்கி அமருலகம்
ஆள்வதற்குத்
தம்முடைய உடன்கழித்த பெருவார்த்தை
தலஞ்சாற்றச்
செம்மலர்மேல் திருவனைய திலகவதி யார்
கேட்டார்.
- 1297 எந்தையும்எம் அனையும்அவர்க் கெனைக்கொடுக்க
இசைந்தார்கள்
அந்தமுறை யாள் அவர்க்கே உரியதுநான் ஆதலினால்
இந்தவுயிர் அவருயிரோ டிசைவிப்பன் எனத் துணிய
வந்தவர் தம் அடியிணைமேல் மருணீக்கி
யார்விழுந்தார்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 241

1293. அங்ஙனம் புகழனார் உயிர் துறக்கவும் அவருடைய மனைவியாரான மாதிலியாரும் 'சுற்றத்தாருடன் மக்களையும் துகள்' எனவே கருதி நீத்து, மேன்மையுடைய தன்மையினால், என்றும் உடனின்று பிரியாத உலகில் அடையும்படியான கற்பு நெறியினின்றும் திறம்பாமல் கணவனாருடன் சென்றார். (உயிர் நீத்தார்)

1294. தந்தையும் பெற்ற தாயும் மடிந்த பின்பு மங்கையாரான திலகவதி யம்மையாரும் அவர்க்குப் பின்பு தோன்றிய மருணிக்கியாரும் உள்ளத்தில் கொண்ட கவலையினால் வருந்தும் நல்ல சுற்றத்துடனே பெருந் துன்பத்தில் ஆழ்ந்தனர்.

1295. பெருஞ் சுற்றத்தார், உள்ளத்தைத் தேற்ற அந்த இருவரும் ஒருவகையால் வருத்தம் நீங்கப் பெற்று, பெரிய விண்ணுலகு அடைந்த பெற்றோர்க்குச் செய்ய வேண்டிய கடன்களை எல்லாம் செய்தனர். மன்னனுக்காகப் போர் செய்யச் சென்ற கலிப்பகையார் பகைமை நிறைந்த போர்க் களத்தில் உயிரைத் தந்து புகழைக் கைக் கொண்டார்.

1296, கலிப்பகையார் அரசனின் ஏவலின் படியே பகைவர்மீது சென்று, அந்தப் போர் முகத்தில் பகைவரை அழித்து, விண்ணுலகத்தை ஆட்சி கொள்வதற்காகத் தம் கடனை நிறைவேற்றிய பெரு வார்த்தையை ஊரார் கூறச் செந்தாமரை மீது இருக்கும் இலக்குமியைப் போன்ற திலகவதியார் கேட்டறிந்தார்.

(போரில் கலிப்பகையார் இறந்தார் என்பதைத் திலகவதியார் அறிந்தார்)

1297. திலகவதியார் "என்னுடைய தந்தையாரும் தாயாரும் என்னை அவர்க்குத் தரச் சம்மதித்தனர், அம்முறையால் நான் அவர்க்கே உரியது (உரியவன்). ஆதலால் இந்த என் உயிரை அவருடைய உயிருடன் சேரச் செய்வேன்" என்று துணிவு கொள்ள, அவருடைய திருவடிகளில் மருணிக்கியார் விழுந்தனராகி,

242 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1298 அந்நிலையில் மிகப்புலம்பி அன்னையும்அத்
தனும்அகன்ற
பின்னையுநான் உமைவணங்கப் பெறுதலினா
லுயிர் தரித்தேன்
என்னைஇனித் தனிக்கைவிட் டேகுவிர் எனில்யானும்
முன்னம்உயிர் நீப்பன் என மொழிந்திடின்
அழுந்தினார்.

1299 தம்பியார் உளராக வேண்டும் எனவைத்ததயா
உம்பருல கணையவுறு நிலைவிலக்க உயிர்தாங்கி
அம்பொன்மணி நூல்தாங்கா தனைத்துயிர்க்கும்
அருளதாங்கி
இம்பர்மனைத் தவம்புரிந்து திலகவதி யாரிருந்தார்.

1300 மாசின்மனத் துயரொழிய மருணீக்கி யார்நிரம்பித்
தேசநெறி நிலையாமை கண்டறங்கள் செய்வாராய்க்
காசினிமேற் புகழ்விளங்க நிதியளித்துக்
கருணையினால்
ஆசில்அறச் சாலைகளுப் தண்ணீர்ப்பந்
தரும்அமைப்பார்.

1301 காவளர்த்தும் குளந்தொட்டும் கடப்பாடு
வழுவாமல்
மேவினர்க்கு வேண்டுவன மகிழ்ந்தளித்தும்
விருந்தளித்தும்
நாவலர்க்கு வளம்பெருக நல்கியும்நா
னிலத்துள்ளோர்
யாவருக்குந் தவிராத ஈகைவினைத் துறைநின்றார்.

1302 நில்லாத உலகியல்பு கண்டுநிலை யாவாழ்க்கை
அல்லேன்என் றறத்துறந்து சமயங்க ளானவற்றின்
நல்லாறு தெரிந்துணர நம்பர்அரு ளாமையினால்
கொல்லாமை மறைந்துறையும் அமண்சமயங் குறுகு
வார்.

1298. அந்த நிலையில் மிகவும் புலம்பித் “தாயும் தந்தையும் போன பின்னும் நான் உம்மை வணங்கப் பெறுவதனால் உயிர் வாழ்ந்தேன். இனிஎன்னைத் தனியாக விட்டு நீவிர் செல்வீரானால் நானும் முன்னம் உயிர் விடுவேன்” எனக் கூறித் துன்பத்தில் ஆழ்ந்திடலானார்.

1299. “தம் தம்பியார் உயிர் வாழ வேண்டும் என்று உட்கொண்டு வைத்த கருணையானது ‘தேவர் உலகம் செல்லும் துணிவு கோண்ட நிலையை விலக்கி. உயிரைத் தாங்குவாராகி, அழகிய பொன்னும் மணியும் உடைய நாண் பூணுதலை ஒழித்து, எல்லா உயிர்களுக்கும் அருளைத் தாங்கி நின்று இவ்வுலகத்தில் மனையில் இருந்து தவத்தைச் செய்து கொண்டு திலகவதியார் இருந்தார்.

1300. குற்றம் அற்ற தம் உள்ளத்தில் துன்பம் நீங்கினார். பின் மருணிக்கியார் வயது நிரம்ப வளர்ந்தார். உலக வாழ்க்கை நிலையாமை உடையது என்பதை உணர்ந்தார். உணர்ந்து, அறங்களைச் செய்பவராய். உலகத்தில் புகழ் விளங்குமாறு செல்வத்தைத் தந்து, குற்றமற்ற அறச் சாலைகளையும் தண்ணீர்ப் பந்தரையும் அருளுடன் அமைப்பவராகி,

1301. பூஞ்சோலைகளை வளர்த்தும் குளங்களைத் தோண்டியும், நேர்மையினின்று தவறாது வந்து அடைந்தவர்க்கு வேண்டுவனவற்றைத் தந்தும், விருந்தினரைப் பேணியும், நாவலர்களுக்கு வளம் பெருகுமாறு செல்வம் முதலியவற்றைத் தந்தும், இன்னும் இந்த உலகத்திற் உள்ளவர் யாருக்கும் பாகுபாடின்றித் தவிராத ஈகைல் செயலில் ஒழுகி மாறாது நின்றார்.

1302. நில்லாத உலகத்தின் இயல்பைக் கண்டு, “நிலையாத இந்த உலகத்தில் பயனில்லை அதனால் அதில் நின்று நான் வாழ்வேன் அல்லேன் என முற்றத் துறந்தும், சமயங்களின் நல்ல நெறியைத் தெரிந்து உணர்வதற்கு நம்பரான சிவபெருமான் அருள் செய்யாததால் கொல்லாமையை மேற்கொண்டு அதனுள் மறைந்து வாழும் சமண சமயத்தைச் சார்பவர் ஆகி,

244 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1303 பாடலிபுத் திரமென்னும் பதி அணைந்து சமண்பள்ளி
மாடணைந்தார் வல்லமணர் மருங்கணைந்து மற்றவர்க்கு
வீடறியும் நெறிஇதுவே எனமெய்போல் தங்களுடன்
கூடவரும் உணர்வுகொளக் குறிபலவுங் கொளுவினார்.

1304 அங்கவரும் அமண்சமயத் தருங்கலைநூ லானவெலாம்
பொங்கும்உணர் வுறப்பயின்றே அந்நெறியிற் புலன்சிறப்பத்
துங்கமுழு உடற்சமணர் குழ்ந்துமகிழ் வார் அவர்க்குத்
தங்களின்மே லாந்தரும சேனரெனும் பெயர் கொடுத்தார்.

1305 அத்துறையின் மீக்கூரும் அமைதியினால் அகலிடத் தில்
சித்தநிலை அறியாத தேரரையும் வாதின்கண் உய்த்தவுணர்
வினில்வென்றே உலகின்கண் ஒளியுடைய
வித்தகராய் அமண்சமயத் தலைமையினில் மேம் பட்டார்.

1306 அந்நெறியின் :மிக்கார் அவரொழுக ஆன்றதவச்
செந்நெறியின் வைகுந் திலகவதி யார்தாமும் தொன்னெறியின்
சுற்றத் தொடர்பொழியத் தூயசிவ
நன்னெறியே சேர்வதற்கு நாதன்தாள் நண்ணு வார்.

1307 பேராத பாசப் பிணிப்பொழியப் பிஞ்ஞகன்பால்
ஆராத அன்புபெற ஆதரித்த அம்மடவார் நீரார்
கெடிலவட நீள்கரையில் நீடுபெருஞ் சீரார்
திருவதிகை வீரட்டானஞ் சேர்ந்தார்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 245

1303. மருணீக்கியார் பாடலிபுத்திரம் என்ற பதியைச் சேர்ந்து அதனுள்ளே உள்ள சமண பள்ளியைச் சென்ற டைந்தார். வலிய சமணர்கள் அவரைச் சூழ்ந்து அவருக்கு, “வீடு பேற்றை அடையும் நெறி இதுவேயாகும்” என வெளிப் பார்வையில் மெய் போல் காட்டித் தம்முடன் அவர் கூடவரும் உணர்ச்சி உண்டாகத் தக்கதாகப் பல பகுதிகளையும் அவர்க்குப் புகட்டினர்.

1304. மருணீக்கியாரும் அங்குச் சமண சமயத்தின் அரிய நூல்களாய் உள்ளவற்றையெல்லாம் பெருகி எழும் உணர்ச்சியுள்படப் பயின்றவராயும் அந்நெறியின் அறிவிற்பிறந்தவராயும் விளங்கினார். அதனால் பருத்த உடல் உடையவரான அந்தச் சமணர்கள் அம்மருணீக்கியாரைச் சூழ்ந்து மகிழ்வாராகி அவருக்குத் தங்களின் மேம்பட்ட ‘தரும சேனர்’ என்ற பெயரைத் தந்தனர்.

1305. அந்தத் துறையில் மிக்குப் பெருகிய சிறப்பினால் அகன்ற உலகத்தில் சித்த நிலை அறியாத புத்தர்களையும் வாதில் ஆராய்ந்து செலுத்திய உணர்வினால் வெற்றி கண்டு உலகத்தில் அறிவொளி மிக்க பெரியோராய்ச் சமண சமயத் தலைமையில் அவர் மேம்பட்டனர்.

1306. அவர் அவ்வாறு அந்த நெறியில் மேம்பட்டவராக ஒழுக, அமைந்த தவமான செந்நெறியில் நின்ற திலகவதியம்மையாரும் பழைமையான சுற்றத்தின் தொடர்பும் நீங்கத் தூய்மை தரும் சிவ நன்னெறியையே சேர்வதற்குச் சிவபெருமானின் திருவடிகளை வணங்குபவராகி,

1307. பெயராத பாசக்கட்டு நீங்குமாறு சிவபெருமானிடத்தே ஆசைப்பட்ட அந்த அம்மையார், நீர்மையால் நிறைந்த ‘திருக்கெடிலம்’ என்ற ஆற்றின் நீண்ட வடகரையில் நீடும் பெருஞ்சிறப்பு மிக்க திருவதிகை வீரட்டானத்தை அடைந்தார்.

246 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 108 சென்றுதிரு வீரட்டா னத்திருந்த செம்பவளக்
குன்றை அடிபணிந்து கோதில் சிவசின்னம்
அன்று முதல்தாங்கி ஆர்வமுறத் தங்கையால்
துன்று திருப்பணிகள் செய்யத் தொடங்கினார்.
- 1309 புலர்வதன்முன் திருவலகு பணிமாறிப் புனிறசுன்ற
நலமலிஆன் சாணத்தால் நன்குதிரு மெழுக்கட்டு
மலர்கொய்து கொடுவந்து மாலைகளும்
தொடுத்தமைத்துப்
பலர்புகழும் பண்பினால் திருப்பணிகள் பலசெய்தார்.
- 1310 நாளுமிகும் பணிசெய்தங் குறைந்தடையும்
நன்னாளில்
கேளுறும்அன் புறவொழுகுங் கேண்மையினார் பின்
பிறந்தார்.
கோன்றுதி வினைமுந்தப் பரசமயங் குறித்ததற்கு
முனமுனக் கவலையினால் முற்றவருந் துயருழந்து.
- 1311 தூண்டுதவ விளக்கனையார் சுடரொளியைத்
தொழுது என்னை
ஆண்டருளும் நீராகில் அடியேன் பின் வந்தவனை
சுண்டுவினைப் பரசமயக் குழிநின்றும் எடுத்தாள
வேண்டும் எனப் பலமுறையும் விண்ணப்பஞ்
செய்தனரால்
- 1312 தவமென்று பாய்டுக்கித் தலைபறித்து நின்றுண்ணும்
அவமொன்று நெறிவீழ்வான் வீழாமே அருளும்
எனச்
சிவமொன்று நெறிநின்ற திலகவதி யார்பரவப்
பவமொன்றும் வினைதீர்ப்பார் திருவுள்ளம்
பற்றுவார்

1308. திலகவதியார் அங்குச் சென்று வீரட்டா னத்தில் வீற்றிருக்கும் செம்பவளக் குன்றைப் போன்று விளங்கும் வீரட்டானேசுவரரை அடிபணிந்து, குற்றம் இல்லாத சிவ சின்னங்களை அன்று முதல் தாங்கிக் கொண்டு, அன்பு பொருந்தத் தம் கையால் பொருந்திய திருப்பணிகளைச் செய்யத் தொடங்கினார்.

1309. பொழுது விடிவதற்கு முன் அக்கோயில் திரு முற்றத்தில் திருவலகு இடுதலான திருப்பணியைச் செய்தும் (பெருக்கியும்) ஈன்றணியதல்லாத நல்ல பசுவின் சாணத் தால் நன்கு திருமெழுகிட்டும் (சாணத்தால் மெழுகியும்) மலர்களை கொய்து கொண்டு வந்து மாலைகள் தொடுத்து அமைத்துக் கொடுத்தும் அன்பர் பலரும் பாராட்டுகின்ற பண்பினால் இவ்வாறு பல திருப்பணிகளையும் ஆற்றி வந்தார்.

1310. சிவனடியார்களான கிளைஞர் அன்பு பெருக ஒழுகும் கேண்மையுடைய திலகவதியார் நாள்தோறும் இவ்வாறு மிக்க பணிகளைச் செய்து பணிவுடன் தழுந்த ஒழுகி வரும் நாட்களில், தமக்குப் பின் பிறந்தவரான மருணிக்கியார், பற்றிக் கொண்ட தீவினை முற்றுதலால் பரசமயம் குறித்துப் புகுந்ததற்காக உண்டான மனக் கவலைவால் மிக்க அரிய துன்பத்தை அடைந்து,

1311. தூண்டும் தவ விளக்கைப் போன்ற அம்மையார் திலகவதியார் வீரட்டானத்து இறைவரை வணங்கித் தொழுது "என்னைத் தாங்கள் ஆண்டருள்வீராகில், எனக்குப் பின் தோன்றியவனைச் சேர்கின்ற தீவினையுடைய பரசமயமான படுகுழியினின்றும் எடுத்தருள் வேண்டும்" என்று பல முறையும் வேண்டிக் கொண்டார்.

1312. "தவத்தை மேற்கொண்டதாக எண்ணிக் கொண்டு பாயை உடுத்தியும் தலைமயிரைப் பறித்தும் நின்ற வாறே உணவு உண்டும் வருந்துகின்ற அவம் பொருந்திய நெறியான சமணச் சமயத்தில் விழுந்த என் தம்பியை அவ்வாறு விழாமல் அருள் செய்ய வேண்டும்" என்று சிவ நெறியில் நின்ற திலகவதியார் வேண்டிக் கொண்டார். அதனால் பிறவியில் பொருந்தும் வினைகளைத் தீர்ப்பவரான சிவபெருமான் திருவுள்ளம் பற்றுவாராய்,

248 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1313 மன்னுதபோ தனியார்க்குக் கனவின்கண் மழவிடை
யார்
உன்னுடைய மனக்கவலை ஒழிநீ உன் உடன்
பிறந்தான்
முன்னமே முனியாகி எமை அடையத் தவம்
முயன்றான்
அன்னவனை இனிச்சூலை மடுத்தாள்வம் என
அருளி.

1314 பண்டுபுரி நற்றவத்துப் பழுதினள விறைவழுவும்
தொண்டரை ஆளத்தொடங்குஞ் சூலைவே தனை
தன்னைக்
கண்தருநெற் றியர் அருளக் கடுங்கனல்போல் அடுங்
கொடிய
மண்டுபெருஞ் சூலைஅவர் வயிற்றினிடைப் புக்க
தால்.

1315 அடைவிலமண் புரிதரும சேனாவயிற் றடையும் அது
வடஅனலும் கொடுவிடமும் வச்சிரமும் டிறவுமாம்
கொடியஎலாம் ஒன்றாகும் எனக்குடரின் அகங்
குடையப்
படருழந்து நடுங்கி அமண் பாழியறை யிடை
விழுந்தார்.

1316 அச்சயத் திடைத்தாமுன் அதிகரித்து வாய்த்து
வரும்
விச்சைகளால் தடுத்திடவும் மேன்மேலும் மிகமுடுகி
உச்சமுற வேதனைநோய் ஒங்கிஎழ ஆங்கவர்தாம்
வின் விடந்தலைக்கொண்டென மயங்கி
நவையுற்றார்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 249

1313. நிலைபெற்ற தவமுடையவர்க்குக் கனவில் எழுந்தருளி, இளமையான காளையையுடைய சிவபெருமான், “நீ உன்னுடைய மனக்கவலையை ஒழிவாய்! உன் தம்பி முன்னமே, ஒரு முனிவனாக இருந்து எம்மை அடைவதற்குத் தவம் செய்தனன். இனி அவனைச் சூலை நோய் தந்து ஆட்கொள்வோம்!” என அருளி,

1314. முற்பிறவியில் செய்த நல்ல தவத்தில் சிறிதளவு பிழை செய்த தொண்டரான மருணீக்கியாரை ஆட்கொள்ளத் தொடங்கும் சூலை நோயைச் சிவபெருமான் அருள் செய்ய, கடிய தீயைப் போல் சுடுகின்ற அந்த மிகப் பெருஞ்சூலை நோய் அவருடைய வயிற்றுள் புகுந்தது.

1315. சேரத் தகாத சமண சமயத்தைச் சார்ந்து ஒழுகிய தருமசேனரின் வயிற்றில் அடையும் அந்தச் சூலை நோய், வடவைத் தீயும் கொடிய நஞ்சும், வயிரமும் என்ற இவை போன்ற கொடுமை செய்யும் மற்றவை எல்லாமும் ஒன்றுகூடி வந்ததோ என்னுமாறு குடரின் உள்ளே குடையவே, அவர் துன்பப்பட்டு வருந்திச் சமணர் பாழியில் உள்ள அறையிலே விழுந்தார்.

1316. அந்தச் சமண சமயத்தினிடம் தாம் முன்பு பழகிக் கை வந்துள்ள மந்திரம் முதலான வித்தைகளால் தடுக்கவே, அது குறையாது மேன்மேல் அதிகப்பட்டு மிகவும் வளர்ந்து பெருகி, வேதனை தரும்படி மிக்கு எழுந்ததால், அங்கு அந்தத் தருமசேனரும் நஞ்சுடைய பாம்பின் விடவேகம் தலைக்கொண்டாற் போல் மயங்கிச் சோர்ந்தார்.

250 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1317 அவர் நிலைமை கண்டதற்பின் அமண்கையர் பலர் ஈண்டிக்
கவர்கின்ற விடம்பேரல்முன் கண்டறியாக் கொடுஞ்
சூலை
இவர்தமக்கு வந்தது இனியாது செயல் என்றழிந்
தார்.
தவமென்று வினைபெருக்கிச் சார்பல்லா நெறி
சார்வார்.
- 1318 புண்தலைவன் முருட்டமணர் புலர்ந்துசெயல் அறி
யாது
குண்டிகைநீர் மந்திரத்துக் குடிப்பித்தும் தணியாமை
கண்டுமிகப் பீலிகொடு கால் அளவுந் தடவிடவும்
பண்டையினும் நோவுமிகப் பரிபவத்தால் இடர்
உழந்தார்.
- 1319 தாவாத புகழ்த்தரும சேனருக்கு வந்தபிணி
ஓவாது நின்றிடலும் ஒழியாமை உணர்ந்தாராய்
ஆ ஆ நாம் என்செய்கோம் என்றழிந்த மனத்தின
ராய்ப்
போவார்கள் இதுநம்மாற் போக்கரிதாம் எனப்
புகன்று.
- 1320 குண்டர்களுங் கைவிட்டார் கொடுஞ்சூலைமிசைக்
கொண்டு
மண்டியிக மேன்மேலும் பெகுருதலால் மதி மயங்கிப்
பண்டையுற வுணர்ந்தார்க்குத் திலகவதி யார்
உளராக்
கொண்டவர்பால் ஊட்டுவான் தனைவிட்டார்
குறிப்புணர்த்த.
- 1321 ஆங்கவன்போய்த் திருவதிகை தனைஅடைய அருந்
தவத்தார்
பூங்கமழ்நந் தனவனத்தின் புறம்பணையக்
கண்டிறைஞ்சி
சங்கியான் உமக்கிளையார் ஏவலினால் வந்த
தெனத்
தீங்குளவோ எனவினவ மற்றவனுஞ்செப்புவான்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 251

1317. தவம் என்று கொண்டு தீவினையையே பெருக்கி நல்ல சார்பில்லாத நெறியினைச் சார்ந்த சமணக்கீழ்மக்கள், தருமசேனரின் அந்த நிலையைக் கண்டபின்பு, பலரும் கூடி, “உயிரைக் கவரும் நஞ்சைப் போல் முன் எங்கும் எவரும் கண்டறியாத இந்தக் கொடிய குலை இவர்க்கு வந்ததே! இனி என்ன செய்வோம்?” என்று மனம் வருந்தினர்.

1318. புண்ணுடைய தலையையும், வலிய முரட்டுத் தன்மையுமுடைய சமணர் மனம் அழிந்து, செய்வ தறியாது, தம் குண்டுகையில் இருந்த நீரை மந்திரித்துக் குடிக்கச் செய்தும் நோய் தணியாததைக் கண்டு, மேலும் பீலி கொண்டு உடல் முழுதும் தடவி விடவும், முன்னெவிட நோய் அதிகமாகியது. அதனால் அவர்கள் மனவேதனையால் வருந்தினர்.

1319. கெடுதல் அற்ற புகழையுடைய தருமசேனருக்கு வந்த நோய் நீங்காது நின்றிடவே, அது நீங்காத தன்மையையுணர்ந்து, “ஆ! ஆ! நாம் இனி என்ன செய்வோம்!” என வருந்திய மனத்துடன், “இது நம்மால் போக்குவதற்கு அரிதாகும்” என்று அகன்று போவாராய்,

1320. சமணர்களும் கைவிட்டனர். கொடிய குலை நோய் தம்மைப் பற்றிக் கொண்டு மேன் மேலும் வருத்துவதால் இன்னது செய்வது என்று அறியாது, அறிவு மயங்கிய நிலையில், முன்னைய உறவினரை நினைத்து உணரப் புகுந்த அவர்க்குத் ‘திலகவதியாரான தமக்கையார் இருக்கின்றார். அவர் துணை செய்ய வல்லார்’ என்ற நினைவு வரவே, அவரிடம் தம் எண்ணத்தை உணர்த்தும் பொருட்டுத் தம்மை ஊட்டுவிக்கும் ஏவலாளனை அனுப்பி வைத்தார்.

(ஊட்டுவான்— உணவு சமைத்துப் பரிமாறும் ஏவலாள்)

1321. அங்ஙனமே அவன் சென்று திருவதிகையினைச் சேர, அந்நேரத்தில் அரிய தவத்தவரான திலகவதியார் மலர்கள் மணம் வீசும் நந்தவனத்தின் புறத்தே வர, அவரைக் கண்டு, “நான் உமக்கு இளையார் (தம்பியார்) ஏவலினால் இங்கு வந்தேன்!” எனக் கூறத், திலகவதியார் “தீங்குகள் அவர்க்கு உள்ளனவோ?” என வினவினார். அவன் கூறுபவனாய்,

252 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1322 கொல்லாது குலைநோய் குடர்முடக்கித் தீராமை
எல்லாருங் கைவிட்டார் இதுசெயல்என் முன்
பிறந்த
நல்லாள்பால் சென்றியம்பி நான்உய்யும் படி
கேட்டிங்கு.
அல்லாகு ம் பொழுதணைவாப் என்றார் என்
றறிவித்தான்.
- 1323 என்றவன் முன் கூறுதலும் யான்அங்கு உன்னுடன்
போந்து
நன்றறியா அமண்பாழி நண்ணுகிலேன் எனும்
மாற்றம்.
சென்றவனுக் குரை என்று திலகவதி யார் மொழிய
அன்றவனும் மீண்டுபோய்ப் புகுந்தபடி அவர்க்
குரைத்தான்.
- 1324 அவ்வார்த்தை கேட்டலுமே அயர்வெய்தி இதற்
கினியான்
எவ்வாறு செய்வன் என ஈசர் அருள் கூடுதலால்
ஒவ்வாஇப் புன்சமயத் தொழியாஇத் துயரொழியச்
செவ்வாறு சேர்திலக வதியார்தாள் சேர்வன் என.
- 1325 எடுத்தமனக் கருத்துய்ய எழுதலால் எழுமுயற்சி
அடுத்தலுமே அயர்வொதுங்கித் திருவதிகை அணை
வதனுக்கு.
உடுத்துழலும் பாயொழிய உறியுறுகுண் டிகை
யொழியத்.
தொடுத்தபீ லியும்ஒழியப் போவதற்குத்துணிந்
தெழுந்தார்.
- 1326 பொய்தருமால் உள்ளத்துப் புன்சமணர் இடங்
கழிந்து
மெய்தருவான் நெறியடைவார் வெண்புடைவை
மெய்குழந்து
கைதருவார் தமையூன்றிக் காணாமே இரவின்கண்
செய்தவமாதவர்வாழுந்திருவதிகை சென்றடைவார்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 253

1322. “குலை நோயானது கொல்வது மட்டும் செய்யாது குடலை முடக்கித் தீராத நோயாக அவர்க்கு வந்துள்ளது. எல்லாரும் கைவிட்டனர். இந்தச் செய்தியை என்முன் பிறந்த நல்லாளிடம் போய்ச் சொல்லி, நான் உய்யும் வகையை அவரிடம் கேட்டு இங்கு இரவுப் போதில் வருவாடாக! என்றார்” எனத் தெரிவித்தான்.

1323. என அவன் முன் உரைக்கவும், “நான் அங்கு உன்னுடன் வந்து, நன்மை நெறி அறியாத சமணர் பாழியை அடைய மாட்டேன் என்னும் என் சொல்லை நீ சென்று அவனிடம் கூறுவாய்!” எனத் திலகவதியார் உரைக்க, அன்று அவனும் திரும்பிப் போய் நிகழ்ந்ததை நிகழ்ந்த வண்ணம் அவருக்குச் சொன்னான்.

1324. அந்தப் பணியாள் திலகவதியார் உரைத்ததைத் தெரிவிக்க, அதைக் கேட்டதும், தருமசேனார் தளர்ச்சியடைந்து “இதற்கு யான் என்ன செய்வேன்!” என்று மயங்கியபோது, சிவபெருமான் திருவருள் கூடியதால், “பொருந்தாத இந்தப் புன்மைச் சமயத்தில் ஒழியாத இத்துன்பம் ஒழியுமாறு செந்நெறியில் சேர்ந்த திலகவதியார் சேவடிகளைச் சேர்வேன்” என்று மனத்தில் நினைத்து,

1325. மனத்தில் எழுந்த கருத்து, உய்யுட்படி உண்டானதால், எழும் முயற்சி கூடியதாக, தளர்ச்சி ஒதுங்கிய, திருவதிகையினை அடைவதற்கு, உடுத்தி யுழன்ற பாய் ஒழியவும், உறியில் தூக்கிய குண்டிகை நீங்கவும், தொடுத்த மயிற்பீலி விலகவும், போவதற்குத் துணிந்து எழுந்தாராகி,

1326. பொய்யைத் தரும் மயக்கமுடைய உள்ளத்துப் புன் சமணர்களின் இடத்தை நீங்கி மெய்யினைத் தருபவனின் நன்னெறியை அடைபவராய், அதற்கேற்றவாறு வெண்மை யாடையை உடலில் உடுத்திக் கொண்டு கைகொடுப்பவரை ஊன்றிக் கொண்டு, சமணர் காணாத வண்ணம், இரவில் தவம் செய்யும் மாதவர் வாழ்கின்ற திருவதிகையைச் சென்று அடைவாராய்,

254 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1327 சுலவிவயிற் றகங் கனலுஞ் சூலைநோ யுடன்
தொடாக்
குலவியெழும் பெருவிருப்புக் கொண்டணையக்
குலவரை போன்று
இலகுமணி மதிற்சோதி எதிர்கொள் திருவதி
கையினில்
திலகவதி யார்இருந்த திருமடத்தைச் சென்றணைந்
தார்.
- 1328 வந்தணைந்து திலகவதி யார்அடிமே லுறவணங்கி
நந்தமது குலஞ்செய்த நற்றவத்தின் பயன்
அனையீர்
இந்தவுடற் கொடுஞ்சூலைக் கிடைந்தடைந்தேன்
இனிமயங்காது
உய்ந்துகரை ஏறுநெறி உரைத்தருளும் என
உரைத்து.
- 1329 தாளிணைமேல் விழுந்தயருந் தம்பியார் தமை
நோக்கி
ஆளுடைய தம்பெருமான் அருள்நினைந்து கை
தொழுது
கோளில்பர சமயநெறிக் குழியில்விழுந் தறியாது
முளும் அருந்துயர் உழந்தீர் எழுந்தீர் எனமொழிந்
தார்.
- 1330 மற்றவுரை கேட்டலுமே மருணீக்கி யார்தாமும்
உற்றபிணி உடல்நடுங்கி எழுந்துதொழ உயர்தவத்
தோர்
கற்றைவேணியர் அருளே காணும்இது கழலடைந்
தோர்
பற்றறுப்பார் தமைப்பணிந்து பணிசெய்வீர் எனப்
பணித்தார்.
- 1331 என்றபொழு தவரருளை எதிரேற்றுக் கொண்
டிறைஞ்ச
நின்றதபோ தனியாரும் நின்மலன்பேர் அருள்
நினைந்து
சென்றுதிரு வீரட்டம் புகுவதற்குத் திருக்கயிலைக்.
குன்றுடையார் திருநீற்றை அஞ்செழுத்தோ
திக்கொடுத்தார்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 255

1327. சுழற்றிச் சுழற்றி வயிற்றுள் பற்றி எரியும் குலை நோய், தம்முடனே தொடர, பொருந்தி எழும் விருப்பம் துணையாகத் தம்மைக் கொண்டு செலுத்த, பெரிய மலை போன்று விளங்கும் மதிலின் ஒளி எதிரே தோன்றும் திருவதிகையில் திலகவதியார் இருந்த திருமடத் தைப் போய்ச் சேர்ந்தார்.

1328. வந்து சேர்ந்து திலகவதியாரின் திருவடிகளில் பொருந்த விழுந்து வணங்கி “நம் குலம் செய்த நல்ல தவத் தின் பயன் போன்றவரே! இந்த வுடலில் பற்றிய கொடிய குலை நோய்க்கு மிகவும் வருந்தி யும்மை வந்து சேர்ந்தேன், இனி மயங்காமல் உய்ந்து கரை சேரும் வழியைத் தாங்கள் கட்டளையிட்டருளல் வேண்டும்” எனக் கூறி,

1329. தம் அடிகளில் விழுந்து வருந்தும் தம்பியாரைப் பார்த்து, தம்மை ஆளுடைய சிவபெருமானின் திருவருளை எண்ணித் தொழுது, “நல்ல குறிக்கோள் இல்லாத பிற சமயக் குழியில் விழுந்து மூளும் கொடிய துன்பத்தில் வருந்தினீர். இனி எழுந்திருப்பீராக!” எனக் கூறியருளினார்.

1330. அவர் உரைத்த அவ்வரையைக் கேட்டதும் மருணிக்கியார் தாமும் பொருந்திய நோயுடனே நிலத்தில் விழுந்த நிலையினின்றும் எழுந்து தொழுவே, உயர் தவத் தவரான திலகவதியார், “இது கற்றையான சடையுடைய வரின் திருவருளாகும்! தம் திருவடிச் சார்பை அடைந்த வரின் பற்றுக்களை அறுப்பவரான அவரைப் பணிந்து பணி செய்வீராக!” என்று பணித்தார்.

1331. எனத் திலகவதியார் அருளிச் செய்தபோது, அவரது பணியை ஏற்றுக்கொண்டு மருணிக்கியார் வணங்க, அவர் போய்த் திருவீரட்டம் புகுவதற்குத் தகுதியுடைய வராக ஆக்குவதற்குத் திலகவதியார் திருக்கயிலைக் குன்றுடைய இறைவரின் ஐந்தெழுத்தை ஒதித் திருநீற்றைத் தந்தார்.

256 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1332 திருவாளன் திருநீறு திலகவதியார் அளிப்பப்
பெருவாழ்வு வந்ததெனப் பெருந்தகையார்
பணிந்தேற்றங்
குருவார அணிந்துதமக் குற்றவிடத் துய்யுநெறி
தருவாராய்த் தம்முன்பு வந்தார்பின் தாம்வந்தார்.

1333 நிறணிந்தார் அகத்திருளும் நிறைகங்குல்
புறத்திருளும்
மாறவருந் திருப்பள்ளி எழுச்சியினில் மாதவஞ்செய்
சீறடியார் திருவலகுந் திருமெழுக்குந் தோண்டியுங்
கொண்டு
ஆறணிந்தார் கோயிலினுள் அடைந்தவரைக்
கொடுபுக்கார்.

1334 திரைக்கெடில வீரட்டா னத்திருந்த செங்கனக்
வரைச்சிலையார் பெருங்கோயில் தொழுதுவலங்
கொண்டிறைஞ்சித்
தரைத்தலத்தின் மிசைவீழ்ந்து தம்பிரான்
திருவருளால்
உரைத் தமிழ்மா லைகள்சாத்தும் உணர்வுபெற
உணர்ந்துரைப்பார்

1335 நீற்றால்நிறை வாகிய மேனியுடன்
நிறைஅனபுறு சிந்தையில் நேசமிக
மாற்றார்புரம் மாற்றிய வேதியரை
மருளும்பிணி மாயை அறுத்திடுவான்
கூற்றாயின வாறு விலக்ககிலீர்
எனநீடிய கோதில் திருப்பதிகம்
போற்றாலுல கேழின் வருந்துயரும்
போமாறெதிர் நின்று புகன்றனரால்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 257

1332. சிவபெருமானின் திருநீற்றைத் திலகவதியார் அளிக்க. “எனக்குப் பெருவாழ்வு வந்தது!” என எண்ணிப் பெருந்தகையாரான மருணீக்கியார் பணிந்து ஏற்றுக்கொண்டார். அதைத் தம் திருமேனி முழுதும் பொருந்த நிறைய அணிந்து கொண்டு, தமக்குத் தீமை உற்ற இடத்தில் உய்யும் வழி தருபவராகித் தம் முன் வந்த, அந்தத் திலகவதியாரின் பின்பு அவரும் வந்தார்.

1333. அங்ஙனம் திருநீற்றை அணிந்தவரின் உள்ளத்தில் உள்ள இருளும் வெளியே உள்ள கங்குல் இருளும் மாறும் படி வரும், திருப்பள்ளி எழுச்சிக் காலத்தில் மாதவம் செய்யும் திலகவதியம்மையார் திருவலகும், திருமெழுக்கும், தோண்டியும் ஆகிய இவற்றை எடுத்துக்கொண்டு, கங்கையாற்றை அணிந்த இறைவரின் கோயிலுள் தம்மை வந்தடைந்த நாயனாரையும் அழைத்துக் கொண்டு சென்றார்.

(திருவலகு—துடைப்பம். திருமெழுக்கு—சாணம்)

1334. அலைகளையுடைய ‘கெடிலம்’ என்ற ஆற்றின் கரையில் உள்ள வீரட்டானத்தில் இருந்த, செம்பொன் மலையை வில்லாகக் கொண்ட சிவபெருமானின் பெருங்கோயிலைத் தொழுது வலமாக வந்து வணங்கி, நிலத்தின் மீது விழுந்து அட்டாங்கமாய் வணக்கம் செய்து, தம் பெருமானின் திருவருளால் அவர் புகழைக் கூறும் தமிழ் மாலைபைச் சாத்தும் உணர்வுவர உள் உணர்ந்து உரைப்பவராகி,

(வீரட்டானம்—தலத்தின் பெயர்)

1335. திருநீற்றினால் நிறைவான மேனியுடன் நிறைந்த அன்பு பொருந்திய மனத்தில் நேசம் அதிகரிக்கப் பகைவரின் புரங்களை எரித்த வேதியரான வீரட்டானத்து இறைவரை, மருளும் சூலை நோயையும் மாயையும் அறுக்கும் பொருட்டு, “சூற்றாயினவாறு விலக்ககலீ!” எனக் தொடங்கும், பெருமையுடைய குற்றம் இல்லாத திருப்பகத்தைப் போற்றுவதால் உலகத்தில் ஏழு பிறப்புக்களிலும் வரும் துன்பமும் நீங்குமாறு சந்நிதிக்கு எதிரே நின்ற பாடினார்.

(இந்நாயனார் பாடிய முதல் பதிகம் ‘சூற்றாயினவாறு’ எனத் தொடங்கும் இது!)

258 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1336 மன்னும்பதி கம்மது பாடியபின்
வயிறுற்றடு சூலை மறப்பணிதான்
அந்நின்ற நிலைக்கண் அகன்றிடலும்
அடியேன் உயிரோடருள் தந்ததெனாச்
செந்நின்ற பரம்பாரு ளானவர்கம்
திருவாரருள் பெற்ற சிறப்பிடையோர்
முன்னின்ற தெருட்சி மருட்சியினால்
முதல்வன் கருணைக்கடல் மூழ்கினரே.
- 1337 அங்கங்கள் அடங்கஉ ரோமமெலாம்
அடையப்புள கங்கண் முகிழ்த்தலரப்
பொங்கும்புனல் கண்கள் பொழிந்திழியப்
புவிமீது விழுந்து புரண்டயர்வார்
இங்கென்செய லுற்ற பிழைப் பதனால்
ஏறாத பெருந்திட ரேறிடநின்
தங்குங்கரு ணைப்பெரு வெள்ளமிடத்
தகுமோ என இன்னன தாம்மொழிவார்.
- 1338 பொய்வாய்மை பெருக்கிய புன்சமயப்
பொறியில் சமணநீசர் புறத்துறையாம்
அவ்வாழ்குழி யின்கண் விழுந்தெழுமா
றறியாது மயங்கி அவம்புரிவேன்
மைவாச நறுங்குழல் மாமலையாள்
மணவாளன் மலர்க்கழல் வந்தடையும்
இவ்வாழ்வு பெறத்தரு சூலையினுக்
கெதிர்செய்குறை எனகொல் எனத்தொழுவார்.
- 1339 மேவுற்றஇவ் வேலையில் நீடியசீர்
வீரட்டம் அமர்ந்தபிரான் அருளால்
பாவுற்றலர் செந்தமி ழிச்சொல்வளப்
பதிகத் தொடைபாடிய பான்மையினால்
நாவுக்கரசென்றுல கேழினும்நின்
நன்னாமம் நயப்புற மன்னுகள்
றியாவர்க்கும் வியப்புற மஞ்சறைவர்
னிடையே ஒருவாய்மை எழுந்ததுவே.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 259

1336. நிலை பெறும் அப்பதிகத்தை அவர் பாடிய பின்பு, அவரது வயிற்றில் தங்கி வருத்திய கொடிய சூலை நோயும் அந்நிலையில் அப்போதே நீங்கிடவும், செம்மை நின்ற பரம்பொருளான சிவபெருமானின் திருநிறைந்த அருளைக் கைகூடிய சிறப்புடைய நாயனார், மூண்டு நின்ற ஞான மயக்கத்தால் இறைவரின் அருளாகிய கடலுள் மூழ்கி நின்றார்.

1337. திருமேனியில் உள்ள உரோமங்கள் எல்லாம் ஒருங்கே மகிழ்ச்சியினால் சிலிர்ந்து நிற்க, கண்களினின்று இடையறாது பொங்கும் ஆனந்தக் கண்ணீர் வழிந்து பெருக, தரையின்மீது விழுந்து புரண்டு ஆனந்தப் பரவசப்பட்ட நாயனார், “இவ்விடத்து என் செய்கையால் உண்டான பிழை காரணமாக, ஏறாது பெரிய மோட்டிலும் ஏறும்படி உம் நிலைபெற்ற அருளான பெருவள்ளத்தைப் பெருக்கு தலும் தகுதியாகுமோ?” என இத்தகைய சொற்களைத் தாமே கூறுபவராய்,

1338. “பொய்யை மெய் என்று பெருக்கிய புல்லிய சமயமாய்ப் பொறுமையற்ற சமணர் என்னும் நீசர்களின் புறச் சமயமான ஆழமான படு குழியில் விழுந்து, மேலே எழுகின்ற வழியறியாது, மயங்கி அவத்தொழில் செய்கின்ற நான், மயிர்ச் சாந்து மணம் கமழும் நறிய கூந்தலையுடைய உமையம்மையாரின் கணவரான சிவபெருமானின் மலர் போன்ற அடிகளை வந்து அடையும் இப்பெரு வாழ்வினைப் பெறத்தரும் இந்தச் சூலை நோய்க்குக் கைம்மாறாகச் செய்யக்கூடிய உதவி என்ன இருக்கின்றது?” என அச்சூலை நோயைச் சுட்டி வணங்கினார்.

1339. பொருந்திய அந்தச் சமயத்தில் சிறப்பால் மிக்க திருவீரட்டானத்து இறைவரைத் திருவருளால், “பாட்டுக்கு இசைந்து அவர்ந்த செந்தமிழுடைய இனிய சொல் வளம் கொண்ட திருப்பதிக மாலையைப் பாடியருளிய முறையினால், ‘திருநாவுக்கரசு’ என்று உனது பெயர் விருப்பமுற ஏழு உலகங்களிலும் பொருந்துவதாகு:” என எல்லார்க்கும் வியப்பு உண்டாகுமாறு, மேகம் தவழும் வானில் ஓர் அசரீரி எழுந்தது.

260 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1340 இத்தன்மை நிகழ்ந்துழி நாவின்மொழிக்
கிறையாகிய அன்பரும் இந்நெடுநாள்
சித்தந்திகழ் தீவினை யேன் அடையுந்
திருவோடுது என்று தெருண்டறியா
அத்தன்மைய னாய இராவணனுக்
கருளும்கரு ணைத்திற மானஅதன்
மெய்த்தன்மை அறிந்து துதிப்பதுவே
மேல்கொண்டு வணங்கினர் மெய்யுறவே.

1341 பரசங்கரு ணைப்பெரி யோன் அருளப்
பறிபுன்றலை யோர்நெறி பாழ்படவந்து
அரசிங்கருள் பெற்றுல குய்ந்ததுஎனா
அடியார்புடை சூழ்அதி கைப்பதிதான்
முரசம்பட கந்துடி தண்ணுமையாழ்
முழவங்கிளை துந்துபி கண்டையுடன்
நிரைசங்கொலி எங்கும் முழங்குதலால்
நெடுமாகடல் என்ன நிறைந்துளதே.

1342 மையற்றுறை ஏறி மகிழ்ந்தலர்சீர்
வாசீசர் மனத்தொடு வாய்மையுடன்
மெய்யுற்ற திருப்பணி செய்பவராய்
வீரவுஞ்சிவ சிங்னம் விளங்கிடவே
எய்துற்ற தியானம் அறாவுணர்வும்
ஈறின்றி எழுந்திரு வாசகமும்
சையித்திக ழும்உழ வாரமுடன்
பைக்கொண்டு மறைத் து கசிந்தனரே.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 261

1340. இத்தன்மையானவை நிகழ்ந்ததால் நாவின் மொழிக்கு அரசரான அன்பரும் “இத்தனை நீண்ட காலமும் சித்தத்தினுள் விளங்கிய தீவினையை உடைய நான் அடையத்தக்க பெரும்பேறு இதுவோ!” என்று நினைந்தவராய், தெளிந்தறியாத அவ்வியல்பையுடைய இராவணனுக்கும் அருளும் அருளின் பெருமையான அதன் மெய்த் தன்மையை அறிந்து, அத்திறத்தைத் துதிப்பதையே மேற்கொண்டு மெய்யுற வீழ்ந்து வணங்கினார்.

1341. “வணங்கத்தக்க பேரருளையுடைய பெரிய வரான சிவபெருமான் அங்ஙனம் அருள் செய்ய, மயிர் பறித்த புன்மைகொண்ட தலையையுடைய சமணர்களின் சமய நெறி பாழ்பட்டு அழியத் திருநாவுக்கரசர் இங்கு வந்து அருள்பெற்ற அதனால் உலகம் உய்ந்தது” என்று சிவனடியார்கள் எல்லாப் பக்கமும் சூழ்ந்த திருவதிகை நகரமானது, முரசும் தம்பட்டமும் உடுக்கையும் மத்தளமும் யாழும் முழவும் கிளையும் சூற்றுபியும் மணியும் என்ற இவற்றின் முழக்கத்துடனே, வரிசைப்பட ஒலிக்கும் சங்கங்களும் எங்கும் ஒலித்தலால் நீண்ட பெருங்கடல் போல் நிறைந்து விளங்கியது.

1342. மயக்கத்தைத் தரும் சமண சமயத் துறையினின்றும் மேல் ஏறி மகிழும் சிறப்புடைய திருநாவுக்கரசர், உள்ளத்தாலும் சொல்லாலும் உடலாலும் பொருந்திய சிவப் பணியைச் செய்பவராய், அதற்கு ஏற்றவாறு செய்யும் சிவ சின்னங்களான திருநீறும் உருத்திராக்கக் கண்டிகையும் விளங்கப் பூண்டு, இடையீட்டில்லாது உள்ளத்தில் கொண்ட தியான உணர்வையும், தடைபடாது வந்து மேன்மேலும் எழும் திருப்பதிகங்கள் பொருந்திய திருவாக்கையும், கையில் விளங்கும் உழவாரப் படையினையும் கொண்டவராய்க் கைத்தொண்டு மனம் கலந்து செய்து வந்தார்.

262 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1343 மெய்ம்மைப்பணி செய்த விருப்பதனால்
விண்ணோர் தனிநாயக னார்கழலில்
தம்மிசை நிரம்ப வரம்பெறும் அத்
தன்மைப்பதி மேவிய தாபதியார்
பொய்ம்மைச்சம யப்பிணி வீட்டவர்துன்
போதும்பிணி வீட்டரு னிப்பொருளா
எம்மைப்பணி கொள்கருணைத் திறமிங்
கியார்பெற்றனர் என்ன இறைஞ்சினரே.
- 1344 இன்ன தன்மையில் இவர்சிவ நெறியினை எய்தி
மன்னு பேரருள் பெற்றிடர் நீங்கிய வண்ணம்
பன்னு தொன்மையிற் பாடலி புத்திர நதரில்
புனமை யேபுயி அமணர்தாம் கேட்டது பொறாராய்.
- 1345 தரும சேனாக்கு வந்தஅத் தடுப்பருஞ் சூலை
ஒருவராலும்இங் கொழிந்திடா மையின்அவ
ருயப்போய்ப்
பெருகு சைவராய்ப் பெயர்ந்நுதம் பிணியொழித்
துய்ந்தார்
மருவு நம்பெருஞ் சமயம்வீழ்ந் தது என மருள்வார்.
- 1346 மலையும் பச்சம யங்களும் வென்றுமற் றவரால்
நிலையும் பெற்றதெந் தெறிஇனி அழிந்த தென்
றழுங்கிக்
கொலையும் பொய்மையும் இலமென்று கொடு
மையே புரிவோர்
தலையும் பீலியும் தாழ்வந்தொருகிறை சார்ந்தார்.
- 1347 இவ்வ கைப்பல அமணர்சன் சூயருடன் ஈண்டி
மெய்வ கைத்திறம் அறிந்திடில் வேந்தனும்
வெகுண்டு
சைவ னாகநம் விருத்தியுந் தவிர்க்கும்மற்
றினிநாம்
செய்வ தென் என வஞ்சனை தெரிந்துசித்
திரிப்பார்.

1343. தேவர்க்கெல்லாம் தலைவரான வீரட்டானத்தில் உள்ள இறைவரின் திருவடிகளில் உள்ளம் வைத்து விரும்பி மெய்யாலும் வாக்காலும் திருப்பணி செய்து விண்ணப்பம் செய்ததால், தம் இச்சை நிரம்புமாறு வரம் பெற்ற அந்தத் தெய்வத் தன்மை வாய்ந்த திருவதிகை என்ற தலத்தில் பொருந்திய தவத்தவரான திலகவதியார், “பொய்ப்மையான சமண சமயத் தொடக்கை விட்டு, அவர் (தம்பியார்), இறைவர் திருமுன்பு வந்து புகுதற்கு ஏதுவான குலை நோயைத் தந்து மிகச்சிறிய எம்மையும் ஒரு பொருளாக ஆட்கொண்ட பெருங்கருணைத் திறத்தைப் போல் இங்கு வேறு எவர் கொற்றார்?” என்று எண்ணித் துதித்து வணங்கினார்.

1344. இன்ன தன்மையில் இவர் சிவநெறியினை அடைந்து நிலைபெற்ற பேரருளைப் பெற்று, துன்பத்தினின்றும் நீங்கிய விதத்தை எடுத்துப் பேசப்படும் பழைமை பொருந்திய பாடலிபுத்திரம் என்னும் நகரத்தில் இருந்த, கீழ்மையையே செய்கின்ற சமணர்கள் கேள்வியுற்று அதைப் பொறுத்துக் கொள்ள இயலாது,

1345. “தருமசேனருக்கு வந்த அந்தத் தடுப்பதற்கு அரிய குலை இங்கு ஒருவராலும் நீக்கப்படாமையால், உய்யும் பொருட்டு அவர் சென்று சிறந்த சைவராசிப் தம் பிணி நீங்கப்பெற்றார். இதனால் பொருந்திய நம் சமண சமயம் பாழ்பட்டது!” என்று மயங்குவாராகி,

1346. “மாறுபடுகின்ற பல சமயங்களையும் வென்று அவரால் நிலைக்கவும் பெற்ற இந்தச் சமண சமய நெறி இனி அழிந்ததாடும்” என வருந்தி, “நாம் கொலை செய்வதும் பொய் பேசுவதும் இலோம்!” எனக் கூறிக் கொண்டு கொடுமையையே செய்பவராகித் தம் மயிர் பறித்த தலைகளும் கைக்கொண்ட பீலியும் தாழ், ஒருபக்கத்தை அடைந்தனர்.

1347. இவ்வகையில் பல சமணர்களும் துன்பத்துடன் கூடி, “உண்மையை அறிந்தால் வேந்தன் வெகுண்டு, சைவனாகி, நமது தொழிலையும் போக்குவான். ஆதலால் வேறு நாம் என்ன செய்வோம்?” என்று வஞ்சனையுடன் ஆராய்வாராகி,

- 1348 தவ்வை சைவத்து நின்றலின் தருமசே னருந்தாம்
பொய்வ குத்ததோர் சூலைதீர்ந் திலதெனப் போயிங்
கெவ்வ மாகஅங் கெய்திறஞ் சமயலங் கனமும்
தெய்வ நிந்தையும் செய்தனர் எனச்சொலத்
தெளிந்தார்.
- 1349 சொன்ன வண்ணமே செய்வது துணிந்ததுன்
மதியோர்
முன்னம் நாம்சென்று முறைப்படு வோம் என
முயன்றே
இன்ன தன்மையில் இருட்குழாஞ் செல்வது போல
மன்ன னாகிய பல்லவன் நகரில்வந் தணைந்தார்.
- 1350 உடை ஒழிந்தொரு பேச்சிடை யின்றிநின்
றுண்போர்
கடை அணைநதவன் வாயில்கா வலருக்கு நாங்கள்
அடைய வந்தமை அரசனுக் கறவியும் என்ன
இடை அறிந்துபுக் கவருந்தம் இறைவனுக்
கிசைப்பார்.
- 1351 அடிகண்மார் எல்லாரும் ஆகுலமாய் மிகஅழிந்து
கொடி நுடங்கு திருவாயிற் புறத்தணைந்தார்
எனக்கூற
வடிவெடுவேல் மன்னவனும் மற்றவர்கார் பாதலி
னால்
கடிதணைவான் அவர்க்குற்ற தென்கொல் எனக்
கவன்றுரைத்தான்.
- 1352 கடைகாவ லுடையார்கள் புகுதவிடக் காவலன்
பால்
நடையாடுந் தொழிலுடையார் நண்ணித்தாம்
எண்ணியவாறு
உடையாரா கியதரும சேனர்பிணி உற்றாராய்ச்
சடையானுக் காளாய்நின் சமயம் ஒழித்தார்
என்றார்.

1348. “தம் தமக்கை சைவ சமயத்தில் நின்றலால், தருமசேனரும் தாம் பெரியாய் உண்டாக்கிக் கொண்ட ஒரு குலை நோய் இங்குத் தீர்ந்திவது என்று இங்கு இச்சமண சமயத்துக்குக் கேடு ஏற்படுத்தி அங்குச் சென்றதால் நம் சமய நிந்தையும் தெய்வ நிந்தையும் செய்தார்” என்று மன்னனிடம் சொல்வோம்” என்று தெளிந்து கொண்டனர். (சமயலங்கனம்—சமயநிந்தை)

1349. ‘சொல்லிய வண்ணமே செய்வோம்!’ எனத் துணிந்த தீய மதியினரான அச்சமணர்கள், ‘‘நாம் முன்னர்ச் சென்று மன்னனிடம் கூறுவோம்!’’ என முயன்று இத் தன்மையில் இருட்கூட்டம் செல்வது போல் சென்று மன்னனான பல்லவனின் நகரத்தில் வந்து சேர்ந்தனர்.

1350. உடை இல்லாதவராயும் உண்கின்றபோது ஒன்றையும் பேசாமல் நின்று உண்பவர்களாயும் உள்ள அந்தச் சமணகுருமார், மன்னனின் வாயிலை அடைந்து, வாயில் காவலர்க்கு ‘‘நாங்கள் வந்திருக்கும் செய்தியை மன்னனுக்குத் தெரிவியும்’’ எனக் கூற, அவ்வாயில் காவலர் தக்க சமயம் அறிந்து தம் அரசர்க்குச் சொல்வாராகி,

1351. ‘‘அடிகள் எல்லாரும் ஒருங்கே துன்பப்பட்டு மிகவும் அழிவு உடையவர்களாய்க் கொடி அசையும் திருவாயிலின் புறத்தே அணைந்துள்ளனர்’’ எனக் கூறினர். கூர்மையான வேலையுடைய அமமன்னனும் அவர்களின் சார்புடையவன் ஆனதால், ‘‘இவ்வாறு விரைந்து கூடி வருவதற்கு அவர்களுக்கு நேர்ந்தது என்ன?’’ என்று கவலையுடன் கேட்டான்,

1352. வாயில் காவலர்கள் சமண அடிகளாரை உள்ளே போகும்படி விட, உயிருடன் நடந்து செல்லும் தொழில் ஒன்றையே உடையவராம் அச்சமண அடிகளார், மன்னனிடம் சேர்ந்தனர். சேர்ந்து, நம் ‘‘தலைவரான தருமசேனர்குலை நோய் கொண்டதாய்க் கூறிச் சென்று சிவனுக்கு ஆளாகி உன் சமயத்தைத் துறந்தார்’’ எனத் தாம் எண்ணி வந்ததைக் கூறினர்.

- 1353 விரையலங்கற் பல்லவனும் அதுகேட்டு வெகுண்
டெழுந்து
புரையுடைய மனத்தினராய்ப் போவதற்குப்
பொய்ப்பிணி கொண்டு
உரைசிறந்த சமயத்தை அழித்தொழியப் பெறுவதே
கரையில் தவத்தீர் இதனுக் கென் செய்வது எனக்
கனன்றான்.
- 1354 தலைநெறியா கியசமயந் தன்னையழித்து
உன்னுடைய
நிலைநின்ற தொல்வரம்பின் நெறியழித்த பொறி
யிலியை
அலைபுரிவாய் எனப்பரவி வாயால் அஞ்சாதுரைத்
தார்
கொலைபுரியா நிலைகொண்டு பொய்யொழுகும்
அமண்குண்டர்.
- 1355 அருள்கொண்ட உணர்வின் நெறிகோடி அறி
வென்று
மருள்கொண்ட மன்னவனும் மந்திரிகள் தமை
நோக்கித்
தெருள்கொண்டோர்இவர் சொன்ன தீயோனைச்
செறுவதற்குப்
பொருள்கொண்டு விடாதென் பால் கொடுவாரும்
எனப் புகன்றான்.
- 1356 அரசனது பணிதலைநின் றமைச்சர்களும் அந்
நிலையே
முரசுதிருந் தானையொடு முன்சென்று முகில்
சூழ்ந்து
விரைசெறியுஞ் சோலைசூழ் திருவதிகை தனை
மேவிப்
பரசமயப் பற்றறுத்த பான்மையினார் பாற்
சென்றார்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 267

1353. மணம் கமழும் மலர் மாலையையுடைய பல்லவ மன்னனும் அவர்கள் சொன்னதைக் கேட்டுச் சினம் கொண்டு எழுந்து, “குற்றமுடைய மனத்தினராய்ப் போகும் பொருட்டுப் ‘பொய்யாய்ப் பிணி வந்தது’ என்று மேற்கொண்டு, புகழால் சிறந்த நம் சமண சமயத்தை அழித்து நீங்கப் பெறுவதோ? எல்லையில்லாத தவத்தையுடையவர்களே! இதற்கு என்ன செய்தல் வேண்டும்?” எனச் சினந்து சொன்னான்.

1354. கொலை செய்யா நிலையை மேற்கொண்டு அதிலிருந்து பொய்த்து ஒழுகும் பாவிகளான சமணர். “மேலாம் நெறியான சமண சமயத்தையும் அழித்து, அதனால், உன் நிலைமையின் நின்ற பழைய ஒழுக்க நெறியையும் அழித்த அறிவற்ற அவரை வருத்துவாயாக!” என்று வாயால் ஒரு சிறிதும் அஞ்சாது உரைத்தனர்.

1355. அருள் உணர்ச்சி இல்லாது, அறிவு என எண்ணி மயக்கத்தை மேற்கொண்ட மன்னனும் அமைச்சர். களைப் பார்த்து “அறிவுடையோர்களான இவர்கள் சொன்ன தீயவனைப் பொருள் பெற்றுக் கொண்டு, விட்டு விடாத வண்ணம் தண்டிப்பதற்காக என்னிடத்துக்குக் கொண்டு வாருங்கள்!” எனச் சொன்னான்.

1356. மன்னனின் ஏவலை மேற்கொண்டு அமைச்சரும் அங்ஙனமே முழவுகள் ஒலிக்கும் படைகளோடும் முற்பட்டுச் சென்று மேகங்கள் சூழ்ந்து மணம் செறிந்த சோலை சூழ்ந்த திருவநிகையை அடைந்து, புறச் சமயப் பற்றுக்களை அறுத்த இயல்புகொண்ட திருநாவுக்கரசர் டம் சென்றனர்.

268 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1357 சென்றணைந்த அமைச்சருடன் சேனைவீ ரருஞ்
குழந்து
மின்தயங்கு புரிவேணி வேதியனார் அடியவரை
இன்றுநுமை அரசன் அழைத் தெமை விடுத்தான்
போதும் என
நின்றவரை நேர்நோக்கி நிறைதவத்தோர் உரை
செய்வார்.
- 1358 நாமார்க்குங் குடியல்லோம் என்றெடுத்து நான்
மறையின்
கோமானை நதியினுடன் குளிர்மதிவாழ் சடை
யானைத்
தேமாலைச் செந்தமிழின் செழுந்திருத்தாண் டகம்
பாடி
ஆமாறு நீரழைக்கும் அடைவிலம் என்றருள்
செய்தார்.
- 1359 ஆண்டஅர சருள்செய்யக் கேட்டவரும் அடி
வணங்கி
வேண்டியவர் கொண்டேக விடையுகைத்தார் திருத்
தொண்டர்
ஈண்டுவரும் வினைகளுக்கெம் பிரான் உள்ள
என்றிசைந்திருந்தார்.
முண்டசினப் போர்மன்னன் முண்ணைந்தங்
கறிவித்தார்.
- 1360 பல்லவனும் அதுகேட்டுப் பாங்கிருந்த பாயுடுக்கை
வல்லமணர் தமைநோக்கி மற்ற வனைச் செய்வதினிச்
சொல்லும் என அறந்துறந்து தமக்குறுதி அறியாத
புல்லறிவோர் அஞ்சாதுநீர் றறையில் இடப்புகன்றார்.
- 1361 அருகணைந்தார் தமைநோக்கி அவ்வண்ணஞ்
செய்க எனப்
பெருகுசினக் கொடுங்கோலான் மொழிந்திடலும்
பெருந்தகையை
உருகுபெருந் தழல்வெம்மை நீற்றறையின் உள்
ளிருத்தித்
திருகுருந் தாட்கொளுவிச் சேமங்கள் செய்தமைத்
தார்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் ப 269

1357. சென்று சேர்ந்த அமைச்சர்களுடன் படை வீரரும் சூழ்ந்து மின் போன்று ஒளிரும் சடையையுடைய வேதியரான சுவபெருமானின் அடியவரான திருநாவுக்கரசரை, “இன்று மனை உம்மை தன்னிடம் வருமாறு கூறி எம்மை ஏன் வந்துதான்! வாருங்கள்!” எனக் கூறினார். அவ்வாறு கூறி நின்ற அவர்களைப் பார்த்து, நிறைந்த தவதையுடைய திருநாவுக்கரசர் சொல்லலானார்.

1358. “நாமார்க்கும் குடியல்லோம்!” எனத் தொடங்கி, நான்மறையின் தலைவரும், கங்கை நதியுடன் பிறைச்சந்திரன் வாழும் சடையுடையவருமான சிவபெருமானை இனிய செந்தமிழின் மாலையான செழுமையான திருத்தாண்டகத் திருப்பதிகத்தைப் பாடிப் “பெருந்து மாறு நீவிர் அழைக்கும் தன்மையிஃ நாம் இல்லை!” என்று உரைத்தார்.

(திருநாவுக்கரசர் பாடியது “நாமார்க்கும் குடியல்லோம்”, எனத் தொடக்கம் உடைய பதிகம்.)

1359. ஆளுடைய அரசு இங்ஙனம் சொல்லக் கேட்டு, அந்த அமைச்சர்களும் அவருடைய அடிகளில் வழுந்து வணங்கி வேண்டிக் கொண்டு அவரை உடன் கொண்டு செல்லக் காளைக் கொடியை உயர்த்திய இறைவரின் திருத் தொண்டரான அவர், “இங்கு வரும்வனைகளுக்கு எம் பெருமான் துணையாக உள்ளார்” என அதற்கு இசைவுடன் இருந்தார். அமைச்சர் முதலிய அவர்களும் முண்ட சினம் உடைய போர் வல்ல மனைன் முன்பு அங்குப் போய் அறிவித்தனர்.

1360. பல்லவ மன்னனும் அதைச் செவ்வேற்றுப் பக்கத்தில் இருந்த பாய் உடுகணையையுடைய வல்ய சமண அடிகளாரைப் பார்த்து, “ஆனி அவனை என்ன செய்வது எனக் கூறும்” எனக் கூறி, அதை நீத்துத் தமக்கு உறுதியையும் அறியாத புன்மையறிவுடைய அந்தச் சமணர்கள் சற்றும் அஞ்சாது, நிறைந்த இடமொன்று கூறலா.

1361. மனைன் தன் பக்கத்தில் இருந்தவரைப் பார்த்து, “அவ்வண்ணமே செய்யுங்கள்!” என்று சினம் கொண்ட அம்மனைன் சொன்ன அளவில், உடுகச் செய்யும் பெருந்தியின் வெம்மையையுடைய நிறைந்தவனான, பெருந்த கையாரை இருக்கச் செய்து கதவை முடித் தாளிடக் காவல் செய்து அமைத்தனார்.

270 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1362 ஆண்டஅரசு அதனகத்துள் அணைந்தபொழுதும்
பலத்துத்
தாண்டவமுன் புரிந்தருளுந் தாள்நிழலைத் தலைக்
கொண்டே
ஈண்டுவுருந் துயருளவோ ஈசன்அடியார்க் கென்று
முண்டமனம் நேர் நோக்கி முதல்வனையே
தொழுதிருந்தார்.

1363 வெய்யநீற் றறையதுதான் வீங்கிளவே னிற்பருவம்
தைவருதன் தென்றல்அணை தன்கழுநீர்த்
தடம் போன்று
மொய்யொளி வெண் ணிலவளர்ந்து முரன்ற
யாழ்ஒலியினதாய்
ஐயர்திரு வடிநீழல் அருளாகிக் குளிர்ந்ததே.

1364 மாசில்மதி நீடுபுனல் மன்னிவளர் சென்னியனைப்
பேசஇனி யானைஉல காளுடைய பிஞ்ஞகனை
ஈசனைஎம் பெருமானை எவ்வுயிருந் தருவானை
ஆசையில் ஆராவமுதை அடிவணங்கி இனிதிருந்
தார்.

1365 ஓரெழுநாள் கழிந்ததற்பின் உணர்வில்அம ணரை
அழைத்துப்
பாகும்இனி நீற்றறையை என உரைத்தான்
பல்லவனும்
காரிருண்ட குழாம்போலும் உருவுடைய காரமணர்
தேருநிலை இல்லாதார் நீற்றறையத் தறந்
தார்கள்.

1366 ஆனந்த வெள்ளத்தின் இடைமுழ்கி அம்பலவர்
தேனுந்து மலர்ப்பாதத் தழுதுண்டு தெளிவெய்தி
ஊனந்தான் இலராகி உவந்திருந்தார் தமைக்
கண்டே
ஈனந்தாங் கியதிலதாம் என்னஅதி சயம் என்றார்.

1362. திருநாவுக்கரசர் அந்த நீற்றறையுள் சேர்ந்த போது, அம்பலத்தில் கூத்தியற்றும் இறைவரின் திருவடியின் நிழலையே தம் தலை மேற்கொண்டு, “சிவபெருமான் அடியார்க்கு வரும் துன்பம் உளவோ?” என்று திருப்பதிகம் பாடித் துணிவு மூண்ட மனத்தால் நேர் நோக்கி முதல்வனையே தொழுது வீற்றிருந்தார்.

1363. வெப்பத்தை உடைய அந்த நீற்றறை, மிக்க இளவேனிற் காலத்தில் வீசி வருகின்ற குளிர்ந்த தென்றல் அணைகின்ற குளிர்ந்த கழுநீர்கள் நிறைந்த தடம் போன்று. ஒளி மொய்த்துக் கூடிய வெண்மையான முழுமதியின் கதிர் விரிந்து ஒலிக்கின்ற யாழின் ஒலியுடன் கூடியதாய் இறைவரின் திருவடியின் நிழலினது அருள் மயமாய்க் குளிர்ந்தது.

(திருநாவுக்கரசர் இங்குப் பாடியது “மாசில் வீணையும்” எனத் தொடங்கும் பதிகம்)

1364. குற்றமில்லாத மதியும், நீடும் சுங்கையாரும் நிலைபெறப் பொருந்தி ஷளர்வதற்கு இடமான சென்னியை உடையவனைப், பேசுவதற்கு இனியவனை, உலகங்களை யெல்லாம் ஆளாக உடைய பிஞ்ஞகனை, ஈசனை, எம்பெருமானை, எல்லா உயர்களையும் தோற்றுவிப்பவனை, அன்பில் விளையும் ஆரா அழை, அடி வணங்கித் திருநாவுக்கரசர் இனிதாக இருந்தார்.

1365. ஓர் ஏழு நாட்கள் கழித்தபின்பு நல்ல உணர்வு இல்லாத அந்த அமணர்களைப் பல்லவ மன்னனும் அழைத்து இனி, நீங்கள் நீற்றறையைத் திறந்து பாருங்கள்!” எனப் புகனறான். கடுமையானது செறிந்து இருண்ட குழாம போல வடிவையுடைய சமணர் தெளியும் அறிவு இல்லாத வராய் நீற்றறையைத் திறந்தனர்.

1366. சிவானந்தப் பெருக்கினுள் முழுகி, அம்பல வாணருடைய தேன் பிலிற்றும் பூப்போன்ற அடியன் அமுதத்தை உண்டு தெளிவடைந்து எவ்வகையான ஊனமும் இல்லாதவராய் மகிழ்வுடன் வீற்றிருந்த திருநாவுக்கரசரைப் பார்த்து, “கெடுதி சிறிதும் அடையவில்லை! என்ன வியப்பு!” என்று சமணர் உரைத்தனர்.

272 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1367 அதிசயம்அன் றிதுமுன்னை அமண்சமயச் சாதகத்
தால்
இதுசெய்து பிழைத்திருந்தான் எனவேந்தற் குரை
செய்து
மதிசெய்வ தினிக்கொடிய வல்விடமுட் டுவதென்று
முதிரவரும் பாதகத்தோர் முடைவாயால் மொழிந்
தார்கள்.
- 1368 ஆங்கது கேட் டலுங்கொடிய அமண்சார்பால்கெடு
மன்னன்
ஒங்குபெரு மையலினால் நஞ்சுட்டும் என உரைப்பத்
தேங்காதார் திருநாவுக் கரயரை அத் தீயவிடப்
பாங்குடைய பாலடிசில் அமுதுசெயப் பண்ணினார்.
- 1369 நஞ்சும்அமு தாய் எங்கள்நாதன் அடியார்க்
கென்று
வஞ்சமிகு நெஞ்சடையார் வஞ்சனையாம் படி
யறிந்தே
செஞ்சடையார் சீர்விளக்கும் திறலுடையார்
தீவிடத்தால்
வெஞ்சமணர் இடுவித்த பாலடிசில் மிசைந்
திருந்தார்.
- 1370 பொடியார்க்குத் திருமேனிப் புனிதர்க்குப்
புவனங்கள்
முடிவாக்குந் துயர்நங்க முன்னைவிடம்
அமுதானால்
படியார்க்கும் அறிவரிய பசுபதியார் தம்முடைய
அடியார்க்கு நஞ்சமுதம் ஆவதுதான் அற்புதமோ.
- 1371 அவ்விடத்தை ஆண்டஅர சமுதுசெய்து முன்
னிருப்ப
வெவ்விடமும அமுதாயிற் றென அமணர் வெருக்
கொண்டே
இவ்விடத்தில் இவன்பிழைக்கில் எமக்கெல்லாம்
இறுதி எனத்
தெவ்விடத்துச் செல்புரியுங் காவலற்குச்
செப்புவார்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 273

1367. சமணர் “இஃது அதிசயம் அன்று! முன்பு சமணச் சமயத்தைச் சார்ந்திருந்த சார்பில் பெற்ற சாதகத் தால் இதைச் செய்து சாவாமல் பிழைத்திருந்தான்” என்று மன்னனுக்குக் கூறி, “இனி மதியால் செய்யக்கடவது கொடிய வலிய நஞ்சை இவனுக்கு ஊட்டுவதே ஆகும்”, என்று மேன் மேலும் முதிர்ச்சியடையவுள்ள பாதகத்தவர்கள் நாற்றம் கொண்ட தம் வாயால் உரைத்தனர்.

1368. அங்கு அதனைக் கேட்டதும் கொடிய சமணர்களின் சார்பினால் கெடுகின்ற மன்னனும், ‘மிகவும் பெரிய மயக்கத்தால் நஞ்சை ஊட்டுங்கள்’ எனக் கூறப் பகைமை பூண்ட சமணர்கள், திருநாவுக்கரசரை அங்ஙனமே தீய நஞ்சு கலந்து அமைத்த பாற்சோற்றை உண்ணுமாறு செய்தனர்.

1369. சிவந்த சடையையுடைய சிவபெருமானது சீர்களை உலகத்தில் விளங்கச் செய்யும் வன்மையுடைய நாயனார், வஞ்சனை மிகுந்த மனமுடைய சமணர்களின் செயலால் வஞ்சனையாய் அமைக்கப்பட்டது, என்பதை அறிந்தே “எம் இறைவரின் அடியார்க்கு நஞ்சும் அமுதாகும் என்ற உறுதிப்பாடு உடையவராய்க் கொடிய சமணர் நஞ்சு இடச் செய்த பாற்சோற்றை உண்டு ஊனம் இல்லாது இருந்தார்.

1370. திருநீறு விளங்குகின்ற திருமேனியையுடைய புனிதரான இறைவர்க்கு, உலகங்களுையெல்லாம் அழிக்க வல்ல துன்பம் நீங்கும்படி முன்பு நஞ்சானது அமுதமாகுமானால், யாவர்க்கும் அறிவரிய தன்மையரான இறைவரின் அடியார்க்கு, நஞ்சு அமுதமாவதும் ஓர் அற்புதமாகுமோ?

1371. ஆளுடைய அரசு அந்த நஞ்சை உண்டும் அவர் முன்போலவே துன்பம் இன்றியிருக்க, “கொடிய நஞ்சும் அமுதம் ஆயிற்றே!” என்று சமணர் அச்சம் கொண்டவராகி, “இங்கு இவன் சாதல் இன்றி உயிர் பிழைத்திருப்பானே ஆனால் எமக்கெல்லாம் இறுதி நேர்ந்து விடும்” எனத் துணிந்து, பகைவர்களிடத்துச் செய்தொழிலை யுங்குச் செய்யும் மன்னனுக்குச் சொல்கின்றார்.

- 1372 நஞ்சுகலந் தூட்டிடவும் நஞ்சமயத் தினில்விடந்தீர்
தஞ்சமுடை மந்திரத்தால் சாதியா வகைதடுத் தான்
எஞ்சும் வகை அவற்கிவதேல் எம்முயிரும் தின் முறையும்
துஞ்சவது திடம் என்றார் சூழ்வினையின் துறை நின்றார்.
- 1373 மற்றவார்தம் மொழிகேட்டு மதிகெட்ட மன்னவனும்
செற்றவனை இனிக்கடியுந் திறம்எவ்வாறு எனச் செப்ப
உற்றவரும் மந்திரசா தகநாங்கள் ஒழித்திடநின்
கொற்றவயக் களிற்றெ திரேவிடுவதெனக் கூறினார்.
- 1374 மாபாவிக் கடையமணர் வாசீசத் திருவடியாம்
காபாலி அடியவர்பால் கடக்களிறை விடு கென்னம்
பூபாலர் செயல்மேற்கொள் புலைத்தொழிலான் அவர்தம்மேல்
கோபாதி சயமான கொலைக்களிறை விடச் சொன்னான்.
- 1375 கூடத்தைக் குத்திஒரு குன்றமெனப் புறப்பட்டு
மாடத்தை மறித்திட்டு மண்டபங்கள் எடுத் தெற்றித்
தாடத்திற் பரிக்காரர் தலைஇடறிக் கடக்களிறின்
வேடத்தால் வருங்குற்றின் மிக்கதொரு விறல் வேழம்.
- 1376 பாசத்தொடை நிகளத்தொடர் பறியத்தறி முறியா
மீசுற்றிய பறவைக்குலம் வெருவத்துணி விலகா
ஊசற்கரம் எதிர்சுற்றிட உரறிப்பரி உழறா
வாசக்கட மழைமுற்பட மதவெற்பெதிர் வருமால்.

1372. “நஞ்சைக்கவந்த பாற் சோற்றினை உண்ணச் செய்தும் நம் சமயத்தில் கண்ட நஞ்சு நீக்கும் மந்திரத்தால், அதன் பயன் விளையாதபடி தடுத்து விட்டான். அவனைத் தொலைக்கும் வகை இல்லாது போனால் எங்கள் உயிர்களும் உவது ஆட்சியும் அழியும்” எனத் தீமையை அறியும் வஞ்சகத் தொழிலின் வழியில் நின்று அச் சமணர்கள் உரைத்தனர்.

1373. அறிவு கெட்டவனான மன்னனும் அவர்களின் சொல்லைக் கேட்டு “நம் நெறியை அழித்த அவனை இனித் தண்டிக்கும் வகை எவ்வாறு?” என வினவினான். அச் சமணர்களும் “மந்திர சாதகங்களை நாங்கள் நீக்க, உன் வெற்றியுடைய வலிய யானையை அவன் முன்னே விட்டு இடறச் செய்வதே தகுந்த வழியாகும்!” என்று உரைத்தனர்.

1374. பெரும் பாவிசனானும் கீழானவர்களான அச் சமணர்கள் வாசிசத் திருவடிகளான காபாலி அடியவரீயது “மத யானையை ஏவிடுக” என்று உரைக்க, உலகக் காவல் தொழிலை மேற்கொண்டும் புலைத் தொழில் செய்வோனான அந்த மன்னவன் சினம் மிக்க கொலை யானையை அவரீயது விடுமாறு ஏவினான்.

1375. ஒப்பில்லாத வன்மையுடைய அந்த யானை யானது யானைப் பந்திகளைப் பிடுங்கி ஓடுமலைபோல் புறப்பட்டு, மாடங்களை இடித்து, மண்டபங்களை அழித்து, குத்துக் கோற்காரரின் தலைகளைக் காலால் இடறி, மத யானையின் வடிவத்துடன் வருகின்ற ஒரு கூற்றைவிட மிக்கிடுமிறது.

1376. கயிற்றுப் புரியும், சங்கிலித்தொடரும் அறுமாறு தறியை முறித்து, மேலே எட்டம் இட்ட பறவைக் கூட்டங்களும் அஞ்சுமபடி எதிர்க்கும் தடைகளுக்குச் சற்றும் விலகாது ஊசல்போல் அலையும் துதிக்கையானது முன்னே சுற்றக் கர்ச்சனை செய்து ஓடிக் கலக்கி, மணம் கமழும் மத நீரான மழை முன்னே பெருக, மதமுடைய மலைபோன்ற யானை எதிரில் வந்தது.

276 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1377 இடியுற்றெழும் ஒலியிழ்திசை இபமுட்கிட அடியில்
படிபுக்குற நெறியப்படர் பவனக்கதி விசையில்
கடிதுற்றடு செயலிற்கிளர் கடலிற்படு கடையின்
முடிவிற்கன லெனமுற்சினம் முடுகிக்கடு கியதே.
- 1378 மாடுற்றணை இவுனிக்குலம் மறியச்செறி வயிரக்
கோடுற்றிரு பிளவிட்டறு குறைகைக்கொடு முறியச்
சாடுற்றிடு மதில்தெற்றிகள் சரியப்புடை அணி
செற்று
ஆடுற்றகல் வெளியுற்றது அவ்வடர்கைக்குல
வரையே.
- 1379 பாவக்கொடு வினைமுற்றிய படிறுற்றடு
கொடியோர்
நாவுக்கர செதிர்முற்கொடு நணுகிக்கரு வரை
போல்
ஏவிச்செறு பொருகைக்கரியினைஉய்த்திட வெருளார்
சேவிறற்கிழ் பவர்பொற்கழல்தெளிவுற்றனர்
பெரியோர்.
- 1380 அண்ணல் அருந்தவ வேந்தர் ஆனைதம் மேல்
வரக் கண்டு
விண்ணவர் தம்பெரு மானை விடையுகந் தேறும்
பிரானைச்
கண்ணவெண் சந்தனச் சாந்து தொடுத்த
திருப்பதி கத்தை
மண்ணுல குய்ய எடுத்து மகிழ்வுடனே பாடு
கின்றார்.
- 1381 வஞ்சகர் விட்ட சினைப்போர் மதவெங் களிற்றினை
நோக்கிச்
செஞ்சடை நீள்முடிக் கூத்தர் தேவர்க்குந் தேவர்
பிரானார்
வெஞ்சுடர் முனிலைச் சூல வீரட்டர் தம் அடியோம்
நாம்
அஞ்சுவதிழலை என்ழென்றே அருந்தமிழ் பாடி
உறைந்தார்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 277

1377. இடி போன்று எழுகின்ற ஓசையால் திக்கு யானைகள் அஞ்சக் காலில் மிதித்த சுவடு நிலத்தில் பொருந்தப் பூமியானது நெளியவும், ஓடும் காற்றைப் போன்ற வேகத்தில் மிக விரைவாய்ப் போய், அழிக்கும் செயலில் பொங்கும் கடலுள் யுக முடிவில் தோன்றும் வடவைத் தீயைப் போல் மிக்க சினம்கொண்டு வேகத்துடன் அந்த யானை வந்தது.

1378. கொலை செய்யும் கையையுடைய மலை போன்ற அந்த யானை, பக்கத்தில் வருகின்ற குதிரைக் கூட்டங்கள் அழியவும், திணிந்த வயிரம் வாய்ந்த கொம்பால் இரண்டு பிளவாகக் கூறுபடுத்தி, அவ்வாறு இற்ற துண்டை கையில் எடுத்து முறியும்படியாக அழிவு செய்தும், மதிலும் திண்ணைகளும் சரியுமாறு அழகுடைய அங்கங்களை அழித்தும், இத்தகைய அழிவுச் செயலைச் செய்து பரந்த வெளியிடத்தில் சேர்ந்தது.

1379. பாவம் பொருந்திய கொடுஞ் செயல் முதிரும் பொருட்டு வஞ்சனையை மேற்கொண்டு கொலை செய்ய நினைத்த கொடிய சமணர்கள், திருநாவுக்கரசர் எதிரே முற்பட அணுகி வந்து பகைவரைப் போரிட்டுக் கொல்கின்ற துதிக்கையையுடைய யானையைக் கரிய மலை ஒன்றை ஏவு வதுபோல ஏவிச் செலுத்தவும், திருநாவுக்கரசர், சற்றும் அஞ்சாமல், காளை ஊர்தியின் மேல் விளங்கும் சிவபெருமானின் பொன் போன்ற திருவடிகளையே தெளிந்த எண்ணத்துடன் நினைத்தபடி யிருந்தார்.

1380. பெருமையுடைய அரிய தவ வேந்தர் அந்த யானை தம்மிது வருவதைப் பார்த்துத் தேவர்களின் தலை வரும் காளையூர்தியை ஏறி ஊர்பவரான சிவபெருமானைத் துதித்துச் 'சுண்ணவெண் சந்தனச் சாந்து' எனத் தொடங்கும் பதிகத்தை இந்த வலகத்தவர் யாவரும் உய்யும்படி எடுத்து மிக்க மகிழ்வுடன் பாடுகின்றார் ஆனார்.

1381. வஞ்சம உடைய சமணர்கள் ஏவி விடுத்த மதமும் சினமும் உடைய யானையை நோக்கிச், "சிவந்த சடை பொருந்திய நீண்ட முடியையுடைய கூத்தரான தேவர்க்கெல்லாம் தேவரான வெஞ்சுடரையும் முவிலையும் உடைய குலம் ஏந்திய திருவீரட்டானத் தலைவரின் அடியவர் யாம்! அதனால் அஞ்ச வருவது ஏதும் இல்லை!" என்று அரிய தமிழ்ப் பதிகத்தைப் பாடினார்.

(ஆங்குப் பாடியது "சுண்ணவெண்" எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

278 □ திருத்தொண்டா புராணம்

1382 தண்டமிழ் மாலைகள் பாடித் தம்பெரு மான்சர
ணாகக்
கொண்ட கருத்தில் இருந்து குலாவிய அன்புறு
கொள்கைத்
தொண்டரை முன்வலமாகச் சூழ்ந்தெதிர் தாழ்ந்து
நிலத்தில்
எண்டிசை யோர்களுங் காண இறைஞ்சி எழுந்தது
வேழம்:

1383 ஆண்ட அரசை வணங்கி அஞ்சிஅவ் வேழம்
பெயரத்
தூண்டிய மேன்மறப் பாகர் தொடக்கி அடர்த்துத்
திரித்து
மீண்டும் அதனை அவர்மேல் மிறைசெய்து
காட்டிட விகி
ஈண்டவர் தங்களை யேகொன் றமணர்மேல் ஓடிற்
றெதிர்ந்தே.

1384 ஓடி அஞ்சாள் தம்மை உழறி மிதித்துப் பிளந்து
நாடிப் பலரையுங் கொன்று நகரங் கலங்கி மறுக
நீடிய வேலை கலக்கும் நெடுமந் தாகிரி போல
ஆடிஅவ் யானையும் ஈன்னற் காகுலம் ஆக்கிய
தன்றே.

1385 யானையின் சையிற் பிழைத்தவினை அமண்
கையர்கள் எல்லாம்
மானம் அழிந்து மயங்கி வருந்திய சிந்தைய ராகித்
தானை நிலமன்னன் தாளில் தனித்தனி வீழ்ந்து
புலம்ப
மென்மை நெறிவிட்ட வேந்தன் வெகுண்டினிச்
செய்வதென் என்றான்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம். □ 372.

1382. குளிர்ந்த தமிழ் மாலையைப் பாடித் தம் இறைவரையே அடைக்கலமாகக் கொண்ட கருத்துடன் இருந்து விளங்கிய அன்பு பொருந்திய கொள்கையுடைய திருத்தொண்டரை அவர் முன்பு வலமாகச் சுற்றி வந்து எதிரில் தாழ்ந்து எல்லாத் திக்குகளில் உள்ளவரும் காணும் படி அந்த யானை நிலத்தில் விழுந்து வணங்கி எழுந்து நின்றது.

1383. திருநாவுக்கரசரை இவ்வாறு வணங்கி அந்த யானை அங்கு நின்று பெயர்ந்து போகவே, அதனை அவர் மீது ஏவுதலை மேற்கொண்டிருந்த கொடிய பாகர்கள் தொடக்கியும் அடர்த்தும் திரித்தும் மீண்டும் அதனை அவர் மீது போடும்படி செய்து காட்டிட, அவ்வாறு செய்யாது நெருங்கிய அவர்களையே கொன்று, சமணர்மேல் அழிக்க வந்தது.

1384. ஓடிச் சமணர்களை அழித்தும் மிதித்தும் பிளந்தும் தேடிச் சென்று பலரையும் கொன்றும், அந்த நகர் கலக்கம் அடைந்து வருந்த அழிக்கும் தன்மை பூண்ட அந்த யானை அந்த அரசனுக்குத் துன்பத்தை அப்போதே உண்டாக்கி விட்டது.

1385. யானையின் கையினின்றும் தப்பிய தீவினை யாளரான சமணக் கீழ் மக்கள் எல்லாரும் மாணம் அழிந்து மயங்கி வருத்தம் அடைந்த மனம் உடையவராய்ப் படையின் வன்மையுடைய உலகம் காக்கும் மன்னவனின் காலில் தனித் தனி விழுந்து புலம்பினர். அவர்களின் சொல்லைக் கேட்டு மேலான நெறியைக் கைவிட்ட மன்னன் சினந்து “இனிச் செய்யக் கூடியது யாது?” என வினவினான்.

280 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1386 நங்கள் சமயத்தின் நின்றே நாடிய முட்டி
நிலையால்
எங்கள் எதிரே றழிய யானையால் இவ்வண்ணம்
நின்றீர்
பங்கப் படுத்தவன் போகப் பரிவந் தீரும் உனக்குப்
பொங்கழல்போக அதன்பின் புகையகன் றாலென
என்றார்.
- 1387 அல்லிருள் அன்னவர்கூற அரும்பெரும் பாவத்தவன்
தான்
தொல்லைச் சமயம் அழித்துத் துயரம்விளைத்
தவன் தன்னைச்
சொல்லும் இனிச்செய்வ தென்னச் சூழ்ச்சி
முடிக்குந் தொழிலோர்
கல்லுடன் பாசம் பிணித்துக் கடலிடைப் பாய்ச்ச
வது என்றார்.
- 1388 ஆங்கது கேட்ட அரசன் அவ்வினை மாக்களை
நோக்கித்
தீங்கு புரிந்தவன் தன்னைச் சேமம் உறக்கொடு
போகிப்
பாங்கொரு கல்லில் அணைத்துப் பாசம் பிணித்
தோர் படகில்
வீங்கொலி வேலையில் எற்றி வீழ்த்துமின் என்று
விடுத்தான்.
- 1389 அவ்வினை செய்திடப் போகும் அவருடன்
போயருகந்த
வெவ்வினை யாளருஞ் சென்று மேவிட நாவுக்
கரசர்
செவ்விய தந்திருவுள்ளஞ் சிறப்ப அவருடன்
சென்றார்
பவ்வத்தில் மன்னவன் சொன்ன படிமுடித்
தார்அப் பதகர்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 281

1386. “நம் சமயத்தினின்று தெரிந்து கொண்ட முட்டி நிலையினால் ஏவுதல் கெடுமாறு, இங்ஙனம் யானையால் உன் புகழை அழித்தவன் இறக்க, பொங்கும் தீ போகவே அதன்பின் புகை நீங்குவதைப் போல, உனக்கு வந்த அவமானம் நீங்கும்” என்றனர்.

(முட்டி நிலை — மந்திரப் பயிற்சி)

1387. இரவின் இருளைப் போன்ற சமணர்கள் இங்ஙனம் சொல்ல, அரும் பெரும் பாவச் செயலையுடைய மன்னன், அதன்பின் “பழைமையான நம் சமயத்தை அழிவு செய்து துன்பம் விளைத்த தருமசேனனை இனிச் செய்வ தென்ன என்று கூறுங்கள்” என வினவினான். தாங்கள் எண்ணிய வஞ்சனையையே முழக்கும் செயலையுடைய அந்த அமணர்கள் “கல்லுடன் சேர்த்துக் கயிற்றால் கட்டிக் கடலில் வீசி எறிதல் இனிமேல் செய்யத்தக்கது” எனக் கூறினர்.

1388. அவர்கள் சொன்ன அதனைக் கேட்ட மன்னன், அத்தகைய தொழில் செய்யும் மக்களைப் பார்த்துத் “தீமை செய்த தருமசேனனைத் தப்பவிடாது கொண்டு போய்ப் பக்கத்தில் ஒரு கல்லுடன் சேர்த்துக் கயிற்றால் கட்டி, ஒரு படகில் ஏற்றிக்கொண்டு போய், மிகவும் ஒலிக்கின்ற கடலில் வீசி எறிந்து வீழ்த்தி விடுங்கள்!” என அனுப்பினான்.

1389. அச்செயலைச் செய்யப் போகும் அவர் களோடு சமணர்களான கொடுவினையாளர்களும் போய்ச் சேரத், திருநாவுக்கரசர் செம்மையான தம் திருவுள்ளம் சிறப்படைய அவர்களுடன் போனார். மன்னன் சொன்ன படியே கடலில் அந்தக் கடையோர் தம் செயலைச் செய்து முடித்தனர்.

282 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1390 அப்பரி சவ்வினை முற்றி அவரகன் றேகிய பின்னர்.
ஒப்பரும் ஆழ்கடல் புக்க உறைப்புடை மெய்த்
தொண்டர் தாமும்.
எப்பரி சாயினும் ஆக ஏத்துவன் எந்தையை என்று
செப்பிய வண்டமிழ் தன்னால் சிவன் அஞ்செழுத்தும்
துதிப்பார்.

1391 சொற்றுணை வேதியன் என்னுந் தூய்மொழி
நற்றமிழ் மாலையா நமச்சிவாய என்று
அற்றமுன் காக்கும் அஞ் செழுத்தை அன்பொடு
பற்றிய உணர்வினால் பதிகம் பாடினார்.

1392 பெருகிய அன்பினர் பிடித்த பெற்றியால்
அருமல ரோன் முதல் அமரர் வாழ்த்துதற்
கரிய அஞ் செழுத்தையும் அரசு போற்றிடக்
கருநெடுங் கடலினுட் கல்மி தந்ததே.

1393 அப்பெருங் கல்லும் அங்கு அரசு மேல்கொளத்
தெப்பமாய் மிதத்தலில் செறிந்த பாசமும்
தப்பியது அதன்மிசை இருந்த தாவில்சீர்
மெய்ப்பெருந் தொண்டனார் விளங்கித் தோன்றி
னார்.

1394 இருவினைப் பாசமும் மலக்கல் ஆர்த்தலின்
வருபவக் கடலில்வீழ் மாக்கள் ஏறிட
அருளுமெய் அஞ்செழுத் தரசை இக்கடல்
ஒருகல்மேல் ஏற்றிடல் உரைக்க வேண்டுமோ.

1390. அவர்கள் அத்தகைய செயலைச் செய்து முடித்து நீங்கினர். பின்பு, ஒப்பற்ற ஆழமுடைய கடலுள் வீழ்ந்த உண்மைத் தொண்டின் உறைப்பு உடையவரான திருநாவுக்கரசரும் "எத்தகைய நிலை வந்தாலும் நான் எந்தை பெருமானான சிவனை வணங்குவேன்" எனத் துணிவு பூண்டு, சொல்லிய வளப்படுடைய தமிழ்ப் பாக்களினால் சிவபெருமானின் ஐந்தெழுத்தைத் துதிப்பவராய்,

1391. "சொற்றுணை வேதியன்" எனத் தொடங்கும் தூய திரு மொழிகளை முதலில் வைத்துத் தொடங்கிய நல்ல தமிழ் மாலையாக 'நமச்சிவாய' என, துன்பகாலத்தில் உடனிருந்து காக்கும் திருவைந்தெழுத்தை நிரம்பிய அன்புடன் விடாது பற்றிக்கொண்ட உணர்ச்சியில் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார்.

(இங்குப் பாடிய பதிகம் "சொற்றுணை" எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

1392. பெருகிய அன்பின் திறத்தவராகிப் பிடித்த தன்மையினால், அரிய நான்முகன் முதலான தேவர்களாலும் போற்றுவதற்கு அரிய திருவைந்தெழுத்தையும் திருநாவுக்கரசர் இவ்வாறு துதி செய்யவே, கரிய கடலுள் கல்லானது மிதக்கலாயிற்று.

1393. அந்தப் பெரிய கல்லும் அங்குத் திருநாவுக்கரசர் அதன் மீது வீற்றிருந்து கொள்ளும்படி தெப்பமாக மிதந்ததால், அவரது திருமேனியை உடன் வலித்துப் பிணித்திருந்த கயிறும் அறுபட்டது. அந்தக் கல்லின் மேல் எழுந்தருளியிருந்த கெடுதல் இல்லாத சிறப்பையுடைய மெய்ப் பெருந் தொண்டரான அரசு விளங்கித் தோன்றினார்.

1394. நல்வினை தீவினை என்ற கயிறும் ஆணவம் என்ற கல்லுடன் இறுகப் பிணித்தலால் கூட்டப்படும் பிறவியான கடலுள் விழும் மக்கள் ஆழ்ந்து விடாது மேலே ஏறுமாறு, துணையாக நிற்கும் திருவைந்தெழுத்து, திருநாவுக்கரசரை இந்தச் சிறு கடலுள் ஆழாது ஒரு சிறிய கல்மீது ஏற்றுவதும் ஒரு வியப்பாகச் சொல்லப்படுமோ?

284 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1395 அருள்நயந் தஞ்செழுத் தேத்தப் பெற்றஅக்
கருணைநா வரசினைத் திரைக்க ரங்களால்
தெருள்தெறு நீர்மையின் சிரத்தில் தாங்கிட
வருணனுஞ் செய்தனன் முன்பு மாதவம்.
- 1396 வாய்ந்தசீர் வருணனே வாக்கின் மன்னரைச்
சேர்ந்தடை கருங்கலே சிலிகை ஆயிட
ஏந்தியே கொண்டெழுந் தருளு வித்தனன்
பூந்திருப் பாதிரிப் புலியூர்ப் பாங்கரில்.
- 1397 அத்திருப் பதியினில் அணந்த அன்பரை
மெய்த்தவக் குழாமெலாம் மேவி ஆர்த்தெழ
எத்திசை யினும்அர என்னும் ஓசைபோல்
தத்துநீர்ப் பெருங்கடல் தானும் ஆர்த்ததே.
- 1398 தொழுந்தகை நாவினுக் கரசும் தொண்டர்முன்
செழுந்திருப் பாதிரிப் புலியூர்த் திங்கள்வெண்
கொழுந்தணி சடையரைக் கும்பிட் டன்புற
விழுந்தெழுந் தருள்நெறி விளங்கப் பாடுவர்..
- 1399 ஈன்றாளு மாய்எனக் கெந்தையு மாகி எனஎடுத்துத்.
தோன்றாத் துணையாய் இருந்தனன் தன்அடி
யோங்கட்கு என்று.
வான்தாழ் புனற்கங்கை வாழ் சடை யானைமற்
றெவ்வுயிர்க்கும்.
சான்றாம் ஒருவனைத் தண்டமிழ் மாலைகள்
சாத்தினரே.

1395. திருவருள் நயத்தலால் திருவைந் தெழுத்தினால் தாங்கப்பட்ட அந்தக் கருணையே உருவான நாவுக்கரசரைத் தன் அலையான கையால் ஏந்தி, அவரது பெருமையை அறிந்த முறையாலே, தன் தலைமீது தாங்கிக் கொள்ள, முன் காலத்தில் வருணனும் பெருந்தவத்தைச் செய்திருந்தான்!

1396. சீர் பெற்ற வருணனே, நாவுக்கரசரைச் சேர்ந்து அடைந்த கருங்கல்லிலே சிவிகையாய் ஆகிட, ஏந்தியபடியே கொண்டுவந்து, மலர்கள் நிறைந்த 'திருப்பா திரியினைத்' தல விருட்சமாகக் கொண்ட 'புலியூர்' என்ற தலத்தின் பக்கத்தில் வந்து கரையேறச் செய்தான்.

1397. அந்தத் தலத்தில் அங்ஙனம் வந்து சேர்ந்த அன்பரான திருநாவுக்கரசரை, மெய்த்தவ கூட்டமான அடியார் கூட்டங்கள் எல்லாம் கூடி, மகிழ்ச்சியால் ஆரவாரித்து எழுதலால், எல்லாத் திசைகளிலும் 'அரகர' என்று ஒலிக்கும் பேரொலியைப் போல் அலைநீரையுடைய கடலும் ஒலித்தது.

1398. யாவராலும் தொழத்தக்க திருநாவுக்கரசரும், அடியாரின் முன்னால், செழுமையான பாதிரிப் புலியூரில் வீற்றிருக்கும் வெண்மையான பிறைச்சந்திரனைச் சூடிய சடையையுடைய சிவபெருமானை வணங்கி, அன்பு பொருந்துமாறு கீழே விழுந்து வணங்கிப் பின் எழுந்து நின்று திருவருள் நெறி உலகில் விளங்குமாறு செய்தார்.

1399. 'ஈன்றாளுமாய் எனக்கு எந்தையுமாகி' எனத் தொடங்கித் "தோன்றாத்துணையாய் இருந்தனன் தன்னடியோங்களுக்கு" என்று முடியும் அக்கருத்துக் கொண்ட பாட்டு முதலாக, வானினின்று உலகில் தாமும் நீரையுடைய கங்கை வாழ்கின்ற சடையுடைய இறைவரை—எல்லா உயிர்களுக்கும் சான்றாய் இருக்கும் ஒருவரைக் குளிர்ந்த தமிழால் ஆன மாலைகளைச் சாத்தினார்.

(அடிகள் இங்குப் பாடியது 'ஈன்றாளுமாய்' எனத் தொடங்கும் பதிகம்)

286 ப திருத்தொண்டர் புராணம்

1400 மற்றும் இனையன வண்டமிழ் மாலைகள்
பாடிவைகி
வெற்றி மழவிடை வீரட்டர் பாதம் மிகநினைவால்
உற்றதொர் காதலின் அங்குநின் றேகிழன்
னார்புரங்கள்
செற்றவர் வாழுந் திருவதி கைப்பதி
சென்றடைவார்.

1401 தேவர் பிரான்திரு மாணி குழியுந் தினைநகரும்
மேவினர் சென்று விரும்பிய சொன்மலர்
கொண்டிறைஞ்சிப்
பூவலர் சோலை மணமடி புல்லப் பொருள்
மாமழியின்
காவலர் செல்வத் திருக்கெடி வத்தைக்
கடந்தனைந்தார்.

1402 வெஞ்சமண் குண்டர்கள் செய்வித்த தீயமிறைக
ளெல்லாம்
எஞ்சவென் றேறிய இன்தமிழ் ஈசர் எழுந்தருள்
மஞ்சிவர் மாடத் திருவதி கைப்பதி வாணர்
எல்லாம்
தஞ்செயல் பொங்கத் தழங்கொலி மங்கலஞ்
சாற்றலுற்றார்.

1403 மணிநெடுந் தோரணம் வண்குலைப் பூகம்
மடற்கதனி
இணையுற நாட்டி எழுநிலைக் கோபுரந் தெற்றி
எங்கும்
தணியில் பெருகொளித் தாமங்கள் நாற்றிஞ்செய்
சாந்துநீவி
அணிநகர் முன்னை அணிமேல் அணிசெய்து
அலங்கரித்தார்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 287

1400. மேலும் இவை போன்ற வளமையான தமிழ்ப் பதிகங்களைப் பாடி அந்தப் பதியில் தங்கிப் பின், வெற்றியுடைய இளமையுடைய காளையையுடைய . திருவதிகை வீரட்டானத்தில் வீற்றிருக்கும் இறைவரின் திருவடிகள்மீது மிகவும் தம் நினைவில் பொருந்தியதோர் காதல் எழுந்ததால் அங்கு நின்றும் சென்று பகைவரின் திரிபுரங்களையும் எரித்த வீரட்டானத்து இறைவர் வாழும் திருவதிகைத் தலத்தைப் போயடைபவராய்.

1401. பொருள் மொழியின் வேந்தர், தேவரின் தேவரான இறைவரின் 'திருமாணி குழி' என்ற தலத்தையும், 'திருத்தினை நகர்' என்ற தலத்தையும் பொருந்தச் சென்று விருமபிய சொன் மாலைகளான தேவாரங்களால் போற்றித் துதித்துச் சென்று, வழியில் மலர்கள் மலர்கின்ற சோலைகளின் மணமானது தம் திருவடியில் பொருந்தும்படி நடந்து சென்று, திருக்கெடிலத்தைக் கடந்து வந்து சேர்ந்தார்.

1402. கொடிய சமணக் கீழானவர்கள் செய்வித்த தீய கொடிய செயல்கள் எல்லாம் அழிய, வெற்றி பெற்று மேல் ஏறிவந்த இனிய தமிழரசர் இங்ஙனம் எழுந்தருள, மேகம் தவழும்படி உயர்ந்த மாடங்களையுடைய திருவதிகை நகரில் வாழ்பவர் எல்லாரும் தாங்கள் எதிர்கொண்டு உபசரிக்கும் செயல்கள் சிறக்க, ஒலிக்கும் முரசு முதலான வாத்தியங்களை இசைத்து, இந்தச் செய்தியை ஊரில் எல்லாம் எடுத்துக் கூறினர்.

(தீய மிறை - கொடிய துன்பங்கள்)

1403. அழகான நீண்ட தோரணங்களையும், வளமான பாக்குக் குலைகளையும், மடலையுடைய வாழைகளையும் பொருந்தச் சேர்ந்து நாட்டியும், ஏழு நிலைக் கோபுரத்தும் தெற்றியும் ஆகிய எல்லா இடங்களிலும் கெடாமல் பெருகும் ஒளியுடைய மாலைகளைத் தொங்க விட்டும், சிவந்த சாந்து பூசியும் அழகிய அந்நகரத்தை முன்னைய அழகை விட மேலும் அழகுபடுத்தினர்.

288 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- '1404 மன்னிய அன்பின் வளநகர் மாந்தர்
வயங்கிழையார்
இன்னிய நாதமும் ஏழிசை ஓசையும் எங்கும்விம்மப்
பொன்னியல் சுண்ணமும் பூவும் பொரிகளும்
தூவிஎங்கும்
தொன்னக ரின்புறஞ் சூழ்ந்தெதிர் கொண்டனர்
தொண்டரையே.
- '1405 தூயவெண் ணீறு துதைந்தபொன் மேனியும் தாழ்
வடமும்
நாயகன் சேவடி தைவருஞ் சிந்தையும் நைந்
துருகிப்
பாய்வது போல்அன்பு நீர்பொழி கண்ணும் பதிகச்
செஞ்சொல்
மேயசெவ் வாயும் உடையார் புகுந்தனர்
வீதியுள்ளே.
- 1406 கண்டார்கள் கைதலை மேல்குவித்து இந்தக்
கருணை கண்டால்
மிண்டாய செய்கை அமண்கையர் தீங்கு விளைக்கச்
செற்றம்
உண்டா யினவண்ணம் எவ்வண்ணம் என்றுரைப்
பார்கள்பின்னும்
தொண்டாண்டு கொண்ட பிரானைத் தொழுது
துதித்தனரே.
- 1407 இவ்வண்ணம் போல எனைப்பல மாக்கள்
இயம்பிஏத்த
மெய்வண்ண நீற்றொளி மேவும் குழாங்கள்
விரவிச்செவ்வு
அவ்வண்ணம் நண்ணிய அன்பரும் வந்தெய்தி
அப்பவளச்
செவ்வண்ணர் கோயில் திருவீரட்டானத்தைச்
சேர்ந்தனரே.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 289

1404. நிலைபெற்ற அன்பையுடைய அந்த வளமான நகரத்து மக்களும், அணிகளை அணிந்த பெண்களும், இனிய ஒலியை உண்டாக்கும் வாத்தியங்களின் ஒசையும், ஏழிசைப் பாடலின் ஒலியும், எங்கும் பெருகச் செய்து, பொன்வண்ணமான பொடிகளையும் மலர்களையும் பொரிகளையும் கலந்து எங்கும் தூவிப், பழமையான அந்நகரின் வெளியே வந்து சூழ்ந்து, திருத்தொண்டரான திருநாவுக்கரசு நாயனாரை எதிர் கொண்டு வரவேற்றனர்.

1405 தூய்மையான வெண்மையான நிறு நிறைய அணியப் பெற்ற பொன் போன்ற மேனியையும், உருத்திராட்ட மாலை அணிந்த கோலத்தையும், ஆன்ம நாயகரான சிவபெருமானின் சேவடிகளைச் சிந்திக்கும் மனத்தையும், உள்ளம் நைந்து உருகுவது போன்ற அன்பு நீரை இடைவிடாது பொழிவின்ற கண்களையும், தேவாரத் திருப்பதிகமான செவ்விய சொற்கள் உடைய சிவந்த வாயையும் உடைய திருநாவுக்கரசு நாயனார் திருவீதியுள் புகுந்தார்.

1406. “பார்த்தவர்கள் கைகளைத் தலைமீது குவித்துக் கொண்டு கருணையே உருக் கொண்டாற் போல் விளங்கும் பெருமானைக் கண்டபிறகும், மிண்டர்களான சமணக் கீழ் மக்கள் இவர்க்குத் தீங்கு விளைக்கும் படி சினம் கொண்டதுதான் எவ்வாறு?” என்று உரைப்பர். மேலும் தொண்டரை ஆட்கொண்டு ஏன்று கொண்ட பெருமானை வணங்கித் துதித்தனர்.

1407. இவ்வாறு அளவற்ற மக்கள் சொல்லித் துதிக்க உண்மையான அழகிய திருநீற்றின் ஒளி வடிவில் பொலிந்துள்ள அடியார் கூட்டங்கள் உடன் பொருந்திச் செல்லவும் அங்ஙனம் அடைந்த அன்பரான திருநாவுக்கரசு நாயனாரும் வந்து சேர்ந்து அழகான பவளம் போன்ற சிவந்த வண்ணரான சிவபெருமான் எழுந்தருளிய கோயிலான திருவீரட்டானத்தை அடைந்தார்.

290 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1408 உம்பர்தங் கோணை உடையபிராணை உள்
புக்கிறைஞ்சி
நம்புறும் அன்பின் நயப்புறு காதலி
னால்திளைத்தே
எம்பெருமான் தனை ஏழையேன் நான் பண்
டிகழ்ந்த தென்று
தம்பரி வால்திருத் தாண்டகச் செந்தமிழ் சாற்றி
வாழ்ந்தார்.

1409 அரியயனுக் கரியானை அடியவருக் கெளியானை
விரிபுனல்குழ் திருவதிகை வீரட்டா னத்து
அமுதைத்
தெரிவரிய பெருந்தன்மைத் திருநாவுக் கரசுமனம்
பரிவுறுசெந் தமிழ்ப்பாட்டுப் பலபாடிப்
பணிசெயுநாள்.

1410 புல்லறிவிற சமணர்க்காப் பொல்லாங்கு
புரிந்தொழுகும்
பல்லவனும் தன்னுடைய பழவினைப்பா சம்பறிய
அல்லல்ஒழிந் தங்கெய்தி ஆண்டஅர சினைப்பணிந்து
வல்லமணர் தமைநீத்து மழவிடையோன்
தாளடைந்தான்.

1411 வீடறியாச் சமணர்மொழி பொய்யென்று
மெய்யுணர்ந்த்
காடவனும் திருவதிகை நகரின் கண் கண்ணுதற்குப்
பாடலிபுத் திரத்தில் அமண் பள்ளியொடு
பாழிகளும்
கூடஇடித் துக்கொணர்ந்து குணபரவீச்
சரம்எடுத்தான்.

1408. தேவர்களின் தலைவரான இறைவரை-தம்மை ஆண்ட இறைவரைக் கோயிலுக்குள் புகுந்து வணங்கி, நம்புதற்குரிய அன்பின் விருப்பம் மிக்க காதலால் எழுதின்ற சிவானந்தத்தினுள் இடையறாது மூழ்கி நின்று, “எம்பெருமானை ஏழையேன் பண்டு இகழ்ந்தவாறே” என்றக் கருத்துடன் தம் பரிவினால் திருத்தாண்டகத் தமிழ்த் திருப்பதிகத்தைப் பாடி வாழ்வடைந்தனர்.

(இங்கு அரசு பாடியது ‘வெறிவிரவு’ எனத் தொடங்கும் பதிகம். ஆறுசீர்கள் அல்லது எண் சீர்கள் அமைய ஆடவரையேனும் கடவுளையேனும் பாடுவது தாண்டகம்)

1409. அறிவதற்கரிய பெருந்தகையினரான திருநாவுக்கரசு நாயனார், திருமாலுக்கும் நான்முகனுக்கும் அரியவரை; எனிலும் அடியவர்க்கு எளியவரை, பரந்த புனலால் சூழப்பட்ட திருவீரட்டானத்துள் எழுந்தருளியிருக்கும் அமுதமானவரை, உள்ளத்துள் மிக்க அன்பு பொருந்தும் செந்தமிழ்ப் பாட்டுக்கள் பலவற்றையும் பாடித் திருப்பணி செய்தார். அந்நாட்களில்,

1410. புல்லிய அறிவையுடைய சமணர்களுக்காகப் பொல்லாங்குகளையே இடைவிடாது செய்து ஒழுகும் பல்லவ மன்னனும், தன் பழவினைப் பாசம் நீங்கவே, அல்லல் நீங்கி திருவதிகை என்ற தலத்தை அடைந்து ஆண்ட அரசை வணங்கி வலிய சமணர்களை விட்டு, இளங்காணையையுடைய சிவபெருமானின் திருவடிகளைச் சேர்ந்தான்.

(நாயனார் பாடியவை, “முளைக்கதிர்”, ‘கோணல் மாமதி’, ‘எட்டு நாண்மல்’, ‘இரும்பு கொப்பளித்த’, ‘வெண்ணிலா’, ‘நம்பனே’, ‘மடக்கினார்’, ‘மாசிலொள்ளான்’, ‘சந்திரனை’, ‘எல்லாஞ் சிவன் என்ன’ ‘அரவணையான்’, ‘செல்வப் புனற்கெடில’ எனத் தொடங்கும் பதிகங்கள்.)

1411. வீடு பேற்று நெறியை அறியாத சமணர்களின் மொழிகள் பொய் என்று கண்டு உண்மையுணர்ந்த காடவ மன்னனும், பாடலி புத்திரத்தில் இருந்த சமணர் பள்ளிகளையும் பாழிகளையும் ஒருங்கே இடித்துக் கொண்டு வந்து, திருவதிகை நகரில் நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவபெருமானுக்குக் ‘குணபர ஈச்சரம்’ என்ற கோயிலை எடுப்பித்தான்.

(காடவன் — சோழர்களின் பல்லவ மரபைச் சார்ந்த மன்னன். சமணர் பாழி — கோயில், பள்ளி — சம்ணகுருமார்தங்கும் இடம்.)

292 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1412 இந்நாளில் திருப்பணிகள் செய்கின்ற இன்றமிழ்க்கு
மன்னான வாசீசத் திருமுனியும் மதிச்சடைமேல்
பன்னாகம் அணிந்தவர்தம் பதிபலவுஞ்

சென்றிறைஞ்சிச்
சொன்னாமத் தமிழ்புனைந்து தொண்டுசெய்வான்
தொடர்ந் தெழுவார்.

1413 திருவதிகைப் பதிமருங்கு திருவெண்ணெய்
நல்லூரும்
அருளுதிரு ஆமாத்தூர் திருக்கோவ லூர்முதலா
மருவு திருப் பதிபிறவும் வணங்கிவளத் தமிழ்ப்
பாடிப்

பெருகுவிருப் புடன்விடையார் மகிழ்பெண்ணா
கடம் அணைந்தார்.

1414 கார்வளரும் மாடங்கள் கலந்தமறை ஒலிவளர்க்குஞ்
சீருடைஅந் தணர்வாமுஞ் செழும்பதியின்
அகத்தெய்தி
வார்சடையார் மன்னிதிருத் தூங்காணை
மாடத்தைப்
பார்பரவுந் திருமுனிவர் பணிந்தேத்திப் பரவினார்.

1415 புன்னெறியாம் அமண்சமயத் தொடக்குண்டு
போந்தவுடல்
தன்னுடனே உயிர்வாழத் தரியேன்னான் தரிப்ப
தனுக்கு
என்னுடைய நாயக நின் இலக்கினையிட்டருள்
என்று
பன்னுசெழுந் தமிழ்மாலை முன்னின்று பாடுவார்.

1416 பொண்ணார்ந்த திருவடிக்கென் விண்ணப்பம் என்
றெடுத்தது
முன்னாகி எப்பொருட்கும் முடிவாகி நின்றானைத்
தன்னாயத் துமைபாகங் கொண்டானைச்
சங்கரனை
நன்னாமத் திருவிருத்தம் நலஞ்சிறக்கப் பாடுதலும்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 293

1412. இத்தகைய நாட்களில், திருப்பணிகள் செய்கின்ற, இனிய தமிழுக்கு அரசாரான வாசீச முனிவரும், பிறைச் சந்திரனைச் சூடிய சடையின் மீது பாம்பை அணிந்த சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் தலங்கள் பலவற்றையும் போய்வணங்கி, அவரது நாமம் சொல்லித் துதிக்கும் திருப்பதிகங்களைப் பாடித் தொண்டு செய்யும் பொருட்டுத் தொடர்ந்து எழுவார் ஆனார்.

1413. திருவதிகைப் பதியின் பக்கத்தில் உள்ள திருவெண்ணெய்கல்லூரும் அருள் தருகின்ற திருவாமாத்தூரும், திருக்காவலூரும் முதலாகப் பொருந்திய பதிகள் பலவற்றையும் வணங்கி, வளமையுடைய தமிழ்ப் பதிகங்களைப் பாடிக் காளையை வாகனமாக உடைய சிவபெருமான் விரும்பி வீற்றிருக்கும் திருப்பெண்ணாகடத்தைப் பெருகும் விருப்புடன் அணைந்தார்:

(அப்போது பாடியவை, 'மாமாத் தாகிய', 'வண்ணங்கடாம்பாடி' 'செத்தையேன்' என்னும் பதிகங்கள்).

1414. கரிய மேகங்கள் தங்குவதற்கு இடமான மாளிகைகளில், பொருந்திய வேத ஒலியை வளர்க்கின்ற சிறப்பையுடைய மறையவர் வாழ்கின்ற அந்தச் செழும்பதியுள் போய் நீண்ட சடையையுடைய சிவபெருமான் நிலை பெற்று விளங்கும் 'திருத்தூங்காணை மாடக்கோயிலை' உலகம் போற்றும் திருநாவுக்கரசர் பணிந்து துதித்துப் பரவினார்.

1415. "புன்மையான சமண சமயத் தொடக்குடைய இந்தவுடலுடனே உயிர் வாழ்வதற்கு நான் தரிக்க மாட்டேன். ஆதலால் என் நாயகரே, நான் தரிப்பதற்கு உம் முத்திரையை எனக்கு இட்டருள வேண்டும்" என்ற கருத்தைக் கொண்ட செழுந்தமிழ் மாலையைத் திருமுன்பு நின்று பாடலானார்.

1416. 'பொன்னார்ந்த திருவடிக்கு என் விண்ணப்பம்' எனத் தொடங்கி, எல்லாப் பொருள்களுக்கும் முன்னாகியும் முடிவாகியும் நின்ற இறைவரை, தம் திருமேனியில் பார்வதியம்மையாரை ஒரு பாகத்தில் கொண்டவரை, சங்கரரை, அவரது நல்ல நாமங்களைப் பாடும் திருவிருத்தப் பதிகத்தை நலம் சிறக்கப் பாடவும்,

294 திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1417 நீடுதிருத் தூங்கானை மாடத்து நிலவுகின்ற
ஆடகமே ருச்சிலையான் அருளாலோர் சிவபூதம்
மாடொருவர் அறியாமே வாசீரர் திருத்தோளில்
சேடுயர்மு விலைச்சூலம் சினவிடையி னுடன்சரத்த.
- 1418 ஆங்கவர்தம் திருத்தோளில் ஆர்ந்ததிரு இலச் சினை
யைத்
தாங்கண்டு மனங்களித்துத் தம்பெருமான் அந்நர்
நினைந்து
தூங்கருவி சண்பொழியத் தொழுதுவிழுந் தார்
வத்தால்
ஓங்கியசிந் தையராகி உய்ந்தொழிந்தேன்
எனையுந்தார்.
- 1419 தூங்கானை மாடத்துச் சுடர்க்கொழுந்தின்
அடிபரவிப்
பாங்காகத் திருத்தொண்டு செய்துபயின் றமருநாள்
பூங்கானம் மணங்மழும் பொருவில்திரு
அரத்துறையும்
தேங்காவின் முகில்உறங்குந் திருமுதுகுள்
றமும்பணிந்து.
- 1420 வண்டமிழ்மென் மலர்மாலை புனைந்தருளி
மருங்குள்ள
தண்டுறைநீர்ப் பதிகளிலுந் தனிவிடையார்
மேவியிடம்
கொண்டருளுந் தானங்கள் கும்பிட்டுக்
குணதிசைமேல்
புண்டரிகத் தடஞ்சூழ்ந்த நிவாக்கரையே
போதுவார்.
- 1421 ஆனாத சீர்த்தில்லை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
வானர் புடைபரக்கும் மலர்ச்சடையார்
அடிவணங்கி
ஊனாலும் உயிராலும் உள்ளபயன் கொளநினைந்து
தேனாரும் மலர்ச்சோலைத் திருப்புலியூர்
மருங்கணைந்தார்.

1417. செல்வம் நிலைபெறும் திருத்தூங்காணை மாடத்தில் நிலவும் பொன் மேருமலையை வில்லாக உடைய பெருமானின் திருவருளால் ஒரு சிவ பூதமானது பக்கத்தில் ஒருவரும் அறியாதபடி. (வந்து) திருநாவுக்கரசரின் திருத்தோள்களில் ஒளியான் மிக்க முனிலைச் சூலக்குறியைச் சின்ன்காளைக் குறியுடனே சாத்த,

1418. அவர் தம் திருத்தோளில் நிறைந்த திருமுத்திரைகளைக் கண்டு, மனம் மகிழ்ந்து, தம் பெருமானின் திருவருளை நினைந்து, இடைவிடாது வரும் அருவி போல் கண்ணீர் வடிய, வணங்கி நிலத்தில் விழுந்து, மிக்க ஆசையால் நிரம்பி, மேல் எழுந்த சிந்தையாராய், "நான் உய்ந்தேன்" எனக் கூறி எழுந்தார்.

(திருத்தூங்காணை பாடப் பதிகம் 'பொன்னார்ந்த' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

1419. 'தூங்காணை மாடத்தில்' வீற்றிருக்கும் சுடர்க் கொழுந்து நாதரின் திருவடிகளைத் துதித்து ஏற்கும் முறையில் திருப்பணிகள் செய்து பயின்று அத்தலத்தில் விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கும் நாட்களில், காட்டுப் பூக்களின் மணம் கமழும் ஒப்பற்ற 'திருவரத்துறையினையும், தேன் பொருந்திய சோலைகளில் மேகங்கள் தவழும் 'திருமுதுகுன்றத்தையும்' வணங்கி,

(திருவரத்துறையில் பாடியது 'கடவுளை' எனத் தொடங்கும் பதிகம். திருமுதுகுன்றத்தில் பாடியது 'கருமணியை' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

1420. வளமான தமிழால் ஆன மென்மலர் மாலைகளைப் புனைந்து பக்கத்தில் உள்ள குளிர்த் துறைகளை யுடைய நீர் பொருந்திய தலங்களிலும் ஒப்பில்லாத காளை யூர்தியையுடைய சிவபெருமான் எனவே அவர் உறையும் இடங்களை வணங்கி க்கிழக்குத் திக்கினைநோக்கி, தாமரைத் தடங்களால் சூழப்பட்ட நிவா நதியின் கரைவழியாய்ச் செல்பவராய்,

1421. குறைவற்ற சிறப்பையுடைய தில்லை அம்பலத்தில் அருட்கூத்தை ஆடும் கங்கையாறு பக்கத்தில் பரவும் மலர் பொருந்திய உடையுடையவரான பெருமானின் திருவடிகளை வணங்கி, ஊனாலும் உயிராலும் உள்ள பயனைப் பெற எண்ணியவராய்த் தேன் பொருந்திய சோலைகள் சூழ்ந்த திருப்புவியூரின் பக்கத்தை அடைந்தார்.

296 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1422 நாவுக் கரசரும் இருவர்க் கரியவர்
நடமா டியதிரு எல்லைப்பால்
மேவித் தலமுற மெய்யில் தொழுதபின்
மேன் மேல் எழுதரும் விரைவோடும்
காவிற் களிமயில் மகிழ்வுற் றெதிரெதிர்
ஆடக் கடிசுமழ் கமலஞ்சூழ்
வாவித் தடமலர் வதனம் பொலிவுறு
மருதத் தண்பணை வழிவந்தார்.

1423 முருகிற் செறிஇதழ் முளரிப் படுகரிச்
முதுமே திகள்புது மலர் மேயும்
அருகிற் செறிவன மெனமிக் குயர்கழை
அளவிற் பெருகிடை வளர்இக்குப்
பெருகிப் புடைமுதிர் தரளஞ் சொரிவன
பெரியோ ரவர்திரு வடிவைக்கண்டு
உருகிப் பரிவுறு புனல்கண் பொழிவன
எனமுன் புளவள வயலெங்கும்.

1424 அறிவிற் பெரியவர் அயல்நெற் பணைவயல்.
அவைபிற்படும் வகை அணைகின்றார்
பிறவிப் பகைநெறி விடுவீர் இருவினை
பெருகித் தொடர்பிணி உறுபாசம்
பறிவுற் றிடஅணை யுமின் என்றிருபுடை
பயில்கூழ் சினைமிசை குவில்கூவும
செந்விற் பலதரு நிலையிற் பொலிவுறு
திருநந் தனவனம் எதிர்கண்டாரா.

1425 அவர்முன் பணிவொடு தொழுதங் கணைவுறு.
அணி கொம்பரின் மிசை அருகெங்கும்
தவமுன் புரிதலில் வருத்தொண்டெனுநிலை
தலைநின் றுயர்தமிழ் இறையோராம்
இவர்தந் திருவடி அதுகண் டதிசயம்
எனவந்தெதிர் அரகர என்றே
சிவமுன் பயில்மொழி பகர்கின் றனவளர்
சிறைமென் கிளியொடு சிறுபூவை.

1422. திருநாவுக்கரசரும் நான்முகனும் திருமாலும் ஆகியவர்க்கு எட்டாத சிவபெருமான் அருட் கூத்தாடுகின்ற தில்லையின் எல்லைப்போய்ச் சேர்ந்து நிவம் பொருந்த மெய்யால் தொழுதபின், மேலும் மேலும் பொங்கி எழுகின்ற ஆசையுடனே சோலைகளில் களிப்புடைய மயில்கள் மகிழ்ந்து எதிர் எதிராக ஆட, மணங்கமழும் தாமரைகள் நிரம்பிய பொய்கைகளின் மலர்களாகிய முகங்கள் விளங்கும் மருதத்தைச் சார்ந்த குளிர்ந்த வயல்களின் வழியே வந்தார்.

1423. மணம் வாய்ந்த நெருங்கிய இதழ்களையுடைய தாமரை மலர்கள் உள்ள பள்ளங்களில் முதிய எருமைகள் புதிய பூக்களை மேய்கின்ற இடங்களின் பக்கங்களில் நெருங்கிக் காடுபோல மிகவுயர்ந்த மூங்கிலின் அளவாக உயர்ந்து பெருக வளரும் கரும்புகள், பெருத்து முதிர்ந்த கணுக்களில் முத்துக்களைச் சொரிந்தவை, பெரியாரான அந்தத் திருநாவுக்கரசு நாயனாரின் வேடத்தைக் கண்டு, உள் உருகி, அன்பு மிகுதியால் கண்ணீர் பொழிவது போல் வயல்களில் எங்கும் விளங்கும்.

1424. அறிவில் பெரியவரான திருநாவுக்கரசு நாயனார் பக்கத்தில் உள்ள நெல் வயல்கள் பின்வருமாறு கடந்து முன் சென்று அணைபவராய், “பகையான பிறவி சேரும் நெறிகளைக் கைவிடுங்கள்! இருவினைகள் பெருகித் தொடர்ந்து பிணிக்கும் பாசம் நீங்கும்படி இங்குச் சேருங்கள் எனச் சூழ்ந்த மரக்கிளைகளின் மேலே பயின்ற குயில்கள் கூவுவதற்கு இடமான பல மரங்கள் நெருங்கி நிலைத்து அழகாக விளங்கும் சோலைகளை எதிரில் கண்டார்.

1425. முன் பணிவுடன் தொழுது நாயனார் அங்கே சேர, அழகான மரக் கொம்புகளின் மேலே பக்கங்களில் எங்கும் முன் நாளில் தவம் செய்தலால் வருகின்ற திருத் தொண்டு என்ற நிலையில் தலை சிறந்து நின்று உயர்ந்த தமிழ் அரசரான இவரது வடிவைக் கண்டு வளரும் இறகு களையுடைய கிளிகளும் சிறிய நாசனவாய்ப் பறவைகளும் “இஃது அதிசயம்” எனக் கூறி எதிரே வந்து, “அரகர்” என்றே கூறும் முன் பயின்ற மொழிகளை உரைக்கும்.

298 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1426 அஞ்சொல் திருமறை அவர்முன் பகர்தலும்
அவரும் தொழுதுமுன் அளிகூரும்
நெஞ்சிற் பெருகிய மகிழ்வும் காதலும்
நிறையன் பொடும்உரை தடுமாறச்
செஞ்சொல் திருமலை மொழியந் தணர்பயில்
தில்லைத் திருநகர் எல்லைப் பால்
மஞ்சிற் பொலிநெடு மதின்கூழ் குடநிசை
மணிவாயிற் புறம் வந்துற்றார்.
- 1427 அல்லற் பவம்அற அருளுந் தவமுதல்
அடியார் எதிர்கொள் அவரோடும்
மல்லற் புனல்கமழ் மாடே வாயிலின்
வழிபுக் கெதிர்தொழு தணைவுற்றார்
கல்வித் துறைபல வருமா மறைமுதல்
கரைகண் டுடையவர் கழல்பேனும்
செல்வக் குடிநிறை நல்வைப் பிடைவளர்
சிவமே நிலவிய திருவீதி.
- 1428 நவமின் சுடர்மணி நெடுமா லையுநறு
மலர்மா லையுறை திருவீதிப்
புவனங் களின்முதல் இமையோர் தடமுடி
பொருதுந் தியமணி போகட்டிப்
பவனன் பணிசெய் வருணன் புனல்கொடு
பணிமா றவும்அவை பழுதா மென்று
எவருந் தொழுதெழும் அடியார் திருவல
கிடுவார் குளிர்புனல் விடுவார்கள்.
- 1429 மேலம் பரதலம் நிறையுங் கொடிகளில்
விரிவெங்கதிர் நுழை வரிதாகும்
கோலம் பெருகிய திருவீ தியைமுறை
குலவும் பெருமையர் பணிவுற்றே
ஞாலந் திகழ்திரு மறையின் பெருகொலி
நலமார் முனிவர்கள் சூதியோடும்
ஓலம் பெருகிய நிலையேழ் கோபுரம்
உறமெய் கொடுதொழு துள்புக்கார்.

1426. அழகான சொற்களையுடைய பதிகங்களை அவர்க்கு முன்மை அங்ஙனம் அக்கிளிகள் சொல்லவும் அவரும் வணங்கி, முன்னமே அருள் நிறைந்த தம் உள்ளத்தில் மேலும் பெருகிய மகிழ்ச்சியும் காதலும் நிறைந்த அன்புமாகிய இவற்றால் சொற்கள் தடுமாறச் செம்மையான சொற்களையுடைய வேதங்களை ஓதும் வேதியர்கள் பயில்கின்ற நகரின் எல்லைப் புறத்தில் மேகங்களால் விளங்கும் நீண்ட மதிலால் சூழ்ந்த மேற்குத் திசை மணி வாயிலின் புறத்தே வந்து சேர்ந்தனர்.

1427. அவர், துன்பத்தை அளிக்கின்ற பிறவி நீங்கும் படி உதவும் தவத்தைத் தமக்கு முதலாகக் கொண்ட அடியார்கள் தம்மை எதிர்கொள்ள, அவர்களுடன் கூடிச் சென்று செழிய நீரின் மணம் வீசுகின்ற பக்கத்தில் உள்ள வாயிலின் வழியாகப் புருந்து, கல்வியின் கரை கண்டவர்களாய் யாவரையும் அடிமையாக உடையராகிய கூத்தப் பெருமானின் அடிகளைப் பேணுகின்ற செல்வக் குடிகளான தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் நிறைந்த நல்ல மாளிகைகளின் இடையில் வளர்கின்ற சிவத் தன்மை பொருந்திய வீதியை எதிரில் பார்த்த வண்ணம் தொழுது சேரலானார்.

1428. தத்தம் உலகங்களுக்குத் தலைவரான தேவர்களின் பெரிய முடிசள் ஒன்றுடன் ஒன்று மோதுவதனால் சிந்திய மணிகளும், ஒளி வீசும் நவமணிகளால் ஆன மாலைகளும் நல்ல மணம் வீசும் மலர் மாலைகளும் நிறைந்த திருவீதியினின்றும், வாயுதேவன் வாரி எறிந்து திருவலகுப் பணி செய்யவும், அத்திருப்பணிகள் பழுதானவை என எண்ணி எல்லாரும் தொழுது எழும் தன்மை வாய்ந்த அடியார்கள் அதன்மேல் தாம் திருவலகு இடுவார்களும் குளிர்ந்த நீரை விடுபவருமாய் இருந்தனர்.

1429. பொருந்திய பெருமையுடைய திருநாவுக்கரசு நாயனார் மேலே வான வெளியிடம் எங்கும் நிறையும் கொடிகளோடு, பரவும் வெம்மையான கதிரவனின் கதிர்கள் நுழைவதற்கு அரிதான கோலம் பெருகிய திருவீதியை முறையாய்ப் பணிந்து, உலகு திகழும் திருமறைகளின் பெருகிய ஒலியானது நன்மையுடைய முனிவர் செய்யும் துதிக்கும் ஒலியுடனே ஒலம் பெருகிய எழுநிலை மேலைக்கோபுரத்தையும், உடல் நிலத்தில் பொருந்த விழுந்து வணங்கித் தொழுது உள்ளே புகுந்தார்.

300 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1430 வளர்பொற் கனமணி திருமா ளிகையினை
வலம்வந் தலமரு வரைநில்லா
அளவிற் பெருகிய ஆர்வத் திடை எழும்
அன்பின் கடல்நிறை உடலெங்கும்
புளகச்செறி நிரை விரவந் திருமலி
பொற்கோ புரமது புகுவார்முன்
களனிற் பொலிவிடம் உடையார் நடநவில்
கனகப் பொது எதிர் கண்ணுற்றார்.
- 1431 நீடுந் திருவுடன் நிகழும் பெருகொளி
நிறைஅம் பலம் நினைவுற நேரே
கூடும்படிவரும் அன்பால் இன்புறு
குணமுன் பெறவரு நிலைகூடத்
தேடும் பிரமனும் மாலும்தேவரும்
முதலாம் யோனிகள் தெளிவொன்றா
ஆடுங் கழல்புரி அமுதத் திருநடம்
ஆரா வகைதொழு தார்கின்றார்.
- 1432 கையுந் தலைமிசை புனைஅஞ் சலியன
கண்ணும் பொழி மழை ஒழியாதே
பெய்யுந் தகையன கரணங்களும்உடன்
உருகும் பரிவின பேறெய்தும்
மெய்யுந் தரைமிசை விழுமுன் பெழுதரும்
மின்தாழ் சடையொடு நின்றாடும்
ஐயன் திருநடம் எதிர்கும் பிடும்அவர்
ஆர்வம் பெருகுதல் அளவின்றால்.
- 1433 இத்தன் மையர்பல முறையுந் தொழுதெழ
என்றெய்தினை என மன்றாடும்
அத்தன் திருவருள் பொழியுங் கருணையின்
அருள்பெற் றிடவரும் ஆனந்தம்
மெய்த்தன் மையினில் விருத்தத் திருமொழி
பாடி பின்னையும் மேன்மேலும்
சித்தம் பெருகிய பரிவால் இன்புறு
திருநே ரிசை மொழி பகர்கின்றார்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 301

'1430. அழகு வளர்கின்ற பொன் மாளிகையை வலமாக வந்து வருத்தம் தருவதும் வரையறையின்படி நில்லாத அளவில் பெருகியதுமான ஆர்வத்திடை எழுகின்ற அன்பான கடல் நிறைந்த மேனி முழுதும் மயிர்ப் புளகம் மிகுந்து கலக்க, திருமிசுந்த பொன் கொண்ட கோபுரத்தின் உள்ளே புகும் நாயனார், கழுத்தில் விளங்கும் விடத்தையுடைய கூத்தப்பெருமான் நடமாடுகின்ற பொன்னம்பலத்தை எதிரே பார்த்தார்.

'1431. நிலைபெறும் முத்தியான திருவுடன் பொருந்தியுள்ள மேன்மேலும் வளர்கின்ற ஞானஒளி நிறையும் அம்பலமானது முன்னம் தம் மனத்தில் பொருந்தியிருந்த அவ்வாறே கண்ணுக்கு எதிரிலும் கூடுமாறு வரும் அன்பால் இன்பம் பொருந்தும் குணச் சிறப்பும் வரும் நிலை கைகூடியதால், தேடும் நான்முகனும் திருமாலும் தேவர்களும் மற்றப் பிறவியில் வரும் உயிர்களும் தெளிவடைய இயலாத ஆடும் திருவடியால் நிகழ்த்தும் அமுதமான கூத்தை ஆசை நிறைவுபெறாத வகையில் தொழுது உண்ணலானார்.

'1432. அவருடைய கைகளும் தலையின்மீது புனைந்த அஞ்சலியாகக் குவிந்தன. கண்களும் இடைவிடாமல் பொழியும் மழைபோல் நீரைப் பெய்யும் இயல்புடையன ஆயின. உட்கரணங்களும் உருகும் அன்பை உடையன ஆயின. பேறு அடையும் திருமேனியும் நிலத்தின்மீது விழு முன்னரே எழுகின்றதாகும்; மின்போல் தாழ்ந்து விளங்கும் சடையுடன் நின்று ஆடுகின்ற இறைவரின் திருக்கூத்தைக் கும்பிடும் ஆர்வம் இப்படிப் பெருகும் நிலை அளவில் கூடாததாக விளங்கியது.

'1433. நாவுக்கரசர் இத்தகைய தன்மையுடையவராய்ப் பல முறையும் தொழுது எழலும் 'என்று வந்தாய்?' என்ற குறிப்புடன் அம்பலத்தில் நடமாடும் அத்தனாரின் திருவருள் பொழிகின்ற கருணையால் அருளைப் பெறுமாறு வரும் ஆனந்தமான உண்மைப் பாட்டினால் 'திருவ்ருத்தத் திருமொழியைப்' பாடிப் பின்னரும், மேன்மேலும் சித்தத் திணுள்ளே பெருகி வளரும் அன்பு மிகுதியால் இன்பம் அடையும் 'திருந்நரிசைத்' திருப்பதிகத்தை அருளிச் செய் பவராய்,

302 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

'1434 பத்தனாய்ப் பாட மாட்டேன் என்றுமுன்
 எனடுத்துப் பண்ணால்
 அத்தா உன் ஆடல் காண்பான் அடியனென் வந்த
 வா ரென்று
 இத்திறம் போற்றி நின்றே இன்றமிழ் மாலை
 பாடிக்க
 கைத்திருந் தொண்டு செய்யுங் காதலிற் பணிந்து
 போந்தார்.

'1435 நீடிய மணியின் சோகி நிறைதிரு முன்றின்
 மாடும்
 ஆடுயர் கொடிகூழ் பொற்றேர் அணிதிரு வீதி
 யுள்ளும்
 கூடிய பணிகள் செய்து கும்பிடுந் தொழில ராகிப்
 பாடிய புனித வாக்கின பணிகளும் பயிலச்
 செய்வார்.

1436 அருட்பெரு மகிழ்ச்சி பொங்க அன்னம்பா லிக்கும்
 என்னும்
 திருக்குறுந் தொகைகள் பாடித் திருவுழ வாரங்
 கொண்டு
 பெருத்தெழு காதலோடும் பெருந்திருத் தொண்டு
 செய்து
 விருப்புறு மேனி கண்ணீர் வெண்ணீற்று வண்ட
 லாட.

'1437 மேவிய பணிகள் செய்து விளங்குநாள் வேட்க
 ளத்துச்
 சேவுயர் கொடியார் தம்மைச் சென்றுமுன்
 வணங்கிப்பாடிக்க
 காலியங் கண்டர் மன்னுந் திருக்கழிப் பாலை
 தன்னில்
 நாவினுக் கரசர் சென்று நண்ணினார் மண்ணோர்
 வாழ.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 303

1434. 'பத்தனாய்ப் பாட மாட்டேன்' என முன்னம் தொடங்கிப் பண்ணால் "அத்தா உன் ஆடல் காண்பான் அடியேன் வந்தவாறு" என்று முடியும் ஈற்றினை உடைய தான பாட்டு முதலான இத்திறத்தில் போற்றி நின்றே இனிய தமிழ் மாலையைப் பாடிக்கைத்தொண்டு செய்கின்ற ஆசையால் வெளியே வந்தார்.

(இங்குப் பாடிய திருவீருத்தம் 'ஒன்றியிருந்து' எனத் தொடங்கும் பதிகம், திருநேரிசைப் பதிகம் 'பத்தனாய்ப் பாடமாட்டேன்' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

1435. மணிகளின் ஒளி நிறைந்த திருமுன்றிலின் பக்கத்திலும், ஆடும் உயர்ந்த கொடிகள் சூழ்ந்த அழகிய தேர் ஓடும் அழகிய வீதியுள்ளும், பொருந்திய திருப்பணிகள் செய்து கும்பிடும் தொழிலை உடையவராகிப் பாடும் தூய திருவாக்காகிய பணிகளையும் செய்வார் ஆனார்.

1436. அருளைப் பெற்றதால் உண்டான பெரு மகிழ்ச்சி மேன்மேலும் பெருக 'அன்னம் பாலிக்கும்' எனத் தொடங்குகின்ற 'திருக்குறுந் தொகைகளை'ப் பாடி, பெருநி எழுகின்ற அன்போடும் பெரிய தொண்டைச் செய்து, விருப்பம் உடைய மேனியில் வடியும் கண்ணீரால் கரைந்த திருவெண்ணீற்றுடன் ஆகிய வண்டல் பொருந்த,

1437. திருநாவுக்கரசர் இவ்வாறு தமக்குப் பொருத்த மான பணிகளைச் செய்து வந்த நாட்களில், 'திருவேட்கடத்தில்' எழுந்தருளிய காளைக் கொடியை உயர்த்திய இறைவரைத் திருமுன் சென்று வணங்கிப் பாடி, நீல மலர் போன்ற நிறமுடைய, அழகிய கண்டமுடைய கூத்தப்பெரு மான் நிலைபெற்று எழுந்தருளிய 'திருக்கழிப்பாலையில்' சென்று மண்ணுலகத்தவர் வாழும் பொருட்டு அடைந்தார்.

(நாயனார் பாடிய திருக்குறுந்தொகை, 'அன்னம் பாலிக்கும்' என்ற தொடக்கம் உடையது.)

304 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1438 சினவிடையே றுகைத்தேறும் மணவாள நம்பிகழல்
சென்று தாழ்ந்து
வனபவள வாய்திறந்து வானவர்க்குந் தானவனே
என்கின் நாள் என்
றனையதிருப் பதிகமுடன் அன்புறுவண் டமிழ்பாடி
அங்கு வைகி
நினைவரி யார் தமைப்போற்றி நீடுதிருப் புலியூரை
நினைந்து மீள்வார்.

1439 மனைப்படப்பிற் கடற்கொழுந்து வளைசொரியுங்
கழிப்பாலை மருங்கு நீங்கி
நனைச்சினைமென் குளிர்ஞாழற் பொழிலூடு
வழிக்கொண்டு நண்ணும் போதில்
நினைப்பவர் தம் மனங்கோயில் கொண்டருளும்
அம்பலத்து நிருத்தனாரைத்
நினைத்தனையாம் பொழுதுமறந் துய்வனோ
எனப்பாடித் தில்லை சார்ந்தார்.

1440 அரியானை என்றெடுத்தே அடியவருக் கெளியானை
அவர்தஞ் சிந்தை
பிரியாத பெரியதிருத் தாண்ட கச்செந்
தமிழ்பாடிப் பிறங்கு சோதி
விரியாநின் றெவ்வுலகும் விளங்கிய பொன்
னம்பலத்து மேவி ஆடல்
புரியாநின் றவர்தம்மைப் பணிந்துதமிழாற்பின்னும்
போற்றல் செய்வார்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 305

1438. சினத்தையுடைய ஞானையை ஊர்கின்ற மணவாள நம்பியான இறைவரின் திருவடிகளைப் போய்வணங்கி, “அழகிய பவளம் போன்ற வாயைத் திறந்து வானவர்களுக்கும் தானவன் ஆகியவரே! என்று கூறுகின்றாள்” என்று அத்தன்மையுடைய திருப்பதிகத்துடனே, அன்பு பொருந்தும் வண்மையுடைய தமிழ் மாலைகளைப் பாடி அந்தப் பதியிலே தங்கி, நினைப்பதற்குப் அரிய சிவ பெருமானைத் துதித்துச் செல்வம் நிலைபெறும் புலியூரை நினைந்து திரும்புவராகி,

(‘வனபவள வாய் திறந்து’ என்பது அவர் பாடிய பதிகம்.)

1439. இல்லங்களின் முற்றங்களில் எல்லாம் கடலின் அலைகள் சங்குகளைக் கொணர்ந்து சேர்க்கின்ற திருக்கழிப் பாலையினை நீங்கி, அரும்புகளையுடைய கொம்புகளுடன் கூடிய குளிர்ந்த புன்னை மரங்கள் அடர்ந்த சோலைகளின் வழியாய்ச் சென்று சேர்கின்ற போதில் நினைப்பவர் தம் மனத்தையே கோயிலாகக் கொண்டருளும் அம்பலக் கூத்தப் பெருமானைச் சிறு பொழுது மறந்தால் நான் உய்வேனோ” என்ற கருத்துடைய திருப்பதிகத்தைப் பாடியபடியே திருத்தில்லையை அடைந்தார்.

அவர் பாடியவை பிற பதிகங்கள் ‘வண்ணமும் வடிவும்’ என்ற திருக்குறுந்தொகையும், ‘கங்கையைப் பாகம் வைத்தார்’ என்ற திருநேரிசையும், ‘நெய்தல் குருகு’ என்ற திருவிருத்தமும் ‘ஊனுடுத்தி’ என்ற திருத்தாண்டகமும் ஆகும்.

1440. ‘அரியாணை’ எனத் தொடங்கும் பதிகத்தை, அடியவர்க்கு எரியவரான சிவபெருமானை, அந்த அடியவர் உள்ளத்தினின்றும் பிரியாத பெரிய திருத்தாண்டகமான செந்தமிழ்ப் பதிகத்தைப்பாடி, விளங்கும் ஒளி விரிகின்ற மையால் எல்லா உலகங்களிலும் நிறைவாக விளங்கும் பொன்னம்பலத்தில் பொருந்திக் கூத்தாடுகின்ற இறைவரை வணங்கித் தமிழ்ப் பதிகத்தினாலேயே மேலும் துதிப்பவராய்.

(‘அரியாணை என்பது’ திருத்தாண்டகத்தினை தொடக்கம்)

306 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1441 செஞ்சடைக் கற்றைமுற்றத் திளநிலா எறிக்கும்
எனுஞ் சிறந்த வாய்மை
அஞ்சொல்வளத் தமிழ்மாலை அதிசயமாம் படிபாடி.
அன்பு சூழ்ந்த
நெஞ்சருகப் பெர்ழி புனல்வார் கண்ணினையும்
பரவியசொல் நிறைந்த வாயும்
தஞ்செயலின் ஒழியாத திருப்பணியும் மாறாது
சாரும் நாளில்.
- 1442 கடையுகத்தில் ஆழியின்மேல் மிதந்ததிருக்
கழுமலத்தின் இருந்த செங்கண்
வீடையுகைத்தார் திருவருளால் வெற்பரையன்
பாவைதிரு முலைப்பா லோடும்
அடைய நிறை சிவம்பெருக வளர்ஞானங்
குழைத்தூட்ட அமுது செய்த
உடையமறைப் பிள்ளையார் திருவார்த்தை அடி
யார்கள் உரைப்பக் கேட்டார்.
- 1443 ஆழிவிடம் உண்டவரை அம்மைதிரும் பாலமுதம்
உண்டபோதே
ஏழிசைவண் தமிழ்மாலை இவன் எம் மான்
எனக்காட்டி இயம்ப வல்ல
காழிவரும் பெருந் தகைசீர் கேட்டலுமே
அதிசயமாங் காதல் கூர
வாழியவர் மலர்க்கழல்கள் வணங்குதற்கு
மனத்தெழுந்த விருப்பு வாய்ப்ப.
- 1444 அப்பொழுதே அம்-லத்துள் ஆடுகின்ற
கழலவணங்கி அருள்முன் பெற்றுப்
பொய்ப்பிறவிப் பிணியோட்டுந் திரு வீதி
புரண்டுவலங் கொண்டு போந்தே
எப்புவனங் களும்நிறைந்த திருப்பதியின்
எல்லையனை ஐிறைஞ்சி ஏத்திச்
செப்பரிய பெருமையினார் திருநாரை யூபணிந்து
பாடிச் செலவார்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 307

1441. "செஞ்சடைக் கற்றை முற்றத்திள நிலா எறிக்கும்" எனத் தொடங்கும் சிறப்புடைய வாய்மையுடைய சொற்களால் ஆன தமிழ்ப்பதிகத்தை வியப்புப் பொருந்தப் பாடி, அன்பு கெழுமிய மனம் கரைந்து உருக (அதனால்) வடிந்த மழை போன்ற இரண்டு திருக்கண்களும் சிவ பெருமானை வணங்கும் பதிகச் சொல் நிறைந்த திருவாயும் தம் செயலில் நீங்காத திருவுழவாரத் திருப்பணியும் மாறாமல் விளங்கும் நாள்களில்.

('செஞ்சடைக்கற்றை' என்பது பதிக தொடக்கம்)

1442. உலகத்தின் முடிவில் பொங்கி எழும் கடல் வெள்ளத்தில் மேலேமிதந்த திருக்கமுகத்தில் (சீகாழியில்) வீற்றிருக்கின்ற காளையை ஊர்தியாய்க் கொண்ட தோணி மப்பரிந் திருவருளால் மலையரசனின் மகளாரான பெரிய நாயகியம்மையார், திருமுலைப்பாலுடனே நிறைகின்ற சிவம் பெருகுமாறு வளர்கின்ற ஞானத்தை ஊட்ட, அதை உண்டருளிய ஆளுடைய பிள்ளையாரின் (ஞான சம்பந்தரின்) திருவரலாற்றை அடியவர் உரைப்பக் கேட்டு.

1443. பெரிய நாயகி அம்மையாரின் திருமுலைப்பால் முதத்தை ஞானத்துடன் உண்ட அப்போதே, ஏழிசை பொருந்தும் வளம், அன தமிழ் மாலையால் கடலில் தோன்றிய நஞ்சை உண்டருளிய சிவ பெருமானை 'எமது பெம்மான் இவன்' எனக் கூட்டிக் காட்டிப் பாடியருள வல்ல, சீகாழியில் தோன்றியருளிய பெருந்தகையாளரான ஞான சம்பந்தப் பெருமானின் சிறப்புக்களைக் கேட்டவுடன, அதிசயமான உணர்ச்சியுடனே கூடிய காதலால், வாழ்வு அளிக்கும் அவருடைய மலர் போன்ற திருவடிகளை வணங்குவதற்குத் தம் உள்ளத்தில் எழுந்த விருப்பம் பொருந்த.

1444. அப்போதே பொன்னம்பலத்தில் கூத்தாடும் இறைவரின் திருவடியை வணங்கி அருளைப் பெற்றுக் கொண்டு, பொய்யான இப்பிறவி நோயைப் போக்கும் இயல்பு கொண்ட தில்லையின் வீதியைத் திருமேனி நிலத்தில் புரளப் புரண்டு வலமாக வந்து பின் எல்லா உலகங்களிலும் நிறைவுடைய அப்பதியினது எல்லையை வணங்கித்துதித்துச் சொல்வதற்கரிய பெருமையுடைய சிவபெருமானின் திருநாரையூரைப் போய்ப் பணிந்து பாடி மேலே செல்லலானார்.

308 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1445 தொண்டர்குழாம் புடைகுழத் தொழுதகரத்
தொடுநீறு துதைத்த கோலங்
கண்டவர்தம் மனங்கசிந்து கரைந்துருங்
கருணைபுறம் பொழிந்து காட்டத்
தெண்டிரைவாய்க் கல்மிதப்பில் உகைத்தேறுந்
திருநாவுக்கரசர் தாமும்
வண் தமிழால் எழுதுமறை மொழிந்தபிரான்
திருப்புகலி மருங்கு சார்ந்தார்.

1446 நீண்ட வரை வில்லியார் வெஞ்சுலை படுத்தருளி
நேரே முன்னாள்
ஆண்டஅர செழுந்தருளக் கேட்டருளி ஆளுடைய
பிள்ளை யாருங்
காண்டகைய பெருவிருப்புக் கைம்மிக்க திருவுள்ளக்
கருத்தினோடு
முண்டஅருள் மனத்தன்பர் புடைகுழ எழுந்தருளி
முன்னே வந்தார்.

1447 தொழுதணைவுற் றாண்டஅரசு அன்புருகத்
தொண்டர் குழாத்திடையே சென்று
பழுதில்பெருங் காதலுடன் அடிபணியப் பணிந்த
வர்தங் கரங்கள் பற்றி
எழுதரிய மலர்க்கையால் எடுத்திறைஞ்சி விடை
மேல் வருவார் தம்மை
அழுதழைத்துக் கொண்டவர்தாம் அப்பரே என,
அவரும் அடியேன் என்றார்.

1448 அம்பிகைசெம் பொற்கிண்ணத் தழுதஞா னங்
கொடுப்ப அழகை தீர்ந்த
செம்பவள வாய்ப்பிள்ளை திருநாவுக் கரசரெனச்
சிறந்த சீர்த்தி
எம்பெருமக் களும்இயைந்த கூட்டத்தில்
அரனடியார் இன்பம் எய்தி
உம்பர்களும் போற்றிசைப்பச் சிவம்பெருகும் ஒலி
நிறைந்தார் உலகம் எல்லாம்.

1145. தொண்டர் கூட்டம் தம்மைச் சுற்றிவர, வணங்கும் கைகளுடன், திருநீற்றால் நிறைவுற்ற திருக் கோலமானது கண்டவரினீ உள்ளங்களை யெல்லாம் கரைந்து உருகும் அருளானது மேல் பொழிந்திட, தெளிவான அலை களையுடைய கடலில் கல்லையே மிதவையாகக் கொண்டு ஊர்ந்து கரை ஏறிய நாவுக்கரசர் பெருமானுந் வளமான தமிழால் எழுதும் வேதத்தைக் கூறியருளிய திருஞானசம் பந்தப் பெருமானின் சோழித் தலத்தின் பக்கத்தில் வந்து சேர்ந்தார்.

1146. 'பெரிய மேருமலையை வில்லாகக் கொண்ட சிவபெருமான் கொடிய சூலை நோயைத் தந்தருளி நேரே ஆண்டருளிய நாவுக்கரசர் வருகின்றார்' என்ற செய்தியைக் கேட்டருளி, ஞானசம்பந்தரும், அவரைக் காண்கின்ற தன்மையுடைய பெருவிருப்பு மிகவும் ஓங்கத் திருவுள்ளக் கருத்துடனே அருள் கொண்ட மனம் உடைய அடியார்கள் பலரும் தம்மைச் சூழ்ந்து வர எழுந்தருளி வந்து முன்னர் வந்தார்.

1147. காளையை ஊர்ந்தியாகவுடைய சிவபெருமானை அழுது அழைத்துத் தம் முன் வெளிப்பட்டு வரக்கொண்ட ஞானசம்பந்தரும் வரவேற்கச் சென்றவராய் எதிரே வந்த தொண்டர் குழுவின் திருவேடத்தை வணங்கி, எதிரில் சேர்தலுற்று, நாவுக்கரசர் தம்மைச் சூழ்ந்த தொண்டர் கூட்டத்தின் இடையில் சென்று அன்பின் மிகுதியால் உள்ளம் உருகக் குற்றம் இல்லாத பெரிய அளவிடற்கரிய காதலுடன் தம் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்க, அங்ஙனம் விழுந்து வணங்கியவரின் கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டு, எழுதற்கு அரிய மலர் போன்ற தம் திருக்கைகளால் எடுத்து அவரைத்தாழும் தொழுது, 'எம் அப்பரே!' என்று கூறிட அவரும் 'அடியேன்!' என்றார்.

1148. பெரிய நாயகியம்மையார் செம்பொன் கிண்ணத்தில் ஞான அமுதத்தை ஊட்ட, அதனால் அழகை நீங்கிய பவளம் போலும் திருவாயினையுடைய ஞானசம்பந்தரும் திருநாவுக்கரசு நாயனாரும் என்ற பெருஞ்சிறப்புடைய எம் இரண்டு பெருமக்களும் சேர்ந்த இத்திருக்கூட்டத்தைக் காணும் பேற்றைப் பெற்றதால், சிவனடியார்கள் இன்பம் அடைந்து, தேவர்களும் போற்றித் துதிக்குமாறு உலகம் எல்லாம் சிவத்தைப் பெருகுவிக்கும் 'அரகர' என்ற ஒலியை நிறைத்தனர்.

310 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1449 பிள்ளையார் கழல்வணங்கப் பெற்றேன் என்றரசு
வப்பப் பெருகு ஞான
வள்ளலார் வாசீசர் தமைவணங்கப் பெற்றதற்கு
மகிழ்ச்சி பொங்க
உள்ளநிறை காதலினால் ஒருவரொரு வரிற்கலந்த
உண்மையொடும்
வெள்ளநீர்த் திருத்தோணி வீற்றிருந்தார் கழல்
வணங்கும் விருப்பின் மிக்கார்.

1450 அருட்பெருகு தனிக்கடலும் உலகுக் கெல்லாம்
அன்புசெறி கடலுமாம் எனவும் ஒங்கும்
பொருட்சமய முதற்சைவ நெறிதான் பெற்ற
புண்ணியக்கண் ணிரன் டெனவும் புலனம் உய்ய
இருட்கடுவுண்டவர் அருளும் உலகம் எல்லாம்
ஈன்றாள்தன் திருவருளும் எனவுங் கூடித்
தெருட்கலைஞர் அனக்கன்றும் அரசுஞ் சென்று
செஞ்சடைவா னவர்கோயில் சேர்ந்தார் அன்றே.

1451 பண்பயில்வண் டறைசோலைகுழுங் காழிப்
பரமர்திருக் கோபுரத்தைப் பணிந்துள் புக்கு
விண்பணிய ஒங்குபெரு வியானைத் தன்னை
வலங்கொண்டு தொழுதுவிழுந் தெழுந்த
எல்லைச்
சண்பைவரு பிள்ளையார் அப்பர் உங்கள்
தம்பிரா னாரைநீர் பாடர் என்னக்
கண்பயிலும் புனல் பொழிய அரசும் வாய்மைக்
கலைபயிலும் மொழி பொழியக் கசிந்து பாடி.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 311

1449. 'ஆளுடைய பிள்ளையாரின் திருவடிகளை வணங்கும் பேற்றைப் பெற்றேன்' என்று திருநாவுக்கரசு நாயனார் மகிழ்ச்சியடைய, திருநாவுக்கரசு நாயனாரை வணங்கியதால் பெருகும் ஞானவள்ளலான ஞானசம்பந்தர் பெருமகிழ்ச்சியை அடைய, உள்ளத்தில் நிறைந்த ஆசையுடன் ஒருவர் மற்ற ஒருவருள்ளே கலந்த உண்மை நிலையோடும், வெள்ளப் பெருக்கில் மிதந்த திருத்தோணியில் வீற்றிருக்கும் இறைவரின் கழல் அணிந்த திருவடிகளை வணங்கும் விருப்பத்தாலே மிக்கவராகி,

1450. 'இவர்கள், அருளால் பெருகும் ஒப்பில்லாத கடலும், உலகங்களுக்கெல்லாம் அன்பினால் செந்நிறின்ற ஒருகடலும் போன்றவர்கள்' என்று கூறும்படியும், "இவர்கள் ஒங்கும் பொருளுடைய சமயங்களின் தலைமையுடைய சைவ நெறியானது பெற்ற புண்ணியக்கண்களைப் போன்றவர்கள்" என்று கூறும்படியும் "இவர்கள் உலகம் உய்யும் பொருட்டுக்கரிய நஞ்சினையுண்ட சிவபெருமானின் அருளும், உலகங்களை எல்லாம் ஈன்றெடுத்த உமையம்மை யாரின் அருளும் போன்றவர்கள்," என்று சொல்லும்படியும், தெளிவதற்குக் காரணமான கலைஞானக் கன்றான ஞான சம்பந்தரும் திருநாவுக்கரசரும் பிள்ளையாரின் மாளிகையினின்றும் புறப்பட்டுச் சென்று, சிவந்த சடையை யுடைய தேவ தேவரான இறைவரின் திருக்கோயிலை அடைந்தார்கள். அப்போதே,

1451. இசைபாடுகின்ற வண்டுகள் ஒலிக்கின்ற சோலைகள் சூழ்ந்த சீகாழியில் இறைவரின் திருக்கோபுரத்தை வணங்கி உள்ளே புகுந்து, வானமும் பணியத் தக்கவாறு உயர்ந்து விளங்கும் விமானத்தை வலமாகச் சுற்றிவந்து வணங்கிக் கீழே விழுந்து எழுந்த போது, சீகாழித் தலத்தில் தோன்றிய ஆளுடைய பிள்ளையார் "அப்பரே! நீவிர் உங்கள் தம்பிரானாரைப் பாடுங்கள்!" என்று கூறினார். அதைக் கேட்ட நாவுக்கரசரும் பெருகிய நீரைக் கண்கள் சிந்தவும், வாய்மைக் கலைகளில் பெருந்திய மெய்த் திருமொழிகளை வாய் மொழியவும் உள்ளம் உருகிப் பாடி,

312 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1452 பெரியபெரு மாட்டியுடன் தோணி மீது
 பேணிவீற் திருந்தருளும் பிரான்முன் நின்று
 பரிவுறுசெந் தமிழ்மாலை பத்தியோடும்
 பார்கொண்டு முடி எனும் பதிகம் போற்றி
 அரிய வகை புறம்போந்து பிள்ளை யார்தம்
 திருமடத்தில் எழுந்தருளி அமுது செய்து
 மருவியநன் புறுகேண்மை அற்றை நாள்போல்
 வளர்ந்தோங்க உடன் பலநாள் வைகும் நாளில் -
- 1453 அத்தன்மையினில் அரசும் பிள்ளை யாரும்
 அளவளாவி மகிழ்ச்சி அளவிலாத
 சித்தநெகிழ்ச் சியினோடு செல்லும நாவில்
 திருநாவுக் கரசுதிரு வுள்ளந் தன்னில்
 மைத்தழையும் மணிமிடற்றார் பொன்னி நாட்டு
 மன்னியதா னங்கலெல்லாம் வணங்கிப் போற்ற
 மெய்த்தெழுந்த பெருங்காதல் பிள்ளை யார்க்கு
 விளம்புதலும் அவருமது மேவி நேர்வார்.
- 1454 ஆண்டஅர செழுந்தருளக் கோலக் காவை
 அவரோடுஞ் சென்றிரைஞ்சி அன்புகொண்டு
 மீண்டருளினார் அவரும்விடை கொண் டிப்பால்
 வேதநா யகர்வீரும்பும் பதிகளான
 நீண்ட கருப் பறியலுர் புன்கூர் நீடுர்
 நீடுதிருக் குறுக்கைதிரு நின்றியூருங்
 காண்டகைய நனிபள்ளி முதலா நண்ணிக்
 கண்ணுதலார் கழல்தொழுது கவந்து¹ செல்வார்

1452. உமையம்மையாருடன் திருத் தோணியில் வீற்றிருக்கும் தோணியப்பரின் திருமுன்பு நின்று அன்புகூரும் செந்தமிழ் மாலையாகப் பக்தியோடும் "பார்கொண்டு மூடி" எனத் தொடங்கும் திருப் பதிகத்தினால் பாடி அங்கிருந்து நீங்குவதற்கரிய வகையால் வெளியில் வந்து திருஞானசம்பந்தரின் மடத்தில் இருந்து அமுது உண்டருளிப் பொருந்திய நண்புடன் கூடிய கேண்மையானது அன்று போலவே பின் என்றும் வளரும்படி உடனாகப் பல நாட்கள் இருந்த காலத்தில்.

1453. அங்ஙனம் அரசுகளும் ஞானசம்பந்தரும் ஒருவருடன் ஒருவர் உரையாடியதால் அடைந்த மகிழ்ச்சி அளவில்லாமல் பெருகிய மன நெகிழ்ச்சியுடன் செல்லும் நாட்களில், நஞ்சு பொருந்திய அழகான கழுத்தையுடைய சிவபெருமான் காலீரி பாயும் சோழ நாட்டில் நிலை பெற எழுந்தருளிய இடங்களை எல்லாம் வணங்கித் துதிக்க வேண்டும் என்று, திருநாவுக்கரசு நாயனாரின் உள்ளத்தில் உண்மைத் திறத்தினால் நிறைந்து மேன்மேல் எழுந்த பெருங்காதலை ஞானசம்பந்தருக்கு எடுத்தக் கூறுதலும் அவரும் அதனையே உள்ளத்தில் பொருந்தி ஒப்புக் கொள்பவராய்.

1454. திருநாவுக்கரசர் புறப்படவே அவருடன் போய்த் திருக்கோலக்காவைப் பணிந்து அன்பு விடை பெற்றுத் திரும்பினார். நாவுக்கரசரும் ஞானசம்பந்தரிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு மேலும் வேதநாயகரான சிவ பெருமான் விருப்பி எழுந்தருளியிருக்கும் பதிகளாகிய பெருமையால் நீண்ட 'திருக்கருப்பறியலார்', 'திருப்புன் கூர்', 'திருநீடுர்', 'குறுக்கை வீரட்டம்', 'திருநின்றியூர்' காணும் தகைமையுடைய 'திருநனிபள்ளி', என்ற இவை முதலானவற்றைச் சேர்ந்து நெற்றிக்கண் உடையவரின் திருவடிகளை வணங்கி மேற்செல்பவராய்,

314 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1455 மேவுபுனற் பொன்னியிரு கரையுஞ் சார்ந்து
விடையுயர்த்தார் திருச்செம்பொன் பள்ளி
பாடித்
காவுயரு மயிலாடு துறைநீள் பொன்னிக்
கரைத்துருத்தி வேள்வி குடி எதிர்கொள் பாடி
பாவுறுசெந் தமிழ்மாலை பாடிப் போற்றி
பரமர் திருப் பதிபலவும் பணிந்து போந்தே
ஆவுறும்அஞ் சாடுவார் கோடி காவில்
அணைந்துபணிந் தாவடுதண் டுறையைச் சார்ந்
தார்.

1456 ஆவடுதண் டுறையாரை அடைந்துய்ந்தேன் என்
றளவில் திருத் தாண்டகமுன் அருளிச் செய்து
மேருதிருக் குறுந்தொகை நேரிசையுஞ் சந்த
விருத்தங்க ளானவையும் வேறு வேறு
பாவலர்செந் தமிழ்த்தொடையாற் பள்ளித் தாமம்
பல சாத்திமிக்கெழுந்த பரிவி னோடும்
பூவயலத் தவர்பரவப் பலநாள் தங்கிப்
புரிவுறுகைத் திருத்தொண்டு போற்றிச்
செய்வார்.

திருவாடுதுறையில் 'நம்பனன்' 'திருவே' எனத்
தொடங்கும் திருத்தாண்டகங்களையும், 'நிறைக்க' எனும்
திருக்குறுந்தொகையினையும், 'மஞ்சளே' எனத் தொடங்
கும் திருநேரிசையையும், பாடினார். திருவிடை மருதூரில்,
'காடுடை' எனும் திருநேரிசையையும், 'பாசம் ஒன்றில்'
எனத் தொடங்கும் திருக்குறுந்தொகையையும், 'குலப்படை'
'ஆறு உடை எனத் தொடங்கும் திருத்தாண்டகங்களையும்
பாடினார்.

திருநாகேச்சுரத்தில், 'கச்சை சேரரவர்' எனத்
தொடங்கும் திருநேரிசையையும், 'தாயவனை' எனத்
தொடங்கும் திருத்தாண்டகத்தையும் பாடினார்.

1455. நீர் இடையறாது பொருந்திய காவிரி ஆற்றின் இரண்டு கரைகளிலும் சேர்ந்து, காளைக்கொடியை யுயர்க்திய சிவபெருமானின் 'திருச்செம்பொன் பள்ளி' யினைப் பாடிச் சோலைகள் உயர்ந்து சூழ்ந்த 'திருமயிலாடு துறையையும்', காவிரியின் இரு கரைகளில் உள்ள 'திருத்துருத்தி' — 'வேள்விக் குடியையும்', 'திரு எதிர் கொள் பாடி' யையும் தொழுது, செந்தமிழ்ப் பதிகங்களான பதிகங்களைப் பாடித் துதித்து இறைவரின் திருப்பதிகள் பலவற்றையும் பணிந்து சென்று ஆன் ஐந்தையும் ஆடும் சிவபெருமானின் 'திருக் கோடிக்கா'வை அடைந்து, வணங்கிச் சென்று, திருவாவடு துறையைச் சேர்ந்தார்.

சீகாழியில் 'பார் கொண்டு', 'படையார்' என்ற தொடக்கங்கள் உடைய திருவிருத்தங்களும், திருப்புகளில் 'பிறவாதே' எனத் தொடங்கும் திருத்தாண்டகமும், திருக் குறுக்கை வீரட்டத்தில் 'நீர்நனை நிறையப் பூசி' என்ற தொடக்கம் கொண்ட திருநேரிசையும், திருநின்றியூரில் 'கொடுங்கண்' என்ற தொடக்கம் உடைய திருக்குறுந்தொகையும், திருநளிபள்ளியில் 'முற்றிணை' என்ற தொடக்கம் கொண்ட திருநேரிசையும், திருச்செம்பொன் பள்ளியில் 'ஊனிணுள்ளுயிரை' எனத் தொடங்கும் திருநேரிசையும், திருமயிலாடு துறையில் 'கொள்ளும்' எனத் தொடங்கும் திருக்குறுந்தொகையும், திருத்துருத்தியுள் 'பொருந்திய' எனத் தொடங்கும் திருநேரிசையும், திருக் கோடி காவில் 'நெற்றிமேல்' எனத் தொடங்கும் திருநேரிசையும், 'சங்குலாம்' எனத் தொடங்கும் திருக்குறுந்தொகையும், 'கண்டலஞ்சேர்' எனத் தொடங்கும் திருத்தாண்டகமும் நாவுக்கரசரால் பாடப் பெற்றன.

1456. 'திருவாவடு துறையில் வீற்றிருக்கும் இறைவரை அடைந்து உய்ந்தேன்' என்ற கருத்துடைய அளவுபடாத திருத்தாண்டகத்தை முதலில் பாடி, பின் திருக்குறுந்தொகையும், திருநேரிசையும், சந்தவிருத்தங்களும் என்ற வெவ்வேறு பாக்களின் தன்மை மிக்க செந்தமிழ் மாலைகளால் திருப்பள்ளித் தாமங்களை பலவற்றையும் சாத்தி, மிகுதியாய் மேன்மேல் எழுந்த அன்பினோடும் உலகம் போற்றுமாறு பல நாட்கள் அங்குத் தங்கி இடைவிடாது நினைந்து செய்யும் திருத்தொண்டான உழவாரப் பணியைப் பாராட்டிச் செய்பவரானார்.

316 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- '1457 எறிபுனல் பொன் மணிசிதறும் திரை நீர்ப் பொன்னி
இடை மருதைச் சென்றெய்தி அன்பி னோடு
மறிவிரவு கரத்தாரை வணங்கி வைகி
வண்டமிழ்ப்பா மாலைபல மகிழ்ச் சாத்திப்
பொறியரவம் புனைந்தாரைத் திருநாகேச் சுரத்துப்
போற்றி அருந் தமிழ்மாலை புனைந்து போந்து
செறிவிரைநன் மலர்ச் சோலைப் பழையா றெய்தித்
திருச் சத்தி முற்றத்திற் சென்று சேர்ந்தார்.
- 1458 சென்று சேர்ந்து திருச்சத்தி
முற்றத் திருந்த சிவக் கொழுந்தைக்
குன்ற மகள்தன் மனக்காதல்
குவவும் பூசை கொண்டருளும்
என்றும் இனிய பெருமானை
இறைஞ்சி இயல்பில் திருப்பணிகள்
முன்றில் அணைந்து செய்துதமிழ்
மொழிமா லைகளுஞ் சாத்துவார்.
- 1459 கோவாய் முடுகி என்றெடுத்துக்
கூற்றம் வந்து குமைப்பதன்முன்
பூவா ரடிகள் என்றலைமேல்
பொறித்து வைப்பாய் எனப்புகன்று
நாவார் பதிகம் பாடுதலும்
நாதன் தானும் நல் லூரில்
வாவா என்றே அருள் செய்ய
வணங்கி மகிழ்ந்து வாசீசர்.
- '1460 நன்மைபெரு கருள்நெறியே வந்தணைந்து
நல்லூரின்
மன்னுதிருத் தொண்டனார் வணங்கிமகிழ்ந்
தெழும்பொழுதில்
உன்னுடைய நினைப்பதனை முடிக்கின்றோம்
என்றவர்தஞ்
சென்னிமிசைப் பாதமலர் சூட்டினான் சிவ
பெருமான்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 317

1457. பின், எறியும்நீரால் பொன்னையும் மணிகளையும் கொழிக்கும் அலைகளையுடைய காவிரிக்கரையில் உள்ள 'திருவிடை மருதூரைச்' சென்றடைந்து, மான் கன்றைக் கையில் உடைய இறைவரை அன்பு மிக வணங்கி, அங்கே தங்கி, வளமையுடைய தமிழ்ப் பதிக பாமாலை பலவற்றையும் மகிழ்ந்துபாடி சாத்தி, புள்ளிகளையுடைய பாம்புகளைப் புணைந்த இறைவரைத் 'திருநாகேச்சுரத்தில்' வணங்கி, அரிய தமிழ் மாலை பாடிச் சென்று, மணம் நிரம்பிய நல்ல மலர்களையுடைய பூஞ்சோலைகள் சூழ்ந்த பழையாறை என்ற தலத்தை அடைந்து திருச்சத்தி முற்றத்தில் போய்ச் சேர்ந்தார்.

1458. போய் அடைந்து 'திருச்சத்தி முற்றம்' என்ற பதியில் வீற்றிருக்கும் சிவக் கொழுந்தீசரை, மலையரசன் மகளாரான பார்வதியம்மையாரின் உள்ளத்தில் 'எழுந்த அன்பால் விளங்கும் பூசையினை ஏற்றருளுகின்ற என்றும் இனியவரான இறைவரைத் தொழுது திருமுற்றத்தினை அடைந்து, தம் ஐயல்பாய் செய்யும் திருப்பணிகளான உழவாரப் பணிகளைச் செய்து, சொல் மாலைகளையும் சாத்துவாராய்,

1459. 'கோவாய் முடுகி' எனத் தொடங்கி, 'கூற்றம் வந்து உயிரைக் கொண்டு போவதற்கு முன்பு, பூ வார்ந்த உம் திருவடியை அடையாளம் காட்டும்படி என் தலை மேற் பொறித்து வைத்தனருக!' எனச் சொல்லி, நாவில் நிறைந்த திருப்பதிகத்தைப் பாடவும், இறைவரும் "நீ திருநல்லூரில் வா வா!" எனக் கூறியருள, திருநாவுக்கரசர் மகிழ்ந்துவணங்கி,

1460. நன்மை பெருகும் திருவருளின் வழியே வந்து சேர்ந்து, நிலையான அத்தொண்டர் வணங்கி மகிழ்ந்து எழும் சமயத்தில் "உன் நினைவை யாம் முடிக்கின்றோம்" என்று அருள் செய்து, திருநாவுக்கரசரான அவரது தலை மீது தம் திருவடிகளைச் சூட்டியருளினார்

318 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1461 நனைந்தனைய திருவடிஎன் தலைமேல்வைத் தார்
என்று
புனைந்ததிருத் தாண்டகத்தால் போற்றிசைத்துப்
புனிதரருள்
நினைந்துருகி விழுந்தெழுந்து நிறைந்து மலர்ந்து
ஒழியாத்
தனம்பெரிதும் பெற்றுவந்த வறியோன்போல்
மனந்தழைத்தார்.

1462 நாவுக்கு மன்னர்திரு நல்லூரில் நம்பர்ப்பால்
மேவுற்ற திருப்பணிகள் மேவுறநா னாஞ்செய்து
பாவுறற தமிழ்மாலை பலபாடிப் பணிந்தேத்தித்
தேவுற்ற திருத்தொண்டு செய்தொழுகிச்
செல்லுநாள்.

1463 கருகாவூர் முதலாகக் கண்ணுதலோன்
அமர்ந்தருளும்
திருவாவூர் திருப்பாலைத் துறைபிறவுஞ்
செனநிறைஞ்சிப்
பெருகார்வத் திருத்தொண்டு செய்துபெருந்
திருநல்லூர்
ஒருகாலும் பிரியாதே உள்ளருகிப் பணிகின்றார்.

1464 ஆளுடைய நாயகன்றன் அருள்பெற்றங்
ககன்றுபோய்
வாளைபாய் புனற்பழனத் திருப்பழன
மருங்கணைந்து
காளவிடம் உண்டிருண்ட கண்டர்பணிக்
கலன்பூண்டு
நீளிரவில் ஆடுவார் கழல்வணங்க நேர்பெற்றார்.

1465 அப்பதியைச் சூழ்ந்ததிரும் பதியில்அர னார்மகிழும்
ஒப்பரிய தானங்கா உள்ளருகிப் பணிந்தணைவார்
மெய்ப்பொருள்தேர் நாவினுக்கு வேந்தாதாம்
மேவினார்
செப்பருஞ்சீர் அப்பூதி அடிகளுர் திங்களுர்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 319

1461. 'நனைத்தனைய திருவடி என் தலை மேல் வைத்தார்' என்று பாடிய திருத்தாண்டகத்தால் போற்றித் துதித்து, புனிதரான இறைவரின் திருவருளை எண்ணி மனம் உருகி, நிலத்தில் விழுந்து வணங்கி எழுந்து, உள்ள நிறையும் மலர்ச்சியும் பெற்றுக், 'குறையாத செல்வத்தைப் பொங்கும் பெற்றுக கனிககும் வறியவன்' போல் மனம் தழைத்தார்.

(திருச்சத்தி ழுற்றத்தில் 'கோவாய் முடுகி' எனத் தொடங்கும் திருவிருத்தத்தையும், 'நினைந்துருகும்' எனத் தொடங்கும் திருத்தாண்டகத்தையும் பாடினாநாவுக்கரசர்.)

1462. நாவரசர் திருகல்லூர் என்ற தலத்தில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானிடம் பொருந்தத் திருப்பணி களை மனமார நானும் செய்தும், தமிழ் மாலை பலவறறையும பாடி வணங்கித் துதித்தும், தெய்வம் பொருந்தும் திருத் தொண்டு இவ்வாறு செய்து-ஒழுகும் நாளில்,

1463. 'திருக்கருகாலூர்' முதலான நெற்றித் திருவழியுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற 'திருவாலூரும்', 'திருப்பாலைத் துறையும் இன்னும் பிறவும் போய்ப் பாரிந்து ஆர்வம் பெருகும் திருத்தொண்டைச் செய்து 'திருதல்லூரை' ஒரு காலமும் பிரியாது உள்ளம் நெகிழ்ந்துருகிப் பணிபவர்.

1464. தன்மை ஆளும் இறைவரின் திருவருளைப் பெற்றுகொண்டு அங்கிருந்தும் புறப்பட்டுச் சென்று, வானை மீன்கள் பாயும் நீரின் சிறப்புடைய 'திருப்பழனத்தில்' போய்ச் சேர்ந்து, திருநீலகண்டரும் பாம்புகளை அணிந்து ஊழிக் காலத்தில் ஆடுபவருமான இறைவரின் திருவடிகளை தேரே வணங்கும் பேற்றை அடைந்தார்.

(திருக்கருகாலூர் 'குருகாம்' எனத் தொடங்கும் திருத்தாண்டகமும், திருப்பாலைத் துறையில் 'நீல மா மணி' எனத் தொடங்கும் திருகருந்தொகையும் அவரால் பாடப்பட்டன.)

1465. அந்த திருப்பழனத்தைச் சார்ந்துள்ள திருப்பதிகளில் சிவபெருமான் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் ஒப்பற்ற திருக்கோயில்களை உள்ளம் உருகிப் பணிந்து சேர்பவராகி, மயம்ப் பொருளைத் தேர்ந்து தெளிந்தவரான நாவரசர், சொல்வதற்கரிய சிறப்புடைய அப்பூதி அடிகளாரின் ஊரான திங்களுரை அடைந்தார்.

320 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1466 அந்தணரின் மேம்பட்ட அப்பூதி அடிகளார்
தந்தைய ருடன்சாலை கூவல்குளந் தருதண்ணீர்ப்
பந்தர்பல ஆண்டஅர செனும்பெயரால்
பண்ணினமை
வந்தணைந்த வாசேர் கேட்டவர்தம் மனைநண்ண.
- 1467 மற்றவரும் மனமகிழ்ந்து மனைவியார் மைந்தர்
பெருஞ்
சுற்றமுடன் களிகூரத் தொழுதெழுந்து சூழ்ந்து
மொழிக்
கொற்றவரை அழுதுசெயக் குறைகொள்வார்
இறைகொள்ளப்
பெற்ற பெருந் தவத்தொண்டர் திருவுள்ளம்
பெறப் பெற்றார்.
- 1468 காண்டகைமை இன்றியும்முன் கலந்தபெருங்
கேண்மையினார்
பூண்டபெருங் காதலுடன் போனகழுங் கூறியமுதும்
வேண்டுவன வெவ்வேறு விதங்கள் பெற விருப்பி
னால்
ஆண்டஅர சமுதுசெயத் திருவமுதம் படி
அமைத்து.
- 1469 திருநாவுக் கரசமுது செய்தருள மற்றவர்தம்
பெருநாமஞ் சாத்தியஅப் பிள்ளைதனை அழைத்
தன்பு
தருளுனத் திருமறையோர் தண்டலையின் வண்
கதலிக்
குருநாளக் குருத்தரித்து கொண்டுவரத் தனி
விட்டார்.
- 1470 ஆங்கவனும் விரைந்தெய்தி அம்மருங்கு தாழாதே
பூங்கதலிக் குருத்தரியப் புகும் அளவில் ஒருநாகம்
தீங்கிழைக்க அதுபேணான் திருஅமுது செய்தருள
ஒங்குகத விக்குருத்துக் கொண்டொல்லை
வந்தணைந்தான்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 321

1466. அந்தணர்களுக்கும் மேன்மை உடைய அப்பூதி அடிகளார், தம் மைந்தருடன், சாலைகள், கிணறு, குளம், மரம், தண்ணீர்ப்பந்தல் முதலான பல அறங்களையும் ஆண்ட 'அரசு' என்னும் திருப்பெயரால் அமைத்தமை, அங்கு வந்து சேர்ந்த நாவரசர் கண்டும் கேட்டும் அறிந்து அவரது திருமனையை அடைய.

1467. அப்பூதி அடிகளாரும் உள்ளம் மகிழ்ந்து மனைவி மைந்தர் முதலான பெருஞ்சுற்றத்துடன் மகிழ்ச்சி மிகக்கொண்டு தெரிந்து, தொழுது எழுந்து, குழவந்து நாவுக்கரசரைத் தம் திருமனையில் அழுது செய்யுற்படி வேண்டிக் கொள்பவராகி அவரது ஜிசைவான மறு மொழியை வேண்டி நிற்க, எதிர்பாராத தாமே வந்து கிடைக்கப் பெற்ற பெரிய தவத்தையுடைய அவரது திருவுள்ளத்தின் சம்மதத்தைப் பெறும் பேற்றைப் பெற்றார்.

1468. நேரிடையாய் காணும் தன்மை இல்லா திருந்தும் முன் கலந்ததால் உண்டான பெருங்காதலுடன் திருவமுதும், கறியமுது வகைகளும் வேண்டுவனவற்றை வெவ்வேறு வகையில் விருப்பத்தால் ஆண்ட அரசுகள் உண்பதற்குரிய உணவாகும்படியாய்ச் சமைத்து,

1469. அன்பு பொருந்தும் ஞானத் திருமறையோரான அப்பூதி அடிகள், நாவுக்கரசர் அழுது செய்தருள் வதற்காக அவரது திருப்பெயர் சூட்டப்பட்ட அந்த மூத்த பிள்ளையை அழைத்து, தோட்டத்தில் வளம் வாய்ந்த வாழையின் பெரிய நர்ளைத்தையுடைய குருத்தை அறிந்து கொண்டு வருமாறு தனியாய் அனுப்பினார்.

1470. அப்போது, மூத்த திருநாவுக்கரசரான அம் மகனும் விரைவாகத் தோட்டத்துக்குச்சென்று, அச்செயலில் காலம் தாழ்க்காமல், அழகான வாழைக் குருத்தை அரியப் புகும்போது, ஒரு பாம்பு தீண்ட, அதைப் பொருட்படுத் தாது, அரசு உணவு உண்பதற்காகப் பெரிய வாழைக் குருத்தை அறிந்து கொண்டு விரைவில் வந்து சேர்ந்தான்.

322 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1471 தீயவிடந் தலைக்கொள்ளத் தெருமந்து செழுங்
குருத்தைத்
தாயர்கரத் தினில்நீட்டித் தளர்ந்துதனைத் தழல்
நாகம்
மேயபடி உரைசெய்யான் விழக்கண்டு கெட்
டொழிந்தேம்
தூயவர்இங் கமுதுசெயத் தொடங்கார் என்றது
ஒளித்தார்.

1472 தம்புதல்வன் சவமறைத்துத் தடுமாற்றம் இலராகி
எம்பெருமான் அமுதுசெய வேண்டும் என
வந்திறைஞ்ச
உம்பர்பிரான் திருத்தொண்டர் உள்ளத்தில்
தடுமாற்றம்
நம்பர்திரு வருளாலே அறிந்தருளி நவைதீர்ப்பார்.

1473 அன்றவர்கள் மறைத்ததனுக் களவிறந்த கருணை
யராய்க்
கொன்றைநறுஞ் சடையார்தம் கோயிலின் முன்
கொணர்வித்தே
ஒன்றுகொலாம் எனப்பதிகம் எடுத்துடையான்
சீர்பாடப்
பின்றைவிடம் போய்நீங்கிப் பிள்ளையுணர்ந்
தெழுந்திருந்தான்.

1474 அருந்தனயன் உயிர்பெற்ற அதுகண்டும் அமுது
செயாது
இருந்ததற்குத் தளர்வெய்தி இடருழந்தார் துயர்
நீங்க
வருந்துமவர் மனைப்புருந்து வாசீசத் திருமுனிவர்
விருந்தமுது செய்தருளி விருப்பினுடன் மேவுநாள்.

1471. அங்ஙனம் விரைவாக வந்த அம்மைந்தன் தீய நஞ்சு தன் தலைக்கேற மயங்கிச் செழுமையான குருத்தைத் தன் தாயாரின் கையில் தந்து, தளர்ந்து, தன்னைத் தீப்போன்ற பம்பு தீண்டிய செய்தியைக் கூறாத வனாய்க் கீழே வீழுந்தான். அதனைத் தாயாரும் தந்தையாரும் கண்டு, 'கெட்டோழிந்தோம்! புனிதரான நாவுக்கரசர் இதனால் இங்கு அழுது செய்யத் தொடங்கார்!' என்று மனத்தில் எண்ணி நஞ்சு ஏறிய செய்தியை மறைத்த வராய்,

1472. தம் மைந்தனின் சுவத்தை மறைத்து அதனால் எவ்வித மனத் தடுமாற்றமும் இல்லாதவராய், முன்னே நாவுக்கரசரிடம் வந்து 'எம்பெருமானே! அழுது உண்டருள வேண்டும்!' என வணங்கிச் சொல்லி நின்றனர். நிற்க, தேவதேவரான சிவபெருமானின் தொண்டரான நாவுக்கரசரும் செம்மையான தம் திருவுள்ளத்தில் இறைவரின் திருவருளால் ஒரு தடுமாற்றம் உண்டாக, அதனை அறிந்து துன்பம் நீங்குபவராய்.

1473. அன்று அவர்கள் இவ்வாறு தம் மைந்தனின் சுவத்தை 'மறைத்து விட்ட அன்பின் திறத்துக்கு அளவற்ற கருணை உடையவராய் அந்தச் சுவத்தைக் கொன்றை மலர் மாலை சூடிய மணமுடைய சடையரின் திருக்கோயில் முன்பு கொணரச் செய்து, 'ஒன்று கொலாம்' எனத் தொடங்கிய திருப்பதிகத்தினால், சிவபெருமானின் திருவருளைப் பாடப் பின் வந்து தங்கிய நஞ்சானது நீங்கிப் பேரகவே, அம்மகன் உறக்கத்தினின்று விழித்து எழுந்தவன் போன்று எழுந்திருந்தான்.

1474. தம் அரிய மகன் உயிர் பெற்று எழுந்த அதனைப் பார்த்து, தாம் அழுது உண்ணாமல் தாழ்ந்து இருக்க நேர்ந்தமைக்கு உள்ளம் தளர்ந்து வருந்தும் அப்புகியார், மனைவியார் முதலியவரின் துன்பம் நீங்கும் பொருட்டு வருந்தும் அவர்களின் இல்லத்துள் கோயிலினின்று வந்து புதுந்து நாவுக்கரசரான முனிவர், அவர்கள் அன்புடனே அளித்த விருந்து அமுதை உண்டருளி அவர்களுடன் விருப்புடன் தங்கியிருந்தார். அந்நாளில்,

324 [1] திருத்தொண்டர் புராணம்

1475 தங்மனார் தனில்நின்றும் திருமறையோர் பின்
செல்லப்
பைங்கண்விடைத் தனிப்பாகர் திருப்பழனப் பதி
புகுந்து
தங்குபெருங் காதலொடும் தம்பெருமான் கழல்
சார்ந்து
பொங்கியஅன் புறவணங்கி முன்னின்று போற்
றிசைப்பார்.

1476 புடைமாலை மதிக்கண்ணப் புரிசடையார் பொற்
கழற்கீழ்
அடைமாலைச் சீலமுடை அப்பூதி அடிகள்தமை
நடைமாணச் சிறப்பித்து நன்மைபுரி தீந்தமிழின்
தொடைமாலைத் திருப்பதிகச் சொன்மாலை
பாடினார்.

1477 எழும்பணியும் இளம்பிறையும் அணிந்தவரை
எம்மருங்குந்
தொழும்பண்மேற் கொண்டருளித் திருச்சோற்றுத்
சூறைமுதலாத்
தெழும்புகேண் மையில்நண்ணித் தானங்களை
பலபாடிச்
செழும்பழனத் திறைகோயில் திருத்தொண்டு
செய்திருந்தார்.

1478 சாலநாள் அங்கமர்ந்து தந்தலைமேல் தாள்வைத்த
ஆலமார் மிணமிடற்றார் அணி மலர்ச்சேஷடி
நினைந்து
சேலுலாம் புனற்பொன்னித் தென்சரையே
றிச்சென்று
கோலநீள் மணிமாடத் திருநல்லூர் குறுகினார்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 325

1475. அப்பூதியார் திங்களுரின்னிறு தம்மைப் பின் பற்றி வரப் பசுமையான கண்ணையுடைய காளையை ஊர்தியாக உடைய ஒப்பற்ற சிவபெருமானின் திருப்பழனப் பதியுள் புகுந்து (நாவுக்கரசர்) பெருங்காகலுடன் தம் பெருமானின் திருவடிகளைச் சார்ந்து பொங்கிய அன்புடன் வணங்கித் திருமுன்பு நின்றுவணங்கியவராய்,

1476. பக்கத்தில் மாலைக் காலத்தில் தோன்றும் பிறைச் சந்திரனான மாலையையுடைய புரிசடையையுடைய இறைவரின் பொற் பாதங்களின் கீழ் அடைகின்ற இயல் பாகிய ஒழுக்கத்தையுடைய அப்பூதி அடிகளின் ஒழுக்கத்தை உயர்வாய்ப் பாராட்டி, நன்மையையே சொல்லும் இனிய தமிழின் இனிய மாலையான திருப்பதிகச்சொன் மாலையைப் பாடினார்.

(திருப் பழனத்தில் பாடியது 'சொன் மாலை' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

1477. எழுகின்ற படத்தையுடைய பாம்புகளும் இளம்பிறையும் ஆகியவற்றை அணிந்த சிவபெருமானை எங்கும் எல்லாப் பதிகளிலும் வணங்கும் பணியைத் தலை மேற்கொண்டு, 'திருச் சோற்றுத் துறை' முதலான பதிகளை அடைந்து கோயில்கள் பலவற்றையும் பாடி வணங்கி செழுமைபான திருப்பழனத்து இறைவரின் திருக்கோயிலில் திருத்தொண்டு செய்து கொண்டிருந்தார்.

(திருச்சோற்றுத்துறையில் பாடியது 'பொய் விரா மேனி' எனத் தொடங்கும் திருநேரிசை, 'காலை எழுந்து' எனத் தொடங்கும் திருவிருத்தம், 'கொல்லை' எனத் தொடங்கும் திருக்குறந்தொகை, 'மூத்தவனா' எனத் தொடங்கும் திருத்தாண்டகம் என்பவை.)

1478. பல நாட்கள் அந்தப் பதியில் தங்கியிருந்து தம் முடியின் மீது திருவடி சூட்டிய திருநீலகண்டரின் அழகிய மலர்ச் சேவடிகளை எண்ணிக் கொண்டு சேல் மீன்கள் உலவும் நீர்ச் செழிப்பையுடைய காவிரியின் தெற் தக்கரை வறியே சென்று, அழகு மிக்க நீண்ட மாடக் கோயிலான திருநல்லூரை நாவுக்கரசர் அடைந்தார்.

326 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1479 அங்கணைந்து தம்பெருமான் அடிவணங்கி ஆராது
பொங்கியஅன் பொடுதிளைத்துப் போற்றிசைத்துப்
பணிசெயுநாள்
தங்குபெருங் காதலினால் தாமரைமேல் விரிஞ்சு
னாடு
செங்கண்மால் அறிவரியார் திருவாரூர் தொழ
நினைந்தார்.

1480 நல்லூரில் நம்பர் அருள் பெற்றுப்போய்
பழையாறை
பல்லூர்வெண் தலைக்கரத்தார் பயிலும்இடம்
பலபணிந்து
சொல்லூர்வண் தமிழ்பாடி வலஞ்சுழியைத்
தொழுதெத்தி
அல்லூர்வெண் பிறையணிந்தார் திருக்குடமுக்
கணைந் தின்றஞ்சி.

1481 நாலூர் தென் திருச்சேறை குடவாயில் நறைபூர்சேர்
பாலூரும் இன்மொழியாள் பாகனார் கழல்பரவி
மேலூர்தி விடைக்கொடியார் மேவுஇடம்
பலபாடிச்
சேலூர்தன் பணைகூழ்ந்ததென் திருவாஞ் சியம்
அணைந்தார்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 327

1479. அங்குச் சேர்ந்து தம் இறைவரின் திருவடிகளை வணங்கி, ஆராது பொங்கிய அன்புடன் ஆனந்தம் கொண்டு துதித்துத் திருப்பணி செய்து வந்தார். அந்நாளில், தங்கிய பெருங்காதலால், தாமரையில் இருக்கும் நான்முகனும் சிவந்த கண்ணையுடைய திருமாலும் அறிவதற்கரிய சிவபெருமானின் திருவாருரைத் தொழுவதற்கு எண்ணம் கொண்டார்.

(திருநல்லூரில் 'அட்டுமி னிப்பவி' எனத் தொடங்கும் திருவிருத்தம் பாடினார்.)

1480. திருநல்லூரில் இறைவரிடம் அருள் விடை பெற்றுக் கொண்டு போய், பழையாறையில், பற்கள் வெளித் தோன்றவுள்ள வெண்மையான தலையோட்டைக் கையில் கொண்ட இறைவர் எழுந்தருளிய பல கோயில்களையும் வணங்கி, நல்ல சொற்கள் நிரம்பிய பாக்களைப் பாடி, அதன்பின், திருவலஞ்சுழியைச் சென்று தொழுது ஏத்திச் சென்று, மாலையில் தோன்றும் வெண்பிறையைச் சூடிய இறைவர் எழுந்தருளிய திருக்குடமூக்கினை அணைந்து பணிந்து,

'1481. திருநாலூரும், அழகான திருச் சேறையும், திருக்குடவாயிலும், திருநறையூரும் என்ற இத்தலங்களில் எல்லாம் வீற்றிருக்கின்ற பால் போன்ற இனிய சொல்லை யுடைய பார்வதியம்மையாரின் பாகனாரான இறைவரின் திருவடிகளைப் பணிந்து துதித்துச் சென்று, விடையை மேற்கொள்ளும் ஊர்தியாகவும் கொடியாகவும் கொண்ட இறைவர் வீற்றிருக்கும் பல இடங்களையும் பாடிச் சென்று சேல் மீன்கள் உலாவும் தண்ணிய வயல்கள் சூழ்ந்த அழகான திருவாஞ்சியத்தை அடைந்தார்.

(திருவலஞ்சுழியில் பாடியது 'ஓதுவார் மட' எனத் தொடங்கும் திருக்குறுந் தொகை. 'அலையார், 'கருமணி போல்' எனத் தொடங்கும் திருத்தாண்டகங் களும் அங்கேயே பாடப்பட்டன. குடமூக்கில் 'பூவணத் தவன்' எனத் தொடங்கும் திருக்குறுந் தொகை. திருக்குடந் தைக் கீழ்க்கோட்டத்தில் 'சொன் மலிந்த' எனத் தொடங் கும் திருத்தாண்டகமும், திருச்சேறையில் 'பெருந்திரு' எனத் தொடங்கும், திருநேரிசையும், 'பூரி யாவரும்' எனத் தொடங்கும் திருக்குறுந் தொகையும், திருவாஞ்சியத்தில் 'படையும்' எனத்தொடங்கும் திருக்குறுந் தொகையும் பாடப்பட்டன.)

328 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1482 பெருவாச மலர்ச்சோலைப் பெருவேளூர்
பணிந்தேத்தி
முருகாரும் மலர்க்கொன்றை முதல்வனார்
பதிபிறவும்
திருவாரும் விளமருடன் சென்றிறைஞ்சி வாசீசர்
மருவாரூர் எரித்தவர்தம் திருவாரூர்
வந்தடைந்தார்.
- 1483 ஆண்டஅர செழுந்தருள ஆரூரில் அன்பர்கள்தாம்
நீண்டசடை முடியார்பால் நிறைந்தஅருள்
பெற்றுடையார்
காண்டகுமா ளிகைமாடங் கவின்கிறந்தோங்
கிடஎங்கும்
சேண்டிகழ்வீ திகள்பொலியத் திருமலிமங்
கலஞ்செய்தார்.
- 1484 வல்லமண் குண்டர்தம் மாயை கடந்து மறிகடலில்
கல்லே மிதப்பாகப் போந்தவர் வந்தா
ரெனுங்களிப்பால்
எல்லையில் தொண்டர் எயிற்புறஞ் சென்றெதிர்
கொண்ட போது
சொல்லின் அரசர் வணங்கித் தொழுதுரை செய்
தணைவார்.
- 1485 பற்றொன் நிலாவரும் பாதக ராகும்
அமணர்தம்பால்
உற்ற பிணியொழிந் துய்யப்போந் தேன்பெற
லாவது ஒன்றே
புற்றிடங் கொண்டான்தன் தொண்டர்க்குத்
தொண்டராம் புண்ணிய மென்று
உற்ற உணர்வொடும் ஆரூர்த் திருவீதி
உள்ளணைந்தார்.
- 1486 குழுந் திருத்தொண்டர் தம்முடன் தோரணவாயில்
நண்ணி
வாழி திருநெடுந் தேவா சிரியன்முன் வந்திறைஞ்சி
ஆழி வரைத்திரு மாளிகை வாயில் அவைபுகுந்து
நீன்குடர் மாமணிப் புற்றுகந் தாரைநேர்
கண்கொண்டார்

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 329

1482. நாவரசர், மிக்க மணம் உடைய பூஞ்சோலைகள் சூழ்ந்த 'திருப்பெருவேளுரைத்' துதித்து, வாசனையுடைய கொன்றை மலர்களை அணிந்த இறைவரின் பிற தலங்களையும், 'திருவ்ளமரையும்' சென்று வணங்கிப் பகைவரின் ஊர்களான திரிபுரங்களை எரித்த சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் திருவாரூர் வந்து சேர்ந்தார்.

1483. நாவரசர் வந்தருள, அதனை அறிந்த திருவாரூரில் இருந்த அடியார்கள் நீண்ட சடையையுடைய இறைவரின் நிறைந்த திருவருளைப் பெற்றவர்களாதலால் காண்பதற்கு இனிய மாளிகைகளையும் மாடங்களையும் முன்னைவிட அழகு சிறந்து விளங்குமாறும் அதனால் எங்கும் தொலைவில் திகழும் வீதிகள் விளங்குமாறும், திருவுடைய மங்கல அணிகளைச் செய்தனர்.

1484. கொடிய மனவன்மையுடைய சமணர்களான கீழ்மக்களின் மாயையினைக் கடந்து, அலை மடியும் கடலில் கூல்லையே மிதவையாகக் கொண்டு கரை ஏறி வந்தவரான பெரியவர் வந்தார் என்ற மகிழ்ச்சியால் அளவற்ற தொண்டர்கள் நகரமதிலின் வெளியே வந்து எதிர்கொண்ட போது நாவரசர் அந்தத் தொண்டர்களைத் தொழுது, துதித்து அணைபவராய்,

1485. "புற்றைத் தமக்கு இடமாகக் கொண்டு வீற்றிருக்கும் வன்மிக நாதரின் தொண்டர்களுக்குத் தொண்டராகும் புண்ணியமாவது, ஒன்றாலும் பற்றத் தகாதவர்களாய்ப்பெரும் பாதகர்களான சமணர்களிடத்தில், பொருந்திய நோய் நீங்கி உய்யும் பொருட்டாக வந்து புகுந்த யானும், பெறத்தக்கது ஒன்றாகுமோ?" என்று சொல்லித்தம் உணர்ச்சி என்பது அற்றவராய்த் திருவாரூர்த் திருவீதியுள் சேர்ந்தார்.

(திருவாரூர் மூலட்டானத்தில் பாடியது 'குலம் பலம்' எனத் தொடங்கும் திருவிருத்தம்.)

1486. தம்மைச் சூழ்ந்து கொண்ட அத்தொண்டர்களுடனே தோரணங்கள் தொங்க விடப்பட்ட வாய்லை அடைந்து வாழ்வையுடைய திருவினால் மிக்க தேவாசிரிய மண்டபத்தின் முன் வந்து வணங்கிச், சக்கரவாள மலை போன்ற திருமாளிகையின் வாயிலுள் புகுந்து, ஒளிவீசும் பெரிய அழகான புற்றில் வீற்றிருக்கும் இறைவரை நேரே கண்டு கொண்டார்.

330 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1487 கண்டு தொழுது விழுந்து கரசர
 ணாதிஅங்கமெலாம்
 கொண்ட புளகங்க ளாக எழுந்தன்பு
 கூரக்கண்கள்
 தண்டுளி மாரி பொழியத் திருமுலட்
 டாவர்தம்மைப்
 புண்டரி கக்கழல் போற்றித் திருத்தாண்
 ட கம்புனைந்து.

1488 காண்ட லேகருத் தாய்தினைந்து என்னுங்கலைப்
 பத்சம்
 தூண்டா விளக்கன்ன சோதிமுன் தின்று
 துதித்துருகி
 ஈண்டு மணிக்கோயில் குழ வலஞ்செய் திறைஞ்சி
 அன்பு
 பூண்ட மனத்தொடு நீள்தரு வாயிற்
 புறத்தணைந்தார்.

1489 செய்யமா மணிஒளிகும் திருமுன்றில் முன்தேவா
 சிரியன் சார்ந்து
 கொய்யுமா மலர்ச்சோலைக் குயில்கூவ மயிலாலும்
 ஆரு ராரைக்
 கையினால் தொழாதொழிந்து கனியிருக்கக்
 காய்கவர்ந்த கள்வனேன் என்று
 எய்தரிய கையறவால் திருப்பதிகம் அருள்செய்தங்
 கிருந்தார் அன்றே.

1490 மார்பாரப் பொழிகண்ணீர் மழைவாருந் திருவடிவும்
 மதுர வாக்கில்
 சேர்வாகுந் திருவாயில் தீந்தமிழின் மாலைகளுஞ்
 செம்பொற் றாளே
 சார்வான திருமனமும் உழவாரத் தனிப்படையும்
 தாமும் ஆகிப்
 பார்வாழத் திருவீதிப் பணிசெய்து பணிந்தேத்திப்
 பரவிச் செல்வார்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 331

1487. பார்த்து, தொழுது. நிலம் பொருந்த விழுந்து வணங்கிக் கைநால் முதலான அங்கங்கள் எல்லாம் மயிர்ப் புளகம் ஏற்பட, எழுந்து அன்பு மிகுதலால் கண்களினின்றும் மழை போலப் பொழியத் திருமூலத்தான இறைவரை அவருடைய தாமரை போன்ற திருவடிகளைப் துதித்து, போற்றித் திருத்தொண்டகத் பதிகத்தைப் பாடி,

(இங்குப்பாடிய திருத்தொண்டகம் 'பிரமன் தன்' என்ற தொடக்கம் கொண்டது.)

1488. அதன் பின்னர்க் 'காண்டலே கருத்தாய் நினைந்து' என்ற தொடக்கமுடைய கலைப் பதிகத்தைத் தூண்டா விளக்கைப் போன்ற சுய ஒளியான புற்றிடம் கொண்ட காதர் திருமுன்பு நின்று துதித்து உள்ளம் உருகி, அழகிய கோயிலை வலமாகச் சுற்றி வந்து இறைஞ்சி அன்பு தொண்ட உள்ளத்துடன் நீண்ட திருவாயிலின் பக்கத்தை அடைந்தார்.

(- - - - -லே கருத்தாய்' என்பது பதிகத்தின் தொடக்கம்.)

1489. அவர், சிவந்த மணிகளின் பேரொளி விளங்கும் திருமுற்றத்தின் முன்னம் உள்ள தேவாசிரிய மண்டபத்தைச் சேர்ந்து, 'அரும்புகள் மிக்க பூஞ்சோலைகளில் குயில்கள் கூவவும் மயில்கள் அகவவும் உள்ள திருவாரூரில் வீற்றிருக்கின்ற பொருமானைக் கைகளைக் கூப்பி வணங்காததால், நான் கனியிருக்கக் காய் கவர்ந்த கள்வன் போன்றேன்' என்ற கருத்தால் அடைவதற்கு அரிய மிக்க துன்பத்தின் மிகுதியால் திருப்பதிகத்தைப் பாடி, அங்கத் தங்கியிருந்தார். இங்குப் பாடியது 'மெய் யெலாம்' எனத் தொடங்கும் பதிகம்,

1490. மார்புநிறைய வடியும்கண்ணீர் மழைவார்கின்ற திருவடிவழி, மதுரமான வாக்கில் இனிய தமிழ்ப்பதிகம் சேரும் திருவாயும், இறைவரின் பொன் திருவடிகளையே சார்பாகக் கொண்ட திருமனமும், திருஉழவாரமான ஒப்பற்ற படையும், இவற்றைக் கொண்டுள்ள தாமும் ஆகிய இவையுமேயாய், உலகம் எல்லாம் வாழும் பொருட்டுத் திருவீதிப் பணிகளைச் செய்து வணங்கித் துதித்துப் பரவிச் செல்பவராகி,

332 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1491 நீடுபுகழ்த் திருவாரூர் நிலவுமணிப் புற்றிடங்கொள்
நிருத்தர் தம்மைக்
கூடியஅன் பொடுகாலங்களில் அணைந்து கும்பிட்டுக்
கோதில் வாய்மைப்
பாடிளம்பூ தத்தினான் எனும் பதிகம் முதலான
பலவும் பாடி
நாடிய ஆர் வம்பெருக நைந்துமனங் கரைந்துருகி
நயந்து செல்வார்.

1492 நான்மறைநூற் பெறுவாய்மை நமிநந்தி அடிகள்
திருத் தொண்டின் நன்மைப்
பான்மைநிலை யால்அவரைப் பரமர் திரு
விருத்தத்துள் வைத்துப் பாடித்
தேன்மருவும் கொன்றையார்திருவாரூர்
அறனெறியில் திகழுந் தன்மை
ஆனதிற மும்போற்றி அணிவீதிப் பணிசெய்தங்
கமரும் நாளில்.

1493 நீராரூஞ் சடைமுடியார் நிலவுதிரு வலிவலமும்
நினைந்து சென்று
வாராரூ முலைமங்கை உமைபங்கர் கழல்
பணிந்து மகிழ்ந்து பாடிக்
காராரூங் கறைக்கண்டர் கிழ் வேளூர் சுன்றாப்பூர்
கலந்து பாடி
ஆராத காதவினால் திருவாரூர் தனில்மீண்டும்
அணைந்தார் அன்றே.

1491. புகழ் மிக்க திருவாரூரில் மணிப்புற்றினை நிலவும் இடமாகக் கொண்டு எழுந்தருளியுள்ள கூத்தரை, பொருந்திய அன்புடன் எல்லாக் காலங்களிலும் சேர்ந்து வணங்கிக் குற்றம் இல்லாத வாய்மையுடைய 'பாடிளம் பூதத்தினான்' எனத் தொடங்கும் பதிகத்தையும், மற்றும் பல பதிகங்களையும் பாடி, உள்ளத்தால் நாடிய ஆசை மிக மனம் வருந்திக் கரைந்து உருகி நயந்து செல்வாராய்.

1492. நான்கு வேதங்களிலும் மற்ற ஞான நூல்களிலும் பேசப்படும் பெருமை கொண்ட வாய்மையால் சிறந்த நமிநந்தியடிகளின் தொண்டினது நலச்சிறப்பால், பரமரையே போற்றுகின்ற திருவிருத்தப் பதிகத்துள் அவரை வைத்துப் பாடித் தேன் பொருந்திய கொன்றை மலரையுடைய சிவபெருமான், திருவாரூர் அரன் நெறியில் விளங்க, வீற்றிருக்கும் சிறப்பையும் போற்றி அழகிய திருவீதிப் பணியையும் செய்து அங்கு விரும்பித் தங்கியிருக்கும் காலத்தில்,

1493. கங்கையாறு தங்கிய சடைமுடியையுடைய பெருமானின் 'திருவலி வலத்தையும்' நினைந்து சென்று கச்சை அணிந்த முலையையுடைய மங்கையான உமையை ஒரு பாகத்தில் கொண்டவரின் திருவடிகளை வணங்கி மகிழ்ந்து பாடித் திருநீலகண்டரது 'திருக் கீழ் வேளூர்' 'திருக்கன்றாப்பூர்' முதலியவற்றையும் போய் மனம் கலந்த ஒருமைப் பாட்டுடன் பாடி நிறைவுறாத ஆசை மிகுதியால் திருவாரூர்க்குத் திரும்பவும் வந்தார்.

இப்போது பாடப்பட்டவை 'பாடிளம் பூதத்தினானும்' என்ற பதிகம், 'குலப்படையானை' என்று தொடங்கும் பதிகம், 'எப்போதும் இறை' எனத் தொடங்கும் திருக்குறுந்தொகை, 'கொக்கரை குழல்' எனத்தொடங்கும் திருக்குறுந்தொகை, 'படுகுழிப் பவ்வத்தன்ன' என்ற திருநேரிசை, 'உயிராவணம்' 'பாதித்தன்' 'நீற்றினையும்' 'திருமணியை' 'எம்பந்த' 'இடர் கெடுமாறு' 'ஒருவனாய் உலகேத்த' எனத் தொடங்கும் திருத்தாண்டகங்களும், 'வேம்பினை எனத் தொடங்கும் திருவிருத்தம் முதலியன,

334 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1494 மேவுதிரு வாதிரைநாள் வீதிவிடங் கப்பெருமாள்
பவனிதன்னில்
தேவருடன் முனிவர்கள்முன் சேவிக்கும் அடியார்
களுடன் சேவித்து
முவுலகுங் கனிகூர வரும் பெருமை முறைமை.
யெலாங் கண்டு போற்றி
நாவினுக்குத் தனியரசர் நயக்குநாள் நம்பர்திரு
அருளினாலே.
- 1495 திருப்புகலூர் அமர்ந்தருளஞ் சிவபெருமான்
சேவடிகள்கும்பிட் டேத்தும்
விருப்புடைய உள்ளத்து மேவி எழுங் காதல்புரி
வேட்கை கூர
ஒருப்படுவார் திருவாரூர் ஒருவாறு தொழுதகன்றங்
குள்ளம் வைத்துப்
பொருப்பரையன் மடப்பாவை இடப்பாகர் பதி
பிறவும் பணிந்து போந்தார்.
- 1496 அந்நாளில் ஆளுடைய பிள்ளையார் திருப்புகலி
அதன் கண் நின்று
பன்னாகப் பூணணிவார் பயின்றதிருப் பதிபலவும்
பணிந்து செல்வார்
புன்னாக மணங்கமழும் பூப்புகலூர் வந்திறைஞ்சிப்
பொருவில் சீர்த்தி
மின்னாரும் புரிமுந்நூல் முருகனார் திருமடத்தில்
மேவுங் காலை.
- 1497 ஆண்டஅர செழுந்தருளி அணியாரூர் மணிப்
புற்றில் அமர்ந்து வாழும்
நீண்டசுடர் மாமணியைக் கும்பிட்டு நீடுதிருப்
புகலூர் தோக்கி
மீண்டருளி னாரென்று கேட்டருளி எதிர்கொள்ளும்
விருப்பினோடும்
சுண்டுபெருந் தொண்டர்குழாம் புடைகுழ
எழுந்தருளி எதிரே சென்றார்.

1194. பொருந்தும் திருவாதிரைத் திருநாளில் வீதி விடங்கப் பெருமான் எழுந்தருளும் திருவுலாவில் தேவர் களுடனே முனிவர்களுமாகிய கூட்டத்தில் அவர்களுக்கெல் லாம் முன்னால் நின்று வணங்கும் அடியார்களுடனே கூடி வணங்கி, மூன்று உலகங்களும் மகிழ்ச்சி அடைந்திட வருகின்ற பெருமுறைகளை எல்லாம் தாம் கண்ணாரக் கண்டு துதித்து, ஒப்பில்லாத நாவுக்கரசர் விரும்பித் தங்கி யிருந்தார். அவ்வாறு வாடும் நாட்களில் இறைவரின் திருவருளால்,

1495. திருப்புகலூரில் வீற்றிருக்கின்ற சிவபெரு மானின் திருவடிகளைத் துதிக்கின்ற விருப்பத்தைக் கொண்ட திருவுள்ளத்தில், பொருந்தி எழுகின்ற காதல் இடைவிடாது பெருகும் வேட்கையாக ஒங்க, அங்ஙனமே செல்வதற்கு எண்ணியவராய்த் திருவாரூரை ஒருவாறாகத் தொழுது நீங்கித் தம் கருத்தை அங்குத் திருவாரூரிலே வைத்து, மலையரசன் பாவையரான உமையம்மையாரை இடப் பாகத்தில் வைத்த பெருமான் எழுந்தருளிய மற்றப் பதி களையும் வணங்கிச் சென்றார்.

(திருப்பள்ளியின் முக்கூடலில் பாடியது 'ஆராத னின்னமுதை' எனத் தொடங்கும் திருத்தாண்டகம்.)

1496. அக்காலத்தில் ஞான சம்பந்தர் சீகாழியிலின்று பறப்பட்டுப் பாம்புகளை அணிந்த சிவபெருமான் விளங்கிய திருப்பதிசங்கள் பலவற்றையும் அடைந்து பணிந்து செல் வார், சுரபுன்னை மலர்களின் மணம் கமழும் பூம்புகலூரில் சென்று இறைவனைக் கண்டு ஒப்பற்ற சிறப்பையுடைய முப்புரிநூல் அணிந்த முருக நாயனாரின் திருமடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் காலத்தில்,

1497. 'சிவபெருமானால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட நாவுக் கரசர் எழுந்தருளிப் போந்து அணியுடைய திருவாரூரில் மணிப் புற்றில் விரும்பி வீற்றிருக்கும் நீண்ட சுடரையுடைய மாமணியினை வணங்கிப் பூம்புகலூருக்கு வந்தருளினார்' என்பதைக் கேட்டறிந்து, அவரை எதிர்கொண்டு வரவேற் கின்ற விருப்பத்தினால், ஞானசம்பந்தர், நெருங்கிய தொண்டர் கூட்டம் தம்மைச் சுற்றிச் சூழ்ந்து வர எழுந் தருளி எதிரே போனார்.

336 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1498 கரண்டமலி தடம்பொய்கைக் காழியர்கோன்
எதிரணையுங் காதல் கேட்டு
வரன்றுமணிப் புனற்புகலூர் போக்கிவரும் வாசேர்
மகிழ்ந்து வந்தார்
திரண்டுவருந் திருநீற்றுத் தொண்டர்குழாம்
இருதிறமுஞ் சேர்ந்த போதில்
இரண்டுநில வின்கடல்கள் ஒன்றாகி அணைந்தன
போல் இசைந்த அன்றே.
- 1499 திருநாவுக் கரசர்எதிர் சென்றிறைஞ்சச் சிரபுரத்துத்
தெய்வ வாய்மைப்
பெருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையார் எதிர் ணைங்கி
அப்பரே நீர்
வருநாளில் திருவாரூர் நிகழ் பெருமை வகுத்
தூரைப்பீர் என்று கூற
அருநாமத் தஞ்செழுத்தும் பயில் வாய்மை
அவரும் எதிர் அருளிச் செய்தார்.
- 1500 சித்தம் நிலாவுந் தென்திரு ஆரூர் நகரானும்
மைத்தழை கண்டர் ஆதிரை நாளின் மகிழ்
செல்வம்
இத்தகை மைத்தென் றென்மொழி கேள் என்
றருள்செய்தார்
முத்து விதான மணிப்பொற் கவரி மொழிமாலை.
- 1501 அம்மொழி மாலைச் செந்தமிழ் கேளா அணி
சண்பை
மைம்மலர் கண்டத் தண்டர்பிரானார் மகனாரும்
கொய்ம்மலர் வாவித் தென்திரு வாரூர் கும்பிட்டே
உம்முடன் வந்திங் குடன்அமர் வேல் என்
றுரை செய்தார்.
- 1502 மாமதில் ஆரூர் மன்னரை அங்கு வணங்கச்செந்
தாமரை யோடைச் சண்பையர் நாதன் தரன்ஏக
நாமரு சொல்லின் நாதரும் ஆர்வத் தொடுபுக்கார்
பூமலர் வாசத் தண்பணை குழும் புகலூரில்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 337

1498. நீர்க் காக்கைகள் நிறைந்த பெரிய நீர்நிலைகளையுடைய சீகாழியில் அவதரித்த ஞானசம்பந்தர் அங்ஙனம் தம்மை எதிர்கொண்டு அணைதின்ற அன்புச் செயலைக் கேட்டு மணிகளைக் கொழித்து வரும் நீர் வளம் கொண்ட திருப்புகலூரை நோக்கி வருகின்ற நாயனார் மன மகிழ்ச்சியுடன் எழுந்தருளி வந்தனர். கூடிப் பெருகி வருகின்ற திருநீற்றுத் தொண்டர் கூட்டம் இரண்டு திமத்திலும் கூடிய போதில், நிலவுக் கடல்கள் இரண்டு ஒன்று கூடி அணைந்தன போல் பொருந்தின. அப்போதே,

1499. எதிரே சென்று நாவுக்கரசர் வணங்க, சிரபுரத்தில் வந்தருளிய கடவுட்டன்மை பொருந்திய பெருமையுடைய திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் எதிர் வணங்கி, 'அப்பரே நீர் வரும்நாளில் திருவாரூரில் நிகழும் பெருமையை வகுத்துக் கூறுவீராக!' என வினவ, சிவனது நாமமான அஞ்செழுத்தையும் மிகவும் பயில்கின்ற வாய்மை கொண்ட நாவுக்கரசரும் பதில் சொல்வாராய்,

1500. "உள்ளத்தில் நிலவும் தென் திருவாரூர் நகரத்தை ஆள்கின்ற நீலகண்டரான சிவபெருமானின் திருவாதிரைத் திருநாளின் மகிழ்வுடைய செல்வமானது இத்தகைய தன்மை கொண்டது என எவ்வாறு கூறுவேன்!" என்று, "முத்து விதானம் மணிப் பொற்கவரி" எனத் தொடங்கும் பதிகமான சொல் மாலையைப் பாடினார்.

('முத்து விதானம்' என்பது அப்பர் பாடிய பதிகத்தின் தொடக்கம்.)

1501. அந்தச் சொன் மாலையான தமிழ்ப் பதிகத்தைக் கேட்டு அழகிய சீகாழியில் தோன்றிய நீலகண்டம் கொண்ட தேவர் தலைவரின் மகனாரான ஞானசம்பந்தரும் "அரும்புகள் மலரும் பொய்கைகளையுடைய தென் திருவாரூர்க்குச் சென்று வணங்கி அதன் பின்பு மீண்டு வந்து உம்முடன் கூடி உடன் அமர்வேன்" என இயம்பினார்.

1502. பெரிய மதில் சூழ்ந்த திருவாரூர்த் தியாக ராசரை அங்குச் சென்று வணங்குவதற்குச் செந்தாமரை ஓடையையுடைய சீகாழித் தலைவரான ஞானசம்பந்தர் சென்றார். நாவில் பொருந்தும் வாக்குத் தலைவரான நாவுக்கரசரும் மிக்க ஆசையுடனே மலர்கள் மலர்தலால் மணம் கமழும் குளிர்ந்த வயல்களால் சூழப்பட்ட புகலூரில் புருந்தார்.

338 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1503 அத்திரு முதுர் மேவிய நாவுக் கரசுந்தம்
சித்தம் நிறைந்தே அன்பு தெவிட்டுத் தெளி
வெள்ளம்
மொய்த்திழி தாரைக் கண்பொழி நீர்மெய்ம்
முழுதாரப்
பைத்தலை நாகப் பூண் அணிவாரைப் பணி
வுற்றார்.

1504 தேவர் பிரானைத் தென்புக லூர்மன் னியதேனைப்
பாவியல் மாலைச் செந்தமிழ் பாடிப் பரிவோடு
மேவிய காலந் தோறும் விருப்பிற் கும்பிட்டே
ஓவுதல் ஓவுந் திருப்பணி செய்தங் குறைகின்றார்.

1505 சீர்தரு செங்காட் டங்குடி நீடுந் திருநள்ளாறு
ஆர்தரு சோலை சூழ்தரு சாந்தை அயவந்தி
வார்திகழ் மென்முலை யாளொரு பாகன் திரு
மருகல்
ஏர்தரும் அன்பால் சென்று வணங்கி இன்புற்றார்.

1506 அப்படிச் சின்னாள் சென்றபின் ஆரூர் நகரானும்
துப்புறம் வேணிக் கண்ணுத லாரைத் தொழுதிப்
பால்
மெய்ப்பொருள் ஞானம் பெற்றவர் வேணு
புரத்தெங்கள்
பொற்புரி முந்நூல் மார்பரும் வந்தார் புகலூரில்.

1507 பிள்ளையார் எழுந்தருளப் பெருவிருப்பால் வாசீசர்
உள்ளமகிழ்ந் தெதிர்கொண்டங் குடன் உறையு
நாளின் கண்
வள்ளலார் சிறுத்தொண்டர் மற்றவர்பால் எழுந்
தருள்
எள்ளருஞ்சீர் நீலநக்கர் தாமும்எழுந் தருவினார்.

1503. அந்தப் பழைய லூரில் வீற்றிருக்கும் திருநாவுக்கரசரும் தம் உள்ளத்தில் நிறைவாகித் தேக்கித் தெளிந்த வெள்ளமாகக் கூர்ந்து வழியும் தாரையாய்க் கண்களினின்றும் பொழியும் நீர் உடல் முழுதும் நிரம்பப் பொருந்த, நச்சுப் பையைக் கொண்ட தலையையுடைய பாம்பைப் பூணாகப் பூண்ட சிவபெருமானைப் பணிந்தார்.

1504. தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவரை, அழகிய புகலூரில் நிலைபெற்று எழுந்தருளிய தேன் போன்றவரைப் பாக்களின் இயல்பு முற்றும் பொருந்திய தமிழ் மாலைகளைப் பாடி, அன்புடனே, பொருந்திய காலங்களில் எல்லாம் விருப்புடன் வணங்கி, நீங்குதல் இல்லாத திருப்பணிகளைச் செய்து கொண்டு அங்குத் தங்குபவராகி,

(திருப்புகலூரில் பாடியது 'பகைத்திட்டார்' எனத் தொடங்கும் திருநேரிசை.)

1505. அப்பெருமான் சிறப்புடைய திருச்செங்காட்டங்குடி, திருநீடும் நள்ளாறு, பூமரங்கள் நிறைந்த சோலைகள் குழந்த திருச்சாத்த மங்கை அயவந்தி, கச்சப் பொருந்திய கொங்கையையுடைய அம்மையை ஒரு பாகத்தில் கொண்ட சிவபெருமானின் திருமுகல் என்னும் இவற்றையெல்லாம் அன்புடன் சென்று வணங்கி இன்பம் அடைந்தார்.

(அப்போது பாடியவை : 'பகைத்திட்டார்' எனத் தொடங்கும் திருநேரிசை, 'செய்யர் வெண்ணுயர்' என்று தொடங்கும் பதிகம், 'பெருந்தகையை' எனத் தொடங்கும் திருத்தாண்டகம், திருக்குறுந்தொகை, 'ஆதிக்கணான்' எனத் தொடங்கும் திருத்தாண்டகம், 'பெருகலாந்தவம்' எனத் தொடங்கும் திருக்குறுந்தொகை என்பவை.)

1506. அங்ஙனம் சில நாட்கள் சென்றன. பின்பு, திருவாரூர்த் திருநகரை ஆளும் பவளம் போன்ற சடையை யுடைய நெறிக் கண்ணரான இறைவரைத் தொழுது கொண்டு, மெய்ப் பொருளான ஞானத்தை உண்டருளிய சீகாழியில் தோன்றிய முப்புரிநூல் அணிந்த மார்பினரான எம் ஆளுடைய பிள்ளையாரும் திருப்புகலூருக்கு வந்தார்.

1507. ஞானசம்பந்தா அங்ஙனம் வந்தாராக, பெரு விருப்புடன் நாவுக்கரசர் உள்ளம் மகிழ்ந்து அவரை எதிர் கொண்டு அழைத்து வந்து திருப்புகலூரிலே அவருடன் கூடித் தங்கியிருந்தார். அவ்வாறு இருந்த நாட்களில் வள்ளலாரான சிறுத்தொண்டர் அவ்விரு பெரு மக்களிடத்து வந்தார். பின்பு கெடுதல் இல்லாத சிறப்புடைய நீவநக்க நாயனாரும் அங்கு வந்து கூடினார்.

340 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1508 ஆங்கணையும் அவர்களுடன் அப்பதியில்
அந்தணராம்
ஒங்குபுகழ் முருகனார் திருமடத்தி லுடனாகப்
பாங்கில்வருஞ் சீரடியார் பலருமுடன் பயில்
கேண்மை
நீங்கரிய திருத்தொண்டின் நலையுணர்ந்து நிகழ்
கின்றார்.

1509 திருப்பதீசச் செழுந்தமிழன் திறம்போற்றி மகிழ்
வுற்றுப்
பொருப்பரையன் மடப்பாவை இடப்பாகர்
பொற்றாளில்
விருப்புடைய திருத்தொண்டர் பெருமையினை
விரித்துரைத்தங்
கொருப்படுசந் தையனார்கள் உடனுறைவின்
படன்பெற்றார்.

1510 அந்நாளில் தமக்கேற்ற திருத்தொண்டின் நெறி
யாற்ற
மின்னார்செஞ் சடை அண்ணல் மேவுபதி எனைப்
பலவும்
முன்னாகச் சென்றேத்தி முதல்வன் தாள் தொழு
வதற்குப்
பொன்னாரும் மணிமாடப் பூம்புகலூர் தொழு
தசன்றார்.

1511 திருநீல நக்கடிகள் சிறுத்தொண்டர் முருகனார்
பெருநீர்மை அடியார்கள் பிறரும்விடை கொண்டேக
ஒருநீர்மை மனத்துடைய பிள்ளையா ருடன் அரசும்
வருநீர்செஞ் சடைக்கரந்தார் திருஅம்பர் வணங்
கினார்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 341

1508. அவ்வாறு வந்த சிறுத்தொண்ட நாயனார் திருநீலநக்க நாயனார் என்னும் அவர்களோடும் அந்தத் தலத்தில் அந்தணரான மிக்க புகழையுடைய முருக நாயனாரின் மடத்தில் ஒன்று கூடியவராய், அந்தப் பாண்மையில் வரும் சிறப்புடைய அடியவர் பலரும் உடன் பயிலும் அன்பின் சிறப்பால் வரும் நீங்குவதற்கரிய திருத்தொண்டின் நிலையுணர்ந்து நிகழ்கின்றாராய்,

1509. திருப்பதிகங்களான செழுந்தமிழின் இயல்பைத் துதித்து மகிழ்ந்து, மலையரசனின் மகளாரான பார்வதியம்மையாரை இடப் பாகத்தில் கொண்ட சிவபெருமானின் திருவடிகளின் மிக்க அன்புடைய திருத்தொண்டரின் பெருமையை விரிவாகப் பேசி, அதனால் ஒன்றுபடும் மனம் உடையவராய், அடியாருடன் உறைதலால் வரும் சிவானந்தமான பெரும் பயனைப் பெற்றனர்.

1510. அத்தகைய நாட்களில் தங்களுக்கு ஏற்றதான திருத்தொண்டினைச் செய்வதற்காக மின்போல் விளங்கும் சிவந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் தலங்கள் பலவற்றிலும் சென்று போற்றி, முதல்வரின் திருவடிகளைத் தொழுவதன் பொருட்டு அழகிய மணிகளையுடைய மாளிகைகள் நிறைந்த பூம்புகலூரைத் தொழுது புறப்பட்டவராய்.

1511. திருநீலநக்கரும், சிறுத்தொண்ட நாயனாரும், முருக நாயனாரும், பெருமையுடைய மற்ற அடியார்களும், மற்றவரும் விடைபெற்றுக்கொண்டு சென்றனர். ஒன்றுபட்ட உள்ளத்தவர்களான ஆளுடைய பிள்ளையாரும், ஆளுடைய அரசும், வானினின்றும் இறங்கி வரும் கங்கைப் பெருக்கைச் சிவந்த சடையில் மறைத்து வைத்த இறைவரின் 'திருவம் பர்த்தலத்தை' வணங்கினர்.

342 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1512 செங்குமுத மலர்வாவித் திருக்கடலூர் அணைந்
தருளிப்
பொங்கியவெங் கூற்றடர்த்த பொன்னடிகள்
தொழுதேத்திக்
குங்குலியக் கலயனார் திருமடத்தில் குறைவறுப்ப
அங்கவர்பால் சிவனடியா ருடன் அமுது
செய்தார்கள்.

1513 சீர்மன்னுந் திருக்கடலூர்த் திருமயா னமும்வணங்கி
ஏர்மன்னும் இன்னிசைப்பாப் பலபாடி இனிதமர்ந்து
கார்மன்னுங் கறைக்கண்டர் கழலிணைகள்
தொழுதகன்று
தேர்மன்னும் மணிவீதித் திருவாக்கூர்
சென்றணைந்தார்.

1514 சார்ந்தார்தம் புகலிடத்தைத் தான்தோன்றி
மாடத்துக்
கூர்ந்தார்வம் உறப்பணிந்து கோதில் தமிழ்த்
தொடை புனைந்து
வார்ந்தாடுஞ் சடையார்தம் பதிபலவும் வணங்கி
யுடன்
சேர்ந்தார்கள் தம்பெருமான் திருவீழி மிழலையினை.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 343

1512. செங்குமுத மலர்கள் மலரும் பொய்கைகளை யுடைய திருக்கடலூரினைச் சேர்ந்து, சினம் மிகுந்து வந்த கூற்றுவனை உதைத்த இறைவரின் பொற் பாதங்களை வணங்கி, குங்குலியக் கலய நாயனாரின் திருமடத்தில் எழுந்தருளினார். அவர் அடியார்க்கு வேண்டியனவற்றை யெல்லாம் அளிக்க, அம்மடத்தில் அவருடன் அருந்தருளி, ஞானசம்பந்தரும், நாவுக்கரசரும், கூடிய சிவனடியார் களுடன் உணவு கொண்டருளினர்.

(திருக்கடலூர் வீரட்டத்தில் நாவுக்கரசர் பாடியது, 'பொள்ளத்த' எனத் தொடங்கும் பதிகம். மற்றும், 'மருட்டுயர்' எனத் தொடங்கும் திருவிருத்தத்தையும், 'மலைக் கொளாணை' எனத் தொடங்கும் திருக்குறுந் தொகையையும் பாடினார்.)

1513. அவ்விருவரும், சீர் பொருந்திய 'திருக்கடலூர்த் திருமயானம்' என்ற தலத்தினும் போய் வணங்கி, அழகு டைய இனிய இசை கொண்ட தேவாரப் பாடல்கள் பல வற்றையும் பாடி வணங்கி, இனிதாய் அங்கு வீற்றிருந்தனர். மேகத்தின் தன்மை பொருந்திய நீலகண்டரின் திருவடிகளை வணங்கி, அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் தேர் பொருந்திய 'திரு ஆக்கூரில்' போய்ச் சேர்ந்தனர்.

('குழைகொள்' எனத் தொடங்கும் திருக்குறுந்தொகை திருக்கடலூர்த் திருமயானத்தில் பாடப்பட்டது.)

1514. தம்மை வந்து அடைந்தவர்க்கு அடைக் கலத்தைத் தந்து விளங்கும் சிவபெருமானை அந்தப் பதியில் உள்ள 'தான் தோன்றி மாடம்' என்னும் கோயிலுள் கண்டு, மிக்க அன்பு பொருந்த வணங்கிக், குற்றம் இல்லாத தமிழ்த் தொடைமாலை பாடி அங்கிருந்து புறப்பட்டு, அசைந்து ஆடும் சடையுடைய இறைவர் வீற்றிருக்கும் பதிகள் பல வற்றையும் போய் வணங்கிப், பின்னர் அவ்விருவரும் தம் பெருமானின் திருவீழிமிழலையைச் சேர்ந்தனர்.

('முடித்தாமரை அணிந்த' என்ற தொடக்கம் கொண்ட தாண்டகம் இங்கு நாவுக்கரசரால் பாடப்பட்டது.)

(ஆக்கூர்— தலப் பெயர். தான் தோன்றிய மாடம் —கோயிலின் பெயர்.)

344 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1515 வீழி மிழலை வந்தணைய
மேவு நாவுக் கரசினையும்
காழி ஞானப் பிள்ளையையும்
கலந்த உள்ளக் காதலினால்
ஆழி வலவன் அறியாத
அடியார் அடியார் அவர்களுடன்
வாழி மறையோர் எதிர்கொண்டு
வணங்க வணங்கி உள்புக்கார்.
- 1516 மாடவீதி அலங்கரித்து மறையோர்
வாயின் மணி விளக்கு
நீடு கதலி தழைப்புகம் நிரைத்து
நிறைபொற் குடமெடுத்துப்
பீடு பெருகும் வாசீசர்
பிள்ளை யாரும் தொண்டர்களும்
கூட மகிழ்ந்து விண்ணிழிந்த
கோயில் வாயில் சென்றணைந்தார்.
- 1517 சென்றுள் புகுந்து திருவீழி
மிழலை அமர்ந்த செங்கனகக்
குன்ற வில்லி யார்மகிழ்ந்த
கோயில் வலமா வந்துதிரு
முன்றில் வணங்கி முன்னெய்தி
முக்கட் செக்கர்ச் சடை மவுலி
வென்றி விடையார் சேவடிக்கீழ்
விழுந்தார் எழுந்தார் விம்மினார்.
- 1518 கைகள் குவித்துக் கழல்போற்றிக்
கலந்த அன்பு கரைந்துருக
மெய்யில் வழியுங் கண்ணருவி
விரவப் பரவுஞ் சொன்மாலை
செய்ய சடையார் தமைச்சேரார்
தீங்கு நெறிசேர் கின்றார் என்று
உய்ய நெறித் தாண் டக மொழிந்தங்
கொழியாக் காதல் சிறந்தோங்க.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 345

1515. திருவீழி மிழலையில் வந்து முதலில் சேர்ந்த நாவுக்கரசரையும், பின்னால் வந்த ஞானசம்பந்தப் பெருமானையும், அன்பு கலந்த உள்ளத்தில் எழுந்த ஆசையால், சக்கரப் படையை உடைய திருமாலும் அறியாத சிவபெருமானின் அடியார்களும் மறையோர்களும் நகர்ப் புறத்து வந்து எதிர் கொண்டு வணங்கத், தாங்களும் அவர்களை வணங்கி அந்தத் தலத்துள் புகுந்தனர்.

1516. அந்தணர்கள் மாட வீதியினை அலங்காரம் செய்து, தம் மாளிகையின் வாயில்களில் மணி விளக்குகளையும், வாழைகளையும், இலை செறிந்த பாக்குகளையும் வரிசை பெற வைத்தும், நீர் நிறைந்த பொற்குடங்களை ஏந்தியும், பெருமை மிக, நாவுக்கரசர் ஆளுடைய பிள்ளையார் தொண்டர்கள் ஆகியோர் அங்கு வந்து கூடும்படி மகிழ்ந்து விண் இழி விமானத்தையுடைய திருக்கோயிலின் வாயிலை அடைந்தார்கள்.

1517. கோயிலுள் போய்ப் புகுந்து திருவீழி மிழலையை விரும்பி வீற்றிருக்கும் செம்பொன் மேருமலையை வில்லாகவுடைய சிவபெருமான் மகிழ்ந்த கோயிலை வலமாகச் சுற்றி வந்து, முற்றத்திலே வணங்கி, திருமுன்பு சேர்ந்து, மூன்று கண்களையும் சிவந்த வானம் போன்ற சடை முடியையும் வெற்றி பொருந்திய காணையூர்தியையும் உடைய அப்பெருமானின் திருவடியின் கீழே விழுந்து வணங்கி எழுந்து நாவுக்கரசர் விம்மினார்.

1518. இரண்டு கைகளையும் தலைமீது குவித்து அடிகளை வணங்கி, உள்ளமானது நிரம்பிக் கலந்த அன்பால் கரைந்து உருகத் திருமேனியிலே வழியும் கண்ணீர் அருவியைப் போல் ஆக, துதிக்கின்ற சொல்மாலைபான பதிகம் 'சிவந்த சடையையுடைய பெருமானை அடையாதவர் தீங்கு நெறிக்கே சேர்கின்றார்' என்னும் கருத்துக் கொண்டதாய் உய்யும் நெறியைக் காட்டும் திருத்தாண்டகத்தைப் பாடி அங்கிருந்து நீங்க முடியாத காதல் மேலே ஓங்கி எழு,

346 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1519 முன்னாள் அயனுந் திருமாலும்
முடிவும் முதலும் காணாத
பொன்னார்மேனி மணிவெற்பைப்
பூநீர் மிழலை யினில் போற்றிப்
பன்னாள் பிரியா நிலைமையினால்
பயிலக் கும்பிட்டிருப்பாராய்
அந்நாள் மறையோர் திருப்பதியில்
இருந்தார் மெய்மை அருந்தவர்கள்.
- 1520 சீரின் விளங்குந் திருத்தொண்டர்
இருந்து சிலநாள் சென்றதற்பின்
மாரி சுருங்கி வளம் பொன்னி
நதியும் பருவம் மாறுதலும்
நீரின் இயன்ற உணவருகி
நிலவும் பலமன் னுயிர்களுெல்லாம்
பாரின் மலிந்த இலம்பாட்டில்
படர்கூர் வறுமை பரந்ததால்.
- 1521 வையம் எங்கும் வற்கடமாய்ச்
செல்ல உலகோர் வருத்தமுற
தையும் நாளில் பிள்ளையார்
தமக்கும் நாவுக் கரசருக்கும்
கையில் மானும் மழுவுமுடன்
காணக் கனவில் எழுந்தருளிச்
செய்ய சடையார் திருவீழி
மிழலை யுடையார் அருள்செய்வார்.
- 1522 கால நிலைமை யால்உங்கள்
கருத்தில் வாட்ட முறீர் எனினும்
ஏல உம்மை வழிபடுவார்க்
களிக்க அளிக்கின் றோம் என்று
கோலங் காண எழுந்தருளிக்
குலவும் பெருமை இருவர்க்கும்
ஞாலம் அறியப் படிக்காசு
வைத்தார் மிழலை நாயகனார்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 347

1519. முன்காலத்தில் நான்முகனும் திருமாலும் முடிவும் முதலும் அறிய இயலாது நீண்ட பொன்னார் மேனியையுடைய மணி மலையான இறைவரை அழகிய நீர் வளம் கொண்ட திருமிழலையில் வணங்கி, பல நாட்களும் பிரியாது இருக்கும் பண்பால், நாவுக்கரசர், பயிலக் கும்பிட்டுக் கொண்டிருப்பவராய், அக்காலத்தில் மறையவர் வாழும் அப்பதியில் உண்மை அருந்தவத்தவர்களான அந்த இருவரும், அடியார்களும் தங்கியிருந்தனர்.

(திருவீழிமிழலையில் பாடிய திருத்தாண்டகம் "போராணை" எனத் தொடக்கம் கொண்டது.)

1520. சிறப்பால் விளங்கும் தொண்டர்கள் அவ்வாறு இல நாட்கள் கழிந்த பின்னர் மழை வளம் சுருங்கியதால், நாள் பொய்யாது அளிக்கும் வளமுடைய காவிரி நீர் தரும் பருவத்தில் தாராமல் மாறுதல் அடைந்தது. அடையவே, அதனால் நீரால் விளையத் தக்க உணவுப் பொருள் குறைந்தது; உணவால் வாழ்கின்ற உயிர்கள் எல்லாம், உலகின் மிக்க வறுமை காரணமாகத் துன்பம் மிகுதி அடையும் வறுமை பரவியது.

1521. உலகம் எங்கும் வற்கட காலமாய் ஆக, உலகத்து உயிர்கள் பசியால் வருந்தத் துன்பப்பட்டு அலையும் நாளில், சிவந்த சடையையுடையவரான திருவீழிமிழலையில் வீற்றிருக்கும் இறைவர், தம் கைகளில் மானும் மழுவும் காணும்படியாக, ஞானசம்பந்தருக்கும் நாவுக்கரசுருக்கும் கனவிலே தோன்றி அருள் செய்வாராய்,

1522. "வறியகாலம் காரணமாக உண்டாகும் வேறு பாட்டால் உங்கள் கருத்தில் வாட்டம் அடைய மாட்டீர். இருந்தாலும் உங்களை வழிபடும் அடியார்களுக்குத் தருவதற்காக உங்களுக்கு அளிக்கின்றோம்" எனக் கூறித் தம் திருக்கோல முழுமையும் அவர்கள் கண்டு கொண்டிருக்கும் போதே மறைந்து, திருவீழிமிழலை இறைவர், விளங்கும் பெருமையுடைய அந்தப் பெருமக்களுக்காக உலகம் அறியும் படி நாள்தோறும் படிக்காசு வைத்தருளினார்.

348 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1523 வீண்ணின் நிழிந்த விமானத்தின்
கிழக்கும் மேற்கும் பீடத்தில்
அண்ணல் புகலி ஆண்டகையார்
தமக்கும் ஆண்ட அரசனுக்கும்
நண்ணும் நாள்க டொறுங்காசு
படிவைத் தருள நானிலத்தில்
எண்ணில் அடியா ருடன் அமுது
செய்தங் கிருந்தார் இருவர்களும்.
- 1524 அல்லார் கண்டத் தண்டர்பிரான்
அருளால் பெற்ற படிக்காசு
பல்லா றியன்ற வளம்பெருகப்
பரமன் அடி யாரானார்கள்
எல்லாம் எய்தி உண்க வென
இரண்டு பொழுதும் பறைநிகழ்த்திச்
சொல்லால் சாற்றிச் சோறிட்டார்
துயர்கூர் வறுமை தொலைத்திட்டார்.
- 1525 ஈசர் மிழலை இறையவர்பால்
இமையப் பாவை திரு முலைப்பால்
தேசம் உய்ய உண்டவர்தாம்
திருமா மகனார் ஆதலினால்
காசு வாசி யுடன்பெற்றார்
கைத் தொண்டாகும் படிமையினால்
வாசி இல்லாக் காசுபடி
பெற்று வந்தார் வாசீசர்.
- 1526 ஆறு சடைமேல் அணிந்தருளும்
அண்ணல் வைத்த படிக்காசால்
ஈறி லாத பொருளுடைய
இருவ ருடைய திருமடங்கள்
சோறு நானூந் தொண்டர்மகிழ்ந்
தண்ண உண்ணத் தொலையாதே
ஏறு பெருமை புவிபோற்ற
இன்புற் றிருக்கும் அந்நாளில்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 349

1523. வானத்தினின்று இறங்கிய விமானமான அந்தக் கோயிலுள் கிழக்கிலே திருமுன்பு உள்ள பீடத்திலும் மீமற்கில் உள்ள பீடத்திலும் ஞானசம்பந்தருக்கும் நாவுக்கரசுருக்கும் வணங்க வரும் நாள்தோறும் பெருமையுடைய வீழிமிழலை நாதர் படியாகக் காசை வைத்தருள, இவ்வுலகத்தில் எண்ணற்ற அடியார்களுடன் உணவு உண்டு அவ்விருவரும் அங்குத் தங்கியிருந்தனர்.

1524. கரிய கழுத்தையுடைய தேவ தேவரான இறைவரின் திருவருளால் படியாய்ப் பெற்ற காசினால் பலவாறு பொருந்திய வளங்கள் பொருந்தியதால், “முழுமுதற் கடவுளான சிவபெருமானின் அடியவர் எல்லாரும் வந்து உணவு உண்ணுக” என்று எடுத்துச் சொல்லி, நாளின் இருபோதும் சாற்று வித்துச் சொல்லினால் தெரிவித்து, உணவு இட்டனர். அதனால் துன்பம் மிகும் வறுமை நோயைத் தொலைத்திட்டனர்.

1525. உமையம்மையாரின் திருமுலைப் பாலை உலகம் உய்யும் பொருட்டு உண்ட திருமகனாரானவர் ஆதலால், ஈசரான மிழலை நாதரிடத்து வாசியுடன் செல்லும் காசினைப் பெற்றார். திருநாவுக்கரசர் கைத்திருத் தொண்டு செய்கின்ற அடிமையாவார், ஆதலால் அவர் வாசி இல்லாத காசினைப் படியாய்ப் பெற்றார்.

1526. கங்கையாற்றைச் சடைமீது அணியும் பெருமையுடைய இறைவர் வைத்த படிக்காசின் உதவியால் முடிவு இல்லாத பொருளைப் பெற்றவர்களான இரு பெருமக்களின் மடங்களிலும், தொண்டர்கள் மகிழ்ந்து நாளும் உணவு உண்ணச் சிவனடியார்கள் மகிழ்ச்சியுடன் நாள் தோறும் வந்து சோறு உண்ண உண்ணவும், குறைவின்றி ஒங்கிவளரும் பெருமையை உலகம் போற்ற இன்பம் அடைந்திருந்த அந்த நாட்களில்.

350 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1527 காலந் தவறு தீர்த்தெங்கும்

கலிவான் பொழிந்த புனல் கலந்து
ஞாலம் எல்லாம் குளிர் தூங்கி
உணவு பெருகி நலஞ்சிறப்ப
மூல அன்பர் இருவர்களும்
மொழிமா லைகளும் பலசாத்தி
நீல கண்டர் உறைபதிகள்
பிறவும் வணங்க நினைவுற்றார்.

1528 வாய்ந்த மிழலை மாமணியை

வணங்கிப் பிரியா விடை கொண்டு
பூந்தண் புனல் சூழ் வாஞ்சியத்தைப்
போற்றிப் புனிதர் வாழ்பதிகள்
ஏய்ந்த அன்பி னால்இறைஞ்சி
இசை வண் டமிழ்கள் புனைந்துபோய்ச்
சேர்ந்தார் செல்வத் திருமறைக்கா
டெல்லை இல்லாச் சீர்த்தியினார்.

1529 மன்றல் வீரவு மலர்ப்புன்னை

மணஞ்சூழ் சோலை உப்பளத்தின்
முன்றில் தோறுஞ் சிறுமடவார்
முத்தங் கொழிக்கும் மறைக்காட்டுக்
குன்ற வில்லி யார்மகிழ்ந்த
கோயில் புகுந்து வலங்கொண்டு
சென்று சேர்ந்தார் தென்புகலிக்
கோவும் அரசுந் திருமுன்பு.

1527. கால நிலைமையான வறுமை நீங்கி ஒலிக்கும் மேகம் மழை பொழிந்து நீர் பெருகிப் பரவி உலகம் எங்கும் குளிர்ச்சி மிகுந்து உணவுப் பொருள்கள் பெருக விளைந்து நன்மைநிலை சிறந்து விளங்கியது. அதனால் உலகம் நன்மை அடைவதற்குக் காரணமாக நின்ற அந்தப் பெருமக்கள் இருவரும் மொழிமாலையான தேவாரப் பதிகங்கள் பல வற்றையும் பாடிச் சாத்தித், திருநீலகண்டரான இறைவர் எழுந்தருளிய மற்றத் தலங்களுக்கும் போய் வணங்க வேண்டும் என்று எண்ணினார். (நாவரசர் பாடியவை 'பூதத்தின்' எனத்தொடங்கும் திருநேரிசை, 'வான்சொட்ட' எனத் தொடங்கும் திருவிருத்தம் 'கவரந்து' 'என்பொனையிமை' எனத்தொடங்கும் திருக்குறுந்தொகைகள், 'கயிலாய' எனத் தொடங்கும் திருத்தாண்டகம் முதலியன.)

1528. அரிதில் கிடைக்கப் பெற்ற திருவீழிமிழலையின் பெருமணியைப் போன்ற இறைவரை வணங்கிப் பிரிய இயலாதபடி விடை பெற்றுக் கொண்டு அழகான குளிர்ந்த நீரினாலே குழப்பட்ட திருவாஞ்சியத்தைப் போய்த் துதித்துத் தூயரான சிவபெருமான் வெளிப்பட நிலையாய் எழுந்தருளிய மற்றத் தலங்களையும் அன்பால் போய்த் தொழுது இசையும் வளமையுடைய தமிழ்ப் பதிகங்களைப் பாடி மேல் சென்று அளவில்லாத சிறப்புக் கொண்ட அந்த இருபெருமக்களும் செல்வமுடைய 'திருமறைக் காட்டை'ச் சென்றடைந்தனர்.

(திருத்தலையாலங்காட்டுத் திருத்தாண்டகம் 'தொண்டர்க்கு' எனத் தொடங்குவது. திருப் பெருவேளூர்த் திருநேரிசை 'மறையணி' என்ற தொடக்கம் கொண்டது.)

1529. மணம் பொருந்திய மலர்களையுடைய புன்னை யின் மணம் கமழ்கின்ற சோலையையுடைய உப்பளத்தின் முற்றங்கள் எங்கும் சிறுமியர் முத்துக்களைச் கொழிக்கும் சிறப்புடைய திருமறைக்காட்டில், பொன் மேரு மலையை வில்லாகக் கொண்ட இறைவர் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கின்ற கோயிலுள் புருந்து வலமாக வந்து அழகிய சீகாழித் தலை வரான ஞான சம்பந்தரும் நாவரசரும் இறைவரின் திரு முன்பு போய்ச் சேர் நனர்.

355 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1530 பரவை ஓதக் கழிக்கானந்

பாங்கு நெருங்கும் அப்பதியில்
அரவச் சடைஅந் தணனாரை
அகில மறைகள் அர்ச்சனை செய்து
உரவக் கதவந் திருக்காப்புச்
செய்த அந்நான் முதல்இந்நாள்
வரையும் அடைந்தே நிற்கின்ற
மணிநீள் வாயில் வணங்குவார்.

1531 தொல்லை வேதம் திருக்காப்புச்

செய்த வாயில் தொடர் வகற்ற
வல்ல அன்பர் அணையாமை
மருங்கோர் வாயில் வழியெய்தி
அல்லல் தீர்ப்பார் தமையருச்சிப்
பார்கள் தொழுவார் ஆம்படிகண்டு
எல்லை இல்லாப் பெரும்புகழார்
இதனை அங்குக் கேட்டறிந்தார்.

1532 ஆங்கப் பரிசை அறிந்தருளி

ஆழித் தோணி புரத்தரசர்
ஓங்கு வேதம் அருச்சனைசெய்
உம்பர் பிரானை உள்புக்குத்
தேங்கா திருவோம் நேர்இறைஞ்சத்
திருமுன் கதவந் திருக்காப்பு
நீங்கப் பாடும் அப்பர் என
நீடுந் திருநா வுக்கரசர்,

1533 உண்ணீர் மையினால் பிள்ளையார்

உரைசெய் தருள அதனாலே
பண்ணி னேரு மொழியாள் என்
றெடுத்துப் பாடப் பயந்துய்ப்பான்
தெண்ணீர் அணிந்தார் திருக் காப்பு
நீக்கத் தாழ்க்கத் திருக்கடைக்காப்பு
எண்ணீர் இரக்கம் ஒன்றில்லீர்
என்று பாடி இறைஞ்சதலும்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 353

1530. கடற்கரையின் நீர்கொண்ட கழிக்கானலின் பக்கத்தில் நெருங்கியுள்ள அத்தலத்தில் பாம்பு ஆடுகின்ற சடையையுடைய மறையவரான சிவபெருமானை வேதங்கள் எல்லாம் வழிபட்டு வலிய கதவினைத் திருக்காப்பிட்டு மூடிய அந்நாள் முதலாக இந்நாள் வரையிலும் திறக்கப்படாமல் அடைத்தபடியே இருக்கின்ற அழகிய நீண்ட வாயிலை வணங்குபவர்களாகிய,

1531. பழைய மறைகள் திருக்காப்பிட்ட திருவாயிலின் பூட்டிய நிலையை நீக்கவல்ல அன்பர்கள் வாராததால், அதன் பக்கத்திற் உள்ள ஒரு வாயிலின் வழியே போய்த் துயரம் எல்லாவற்றையும் போக்கும் சிவபெருமானை, அன்பர்களாயும் தொழுவார்களாயும் உள்ள முறைமையைப் பார்த்து, அளவுள் படாத பெரும் புகழையுடைய ஞான சம்பந்தரும் நாவரசரும் மேற்கூறிய செய்தியை அங்குள்ளவர் கூறக் கேட்டு அறிந்தனர்.

1532. அப்பாது அந்த இயல்பை அவர்கள் அறிந்து, கடல் வெள்ளத்தில் மிதந்த திருத்தோணிபுரத்து மன்னரான ஆளுடைய பிள்ளையார், "அப்பரே! உயர்ந்த வேதங்கள் வழிபட்ட தேவ தேவரான இறைவனைக் கோயிலுள் புகுந்து தடையின்றி நாம் இருவரும் நேர் வாயிலில் வணங்குவதற்காகத் திருமுன்புள்ள கதவு திருக்காப்பு நீங்குமாறு பாடிய ருளுக!" எனச் சொல்ல, புகழால் நீடும் நாவரசரும்,

1533. ஞான சம்பந்தப்பெருமான் உள்ளத்தில் பொருந்திய அன்பால் இவ்வாறு உரைத்தருளினார். அதுப் பற்றிப் 'பண்ணைப் பொருந்திய மொழியாள்' எனத் தொடங்கிப் பாடவும் அந்தப் பதிகப் பாடலின் பயனை அனுபவிக்கும் பொருட்டுத் திருக்கதவத்தைத் திருக்காப்பு நீக்கித் திறப்பதற்குத் தாழ்க்கத் திருக்கடைக் காப்பில் "எண்ணீர்! இரக்கம் ஒன்று இல்லீர்" என்று நாவரசர் பாடி வணங்கிய அளவில்,

354 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1534 வேத வனத்தின் மெய்ப் பொருளின்
 அருளால் விளங்கு மணிக்கதவம்
 காதல் அன்பர் முன்புதிருக்
 காப்பு நீங்கக் கலைமொழிக்கு
 நாதர் ஞான முனிவருடன்
 தொழுது விழுந்தார் ஞாலத்துள்
 ஓத ஒலியின் மிக்கெழுந்த
 தும்பர் ஆர்ப்பும் மறையொலியும்.
- 1535 அன்பர் ஈட்டங் களிசிறப்ப
 ஆண்ட அரசஞ் சிவக் கன்றும்
 இன்ப வெள்ளத் திடைமூழ்கி
 எழுந்துள் புகுந்து தம்பெருமான்
 முன்பு பணிந்து போற்றிசைத்துப்
 பரவி மொழிமா லைகள் பாடி
 என்பு கரைய உள்ளருகி
 இறைஞ்சி அரிதிற் புறத்தணைந்தார்.
- 1536 புறம்பு நின்று வாசீசர்
 புனிதர் அருளால் இக்கதவம்
 திறந்தும் அடைத்தும் செல்லுநெறி
 திருத்த மலையாள் திரு முலையில்
 கறந்த ஞானங் குழைத்தமுது
 செய்த புகலிக் கவுணியரை
 நிறைந்த கதவம் அடைக்கும்வகை
 நீரும் பாடி அருளும் என.
- 1537 சண்பை ஆளுந் தமிழ்விசை
 தாமும் திருநா வுக்கரசர்
 பண்பின் மொழிந்த உரை கொண்டு
 பதிகம் பாடும் அவ்வளவில்
 கண்பொற் பமைந்த நுதற்காள
 கண்டர் அருளால் கடிதுடனே
 திண்பொற் கதவந் திருக்காப்புச்
 செய்தது எடுத்த திருப்பாட்டில்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் 13 355

1534. திருமறைக் காட்டில் விளங்கும் மெய்ப் பொருளாகிய இறைவரின் திருவருளினால், விளங்கும் மலிக்கதவானது, பக்தியுடைய அன்பர்களின் முன் திருக்காப்பு நீங்கவே, கலை மொழியின் வேந்தரான நாயனாரான ஞான முனிவரான சம்பந்தருடன் தொழுது விழுந்து பணிந்தார். உலகில் கடலோசையை விடத் தேவர்களின் ஆர்வாரமும் வேத ஒலியும் கூடி மேலே எழுந்தது.

(நாவரசர் பாடிய பதிகம் 'பண்ணின்' எனத் தொடங்கும் திருக்குறுந் தொகை.)

1535. அடியார்களின் கூட்டமானது பெரு மகிழ்ச்சியுடைய ஞான சம்பந்தரும் நாவரசரும் பேரின்பப் பெருககில் திளைத்து, எழுந்து உள்ளே புகுந்து, தம் பெருமானின் திருமுன்பு பணிந்து போற்றித் துதித்துப் பதிகங்களைப் பாடி, எலும்பும் கரைய மனம் உருகிப் பணிந்து அங்கிருந்து அரிதாய் நீங்கிக் கோயிலின் வெளியே வந்தனர்.

(நாவரசர் பாடியது 'ஓதமால்கடல்' எனத் தொடங்கும் திருக்குறுந்தொகை)

1556. மேலே கூறியபடி கோயிலின் வாயில் பக்கத்தை அடைந்து, நாவரசர் இறைவரின் திருவருளால் இந்தக் கதவு திறந்தும் அடைத்தும் இயங்கும் நெறியில் திருத்துக என உள்ளத்தில் எண்ணி உமையம்மையாரின் திருமுலைப் பாலில் சிவஞானம் குழைத்துண்ட சிகாழியில் தோன்றிய ஞானசம்பந்தரைப் பார்த்து அருளால் நிறைந்த இக்கதவு மூடும் வகையை நீங்கும்படியருளுக!" எனக் கூற,

1537. சிகாழித்தலைவரான ஞானசம்பந்தர், நாவுக்கரசர் அன்பால் கூறியருளிய சொல்லினால், அங்ஙனமே பதிகம் பாடும் அவ்வளவில், கண்ணின் அழகு அமைந்த நெற்றியினையுடைய இறைவரின் அருளால் உடன் மிகுந்த விரைவுடன் பதிகம் தொடங்கிய முதல் திருப்பாட்டிலேயே திண்மையான அழகான கதவு திருக்காப்பிட்டது. (மூடியது.)

356 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1538 அதுகண்டுடைபிள்ளையார்

தாமும் ஆண்ட அரசும் மகிழ்ந்து
இதும் பெருமான் அருள் செய்யப்
பெற்றோம் என்றங் கிறைஞ்சியபின்
பதிகம் நிரப்பப் பிள்ளையார்
பாடித்தொழுது பணிவுற்றார்
எதிர் பொற் றிருவா யிலின்வழக்கம்
என்றும் நிகழ்ச்சி எய்தியதால்.

1539 அங்கு நிகழ்ந்த அச்செயல்கண்

டடியார் எல்லாம் அதிசயித்துப்
பொங்கு புளகம் எய்திடமெய்
பொழியுங் கண்ணீர் பரந்திழிய
எங்கும் நிகரொன் றில்லாத
இருவர் பாதம் இறைஞ்சினார்
நங்கள் புகலிப் பெருந்தகையும்
அரசும் மடத்தில் நண்ணியபின்.

1540 அறிதிற் திறக்கத் தாம் பாட

அடைச்ச அவர்பா டிய எளிமை
கருதி நப்பர் திருவுள்ளம்
அறிபா தயர்ந்தேன் எனக்கவன்று
பெரிதும் அஞ்சித் திருமடத்தில்
ஒருபால் அணைந்து பேழ்கணித்து
மருவும் உணர்வில் துயில் கொண்டார்
வாய்மை திறம்பா வாசீசர்.

1541 மன்னுஞ் செல்வ மறைக்காட்டு

மணியின் பாதம் மறைத் தின்கண்
உன்னித் துயிலும் பொழுதின்கண்
உமையோர் பாகம் உடையவர்தாம்
பொன்னின் மேனி வெண்ணீறு
புனைந்த கோலப் பொலிவினொடும்
துன்னி அவர்க்கு வாய்முரில்
இருப்போந் தொடர வா என்றார்.

1538. அங்ஙனம் பாடிய அப்பாட்டில் கதவு காப்புச் செய்த (மூடிய) அதனைப் பார்த்து ஞானசம்பந்தரும் நாவுக்கரசரும் மகிழ்ந்து 'நம் இறைவன் இதனை அருள் செய்யப் பெற்றோம்' என வணங்கினர். பின்பு, ஞானசம்பந்தர் தொடங்கிய பதிகத்தைப் பாடி முடித்தார். இறைவரின் திருமுன்பு உள்ள அவ்வாயிலின் கதவுதிறக்கவும் மூடவுமான உள்ள நிகழ்ச்சி அன்று முதலாக என்றும் நிகழ்ந்தது.

1539. அங்கு நிகழ்ந்த அச்செயலைப் பார்த்துத் தொண்டர்கள் எல்லாம் அதிசயம் அடைந்து உடல் முழுவதும் மயிர்ப் புளகம் உண்டாக, கண்களினின்றும் அன்பு நீர் பொழிந்து வழிப, எங்கும் ஒன்றாலும் நிகர் இல்லாத இரு பெரு மக்களின் பாதங்களையும் வணங்கினர். நம் சீர்காழித் தலைவரும் அரசுகளும் மடத்தில் போய்ச் சேர்ந்தனர்.

1540. தாம் கதவு திறக்குமாறு மிக அரிதில் முயன்று பாடவும், கதவு மூடிக்கொள்ள ஞானசம்பந்தர் பாடியதன் எளிமையை (முதல் பாட்டிலேயே மூடியதைப்) பார்த்து, "இறைவரின் திருவுள்ளக் கிடக்கையை அறியாமல் திகைத்தேன்." என்று கவலையடைந்து மிகவும் அச்சம் கொண்டு மடத்தில் ஒரு பக்கத்தில் அணைந்து, கண் மூடிக் கொண்டு, உணர்வுடைய நிலையில் துயின்றவரான உண்மை நிலையின் வழுவாத நாவரசர்,

1541. செல்வம் பொருந்திய திருமறைக் காட்டின் மணியைப் போன்றவரான இறைவனின் திருவடிகளை மனத்தில் வைத்து ஊன்றி எண்ணிக் கொண்டு உறங்கும் போது, நாயனார் காண்பதற்கு, பொன்னார்ந்த மேனியில் வெண்ணீறு பூசிய திருக் கோலப் பொலிவுடனே உமையம்மையாரை ஒரு பாகத்தில் கொண்ட இறையவர் தாமே எழுந்தருளி, "நாம் திருவாய்மூரில் இருப்போம். அங்கு தொடர்ந்து வா!" எனத் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

1542 போதம் நிகழ வா என்று

போனார் என்கொல் எனப் பாடி

ஈதெம் பெருமான் அருளாகி

லியானும் போவேன் என்றெழுந்து

வேத வனத்தைப் புறகிட்டு

விரைந்து போக அவர் முன்னே

ஆதி மூர்த்தி முன்காட்டும்

அவ்வே டத்தால் எழுந்தருள.

1543 சீரார் பதியி னின்றெழுந்து

செல்லுந் திருநா வுக்கரசர்

ஆரா அன்பில் ஆரமுதம்

உண்ண எய்தா வாறேபோல்

நீரார் சடையார் எழுந்தருள

நெடிது பின்பு செல்லுமவர்

பேரா ளரைமுன் தொடர்ந்தணையப்

பெறுவார் எய்தப் பெற்றிலரால்.

1544 அன்ன வண்ணம் எழுந்தருளி

அணித்தே காட்சி கொடுப்பார்போல்

பொன்னின் கோயில் ஒன்றெதிருே

காட்டி அதனுட் புக்கருளத்

துன்னுந் தொண்டர் அம்மருங்கு

விரைந்து தொடரப் போந்தடி

மன்னும் புகலி வள்ளலார்

தாமுங் கேட்டு வந்தணைந்தார்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 359

1542. நாவரசர், அறிதுயிலினின்று விழிப்பு நிலை எய்த, 'என்னை அங்கே வா! என்று சொல்லிச் சென்றார். அஃது என்னவோ!' என்ற கருத்துக் கொண்ட திருக்குறுந் தொகைப் பதிகம் பாடி, 'இதுவே எமது பெருமானின் அருளாக அமையுமாயின், அந்த ஆணையின்படியே நானும் போவேன்!' என்று துணிந்து எழுந்து, திரு மறைக் காட்டினின்று புறப்பட்டு விரைவாக அகன்று சென்றார். செல்ல, ஆதி முதல்வரான இறைவர் தாம் முன்பு காட்டிய அதே கோலத்துடன் நாயனாரின் முன்பு எழுந்தருளிப் போக.

1543. சிறந்த அந்தத் தலத்தினின்று புறப்பட்டுப் போகும் நாவரசர், அடங்காத அன்பினால் நிறைந்த அமுதம் கையில் கிடைக்கப் பெற்றும் வாயில் உண்ணக் கிடைக்கப் பெற்றதைப்போல் கங்கை பொருந்திய சடை உடைய பெருமான் முன்னே எழுந்தருள நெடுந்தொலைவு பின்னே தொடர்ந்து செல்பவர். பெருமையுடைய அவரை விரைவச் சேர முயல்பவராகவும் அவரைக் கிட்டப் பெறவில்லை.

1544. சிவபெருமான் அங்ஙனம் எழுந்தருளிப் டக்கத்தில் காட்சி தருபவர் போல் பொன்மயமான திருக்கோயில் ஒன்றை அவர்க்கு முன்னதாகத் தோன்றும்படிச் செய்து அதற்குள் புகுந்தருளினார். அவரை அடைய நெருங்கி வரும் நாவரசர் விரைவாக அவரைத் தொடரவும், இவ்வாறு அவர் சென்றதை நிலை பெற்ற சீகாழித் தலைவரான ஞான சம்பந்தரும் கேட்டு அங்கு வந்து சேர்ந்தார்.

360 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1545 அழைத்துக் கொடுப்பாந் தணியார்போல்
காட்டி மறைந்தார் எனஅயர்ந்து
பிழைத்துச்செவ்வி அறியாதே
திறப்பித்தேனுக் கேயல்லால்
உழைத்தா மொளித்தால் கதவந்தொண்
டுறைக்கப்பாடி அடைப்பித்த
தழைத்த மொழியார் உப்பாலார்
தாமிங் செப்பால் மறைவது என.
- 1546 மாட நீடு திருப்புகலி
மன்ன ரவர்க்கு மாலயனும்
நேடி இன்னங் காணாதார்
நேரே காட்சி கொடுத்தருள
ஆடல் கண்டு பணிந்தேத்தி
அரசங் காணக் காட்டுதலும்
பாட அடியார் என்றெடுத்துப்
பரமர் தம்மைப் பாடினார்.
- 1547 பாடுந் தமிழ்மா லைகள் கொண்டு
பரமர் தாமும் எழுந்தருள
நீடுந் திருவாய் மூரடைந்து
நிலவுங் கோயில் வலஞ்செய்து
சூடும் பிறையார் பெருந்தொண்டர்
தொழுது போற்றித் துதிசெய்து
நாடுந் காதல் வளர்ந்தோங்க
நயந்தந் நகரில் உடனுறைந்தார்.
- 1548 அண்ட அரசம் பிள்ளையா
ருடனே அங்கண் இனி தமர்ந்து
பூண்ட காதல் பொங்கிஎழ
வாய்மூர் அடிகள் அடிபோற்றி
மூண்ட அன்பின் மெழிமாலை
சாத்தி கு ன முனிவரொடு
மீண்டுவந்து திருமறைக்கா
டெய்தி விமலர் தாள் பணிந்தார்.

1545. “என்னை வா” என்று அழைத்துக் கொண்டு வந்து அருகில் கூட வருபவரைப் போலக் காட்டி மறைந்து விட்டார்” என எண்ணி, “தங்கள் செவ்வியை அறியாமல் பிழை செய்து வந்து கதவு திறக்கச் செய்த எனக்குப் பக்கத்திலிருந்து தாங்கள் மறைத்தருளலாமே அல்லாது திருத் தொண்டிங் உறைப்பு விளங்கப் பாடி அந்தக் கதவை அடையுமாறு செய்த தழைத்த தன்மை கொண்ட சொல்லுடைய ஞானசம்பந்தர் உட்பாலில் உள்ளார். தாங்கள் இனி மறைந்தருளுவது எப்படி?” என்று பாட,

உப்பால்—தொலைவுக்கும் அருகிற்கும் இடைப்பட்ட இடம். நாவரசர் பாடியது ‘எங்கே என்னை’ எனத் தொடங்கும் திருக்குறந்தொகை.

1546. மாளிகைகள் பொருந்திய சீகாழியின் மன்ன வரான ஞானசம்பந்தருக்குத் திருமாலும் நான்முகனும் தேடி இன்னமும் காண முடியாதவரான சிவ பெருமான் வெளிப்பட்டு நேரே காட்சி தந்தருள அக் கூத்தைப் பிள்ளையார் பார்த்துப் பணிந்து துதித்து நாவுக்கரசரும் காணுமாறு காட்டியருளுதலும். நாவரசர் கண்டு ‘பாட அடியார்’ எனத் தொடங்கி இறைவனைப் பாடிட ‘பாட அடியார்’ என்பது நாவரசர் பாடிய திருத்தாண்டகத்தின் தொடக்கம்).

1547. அங்ஙனம் அவர் பாடிய தமிழ்ப் பதிகங்களை ஏற்றுக் கொண்ட சிவபெருமான் மறைந்திடப் பிறையைச் சூடும் சிவ பெருமானின் தொண்டரான நாவரசர் நீடும் திருவாய்மூரை அடைந்து நிலை பெற்ற கோயிலை வலம் வந்து தொழுதும் போற்றியும் துதி செய்தும் அன்பு வளர்ந்து பெருக விருப்பி அத்திருநகரில் ஞானசம்பந்தருடன் தங்கியிருந்தார்.

1548. நாவரசர் ஞானசம்பந்தருடனே அந்தத் தலத்தில் இனிதாய் வீற்றிருந்து பொருந்திய காதல் மேன்மேல் எழுந்து பொங்கத் திருவாய்மூரின் பெரு மானுடைய பொற்பாதங்களைத் துதித்து, மிக்க அன்பால் திருப்பதிகத் தமிழ் மாலைகளைப் பாடியருளி, ஞான முனிவரான சம்பந்தரோடும் மீண்டருளி வந்து திருமறைக்காட்டை அடைந்து குற்றமற்ற இறைவரின் திருவடிகளைப் பணிந்தார்.

362 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1549 ஆதி முதல்வர் தமைப்பணிந்தங்
கான பணிசெய் தமருநாள்
சீத மதிவெண் குடைவளவர்
மகளார் தெனென் தேவியாம்
கோதில் குணத்துப் பாண்டிமா
தேவி யார்முன் குலச்சிறையார்
போத விட்டார் சிலர்வந்தார்
புகலி வேந்தர் தமைக்காண.
- 1550 வந்து சிவனார் திருமறைக்கா
டெய்தி மன்னு வேணுபுரி
அந்த ணாளர் தமக்கறிவித்
தவர்பால் எய்தி அடி வணங்கச்
சிந்தை மகிழ்ந்து தீதின்மை
வினவத் தீங்கும் உளவாமோ
இந்த உலகம் உயவந்தீர்
இருதாள் நினைவர்க்கு என்றுரைப்பார்.
- 1551 சைவ நெறியை திகம்நிற்கச்
சுழக்கு நெறியைத் தவம் என்னும்
பொய்வல் அமணர் செயல்தன்னைப்
பொறுக்க கில்லோம் எனக்கேட்டே
அவ்வன் தொழிலோர் செயல்மாற்றி
ஆதிசைவ நெறிவிளங்கத்
தெய்வ நீறுநினைந்தெழுந்தார்
சீர்கொள் சண்பைத் திருமறையோர்.
- 1552 ஆய பொழுது திருநாவுக்
கரசு புகலி ஆண்டகைக்குக்
காய மாசு பெருக்கியுழல்
கலதி அமணர் கடுவினை செய்
மாயை சாலம் மிகவல்லார்
அவர்மற் றென்னை முன்செய்த
தீய தொழிலும் பல கெட்டேன்
செல்ல இசையேன் யான் என்றார்.

1549. ஆதி முதல்வரான வேதாரணியத்து இறைவரை வணங்கித் தம்மால் இயன்ற திருப்பணிகளைச் செய்து கொண்டு அங்கு நாயனார் தங்கியிருக்கும் நாள்களில், குளிர்ந்த சந்திரன் மேலே கவிழ்ந்தது போன்ற வெண்குற்றக் குடையினையுடைய சோழர்க்கு மகளாரும் பாண்டிய மன்னர்க்கு மனைவியாரும் ஆன குற்றம் இல்லாத குணத்தில் சிறந்த பாண்டிமா தேவியராலும் அவர் திருமுன்பு பணி செய்யும் குலச்சிறையாராலும் செல்ல விடுத்த சிலர், சிகாழித் தலைவரான ஞானசம்பந்தரைக் காண்பதற்காக வந்தனர்.

1550. அங்ஙனம் அனுப்பப்பட்டவர் வந்து அவ் பெருமானின் திருமறைக் காட்டில் ஞானசம்பந்தரின் மடந்சைச் சேர்ந்து நிலைபெற்ற சீர்காழி மறையவர் பெருமானான அந்தச் சம்பந்தருக்குத் தாம் வந்த செய்தியைத் தெரிவித்து விடுக்கப்பட்டு அவர் முன்பு சேர்ந்து அவருடைய அடிகளைவணங்க, அவர் திருவுள்ளம் மகிழ்ந்து தீமையில்லாமையை உசாவ, இந்த உலகம் உய்யத் திருஅவதாரம் செய்த தங்கள் திருவடிகளை நினைப்பவர்க்குத் தீமையும் உண்டோ? எனத் தொடங்கி சொல்பவராகி,

1551. 'மறைகளில் சொல்லப்பட்ட சைவ நெறியானது விளங்கி நிற்கவும், அதை அடையாமல் குற்றம் உடைய அவ நெறியைத் தவநெறி என்று கூறும் பொய்ம்மையில் வல்ல சமணர்களின் கொடிய செயல்களைப் பொறுக்க இயலாதவர் ஆனோம்' என்று கூறக் கேட்ட அந்த வந்தொழில் உடைய கொடிய செயல்களை மாற்றி ஆதி சைவ நெறி விளங்க வேண்டும் என்று தெய்வ நீற்றின் துணையை நினனந்து கொண்டு சிறப்புடைய சிகாழித் தலைவரான ஞானசம்பந்தர் அங்குச் செல்லத் துணிவு கொண்டாராக,

1552. அச்சமயத்தில் நாவுக்கரசர், சிகாழி ஆண்தகையாரான ஞானசம்பந்தரிடம் "உடலின் அழுக்கைக் கழுவாமல் பெருக்கிக் கொண்டே திரியும் தீயவரான சமணர்கள் கொடுமை செய்யும் வஞ்சனைகளில் மிகவும் வல்லமை உடையவர்கள். அவர்கள் எனக்கு முன் நாளில் செய்த கொடுமைகளும் பல ஆகும். ஐயோ! பிள்ளாய்! தாங்கள் அங்குச் செல்ல நான் சம்மதியேன்!" என்று அருள் செய்தார்.

- 1553 என்றுகூற எல்லையிலா
நீறு போற்றும் இருவரையும்
சென்று காணுங் கருத்து டையேன்
அங்குத் தீங்கு புரி அமணர்
நின்ற நிலைமை அழிவித்துச்
சைவ நெறிபா ரித்தன்றி
ஒன்றுஞ் செய்யேன் ஆணை உமது
என்றார் உடைய பிள்ளையார்.
- 1554 போமா துணிந்து நீர் அங்குப்
போகப் போதா அவ்வமணர்
தீமா யையினை யானேபோய்ச்
சிதைத்து வருகின் றேன் என்ன
ஆமா நெல்லாம் உரைத்தவரை
மறுக்க மாட்டா தரசிருப்பத்
தாமா தரவால் தமிழ்நாட்டில்
போனார் ஞானத் தலைவனார்
- 1555 வேணு புரக்கோன் எழுந்தருள
விடைகொண்டிருந்த வாசீசர்
பூணும் அன்பால் மறைக்காட்டில்
புனிதர் தம்மைப் போற்றிசைத்துப்
பேணி இருந்தங் குறையுநாள்
பெயர்வார்வீழி மிழலைஅமர்
தானு வின்தன் செய்யகழல்
மீண்டுஞ் சார நினைக்கின்றார்.
- 1556 சோலை மறைக்காட் டமர்ந்தருளுஞ்
சோதி அருள்பெற் றகன்றுபோய்
வேலை விடமுண் டவர்வீழி
மிழலை மீண்டுஞ் செல்வன் என
ஞாலம் நிகழ்ந்த நாகைக்கா
ரோணம் பிறவுந் தாம்பணிந்து
சாலு மொழிவண் டமிழ் பாடித்
தலைவர் மிழலை வந்தடைந்தார்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 365

1553. எனத் திருநாவுக்கரசர் சொல்ல, ஞான சம்பந்தர், "அளவில்லாத, திருநீற்றைப் போற்றுகின்ற அவ் விருவரையும் அங்குச் சென்று காண வேண்டும் என்ற கருத்தைக் கொண்டிருக்கின்றேன். அங்கு அத்தீமைகளைச் செய்கின்ற சமணர்களின் நிலைமையை அழிவித்துச் சைவ நெறியை வளர்த்தன்றி வேறு ஒரு செயலும் செய்ய மாட்டேன்! உம் ஆணை!" என்று அருளிச் செய்தவராய்,

1554. ஞானசம்பந்தர் பாண்டிய நாட்டுக்குச் செல்லும் நிலையைத் துணிந்து "நீவிரும் அங்கு வருதல் வேண்டா! அச்சமணர்களின் தீய வஞ்சனைகளையெல்லாம் யானே போய் அழிவித்து வருகின்றேன்! என்று கூறிய, அந்தப் பிள்ளையாரை மறுத்துக் கூற மாட்டாதவர் ஆகி, நாவுக்கரசர் அங்குத் தங்கச், சிவஞானத் தலைவரான சம்பந்தர் அவரைப் பிரிந்து தாம் மட்டும் மிக்க அன்புடன் பாண்டிய நாட்டுக்கு வந்தார்.

1555. சோழித் தலைவரான ஞானசம்பந்தர் அங்ஙனம் பாண்டிய நாட்டில் எழுந்தருளவே, அவரிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு அங்குத் தங்கியிருந்த திருநாவுக்கரசு நாயனார் தாம் கொண்ட அன்பினால் திருமறைக் காட்டில் வீற்றிருக்கும் இறைவனை வணங்கிப் போற்றித் திருப்பணி செய்து அங்குத் தங்கியிருந்தார். அக்காலத்தில், அங்கிருந்து புறப்பட்டுச் செல்வாராகித் திருவீழிமிழலையில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானின் சிறந்த திருவடிகளை மீளவும் அடைந்து வணங்க நினைப்பவராய்,

1556. சோலைகள் சூழ்ந்த திருமறைக் காட்டில் விரும்பி வீற்றிருக்கும் சோதியான சிவபெருமானின் திருவருளைப் பெற்று அங்கிருந்து நீங்கிச் சென்று கடலில் உண்டான நஞ்சினை உண்ட சிவபெருமானின் திருவீழிமிழலையை மீண்டும் அடைவேன் என்று எண்ணிக் கொண்டு உலகத்தில் விளங்கிய திருநாவுக்கரசாரோணத்தையும் அதைப் போன்ற மற்றத் தலங்களையும் வணங்கிச் சால்புடைய மொழி வண்மையையுடைய திருப்பதிங்களைப் பாடித் தலைவரின் திருவீழிமிழலையை அடைந்தார்.

(திருமறைக் காட்டில் நாவரசர் பாடியவை "இந்திரனோடு" எனத் தொடங்கும் பதிகம் முதலியன.)

366 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1557 வீழி மிழலை தனைப்பணிந்து
வேத முதல்வர் தாமிருப்ப
ஆழி வலமேந் தியஅரியால்
ஆகா சத்தின் நின்றிழிந்த
வாழி மலர்ந்த கோயில்தனில்
மன்னும் பொருளைப் போற்றிசைத்துத்
தாமும் நாளிற் பிறபதியும்
பணியுங் கடதல் தலைநிற்பார்.
- 1558 பூவிற பொலியும் புனற்பொன்னிக்
கரைபோய்ப் பணிவார் பொற்பமைந்த
ஆவுக் கருளும் ஆவடுதண்
ஓறையார் பாதம் அணைந்திறைஞ்சி
நாவுக் கரசர் ஞானபோ
னகர்க்குச் செம்பொன் ஆயிரமும்
பாவுக்களித்த திறம் போற்றிப்
போந்து பிறவும் பணிகின்றார்.
- 1559 செய்ய சடையார் பழையாறை
எய்த அதனிற செல் பொழுதில்
மையல் அமணர் மறைத்த வட
தளியின் மன்னுஞ் சிவனாரைக்
கைகள் கூப்பித் தொழுதருளக்
கண்ட வாற்றால் அமணர்கள்தம்
பொய்கொள் விமான மெனக்கேட்டுப்
பொறாதவுள்ளம் மிகப்புழுங்கி.
- 1560 அந்த விமானந் தனக்கருகா
ஆங்கோர் இடத்தின் பாங்கெய்திக்
கந்த மலருங் கடிச்சொன்றை
முடியார் செய்ய கழல் உன்னி
மந்த அமணர் வஞ்சனையால்
மறைத்த வஞ்சம் ஒழிந்தருளிப்
பந்தங் கொண்ட குண்டர் திறம்
பாற்றும் என்று பணிந்திருந்தார்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 367

1557. அங்ஙனம் திருவீழி மிழலையை வந்து அடைந்த நாயனார் அப்பதியின் வெளியே சென்று, மறையின் முகல்வரான சிவபெருமான் வீற்றிருப்பதற்காக விண்ண உலகத்தினின்றும் கீழே கொணரப்பட்டு நிலைபெற விளங்கிய கோயிலில் நிலைபற்று விளங்கும் இறைவரைத் துதித்து விரும்பியிருந்தார். அக்காலத்தில், அவர் மற்றத் தலங்களையும் போய் வணங்க வேண்டும் என்ற ஆசையுடையராய்,

1558. இவ்வுலகத்தில் விளங்கும், நீரையுடைய காவிரியாற்றின் கரை வழியாய்ச் சென்று பல பதிகளையும் வணங்கியவாரே செல்பவரான நாவுக்கரசர், அழகமைந்த பசுவடிவத்துடன் அமைந்த உமையம்மையாருக்கு அருள் செய்த திருவாவடுதுறை இறைவரின் திருவடிகளைச் சேர்ந்து வணங்கி, ஞான அமுது உண்ட சம்பந்தப் பெருமானாகு அவரது பாடலுக்காக அங்கே இறைவர் ஆயிரம் பொன்னைத் தந்தருளிய திறத்தை வைத்துத் துதித்து, அங்கிருந்து புறப்பட்டு மற்றப் பதிகளை வணங்கிச் செல்லலானார்.

(இங்குப் பாடியது 'மாயிருஞாலம்' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

1559. அங்ஙனம் செல்பவரான நாவரசர், சிவந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளிய 'பழையாறை' என்னும் பதியைச் சேரச் செல்லும்போது, மயக்கம் உடைய சமணர்கள் மறைத்த பழையாறை வடதளிக் கோயிலில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானை நாயனார் கைகூப்பித் தொழுத அளவில், திருவுள்ளத்துள் அறிந்தமையால் வினவி, அது சமணர்கள் வஞ்சனையால் செய்த விமானம் என்று அங்குள்ளவரிடம் கேட்டுப் பொறுக்க இயலாத உள்ளத்தில் புழுக்கம் அடைந்து,

'1560. அங்ஙனம் அறிந்து கொண்ட அந்தப் பொய்மை கொண்ட விமானத்தின் அண்மையில் அங்கு ஓரிடத்தின் பக்கமாகச் சேர்ந்து, மணமுடைய இடங்கள் அலரும் கொன்றை மாலை சூடிய முடியையுடைய சிவபெருமானின் திருவடிகளை நினைந்து, "அறிவற்றவர்களான சமணர்கள் வஞ்சனையால், மறைத்த வஞ்சத்தை ஒழித்துச் சைவத் திறம் விளங்காமல் மறைத்த சமணர்களின் திறத்தை அழிப்பீராக!" என வேண்டிக் கொண்டு வணங்கியிருப்பவர் ஆனார்.

368 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1561 வண்ணங் கண்டு நான் உம்மை
வணங்கி யன்றிப் பேடகேன் என்று
எண்ண முடிக்கும் வாசீசர்
இருந்தார் அமுதுசெய்யாதே
அண்ண லாரும் அதுவுணர்ந்தங்
கரசுதம்மைப் பணிவதற்குத்
திண்ண மாக மன்னனுக்குக்
கனவில் அருளிச் செய்கின்றார்.
- 1562 அறிவில் அமணர் நமைமறைப்ப
இருந்தோம் என்றங் கடையாளக்
குறிகள் அறியச் செய்தருளி
நம்மை அரசு கும்பிடுவான்
நெறியில் அமணர் தமையழித்து
நீக்கிப் போக் கென்றருள்புரியச்
செறிவில் அறிவுற் றெழுந்தவனுஞ்
செங்கை தலைமேற் குவித்திறைஞ்சி.
- 1563 கண்ட வியப்பு மந்திரிகட்
கியம்பிக் கூடக் கடிதெய்தி
அண்டர் பெருமான் அருள்செய்த
அடை யாளத்தின் வழிகண்டு
குண்டர் செய்த வஞ்சனையைக்
குறித்துவேந்தர் குலவுபெருந்
தொண்டர் தம்மை அடிவணங்கித்
தொக்க அமணர் தூர்அறுத்தான்..
- 1564 ஆனை இனத்தில் துகைப்புண்ட
அமணா யிரமும் மாய்ந்ததற்பின்
மேன்மை அரசன் ஈசர்க்கு
விமான மாக்கி விளக்கியபின்
ஆன வழிபாட் டர்ச்சனைக்கு
நிபந்தம் எல்லாம் அமைத் திறைஞ்சு
ஞான அரசும் புக்கிறைஞ்சி
நாதர் முன்பு போற்றுவார்.

1561. “நான் உம் திருமேனியினைக் கண்ணால் கண்டால் அன்றி அப்பால் போக மாட்டேன்” என்று முறையிட்டு உறுதி கொண்டு, தம் நினைவை எண்ணியபடி முடிக்கும் நாவரசர் உணவு கொள்ளாமல் பட்டினியாய் இருந்தார். இறைவரும் அதனைத் தம் உள்ளத்துள் கொண்டு, அத்தலத்தில் நாவுக்கரார் வணங்குவதற்காக மன்னனுக்குக் கனவில் தோன்றி உறுதியாய் அருள் செய்கின்றவராய்,

1562. “அறிவற்ற சமணர்கள் நம் கோயிலை மறைக்க நாட் அதனுள்ளே இருந்தோம்” என இறைவர் உரைத்தும் அந்த இடத்தைக் காணக்கூடிய அடையாளக் குறிகளையும் அருள் செய்து, “நம்மை நாவரசர் வணங்குவதற்காக, நல்ல நெறியில்லாத சமணர்களை அழித்து அங்கிருந்து அகலச் செய்வாயாக!” என்று அருள் செய்தார். துயில் நீங்கி, எழுந்து அதனை நனவில் அறிந்து கொண்ட மன்னனும் தன் செங்கையைத் தலைமீது கூப்பி,

1563. மன்னன், தான் கனவில் கண்ட விபப்பான காட்சியியல்பை அமைச்சர்தனக்குச் சொன்னான், அவர்களுடன் தானும் விரைவாய் அந்த இடத்துக்குச் சென்றான்; சிவபெருமான் அருளிய அடையாளங்களின் வழியே அங்குச் சிவ வடிவத்தைப் பார்த்தான்; சமணக் கீழானவர் செய்த வஞ்சனையின் பொருட்டு, அந்த வஞ்சனையை வெளிப்படச் செய்த நாவரசரின் திருவடிகளை வணங்கி, அங்கிருந்த சமணர்களான பதர்களை அவன் அழித்தான்.

(தூர் — ஒன்றில் பலவாய்க் கிளைக்கின்ற புதர்);

1564. யானையினால் அழிக்கப்பட்ட சிறிய தூர்போல் மன்னனின் ஆட்களினால் அழிக்கப்பட்ட அந்தச் சமணர் பள்ளியில் தங்கிய ஆயிரம் சமணக் குருமார்களும் அழிந்த பின்பு, மன்னன் அந்த இடத்தைச் சிவபெருமானுக்கு உரிய விமானமாக ஆக்கி உரியபடி விளங்கச் செய்தான். பின்பு, சிவாகமத்தில் விதித்த முறைப்படி வழிபாடான பூசனைக்கு வேண்டிய நிபந்தங்களைப் பெல்லாம் அமைக்கச் செய்தான். பின் நாவரசரை வணங்கினான். ஞான வள்ளலான நாவரசரும் அக்கோயிலுக்குள் புகுந்து இறைவரின் திருமுன்பு நின்று போற்றுவராய்.

370 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

565 தலையின் மீமயிரைப் பறித்துண்ணுஞ்
சாதி அமணர் மறைத்தாலும்
நிலையி லாதார் நிலைமையினால்
மறைக்க ஒண்ணு மோ என்னும்
விலையில் வாய்மைக் குறுந் தொகைகள்
விளம்பிப் புறம்போந் தங்கமர்ந்தே
இலைகொள் சூலப் படையார்சேர்
இடங்கள் பிறவுந் தொழுவணைவார்.

1566 பொங்கு புனலார் பொன்னியினில்
இரண்டு கரையும் பொருவிடையார்
தங்கும் இடங்கள் புகுகிறைஞ்சித்
தமிழ்மாலைகளுஞ் சாத்திப்போய்
எங்கும் நிறைந்த புகழாளர்
ஈறில் தொண்டர் எதிர்கொள்ளச்
செங்கண் விடையார் திருவானைக்
காவன் மருங்கு சென்றனைந்தார்.

1567 சிலந்திக் கருளுங் கழல்வணங்கிச்
செஞ்சொன் மாலை பலபாடி
இலங்கு சடையார் ஏறும்பியூர்
மலையும் இறைஞ்சிப் பாடியபின்
மலர்ந்த சோதித் திருச்சிராப்
பள்ளி மலையுங் கற்குடியும்
நலங்கொள் செல்வத் திருப்பராய்த்
தூறையுந் தொழுவான் நண்ணினார்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 371

1565. "தம் தலை மயிரையெல்லாம் பறித்து, நின்று உண்ணும் இயல்பு கொண்ட கூட்டத்தவரான சமணர்கள் மறைத்தாலும், உண்மை நிலை இல்லாதவரான அவர்கள் தம் சிற்றறிவின் நிலையையினால் மறைத்து வைத்திட முடியுமோ;" என்னும் கருத்துக் கொண்ட விலை மதிப்பதற்கரிய வாய்மையுடைய திருக்குறுந்தொகையைப் பாடினார்; வெளியே வந்தார்; அங்குத் தங்கியிருந்தார். பின்பு, மூன்று இலை வடிவான குலப்படை ஏந்திய சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் உறறப் பதிகளையும் அவர் வணங்கச் செல்லலானார்.

(நாவரசர் இங்குப் பாடியது 'தலைஎலாம்' எனத் தொடங்கும் திருக்குறுந்தொகை.)

1566. பொங்கி வருகின்ற காவிரியின் இரண்டு கரைகளிலும் போர் செய்யவல்ல காளையூர்தியைக் கொண்ட சிவபெருமான் நிலைத்து விளங்கி வீற்றிருக்கும் பல பதிகவிலும் புகுந்து வணங்கினார்; தமிழ் மாலைகளையும் பாடினார்; மேலும் சென்று எங்கும் நிறைந்த புகழையுடைய அவர், முடிவல்லாத தொண்டாகள் பலரும் வந்து எதிர்க்கொள்ளச் செங்கண் விடையையுடைய இறைவரின் திருவாணைக்கர் என்ற பதியின் அருகில் போய்ச் சேர்ந்தார்.

(அப்போது நாவரசர் பாடியவை: 'கருவாகி' எனத் தொடங்கும் தாண்டகம் திருவாலம் பொழிவில் பாடப்பட்டது. திருக்கானூரில் 'திருவினாதனும்' என்னும் குறுந்தொகை பாடப்பட்டது. திரு அன்பிலாந்துறையில் 'வானம் சேர்மதி' எனத் தொடங்கும் திருக்குறுந்தொகை பாடப்பட்டது. திருக்கண்டியூரில் 'வானவர் தானவர்' எனத் தொடங்கும் திருவிருத்தம் பாடப்பட்டது. மேலைத் திருக்காட்டுப் பள்ளியில் 'மாட்டுப்பள்ளி' எனத் தொடங்கும் திருக்குறுந்தொகை பாடப்பட்டது.)

1567. நாவரசர் திருவாணைக்கா என்ற அத்தலத்தில் சிலந்திக்கு அருளிய இறைவரின் திருவடிகளை வணங்கிப் பல செஞ்சொல் மாலைகளைப் பாடி, விளங்கும் சடைமையுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளிய திருவெறும்பியூர் மலையையும் வணங்கித் திருப்பதிக்கதைப் பாடினார். பின்பு விரிந்த பேரொளியுடைய திருச்சிராப்பள்ளி மலையையும், திருக்கற்குடி மலையையும், நன்மையுடைய திருப்பராய்த்துறையையும் வணங்கும் பொருட்டாகச் செல்லலானார்.

372 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1568 மற்றப் பதிகள் முதலான
மருங்குள் ளைவுங் கைதொழுது
டோற்புற் றுமைந்த திருப்பணிகள்
செய்து பதிகங்கொடு டோற்றி
உற்ற அருளால் காவிரியை
ஏறி ஒன்னார் புரமேரீடச்
செற்ற சனையார் திருப்பைஞ்ஞீ
லியினைச் சென்று சேர்கின்றார்.
- 1569 வழிபோம் பொழுது மிகஇளைத்து
வருத்தம் உறநீர் வேட்கையொடும்
அழிவாம் பசிலந் தணைந்திடவும்
அதற்குச் சித்தம் அலையாதே
மொழிவேந் தரும்முன் எழுந்தருள்
முருகார் சோலைப் பைஞ்ஞீலி
வீழியேந்தியநெற் றியினார்தம்
தொண்டர் வருத்தம் மீட்பாராய்.
- 1570 காவும் குளமும் முன்சமைத்துக்
காட்டி வழிபோங் கருத்தினால்
மேவுந் திருநீற் றந்தணராய்
வீரும்பும் பொதி சோ றுங்கொண்டு
நாவின் தனிமன் னவர்க்கெதிரே
நண்ணி யிருந்தார் விண்ணின்மேல்
தாவும் புள்ளும் மண் கிழிக்குந்
தனிஏ னமுங்காண் பரியவர்தாம்.
- 1571 அங்கண் இருந்த மறையவர்பால்
ஆண்ட அரசும் எழுந்தருள்
வெங்கண் விடைவே தியர்நோக்கி
மிகவும் வழிவந் திளைத்திருந்தீர்
இங்கென்பாலே பொதிசோறுண்டு
இதனை உண்டு தண்ணீர்இப்
பொங்கு குளத்தில் குடித்திளைப்புப்
போக்கிப் போவீர் எனப்புகன்றார்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 373

1568. மேலும் (அவர்) அத்தலங்கள் முதலாக அருகில் உள்ள மற்றத் தலங்களையும் வணங்கி, அழகு பொருந்த அமைந்த கைத்தொண்டுகளையும் ஆற்றித் திருப்பதிகம் பாடித் துதித்து, பொருந்திய திருவருளால், காவிரியாற்றைக் கடந்து ஏறிப் போய், முப்புரங்கள் அழியும்படி எரித்த இறைவர் வீற்றிருக்கும் திருப்பைஞ்ஞீலியைச் சென்று சேர் கின்ற நாயனார்,

1569. வழியில் போகும்போது மிகவும் இளைப்பை அடைந்து வருத்தம் உற, நீர் வேட்கையுடன் அழிவு செய்யும் பசி வந்து சேரவும் அதற்கு மனம் அலையாது நாவரசர் முன்னோக்கிச் செல்ல, மணம் கொண்ட சோலைகளை யுடைய 'திருப்பைஞ்ஞீலி' என்ற பதியுள் வீற்றிருக்கும் நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவபெருமான் தம் தொண்டரின் வருத்தத்தை நீக்குபவராய்,

1570. வானத்தில் பறக்கும் அன்னப்பறவையும் மண்ணைத் தோண்டும் பன்றியுமான நான்முகன் திருநால் களால் காண்பதற்கு அரியவரான அப்பெருமான் ஒரு சோலை, ஒரு குளம் என்ற இவற்றைப் படைத்து, வழி காட்டிச் செல்லும் எண்ணம் உடையவராய்த் திருநீற்றை அணிந்த அந்தணராகி விரும்பும் கட்டுச் சோற்றினையும் எடுத்துக் கொண்டு நாவரசர் வரும்வழி எதிரில் தங்கியிருந் தார்.

1571. அவ்வாறு வழியில் தங்கியிருந்த அந்தணரிடம் (இறைவரிடம்) ஆளுடைய அரசு வந்து சேர, கொடிய கண்ணையுடைய காளையூர்தியுடைய இறைவர் அவரைப் பார்த்து "வழியைக் கடந்து வந்த வருத்தத்தால் மிகவும் இளைப்பை அடைந்தீர். இங்கு என்னிடத்தில் கட்டுச் சோறு உண்டு. இச்சோற்றை உண்டும் இந்தக் குளத்தின் நீரைக் குடித்தும் உம் இளைப்பைப் போக்கிக் கொள்வீர்" எனக் கூறினார்.

374 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1572 நண்ணுந் திருநா வுக்கரசர்
கம்பர் அருள் என் றறிந்தார் போல்
உண்ணும் என்று திருமறையோர்
உரைத்துப் பொதிசோ றளித்தலுமே
எண்ண நினையா தெதிர் வாங்கி
இனிதா அமுது செய்தினிய
தண்ணீர் அமுது செய்தருளித்
தூய்மை செய்து தளர்வொழிந்தார்.
- 1573 எய்ப்பு நீங்கி நின்றவரை
நோக்கி இருந்த மறையவனார்
அப்பால் எங்கு நீர்போவது
என்றார் அரசும் அவர்க்கெதிரே
செப்புவார் யான் திருப்பைஞ்ஞீ
லிக்குப் போவ தென்றுரைப்ப
ஒப்பிலாரும் யான் அங்குப்
போகின் றேன் என்றுடன் போந்தார்.
- 1574 கூட வந்து மறையவனார்
திருப்பைஞ்ஞீலி குறுகியிட
வேடம் அவர்முன் மறைத்தலுமே
மெய்ம்மைத் தவத்து மேலவர்தாம்
ஆடல் புரிந்தார் அடியேனைப்
பொருளா அளித்த கருணை எனப்
பாடல் புரிந்து விழுந்தெழுந்து
கண்ணீர் மாரி பயிர்வித்தார்.
- 1575 பைஞ்ஞீ லியினில் அமர்ந்தருளும்
பரமர் கோயில் சென்றெய்தி
மைஞ்ஞீ லத்து மணிகண்டர்
தம்மை வணங்கி மகிழ்சிறந்து
மெய்ஞ்ஞீர் மையினில் அன்புருக
விரும்புந் தமிழ்மாலைகள் பாடிக்
கைஞ்ஞீ டியதந் திருத்தொண்டு
செய்து காத லுடனிருந்தார்.

1572. அங்கு வந்தடைந்த நாவரசரும் 'இது இறைவரின் திருவருள்!' எனக் கொண்டு, முன்னம் அறிமுகமானவர் போல் காட்டி 'உண்பீராக!' எனக் கூறி வேதியரான இறைவர் கட்டுச் சோற்றை அளித்தவுடனே, மேல் ஏதும் நினையாதவராய், முன்னே ஏற்றுக் கொண்டு இனிமையாய் உணவு உண்டு, இனிய நீரையும் பருகித் தூய்மையும் செய்து, தம் தளர்வை நீக்கிக் கொண்டார்.

(திருவானைக்காவில் பாடியது 'கோணைக் காவிரி' எனத் தொடங்கும் திருக்குறுந்தொகை 'முன்னானை' எனத் தொடங்கும் திருத்தாண்டகம். திரு எறும்பியூரில் பாடியது, 'விரும்பி' எனத் தொடங்கும் திருக்குறுந்தொகை. 'பள்ளிய செந்தமிழ்' எனத் தொடங்கும் திருத்தாண்டகம் திருச்சிராப்பள்ளியில் 'மட்டுவார் குழலாளோடு' எனத் தொடங்கும் திருக்குறுந்தொகை, 'மண்ணதனில்' எனத் தொடங்கும் திருத்தாண்டகம். திருப்பராய்த்துறையில் 'கரப்பர்' எனத்தொடங்கும் திருக்குறுந்தொகை.)

1573. இளைப்பு நீங்கிய அரசினை அங்கு வந்திருந்த அந்தணரான இறைவர் பார்த்து "இனிமேல் நீவீர் எங்குச் செல்கின்றீர்?" என வினவினார். நாவரசர் அதற்கு மறுமொழியாகக் "கூறுவதற்கரிய சிவபெருமானின் திருப்பைஞ்ஞீலி என்ற தலத்துக்குப் போகின்றேன்" எனக் கூறினார்; ஒப்பில்லாத இறைவரான அந்தணரும் "நானும் அங்கு தான் போகின்றேன்!" என்று உடன் சென்றார்.

1574. உடன் வந்த மஹேசுவர், திருப்பைஞ்ஞீலியை அணுக, அதுவரையில் காட்டி வந்த உருவத்தை அவரது முன் நின்று மறைத்துக் கொள்ளவும், மெய்த்தவம் விளங்கும் மேன்மையுடைய நாவரசர் "கூத்து அடியேனையும் ஒரு பொருளாக வைத்து இவ்வாறு எனக்கு அளித்த பெருங் கருணை இருந்தவாறு தான் என்னே!" எனப்பாடிக்கீழே விழுந்து வணங்கி எழுந்து கண்ணீர் மழை பொழிந்து சிவானந்தத்தில் திளைத்தார்.

1575. திருப்பைஞ்ஞீலியில் விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவரின் கோயிலைப் போய் அடைந்து கரிய அழகிய நீலகண்டரான இறைவரை வணங்கி, மிகக் கவிப்படைந்து உண்மைப் பண்பின் நீடிய அன்பானது உள் உருக, விரும்பும் தமிழ் மாலைகளான தேவாரப் பதிகங்களைப் பாடிச் சிறப்புடைய கைத் தொண்டைச் செய்து பக்தியுடனே அந்தத் தலத்தில் தங்கியிருந்தார்.

(திருப்பைஞ்ஞீலியில் பாடியது 'உடையர்' எனத் தொடங்கும் திருக்குறுந்தொகை).

376 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1576 நாதர் மருவுந் திருமலைகள்
நாடும் பதிகள் பலமிகவும்
காதல் கூரச் சென்றிரைஞ்சிக்
கலந்த இசைவண் டமிழ்பாடி
மாதொர் பாகர் அருளாலே
வடபால் நோக்கி வாசீசர்
ஆதி தேவர் அமர்ந்ததிரு
வண்ணா மலையை நண்ணினார்.
- 1577 செங்கண் விடையார் திருவண்ணா
மலையைத் தொழுது வலங்கொண்டு
துங்க வரையின் மிசையேறித்
தொண்டர் தொழும்புக் கெதிர்நிற்கும்
அங்கண் அரசைத் தொழு தெழுந்து
திளைத்துத் திருநா வுக்கரசர்
தங்கு பிறப்பே வீட்டினுக்கு
மேலாம் பெருமை சாதித்தார்.
- 1578 அண்ணா மலைமேல் அணிமலையை
ஆரா அன்பின் அடியவர்தங்
கண்ணார் அமுசை விண்ணோரைக்
காக்கக் கடலில் வந்தெழுந்த
உண்ணா நஞ்சம் உண்டானைக்
கும்பிட் டிருகுஞ் சிந்தையுடன்
பண்ணார் பதிகத் தமிழ்பாடிப்
பணிந்து பரவிப் பணி செய்தார்.
- 1579 பணியார் வேணிச் சிவபெருமான்
பாதம் போற்றிப் பணிசெயுநாள்
மணியார் கண்டத் தெம்பெருமான்
மண் மேல் மகிழும் இடமெங்கும்
தணியாக் காதலுடன் சென்று
வணங்கித் தக்க பணிசெய்வார்
அணியார் தொண்டைத் திருநாட்டில்
அருளால் அனைவா ராயினார்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 377

1576. நாவரசர், இறைவர் வீற்றிருக்கும் திருமலைகளும் நாடும் மிகப் பல பதிகளும் மிக்க அன்பு பொருந்தச் சென்று வணங்கி, இசை கலந்த வீரப்பம் மிக்க தமிழ்ப்பதிகங்களைப் பாடித் தையல் பாகரின் திருவருளால் வடக்குத்திக்கு நோக்கிச் சென்று முதல் தேவரான சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் திருவண்ணாமலையை அடைந்தார்.

1577. நாவுக்கரசர் சிவந்த விழிகளையுடைய காளையை யூர்தியாய்க் கொண்ட சிவபெருமானின் இடமான திருவண்ணாமலையை வணங்கி, அப்பெரிய மலைமீது ஏறி, தொண்டர்கள் அன்பு கூர்ந்து செய்யும் அடிமைத்திறத்திற்கு முன் நின்றருளும் அருளுடைய அரசரான சிவபெருமானை வணங்கி எழுந்து ஆனந்தத்தில் முழுகி, இங்ஙனம் வழிபட்டு இன்புற்று. உலகில் தங்கும் பிறவியே இந்த உலகை நீங்கித் தங்கும் வீடு பேற்று உலகத்துக்கு மேலானது என்ற பெருமையை அனுபூதியாகக் கொண்டார்.

(சாதித்தல் - அனுபூதி நிலை. இங்குப் பாடியது 'பட்டி ஏறுகந்து' எனத் தொடங்கும் திருக்குறுந்தொகை)

1578. அண்ணாமலையின் மீது விளங்கும் அணிமலையை, அடங்காத அன்பையுடைய அடியவர் கண்ணால் அனுபவிக்கும் அமுதம் போன்றவரை, தேவர்களைக் காப்பதற்காகப் பாற்கடலில் எழுந்து வந்த யாவராலும் உண்ணத் தகாத நஞ்சை உண்டருளிய பெருமானை, வணங்கி உருகும் உள்ளத்தோடும் பண் நிறைந்த தமிழ்த்திருப் பதிகத்தைப் பாடிப் பணிந்து துதிசெய்து திருப்பணிகள் செய்தார்.

(இப்போது அடிகள் பாடியவை: 'ஓதி மாமலர்கள்' எனத் தொடங்கும் திருநேரிசை, 'புக்கணைந்து' எனத் தொடங்கும் திருக்குறுந்தொகை.)

1579. பாம்புகளை அணியாய் அணிந்த சிவபெருமானின் திருவடிகளை வணங்கித் திருப்பணிகளை நாவுக்கரசர் செய்து கொண்டிருந்தார். அந்நாட்களில், நீலகண்டத்தையுடைய எம் இறைவர் இந்தப் பூவுலகில் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் பதிகள் எங்கும் போய்த் தணியாத காதலுடன் வணங்கி ஏற்ற திருப்பணிகளைச் செய்பவரான நாவரசர் அழகிய திருத்தொண்டை நாட்டில் திருவருள் செலுத்தச் செல்பவராய்.

378 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1580 காதல் செய்யுங் கருத்தினுடன்
காடும் மலையும் காண் யாறும்
குத மலிதண் பணைப்பதிகள்
பலவும் கடந்து சொல்லினுக்கு
நாதர் போந்து பெருந்தொண்டை
நன்னா டெய்தி முன்னாகச்
சீதமலர்மென் சோலைகும்
திருவோத்தூரிற் சென்றடைந்தார்.
- 1581 செங்கர்ச் சடையார் திருவோத்தூர்த்
தேவர் பிரானார் தங்கோயில்
புக்கு வலங்கொண் டெதிர் இறைஞ்சிப்
போற்றிக் கண்கள் புனல்பொழிய
முக்கட்பிரானை விரும்பு மொழித்
திருத்தாண் டகங்கள் முதலாகத்
தக்க பொழி யாலைகள் சாத்திச்
சார்ந்து பணிசெய் தொழுகுவார்.
- 1582 செய்ய ஐயர் திருவோத்தூர்
ஏத்திப் போந்து செழும் புவனம்
உய்ய நஞ்சுண் டருளுமவர்
உறையும் பதிகள் பவ்வணங்கித்
தையல் தழுவக் குழைந்தபிரான்
தங்குந் தெய்வப் பதிஎன்று
வையம் முழுதுந் தொழுதத்தும்
மநில்கும் காஞ்சி மருங்கணைந்தார்.
- 1583 ஞாலம் உய்யத் திருவழிகை
நம்பர் தம்பேர் அருளினால்
சூலை மடுத்து முன்னாண்ட
தொண்டர் வரப்பெற்றோம் என்று
காலை மலருங் கமலம்போல்
காஞ்சி வாணர் முகமெல்லாம்
சால மலர்ந்து களிசிறப்பத்
தழைத்த மனங்கள் தாங்குவார்.

1580. அன்பு மிகுந்த பணிகள் செய்யும் கருத்துடனே காடுகளையும் மலைகளையும் காட்டாறுகளையும் மாஞ்சோலைகள் நிறைந்த குளிர்ந்த வயல்களையுடைய நகரங்கள் பலவற்றையும் கடந்து, நாவரசர், பெரிய தொண்டை நாட்டை அடைந்து முதலில்குளிர்ந்த மென்மையான மலர்கள் நிறைந்த பூஞ்சோலைகளால் சூழப்பட்ட திருவோத்தூரைப் போயடைந்தார்.

(இங்குச் சொல்லரசு பாடியது: 'வட்டனைமதி குடியை' எனத் தொடங்கும் திருக்குறுந்தொகை.)

1581. சிவந்த சடையையுடையவரான திருவோத்தூரில் வீற்றிருக்கின்ற இறைவரின் கோயிலுக்குள் புகுந்து வடிமாகச் சுற்றி வந்து, திருமுன்பு வணங்கி, துதிகள் செய்து, கண்கள் ஆனந்தக் கண்ணீர் பொழிய நின்று மூன்று கண்களையுடைய அப்பெருமானை விருப்பிப் பாடுகின்ற தாண்டகங்கள் முதலான தகுந்த சொன் மாலைகளைப் பாடிச் சாத்திச் சிவபெருமானுக்குத் திருப்பணிகளைச் செய்து ஒழுகுபவராய் விளங்கினார்.

1582. (நாவுக்கரசர்) சிவந்த சடையையுடைய இறைவரின் திருவோத்தூரினை வணங்கி, அங்கிருந்து புறப்பட்டுப் போய், செழுமையான உலகங்கள் எல்லாம் உய்யுமாறு நஞ்சை உண்டருளிய அப்பெருமான் இனிதாய் அமர்கின்ற பல தலங்களையும் துதித்துச் சென்று, உமையம்மையார் தழுவத் திருமேனியை குழைந்துகாட்டிய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் தெய்வத் தலம் என உலகங்கள் எல்லாம் வணங்கித் துதிக்கின்ற மதில் சூழ்ந்த காஞ்சி நகரத்தின் பக்கத்தை அடைந்தார்.

1583. உலகம் உய்யும் பொருட்டுத் திருவதிகைப் பெருமான் தம் பேரருளினால் சூலை நோயைத் தந்து நேரே ஆட்கொள்ளப்பட்ட அடியாரான நாவுக்கரசர் "இங்கு எழுந்தருளி வரும் பேறு பெற்றோம்" என்று எண்ணிக் கொண்டு, காஞ்சி நகரத்தில் உள்ளவர் தம் முகங்கள் எல்லாம் காலையில் பூக்கும் தாமரை போல் மிகவும் மலர்ச்சி பெற்றுத் தழைத்த மனத்துடன்,

380 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1584 மாட வீதி மருங்கெல்லாம்

மணிவாயில்களில் தோரணங்கள்

நீடு கதலி யுடன்கழுது

நிரைத்து நிறைபொற் கு'-நீபம்

தோடு குலவு மலர்மாலை

சூழ்ந்த வாசப் பந்தர்களும்

ஆடு கொடியு முடனெடுத்தங்

கணிநீள் காஞ்சி அலங்கரித்தார்.

1585 தொண்டர் ஈண்டி எதிர்கொள்ள

எழுந்து சொல்லுக்கரசர் பால்

கொண்ட வேடப் பொலிவினொடுங்

குலவும் வீதி பணி செய்யும்

அண்டர் அறிதற் கரியதிரு

வலகு முதலாம் அவையேந்தி

இண்டை புனைந்த சடை முடியார்கள்

கன்பர் தம்மை எதிர்கொண்டார்.

1586 எதிர்கொண் டிறைஞ்சுஞ் சீரடியார்

தம்மை இறைஞ்சி எழுந்தருளி

மதில்கொண் டணிந்த காஞ்சிநகர்

மறுகுட் போந்து வானந்தி

குதிகொண் டிழிந்த சடைக்கம்பர்

செம்பொற் கோயில் குறுகினார்

அதிர்கொண் டலைநேர் மணிமிடற்றார்

ஆண்ட திருநா வுக்கரசர்.

1587 திருவா யிலினைப் பணிந்தெழுந்து

செல்வத் திருமுன்றிலை அணைந்து

கருவார் கச்சி ஏகம்பர்

கனக மணிமாளிகை சூழ்ந்து

வருவார் செம்பொன் மலைவல்லி

தழுவக் குழைந்த மணிமேனிப்

பெருவாழ் வினைமுன் கண்டிறைஞ்சிப்

பேரா அன்பு பெருக்கினார்.

27. திருநாவுக்கரசர் நாயனார் புராணம் □ 381

1584. மாட வீதிகளின் பக்கங்களில் எல்லாம் அழகான வாயில்களில் எங்கும், தோரணங்களும் பொருந்தும் வாழை மரங்களுடனே பாக்குகளையும் வரிசையாய்க் கட்டி நிறைகுடம், தீபங்கள், இதழ்கள் பொருந்திய மலர் மாலைகள் ஆகியவற்றையெல்லாமும் எடுப்பித்து, அங்கு அழகிய நீண்ட காஞ்சி நகரத்தை மேலும் அலங்காரம் செய்தனர்.

1585. இதற்கு என்று மேற்கொண்ட திருக்கோலப் பொலிவுடன் வரவேற்பதற்காக, நாவுக்கரசர் வரும் வழியில் தொண்டர்களுடன் கூடி எழுந்து போய், விளங்கும் திருவீதிப் பணி செய்யும் தேவரும் அறிவதற்கு அரிய திருவலகு முதலியவற்றை எடுத்துக்கொண்டு, இண்டை மாலை சூடிய சடையுடைய பெருமானார்க்கு அன்பரான அவரை எதிர்கொண்டனர்.

1586. ஒலிக்கும் மேகம் போன்ற நீலமணி போன்ற கண்டரான இறைவரால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட நாவரசர், எதிர்கொண்டு வரவேற்று வணங்கும் சிறந்த அடியவரைத் தாமும் எதிரே வணங்கி, மதில் சூழ்ந்த அழகிய காஞ்சி நகரத்தின் திருவீதியுள் புகுந்து, வான் கங்கை குதிக்கும் சடையையுடைய ஏகம்பநாதர் செம்பொன் கோயிலை அடைந்தார்.

1587. கோபுரத் திருவாயிலைக் கீழே விழுந்து வணங்கி எழுந்து, உள்ளே சென்று, செல்வம் நிறைந்த முற்றத்தை அடைந்து, அருள் கருவையுடைய கச்சி மாநகரத்தின் ஏகம்பநாதரின் அழகிய பொன் மாளிகையினைச் சுற்றி வலம் வருபவரான நாவுக்கரசர், செம்பொன் மலையரசனின் மகளான காமாட்சியம்மையார் தழுவக் குழைந்து காட்டிய அழகிய திருமேனியையுடைய பெரு வாழ்வான ஏகம்பரை முன்பு கண்டு வணங்கிப் பேராத அன்பு மிக்கவரானார்.

382 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1588 வார்ந்து சொரியுங் கண்ணருவி
மயிர்க்கால் தோறும் வரும்புளகம்
ஆர்ந்த மேனிப் புறம்பலைப்ப
அன்பு கரைந்தென் புள்ளலைப்பச்
சேர்ந்த நயனப் பயன்பெற்றுத்
திளைப்பத் திருவே கம்பர்தமை
நேர்ந்த மனத்தில் உற வைத்து
நீடும் பதிகம் பாடுவார்.

1589 கரவாடும் வன்னெஞ்சர்க் கரியானை என்
 றெடுத்துப்
 பரவாய் சொன்மாலைத் திருப்பதிகம் பாடியபின்
 விரவார்தம் புரம்எரித்த விடையவனார் வெள்ளை
 யிறறின
 அரவாரம் புனைந்தவர்தந் திருமுன்றிற் புறத்
 தணைந்தார்.

1590 கையார்ந்த திருத்தொண்டு கழியமிஞங் காத
 லொழுஞ்
 செய்யாநின் றேயெல்லாச் செந்தமிழ்மா லையும்
 பாடி
 மையார்ந்த மிடற்றர்திரு மயானத்தை வலங்
 கொண்டு
 மெய்யார்வ முறத்தொழுது விருப்பினொடு மேவு
 நாள்.

1591 சீர்வளரு மதிற்கச்சி நகர்த்திருமேற் றளிமுதலாம்
நீர்வளருஞ் சடையவர்தாம் நிலையுறை
ஆலயங்கள்
ஆர்வமுறப் பணிந்தேத்தி ஆயந்ததமிழ்ச் சொன்
மலராள்
சார்வுறுமா லைகள் சாத்தித் தகுந்தொண்டு
செய்திருந்தார்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 383

1588. நாவுக்கரசர் பெருநி வழியும் கண்ணீர் மழையானது மயிர்க்கால் எங்கும் வரும் புளகம் நிறைந்த திருமேனியின் புறத்தை அலைக்கவும், அன்பு மேலீட்டினால் உள்ளமானது கரைந்து எலும்பினுள்ளும் அலைக்கவும், பெறத் தக்க பயனைப் பெற்றுக் கண்கள் திளைக்கவும், ஏகம்பநாதரை நேர்ந்த மனத்தினுள் பொருந்தக் கொண்டு நீடும் திருப்பதிகம் பாடுவார் ஆனார்.

1589. 'கரவாடும் வன்நெஞ்சர்க் கரியானை' என்று எடுத்துத் தொடங்கிப் போற்றுவதலான சொன்மாலைத் திருப்பதிகம் பாடிய பின்னர், பகைவரின் முப்புரங்களை எதிர்த்தவரும் வெண்மையான பற்களையுடைய பாம்பு மாலை அணிந்தவருமான இறைவர் கோயிலின் முன்பக்கத்தை நாவரசர் அடைந்தார்.

(கச்சித் திருவேகம்பத்தில் நாவரசர் பாடிய திருப்பதிகம் 'கரவாடும்' என்ற தொடக்கம் உடையதாகும்.)

(மேலும் அவர் பாடியவை: 'நம்பனை' எனத் தொடங்கும் திருநேரிசை. 'ஓதுவித்தாய்' எனத் தொடங்கும் திருவிருத்தம், 'பண்டு செய்த' எனத் தொடங்கும் திருக்குறந்தொகை. 'மறையது பாடி' எனத் தொடங்கும் திருநேரிசை)

1590. கையால் செய்கின்ற உழவாரத் திருத் தொண்டை மிகப் பெரும் பக்தியுடன் செய்து கொண்டே பலப்பல வகையால் ஆன எல்லா வகையான தமிழ்ப்பதிகங்களையும் பாடித் திருநலகண்டரின் கச்சித் திருமயானத்தையும் வலமாக வந்து, உண்மை நிறைவான ஆர்வம் பொருந்தத் தொழுது, விருப்புடன் அங்குத் தங்கியிருந்த நாளில்,

1591. சிறப்புப் பெருகும் மதிலுடைய திருக்கச்சி. மேற்றளி முதலாக் கங்கை தங்கிய சடை முடியால் நிலை பெற வீற்றிருக்கும் கோயில்களை ஆர்வத்துடன் வணங்கி, ஆய்ந்த தமிழ்ச் சொல் மாலைகளால் சார்பு பொருந்தும் மாலைகளான திருப்பதிகங்களைச் சாத்தித் தக்க தொண்டு களைச் செய்து அங்கே தங்கியிருந்தார்.

384 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1592 அந்நகரில் அவ்வண்ணம் அமர்ந்துறையும் நாளின்
கண்
மன்னுதிரு மாற்பேறு வந்தனைந்து தமிழ்பாடிச்
சென்னிமிசை மதிபுனைவார் பதிபலவுஞ் சென்
றிறைஞ்சித்
துன்னினார் காஞ்சியினைத் தொடர்ந்தபெருங்
காதலினால்.

1593 ஏகம்பன் காண் அவன் எண்ணத்தான் எனப்
போற்றிப்
பாகம்பெண் ணுருவானைப் பைங்கண்விடை
உயர்த்தானை
நாகம்பூண் உகந்தானை நலம்பெருகும் திருநீற்றின்
ஆகந்தோய் அணியானை அணிந்துபணிந் தின்
புற்றார்.

1594 திருக்கச்சி ஏகம்பம் பணிந்தேத்தித் திங்களார்
நெருக்கச்செஞ் சடைக்கணிந்தார் நீடுபதி தொழ
நினைவார்
வருக்கைச்செஞ் களைபொழிதேன் வயல்விளைக்கும்
நாட்டிடைப் போய்ப்
பருக்கைத்தின் களிற்றுரியார் கழுக்குன்றின்
பாங்கணைந்தார்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 385

1592. அந்தக் காஞ்சி நகரத்தில் அவ்வாறு நாவுக்கரசர் தங்கியிருந்தபோது, நிலை பெற்ற 'திருமாற்பேற்றுக்குச்' சென்று திருப்பதிகம் பாடித் தலையில் பிறைச் சந்திரனை அணிந்த பெருமானின் திருத்தலங்கள் பலவற்றையும் போய் வணங்கி, முன் தொடர்ந்த பெருங்காதல் காரணமாகத் திரும்பவும் காஞ்சி நகரத்தை வந்து சேர்ந்தார்.

(திருமால்பேற்றில் பாடியது 'மாணிக் குயிர் பெற' எனத் தொடங்கும் திருவிருத்தம்; 'பொருமாற்றின்படை' 'ஏதுமொன்று' எனத் தொடங்கும் திருக்குறுந்தொகைகள், 'பாராணை' எனத் தொடங்கும் திருத்தாண்டகம் என்பவையாம்.)

1593. 'கச்சி ஏகம்பன் காணவனென் எண்ணத் தானே' என்று துதித்து, இடப்பாகத்தில் உமையம்மையை யுடைய இறைவரைப், பாம்புகளை அணியாய் அணிந்தவரை, நன்மை பெருகும் திருநீற்றை நிறையப் பூசிய திருமேனியின் அழகு உடையவரைச் சேர்ந்து வணங்கி நாவுக்கரசர் இன்பம் அடைந்தார்.

('கச்சி ஏகம்பன் காண் அவன் என் எண்ணத்தான்' என்பது தாண்டகத்தின் குறிப்பும் கருத்துமாகும். இஃது இறுதி அடி. இதன் தொடக்கம் 'கூற்றுவன் காண்' என்பதாம்.

1594. காஞ்சி தலத்தையும் ஏகம்பர் கோயிலையும் வணங்கித் துதித்துப் பிறைச் சந்திரனைத் தம் செறிந்த செஞ்சடைக் கற்றையில் அணிந்த இறைவர் நிலைபெற எழுந்தருளிய மற்றத் தலங்களைப் போய்த் தொழுது வணங்க எண்ணியவராய்ப் பலாக் கனிகளின் செம்மையான கூளைகள் பொழிந்த தேன் பெருகி வயலில் உள்ள பயிரை விளையச் செய்யும் அந்த நாட்டில் சென்று பருத்த கையை யுடைய வலிய யானையின் தோலையுடையவரின் திருக்கழுக்குன்றத்தின் பக்கத்தைப் போய்ச் சேர்ந்தார்.

386 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1595 நீடுதிருக் கழுக்குன்றில் நிருத்தனார் கழல்வணங்கிப்
பாடுதமிழ்ந் தொடைபுனைந்து பாங்குபல
பதிகளிலுஞ்
சூடும்இளம் பிறைமுடியார்தமைத் தொழுது
போற்றிப் போய்
மாடுபெருங் கடலுடுத்த வான்மியூர் மருங்கணைந்
தார்.

1596 திருவான்மீ யூர்மருந்தைச் சேர்ந்துபணிந் தன்
பினொடும்
பெருவாய்மைத் தமிழ்பாடி அம்மருங்கு பிறப்
பறுத்துத்
தருவார்தங் கோயில்பல சார்ந்திறைஞ்சித் தமிழ்
வேந்தர்
மருவாரும் மலர்ச்சோலை மயிலாப்பூர் வந்தடைந்
தார்.

1597 வரைவளர்மா மயிலென்ன மாடமிசை மஞ்சாடும்
தரைவளர் சீர்த திருமயிலைச் சங்கரனார் தான்
வணங்கி
உரைவளர்மா லைகள் அணிவித்து உழவாரப்
படையாளி
திரைவளர்வேலைக்கரை போய்த் திருவொற்றியூர்
சேர்ந்தார்.

1598 ஒற்றியூர் வளநகரத் தொளிமணிவீ திகள்விளக்கி
நற்கொடிமா லைகள்பூகம் நறுங்கதவி நிரை
நாட்டிப்
பொற்குடங்கள் தூபங்கள் தீபங்கள் பொலிவித்து
மற்றவரை எதிர்கொண்டு கொடுபுக்கார் வழித
தொண்டர்..

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 387

1595. நாவுக்கரசர் நிலைத்த செல்வம் உடைய கழுக்குன்றத்தில் வீற்றிருக்கும் கூத்தரின் திருவடிகளை வணங்கிப் பாடும் தமிழ் மாலையான தேவாரத்தினால் சிவபெருமானைப் புனைந்து பக்கத்தில் உள்ள பல தலங்களுக்கும் போய்ப் பிறையைச் சூடும் முடிகொண்ட இறைவரை வணங்கித் துதித்து மேலே போய்ப் பக்கத்தில் கடலால் சூழப்பட்ட 'திருவான்மியூர்' என்னும் தலத்தைச் சேர்ந்தார்.

(திருக்கழுக்குன்றத்தில் பாடிய பதிகம் 'மூவிலைவேல் எனத் தொடங்கும் திருத்தாண்டகம்.)

1596. திருவான்மியூரில் வீற்றிருக்கும் மருந்து நாதரைச் சேர்ந்து பணிந்து, அன்புடன் பெரு வாய்மையுடைய தமிழ்ப்பகதிம் பாடி, அப்பக்கத்தில் பிறவியை அறுத்து வீடுபேற்றை அருளும் இறைவரின் பல தலங்களையும் அடைந்து வணங்கித், தமிழ் மன்னரான நாவுக்கரசர் மணம் நிறைந்த பூஞ்சோலைகள் சூழ்ந்த மயிலாப்பூரை வந்து சேர்ந்தார்.

(திருவான்மியூரில் பாடியது 'விண்ட மாமலர்' எனத் தொடங்கும் பதிகம்.)

1597. மலைமீது வளரும் பெரிய மயிலைப் போல் மாடங்களின்மீது மேகம் தவழ்கின்ற, உலகில் வளரும் சிறப்பையுடைய திருமயிலாப்பூரில் வீற்றிருக்கின்ற சங்கரரின் பாதங்களை வணங்கி, உரை பெருகும் தமிழ் மலைகளைச் சாத்தி, உழவாரப் படையையுடைய நடவரசர், அலைகள் தவழ்கின்ற கடற்கரை வழியே போய்த் திருவொற்றியூரை அடைந்தார்.

1598. வளமை வாய்ந்த திருவொற்றியூர் நகரின் ஒளியுடைய அழகிய வீதிகளை விளக்கி, நல்ல கொடிகளையும் மலைகளையும் பாக்கும் வாழைகளுமான இவற்றை வரசையாய் நாட்டிப், பொன்னால் ஆன நிறைகுடங்களையும் தூபங்களையும் விளக்குகளையும் அழகுற அமைத்து, நாவுக்கரசரை வரவேற்று நகரத்தின் உள்ளே அழைத்துச் சென்றனர், தொண்டர்கள்.

388 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1599 திருநாவுக் கரசரும்அத் திருவொற்றியூர் அமர்ந்த
பெருநாகத்தின் சிலையார் கோபுரத்தை
இறைஞ்சிப்புக்கு
ஒருஞானத் தொண்டருடன் உருகிவலங் கொண்
டடியார்
கருநாமம் தவிப்பாரைக் கைதொழுது முன்
வீழ்ந்தார்.

1600 எழுதாத மறைஅளித்த எழுத்தறியும் பெருமானைத்
தொழுதார்வ முறநிலத்தில் தோய்ந்தெழுந்தே
அங்கமெலாம்
முழுதரய பரவசத்தின் முகிழ்த்தமயர்க் கால்முழ்க
விழுதாரை கண்பொழிய விதிர்ப்புற்று விம்மினார்.

1601 வண்டோங்குஞ்செங் கமலம் எனஎடுத்துமன
முருகப்
பண்தோய்ந்த சொற்றிருத்தாண் டகம்பாடிப்
பரவுவார்
விண்தோய்ந்த புனற்கங்கை வேணியார்
திருவுருவம்
கண்டோங்கு களிசிறப்பக்கை தொழுது புறத்
தணைந்தார்.

1602 விளங்குபெருந் திருமுன்றில் மேவுதிருப் பணி
செய்தே
உளங்கொள்திரு விருத்தங்கள் ஓங்குதிருக் குறுந்
தொகைகள்
களங்கொள்திரு நேரிசைகள் பலபாடிக் கைதொழுது
வளங்கொள்திருப் பதியதனில் பலநாள்கள்
வைகினார்

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 389

'1599. திருநாவுக்கரசரும் அந்தத் திருவொற்றியூரில் அமர்ந்த போர் செய்வதற்குரிய திண்மையான வில்லையுடைய பெருமானின் கோபுரத்தை வணங்கி, உள்ளே புகுந்து, ஒருமைப்பட்ட ஞானத்தையுடைய அத்தொண்டர்களுடன் உள்ளம் உருகி, வலமாய் வந்து, அடியாரின் பிறவி என்ற பெயரைத் தவிர்க்கும் பெருமானைக் கை தொழுது திருமுன்பு விழுந்தார்.

'1600. எழுதாத மறையை அளித்தருளிய எழுத்தறியும் பெருமானைத் தொழுது, அன்பு மிகப் பெற்று, நிலம் தோய்ந்து வணங்கி, எழுந்து உடல் முழுதும் மயிர்ப் புளகம் கொள்ளத் திளைத்து கண்கள் தாரையாய் நீரைப் பொழிய உடல் விதிர்த்து விம்மியவராய்,

(எழுத்தறியும் பெருமான் என்பது திருவொற்றியூரில் வீற்றிருக்கும் இறைவனின் பெயர்.)

'1601. 'வண்டோங்கு செங்கமலம்' எனத் தொடங்கி, உள்ளம் உருகப் பண் பொருந்திய சொற்களான திருத்தாண்டகப் பதிகத்தைப் பாடி வணங்குபவர், வான் கங்கையைச் சடையில் தரித்த இறைவரின் திருவடிவைக் கண்டு கொண்டு, பெருகிய ஆனந்தம் மிகக் கைதொழுது கோயிலின் புறத்தை அடைபவராய்.

(நாவுக்கரசர் பாடிய தாண்டகத்தின் தொடக்கம் 'வண்டோங்கு' என்பது.)

1602. விளங்கும் பெருமையுடைய திருமுற்றத்தில் பொருந்திய திருப்பணிகள் செய்து, மனத்தில் கொண்ட திருவிருத்தங்களும், ஓங்கும் திருக்குறந்தொகைகளும், கண்டத்தை இடமாகக் கொண்டு பாடப்படும் திருநேரிசைகளும் ஆகிய பலவற்றையும் பாடிக் கைகளால் தொழுது வளம் பொருந்திய அந்தத் திருவொற்றியூரில் பல நாட்கள் தங்கியிருந்தார். ('வெள்ளத்தைச் சடையில்' 'ஓம்பினேன்' என்ற தொடக்கம் உடையன திருநேரிசைகள். 'செற்றுக் களிற்றுரி' என்பது திருவிருத்தம், 'ஓற்றியூரும்' என்ற தொடக்கம் கொண்டது திருக்குறந்தொகை.)

390 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1603 அங்குறையு நாளின்கண் அருகுளவாம் சிவால
யங்கள்
எங்குஞ்சென் றினிதிறைஞ்சி ஏத்துமவர் இறை
அருளால்
பொங்குபுனல் திருவொற்றி யூர்தொழுது போந்து
மையான்
பங்குடையார் அமர்ந்ததிருப் பாகுராம் பதி
அணைந்தார்.
- 1604 திருப்பாகுர் நகர்எய்திச் சிந்தையினில் வந்தாறும்
விருப்பார்வம் மேற்கொள்ள வேயிடங்கொண்
டுலகுய்ய
இருப்பாரைப் புரமூன்றும் எரித்தருள எடுத்த
தனிப்
பொருப்பார்வெஞ் சிலையாரைத் தொழுதெழுந்து
போற்றுவார்.
- 1605 முந்திழு வெயில்எய்த முதல்வனார் என எடுத்துச்
சிந்தைகரைந் துருகுதிருக் குறுந்தொகையும்
தாண்டகமும்
சந்தநிறை நேரிசையும் முதலான தமிழ்ப்பாடி
எந்தையார் திருவருள்பெற் றேருவார் வாசீசர்.
- 1606 அம்மலர்ச்சீர்ப் பதியைஅகன் றயல்உளவாம் பதி
அனைத்தின்
மைம்மலருங் களத்தாரை வணங்கிமகிழ் வொடும்
போற்றி
மெய்ப்மைநிலை வழுவாத வேளாள விழுக்
குடிமைச்
செம்மையினாற் பழையனூர்த் திருஆல வனம்
பணிந்தார்.
- 1607 திருவாலங் காடுறையுஞ் செல்வர்தாம் எனச்சிறப்
பின்
ஒருவாத பெருந்திருத்தாண் டகம்முதலாம் ஒங்கு
தமிழ்ப்
பெருவாய்மைத் தொடைமாலை பலபாடிப்
பிறபதியும்
மருஆர்வம் பெறவணங்கி வடதிசைமேல் வழிக்
கொள்வார்.

7. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 391

160 . அங்குத் தங்கியிருந்த நாட்களில் பக்கத்தில் உள்ள சிவாலயங்கள் எங்கும் போய் வணங்கித் துதிக்கின்ற அவர், சிவபெருமானின் அருளால், பெருகும் நீரையுடைய திருவொற்றியூரைத் தொழுது போய், உமையை ஒரு பகுதியில் கொண்ட சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற 'திருப்பாகூர்' என்ற பதியை அடைந்தார்.

1604. திருநாவுக்கரசர் 'திருப்பாகூர்' என்ற பதியை அடைந்து உள்ளத்தில் ஊறுகின்ற விருப்பம் மேலே எழு, உலகம் கண்டு உய்யும் பொருட்டு அப்பதியில் மூங்கிலை இடமாகக் கொண்டு வெளிப்பட எழுந்தருளி இருப்பவரான இறைவரைத், திரிபுரங்களை எரித்திடவும் அதில் அன்பர் மூவர்க்கும் அருள் செய்யவும் ஒப்பற்ற மேரு என்ற வில்லையுடையவரை, நிலத்தில் விழுந்து வணங்கித் தொழுபவராய்,

1605. 'முந்தி மூவெயில் எய்த முதல்வனார்' எனத் தொடங்கி, உள்ளம் கரைந்து உருகும் தன்மையுடைய திருக்குறுத் தொகைப் பதிகத்தையும், திருத்தாண்டகப் பதிகத்தையும் சந்தம் நிறைந்த திருநேரிசை முதலான தமிழ்ப் பதிகங்களையும் பாடி, நாவுக்கரசர், ஈம் இறைவரின் திருவருளைப் பெற்றவராய்,

1606. அந்த அழகான சிறந்த திருப்பதியை நீங்கிப் பக்கத்தில் உள்ள பதிகள் எல்லாவற்றையும் போய், நாவரசர் நஞ்சு விளங்கும் கண்டம் உடைய இறைவனை வணங்கி மகிழ்வோடும் துதித்துப் பின்னர், மெய்ம்மை நிலையினின்றும் சற்றும் தவறாத மேன்மையும், நெறியில் வாழும் தூயகுடிமையும் செம்மையும் உடையவர்களான வேளாளப் பெருமக்கள் வாழ்கின்ற பழையனூர்த் திருவாலங்காட்டைப் பணிந்து,

1607. 'திருவாலங்காடு உறையும் செல்வர் தாமே!' என்று முடியும், என்றும் நீங்காத சிறப்பையுடைய பெருந்திருத்தாண்டகப் பதிகம் முதலாய் ஒங்கும் பெருவாய்மைத் தமிழ் மாலைகள் பலவற்றையும் பொருந்தும் ஆசை கொள்ள வணங்கி அங்கிருந்து வடதிக்கு நோக்கிச் செல்லலானார். ('திருவாலங்காடு உறையும் செல்வர்தாமே' என்பது முடிவு. இஃது 'ஒன்றா உலகனைத்தும்' என்ற தொடக்கம் உடையது)

392 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1608 பல்பதியும் நெடுங்கிரியும் படர்வனமுஞ் சென்றடை
வார்
செல்கதிமுன் அளிப்பார் தந் திருக்காரி கரை
பணிந்து
தொல்கலையின் பெருவேந்தர் தொண்டர்கள்
பின் உட்பர்குழாம்
மல்குதிருக் காளத்தி மாமலைவந் தெய்தினார்.
- 1609 பொன்முகலித் திருநதியின் புனிதநெடுந்
தீர்த்தத்தில்
முன்முமுகிக் காளத்தி மொய்வரையின்
தாழ்வரையில்
சென்னியுறப் பணிந்தெழுந்து செங்கண்விடைத்
தனிப்பாகர்
மன்னுமலை மிசையேறி வலங்கொண்டு
வணங்குவார்.
- 1610 காதணவெண் குழையானைக் காளத்தி
மலைக்கொழுந்தை
வேதமொழி மூலத்தை விழுந்திறைஞ்சி எழுந்து
பெருங்
காதல்புரி மனங்களிப்பக் கண்களிப்பப் பரவசமாய்
நாதனை என் கண்ணுளான் எனுந்திருத்தாண்
டகம்நவின்றார்.
- 1611 மலைச்சிகரச் சிகாமணியின் மருங்குறமுன்
னேநிற்குஞ்
சிலைத்தடக்கைக் கண்ணப்பர் திருப்பாதம்
சேர்ந்திறைஞ்சி
அலைத்துவிழுங் கண்ணருவி ஆகத்துப் பாய்ந்
திழியத்
தலைக்குவித்த சையினராய்த் தாழ்ந்துபுறம்
போந்தணைந்தார்.
- 1612 சேணிலவு திருமலையில் திருப்பணியா யினசெய்து
தானுவினை அம்மலைமேல் தாள்பணிந்த
குறிப்பினால்
பேனுதிருக் கயிலைமலை வீற்றிருந்த
பெருங்கோலங்
கானுமது காதலித்தார் கலைவாய்மைக்
காவலனார்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 393

1608. பல பதிகளிலும் பெரிய மலைகளிலும் படர்ந்த காடுகளிலும் போய் அடைவாராகி உயிர் செல்லும் கதியை முன் அளிப்பவராகிய இறைவர் வீற்றிருக்கின்ற 'திருக்காரிகரை' என்ற தலத்தை வணங்கிப் பழமையான கலை ஞானங்களின் மன்னரான நாயனார், தேவர் கூட்டங்கள் தொண்டர்களின் பின்னே பொருந்தியுள்ள 'திருக்காளத்தி' என்ற பெரிய மலையைப் போய் அடைந்தனர்.

1609. நாவுக்கரசர் பொன் முகலி என்ற ஆற்றின் புனிதமான நீரில் முழுதித் திருக்காளத்திக் தொடர்மலைகளின் தாழ்வரையில் தலைபாணது நிலம் பொருந்த வணங்கி எழுந்து, சிவந்த கண்ணை உடைய விடைபினை ஊர்தியாய்க் கொண்ட ஒப்பற்ற பெருமான் நிலையாய் எழுந்தருளிய அந்த மலையின் மீது ஏறி வலமாய் வந்து வணங்குபவராய்,

1610. காதில் அணிந்த வெண்மையான சங்குக் குழையுடையவரைத், திருக்காளத்தி மலையின் கொழுந்து போல் பவரை, வேத மொழியின் மூலமானவரைக் கீழே விழுந்து வணங்கி எழுந்து மிக்க ஆசையுடைய உள்ளம் களிப்படையவும் கண் களிக்கவும் பரவசப்பட்டு இறைவரை வணங்கி 'என் கண் உளான்' என்ற முடியுடைய திருத்தாண்டகத்தைப் பாடினார்.

1611. மலையுச்சியில் சிகாமணியாய் முளைத்து எழுந்தருளிய இறைவரின் பக்கத்தில் பொருந்த முன்பு நிற்கும் வில்லேந்திய கையையுடைய கண்ணப்ப நாயனாரின் திருவடிகளைச் சேர்ந்து வணங்கிப் பெருகி வரும் கண்ணீர் அருவி போல் மேனியில் பாய்ந்து இழியத் தலைமீது கூப்பிய கைகளுடன் வணங்கி லௌகியே வந்து சேர்ந்தார்.

(திருக்காளத்தியில் பாடியது 'வீற்றாணொன்றில்லாத' எனத் தொடங்கும் திருத்தாண்டகம்)

1612. மிகவும் உயர்ந்த அந்த மலையில் திருத் தொண்டுகளைச் செய்து இறைவரை அம்மலை மீது வுறிபட்ட குறிப்பின் காரணமாகப் பேனும் திருக்கயிலை மலையில், இறைவர் வீற்றிருக்கின்ற பெருங் கோலத்தைப் பார்க்கும் அதைக் கலைவாய்மையை விரும்பும் நாயனார் விரும்பினார்.

394 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1613 அங்கண் மாமலை மேல்ம ருந்தைவ
 ணங்கி யாரருளால் மிகப்
 பொங்கு காதலின் உத்த ரத்திசை
 மேல்வி ருப்பொடு போதுவார்
 துங்க மால்வரை கானி யாறு
 தொடர்ந்த நாடு கடந்தபின்
 செங்கண் மால்விடை அண்ணல் மேவு
 திருப்ப ருப்பதம் எய்தினார்.
- 1614 மான விஞ்சையர் வான நாடர்கள்
 வான்இ யக்கர்கள் சித்தர்கள்
 கான கின்னரர் பன்ன காதிபர்
 காம சாரிக ளேழுதல்
 ஞான மோனிகள் நானும் நம்பரை
 வந்திறைஞ்சி நலம்பெறுந்
 தான மானதி ருச்சி லம்பை
 வணங்கி வண்டமிழ் சாற்றினார்.
- 1615 அம்ம ருங்குக டந்து போமவர்
 ஆர்கொள் சூல அயிற்படைச்
 செம்மல் வெண்கயி லைப்பொ ருப்பைநி
 னைந்தெ முந்ததொர் சிந்தையால்
 எம்ம ருங்குமொர் காத லின்றி
 இரண்டு பாலும் வியந்துளோர்
 கைம்ம ருங்கணை யுந்தெலுங்கு
 கடந்து கன்னடம் எய்தினார்.
- 1616 கருந டங்கழி வாக ஏகிய
 பின்க லந்தவ னங்களும்
 திருந தித்துறை யாவை யும்பயில்
 சேண் நெடுங்கிரி வட்டையும்
 பெருந லங்கிளர் நாகும் எண்ணில
 பிற்ப டச்செறி பொற்பினால்
 வருநெ டுங்கதிர் கோலு சோலைய
 மாள வத்தினை நண்ணினார்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் 395

1613. அருள் நோக்கம் உடைய அந்த மலையின் மீது வீற்றிருக்கும் மருந்தான இறைவரை வணங்கி அவருடைய நிறைந்த திருவருள் பெற்றமையால் மேன்மேல் மிகவும் பொங்கும் காதலால் வடக்குத் திக்கு நோக்கிப் போவாராய்ப் பெரியனவாய் மலைகளையும் காட்டாலு களையும் தொடர்ந்துள்ள நாடுகளையும் கடந்து செல்ந் தின் சிவந்த சண்ணையுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் திருப்பருப்பத்தைச் சேர்ந்தார்.

(திருப்பருப்பதம் - ஸ்ரீ பர்வதம், ஸ்ரீசைலம் எனவும் வழங்கும்,)

1614. வன்மை பொருந்திய வித்தியாதரரும், வீண்ணுலகத் தேவர்சனும், வானத்தில் இயங்கும் இயக்கர் களும், சித்தர்களும், பாடலில் வல்ல கின்னரர்களும், நாக உலகத்தவரும், தம் விருப்பின்படி உலவுகின்ற தேவச் சாதி யினரும் என்ற இவர் முதலாகச் சிவஞானிகளாய் உள்ள மௌனிகளும் நாள்தோறும் வந்து இறைவரை வணங்கி நன்மை அடைகின்ற இடமான திருப்பத்ததை வணங்கி வளமான தமிழ் மாலை பாடினார்.

(இங்கு நாவரசர் பாடிய திருநேரிசை 'கன்றினார்' எனத் தொடங்குவது)

1615. அங்கிருந்து அகன்றுபோகின்றவர் திரிகுலமான கூர்மையான படையை ஏந்திய ஆத்தி மாலையைச் சூடிய இறைவரின் வெண்மையான திருக்கயிலாய மலையை நினைந்து எழுந்த ஒரு சிந்தையினால் எவ்விடத்தும் வேறு எந்த ஆசையும் இல்லாது, இருபக்கங்களிலும் தம் ஆர்வம் கண்டு வியப்புக் கொண்ட அடியார்கள் பக்கத்தில் வந்து சேரத் தெலுங்கு நாட்டைக் கடந்து கருநட (கன்னட) நாட்டை அடைந்தவராய்,

1616. திருநாவுக்கரசர் கருநட (கன்னட) நாட்டின் எல்லை முடிந்த இடத்தைச் சேர்ந்த பின் கலந்துள்ள நாடு களும் ஆற்றின் துறைகள் எல்லாமும் பயின்று நெடுந் தொலைவு நீண்டு செல்கின்ற மலை வழிகளும் பெரு நலங் களைத் தரும் நாடுகளும் ஆகிய இவை எண்ணில்லாதவை பிற்பட்டொழியுமாறு மரங்கள் செறிந்து அழகுற வளர்ந்த இயல்பால் மேல்வரும் ஞாயிறு வலமாகச் செல்கின்ற பூஞ் சோலைகளையுடைய மாளவ நாட்டை அடைந்தவராய்

396 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1617 அங்கு முற்றி அகன்று போகி
 அருஞ்சு ரங்கள் கடந்து சென்று
 எங்கு மிக்க அறங்கள் நீடும்
 இலாட பூமி இகந்துபோய்
 மங்குல் சுற்றிய வெற்பி னோடு
 வனங்கள் ஆறு கடந்தயற்
 பங்க யப்பழ னத்து மத்திய
 பைதிரத்தினை எய்தினார்.
- 1618 அன்ன நாடுகடந்து கங்கை
 அணைந்து சென்று வலங்கொளும்
 மின்னு வேணியர் வார ணாசி
 விருப்பி னோடு பணிந்துடன்
 பின்ன னைந்தவர் தம்மை அங்கண் ஒழிந்து
 கங்கை கடந்து போய்
 மன்னு காதல்செய் நாவின் மன்
 னவர் வந்து கற்சுரம் முந்தினார்.
- 1619 மாக மீதுவ ளர்ந்து கானக
 மாதி எங்கும் மனித்தரால்
 போக லாநெறி அன்றி யும்புரி
 கின்ற காதல்பொ லிந்தெழச்
 சாக மூலப லங்கள் துய்ப்பன
 வந்த விர்ந்துத னித்துநேர்
 ஏகி னாரிர வும்பெ ருங்கயி
 லைக்கு லக்கிரி எய்துவார்.
- 1620 ஆய வாரிரு ளின்கண் ஏகுமல்
 வன்பர் தம்மை அணைந்துமுன்
 திய வாயவி லங்கு வன்தொழில்
 செய்ய அஞ்சின நஞ்சுகால்
 வாய நாகமணிப்ப ணங்கொள்
 விளக்கெ டுத்தன வந்துகால்
 தோய வானவ ராயி லுந்தனி
 துன்ன ருஞ்சுரம் முன்னினார்.

1617. அந்த இடம் முழுவதையும் கடந்து போய் அரிய காடுகளைக் கடந்து சென்று எங்கெங்கும் மிகுதியான அறச்சாலைகள் அமைந்துள்ள இலாட நாட்டையும் (வங்காள நாட்டின் ஒருபகுதி) தாண்டிச் சென்று மேகங்கள் சூழ்ந்த உயர்ந்த மலைகளுடனே காடுகளையும் ஆறுகளையும் கடந்து அருகில் தாமரைகள் மலரும் வயல்களையுடைய மத்திம பைதிரம் எனனும் நாட்டை அடைந்தார். (மத்திம பைதிரம் - மத்தியப்பிரதேசம்.)

1618. அந்த மத்திம நாட்டையும் கடந்து, கங்கையாறு வந்து வலமாக வரும் ஒளி பொருந்திய சடையை யுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருயுள்ள வாரணாசியை (காசியை) விருப்புடன் வணங்கி வழிபட்டுத், தம்முடன் பின்பற்றி வந்த அடியவர்களை அவ்விடத்தில் வீடுத்துக், கங்கைக் கரையை விட்டு மேற்சென்று, பொருந்திய பக்தி செய்கின்ற நாவுக்கரசர் மலைக் கானல்களை அடைந்தார்.

1619. வானத்தை அளவுமாறு உயரமாக வளர்ந்த பெருங்காடாகி எங்கும் மனிதர்களால் போவதற்கு அரிய வழியாய் இருந்த போதும், இடைவிடாது உண்டாகின்ற காதல் மிக்கு மேல் ஓங்குவதால் இலை சருடிகளும் கிழங்குகளும் பழங்களும் என்னும் இவற்றை உண்பதையும்விடுத்துத் தனியாய் நேரே பெரிய கயிலாயமான ஒப்பில்லாத மலையை அடையும் பொருட்டு இரவுக் காலத்திலும் தங்காமல் செல் வாரானார்.

1620. அத்தகைய செறிந்த இருளில் மேலே செல்லும் அன்பரைத் தீய விலங்குகள் நெருங்கிக் கொடுஞ் செயலைச் செய்ய, அச்சம் கொண்டன. நஞ்சை உமிழும் வாயையுடைய நாகங்கள் தம் படங்களில் உள்ள மணிகளை ஏந்தி விளக்கெடுத்தன. தேவரேயாயினும் இங்கு வந்து கால் வைத்துப் பெயர்க்க தனியே சேர்வதற்கு அஞ்சுகின்ற காடுகளை நாவரசர் முன் அடைந்தவராக.

398 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1621 வெங்க திர்ப்பகல் அக்க டத்திடை
 வெய்ய வன்கதிற்கை பரந்து
 எங்கு மிக்கபிளப்பில் நாகர்தம்
 எல்லை புக்கெரி கின்றன
 பொங்க முற்றெறு பாலை வெந்நிழல்
 புக்க குழல் புகும் பகல்
 செங்க திர்க்கனல் போலும் அத்திசை
 திண்மை மெய்த்தவர் நண்ணினார்.
- 1622 இங்ங் னம்இர வும்ப கற்பொழு
 தும்ம ருஞ்சுரம் எய்துவார்
 பங்க யம்புரை தாள்ப ரட்டள
 வும்ப சைத்தசை தேயவும்
 மங்கை பங்கர்தம் வெள்ளி மால்வரை
 வைத்த சிந்தை மறப்பாரோ
 தம்க ரங்கள் இரண்டு மேகொடு
 தாவி ஏகுதல் மேவினார்.
- 1623 கைக னும்மணி பந்த சைந்துற
 வேக ரைந்துசி தைந்த பின்
 மெய்க லந்தெழு சிந்தை அன்பின்
 விருப்பு மீமிசை பொங்கிட
 மொய்க டுங்கனல் வெம்ப ரற்புகை
 முன மத்த முயங்கியே
 மைகொள் கண்டம்தம் அன்பர் செல்ல
 வருந்தி உந்தினர் மார்பினால்.
- 1624 மார்ப முந்தசை னைந்து சிந்தி
 வரிந்த என்பு முரிந்திட
 நேர்வ ருங்குறி நின்ற சிந்தையின்
 நேசம் ஈசனை நேடுநீடு
 ஆர்வம் அங்குயிர் கொண்டு கைக்கும்
 உடம்ப டங்கவும் ஊன் கெடச்
 சேர்வ ரும்பழு வம்புரண்டு
 புரண்டு சென்றனர் செம்மையோர்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 399

1621. அந்தக் காட்டில் கொடிய பகலில் கதிரவனின் கதீர்கள் மிகவும் எப்பக்கமும் பரவுவதால் எங்கும் மிகுதியாய் உள்ளனவாகிய பிளவுக்ளிடையே கீழே நாக உலக எல்லைவரை புகுந்து எரிகின்றன. பொங்கும் தீயில் வெப்பத்தினால் அழிவு செய்யும் பாலையினது வெவ்விய நிழல் புகுந்த இடத்தில் புகும் பகலோனின் செவ்விய கதீர்களின் வெம்மையை ஒத்துள்ள அந்தத் திக்கில் திண்மையுடைய மெய்த்தவத்தவரான நாவரசர் சென்றடைந்தார்.

1622. இவ்வாறு இரவும் பகலும் கடப்பதற்கரிய பெருஞ்சுரத்தில் செல்பவரான நாவுக்கரசு நாயனார், தாமரை மலர் போன்ற தம் திருவடிகள் பரடுவரை தசை தேய்ந்து போகவும், உமையொரு பாகரின் பெரிய வெள்ளி மலையின்மீது ஊன்ற வைத்த நினைவை மறந்து விடுவாரோ? தம் இரண்டு கைகளையுமே கொண்டு தாவிச் செல்பவரானார்.

1623. கைகளும் மணிக்கட்டுகள் அசைந்து போகும் படி தேய்ந்து சிதைந்த பின்பு, மெய்யுடன் கலந்து எழும் சிந்தையில் அன்பால் ஆகிய பெருவிருப்பம் மேலும் மேலும் அதிகரிக்க, நெருங்கிய தீப்போலும் பரற்கல்லின் புகையானது எழும் வழியை அடைந்து, நீலகண்டரான சிவபெருமானின் அடியாரான நாவுக்கரசு நாயனார் மேல் செல்வதற்காக மார்பால் வருத்தத்துடன் உந்திச் சென்றவராய்,

1624. மார்புத் தசைகள் தேய்ந்து சிதறி ஒன்றுடன் ஒன்று வரிந்து கட்டப்பட்ட மார்பின் எலும்புகளும் முரிந்திட, அடைதற்கரிய குறிக்கோள் நிலை பெற்று நின்ற உள்ளத்தே கொண்ட அன்பு சிவபெருமானைக் காண வேண்டும் என்ற நிலைத்த ஆர்வமானது, அங்கு உயிரால் செலுத்துகின்ற உடல் முழுதும் தசைகள் கெடும்படியாய்ச் சேர்வதற்கு அரிய காட்டில் செம்மை நெறி நிற்பவரான நாவுக்கரசர் புரண்டு புரண்டு சென்றனர்.

- 1625 அப்பு றம்புரள் கின்ற நீளிடை
 அங்கம் எங்கும் அரைந்திடச்
 செப்ப ருங்கயி லைச்சி லம்படி
 சிந்தை சென்றுறும் ஆதலால்
 மெய்ப்பு றத்தில் உறுப்ப ழிந்தபின்
 மெல்ல உந்து முயற்சியும்
 தப்பு றச்செய லின்றி அந்நெறி
 தங்கி னார்தமிழா ளியார்.
- 1626 அன்ன தன்மையர் கயிலையை அணைவதற் கருளார்
 மன்னு தீந்தமிழ் புவியின்மேற் பின்னையும் வழுத்த
 நன்னெ டும்புனல் தடமும்ஒன் றுடன்கொடு
 நடந்தார்
 பன்ன கம்புனை பரமரோர் முனிவராம் படியால்.
- 1627 வந்து மற்றவர் மருங்குற அணைந்துநேர் நின்று
 நொந்து நோக்கிமற் றவர்எதிர் நோக்கிட நுவல்வார்
 சிந்தி இவ்வுறுப் பழிந்திட வருந்திய திறத்தால்
 இந்த வெங்கடத் தெய்திய தென் என இசைத்தார்.
- 1628 மாசில் வற்கலை ஆடையும் மார்பின்முந் நூலும்
 தேசு டைச்சடை மவுலியும் நீறும்மெய் திகழ
 ஆசின் மெய்த்தவ ராகிநின் றவர்தமை நோக்கிப்
 பேச உற்றதோர் உணர்வுற விளம்புவார்
 பெரியோர்.
- 1629 வண்டு லாங்குழல் மலைமக ஞுடன்வட கயிலை
 அண்டர் நாயகர் இருக்கும்அப் பரிசுவர் அடியேன்
 கண்டு கும்பிட வீருப்பொடுங் காதலின் அடைந்
 தேன்
 கொண்ட என்குறிப் பிதுமுனி யே எனக் கூற.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 401

1625. அதன்பின் புரண்டு செக்கின்ற நீண்ட வழியின் இடையில் உடல் முழுதும் மீதய்ந்து போகவே, செல்வதற்கரிய கயிலாயமலையில் திருவுள்ளம் போய்ச் சேருமாதலால், திருமேனியின் புறத்து உறுப்புக்கள் அழிந்த பின்பு மெல்ல மெல்ல உந்திச் செல்லும் முயற்சியும் நீங்கிட, வேறு செய்யும் செயல் அற்றவராய் அந்த நெறியில் தமிழ் வல்லுநரான நாவுக்கரசு நாயனார் தங்கியிருந்தார்.

1626. அத்தன்மைவினான நாவுக்கரசர் நிலையான இனிய தமிழ்ப் பதினாங்களை உலகில் மேலும் துதித்தற் பெருட்டாக, தமிழையைச் சென்று அடைவதற்கு அருள் செய்யாதவராய், நல்ல பெரிய நீர் மிக்க ஒரு பொய்கையை யும் தாம் ஏற்படுத்திக் கொண்டு, ஒரு முனிவரான திருவுருவத்துடன் பாம்பைச் சூடிய சிவபெருமான் நடந்து வந்தார்.

1627. அங்ஙனம் வந்தவர் பக்கத்தில் பொருந்தச் சேர்ந்து நேரே நின்று வருத்தி, அவரைப் பார்த்து, அவரும் தம்மை எதிர் நோக்கச் சொல்வாராய், “உம், உடல் உறுப்புகள் எல்லாம் சிந்தி அழித்திடுமாறு வருந்திய திறத்துடன் இந்தக் கொடிய பாசையில் வந்தது என்ன காரணத்தால்?” என வினவினார்.

1628. அழுக்கு இல்லாத மரவுரி ஆடையும், திருமார்பில் பூனூலும், ஒளி பொருந்திய சடைமுடியும் உடம்பில் விளங்கும் வெண் திருநீறும் ஆக இவ்வாறு விளங்கக் குற்றம் இல்லாத மெய்ம் முனிவராய் நிறை இறைவரைப் பார்த்துப் பெரியோரான நாவுக்கரசர் பேசுதற்குப் பொருந்திய ஓர் உணர்ச்சி தோன்ற உரைப்பாராய்,

1629. “வண்டுகள் மொய்க்கும் கூந்தலையுடைய உமையம்மையாருடன் வட கயிலாய மலையில் சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் அத்தன்மையை அவருடைய அடியவனான நான் கண்டு வணங்க வேண்டும் என்ற விருப்புடன் ஆசை மிகக் கொண்டேன். முனிவரே என் உள்ளம் கொண்டு, குறிப்பு இதுவாகும்!” என்று சொல்ல,

402 திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1630 கயிலை மால்வரை யாவது காசினி மருங்கு
பயிலும் மானுடப் பான்மேயோர் அடைவதற்
கெளிதே
அயில் கொள் வேற்படை அமரரும் அணுகுதற்
கரிதால்
வெயில் கொள் வெஞ்சுரத் தென்செய்தீர் வந்தென
விளம்பி.
- 1631 மீளும் அத்தனை உமக்கினிக் கடன் என விளங்கும்
தோளும் ஆகமும் துவனமுந் நூல்முனி செல்ல
ஆளும் நாயகன் கயிலையில் இருக்கைகண்
டல்லால்
மானும் இவ்வுடல் கொண்டுமீ னேன் என
மறுத்தார்.
- 1632 ஆங்கு மற்றவர் துணிவறிந் தவர்தமை அறிய
நீங்கு மாதவர் விசும்ப்டைக் கரந்துநீள்
மொழியால்
ஓங்கு நாவினுக் கரசனே எழுந்திர் என்
றுரைப்பத்
தீங்கு நீங்கிய யாக்கைகொண் டெழுந்தொளி
திகழ்வார்.
- 1633 அண்ண லேஎனை ஆண்டுகொண் டருளிய
அமுதே
விண்ணி லேமறைந் தருள்புரி வேதநா யகனே
கண்ணி னால்திருக் கயிலையில் இருந்ததின்
கோலம்
நண்ணி நான்தொழ நயந்தருள் புரி எனப்
பணிந்தார்.
- 1634 தொழுதெ முந்தநற் றொண்டரை நோக்கிவிண்
தலத்தில்
எழுபெ ருந்திரு வாக்கினால் இறைவர் இப்
பொய்கை
முழுதி நம்மைநீ கயிலையில் இருந்தஅம் முறைமை
பழுதில் சீர்த்திரு வையாற்றிற் காண் எனப்
பணித்தார்.

1630. "பெரிய கயிலை மலையானது இவ்வுலகத்து மக்கள் சென்று அடைவதற்கு எளியதோ? கூர்மையான வேற்படையையுடைய தேவர் முதலியவரும் போய் அடைய இயலாத அருமையுடையதாகும். வெம்மை மிக்க கொடிய இப்பாலை வனத்திடை வந்து என்ன செயல் செய்து விட்டார்!" என்று சொல்லி.

1631. "இங்கிருந்து மீண்டு செல்வீராக! அவ்வளவே இனி உமக்குக் கடனாவது?" என்று விளங்கும் தோளிலும் மேனியிலும் கிடந்து துவள்கின்ற முப்புரி நூலையுடைய முனிவரான இறைவர் உரைத்தார். உரைக்க, "என்னை ஆளும் நாயகரின் திருக்கயிலையில் இருக்கும் கோலத்தைக் கண்டபின் அல்லது அழியும் இயல்புடைய இந்த என் உடலைக் கொண்டு திரும்பிச் செல்ல மாட்டேன்" என்று திருநாவுக்கரசு நாயனார் சொன்னார்.

1632. அங்கு நாவுக்கரசரின் துணிவை உலகம் அறிந்து உய்யுமாறு தாம் எண்ணி, அவர் தம்மை இன்னார் என அறிந்து கொள்ளும்படி நீங்குகின்ற முனிவரான இறைவர் வானத்தில் மறைந்து நீண்ட தம் வாக்கான அசரீரியால், "உயர்ந்த நாவுக்கரசனே! எழுந்திரு!" எனக் கூறினார். ஊறுகள் எல்லாம் நீங்கிய உடலுடனே எழுந்து ஒளியில் விளங்குவார் ஆகி,

1633. "பெருமையுடையவரே! எனை ஆண்டு கொண்டருளிய அமுதே! வானத்தில் மறைந்து அருள் செய்யும் வேத நாயகனே! திருக்கயிலை மலையில் வீற்றிருந்தருளும் உம் திருக்கோலத்தை அடைந்து நான் கண்ணால் கண்டு வணங்கும்படியாக விரும்பி அருள் செய்வீராக!" எனக் கூறி வேண்டிக் கொண்டு கீழே விழுந்து பணிந்தார். பணிய,

1634. அங்ஙனம் வணங்கி எழுந்து நின்ற நல்தொண்டரான நாயனாரைப் பார்த்து, "வானத்தினின்றும் எழும் தம் அசரீரியான பெருவாக்கினால், இந்தப் பொய்கையில் முழுகி, நாம் திருக்கயிலையில் வீற்றிருக்கும் அம்முறையை நம்மைக்குற்றம் இல்லாத சிறப்புடைய திருவையாற்றிலே சென்று காண்பாயாக!" என்று முதல்வரான சிவபெருமான் ஆணையிட்டருளினார்.

404 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1635 ஏற்றி னார் அருள் தலைமிசைக் கொண்டெழுந்
திறைஞ்சி
வேற்று மாகிவிண் ணாகிநின் றார் மொழி வரும்பி
ஆற்றல் பெற்றஅவ் வண்ணலார் அஞ்செழுத்
ததாதிப்
பாற்ற டம்புணற் பொய்கையில் மூழ்கினார்
பணியால்.

1636 ஆதி தேவர்தந் திருவருட் பெருமையார்
அறிந்தார்
போத மாதவர் பனிமலர்ப் பொய்கையில் மூழ்கி
மாதொர் பாகனார் மகிழும்ஐ யாற்றி லீலார் வாவி
மீது தோன்றிவந் தெழுந்தனர் உலகெலாம் வியப்ப.

1637 வம்பு லாமலர் வாவியின் கரையில்வந் தேறி
உப்பர் நாயகர் திருவருட் பெருமையை
உணர்வார்
எம்பி ரான்தருங் கருணைகொல் இது என
இருகண்
பம்பு தாரைநீர் வாவியிற் படிந்தெழும் படியார்.

1638 மிடையும் நீள்கொடி வீதிகள் விளங்கிய ஐயாறு
உடைய நாயகர் சேவடி பணியவந் துறுவார்
அடைய அப்பதி நிற்பவுஞ் சரிப்பவு மான
புடைஅ மர்ந்ததந் துணையொடும் பொலிவன
கண்டார்.

1639 பொன்ம லைக்கொடி யுடன்அமர் வெள்ளியம்
பெருப்பில்
தன்மை யாம்படி சத்தியுஞ் சிவமுமாஞ் சரிதைப்
பன்மை யோனிகள் யாவையும் பயில்வன
பணிந்தே
மன்னு மாதவர் தம்பிரான் கோயில்முன் வந்தார்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 405

1635. மேற்கூறியபடி வெளிப்பட்ட காளையை யுடைய சிவபெருமானின் திருவருளை தலை மேற்கொண்டு, எழுந்து வணங்கி, "வேற்றாகி விண்ணாகி நின் ராய் போற்றி" எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தினால் விருப்புடனே துதித்து, திருவருள் வன்மை பெற்ற நாவுக்கரசு நாயனார், இறைவரின் திருவைந்தெழுத்தை ஓதிக் கொண்டு பான்மை பெற்ற பெரிய நல்ல நீர்ப் பொய்கையில் மூழ்கினார் ('வேற்றாகி விண்ணாகி' என்பது பதிகத்தின் தொடக்கம்.)

1636. ஆகி தேவரான சிவபெருமானின் திருவருட் பெருமையை எவர் அறிவார்? உலகம் எல்லாம் வியப்பு அடையுமாறு ஞானத் தவமுனிவரான நாவுக்கரசு நாயனார் பனி மலையில் விளங்கிய அந்தப் பொய்கையில் முழுகி, உரையின்மையாரை ஒரு பாகத்தில் கொண்ட சிவபெருமான் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் திருவையாற்றில் ஒரு பொய்கையின் மேல் வந்து எழுந்தார்.

1637. மணம் கமழ்கின்ற பூக்கள் பொருந்திய பொய்கையின் கரையில் வந்து மேல் ஏறி, சிவபெருமானின் பெருமையைத் தன் அனுபவத்தின் உணர்பவராகி, "எம் இறைவர் அருளும் கருணை இதுவோ?" என்று ஐரண்டு கண்களினின்றும் ததும்பிப் பொங்கித் தரையாய் வழிகின்ற கண்ணீரின் பொய்கையுள் மூழ்கி எழுகின்ற தன்மை உடையவர் போன்றவராய் ஆகி,

1638. நெருங்கும் நீண்ட கொடிகள் கட்டிய வீதிகளால் விளங்கும் திருவையாற்றில் எழுந்தருளும் இறைவரின் திருவடிகளை வணங்கும் பொருட்டாக வருகின்ற நாவுக்கரசர் அக்காலத்தில் நிற்பவையும் உலவுபவையும் ஆகிய சரம் அசரம் ஆகிய எல்லாம் அருகில் விளங்கிய தத்தம் பெண்ணுடன் கூடி விளங்கும் தோற்றத்தைக் கண்டவராகி,

1639. திருக்கயிலை மலையில் பொன்மலை ஈன்ற கொடி போன்ற பார்வதியன்மையாருடன் விரும்பி வீற்றிருக்கும் தன்மை இங்கும் ஆகும் வண்ணம், சக்தியும் சிவமும் ஆகிய தன்மையில் பற்பல யோனிகள் எல்லாம் விளங்கும் முறைமையைக் கண்டு வணங்கியபடியே நிலைபெற்ற முனிவரான திருநாவுக்கரசர் தம் இறைவரது திருக்கோயில் முன்னம் வந்தார்.

406 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- '1640 காணும் அப்பெருங் கோயிலுங் கயிலைமால்
வரையாய்ப்
பேணு மால்அயன் இந்திரன் முதற்பெருந் தேவர்
பூணும் அன்பொடு போற்றிசைத் தெழும்ஒளி
பொங்கத்
தாணு மாமறை யாவையும் தனித்தனி முழங்க.
- '1641 தேவர் தானவர் சித்தர்விச் சாதரர் இயக்கர்
மேவு மாதவர் முனிவர்கள் புடையெலாம் மிடையக்
காவி வாள்விழி அரம்பையர் கானமும் முழவும்
தாவில் ஏழ்கடல் முழக்கினும் பெருகொலி தழைப்ப
- '1642 எங்கை யேமுதல் தீர்த்தமாங் கடவுள்மா நதிகள்
மங்க லம்பொல் புனற்பெருந் தடங்கொடு வணங்க
எங்கும் நீடிய பெருங்கண நாதர்கள் இறைஞ்சப்
பொங்கி யங்களால் பூதவே தாளங்கள் போற்ற.
- 1643 அந்தண் வெள்ளிமால் வரையிர ண்டாம்என
அணைந்தோர்
சிந்தை செய்திடச் செங்கண்மால் விடைஎதிர் நிற்ப
முந்தை மாதை பயன்பெறு முதன்மையால்
மகிழ்ந்தே
நந்தி எம்பிரான் நடுவிடை யாடிமுன் நணுக.
- 1644 வெள்ளி வெற்பின்மேல் மரகதக் கொடியுடன்
விளங்கும்
தெள்ளு பேரொளிப் பவளவெற் பெனஇடப்பாகம்
கொள்ளு மாமலை யானுடன் கூடவீற் றிருந்த
வள்ள லாரைமுன் கண்டனர் வாக்கின்மன்
னவனார்.

1610. தோன்றும் அந்தப் பெரிய கோயிலே பெரிய கயிலாய மலையாக, இறைவரின் பணிக்கு எதிர்பார்த்திருக்கும் திருமால், நான்முகன், இந்திரன் முதலான தேவர்கள் எல்லாம் உள்ளத்து நிலைபெறப் பொருந்திய அன்புடன் துதிக்க. அதனால் எழுநின்ற ஒலி எங்கும் நிறையவும், அழ்வற்ற பெரிய வேதங்கள் யாவையும் தனித்தனியே ஒலிக்கவும்,

1641. தேவர்களும் அசுரர்களும் சித்தர்களும் வித்தியாதரர்களும் இயக்கர்களும் பொருந்தும் மாதவர்களும் மாமுனிவர்களும் என்னும் இவர்கள் பக்கங்களில் எங்கும் நிறைந்து விளங்கவும், குவளை மலரையும் வானையும் போன்ற கண்களையுடைய தேவ அரம்பையர்களின் கீதமும் மத்தளங்களின் ஒலியும் அழிவில்லாத ஏழு கடல்களின் ஒலியினும் அதிகமாக பேரொலி செய்யவும்,

1642. கங்கை முதலான தூய்மையான தெய்வத் தன்மையுடைய பெரிய நதிகள் மங்கல நீர் நிறைந்த பெருந்தடங்களாக வந்து வணங்கவும், எவ்விடத்தும் பரந்த பெரிய சிவ கணத்தலைவர் வணங்கவும், ஒலியால் பெரும் பலவகை வாத்தியங்கள் முழக்கிப் பூத வேதாளங்களும் போற்றவும்,

1643. அழகும் குளிர்ச்சியும் உடைய பெரிய வெள்ளி மலைகள் இரண்டாம் என்று அங்கு வந்தவர் எண்ணும்படி சிவந்த கண்ணையுடைய திருமாலான காளை முன்னே நிற்கவும், முன் நாளில் அத்தலத்தில் செய்த பெருந்தவப் பயனாகப் பெறும் முதன்மையால் மகிழ்ந்து எம் நந்தி பெருமான் சிவபெருமானுக்கும் அவரை வழிபட வரும் மற்ற வர்க்கும் நடுவில் நடந்து முன்னால் நிற்கவும்.

1644. வெள்ளி மலைமீது மரகதக் கொடியுடனே விளங்கும் தெளிந்த பேரொளியுடைய பவள மலை என்று கூறும்படியாய் இடப்பாகத்தைக்கைக்கொண்ட உமையம்மையாருடன் கூடி வீற்றிருக்கும் வள்ளலான் சிவபெருமானைத் திருநாவுக்கரசு நாயனார் தம் கண் முன்னம் கண்டார்.

408 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

645 கண்ட ஆனந்தக் கடலினைக் கண்களால் முகந்து
கொண்டு கைகுவித் தெதிர்விழுந் தெழுந்துமெய் குவைய
அண்டர் முன்புநின் றாடினார் பாடினார் அழுதார்
தொண்ட வார்க்கங்கு நிகழ்ந்தன யார்சொல
- வல்லார்.

1646 முன்பு கண்டுகொண்டு அருளின் ஆர் அமுதுண்ண
முவா அன்பு பெற்றவர் அளவிலா ஆர்வம்முன் பொங்கப்
பொன்பி றங்கிய சடையரைப் போற்றுதாண் டகங்க ள்
இன்பம் ஒங்கிட ஏத்தினார் எல்லையில் தவத் தோர்.

1647 ஆய வாறுமற் றவர்மனங் களிப்புறக் கயிலை
மேய நாதர் தம் துணையொடும் வீற்றிருந் தருளித்
தூய தொண்டரும் தொழுதெதிர் நிற்கஅக் கோலம்
சேய தாக்கினார் திருவையாறு அமர்ந்தமை திகழ.

2648 ஐயர் கோலம் அங்களித்தகண் றிடஅடித் தொண்டர்
மையல் கொண்டுளம் மகிழ்ந்திட வருந்திமற் றிங்குச்
செய்ய வேணியர் அருளிது வோ எனத் தெளிந்து
வையம் உய்ந்திடக் கண்டமை பாடுவார் மகிழ்ந்து.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார்புராணம் □ 409

1645. அவ்வாறு கண்ட ஆனந்தக் கடலைத் தம் கண்களாலும் முகந்து கொண்டவராய்க் கைகளைத் தம் தலைமீது குவித்துத், திருமுன்பு விழுந்து, பின் எழுந்து, உடல் எல்லாம் அசையும்படி உலகத்தலைவரான சிவபெருமான் திருமுன்பு நின்று கொண்டு, திருநாவுக்கரசு நாயனார் ஆடியவரும் பாடியவரும் அமுதவருமாய் அத்தொண்டருக்கு அங்கு அப்போது நிகழ்ந்தவனவாகிய அற்புத நிலைகளைச் சொல்ல வல்லார் யார்?

1646. தம் முன் தேரே கண்டு கொண்டு, திருவருளான அரிய அமுதத்தை உண்ணும்படி கேடற்ற அன்பையுடையவரும் அளவில்லாத ஆசை முன்னே ததும்பப் பொன்மயமான சடையையுடைய சிவபெருமானைப் போற்றும் திருத்தாண்டகங்களை இன்பம் பெருகும்படி பாடித் துதித்தார்.

(நாயனார் பாடியவை: 'பொறையுடைய' 'பாட்டான நல்ல' எனத் தொடங்கும் பதிகங்கள்)

1647. அவ்வாறு ஆனதை நாயனாரின் உள்ளம் மகிழுமாறு திருக்கயிலாயத்தில் வீற்றிருக்கும் இறைவர் தம் துணைவியாருடன் வீற்றிருந்து, தூயவரான திருத்தொண்டனார் வணங்கிக் கொண்டு எதிரில் நின்று கொண்டிருக்க, திருவையாற்றில் எழுந்திருளி இருக்கும் தன்மை வெளிப்பட. விளங்குமாறு முன் காட்டியருளிய அந்தக் கயிலாயக் கோலத்தைச் சேய்மையாடமாறு செய்தார்.

1648. சிவபெருமான் இங்ஙனம் திருக்கயிலையில் இருந்த கோலத்தை அங்குக் காணும்படி அளித்து மறைந்தருளினார். திருவடித் தொண்டை மேற்கொண்டிருந்த திருநாவுக்கரசு நாயனார் மயங்கி, உள்ளத்தில் முன் போலவே இன்னும் மகிழ்ச்சி பெற்றிருக்கும் வண்ணம் வேண்டி வருந்தி "இனி இங்குச் சிவந்த சடையையுடைய இறைவரின் திருவருள் இவ்வளவு தானோ?" என்று தெளிவு கொண்டு, உலகம் உய்யும் பொருட்டுத் தாம் கண்ட செய்தியை மகிழ்வுடன் பாடுபவராகி,

410 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1649 மாதர்ப் பிறைக்கண்ணி யானை
மலையான் மகளொடும் என்னும்
கோதறு தண்டமிழ்ச் சொல்லால்
குலவு திருப்பதி கங்கள்
வேத முதல்வர் ஐ யாற்றில்
விரவுஞ் சராசரம் எல்லாம்
காதல் துணையொடும் கூடக்
கண்டேன் எனப்பாடி நின்றார்.

1650 கண்டு தொழுது வணங்கிக்
கண்ணுத லார்தனமப் போற்றிக்
கொண்ட திருத்தாண் டகங்கள்
குறுந்தொகை நேரிசை அன்பின்
மண்டு விருத்தங்கள் பாடி
வணங்கித் திருத் தொண்டு செய்தே
அண்டர் பிரான்திரு வையா
றமர்ந்தனர் நாவுக் கரசர்.

1651 நீடிய அப்பதி நின்று நெய்த்தான மேழுத லாக
மாடுயர் தானம் பணிந்து மழபாடி யாரை
வணங்கிப்
பாடிய செந்தமிழ் மாலை பகர்ந்து பணிசெய்து
போற்றித்
தேடிய மாலுக் கரியார் திருப்பூந் துருத்தியைச்
சேர்ந்தார்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 411

1649. "மாதர்ப் பிறைக் கண்ணி யானை மலையான் மகளொடும்" எனத் தொடங்குகின்ற குற்றம் அற்ற குளிர் தமிழ்ச் சொல்லால் ஆன திருப்பதிகங்களை "மறை முதல் வரான இறைவரைத் திருவையாற்றிலே பொருந்தும் சஞ்சரிப்பவும் நிற்பவுமான உயிர்கள் யாவையும் காதல் பொருந்திய தம் துணைகளுடனே கூடக் கண்டேன்!" என்று கருத்துப் புலப்படப் பாடுகின்றவராய்.

1650. இவ்வாறு திருநாவுக்கரசு நாயனார் கண்டும் தொழுதும் வணங்கியும் நெற்றியில் கண்ணுடைய சிவபெருமானைப் போற்றியும், திருத்தாண்டகங்களும் குறுந்தொகையும் திருநேரிசையும், அன்புடைய திருவிருத்தங்களும் முதலான பதிகங்களைப் பாடியும் சிவபெருமானுடைய திருவையாற்றில் தங்கியிருந்தார்.

(நாயனார் பாடியவை; 'மாதர்ப்பிறைக் கண்ணி யானை' எனத் தொடங்கும் பதிகம், 'ஆரார்' 'ஓசை ஒலி எலாம்' எனத் தொடங்கும் திருத்தாண்டகங்கள். 'சிந்தை வண்ணத்தராய்' எனத் தொடங்கும் திருக்குறுந்தொகை. 'கங்கையை' 'குண்டனாய்' 'தானலாது' எனத் தொடங்கும் திருநேரிசைகள். 'சிந்திப் பரியன' 'குறுவித்த' 'அந்தி வட்ட' எனத் தொடங்கும் திருவிருத்தங்கள்.)

1651. நிலைபெற்ற அந்தத் திருவையாற்றுத் தலத்தி, னின்றும் திருநெய்த்தானம் முதலாகப் பக்கத்தில் உள்ள பதிகளை வணங்கித் 'திருமழ்பாடிக்குப்' போய் இறைவரை வணங்கிப் பாடிய செந்தமிழ் மாலைகளான திருப்பதிகங்கள் பாடித் திருப்பணி களையும் செய்து துதித்துப் பின்பு, தேடிய திருமாலுக்கும் அரியவரான சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற 'திருப்பூந்துருத்தியை' அடைந்தார்.

(அப்போது நாயனார் பாடியவை: திருநெய்த்தானத்தில் 'காலனை' எனத் தொடங்கும் திருநேரிசை, 'பார்டம்' எனத் தொடங்கும் திருவிருத்தம், 'கொல்லியான்' எனத் தொடங்கும் திருக்குறுந்தொகை, 'வகையெலா' 'மெய்த தான்' 'நீறேறு' எனத்தொடங்கும் திருத்தாண்டகங்கள்)

412 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1652 சேர்ந்து விருப்பொடும் புக்குத்
 திருநட மாளிகை முன்னர்ச்
 சார்ந்து வலங்கொண் டிறைஞ்சித்
 தம்பெருமான் திருமுன்பு
 நேர்ந்த பரிவொடுந் தாழ்ந்து
 நிறைந்தொழி யா அன்பு பெரங்க
 ஆர்ந்தகண் ணீர்மழை தூங்க
 அயர்வுறும் தன்மைய ரானார்.
- 1653 திருப்பூந் துருத்தி அமர்ந்த
 செஞ்சடை யானைஆன் ஏற்றுப்
 பொருப்பூர்ந் தருளும் பிரானைப்
 பொய்யிலி யைக் கண்டேன் என்று
 வீரப்பிறு தாண்டகத் தோடு
 மேவிய காதல் விளைப்ப
 இருப்போம் திருவடிகீழ் நாம்
 என்னுங் குறுந்தொகை பாடி.
- 1654 அங்குறை யுந்தன்மை வேண்டி
 நாமடி போற்றுவ தென்று
 பொங்கு தமிழ்ச்சொல் விருத்தம்
 போற்றிய பாடல் புரிந்து
 தங்கித் திருத்தொண்டு செய்வார்
 தம்பிரா னார் அருள் பெற்றுத்
 திங்களும் ஞாயிறும்தோயும்
 திருமடம் ஆங்கொன்று செய்தார்.
- 1655 பல்வகைத் தாண்டகத் தோடும்
 பரவுந் தனித்தாண் டகமும்
 அல்லல் அறுப்பவர் தானத்
 தடைவு திருத்தாண் டகமும்
 செல்கதி காட்டிடப் போற்றுந்
 திருஅங்க மாலையும் உள்ளிட்டு
 எல்லையில் பன்மைத் தொகையும்
 இயம்பினர் ஏத்தி இருந்தார்.

1652. அத்திருப்பூந்துருத்தியை நாயனார் அடைந்து, விருப்பத்துடன் அதனுள் புகுந்து, இறைவர் அருட் கூத்து இயற்றி வெளிப்பட எழுந்தருளிய கோயிலைச் சார்ந்து வலம் வந்து வணங்கித் தம் பெருமானின் முன தாழ்ந்து வணங்கி, உள் நிறைந்து நீங்காத அன்பு மேலும் மேலும் பெருக, அதனால் நிறைந்து வெளியாகும் கண்ணீர் என்னும் மறை பொழியத், தம் வயமிழந்த நிலை பெறும் தன்மையை அடைந்தாராகி,

1653. “திருப்பூந்துருத்தியில் விருப்பி எழுந்தருளிய சிவந்த சடையுடைய சிவ பெருமானை, காளையான பெரு மையின்மீது எழுந்தருளி வரும்பெருமானைப், பொய்யிலி யைக் கண்டேன்” என்று விருப்பம்பொருந்தும் திருத்தாண் டகத்துடன் பொருந்திய அன்பு மேன்மேல் விளைபச் செய்ய, ‘இருப்போம்பாடி’ ‘சேவடிக்கீழ் நாம் இருப்பதே’ என்னும் முடிபும் கருத்தும் கொண்டு போற்றும் திருக்குறுந் தொகைப் பதிகத்தைப் பாடி,

1654. அந்தத் திருப்பூந்துருத்தியில் சில காலம் தங்கி யிருக்க வேண்டும் என்னும் நிலைமையைப் பெறும் உட்குறிப் புடன் ‘நாமடி போற்றுவதே’ என்ற கருத்துடன் பொங்கும் தமிழ்ச் சொற்களாலே ஆன திருவிருத்தம் என்னும் பாடலைப் பாடி, அப்பதியில் கைத் தொண்டு செய்வாராகித் தம் பெருமானின் அருளைப் பெற்றுச் சந்திரனும் சூரியனும் தோயும் தன்மையுடைய ஒரு மடத்தைக் கட்டினாரா.

(அவர் பாடியவை : ‘நேர்ந்தொருத்தி’ ‘அப்பன் நீ அம்மை நீ’ ‘ஆமயம் தீர்த்து’ ‘பொருப்பள்ளி’ எனத் தொடக்கம் கொண்ட திருத்தாண்டகங்கள். ‘தலையே’ எனத் தொடங்கும் திருவங்கமாலை; ‘ஒன்று வெண் பிறை’ ‘ஏயிலானை’ ‘கண்டு கொள்ளரி’ ‘காசனை’ ‘அண்டத் தாவை’ ‘புக்கணைந்து’ ‘பொன்னுள்ளத்திரள்’ ‘சிந்திப் பார்’ ‘நீறலைத்ததோர்’ ‘வேதநாயகன்’ எனத் தொடங்கும் திருக்குறுந்தொகைகள்)

1655. பலவகையான தாண்டகங்களுடன் சிவபெரு மானைத் துதிக்கின்ற தனித் தாண்டகமும், பிறவித் துன்பத் தைப் போக்குகின்ற சிவபெருமான வளக்கமாக எழுந் தருளும் தானங்களைக் கூறும் அடைவுள்ள திருத்தாண்ட கமும், உயிர்கள் செல்ல வேண்டிய கதியைக் காட்டுவதற் காகத் துதிக்கும் ‘திருவங்கமாலையும்’ என்னும் இவை உள்ளிட்ட அளவில்லாத பலவகைத் தொகைப் பதிகங் களையும் அருளிச் செய்தவராய்ப் போற்றி அங்கே தங்கி யிருந்தார்.

414 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- '1656 பொன்னிவலங் கொண்டதிருப்பூந்துருதி அவர் இருப்பக்
கன்மைத்து வல்லமணர் தமைவாதிற் கட்டழித்துத்
தென்னவன்கூன் நிமிர்த்தருளித் திருநீற்றின் ஒளிகண்டு
மன்னியசீர்ச் சண் பைநகர் மறையவனார் வருகின்றார்.
- '1657 தீந்தமிழ்நாட் டிடைநின்றும் எழுந்தருளிச் செழும்
பொன்னி வாய்ந்தவளந் திருநாட்டு வந்தணைந்தார் வாக்கினுக்கு
வேந்தர்இருந் தமைகேட்டு விரைந்தவர் பால் செல்வன் எனப்
பூந்துருத்தி வளம்பதியின் புறம்பணையில் வந்தணைந்தார்.
- 1658 சண்பைவருந் தமிழ்விரகர் எழுந்தருளத் தாங் கேட்டு
மண்பரவும் பெருங்கீர்த்தி வாசீசர் மனமகிழ்ந்து
கண்பெருகுங் களிகொள்ளக் கண்டிறைஞ்சங் காதலினால்
எண்பெருகும் விருப்பெய்த எழுந்தருளி எதிர் சென்றார்.
- '1659 காழியர்கோன் வரும்எல்லை கலந்தெய்திக் காதலித்தார்
சூழமிடைந் திடுநெருக்கிற் காணாமே தொழு தருளி
வாழியவர் தமைத்தாங்கும் மணிமுத்தின் சிவிகை யினைத்
தாழும்உடல் இதுகொண்டு தாங்குவன்யான் எனத் தரித்தார்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 415

1656. காவிரியாறு வலமாக குழ்கின்ற திருப்பூந்துருத்தியில் அவர் இருப்பக், கல் போன்ற மனமுடைய கடிய மனத்தையுடைய வலிய சமணர்களை வாதில் வென்று, அவர்களின் பொய்க்கட்டுகளை அழித்துப் பாண்டியனின் கூணை நிமிர்த்தி, அவனுக்கு ஞான உபதேசம் செய்து, திருநீற்றின் விளக்கம் ஓங்கச் செய்து, நிலையான சிறப்புக் கொண்ட சீகாழியில் தோன்றியருளிய மறையவரான திருஞான சம்பந்தர் வருபவராய்.

1657. இனிய தமிழ் நாடான பாண்டிய நாட்டினின்று புறப்பட்டுச் செழிப்பையுடைய காவிரியாறானது வாய்ப்பான வளங்களை எல்லாம் தரும் சோழநாட்டில் வந்து சேர்ந்தவரான ஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசு நாயனார் அந்தத் திருப் பூந்துருத்தியில் தங்கியிருக்கும் செய்தியைக் கேட்டு “விரைவாய் அங்குச் சென்று சேர்வேன்!” என்று எண்ணித் திருப்பூந் துருத்தியான வளமான நகரின் புறத்தில் உள்ள வயல்கள் குழந்த இடத்தில் வந்து சேர்ந்தார்.

1658. சீகாழிப் பதியில் தோன்றிய தமிழ் வல்லுநரான ஞானசம்பந்தர் எழுந்தருளி வர, அச் செய்தியை உலகம் போற்றும் புகழையுடைய நாவுக்கரசர் தாம் கேட்டு மனம் மகிழ்ந்து நேரில் கண்டு கும்பிட வேண்டும் என்னும் ஆசையினால் உள்ளத்தில் பெருகும் விருப்பம் பொருந்த எதிரே சென்றார்.

1659. சீகாழியில் தோன்றிய தமிழ் வல்லுநரான ஞானசம்பந்தர் வருகின்ற அப்போது, திருக்கூட்டத்துடன் கூடிச் சேர்ந்து அன்பு உடையவராகிச் சூழ்ந்து நெருங்கிய கூட்டத்தின் நெருக்கத்துள் ஞானப்பிள்ளையார் தம்மைக் காணாத வண்ணம் அவரை வணங்கி வாழ்வைத் தரவந்த பிள்ளையாரைத் தாங்கும் முத்துச் சிவிகையைத் தாங்கி வருபவருடன் தாழ்ந்த இவ்வுடலைக் கொண்டு நானும் சுமப்பேன்” என்று உள்ளத்துள் நினைத்து,

416 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1660 வந்தொருவர் அறியாமே மறைத்தவடிவொடும்
புகலி
அந்தணனார் ஏறியெழுந் தருளிவரும் மணிமுத்தின்
சந்தமணிச் சிவிகையினைத் தாங்குவா ருடன்
தாங்கிச்
சிந்தைகளிப் புறவருவார் தமையாருந் தெளிந்
திலரால்.

1661 திருஞான மாமுனிவர் அரசிருந்த பூந்துருத்திக்கு
அருகாக எழுந்தருளி எங்குற்றார் அப்பர் என
உருகாநின்று உம் அடியேன் உம்அடிகள் தாங்கி
வரும்
பெருவாழ்வு வந்தெய்தப் பெற்றிங்குற் றேன்
என்றார்.

1662 பிள்ளையார் அதுகேளாப் பெருகுவிரை வுடன்
இழிந்தே
உள்ளமிகு பதைப்பெய்தி உடையஅர சினை
உணங்க
வள்ளலார் வாசீசர் அவர்வணங்கா முன்வணங்கத்
துள்ளுமான் மறிக்கரத்தார் தொண்டரெலாந்
தொழுதார்த்தார்.

1663 கழுமலக்கோன் திருநாவுக் கரசருடன் கலந்தருளிச்
செழுமதியந் தவழ்சோலைப் பூந்துருத்தித்
திருப்பதியின்
மழுவினொடு மான்ஏந்து திருக்கரத்தார் மலர்த்
தாள்கள்
தொழுதுருகி இன்புற்றுத் துதிசெய்தங் குடனிருந்
தார்.

1664 வல்அமணர் தமைவாதில் வென்றதுவும் வழிதி
பால்
புல்லியகூன் நிமிர்த்ததவும் தண்பொருந்தப் புனல்
நாட்டில்
எல்லையிலாத் திருநீறு வளர்ந்ததவும் இருந்தவத்
தோர்
சொல்வஅது கேட்டுவந்தார் தூயபுகழ் வாசீசர்.

1660. வந்து மற்றொருவரும் அலிந்து கொள்ளாத வண்ணம் மறைவாண வடிவத்துடனும், சேகாழி அந்தணரான ஞானசம்பந்தர் அமர்ந்து வரும் அழகான மணிச் சிவிகையைச் சுமப்பவர்களுடன் தாமும் ஒருவராய்த் தாங்கித் தம் உள்ளம் மிக மகிழ்ச்சி பொருந்த வருவாரான திருநாவுக்கரசு நாயனாரை ஒருவரும் அறிந்து கொண்டவர் இலர்.

1661. திருஞான முனிவரான சம்பந்தப் பெருமாள், திருநாவுக்கரசு நாயனார் தங்கியிருந்த திருப்பூந்துருத்திக்கு அருகில் எழுந்தருளிச் சிவிகையில் இருந்தபடியே, "அப்பர் எங்குத் தங்கியிருக்கின்றார்?" என்று வினவி, உள்ளம் மிக வருகி, "உம் அடியவன் உம் திருவடிகளைக் சுமக்கும் பெரு வாழ்வு கிட்டக்கப் பெற்று இங்கு இருக்கின்றேன்." என்று சிவிகையைத் தாங்கி வரும் அந்நிலையிலே விடை கூறியருளினார்.

1662. திருஞானசம்பந்தர் அம் மொழிகளைக் கேட்டவுடனே, மிக்க விரைவுடன் கீழே இழிந்தருளித் திருவுள்ளத்தில் அச்சத்துடன் மிக்க பதைப்பை அடைந்து ஆளுடைய அரசை வணங்க, வள்ளலாரான திருநாவுக்கரசரும் அவர் வணங்குதற்கு முன்னம் தாம் அவரை வணங்க, அந்த அருள் நிகழ்ச்சியைக் காணும் பேறு பெற்ற, தள்ளும் மான் ஏந்திய கையையுடைய சிவபெருமானின் அடியவர் எல்லோரும் வணங்கி 'அர' என்ற ஓசையை எழுப்பினர்.

1663. சேகாழித் தலைவரான ஞானசம்பந்தர் திருநாவுக்கரசு நாயனாருடன் கூடிப் பிறைச் சந்திரன் தவழும் செழிப்புடைய சோலைகள் சூழ்ந்த திருப்பூந்துருத்தி என்ற திருப்பதியில் எழுந்தருளிய மழுவுடன் மாணை ஏந்தும் திருக்கையையுடைய ஆறைவரின் மலரடிகளை வணங்கி, மனம் உருகி, இன்பம் அடைந்து துதிகள் செய்து, அந்தப் பதியில் உடன் எழுந்தருளி இருந்தார்.

1664. கொடிய சமணரை வாதில் வென்றதையும் பாண்டியனிடத்தில் முன்பு பொருந்தியிருந்த கூனை நிமிர்த்தியருளியதையும், குளிர்ந்த தாம்பிரப்னனி ஆற்றின் நீர் பாயும் டாண்டிய நாட்டில் அளவில்லாத சிறப்புடைய திருநீற்றின் நெறியைப் பெருகச் செய்ததையும், பெருந்தவத்தையுடைய ஞானசம்பந்தர் எடுத்துக் கூற, அதனைத் தூய புகழையுடைய திருநாவுக்கரசர் கேட்டுத் திருவுள்ளம் மகிழ்ந்தார்.

418 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1665 பண்புடைய பாண்டிமா தேவியார் தம்பரிவும்
நண்புடைய குலச்சிறையார் பெருமையும்ஞா
னத்தலைவர்
எண்பெருக வுரைத்தருள எல்லையில்சீர் வாகீசர்
மண்குலவு தமிழ்நாடு காண்பதற்கு மனங்
கொண்டார்.

1666 பிரமபுத் திருமுனிவர் பெருந்தொண்டை நன்
னாட்டில்
அரனுறையுந் தானங்கள் அணைத்திறைஞ்சிப்
பாடுதற்கங்கு
உரனுடைய திருநாவுக் கரசர்உரைசெய் தருளப்
புரமெரித்தார் திருமகனார் பூந்துருத்தி தொழு
தகன்றார்.

1667 ஆண்டஅர சங்கணர்சீர் அருள்பெற்றப் பதி
நின்றும்
பாண்டிநாட் டெழுந்தருளும் பான்மையராய்த்
தென்றிசை போய்க்
காண்டகைய திருப்புத்தூர் பணிந்தேத்திக் கதிர்
மதியம்
தீண்டு கொடி மதில்மதுரைத் திருஆல வாய்
சேர்ந்தார்.

1668 சென்றணைந்து மதுரையினில் திருந்தியநூற்
சங்கத்துள்
அன்றிருந்து தமிழாராய்ந் தருளியஅங் கணர்
கோயில்
முன்றிலினை வலங்கொண்டு முன்னிறைஞ்சி
உள்புக்கு
வன்றனிமால் விடையாரை வணங்கிமகிழ்
வொடுந்திளைத்தார்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 419

1665. கற்பின் தன்மையும் சிவபெருமானிடம் கொண்ட அன்பின் பண்பும் உடைய மங்கையர்க்கரசி அம்மையாரின் அன்பின் திறத்தையும் ஞானசம்பந்தர் விருப்பம் உண்டாகக் கூறியருள, அளவில்லாத சிறப்புடைய திருநாவுக்கரசர் உலகில் விளக்கம் பொருந்திய தமிழ்நாடு எனக் கூறப்படும் பாண்டிய நாட்டைப் போய்க் காண்பதற்கு விருப்பம் கொண்டவர் ஆனார்.

1666. பிரம்மபுரத்தில் (சீகாழியில்) தோன்றிய ஞானசம்பந்தரைப் பெரிய தொண்டை நாட்டில் சிவபெருமான் விரும்பி எழுந்தருளும் திருப்பதிகளைச் சேர்ந்து வணங்கித் தேவாரப் பதிகங்களைப் பாடும்படி வல்லவரான திருநாவுக்கரசர் சொல்லியருள, அதன்படி இசைத்து, முப் புரங்களை எரித்த சிவபெருமானின் மகனான ஞானசம்பந்தரும் திருப்பூந்துருத்தியை வணங்கிப் புறப்பட்டார்.

1667. இறைவரால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட நாவுக்கரசர், சிவபெருமானின் அருளைப் பெற்றுக் கொண்டு அந்தத் திருப்பூந்துருத்தியினின்றும் நீங்கிப் பாண்டிய நாட்டிற்குச் செல்லும் எண்ணம் கொண்டவராகித், தெற்குத் திக்கு நோக்கிச் சென்று, காணத்தக்க சிறப்பையுடைய திருப்புத் தூரினை வணங்கித் துதித்துச், சந்திரனின் கதிர்கள் தங்கு வதற்கு இடமான கொடிகள் கட்டப்பட்டு விளங்கும் மதியை யுடைய 'திருவால வாயி'னை (மதுரையை) அடைந்தார்.

(திருப்புத்தூரில் நாவுக்கரசர் பாடியது 'மின்காட்டும்' எனத் தொடங்கும் திருத்தாண்டகம்.)

1668. திருநாவுக்கரசர் மதுரை நகரத்துள் போய்ச் சேர்ந்து, திருத்தமுடைய நூல்களையுடைய புலவர் கூடிய சங்கத்தினுள் முன் நாளில் வீற்றிருந்து தமிழை ஆராய்ந்தருளிய இறைவரின் திருக்கோயிலின் முன் பக்கத்தை வலமாகச் சூழ்ந்து வெளியே திருமுன்பு விழுந்து வணங்கிக், கோயிலுக்குள் புகுந்து, வலிய ஒப்பில்லாத பெரிய காணையையுடைய சொக்க நாதப் பெருமானை வணங்கி மகிழ்ச்சியுள் முழுகி, ஆனந்த அனுபவத்தை எய்தினார்.

420 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1669 எய்தியபே ரானந்த இன்பத்தி னிடை அழுந்தி
மொய்திகழுஞ் சடையானை முளைத்தானை
என்றெடுத்துச்
செய்தலத்தோர் தாண்டகச்செந் தமிழ்ப்பாடிப்
புறத்தனைவார்
கைதொழுது பணிந்தேத்தித் திருவுள்ளம் களி
தெந்தார்.
- 1670 சீர்திகழும் பாண்டிமா தேவியார் திருநீற்றில்
சார்வடைய கூன்றியிர்ந்த தென்னவனார்
தம்முடனே
பார்பரவுங் சூலச்சிறையார் வாசீசர் தலமப்
பணிவுற்று
ஆரகிலாக் காதல்மிக அடிபோற்ற அங்கிருத்தார்.
- 1671 திருவால வாய்அமர்ந்த செஞ்சுடரைச் செழும
மொகுள நூல்
தருவானை நேரிசையும் தாண்டகமும் முதலான
பெருவாய்மைத் தமிழ்ப்பாடிப் பேனுதிருப் பணி
செய்து
மருவார்தம் புரம் எரித்தார் பூவணத்தை ந
தடைந்தார்.
- 1672 கொடிமாடம் நிலவுதிருப் பூவணத்துக் கோயிலினுள்
!நெடியானாக் கறிவாயார் நேர்தோன்றக் கன
புறைஞ்சி
வடிவேறு திருசூலத் தாண்டகத்தால் வருத்திப்
போய்ப்
பொடிநீடு திருமேனிப் புனிதர்பதி பிறபணிலார்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 421

1669. அங்ஙனம் தாம் பொருந்திய ஆனந்த அனுபவமான இன்பத்துள் முழுகிக் கற்றையாக மொய்த்து விளங்கும் சடையை உடைய பெருமானை 'முளைத் தானை' எனத் தொடங்கும் திருத்தாண்டகத் தமிழ்ப் பதிகத்தால் துதித்துப் புறத்தில் சேர்பவராகி, செய்யும் தவத்தையுடையவரான நாயனார் கைகளால் தொழுது வணங்கித் துதித்துத் திருவுள்ளத்தில் பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தார்.

(‘முளைத் தானை’ என்பது பதிகத் தொடக்கம்)

1670. சிறப்புடன் விளங்கும் மங்கையர்க்கரசி யம்மை யாரும். திருநீற்றின் சார்பு அடைதலால் கூன் நிமிரப்பெற்ற நின்ற சீர் நெடுமாறனாரும் என்னும் இவர்களுடனே உலகம் போற்றும் குலச்சிறையாரும் தம்மை வந்து பணிந்து நிரம்புதல் பெறாது பெருகிய காதல் மிகும்படி தம் திருவடிகளைப் போற்றி நிற்கத் திருநாவுக்கரசு நாயனார் அங்குத் தங்கியிருந்தார்.

1671. திருவால வாயில் வீற்றிருக்கும் செழுமையான செழுஞ்சுடர் போன்ற வரை, செழுமையான அகப் பொருள் நூல் (இறையனார் அகப்பொருள்) தந்தவரை, திருநேரிசையும், திருத்தாண்டகமும் முதலான பெரு வாய்மையுடைய தமிழ்ப் பதிகங்களைப் பாடி, விரும்பும் திருப்பணிகளைச் செய்து, அதன் பின் பகைவரின் திரிபுரங்களை எரித்த சிவ பெருமானின் திருப்பூவணத்தை நாவுக்கரசர் அடைந்தவராய்,

(திருவாலவாயில் ‘வேதியா’ எனத் தொடங்கும் நேரிசையைப் பாடினார்.)

1672. கொடிகள் கட்டப்பெற்ற மாடங்கள் நிறைந்த திருப்பூவணத்தின் கோயிலுள் திருமாலுக்கும் அரியவரான சிவபெருமான் வெளிப்பட்டருளக் கண்டு வணங்கி, ‘வடிவேறு திரிகுலம்’ எனத் தொடக்கம் உடைய திருத்தாண்டகப் பதிகத்தால் துதித்துச் சென்று, திருநீறு நிறைந்த இருமேனியையுடைய புனிதரான சிவபெருமானின் திருத்தலங்கள் மற்றவற்றையும் வணங்கி,

(‘வடிவேறு’ என்பது பதிகத்தின் தொடக்கம்)

422 □ திருத்தொண்டர் புராணம்.

- 1673 தென்னிலங்கை இராவணன்தன் சிரமீரைந்
தும்துணித்த
மன்னவனாம் இராமனுக்கு வரும்பெரும்பா தகந்
தித்த
பிஞ்ஞகரைத் தொழுவதற்கு நினைந்துபோய்ப்
பெருமகிழ்ச்சி
துன்னிமனங் கரைந்துருகத் தொழுதெழுந்தார்
சொல்லரசர்.
- 1674 தேவர்தொழுந் தனிமுதலைத் திருவிரா மேச்சுரத்து
மேலியசங் கரனைஎதிர் நின்றுவிருப்
புறுமொழியால்
பாவுதிரு நேரிசைகள் முதலான தமிழ்ப்பாடி.
நாவரசர் திருத்தொண்டு நலம்பெருகச்
செய்தமர்ந்தார்.
- 1675 அங்குறைந்து கண்ணுதலார் அடிகுடி அகன்று
போய்ப்
பொங்குதமிழ்த் திருநாட்டுப் புறம்பணைகூழ்
நெல்வேலி
செங்கண்விடை யார்மன்னுந் திருக்காணப்
பேர்முதலர்
எங்குநிகழ் தானங்கள் எல்லாம்புக் கிறைஞ்சுவார்.
- 1676 தொழுதுபல வகையாலும் சொற்றொடைவண்
டமிழ்ப்பாடி
வழுவில் திருப் பணிசெய்து மனங்ககிவுந்
ஹெப்பொழுதும்
ஒழுகியகண் பொழிபுனலும் ஓவாது சிவன்தாங்கள்
தழுவியசிந் தையில் உணர்வும் தங்கியநீர் மையிற்
சரித்தார்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 423

1673. தெற்கில் உள்ள இலங்கை மன்னனான இராவணனின் தலைகள் பத்தையும் துண்டித்த மன்னனான இராமனுக்கு அதனால் வரும் பெரும் பாதகத்தைத் தீர்த்த சிவபெருமானைப் போய் வணங்க எண்ணிச் சென்று மிக்க மகிழ்ச்சி உண்டாகவும் மனம் கரைந்து உருகவும் திருநாவுக்கரசர் தொழுது எழுந்தாராய்,

1674. வானவர் வணங்கும் ஒப்பில்லாத முதல்வரை, திரு இராமேச்சுரத்தில் வீற்றிருக்கும் சங்கரரை, திருமுன்பு நின்று விருப்பம் மிக்க சொற்களால் நிறைந்த திருநேரிசை முதலான தமிழ்ப் பதிகங்களைப் பாடித் திருநாவுக்கரசு நாயனார் நன்மை பொருந்தும்படி திருத்தொண்டைச் செய்து அங்குத் தங்கியிருந்தார்.

(இராமேச்சுரத்தில் 'பாசமும்' எனத் தொடங்கும் திருநேரிசையைப் பாடினார்.)

1675. அந்த இராமேச்சுரத்தில் பல நாட்கள் தங்கியிருந்து சிவபெருமானின் விடைபெற்று அங்கிருந்து நீங்கிப் போய்ப் பொங்கும் தமிழ்த் திருநாட்டில் புறம் பணையால் சூழப்பட்ட திருநெல்வேலியும் சிவந்த கண்ணையுடைய காளையூர்தியினரான இறைவர் வீற்றிருக்கின்ற 'திருக்கானப்பேர்' முதலாக, அந்நாட்டில் எங்கும் பொருந்திய தலங்கள் எல்லாவற்றிலும் போய்த் தொழுபவராகி,

(கானப் பேர்— காளையார் கோயில்.)

1676. பல பதிகளிலும் போய் வணங்கிப் பலவகையாலும் அமைந்த சொற்றொடைகளான வளமுடைய தமிழ்ப் பதிகங்களைப் பாடிச் குற்றமற்ற திருப்பணிகளைச் செய்து உள்ளம் உருகி, எல்லாக் காலத்திலும் நீர் ஒழுகும் கண்களையும், நீங்காமல் சிவபெருமானின் திருவடிகளை உணர்ச்சியில் தழுவித் கொண்ட சிந்தையுமாக இவ்வாறு ஒழுகி வந்தார்.

424 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1677 தேம்பொழியும் செந்தமிழ்நாட் டினில்எங்குஞ்
சென்றிறைஞ்சிப்
பாம்பணிவார் தமைப்பணிவார் பொன்னிநா
டதுஅணைந்து
வாம்புனல்குழ் வளநகர்கள் பின்னும்போய்
வணங்கியே
பூம்புகலூர் வந்தடைந்தார் பொய்ப்பாசம்
போக்குவார்.

1678 பொய்கைகூழ் பூம்புகலூர்ப் புனிதர்மலர்த்
தாள்வணங்கி
நையுமனப் பரிவினொடும் நாடோறும் திருமுன்றில்
கைகலந்த திருத்தொண்டு செய்துபெருங்
காதலுடன்
வைகுநாள் எண் ணிறந்த வண்டமிழ்மா
லைகள்மொழிவார்.

1679 நின்றதிருத் தாண்டகமும் நீடுதனித் தாண்டகமும்
மன்றுறைவார் வாழ்பதிஞ் வழுத்துதிருத்
தாண்டகமும்
கொன்றைமலர்ச் சடையார்பால் குறைந்ததிரு
நேரிசையும்
துன்றுதனி நேரிசையும் முதலான
தொடுத்தமைத்தார்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 425

1677. தேன் பொழியும் செந்தமிழ் நாட்டில் எங்கும் போய் அங்கங்குள்ள பாம்பணியும் இறைவரை வணங்கிய வராய்ப் பொன்னியாறு பாயும் சோழ நாட்டைச் சேர்ந்து தாவும் நீரையுடைய வளநகர்களைப் பின்னும்போய் வணங்கிபொய்யான பற்றை ஒழிப்பவரான திருநாவுக்கரசர் பூம்புகலூர் என்னும் தலத்தை வந்தடைந்தார்.

1678. நீர் நிலைகள் குழ்ந்த பூம்புகலூரில் வீற்றிருக்கும் இறைவரின் மலரடிகளை வணங்கி, நெகிழ்ந்து கரையும் மனத்தில் எழும் அன்புடனே நாள்தோறும், திருமுற்றத்தில் அன்புடைய கைத்தொண்டுகள் செய்து மிக்க காதலுடன் தங்கியிருந்தார். அந்நாளில் எண் இல்லாத வளமை மிக்க தமிழ் மாலைகளை அருளிச் செய்வாராகி.

1679. நின்ற திருத்தாண்டகமும், நீடிய தமிழ்த் திருத்தாண்டப் பதிகங்களும், அம்பலத்தில் ஆடும் இறைவர் வீற்றிருக்கின்ற திருப்பதிகளை வணங்கிப் போற்றுகின்ற கேஷத்திரக் கோவைத் திருத்தாண்டகமும், கொன்றை மலர் குடிய சடையுடைய சிவபெருமானிடம் குறைந்து அடையும் கருத்தினை உட்கொண்ட குறைந்த திருநேரிசைப் பதிகங்களையும், பொருந்திய தனித் திருநேரிசைப் பதிகங்களையும் இவை முதலிய பலவற்றையும் சேர்த்து அமைத் தருளியதுடன்,

426 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1680 ஆருயிரின் திருவிருத்தம் தசபுரா ணத்தடைவும்
பார்பரவும் பாவநா சப்பதிகம் பன்முறையும்
நேர்படநின் றறைகூவும் திருப்பதிகம் முதற்பிறவும்
பேரருளின் கடல்அளிக்கும் பெருமானைப்
பாடினார்.

1681 அந்நிலைமை யினில் ஆண்ட அரசுபணி
செய்யஅவர்
நன்னிலைமை காட்டுவார் நம்பர்திரு மணிமுன்றில்
தன்னில் வரும் உழவாரம் நுழைந்தவிடந்
தானெங்கும்
பொன்னினோடு நவமணிகள் பொலிந்திலங்க
அருள் செய்தார்.

1682 செம்பொன்னும் நவமணியும் சேண்விளங்க ஆங்
கெவையும்
உம்பர்பிரான் திருமுன்றில் உருள்பருக்கை
யுடன்க
எம்பெருமான் வாசைர் உழவாரத் தினில் ஏந்தி
வம்பலர்மென் பூங்கமல வாவியிளிற் புகளறிந்தார்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 427

'1680 ஆருயிர்த் 'திருவிருத்தமும்', 'தசபுராணத் திருப்பதிகமும்', உலகம் போற்றி உய்யும் 'பாவநாசத் திருப்பதிகமும்', பலமுறையும் நேர்படும்படி நின்று இறைவரைக் கருதிச் 'சரக்கறையோ' என்று அறைகூவும் 'சரக்கறைத் திருப்பதிகமும்' என்று இவை முதலான பதிகங்களால், பேரருட்கடலை அடியார்க்கு அளிக்கும் சிவபெருமானைப் பாடியருளினார்.

(நின்ற திருத்தாண்டகம் 'இருநிலனாய்' என்ற தொடக்கம் உடையது. தனித்திருத்தாண்டகம் 'அத்தா உன்', 'ஆமயந்தீர்த்து' எனத் தொடங்கும் பதிகங்கள், சேடித்திரக் கோவைத் திருத்தாண்டகம் 'தில்லைச் சிற்றம் பலமும்' எனத் தொடங்கும் பதிகம், குறைந்த நேரிசை 'வென்றிலேன்', 'தம்மானம்', 'தொண்டனேன்', 'மருளவா', 'கடும்பகனட்ட' முதலியன. ஆருயிர்த் திருவிருத்தம், 'எட்டாந்திசைக்கும்' எனத் தொடக்கம் கொண்டது. தசபுராணத் திருப்பதிகம், 'பருவரை' எனத் தொடங்கும் பதிகம். பாவ நாசப்பதிகம் 'பற்றற்றார்' எனத் தொடங்கும் பதிகம். தனி விருத்தம் 'வெள்ளிக் குழைத்துணி', 'பவளத் தடவரை' எனத் தொடங்கும் பதிகங்கள். வினாவிடைத் திருத்தாண்டகம் 'அண்டங்கடந்த' என்ற தொடக்கம் உடையது.)

'1681. அந்நிலைமையில் திருநாவுக்கரசர் திருப்பணி செய்ய அவருடைய நன்னிலைமையை உலகறியக் காட்டுவாராகிச் சிவபெருமான் அழகிய முற்றத்தில் திருப்பணிக்காக உழவாரம் நுழைந்த இடம் எல்லாம் பொன்னின் நாடு நவமணிகள் வெளிப்பட்டு விளங்குமாறு அருள் செய்தார்.

'1682. செம்பொன்னும் நவமணிகளும் நெடுந்தொலை விலும் ஒளி வீச, எம் தலைவரான திருநாவுக்கரசர், சிவபெருமானின் திருமுன்றிலில் உருள்கின்ற மற்றப் பருக்கைக் கற்களுடன் ஒத்தலால் அவ்விடத்தில் விளங்கிய அவை எல்லாவற்றையும் உழவாரப் படையில் ஏந்திச் சென்று மணம் வீச மலர்கின்ற பூக்களான தாமரைகள் மலரும் பொய்கையில் புகும்படி வீசி எறிந்தார்.

428 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

- 1683 புல்லோடும் கல்லோடும் பொண்ணோடும்
மணியோடும்
சொல்லோடும் வேறுபா டிலாநிலைமை
துணிந்திருந்த
நல்லோர்முன் திருப்புகலூர் நாயகனார்
திருவருளால்
வில்லோடு நுதல்மடவார் விசும்பூடு வந்திழிந்தார்.
- 1684 வானசமின் னுக்கொடிகள் வந்திழிந்தால்
எனவந்து
தானநிறை சுருதிகளில் தகும்அலங்கா ரத்தன்மை
கானஅமு தம்பரக்குங் கனிவாயில் ஒளிபரப்பப்
பானல்நெடுங் கண்கள்வெளி பரப்பிஇசை
பாடுவார்.
- 1685 சுற்பகப்பூந் தளிரடிபோம் காமருசா ரிகைசெய்ய
உற்பலமென் முகிழ்விரல்வட் டணையோடுங்
கைபெயரப்
பொற்புறும்அக் கையின்வழிப் பொருகயற்கண்
புடைபெயர
அற்புதப்பொற் கொடிநுடங்கி ஆடுவதுபோல்
ஆடுவார்.
- 1686 ஆடுவார் பாடுவார் அலர்மாரி மேற்பொழிவார்
கூடுவார் போன்றணைவார் குழல்அவிழ்
இடைநுடங்க
ஓடுவார் மாரவே னுடன்மீள்வார் ஒளிபெருக
நீடுவார் துகில்அசைய நிற்பாரும் ஆயினார்.
- 1687 இத்தன்மை அரம்பையர்கள் எவ்விதமுஞ்
செயல்புரிய
அத்தனார் திருவடிக்கீழ் நினைவகலா அன்புருகும்
மெய்த்தன்மை உணர்வுடைய விழுத்தவத்து
மேலோர் தம்
சித்தநிலை திரியாது செய்பணியின் தலைநின்றார்.

1683. புல்லுடனும் கல்லுடனும் பொன்னுடனும் மணிகளுடனும் வேறு பாடு இல்லை என்னும் நிலையைத் துணிந்து மனம் சிறிதும் மாறுதல் இல்லாது இருந்த நல்லோரான நாயனாரின் முன்பு, திருப்புகலூர் இறைவரின் திருவருளால் வில்லைத் தோற்கடிக்கும் புருவங்கள் வளைந்து அசைவதற்கு இடமான நெற்றியையுடைய பெண்கள் வான் உலகத்தினின்றும் வான் வழியாய் வந்து இறங்கினர்.

1684. வானத்தில் உள்ள மின்னற்கொடிகள் வந்து கீழே இறங்கியவை போல வந்து, உரிய தானங்களினின்று நிறைந்து வரும் சுருதியால் உண்டாகும் தக்க இனிமையுடன் இசையமுதத்தைப் பரவச் செய்கின்ற கொவ்வைச் சனியைப் போன்ற வாயில் ஒளி விளங்க, நீல மலர் போன்ற நீண்ட கண்ணை வெளியில் பரப்பி, இங்ஙனம் இசையைப் பாடலானார்.

1685. கற்பக மரத்தின் இளந்தளிர்கள் போன்ற அடிகள், செல்கின்ற அழகிய சாரிகை செய்யவும், செங்கழுநீர் மலர் அரும்பு போல் மென்மையான பிரிர்களால் வர்த்தகையுடன் சுழற்றிக் கைகள் பெயரவும், அழகு பொருந்தும் அக்கைகளின் வழியே பொருள் கயல் மீள் போன்ற கண்கள் புடை பெயர்ந்து செல்லவும், பொன்னால் ஆன கொடிகள் ஒசிந்து ஆடுபவை போல ஆடுவாராகி,

686. ஆடுபவர்களும் பாடுபவர்களும் மலர்களை மழைபோல மேலே பொழிபவர்களும் தழுவுபவர்களும் போல் பக்கத்தில் வந்து சேர்பவர்களும் கூந்தல் அவிழவும் இடை துவளவும் ஓடுபவர்களும், மன்மதனுடன் மீள்பவர்களும், காம ஒளி பெருகக் கண்ணும்படி நீண்ட உடை நழுவ நிற்பவர்களும் இவ்வாறு பல நிறப்பட்ட செயல்களைச் செய்பவர்கள் ஆயினர்.

1687. இங்ஙனம் அரங்குபயர்கள் எல்லா விதத்திலும் காமச் செயல்களைச் செய்யவும் அத்தனின் திருவடியின் கீழ்ப் பதிய வைத்த நனைவு நீங்காத அன்பினால் உருகும் மெய்த் தன்மை உணர்ச்சியுடைய தூய தவத்தில் நிற்கும் மேலோரான நாவுக்கரசர் தம் உள்ளத்தின் நிலைமையினின்று மாறுபடாமல் தாம் செய்து வரும் பணியில் உறைந்து நின்ற வராகி.

430 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

'1688 இம்மாயப் பவத்தொடக்காம் இருவினைகள் தமை
நோக்கி
உம்மால்இங் கென்னகுறை உடையேன் யான்
திருவாரூர்
அம்மானுக் காளானேன் அலையேன்மின் நீர் என்று
பொய்ம்மாயப் பெருங்கடலுள் எனுந் திருத்தாண்
டகம்புகன்றார்.

'1689 மாதரவர் மருங்கணைய வந்தெய்தி மதனவசக்
காதலவர் புரிந்தொழுகுங் கைதவங்கள்
செய்திடவும்
பேதமிலா ஒருணர்விற் பெரியவகைப் பெயர்விக்க
யாதும்ஒரு செயலில்லா மையில்இறைஞ்சி எதிர்
அகன்றார்.

1690 இந்நிலைமை உலகேழும் எய்தஅறிந் தியல்பேத்த
மன்னியஅன் புறுபத்தி வடிவான வாசீசர்
மின்னிலவுஞ் சடையார்தம் மெய்யருள்தான்
எய்தவரும்
அந்நிலைமை அணித்தாகச் சிலநாள்அங்
கமர்ந்திருந் கார்.

1691 மன்னியஅந் தக்கரணம் மருவுதலைப் பாட்டினால்
தன்னுடைய சரணான தமியேனைப் புகலூரன்
என்னை யினிச்சேவடிக்கீழ் இருத்திடும் என்
றெழுமின்ற
முன்னுணர்வின் முயற்சியினால் திருவிருத்தம்
பலமொழிந்தார்.

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 431

1688. இந்த மாயை தொடர்பான பிறவியின் தொடக்கில் விழுந்தும் இருவினைகள் வடிவமாய் வந்த அந்த நங்கையரைப் பார்த்து “உம்மால் இங்கு எனக்கு ஆக வேண்டிய குறையாது உளது? நான் திருவாரூர் அம்மானுக்கு ஆளானேன். நீங்கள் வீணே அலைய வேண்டா!” என்று கருத்துடைய பொய்ம் மாயக் கடலுள் எதைத் தொடங்கும் திருத்தாண்டகத் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார்.

(பதிகத்தின் தொடக்கம் ‘பொய்ம்மாய’ என்பது).

1689. அத் தேவ மங்கையர் நாயனார் அருகில் வந்து காம வயப்பட்ட காதலை உடையவர் செய்யும் வஞ்சனைகளையெல்லாம் செய்யவும், தம் நிலையினின்று பிறழாத ஒருமைப்பட்ட உணர்வையுடைய பெரியவரான நாயனாரை அந்நிலையினின்று உள்ளத்தின் நிலையை மாற்றுவதற்கு வேறு எவ்விதமான செயலும் செய்ய இயலாமையால், இறைஞ்சி அங்கிருந்து அகன்று சென்றனர்,

1690. இந்த நிலைமையை ஏழ் உலகமும் அறிந்து துதிக்க, நிலைபெற்ற அன்பு பொருந்திய பத்தியின் உருவமே யாகி நின்ற, திருநாவுக்கரசர், ஒளியுடைய சடையையுடைய சிவபெருமானின் மெய்ப் பொருளையே பொருந்த வருகின்ற அந்நிலைமை அண்மை உடையதாக, சில நாட்கள் அத்தலத்தில் தங்கியிருந்தார்.

1691. இறைவரின் திருவடியில் நிலைபெற்ற அறிவு இச்சை செயல்கள் பொருந்திய சேர்வால் “தம்மை அடைக் கலமாக அடைந்திடும் தமிழேனான என்னைப் புகலூர் இறைவர் இனித் தமது சேவடியின் கீழ் இருக்கச் செய்வார்” என்ற கருத்துடன் முன்னைப் பிறவியின் உணர்வு சார, அந்த உள்ள எழுச்சியினால் பல திருவிருத்தங்களைப் பாடினார்.

(‘தன்னைச்சரண்’ என்பது திருவிருத்தத் தொடக்கம்.)

432 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

1692 மண்முதலாம் உலகேந்த மன்னுதிருத்
தாண்டகத்தைப்
புண்ணியா உன்னடிக்கே போதுகின்றேன் எனப்
புகன்று
நண்ணரிய சிவானந்த ஞானவடி வேயாகி
அண்ணலார் சேவடிக்கீழ் ஆண்டஅரசு
அமர்ந்திருந்தார்.

1693 வானவர்கள் மலர்மாரி மண்ணிறைய விண்ணுலகின்
மேலிறைந்த ஐந்துபே ரியவொலியும்
விரிஞ்சன்முதல்
யோனிகளா யினஎல்லாம் உள்திறைந்த
பெருமகிழ்ச்சி
தானிறைந்த சித்திரையிற் சதயமாம் திருநாளில்.

1694 அடியனேன் ஆதரவால் ஆண்டஅரசு சின்சரிதப்
படியையான் அறிந்தபடி பகர்ந்தேன் அப்
பரமுனிவன்
கடிமலர்மென் சேவடிகள் கைதொழுது
குலச்சிறையார்
முடிவில்புகழ்த் திருத்தொண்டின முயற்சியினை
மொழிகின்றேன்.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் முற்றிற்

27. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் □ 433

1692. இந்த மண் உலகம் முதலான எல்லா உலகங்களும் போற்றிடும்படி நிலைபெறும் திருத்தாண்டகத்தைப் “புண்ணியா! உன் அடிக்கே போதுகின்றேன்!” எனப் புகன்றுசென்று அடைதற்கரியசிவானந்தத்துடன் பரமஞானவடிவே ஆகிப் பெருமையுடைய சிவபெருமானின் சேவடிக்கீழ் திருநாவுக்கரசர் எழுந்தருளி மீளாது இருந்தார்.

(அடிகள் பாடிய திருத்தாண்டகம் ‘எண்ணுகேன்’ என்ற தொடக்கம் உடையது.)

1693. அவ்வாறு திருநாவுக்கரசர் அமர்ந்திருந்த சித்திரை மாதத்துச் சதயத் திருநாளில் தேவர்கள் பெய்த மலர் மழையானது இவ்வுலகத்தில் நிறைய, வான் உலகத்தின் மேல் எங்கும் ஐவகைத் துந்துபியின் ஒலியும் மேலே நிறைந்தன. நான்முகன் முதலான எல்லாவிதயோனி பேதங்களில் வந்த எல்லா உயிர்களும் தமக்குள் உயிர்க்கு உயிராய் நிறைவாகப் பெற்றதால் பெருமகிழ்ச்சி நிறையப் பெற்றன.

1694. ஆண்ட அரசின் வரலாற்றை அந்த முனிவரின் மணமுடைய மலர் போன்ற மென்மையான சிவந்த திருவடிகளைக் கையாரத் தொழுது, அத்துணையினால், அவருடைய அடியேன், அறிந்த வகையால் எடுத்துரைத்தேன். அந்த மேலான முனிவரின் மணமுடைய மலர் போன்ற மென்மையான திருவடிகளைக் கையாரத் தொழுது, ‘குலச் சிறை நாயனாரின்’ முடிவு இல்லாத புகழுடைய திருத்தொண்டின் முயற்சித் திறத்தைச் சொல்கின்றேன்.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

பாட்டு முதற் குறிப்பகராதி

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
அக்குலப்பதி	52	அண்ணலே	402
அக்குடியின்	234	அண்ணாமலை	376
அசல்பாறை	100	அணங்கனைய	238
அங்கங்கள்	258	அத்தன்மை	312
அங்கண் அமருந்	108	அத்திருப்பதி	284
அங்கண் மாநகர	110	அத்திருமுதூர்	338
அங்கண் மாமலை	394	அத்துறை	244
அங்கண் முன்னை	212	அதிசயம்	272
அங்கண் வான்	136	அது கண்டுடை	356
அங்கணிருந்த	372	அந்தண்மறை	216
அங்கணைந்து	326	அந்தண்வெள்	406
அங்கலரும்	244	அந்தணர்கள்	128
அங்குமண்	156	அந்தணரின்	320
அங்கு	356	அந்தணாளர்	218
அங்குமுற்றி	396	அந்தம்	88
அங்குறைந்து	422	அந்தமின்றி	166
அங்குறையுந்த	412	அந்த விமான	366
அங்குறையுநா	390	அந்திப்	86
அச்சமய	248	அந்நகரில்	384
அச்சொற்	216	அந்நாளிரவின்	92
அஞ்சுவான்	170	அந்நாளில் ஆளு	334
அஞ்சொல்	298	அந்நாளில் தமக்	340
அடிகண்மார்	264	அந்நாளில் திலக	236
அடியனேன்	60	அந்நிலை மையி	426
அடியனேன்	432	அந்நிலையில்	242
அடைமேல்	104	அந்நெறி	244
அடைவிலமண்	248	அப்படிச்	338
அண்டர் நாயக	162	அப்பதியில்	38
அண்டர் பிரா	224	அப்பதியை	318
அண்ணலாரரு	158	அப்பரிசுவ்	222
அண்ணலாரன்	188	அப்புறம்	400
அண்ணல்	276	அப்பெருங்	282

அப்பொழுதத	22	அவ்வகைய	188
அப்பொழுதே	306	அவ்வார்த்தை	252
அப்பொற்பதி	84	அவ்வாறு	98
அம்பொன்வார்	136	அவ்விட	272
அம்மரு	394	அவ்வினை	280
அம்மலர்ச்சீர்	390	அவ்வென்பின்	44
அம்மொழி	336	அவ்வேலை	92
அயல்நறு	150	அவநிலைமை	250
அயில்கொள்	112	அவர்முன்	296
அரசர்குல	182	அழைத்து	360
அரசனது	266	அறிவல்	368
அரவநெடு	180	அறிவிற்பெரி	296
அரவம்	108	அன்பர்	24
அரிஅயனுக்	290	அன்பரங்	354
அரிதில்	356	அன்பின்	90
அரியானை	304	அன்பு	220
அருகணைந்	268	அன்பூறி	72
அருட் பெருகு	310	அன்றவர்கள்	322
அருட் பெருமகி	302	அன்றிரவு	122
அருந்தனயன்	322	அன்ன தன்மை	400
அருமறைப்	110	அன்னநாடு	396
அருமறையந்	182	அன்னவடிவு	106
அருவி	144	அன்னவண்ண	358
அருள்கொண்	266	அனைத்துத்	212
அருள்செய்த	48	அனையவாகிய	140
அருள்நயந்த	284	ஆங்கணையு	340
அல்லல்	54	ஆங்கது	280
அல்லற்பவ	298	ஆங்கது	272
அல்லார்	318	ஆங்கப்பணி	106
அல்லிமலர்	64	ஆங்கப்பரிசை	352
அல்லிருள்	280	ஆங்கவர்	294
அலகில்	164	ஆங்கவன்	250

436 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

ஆங்கவனும்	320	ஆருயிரின்	426
ஆங்குமருங்	216	ஆவடுதன்	314
ஆங்கு மற்றவர்	402	ஆவின் நிரை	66
ஆங்கு வளர்	174	ஆழிவிடம்	306
ஆங்கு வன	234	ஆளுடைய	318
ஆட்கொளும்	58	ஆறு சடை	348
ஆடு மயில்	76	ஆறுசெஞ்	22
ஆடுவார்	428	ஆனதொல்	152
ஆண்ட அரசங்	328	ஆனந்த	270
ஆண்ட அரசங்	418	ஆனபெரு	104
ஆண்ட அரசரு	268	ஆனாதீர்	294
ஆண்ட அரசும்	360	ஆனாயர்	78
ஆண்ட அரசெ	270	ஆனிரைகள்	74
ஆண்ட அரசெ	334	ஆனிரைகூட	66
ஆண்ட அரசே	12	ஆனை இனத்	368
ஆண்ட அரசை	278	இக்கந்தை	192
ஆண்டகைமை	238	இங்ஙனம்	398
ஆணையாமென	132	இடியுற்றெழு	276
ஆத்தி	212	இத்தன்மைஅர	428
ஆதிதேவர்	404	இத்தன்மை ஈச	122
ஆதிமுதல்	362	இத்தன்மை நிக	260
ஆதிமுதெயில்	186	இத்தன்மையர்	300
ஆய அந்தண	110	இந்தநன்	54
ஆய இசை	72	இந்நாளில்	292
ஆயசிறப்பினாற்	206	இந்நிலை	430
ஆயநாளிடை	238	இந்நெறி	22
ஆய நானில	152	இப்படித்தா	118
ஆய நிரை	210	இப்பரிசா	124
ஆய பொழுது	362	இப் பிறவி	124
ஆயர்குல	66	இம்மாயப்பவ	430
ஆயவாரி	396	இமம்மலிய	180
ஆயவாறு	403	இருவினைப்	282

இல்லத்	26	எம்மருங்கு	70
இவ்வகை	120	எய்திய	420
இவ்வகை	232	எய்துமவர்	192
இவ்வகைப் பல	262	எய்ப்பு	372
இவ்வகைப் பலவு	94	எயில்	232
இவ்வண்ணம்இ	124	எல்லா	224
இவ்வண்ணம்எ	288	எழுதா	388
இவ்வண்ணம்	90	எழும்பணி	324
இவ்வளந்தரு	152	எள்ளுஞ்	88
இவ்வாறு	78	எறிந்த	222
இவ்வாறுலகத்	91	எறிபுனல்	316
இறையோன்	216	என்ற	254
இன்னத	262	என்றவர்	60
இன்னல்	124	என்றவன்	252
ஈசர்	348	என்றிவ்	98
ஈண்டு	168	என்றின்ன	208
ஈன்றாளு	284	என்று	172
உடை ஒழிந்	264	என்று கூற	364
உண்ணீர்மை	352	என்றும்	32
உம்பர்தங்	290	ஏகம்பன்	384
உம்பர்நாயக	156	ஏதமில்	154
உள்ளுந்தகை	208	ஏயுமாறு	130
உறுகவின்	42	ஏலங் கமழ்	100
ஊர்தொறும்	28	ஏழுவிரலிடை	72
ஊரில்விடும்	118	ஏற்றினார்	404
எடுத்தமன	68	ஐந்து வருடம்	202
எடுத்தமன	252	ஐயர்கோல	408
எண்ணரும்	164	ஐயரே	126
எண்ணிய	74	ஒப்பில்	64
எண்ணில்	152	ஒரு மகள்	50
எதிர்	380	ஒரு முன்கை	44
எந்தையுமெம்	240	ஒருவாறு	240

488 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

ஒற்றியூர்	386	கருப்புவில்	36
ஒங்கிய	184	கரையில்	110
ஒங்கு	142	கலையனார்	26
ஒடி	278	கவரும்	150
ஒதுகிடை	204	கழிப்புனற்	146
ஒரெழு	270	கழுமலக்கோன்	416
ஒவாதே	194	கற்பகப்பூந்	428
கங்கை	20	கறைவிளங்	132
கங்கையே	406	கன்றொடு	66
கஞ்சாறர்	44	கன்னிதிரு	238
கடைகாவ	264	கன்னிநன்	166
கடைஞர்	230	காண்டகை	320
கடையுகத்	306	காண்டலே	330
கண்கட்டி	94	காணும்	406
கண்ட	220	காதணி	392
கண்டபோ	408	காதல் அன்	112
கண்டவர்	156	காதல்செய்	378
கண்டவியப்பு	368	காதலால்	30
கண்டார்கள்	288	காப்பணி	40
கண்டுதொழு	410	காய்வுற்ற	90
கண்டுதொழு	330	காயல் வண்	146
கண்ணீலக்	56	கார்வளரு	292
கண்மலர்	64	காலந்தவறு	350
கந்தை	194	காலநிலைமை	346
கம்பர்	160	காலனை	26
கயிலைமால்	402	காலெல்லாந்	230
கரண்டமலி	336	காவளர்	242
கரந்தரும்	158	காவும்	372
கரவாடும்	382	காழியர்	414
கருகாலூர்	318	கானக்கடி	86
கருங்குதவி	230	கிளரொளி	176
கருநடங்	394	குடங்கை	18

குண்டர்	250	சண்பை ஆளு	354
குலவுந்துறை	100	சண்பை வருந்	414
குலவுமறை	204	சத்திதற்பா	170
குழல் செய்	134	சாயலார்	186
குழைக்கலை	40	சாயுந்	82
குறவர்	132	சாயை	168
குறித்த	192	சார்ந்தார்	342
கூடத்தை	274	சால்பாய	84
கூடவந்து	374	சாலநாள்	324
கூருசிர்	116	சாலிதேடி	54
கைகள்	344	சித்தம் நிலர்	336
கைகளும்	398	சிந்தும்	222
கைதொழுது	126	சிலந்திக்	370
கையார்ந்	382	சில பகல்	32
கையுந்தலை	300	சிவலோக	120
கொடி	420	சினவிடையே	304
கொடுவினை	146	சிதமலி	190
கொண்டல்	134	சீர்தரு	338
கொண்டுமடு	214	சீர்திகழும்	420
கொண்டு வந்து	106	சீர்நிலவு	196
கொந்தலர்	174	சீர்மன்னு	82
கொம்பனார்	26	சீர்மன்னுந்	342
கொய்தபன்	158	சீர்வளரு மதிந்	382
கொல்லாது	252	சீரார்	358
கோட்டு மலரு	104	சீரின்	346
கோடு	148	சீரேறும்	120
கோதில்	198	சீலமுடைய	206
கோதிலா	162	சுரமகளிர்	76
கோலமுல்லை	136	சுலவி	254
கோலும்	208	சூழுந்திரு	328
கோவாய்	316	சூழுமிதழ்	22
சங்கங்கள்	96	செக்கர்	88

440 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

செங்கண்	28	சொல்லும்	138
செங்கண்விடை	226	சொற்றுணை	282
..	374	சொன்ன	264
செங்கர்	378	சோலை	364
செங்குமுத	342	ஞாலம்	226
செஞ்சடைக்	306	ஞாலம்	378
செந்தீமேல்	128	ஞானச்	46
செந்நெலார்	52	தங்கும்	206
செம்பொன்னு	426	தஞ்சரண	46
செம்மாண்	94	தண்காஞ்சி	172
செம்மை	198	தண்டமிழ்	278
செய்ய ஐயர்	378	தந்தருளும்	192
செய்யசடை	366	தந்தை	236
செய்ய மாமணி	330	தம்பியார்	242
செயலிப்படி	216	தம் புதல்வன்	322
செல்கின்ற	122	தம்பெருமான்	126
செறிவலி	116	தம்மை	212
சென்றணைந்த	268	தரும சேனர்	262
சென்றணைந்த	70	தலத்தின்	234
சென்றணைந்து	418	தலைநெறி	266
சென்ற மறை	218	தலையின்	370
சென்றவருங்	42	தவ்வைசைவ	264
சென்றுசேர்	316	தவமென்று	246
சென்று திருவீ	246	தள்ளும்	106
சென்றுள்	344	தளைத்தடம்	142
சென்னி	200	தாதுகுழும்	102
சேணிலவு	392	தாதையாரும்	240
சேர்ந்து	412	தாயனாரெனு	52
சேவடியில்	70	தாவாத	250
சேறனி	36	தாவில்	132
சேனையும்	30	தாழுஞ்சமண்	88
சைவநெறி	862	தாழுஞ்செய	92

தாளதொன்	168	திது	80
தாளினை	254	திது நீங்கிடத்	144
திங்களுர்	324	தீம்பாலொழு	198
திசை மயங்க	194	தியவிடந்	322
திசை முழுது	78	துங்கமாதவன்	140
திருக்கச்சி	384	துங்கநீள்	20
திருக்கை	58	துன்னுபல்	154
திருஞானமா	416	துங்கானை	294
திருநாவுக்கரசு	320	துண்டு	172
திருநாவுக்கரசு	388	துண்டுதவ	246
திருநாவுக்கரசு	228	துயவெண்டு	146
திருநாவுக்கரசு	338	துயவெண்ணீ	288
திருநீலநக்க	340	தெள்ளுதண்	110
திருப்பதிகச்	340	தென்னிலங்கை	422
திருப்பாசூர்	390	தேசுடைய	190
திருப்புகலூர்	334	தேம்பொழியும்	424
திருப்புன்கூர்	120	தேரொலிக்க	190
திருப்பூந்துரு	412	தேவ தேவனும்	154
திருமகட்கு	42	தேவர் தானவர்	406
திருமேனி	190	தேவர் தொழு	422
திருவதிகை	292	தேவர் பிரான்	286
திருவாயிலினை	380	தேவர் பிரானை	338
திருவால	390	தேனக்க	34
திருவால	420	தேனிறைந்த	134
திருவாளன்	256	தொடுத்த	224
திருவான்மியூர்	386	தொண்டர்சண்	380
திருவுடையதி	128	தொண்டனார்த்	50
தினக்கெடில	256	தொல்லை நான்	144
தில்லை	128	தொல்லை வேத	352
திலகவதி	236	தொழுதுபலவ	422
தீங்கு	164	தொழுதெழுந்	402
தீந்தமிழ்	414	தொழுந்தகைஅ	284

442 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

தொன்மை	228	நானும்	86
நங்கள்	280	நானைப்போ	122
நங்கை	154	நான்மறைநா	332
நஞ்சுகலந்	274	நிகழும்	204
நஞ்சும் அமு	272	நில்லாத்	242
நட்டம்	90	நிலத்தின்	108
நடமே	204	நிறைந்த	68
நண்ணிய ஒரு	30	நின்றதிருத்	424
நண்ணியவயல்	56	நின்றவரங்கெய்	124
நண்ணுந்திரு	374	நின்றவிதி	220
நண்ணும்	102	நீங்கும்	94
நல்லசெங்	58	நீடிய அப்பதி	412
நல்லநவ	214	நீடிய மணி	302
நல்லூரில்	326	நீடுதன்பனை	142
நலிவாரும்	76	நீடு திருக்கமுக்	386
நவமின்சுடர்	298	நீடு திருத்தூங்	294
நற்றவராம்	46	நீடுந்திரு	300
நற்றிறம்	130	நீடுபுகழ்	332
நறையாற்று	230	நீடும் அன்	112
நன்மை நீடி	130	நீராருஞ்	332
நன்மைபெரு	316	நீலமாமஞ்	70
நன்றி	202	நீவிந்தம்	62
நனைந்தனைய	318	நீற்றலர்	114
நனைமருவு	114	நீற்றால்	256
நாதர்	376	நீறணிந்தார்	256
நாதரும்	158	நீறுசேர்	138
நாமமூதார்	102	நுதலின்	100
நாமமார்க்குங்	268	நெஞ்சம்	156
நாலூர்	326	நேசம்	226
நாவுக்கரசரும்	296	பகர்ந்து	112
நாவுக்கு	318	பண்டு புரி	248
நானாமிகும்	246	பண்ணின்	200

பண்பயில்	310	பிள்ளையார்கழ	310
பண்புடைய	418	பிளவு	130
பணிபுவன	76	பிறந்த	40
பணியார்	376	பிறந்துணர்வு	118
பணிவுடை	38	புகழனார்	234
பத்தனாய்	302	புடைமாலை	324
பதவுகால	210	புண் தலைவன்	250
பதுமநற்	28	புணர்ந்த	150
பரசுங்	260	புயல்	36
பரவமேன்	220	புரங்கடந்	188
பரவை ஓத	352	புல்லறி	290
பரிவுறு	60	புல்லோடும்	428
பல்பதியும்	392	புலர்வதன்	246
பல்லவனும்	268	புலரும்	104
பல்வகைத்	412	புள்ளுந்	118
பற்றொன்றிலா	328	புறம்பு	354
பன்முறை	94	புன்மை	88
பாகமருங்	176	புன்னெறி	292
பாங்கு	36	புனப்பண்ணை	228
பாசத்	274	புனை மலர்	40
பாடலிபுத்திர	244	பூணுந்தொழில்	210
பாடுந்தமிழ்	360	பூதகணங்	222
பாதம்	100	பூதியாகிய	160
பார்மிசை	32	பூந்தண்	193
பாலனாம்	20	பூமகளுக்	180
பாவக்கொடு	276	பூமரும்	146
பாவுங்கலை	200	பூவிற்பொலி	366
பாளையிரி	114	பெரிய	312
பிரமபுரத்திரு	418	பெருகிய	282
பிள்ளைதைவர	140	பெருமைபிறங்	214
பிள்ளையார்அ	416	பெருமைபிறங்	202
பிள்ளையார்எழு	338	பெருவாச	328

444 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

பேராத	244	மருட் கொடு	148
பேறுவேறு	136	மருணீக்கி	236
பைஞ்ஞீலி	374	மருமேவு	232
பொங்கரில்	64	மருவிய கால்	76
பொங்கியமா	62	மருவிய திரு	20
பொங்கு	370	மல்குமப்பெரு	134
பொடி மூடு	46	மலர்நீலம்	234
பொடியார்	272	மலைக்குல	160
பொய்கை	424	மலைச்சிகர	392
பொய்தரு	252	மலையும்	262
பொய் வாய்மை	258	மலை விழிப்பன	150
பொற் களப	178	மழுவுடை	30
பொன் தரத்	24	மற்றப்	372
பொன் மலைக்	404	மற்றவ்வூர்	116
பொன் முகலி	392	மற்றவர் தம்	274
பொன்னார்ந்த	292	மற்றவர் தம்	240
பொன்னிமய	190	மற்றவர் மனைவி	24
பொன்னி வலங்	414	மற்றவரும்	320
போதம் நிகழ	358	மற்றவுரை	254
போதரா	58	மற்றும்	286
போமாதூணி	364	மற்றை	202
போர்வை	118	மறந்தரு	232
மங்கலமாஞ்	42	மறைகளால்	166
மங்கையர்க்கு	138	மறையவர்க்கு	126
மடையில்	200	மறையோர்	218
மண்ணிக்கரை	210	மன்றல்	350
மண்ணின்	188	மன்னவன்	28
மண்முதலாம்	432	மன்னிய அந்தக்	430
மணிநெடு	286	மன்னிய அன்	288
மந்தரத்	74	மன்னுகின்ற	168
மந்தாநில	84	மன்னுஞ்செல்	356
மருங்கு	48	மன்னுத	248

மன்னுந்திசை	96	மானவிஞ்சை	394
மன்னும்	258	மிடையும்	404
மனத்தளரு	50	மின்பொலி	176
மனைசாலும்	38	மின்னிடை	28
மனைப்படப்	304	மின்னுசெஞ்	54
மனைமருங்	56	மின்னும்	100
மாசமீது	396	மீளமீள	214
மாசறு	58	மீளும்அத்	402
மாசில்மதி	270	மீளும் ஓத	150
மாசில்வற்	400	முகிலுரிஞ்சும்	178
மாசின்	242	முண்ட நிறை	44
மாசுடம்பு	130	முத்திரையே	72
மாட்டம்நீடு	360	முந்திமுனெயி	390
மாடவீதிஅல	344	முந்தைமறை	66
மாடவீதி மருங்	380	மும்மைப்	84
மாடு	62	முருகிற்	296
மாடுற்றனை	276	முழுதும்	92
மாடுங்கு	98	முன் நின்ற	80
மாதங்கம்	96	முன்பு கண்டு	408
மாதர்	410	முன்பு போல்	56
மாதரவர்	430	முன்ன வரை	196
மாதினியார்	236	முன்னாள்	346
மாபாவிக்	274	முன்னிலை	60
மாமதில்	336	மெய்தரும்	148
மார் பமுந்	398	மெய்ம்மைப்	262
மார்பாரப்	330	மெய்யன்பர்	78
மாறில்	140	மேலம்பர	298
மாறிலாத	38	மேலாம்	222
மாறிலாத	162	மேலாறு	34
மாறிலா மகிழ்	32	மேவிய	302
மாறுபெறல்	174	மேவு செல்வ	54
மாறுமுதற்	72	மேவுதிரு	334

446 □ திருத்தொண்டர் புராணம்

மேவுபுனற்	314	வல்லமண்	328
மேவுற்ற	258	வல்லமணர்	416
மையற்றுறை	260	வல்லாண்மை	86
மொய்யளி	232	வழிபோம்	372
மொய் வைத்த	82	வள்ளலார்மண	44
யாகம்	198	வள்ளலார்வா	74
யாதொன்று	22	வளத்தில்	52
யானே	208	வளர்பொற்	300
யானையின்	276	வன்சிறு	116
வஞ்சகர்	278	வன்னிலை	62
வடங்கொண்	120	வாங்குவார்	48
வண்டுபாட	102	வாசமலர்ப்	68
வண்டுலாங்	400	வாசமென்	140
வண்டோங்கு	388	வாம்பெருந்	148
வண்ணங்	368	வாய்ந்தசீர்	284
வண்தமிழ்	294	வாய்ந்தநீர்	18
வந்தடைந்தவர்	170	வாய்ந்தமிழலை	350
வந்தணைந்தஏய	50	வாயால்	18
வந்தணைந்தமா	46	வாயில்	186
வந்தணைந்துதி	254	வார்ந்து	382
வந்தழு தறி	42	வாழ்பொற்பதி	200
வந்து சிவனார்	362	வானகமின்னு	428
வந்துமிகை	226	வானவர்கள்	432
வந்துற்ற	86	வானளிப்பன	108
வந்துற்றெழு	98	வானிறைந்த	196
வந்தொரு	400	விடையவர்	24
வந்தொருவர்	416	விடையின்	164
வம்புலா	404	விண்ணவர்கள்	80
வயல்வள	114	விண்ணின்றிழி	348
வருபுனற்பெரு	142	விண்பயில்	32
வருபுனற்பொ	52	விரிகடல்	38
வரை	386	விரும்புமேன்	144